

Nevzat Dağlı

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

14.05.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

1 Mayıs Kutlu Olsun

Emek, barış, özgürlük davasıdır 1 Mayıs,
Bayram bilip meydana çıkana kutlu olsun.
İşçinin alın teri kavgasıdır 1 Mayıs,
Olaya yüreğiyle bakana kutlu olsun.

İsyan günü 1 Mayıs, emekçiye kıyana,
İşçiyi sermayeye esir, köle sayana.
Görkemli meydanları görüp onur duyana,
Gözünden sevinç yaşı akana kutlu olsun.

İşçiyi ölümlere sürenler unutulmaz.
Emekçiyi kölesi görenler unutulmaz.
Çalışanın hakkını verenler unutulmaz,
Zulüm kalelerini yıkana kutlu olsun.

Sömürüye karşı hep işçiler haykırıyor,
Alanları doldurup, emek hakkı arıyor;
Demokratik yollardan amacına varıyor,
Özgürlük meşalesi yakana kutlu olsun.

Emekçi üretiyor çarkları döndürerek,
Hakkınca yaşamalı içine sindirerek.
Despotun yumruğunu yerlere indirerek,
Faşizmin bileğini bükene kutlu olsun.

Ay yıldızlı bayraklar olmalı elimizde,
Marş ve türkülerimiz olmalı dilimizde.
Çok acılar yaşandı dünyada, ülkemizde,
Mücadele kahrını çekene kutlu olsun.

Aydına kutlu olsun, bilinci yaymış ise,
Devlete kutlu olsun işçiyi saymış ise.
Nevzat'a kutlu olsun, sözünü koymuş ise,
Ozan olup dilleri dökene kutlu olsun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

14 Nisan Tandoğan Destanı

Yüzbinler toplandı bak Tandoğan'da,
Ulusuna gönül veren ordaydı.
Yüreğim burkuldu gördüğüm anda,
Görmeyenler vardı, gören ordaydı.

Ankara'ya koştu karar verenler,
İnsan doldu otobüsler trenler.
Güzel günler için düşler görenler,
Barış için hayal kuran ordaydı.

Kadın, erkek, çoluk, çocuk koşmuştu,
İnsan seli bendi aşır taşmıştı.
Elleri bayraklı gençler coşmuştu,
Özlemle Ata'ya varan ordaydı.

Köylü anasını almış gelmişti,
Çoban sürüsünü salmış gelmişti,
Borç ile bir bilet bulmuş gelmişti,
İşinden, gücünden kıran ordaydı.

İşçiler, memurlar ve emekliler,
Atatürk yolunda sel gibiydiler.
Türkiye, Çankaya laik dediler,
Karanlığa yumruk vuran ordaydı.

Tezgahtar ordaydı dükkandan kaçıp,
Esnaf da ordaydı kazançtan geçip.
Ata'ya duacı, elleri açıp,
Mozoleye yüzün süren ordaydı.

Mühendis ordaydı, doktor da vardı,
Mitingi horlayan şapka çıkardı.
Bu halkın verdiği toplu kararı,
Simit satan, odun yaran ordaydı.

Toplum kenetlendi o ilkbaharda,
Her kesimden vatandaşım ardarda.
Yargıçlar, savcılar, savunman orda,
Halkı için hapse giren ordaydı.

Vatansever insanlarım cancana,
Hocasıyla öğrencisi yanyana,
Kucakta bebeği kaç yeni ana,
Sevgili ordaydı, yaren ordaydı.

Ulusçular birbiriyle bilişti,
Umut yüklü gözleriyle gülüştü,
Dağlı ailesi orda buluştu,
Nevzat'la elele Nuran ordaydı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

15 Temmuz Anısına

Emperyalist uşığı paralel dincilerin,
Akıl dışı isyanı olmuştu 15 Temmuz.
Atatürk'ün düşmanı sapıtmış kincilerin,
İntikam duygusunu salmıştı 15 Temmuz.

Halk göğsünü germişti tanklara, uçaklara,
Yurtseverler vermişti dersini alçaklara.
Yurdum şimdi haramdır tüm hain kaçaklara,
Kimin ne olduğunu bilmişti 15 Temmuz.

Demokrasi, özgürlük büyük bir bedel ister,
Kim darbeye kalkarsa korkma direniş göster.
Sakin akıl çelmesin Amerikalı Mister,
Onun işaretiyle gelmişti 15 Temmuz.

Türk Ulusu unutmaz Ömer Halisdemir'i,
Can pahası yapmıştı verilen bir emiri.
Şehitlikle taçlandı kaç yiğidin ömürü,
Kendine çok kahraman bulmuştu 15 Temmuz.

Allah'la aldatana bir daha kanmayalım,
Beraber yürüsek de bizdendir sanmayalım.
Kumpasçı ocaklara düşerek yanmayalım,
Olacağı önceden bilmişti 15 Temmuz.

At izi, it iziyle karışmış görülmesin,
Yaş kurunun yanında ateşe sürülmesin.
Liyakatsız olana payeler verilmesin,
Fetöcüyü defterden silmişti 15 Temmuz

Atatürk'ün yolundan ayrılan gafil olur,
Bir gün vatansız kalır, ortada sefil olur.
Yurdunu sevenlere bu Nevzat kefil olur,
Emanet sahibine kalmıştı 15 Temmuz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

2017 Yılı Falı

Fala inanmasam da sözü desteksiz atmam,
Halk ciddiye alır mı, onu pek bilmiyorum.
Müslümana elbette tutup salyangoz satmam,
Midye desem bilir mi, onu pek bilmiyorum.

Ahali habersizmiş olacıklardan meğer,
Bu yüzden istikrara verilmiş onca değer.
Türk tipi başkanlığa umut bağlarsa eğer,
Hitlerimiz olur mu, onu pek bilmiyorum.

Strateji ustası taktikte yamak kaldı,
Ayı ile yatağa girmeye ramak kaldı.
İnsanlar evden oldu, yatmaya hamak kaldı,
Asacak dal bulur mu, onu pek bilmiyorum.

Bundan sonra olacak kendini belli etti,
Alâmetler belirdi, kiminde hoşa gitti.
İşte kara göründü, sanırım deniz bitti,
Kaynayan su ılır mı, onu pek bilmiyorum.

Şarlattan konuştuğça demokratlar susacak,
Fetva ile yöneten ilamını asacak.
Mehdi gelmese bile, rüzgârları esecek,
Bir halife gelir mi, onu pek bilmiyorum.

Birisi devrimleri kökünden doğrayacak,
Şerleri yutturacak, fakat hayra yoracak.
Atatürk'ün mirası talana uğrayacak,
Cumhuriyet kalır mı, onu pek bilmiyorum.

Yurtta yangın çıkacak, kadınlar dövülecek,
Şikâyetten vaz geçen duayla sevinecek.
Ulus kazıklayan sınırsız övülecek.
Kazık bir yer deler mi, onu pek bilmiyorum.

Çarşı, Pazar günbegün şiddetle zamlanacak,
İşsizlik çoğalacak, ücretler gemlenecek.
Analar uğunacak, babalar gamlanacak,
Çocukları güler mi, onu pek bilmiyorum.

Kanlı terör bu yıl da çok yuvalar yıkacak,
Gazilerle, şehitler yürekleri yakacak,
Geride kalanlara muktedirler bakacak,
Gözyaşını siler mi, onu pek bilmiyorum.

Yandaş olan yiğitler yine kefen giyecek,
Lakin durum kötüyse ortalıktan tüyecek.
Yanlışları yapanlar aldatıldık diyecek,
Bir özürçük diler mi, onu pek bilmiyorum.

İmam hatip artınca dindarlık yayılacak,
Bilimi rehber yapan zındıktan sayılacak.

Sürüye çoban olan bu işe bayılacak,
Kuzuları eler mi, onu pek bilmiyorum.

Fala inanmayanlar yine falsız kalacak,
Yanlış karar verecek, sonra pişman olacak.
Muktedir zora düşse, muhaliften bilecek,
Köpekleri ulur mu, onu pek bilmiyorum.

Durum gösteriyor ki, falım gerçek çıkacak,
Muhterisler bu yıl da çok canları yakacak.
Krala çıplak diyen cezasını çekecek,
Yine nevzat* ölür mü, onu pek bilmiyorum.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Nevzat: Çocuk.

Nevzat Dağlı

21.yüzyılda Haçlı Seferi

Bu yüzyılda yine Haçlı Seferi,
Mazlumlara bile bile saldırdı.
Şimdi oldu demokrasi neferi,
İnsanlığı sile sile saldırdı.

Halk içine soktu fitne, fesatlar,
Kaleler yıkıldı, çöktü tüm setler.
Çoluk, çocuk parçalanmış cesetler,
Arkasında kala kala saldırdı.

Bahaneyle sistemleri durdurdu,
Masum halkı birbirine kırdırdı.
Uluslararası tezgah kurdurdu,
Bir yolunu bula bula saldırdı.

Silahını bağımsıza döndürdü,
Yeni bayrak çekti, bayrak indirdi.
Yurtseveri yalanlarla sindirdi,
Üstesinden gele gele saldırdı.

Mabetleri yaktı, yıktı füzeler,
Yağmalandı hazineler, müzeler.
Haçlı kafa ilkesini tazeler,
Bakın yine çala çala saldırdı.

Müslümanın ezmek için başını,
Taş üstünde bırakmadı taşını.
Görmeyerek gözündeki yaşını,
Ağlayana güle güle saldırdı.

Bağımsızlık savaşını verene,
Haçlıları toprağından sürene,
Emperyalist güce karşı durana,
İntikamlar ala ala saldırdı.

Ulus devletleri bölmeye geldi,
Egemenlik kurup kalmaya geldi.
Birliğı, düzeni silmeye geldi,
Özgürlüğü yola yola saldırdı.

Bölmek için ırkı, dini kaşdı,
Ajanlarla çok melanet taşıdı.
Yürekler yanarken beyin üşüdü,
Akılları dile dile saldırdı.

Kanları petrole döktü buladı,
Barışı köreltti, kini biledi.
Belaları birbirine uladı,
Boş yerlere dola dola saldırdı.

Terör örgütleri kuran kendiydi,
Ellerine silah veren kendiydi.

Yobazın ardında duran kendiydi,
Onu uşak kıla kıla saldırdı.

Mekke, Kudüs, Bağdat, Şam'ı ağılattı,
Libya'ya Yemen'e kara bağlattı.
Türkiye'nin yüreğini dağılattı,
Sınır yıktı, kale kale saldırdı.

Petrol dedi, maden dedi, su dedi,
Şizin için iyi olan şu, dedi.
Özgürlüğe strateji bu, dedi,
Sağa sağa, sola sola saldırdı.

Can giderken düşündüler hep kârı,
Batı'ya yem oldu Müslüman varı.
Haçlı kafa şimdi silah tüccarı,
Kanla zengin ola ola saldırdı.

İslamın üstünde silah sınıyor,
Kimileri bunu haklı sanıyor.
Kimler alkışlıyor kimler kınıyor.
Tehditleri sala sala saldırdı.

Silah yarıştırmak Haçlının derdi,
Parayı verene silahlar verdi.
Savaşı överek barışı yerdı,
Cana cana, mala mala saldırdı.

ABD, İngiliz bir de Fransız,
Birleşti saldırdı İslama ansız.
Utanmıyor, çekinmiyor izansız,
Ara verip mola mola saldırdı.

Çağdaş haçlılara Nevzat tanıktır,
Emperyalist olan gerçek sanıktır.
Vatanı sevenin bağı yanıktır,
Yüreğine dala dala saldırdı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

23 Nisan Egemenliktir

Halkın gücü ile kurtuluş yolu,
Ulusal bir gurur 23 Nisan.
Türklerin tarihi zaferle dolu,
Egemenlik verir 23 Nisan.

Halk bir önder olsun diye bekleşti,
Mustafa Kemal'e sevdi yaklaştı.
Ülkede düşmana başlar dikleştı,
Onurları korur 23 Nisan.

Halk verdi kararı isyan başladı,
Padişaha karşı suçlar! işledi;
Ulusal önderle zafer düşledi,
Ön cephede durur 23 Nisan.

Yıllarca suskundu diller açıldı,
İnançla semaya eller açıldı.
Ulusa umutlu yollar açıldı,
Kurtuluşa yürür 23 Nisan.

Cumhuriyet kurdu ondaydı yarar,
Düşmanlık beslemez barışı arar.
Her zaman her yerde dostları sarar,
İşgalciye vurur 23 Nisan.

Millet iradesi, millet meclisi,
Kimsesiz olanın olur kimsesi.
Eğer duyulursa ulusun sesi,
Amaçlara varır 23 Nisan

Millet meclisini hakim kılarak,
Demokrasi yaşar bağlı kalarak.
Yarının umudu genci olarak,
Nevzatları (çocukları) görür 23 Nisan.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Abdestli Kapitalizmin Destanı

Bir ayak Avrupa'da, birisi Umrelerde,
Lüks ciplere binerler, şimdi para onlarda.
Devire uymak moda bu gibi zümrelerde,
Zor gördü mü sinerler; şimdi para onlarda.

Villaları muhkemdir, surlarla çevriliyor,
Mahdumları, kızları zamanla evriliyor.
Kamyon kamyon nemalar bunlara devriliyor,
Ellerinde Fenerler!., şimdi para onlarda.

Kenzo, Fendi, Versace, aşağısı kesmiyor,
Dior, Chanel miskleri, başka hava esmiyor.
Uçaklarla gezerler, ayak yere basmıyor,
Valizlerle dönerler, şimdi para onlarda.

Köseleri sakallı, saç ektiriyor keller,
Zenginlik şımartıyor, ne derse desin eller.
Onlar için âmâde beş yıldızlı oteller,
Haşemayla yanarlar, şimdi para onlarda.

Diyanetin fetvası vız gelir tırıs gider,
Tüyleri aldırırlar, günahsa keyfe keder.
Mağfiretin bedeli bir iki umre eder,
Zemzem içip onarlar, şimdi para onlarda.

Düğünleri muhteşem, takıları servettir,
İtibarlı zevatla onanan mürüvvettir;
İhtişamı yaratan bir acayip kuvvettir,
Süsleniyor çınarlar, şimdi para onlarda.

Ramazan iftarları yeme içme şöleni,
Sevabı nerde saklı yoktur bunun bileni.
Aç insanlar karşılar davetlere geleni,
Gönüllerde pınarlar, şimdi para onlarda.

Gösterişe meraklı, bu yüzden tuhaftırlar,
Maliyeye cin gibi, halka karşı saftırlar.
Her siteye bir cami, vergiden muaftırlar,
Türlü türlü hünerler, şimdi para onlarda.

Çarşafarla gizlerler cehaletin pasını,
Türban ile yaparlar takiyenin hasını.
Dönüşümle aldılar kentlerin ortasını,
Bize kaldı kenarlar, şimdi para onlarda.

Abdestli kapitalist mala, güce haizdir.
Ne yaparsa mübahtır, ne yaparsa câizdir,
Paranın kârı vardır; haram olan faizdir,
Müslümanlar kanarlar, şimdi para onlarda.

Kimisi para kırar okulda, dershanede,
Kimi gemicik saklar en kuytu tershanede.

Ķasalar saklayan var, kutuları hanede,
Üstlerine tnerler, Şimdi para onlarda.

Ayyuka Ķıksa bile rüşvet ile talanlar,
Halkı inandırıyor üst perdeden yalanlar.
Yakayı ele verse maazallah Ķalanlar,
Savcı, hakim sınarlar, Şimdi para onlarda.

Abdestlinin hırsız tenkide Ķok bozular,
Bunları yakalayan polis, savcı toz olur.
Utanmayı bilmezler, düŐünmezler söz olur,
Bir de seni kınarlar, Şimdi para onlarda.

`Babam saĶ olsun' derler, başları dara düşse,
AyaĶa kaldırırlar, mahdumlar yere düşse.
Yandaşları alkıŐlar, Ķ kuruŐ para düşse,
Muhalifler donarlar, Şimdi para onlarda.

Her Şeyi hakkı görür eĶer abdesti varsa,
Fesleri baştan fırlar biri yolu tkarsa.
Parsaları toplarken eĶer Ķingar Ķıkarsa,
İnlerine inerler, Şimdi para onlarda.

Söz konusu paraysa, her yaşta cevvaldirler,
Her türlü Şekle giren, genetik seyyaldirler.
AĶızları bozuktur, sövmeye meyyaldirler,
GeĶmiŐini anarlar, Şimdi para onlarda.

Nevzat yorma Ķeneni, bunları herkes gördü,
Görüp, duyup, bilerek onlara destek verdi.
Ķmr, bulgur, makarna fakirin Şimdi derdi,
İaneyi sunarlar, Şimdi para onlarda.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat DaĶlı

Abdestli Kapitalizmin Destanı 2

Bir ayak Avrupa'da, birisi Umrelerde,
Lüks ciplere binerler, şimdi para onlarda.
Devire uymak moda bu gibi zümrelerde,
Zor gördü mü sinerler; şimdi para onlarda.

Villaları muhkemdir, surlarla çevriliyor,
Mahdumları, kızları zamanla evriliyor.
Kamyon kamyon nemalar bunlara devriliyor,
Ellerinde Fenerler!., şimdi para onlarda.

Kenzo, Fendi, Versace, aşağısı kesmiyor,
Dior, Chanel miskleri, başka hava esmiyor.
Uçaklarla gezerler, ayak yere basmıyor,
Valizlerle dönerler, şimdi para onlarda.

Köseleri sakallı, saç ektiriyor keller,
Zenginlik şımartıyor, ne derse desin eller.
Onlar için âmâde beş yıldızlı oteller,
Haşemayla yanarlar, şimdi para onlarda.

Diyanetin fetvası vız gelir tırıs gider,
Tüyleri aldırırlar, günahsa keyfe keder.
Mağfiretin bedeli bir iki umre eder,
Zemzem içip onarlar, şimdi para onlarda.

Düğünleri muhteşem, takıları servettir,
İtibarlı zevatla onanan mürüvvettir;
İhtişamı yaratan bir acayip kuvvettir,
Süsleniyor çınarlar, şimdi para onlarda.

Ramazan iftarları yeme içme şöleni,
Sevabı nerde saklı yoktur bunun bileni.
Aç insanlar karşılar davetlere geleni,
Gönüllerde pınarlar, şimdi para onlarda.

Gösterişe meraklı, bu yüzden tuhaftırlar,
Maliyeye cin gibi, halka karşı saftırlar.
Her siteye bir cami, vergiden muaftırlar,
Türlü türlü hünerler, şimdi para onlarda.

Çarşafarla gizlerler cehaletin pasını,
Türban ile yaparlar takiyenin hasını.
Dönüşümle aldılar kentlerin ortasını,
Bize kaldı kenarlar, şimdi para onlarda.

Abdestli kapitalist mala, güce haizdir.
Ne yaparsa mübahtır, ne yaparsa câizdir,
Paranın kârı vardır; haram olan faizdir,
Müslümanlar kanarlar, şimdi para onlarda.

Kimisi para kırar okulda, dershanede,
Kimi gemicik saklar en kuytu tershanede.

Ķasalar saklayan var, kutuları hanede,
Üstlerine tnerler, Şimdi para onlarda.

Ayyuka Ķıksa bile rüşvet ile talanlar,
Halkı inandırıyor üst perdeden yalanlar.
Yakayı ele verse maazallah Ķalanlar,
Savcı, hakim sınarlar, Şimdi para onlarda.

Abdestlinin hırsız tenkide Ķok bozular,
Bunları yakalayan polis, savcı toz olur.
Utanmayı bilmezler, düŐünmezler söz olur,
Bir de seni kınarlar, Şimdi para onlarda.

`Babam saĶ olsun' derler, başları dara düşse,
AyaĶa kaldırırlar, mahdumlar yere düşse.
Yandaşları alkıŐlar, Ķ kuruŐ para düşse,
Muhalifler donarlar, Şimdi para onlarda.

Her Şeyi hakkı görür eĶer abdesti varsa,
Fesleri baştan fırlar biri yolu tkarsa.
Parsaları toplarken eĶer Ķingar Ķıkarsa,
İnlerine inerler, Şimdi para onlarda.

Söz konusu paraysa, her yaşta cevvaldirler,
Her türlü Şekle giren, genetik seyyaldirler.
AĶızları bozuktur, sövmeye meyyaldirler,
GeĶmiŐini anarlar, Şimdi para onlarda.

Nevzat yorma Ķeneni, bunları herkes gördü,
Görüp, duyup, bilerek onlara destek verdi.
Ķmr, bulgur, makarna fakirin Şimdi derdi,
İaneyi sunarlar, Şimdi para onlarda.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat DaĶlı

Abidik Gubidik

Akıl sır ermiyor bu siyasete,
Abidik gubidik işler oluyor.
İnsanı düşürür hemen kasete,
Abidik gubidik fişler oluyor.

En alttaki bir bakmışsın zirvede,
Rekorlar kırıyor gafta, zirvada.
Taşlayacak şeytan arar Merve'de
Abidik gubidik düşler oluyor.

Kalıp kıyafetle dıştan tanırsın,
İçini görmezsen çok aldanırsın.
Görünüşe bakıp dolu sanırsın
Abidik gubidik boşlar oluyor.

Ortam uygun ise öne geçiyor,
Bazen sürünüyor, bazen uçuyor.
Çıkara en uygun giysi seçiyor,
Abidik gubidik eşler oluyor.

Ayıbı çıkınca bakakalıyor,
İsirdiği eli hemen yalıyor.
Üstten korkutunca alttan salıyor,
Abidik gubidik yaşlar oluyor

Besmele çekerek olursa soygun,
Soyan mest oluyor, soyulan baygın.
Dinci geçinenin ağzına uygun,
Abidik gubidik aşlar oluyor.

Gizlendim sanıyor yara kaşıyan,
Sırra hâkim değil bunu yaşayan.
Rakibe gizlice haber taşıyan,
Abidik gubidik kuşlar oluyor.

Gerginlik isteyen hazır her yerde,
Medya fitil gibi çaredir derde.
Sehven başlık atan klavyelerde,
Abidik gubidik tuşlar oluyor.

Hakkı esirgiyor hukuk dağıtan,
Cahil yetiştirir çocuk eğiten.
Gücsüzü ağızda ezip öğüten,
Abidik gubidik dişler oluyor.

Çıkarıcı güçlünün ardından gider,
Ahlakı, izanı tarumar eder.
Siyasette eğer zayıfsa lider,
Abidik gubidik başlar oluyor.

Koyun olanları biri sağıyor,
Örgütsüz olanlar boyun eğiyor.

Umudun üstüne karlar yağıyor,
Abidik gubidik kışlar oluyor.

Hedefimiz ne padişah, ne nazır,
Sürçü lisan etsek dileriz özür.
Nevzat'ın elinde atmaya hazır,
Abidik gubidik taşlar oluyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Acınacak Hal Nedir?

Ağlanacak halimize bakmayıp,
Gölüyorsak acınacak haldeyiz.
Hülya kurup, gerçekleri takmayıp,
Dalıyorsak acınacak haldeyiz.

Her davranış bir nedene bağlıdır,
Genetikse, ta dedene bağlıdır.
Söz değeri, söz edene bağlıdır,
Yalıyorsak acınacak haldeyiz.

Kiblemiz ayrıysa bozarız safı,
Akıl karışıkça yaparız gafı.
Düşünmeden ağzımızdan her lafı,
Salıyorsak acınacak haldeyiz.

Piç olursun unutursan atanı,
Kalbinde tut şehit olup yatanı.
Açılımcı pozlarında vatani,
Bölüyorsak acınacak haldeyiz.

Badireler atlatmışız kaç kere,
Deneyimler harcanmasın boş yere.
İhaneti ekiyorlar her yere,
Suluyorsak acınacak haldeyiz.

Bilim için akıtmayan hiç teri,
Karanlık istiyor geçmişten beri.
Dünya ilerlerken biz daha geri,
Kalıyorsak acınacak haldeyiz.

Kişi avantaya kurmuşsa pusu,
Çalmaya, çırpmaya çalışır usu.
Şahsi çıkar için arı, namusu,
Siliyorsak acınacak haldeyiz

Kaypak hak yolunda döner köşeden,
Haram zıkkımlanır tasta, şişeden.
Vatan için değil, zevkten, neşeden.
Ölüyorsak acınacak haldeyiz.

Dincinin görmezsek nursuzluğunu,
Keramet sanarız arsızlığını.
Hırsızı seçerken hırsızlığını,
Biliyorsak acınacak haldeyiz.

Görev, makam bizden olmalı razı,
İş ibadet gibi olmalı bazı.
Birini aldatmak için namazı,
Kılıyorsak acınacak haldeyiz.

Millet için çekmez isek tasayı,
Kanunsuzca doldurursak kasayı;

Bir kere de olsa anayasayı,
Deliyorsak acınacak haldeyiz.

Utanmıyor isek Allahtan, kuldan,
Gözümüz ayrılmaz paradan, puldan.
İnsafsızca kazancını yoksuldan,
Çalılıyorsak acınacak haldeyiz.

Düşman kucaklırsak biz dost sanarak,
Tuzağa düşeriz hep aldanarak.
Terörist başına yaltaklanarak,
Gülüyorsak acınacak haldeyiz.

Nevzat'ı gözleyin, bakın yakından,
Kimseye kötülük geçmez aklından.
Tehditle, küfürle onun hakkından,
Geliyorsak acınacak haldeyiz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Açılım Modası Üzerine...

Kabak çiçekleri gibi ortalık,
Solmak isteyenler bile açıldı.
Ağlanacak hale hep alık alık,
Gülmek isteyenler bile açıldı.

Açılım kremdir şimdi deride,
Maskeyi attılar öte beride.
Korkaklık yüzünden biraz geride,
Kalmak isteyenler bile açıldı.

Yol haritası var daniskasından,
Hainler yol buldu, hem de hasından.
Vatanı şak diye tam ortasından,
Bölmek isteyenler bile açıldı.

Destekler geldikçe malum kasadan,
Liboşlar kurtuldu gamdan, tasadan.
Laikliği tümnden Anayasadan,
Silmek isteyenler bile açıldı.

Açılım adıyla kurdular ağı,
Düzeyleri çukurdan da aşağı.
Halkı, utanmadan elin uşağı,
Kılmak isteyenler bile açıldı.

Utanmaza tarih etmiyor tesir,
Atatürk olmasa, olurduk esir.
Sevr'i alkışlayıp, Lozan'a kusur,
Bulmak isteyenler bile açıldı.

Vurmak istiyorlar her yanımızdan,
Can koparmaktır bu, her canımızdan.
Türklüğü üst kimlik cüzdanımızdan,
Çalmak isteyenler bile açıldı.

Aydınlar! açıldı iş kolaylaştı,
Zır cahiller bile kendini aştı.
Kaç yılın Nevzat'ı bu işe şaştı,
Bilmek isteyenler bile açıldı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Açılım Modası Yayılıyor

Kabak çiçekleri gibi ortalık,
Solmak isteyenler bile açıldı.
Ağlanacak hale hep alık alık,
Gülmek isteyenler bile açıldı.

Açılım kremdir şimdi deride,
Maskeyi attılar öte beride.
Korkaklık yüzünden biraz geride,
Kalmak isteyenler bile açıldı.

Açılım adıyla kurdular ağı,
Düzeyleri çukurdan da aşağı.
Halkı, utanmadan elin uşağı,
Kılmak isteyenler bile açıldı.

Yol haritası var daniskasından,
Hainler yol buldu, hem de hasından.
Vatanı şak diye tam ortasından,
Bölmek isteyenler bile açıldı.

Terörle pazarlık meşrudur şimdi,
'Görüşen şerefsiz' diyenler kimdi?
İmralı, Kandil'den emirler şimdi,
Almak isteyenler bile açıldı.

Vurmak istiyorlar her yanımızdan,
Can koparmaktır bu, her canımızdan.
Türklüğü üst kimlik cüzdanımızdan
Çalmak isteyenler bile açıldı.

Destekler geldikçe malum kasadan,
Liboşlar kurtuldu gamdan, tasadan.
Laikliği tümünden Anayasadan,
Silmek isteyenler bile açıldı.

Utanmaza tarih etmiyor tesir,
Atatürk olmasa, olurduk esir.
Sevr'i alkışlayıp, Lozan'a kusur,
Bulmak isteyenler bile açıldı.

Kumlara gömerler kafalarını,
Hurafe aldatır tayfalarını.
Tarihin aydınlık sayfalarını,
Yolmak isteyenler bile açıldı.

Sarayda soytarı olsam diyenler,
Osmanlıca söyler, mezar soyanlar.
Padişah istiyor kefen giyenler,
Ölmek isteyenler bile açıldı.

Dananın kuyruğu koptu kopacak,
Bakalım danayı kimler kapacak.

Çözüm sürecinde boşlar sapacak,
Dolmak isteyenler bile açıldı.

Aydınlar! açıldı iş kolaylaştı,
Zir cahiller bile kendini aştı.
Kaç yılın Nevzat'ı bu işe şaştı,
Bilmek isteyenler bile açıldı.

Nevzat Dağlı

Adalet Herkese Lazım

Adalet herkese lazım unutma,
Savcıya, yargıca sövmeyi bırak.
Ya tükürme ya da yalayıp yutma,
Ağzında lafları gevmeği bırak.

Yasama, yürütme, yargı üçgeni,
Demokrat düzenin yaşama geni.
Buna inanmazsan kapa çeneni,
İktidar adına dövmeyi bırak.

Huzurlu devletin hukuk temeli,
Mahkeme zapteder her kirli eli,
Kaç kişi yanıldı senden evveli,
Hukuku başından savmayı bırak.

Bağımsız yargıyı nefretle anıp,
Yalama haksız güçlüdür sanıp,
Tamah edip üç kuruşa aldanıp,
Zorbaya kul olup övmeyi bırak.

Zalime kul olmak en büyük ayıp,
Haksız koruma, adamdan sayıp.
Aptal koyun gibi bıçak yalayıp,
Diktatör celladı sevmeyi bırak.

Görüyorsun, çığnıyorlar onuru,
Haksızlıkta geçiyorlar sınırı.
Adamların oğlu, kızı, dünürü,
Aklansın hukukla, ivmeyi bırak.

Haramla tütüyor sizin ocaklar,
Namuslu insanı açlıkla haklar.
Doğru söyleyeni hukuk kucaklar,
Dokuzuncu köyden kovmayı bırak.

Avukat, hakların savunmanıdır,
Yeri adalette hakkın yanıdır;
Yargısız infaza halk isyanıdır,
Baroya, hukuka sövmeyi bırak.

Nevzat adam olmaz bu yalakalar,
Yalanları fikir diye kakalar.
Biri çıkar takıyyeyi yakalar,
Elini avcunu ovmayı bırak.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Adalet Kurultayı'na Kimler Katıldı

Adalette susayan Çanakkale'ye koştu,
Hakkını kana kana içmek isteyen geldi.
Bilinçler bileğlendi, yürekler aşkla coştı,
Karanlıktan ışıkla geçmek isteyen geldi.

Adalet Kurultayı umuda yolculuktu,
Şuskun dilleri açan gerekli bir soluktu.
İnsanlar akıyordu, yollar oluk oluktu,
Kocadere taşmıştı, ölçmek isteyen geldi.

Siyasette adalet tek adama bağlıydı,
Liderlerin tercihi damadı ve oğluydu.
Seçmen seçeneksizdi, görüşleri dağlıydı,
Kendi iradesiyle seçmek isteyen geldi.

Mahkemede adalet hukuku eziyordu,
Mahkemeler seyyardı Habur'da geziyordu.
En çetrefil davayı tek adam çözüyordu,
Adalet tohumunu saçmak isteyen geldi.

İnançtaki adalet tarikata esirdi,
Adaleti aramak affedilmez kusurdu.
Hak paylaştıranların yürekleri nasırdı,
Bilimin neşteriyle açmak isteyen geldi.

Medyadaki adalet havuzda boğulmuştu,
Namuslu gazeteci işinden kovulmuştu.
Hapisten korkmayanlar vurulup, dövülmüştü,
Muktedir baskısından kaçmak isteyen geldi.

Eğitimde adalet vakıflar elindeydi,
Çocuklar filiz gibi bağınazlık çölünde idi.
Hurafe ilim diye hocanın dilindeydi,
Bilimi öğretmenden biçmek isteyen geldi.

Geçimlerde adalet yolunu şaşırılmıştı.
İhaleyi kapanlar yol bulup aşırılmıştı.
Nevzat her hakka uygun kafiye düşürmüştü,
Sözün sarhoşluğuyla uçmak isteyen geldi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Adalet Yürüyüşü

Adaletle yürüyen hakkını alır bir gün,
Karşısına zalimce duranlar utanmalı.
Halk haklıyı, haksızı anlayıp bilir bir gün,
Ulusunu sürü gibi görenler utanmalı.

Kalmalı yurdumuzda adalet mülke temel,
Hukukun üstünlüğü olmalı büyük emel.
Hukuk terazisini bozmamalı hiçbir el,
Bozmak için araya girenler utanmalı.

Haklıları kirletip, haksızları yıkayıp,
Temizlik yaptım demek hukuka büyük ayıp.
Mağdurun feryadına kulakları tıkayıp,
Savsaklayıp ipe un serenler utanmalı.

Haksızlar, korunarak yasa ile aklanır,
Parasının gücüyle kirlerinden paklanır.
Zalimler hak yiyerek güç ardına saklanır,
Mazlumlardan hesabı soranlar utanmalı.

Bağımsız, tarafsızsa adalet saygın olur,
Muktedire kul ise, en büyük kaygın olur.
Güvendenyse adalet, güvenlik yaygın olur;
Adaletle tuzağı kuranlar utanmalı.

Tertemiz duygularla severiz adaleti,
Haksızın çıkarının olmamalı aleti.
Amacı kötü olan bıraksın dalaleti*
Adaletle lekeyi sürenler utanmalı.

Çürümüş adaletin dalları başa çöker,
Gölgesinde yatanı yok eder teker teker.
Hak yeşertmek isteyen hukuk fidanı diker,
Adalet ağacını kıranlar utanmalı.

İnsanlar yürüyorsa adaletin peşinde,
Yürekler yanıyordur haksızlık ateşinde.
Yağmurlarda ıslanıp, kurursa güneşinde,
Adalet isteyen yoranlar utanmalı.

Adalet kavramını yüreğine yazanlar,
Gücünün haklılıktan geleceğini anlar.
Barış istekleriyle yürüyorsa insanlar,
Ortamı kavga için gerenler utanmalı.

Nevzatların* yüreği Kemallerle* yürüyor,
Acılar umutların kozasında eriyor.
Olanları biteni halk ve Tanrı görüyor.
Gözlerine göz bağı saranlar utanmalı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

* Dalalet: Sapınc, sapkınlık, doğru yoldan ayrılma.

- * Nevzat: Çocuk.
- * Kemal: Yetkin, ergin.

Nevzat Dağlı

Adalet Yürüyüşü Destanı

Adalet özlemi vardı insanda,
Hakka tapan, gönül veren yürüdü.
Yüreğim burkuldu gördüğüm anda,
Görmeyen yürüdü, gören yürüdü.

Ankara'dan çıktı karar verenler,
Yollara koyuldu dostlar, yarenler.
Güzel günler için düşler görenler,
Barış için hayal kuran yürüdü.

Kadın, erkek, çoluk, çocuk koşmuştu,
İnsan seli bendi aşır taşmıştı.
Elleri bayraklı gençler coşmuştu,
Başına bandını saran yürüdü.

Köylü anasını aldı yürüdü,
Çoban sürüsünü saldı yürüdü,
Esnaf emanetçi buldu yürüdü,
İşinden, gücünden kıran yürüdü.

İşçiler, memurlar ve emekliler,
Adalet yolunda sel gibiydiler.
Yürüyüş topluma ışık dediler,
Karanlığa yumruk vuran yürüdü.

Çıraklar yürüdü dükkandan kaçıp,
Usta da ordaydı kazançtan geçip.
Herkes kendisine bir yoldaş seçip,
Yollarda dostluğu kuran yürüdü.

Mühendis yürüdü, doktor da vardı,
Hukuku horlayan şapka çıkardı.
Bu halkın verdiği toplu karardı,
Simit satan, odun yaran yürüdü.

Halka moral verdi sanatçı, yazar,
Bir ışık yaktı mı bin nifak bozar.
Halkım uyanıyor bak azar azar,
Sabahı geceden deren yürüdü.

Gezi şehitleri anne babayla,
Kumpas mağdurları şehit subayla;
Yolları paylaştı güneşle, ayla,
Acıyla umudu karan yürüdü.

Yaşlılar yollarda gençliği buldu,
Gören duygulandı, gözleri doldu.
Basın emekçisi göz kulak oldu,
Haksıza hesabı soran yürüdü.

Topluma yön veren usta yoldaydı,
Yakını ölenler, yasta yoldaydı.

Kalpleri tekleyen hasta yoldaydı,
Canını yollara seren yürüdü.

Halkçı siyasetçi halkın yanında,
Her zaman yerini alır anında.
Yurdum insanının vardır şanında,
Halay, Zeybek, Kaşık, Horon yürüdü.

Vatansever insanlarım can cana,
Hocasıyla öğrencisi yan yana,
Kucakta bebeği kaç yeni ana,
Sevgili yürüdü, yaren yürüdü.

Toplum kenetlendi sanki yollarda,
Her kesimden vatandaşım ardarda.
İşinden atılan, kovulan orda,
Adaletsiz hapse giren yürüdü.

İstanbul Maltepe zafer yeri ydi,
Adalet isteyen hak neferiydi.
Kemaller Kemal'in has askeri ydi,
Meydanda selama duran yürüdü.

Milyonlar ordaydı duygu, düşünce,
Çok şükür dediler engel aşınca.
Hastalar yatakta sabrı taşınca,
Hayalle düşünce ile varan yürüdü.

Hak arayan birbiriyle bilişti,
Umut yüklü gözleriyle gülüştü.
Hakları çığnemenen orda buluştu,
Kendini hukukla yoran yürüdü.

Adalet isteyen aydınlık ister,
Bir tanık ararsan Nevzat'ı göster.
Yüzü tutmayanda yırtıldı astar,
Bu işin sırrına eren yürüdü.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Adalet Yürüyüşü Öğütleri

Gövdende taşırsan temiz bir yürek,
Hak için yürürken yolun açılır.
Yorgunluğa derman yoldaşlar gerek,
Dostlara sarılan kolun açılır.

Ruhun Atatürk'ten alsın esini,
Ay yıldız bayrakla dök hevesini.
Adalete bağır, duysun sesini,
Hak, hukuk isterken dilin açılır.

Marşa ayak uydur, türküyle yürü,
Adalet istemek olsun öngörü.
Özgürlük dileyen olamaz sürü,
Başın dik durdukça alın açılır.

Yürümek insanı sabırla sınar,
Fidan gibi başlar, olursun çınar.
Yaprağına bile sevgiler konar,
Gölgen serinletir, dalın açılır.

İnsanlık onuru her şeye değer,
Onur yükseldikçe ışıklar doğar.
Özgürlüğe alkış tutmuşsan eğer,
Yüzün, gözün, gönlün, elin açılır.

Yürürken karşında durana bakma,
Art niyetle hesap sorana bakma.
Düşünü olumsuz yorana bakma,
Görmez isen sağın, solun açılır.

Yürüyüş onurlu, kutsal, şahane,
Yürüyen fedakâr, asil, daha ne?
Mazeret uydurma, etme bahane,
Gerçeği söyleyen falın açılır.

İnsan sarrafı var nereye gitsen,
Bilinir muktedir kinini gütsen,
Yürüyüş yapana saldıran itsen,
Gizlice yediğin yalın açılır.

Hak, hukuk çiğneyen yaşayan ölü,
O dilsiz şeytandır, söylemez dili.
Nevzatla olursan gerçek bülbülü,
Dostların kalbinde gülün açılır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Adalet Yürüyüşü Turnusol Kağıdı

Turnusol kâğıdıdır 'Adalet Yürüyüşü',
Kahraman belli oldu, çıkarıcı belli oldu.
Zulme isyan olunca yiğidin hayal, düşü,
Fedakâr belli oldu, tüm kârcı belli oldu.

Rengini belli etti tatlısu demokrati,
Zaten onlar yarışta seçti hep yanlış atı.
Boyası dökülenin bozulunca surati,
Utanmaz belli oldu, has arcı belli oldu.

Adalet isteyenler yan yana yürüdüler,
Nevzatların üstüne umudu bürüdüler.
Mayası tutmayanlar kabında eridiler,
Halktan yana olanın öz harcı belli oldu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Adalet'e Mektup

Sana inanmıştım, seni sevmiştim,
Bütün umudumu kırdın Adalet.
Seni varlığıma temel bilmıştım,
Mülkümü yerlere serdin Adalet.

Hilmi'nin oğluyum, bal gibi bayım,
Gizlim saklım yoktur, ben açıktayım.
Öz kanım akıyor, tükenir soyum,
Kaç yiğit defteri dürdün Adalet?

Hakkımda birisi kov yaptı herhal*,
Beni odalara kapattın derhal.
Düşmanıma kanma, dosttan haber al,
Sen beni namerde sordun Adalet.

Ben sana inanmış, sana tapmışım,
Fiske mi vurmuşum, darp mı yapmışım?
Sanki senden zorla bir şey kapmışım,
Nasıl bu kaniya vardın Adalet?

İki sevdam vardır, çare derdime,
Bir sana vurgunum, bir de yurduma.
Eğer suçum olsa bakmam ardıma,
Nedir benim ile derdin Adalet?

Ne evde kalmış kız, ne de dul dedim,
Ne geçmez akçesin, ne de pul dedim.
Bağımsız, tarafsız, özgür ol dedim.
Benden ne kötülük gördün Adalet?

Ben türkü söylerken kanun aramam,
Bağlama olursa, suskun duramam.
Kalbin taş olsa da balyoz vuramam,
Sen benim kalbimi kırdın Adalet.

Ne sana küstüm ben ne de darıldım,
Ne sevmekten bıktım ne de yorulдум.
Ben sana güvendim, sana sarıldım,
Beni can evimden vurdun Adalet.

Gönlünü vermişsin kuş ile kurda,
Askerdim haberi aldım taburda.
Buluştun ha burda, gezdin ha şurda,
Şanına lekeyi sürdürdün Adalet.

Anladım bir yerde kumpasa geldin,
Bana düşman oldun, hakkımı sildin.
Ağa, beyler ile oynayıp güldün,
Başımı belaya sardın Adalet.

Canı inciterek gülü kopardın,
Gerçek çiçek açan dalı kopardın.

Bülbülü susturdun dili kopardın,
Hazan mevsimidir ardın Adalet.

Eğer düşmüş ise gönlün saraya,
Tamah etmiş isen mala, paraya,
Bil ki çürükleri koyup sıraya,
Mülkün temelini ördün Adalet.

Yıllardır aşkıma kayıtsız kaldın,
Çıra gibi yaktın, ömrümü çaldın.
Fenerle gezeni koynuna aldın,
Ona hak etmeden verdin Adalet.

Muktedir olanla çay da topladın,
Kesme makasını hakka sapladın.
Düşündün mü neyi neye kapladın,
Kimi övdün kimi yerdin Adalet.

Paralı olanı yuydun** pakladın,
Hatırlı olanı süzdün akladın.
Gariban olana vurdun, hakladın,
Şimdi muradına erdin Adalet.

Elim uzun değil, seni tutamam,
Ruhum aç olsa da haram yutamam.
Yad ile yatmışsın, senle yatamam,
Boyunca günaha girdin Adalet.

Kendini kaptırdın çetin rüzgâra,
Hak ile hukuku düşürdün dara.
Düşündüm halini ben kara kara,
Emrine girmişsin ferdin Adalet.

Hakkımı alana mühür sormadın,
Hukukum gecikti tehir sormadın.
Koynuma girene zehir sormadın,
Oy! Oy! Beni yakan terdin Adalet.

Atı alan geçti bak Üsküdar'ı,
Yollarım kesildi görmedim Bor'u.
Eşeği sürseydim Niğde'ye bari,
Sen beni Fizan'a sürdün Adalet.

Yalan haberlere sözcü olmadım,
Hırsıza, katile gözcü olmadım.
Paralel haine izci olmadım,
Sen beni çarmıha gerdin Adalet.

Kavurmacı dedin, tatlıcı dedin,
Kadrimi bilmedin hakkımı yedin.
Mülkün temelinden silindi adın,
İyi, kötüyü kardın Adalet.

Dikkate almadın gönlü harabı,
Kendine efendi yaptın Arabı;
Özlemin mi kokmuş damat çorabı,
Oysa sen eskiden hürdün Adalet.

Hasretinden eriyorum Adalet,
Köyde, kentte arıyorum Adalet.
Sana doğru yürüyorum Adalet,
Nerededir evin, yurdun Adalet?

Seni sevenlerde güven kalmadı,
Seni benden başka seven kalmadı.
Seni kutsal bilip öven kalmadı,
Emrinden çıkıyor ordun Adalet.

Amacım kendimi savunmak değil,
Sözle oynayarak avunmak değil.
Bu bir kurban sesi, dövünmek değil,
Kalbimi ortadan yarıdın Adalet.

Mazlumum dedikçe çalım satarsın,
Beni zalimlerle bir eş tutarsın.
Yazdığım mektubu çöpe atarsın,
Nevzat'ı boşuna yordun Adalet.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Herhal: Herhalde sözcüğünün halk
dilinde söylenişi.
** Yuydun: Yıkadın.

Nevzat Dağlı

Adileşme Yarışı

Adileşme yarışı finale yaklaşıyor,
Yalancının rekoru kırmasına az kaldı.
Katiller hep pusuda sabırla bekliyor,
Mazlumu arkasından vurmasına az kaldı.

Soyguncu, tezgâhını maharetle gizliyor,
Yürütme yollarını siyasetle düzlüyor;
Demokrasiden bıkmış, diktatörlük özlüyor,
İşine uygun düzen kurmasına az kaldı.

Müfteriler masuma iftiralar saydırdı,
Yargısız infazlarla dam altına koydurdu.
Muktedir zalimliği kitabına uydurdu,
Masumun defterini dürmesine az kaldı.

Kendini matah sandı rezil oğlu bayağı,
Kadına, çocuklara bastı küfrü, dayağı;
Dincilik modasına uyduruyor ayağı,
İkiyüzlü puştların ermesine az kaldı.

Allahla aldatanlar safı ağa düşürdü,
Cehalete gaz verdi, şişirdikçe şişirdi;
Aydının kafasında boza bile pişirdi,
Yobazın başa çorap örmesine az kaldı.

Korku sarmış toplumu, saklanıyor, susuyor.
Paraya esir olan özgürlüğü kısıyor.
Medyanın şarlatanı her gün zehir kusuyor,
Yiğide kara leke sürmesine az kaldı.

Alimlere sövenin ne idiği belirsiz,
Kerameti kendinden, konuşur yerli yersiz.
Arif olan geride, ön sırada yetersiz,
Makbul insan safına girmesine az kaldı.

Hırsızlık övülüyor matah ustalık gibi,
Doğruluk poşetlenmiş çöpe postalık gibi.
Adileşme yarışı salgın hastalık gibi,
Toplumu baştanbaşa sarmasına az kaldı.

Adalet çalışmıyor birisi buyurmazsa,
Namussuz saklanıyor, namuslu duyurmazsa.
Muktedir liyakatı torpilden ayırmazsa,
İyi ile kötüyü karmasına az kaldı.

Eğer ki önlemezsensin aşağılık yarışı,
Bir daha göremezsensin bu dünyada barışı.
Atatürk'ten öğrenin vakur, asil duruşu,
Uyuyanın kâbusu görmesine az kaldı.

Yarışın seyircisi, artık tavır koymalı,
Nevzatların sesini yüreğinde duymalı.

Yurdunu seven herkes yasalara uymalı,
Fitnelerin ulusu germesine az kaldı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Af Üzerine Taşlama

Bu devlet çok cömerttir, suçluyu da bağışlar,
Kova doldurmaya bak kesilmeden yağışlar.
Sen devleti soymazsan, devlet seni söğüşler,
Vergi kaçır, vurgun yap, sanma sakın laf gelir,
Sen suç işle çekinme, nasıl olsa af gelir.

Namuslu vatandaşsan enayi derler sana,
Çalanı, çırpanları izlersin yana yana.
Devlete kazık atan daha layık vatana,
Maliyeyi dolandır, sanma sakın laf gelir,
Sen suç işle çekinme, nasıl olsa af gelir.

Bu dünyayı düşün sen, öbürü Allah Kerim,
Yüzsüzlük seni saklar, belki af çıkar derim.
Günahtan korkan kullar eriyor erim erim,
Cehennemden korkma sen, sanma sakın laf gelir,
Sen suç işle çekinme, nasıl olsa af gelir.

Çevir arazileri fabrika yap, villa yap,
Bankalar kur, cesur ol, ondan bundan para kap,
Garibana dokunur kanun denen o kitap,
Yasa sana uymuşsa, sanma sakın laf gelir,
Sen suç işle çekinme, nasıl olsa af gelir.

Kurul lüks arabana çekinmeden bas gaza,
Bir kolayı bulunur eğer olursa kaza.
Başkasının sorunu uyum, saygı ve hiza,
Özgürlüğünü kullan, sanma sakın laf gelir,
Sen suç işle çekinme, nasıl olsa af gelir.

Düşünce suçu kötü, adi suç baş tacıdır,
Katil, hırsız, pezevenk toplumun ilacıdır.
Namus sözü ağızda zehirden de acıdır,
Namussuzca saldır sen, sanma sakın laf gelir,
Sen suç işle çekinme, nasıl olsa af gelir.

Vatani bölenlere Avrupa'dan destek var,
İstersen git dağa çık, korkma sakın köstek var.
Yeni aflar geliyor, her bir yerden istek var,
İktidara yaslan sen, sanma sakın laf gelir,
Sen suç işle çekinme, nasıl olsa af gelir.

Organize işlerde siyasetçi dost edin,
Muktedir yamacında bir münasip post edin.
Mafya isen iş kolay, cana, mala kast edin,
Ayıplamaz hiç kimse, sanma sakın laf gelir,
Sen suç işle çekinme, nasıl olsa af gelir.

Eşini, kardeşini silahlanıp izleyen,
Öldürmeye azmedip yollarını gözleyen,
Kader kurbanı olur namusu temizleyen,
Elin kanlı olsa da sanma sakın laf gelir,

Sen suç işle çekinme, nasıl olsa af gelir.

Suç işlemek imtiyaz, büyük adam olursun,
Yasaları çiğnersen hep yüksekte kalırsın.
Sen Nevzat'ı dinlersen lâıyığını bulursun,
Eşe dosta aldırma, sanma sakın laf gelir,
Sen suç işle çekinme, nasıl olsa af gelir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ağlanacak Bu Hale, Helal Olsun Gülene

Ortam cadı kazanı, kaynıyor fokur fokur,
Düzenbaz tezgâhında hergün tuzaklar dokur.
Cahiller meydanlarda âlime meydan okur,
Palavra pek yakışır atmasını bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

Kifayetsiz muhteris siyasette liderse,
Matah sanıp izlerler o nereye giderse.
Kaval gibi dinlenir, alkışlanır ne derse,
Seçmenler koyun olur gütmesini bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

Marifetli sayarlar usulle aşırırsan,
Yolu bile çalarlar yönünü şaşırırsan.
Hırsızlık risksiz meslek bekçiyle anlaşırsan,
Haram lokma şifadır yutmasını bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

Ormanda maden ara, yeter ki gelsin para,
Gölleri kurut gitsin, mavilik olsun kara.
Zenginini işi olsun, fakirler düşsün dara;
Ticaret bir kumardır ütmesini bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene

Zengine satılana kimse ahlâksız demez,
Gazete yazmaz bunu, televizyon söylemez.
"Düzeyle birlikte" nikâh mikâh istemez,
Kahtelik şöhret sağlar yatmasını bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

Ayak bağı olmaz hiç geçmişinden kalanlar,
Yeter ki kullansınlar sana selam salanlar.
Suçları arındırır itirafçı yalanlar,
İtibar kazandırır ötmesini bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

Dinsizi, imansızı dincilerle kol kola,
Alnı secde görmemiş, sanırsın ki bir molla.
Dünkü koyu Marksistler şimdi sövüyor sola,
Döneklik kâr sağlıyor satmasını bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

Lider pozunu takınan sapsız balçıklara,
'İşte zafer budur' der, düşünmez kara kara.
Fakir sümüğü gibi yapışır koltuklara;
Arkasından gülerler gitmesini bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

Siyasete bir bakın, adeta sulu şaka,
Diktatörlük geliyor, karşıdan baka baka,
Laiklik yıkılıyor her yandan ite kaka;
Demokrasi araçtır itmesini bilene,

Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

Ananı kadı öpmüş, Őikâyetin kadıya,
Ciğerin emanettir damda arsız kediye.
Medyadan medet umma açık dedikoduya;
Yalanlar geçer akçe, katmasını bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

İnsanlar sürü ise, obanlar başkan olur,
Kimler neye layıksa aradığını bulur.
El âlem güler oynar, bize tasası kalır;
Maşalar hizmet eder tutmasını bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

Atatürk'e svenler el üstünde ne yazık,
Ta tepeden tırnağa bunlarda ahlâk bozuk.
Kimi aydınlar korkak, susuyor ezik ezik,
Düzen nema sağlıyor bitmesini bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

Nevzat benzemez öyle, mazluma svenlere,
Eşęi bırakıp da semeri dvenlere.
Őzleri zalimlere, zalimi venlere.
Öfke baldan tatlıdır, tatmasını bilene,
Ağlanacak bu hale helal olsun gülene.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ağlıyorum Türkiyem

Her gün cinayetler, her gün felâket,
Seni uğursuzluk sardı Türkiyem.
Her gün hıyanetler, her gün delâlet,
Gelmiyor bir türlü ardı Türkiyem.

Nerden musallattır bu kötü kader?
Yurdu baştanbaşa kapladı keder.
Kimin eli bağlı, kimler ne eder?
Kimler defterini drd Türkiyem.

Nasıl strateji, politikaysa,
Çığlar üstümüzde her nerden kaysa.
Deniz kıyısında yzerdik oysa,
Bebek cesetleri vurdu Türkiyem.

Bin yanda PKK, bir yanda IşİD,
Terör sardı yurdu bak çeşit çeşit.
Askerim, polisim yanıyor, işit,
Ocaklara düşen kordu Türkiyem.

Kimisi ödüyor borcunu canla,
Kimisi duş ister dökülen kanla.
Tilkiler planı kurmuştur, anla,
Aslanı cepheye sürdü Türkiyem.

Kimler uşak olur emperyalizme?
Kimler heveslidir zora, Nazizm'e?
Barışa hasretken kim giydi çizme?
Kimler bu ortamı gerdı Türkiyem?

Kimin ihtirası, kimin garezi?
Yiğit, ya şehit ya oluyor gazi.
Atatürk yolundan aldılar bizi,
Oysa orda umut vardı Türkiyem.

Mustafa Kemal'in barıştı derdi,
Komşuyu dostluğa davet ederdi;
Gösterdiği yoldan dünya giderdi,
Yolunu reddeden durdu Türkiyem.

Yurtta ve dünyada barış istemek,
Gerçek kahramanlık, önderlik demek;
Savaşta galipken bunu söylemek,
Evreni işitan nurdu Türkiyem.

Yangın krklerse tepeye konan,
Suya hasret gider alçakta yanan.
Açlıktan len var, soğuktan donan,
Kiminin yemektir derdi Türkiyem.

Ortalık kan gl, her gün bir kaza,
Dertlere bulandım ben yaza yaza.

Zalime alkış var, mazluma ceza.
Adaleti bulmak zordu Türkiyem.

Terörle sarsıldı Başkent Ankara,
Şimdi nere gider düşenler dara?
Nasıl kapanacak açılan yara?
Kalbimize düşen kordu Türkiyem.

Dincinin yaptığı planlar hazır,
Şeytanlar fink atar, saklandı hızır
Akıllar karıştı, kalmadı huzur,
Tanrı belamızı verdi Türkiyem.

Askerin imamı darbeye kalktı,
Buna karşı çıkan tüm sivil halktı.
Kara vicdanların pudrası talktı,
Silindi gerçeği gördü Türkiyem.

Her yandan sıkıştık, çıkış çok uzak
Kurulan tertibi biz nasıl bozak?
Dostlar avcı oldu kuruldu tuzak,
Düşmanlar ağını ördü Türkiyem.

Laik düşünceye neden yer olmaz?
Bilime inanan neden hür olmaz?
Vatanı sevenler neden bir olmaz?
İçimize nifak girdi Türkiyem.

Kimler hıyanette, kimler gaflette?
Bir bilen yok mudur koca devlette?
Ayrılma olmasın kemikle ette,
Tüm ulus olmalı ordu Türkiyem.

Oynuyor bizimle ABD, Rus'u,
Hep alttan alanın nedir korkusu?
Haklı iken şimdi Türk'ün ordusu,
Emperyalist hesap sordu Türkiyem.

Düşmanın eli var dökülen kanda,
Hiç dost kalmadı mı koca cihanda?
Her şey ayan beyan, olay meydanda,
Kimler görmüyordu, kördü Türkiyem?

Oynuyor bizimle ABD, Rus'u,
Hep alttan alanın nedir korkusu?
Haklı iken şimdi Türk'ün ordusu,
Emperyalist hesap sordu Türkiyem.

Düşmanın eli var dökülen kanda.
Hiç dost kalmadı mı koca cihanda?
Her şey ayan beyan, olay meydanda,
Kimler görmüyordu, kördü Türkiyem?

Bereket kalmadı, çoğalmaz azım,
Mızrabım yırtıldı, iniler sazım.
Bağırarak, çığırarak, silkinmek lâzım,
Aymazlık, hıyanet yordu Türkiyem.

Ağlıyorum yurdum, güzel vatanım,
Çocuklar ölüyor, yanıyor canım.
Gözyaşı, hıçkırık şimdi dört yanım,
Acılar kalbimi yarı Türkiyem.

Bir garip Nevzat'ım, çare ararım,
Sazdan sözden başka neye yararım?
Tevfik Fikret gibi ben de sorarım,
Yok mu kurtaracak yurdu Türkiyem?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ahmet Taner Kışlalı'ya

Hakka yürüveli yirmi yıl oldu,
Daha dün gibidir iziniz Hocam,
Fikriniz bizlere nurlu yol oldu,
Cumhuriyet kokar yazınız Hocam.

Atatürk seveni çok sayardınız,
Herkesi yerine tam koyardınız.
Uyuyanı sözle hep uyardınız,
Çağdaş bilim idi kozunuz Hocam.

Giyimde kuşamda hep çağdaştınız,
Ulusal kültürle hep bağdaştınız.
Yürekten yüreğe coşup taştınız,
Eksilmez tadınız, tuzunuz Hocam

Yoksula desteği veren sizdiniz,
Hakkı adaleti gören sizdiniz.
Ulus için riske giren sizdiniz
Doğruluk, dürüstlük özünüz Hocam.

Mazluma zinciri kır diyensiniz,
Zalimden hesabı sor diyensiniz.
Emperyal güçlere dur diyensiniz,
Bağımsız Türkiye teziniz Hocam.

Tarikat, cemaat şaşar dediniz,
Türkiye geriye düşer dediniz.
Ulus laiklikle koşar dediniz,
Kulağa küpedir sözünüz Hocam.

Demokratım diyen Fetöcü çıktı,
Kaç gafil kendini bilerek yaktı.
Kemalist olmayan trene baktı,
Çok kişi ürküttü hızınız Hocam.

Sizi katledenler kimin uşağı?
Kimler yaktı yıktı dolgun başağı?
Siz aydınlatırken bizim kuşağı,
Alçağı görmedi gözünüz Hocam.

Bin dokuz yüz doksan dokuz nitekim,
Ülkemize kader oldu dert çekim.
Ne kara bir gündü yirmi bir ekim,
Göğü ağlatmıştı güzünüz Hocam.

Altınay, Dolunay, Nilhan Nur öksüz,
Onlar çınarlaştı, değil ki köksüz.
Sizin izinizde yürüdü şeksiz,
Katili aradı kızınız Hocam.

Sizdiniz sevgide değeri bilen,
Sizdiniz Nevzat'ın evine gelen.

Sizdiniz dostuna gözüyle gülen,
Gözümün önünde yüzünüz Hocam.

Nevzat Dağlı

Alâmete Binen, Kıyamette İner

Din tüccarı veriyor cennetin tapusunu,
Her kutsalın yanına açar rant kapısını.
Zorlayarak bozuyor İslâmın yapısını;
Tanrı'dan korkanları cehennemle sindirdi,
Alâmete bineni kıyamette indirdi.

Devir onun devridir, arkada Amerika,
Lıboşlar desteğiyle şimdi herşey harika.
İleri demokrasi, alâmet-i farika;
Bu markayla solcuyu dinci sağa döndürdü,
Alâmete bineni kıyamette indirdi.

Müslüman Müslümanı boğazlasın, ona ne,
Bir kere emperyalist geçmiş onun önüne.
Umurunda değildir saldırsalar dinine;
Zaten o çevresini Allah ile kandırdı,
Alâmete bineni kıyamette indirdi.

Halkın malı olanı zimmetine geçirdi,
İlaç diye zehiri tadlandırıp içirdi.
Yürümekten acizken, mürit onu uçurdu;
Kendini bulunmaz bir Hint kumaşını sandırdı,
Alâmete bineni kıyamette indirdi.

Kıyamet yaklaşıyor, alâmetler belirdi,
Kendini ermiş sanan güçlendikçe delirdi.
Adalet çalışsaydı elbet yola gelirdi;
Yandaşa kendisini mesih diye andırdı,
Alâmete bineni kıyamette indirdi.

Teröristle görüşen şerefsizdi hani ya?
Kimler şerefsiz imiş herkes iyi tanıya.
Boşuna varmadık biz bu değişmez kanıya;
İmralı'ya açılan kayalara bindirdi,
Alâmete bineni kıyamette indirdi.

Her dincinin mutlaka çıkar birgün foyası,
Çocuklar kapışınca dökülüyor boyası.
Nevzat'ın dedikleri, sayki sözcük oyası;
Yalancının mumunu iğne ile söndürdü,
Alâmete bineni kıyamette indirdi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Aldandık

Anadolumuzun bakiri idik,
Saltanat rüyası gördük aldandık.
Kutsal davamızın şakiri idik,
Ne istedilerse verdik aldandık.

Ordumuz kumpasa geldi görmedik,
Paralel, açığı deldi görmedik.
Adalet hukuku sildi görmedik,
Senaryo yazana sorduk aldandık.

Sıfır sorun vardı, çevremiz sakin,
Bizden yana idi Moskova, Pekin.
Osmanlı hayali görmüştük lakin,
Eşbaşkan olmaya vardık aldandık.

Arabın baharı bize bahardı,
Batı desteğinin kesildi ardı.
Son elde kumarı kazanmak vardı,
Kağıdı yeniden kardık aldandık.

Esat, Eset oldu, gözden düşmedi,
Ateşe oturttuk, yine pişmedi.
Paralar harcadık, hiç yetişmedi,
Elleri dizlere vurduk aldandık.

Papa'da uymadı verdiği söze,
'Soykırım var' dedi, dayattı bize.
Avrupa Birliği vermiyor vize,
'Gümrük Birliği'ne girdik aldandık.

Başımız belaya girer ilerde,
Gönüllü tutulduk her türlü derde.
Uluslararası meselelerde,
Haksızın yanında durduk aldandık.

'Kürt Sorunu' vardı çözecek idik,
Doğu'da serbestçe gezecek idik.
Akiyle süreci düzecek idik,
Başımıza bela sardık aldandık.

Baldıran zehiri içecek idik,
Teröristi vekil seçecek idik.
Barış kapısını açacak idik,
Ortamı yeniden gerdik aldandık.

Terör saha kalktı umutlar soldu,
Tuzaklar kuruldu kaç kişi öldü.
Apoyla bu işler bu kadar oldu,
Şerleri hayıra yorduk aldandık.

Çalanla çalmayan bir tutulmuyor,
Yargısız aklanma hiç yutulmuyor.

'On yedi Yirmi beş' unutulmuyor,
Mecliste defteri dürdük aldandık.

Safız dedik millet öyle sanmıyor,
Hakkı vermez isek, boşa kanmıyor.
Din iman desek de halk inanmıyor,
Yandaşın gözünde erdik aldandık.

Yalaka yağcılar hep bize eşti,
Rakibi yokladı, sırrını deşti.
Bizden olmayanlar ötekileşti,
Milleti ortadan yarıdık aldandık.

Muhalife vurduk belden aşağı,
Yerini doldurdu elin uşağı.
Bize inanmadı gençlik kuşağı,
Onlara tuzağı kurduk aldandık.

Halk bize güvenir, aldanır sandık,
Seçimde gerçeği gösterdi sandık.
Sultana inandık, aklına kandık,
Yüzleri saraya sürdük aldandık.

Derde çare idi güya ittifak,
Oyumuz eridi bak ufak ufak.
Kendimizden oldu en büyük nifak,
Milleti seçimle yorduk aldandık.

Denize düşünce yılan çareydi,
Gerçek karşısında yalan çareydi.
Terörist mektubu olan çareydi,
Son kozu kumara sürdük aldandık

Bize akıl veren bilmezmiş meğer,
Böyle mi olurdu bilseydi eğer.
Geride ne kaldı görmeye değer,
Karayı ak sandık, kördük aldandık.

Kime güvendikse güveni yıktı,
Saflık oyununu seyreden bıktı.
İstihbarat ektik, fiyasko çıktı,
Balyozla vurarak derdik aldandık.

"Ne mutlu Türküm ben" diyemiyorduk,
Milletin sesini duyamıyorduk.
Ulus devlet adı koyamıyorduk,
'Şemsiye İslamlık, derdik', aldandık.

Aldattık, aldandık direndi 'zaman',
'Bugün', düne razı, vermedi aman.
Görüldü imam mı, hoca mı yaman,
Dostluk çemberini kırdık aldandık.

Ey! ABD dedik, dinletemedik,
Obama'ya derdi anlatamadık.
Suriye, Irak'ı inletemedik,
Sandık ki bölgede hürdük aldandık.

Trump'ın ne sağı ne solu belli,
Ortadoğu elden çıktı temelli.
Planlar yapmıştık dinsel emelli,
Dinle, diyanetle ördük aldandık.

Barzani aldattı referandumla,
Saddam'ı aradık şimdi biz mumla.
İşler düzelirdi belki mahdumla,
Aşiret diyerek yerdik aldandık.

Aldanmak iyidir, aldan istersen,
Öyle seviyorlar, nedendir dersin.
Nevzat'ın fikri bu, eğer ki yersen,
Unları iplere serdik aldandık.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Aleviyle Kardeşiz Biz

Aleviye defol diyen,
İnsan mısın bil bakalım?
Cahil cahil haltlar yiyen,
Yazdığını sil bakalım.

Bölmek için ateş attın,
Bir iş yaptın göze battın.
Sen ruhunu kime sattın?
Layığını bul bakalım.

Gel sen ozan sözü dinle,
Ayrım yapma ırkla, dinle.
Ağan övünsün seninle,
Önce adam ol bakalım.

Aleviyle kardeşiz biz,
Anadolu ailemiz.
Olsun yeter yürek temiz,
Sen de temiz kal bakalım.

Tanrı bilir inananı,
İyi tanı sen insanı.
Nevzatlarda sıkma canı,
Öğüdünü al bakalım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Alışmak Kolay Değil

Alışmam kolay değil, mazeretim var benim,
Diktatörlük tuzağı kurana alışamam.
Muhelif bir ruhum var, biat etmem zor benim,
Demokrasi çarkını kırana alışamam.

Muktedir çevresinde kul gibi dolaşan var,
Onurunu çiğnetip, beraber yol aşan var.
Zalime kul olup da ikbale ulaşan var,
Güce tapıp el pençe durana alışamam.

Yaşananlar aşikâr, ortada ayan beyan,
Kanuni geçiniyor, yasaları yok sayan.
Haksızları kollayıp, haklıları suçlayan,
Mazlumlardan hesabı sorana alışamam.

Teröre kurban olan canlara yanıyorum,
Buna neden olanı çok iyi tanıyorum.
Bir gün gelir suçları sorulur sanıyorum,
Suçlu ile suçsuzu karana alışamam.

Alıştırmak isterler yandaş olalım diye,
Gerçekleri zihinden tümünden silelim diye.
Alışmamak gerekir, dünü bilelim diye,
Unutmayı çıkar yol görene alışamam.

Dinciler yalanlarla uyuttular halkımı,
Adaletsiz, temelsiz bıraktılar mülkümü.
Haram helal demeden kendi yutup salkımı,
Halka gelip talkını verene alışamam.

Dindarları severim, Hak yolunda yürürler,
Yürek gözüyle bakıp, gerçekleri görürler.
Din tüccarı olanlar rüşvet selam verirler,
Rant için tesettüre girene alışamam.

Paralel yürüyenle yolum hiç kesişmedi,
Yazdıklarım ortada, başım öne düşmedi.
Zübüklük eden gibi cebim dolup şişmedi.
Parayla şerri hayra yorana alışamam.

Atatürk'ün yolunda yürümeye alıştım,
Aydınlık Türkiye'nin inşasına çalıştım.
Özgürlük meydanında demokratla buluştum,
Pağışaha, krala, tirana alışamam.

Kaba kuvvet kullanıp dövmeye yeltenmedim,
Eleştirdim açıkça sövmeye yeltenmedim.
Sözümü sakınmadım gevmeğe yeltenmedim,
Yiğitleri yalanla vurana alışamam.

Terörü yaratanlar şimdi zevkten dört köşe
Emperyalist uşağı maşa oldu bu işe.

Eli kanlı zalimin adını yazdım başa,
Mazlumun defterini dürene alışmam.

Al bayrağı her zaman gökte taşıyacağız,
Hainlerden yar olmaz, silip boşayacağız.
Bu güzelim vatanda özgür yaşayacağız,
Karanlığın sunduğu virana alışmam.

Terörü yaratanlar şimdi zevkten dört köşe
Emperyalist uşağı maşa oldu bu işe.
Eli kanlı zalimin adını yazdım başa,
Mazlumun defterini dürene alışmam.

Al bayrağı her zaman gökte taşıyacağız,
Hainlerden yar olmaz, silip boşayacağız.
Bu güzelim vatanda özgür yaşayacağız,
Karanlığın sunduğu virana alışmam.

Ne isterse istesin zamane uşakları,
Nevzatlarla uyuşmaz onların kuşakları.
Kirlileri saklayan karartmasın akları,
Temizlere lekeyi sürene alışmam.

Nevzat Dağılı

Allah Versin Cezanı

Mahallede hırsız var, soyulduk gündüz gözü,
Yavuz hırsızmış meğer, her yerde geçti sözü.
Bekçiyi azarladı, gösterdi yokuş, düzü;
Hoca ayıplayınca, okudu tüm ezanı,
Bize demek düşüyor, Allah versin cezanı.

Müslüman geçiniyor, din iman var dilinde,
Mahallenin yarısı şimdi onun elinde.
Çoluk çocuk çalışıyor, çok hikmet var belinde;
Hempaya* dağıtıyor çaldığından sızanı,
Bize demek düşüyor, Allah versin cezanı.

Kurulu esir almış, muhtarı iplemiyor,
Hangi makamdan gelse ihtarı iplemiyor.
Bahçemiz talan oldu, ahtarı** iplemiyor;
Hemen pişman ediyor, ona ceza yazanı,
Bize demek düşüyor, Allah versin cezanı.

Yalana sarılıyor, ne zaman zorda kalsa,
Fitneler çıkarıyor, sıkışsa darda kalsa.
Çaldığını vermiyor bir teki yerde kalsa;
Topluyor ganimeti, yoktur insaf, izanı,
Bize demek düşüyor, Allah versin cezanı.

Hırsız mahallede yağlayarak öven var,
Onu yakalayanı, sokaklarda döven var.
'Çalma' desek bozulur, sanki ona söven var;
Hemen pişman ediyor eleştirip, kızanı,
Bize demek düşüyor, Allah versin cezanı.

Daha önce çalarken çuvallarla taşırdı,
Şimdi iş ilerledi, kasalarla aşırđı,
Elinden bir tutan yok, ahalimiz şaşırđı;
Mahalleden kovuyor işlerini bozanı,
Bize demek düşüyor, Allah versin cezanı.

Kendine yamak buldu, maşa ile çalışıyor,
Halk üstüne yürüse ele Kuran alıyor.
Beslediği itleri üstümüze salıyor;
İnşallah Rabbim görür zalimlikte azanı,
Bize demek düşüyor Allah versin cezanı.

Hırsızlık meşru oldu, karşı çıkan yanacak,
Komşularım çalanı hayır ile anacak.
Yeni doğan çocuklar düzen böyle sanacak;
Çalma çırpma üstüne kuruyor bu düzeni,
Bize demek düşüyor Allah versin cezanı.

Ellerimiz böğürde, yürekler yakılacak,
Gör daha kaç bekçinin ümüğü sıkılacak?
Mahallenin umudu yıkıldı yıkılacak,
Komşu safı sıkı tut, bozmasın bu hizanı,

Bize demek düşüyor Allah versin cezanı.

Akıl sır ermez bunun hilesine, fendine,
Şer güçleri tertiple toparlamış indine,**
Habire bağirtiyor tellal bulmuş kendine;
Yerden yere vuruyor Nevzat gibi ozanı,
Bize demek düşüyor, Allah versin cezanı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

*Hempa: Omuzdaş.

**Ahtar: Enenmemiş erkek katır.

***İndine: Yanına.

Nevzat Dağlı

Alpaslan Işıklı'nın Ardından

Emperyalizme karşı savaşıyan bir yiğitti,
Hep elinin tersiyle haram ikballer itti.
Sendikal savaşımında salt emekten yanaydı,
Sermayenin yandaşı, kulu olmadan gitti.

Küresel entrikayı ilmek ilmek çözdü O,
Halkı uyarmak için diyar diyar gezdi O.
Alpaslan Işıklı'ydı, adı gibi adamdı,
Gençlere aydınlığın yollarını çizdi O.

Atatürk öğretmeni parlayan bir ışığı,
Bilimin sevdalısı, Kemalizme aşığı.
Ahmet Taner Kışlalı, dostu ve yoldaşydı,
Dostu Mumcu, Aksoy'un şimdi yanına çıktı.

Nevzat Dağlı

Analar Ağlamasın

Yavruları ölmesin, analar ağlamasın,
Evlatları vuranlar anneleri düşünsün;
Torunlar kucaklasın, karalar bağlamasın,
Umutları kıranlar anneleri düşünsün.

Deniz, Yusuf, Hüseyin analar yüreğinde,
Devrim için can verdi faşizmin direğinde.
Mustafa Kemal için ölen var gereğinde,
Maksadına erenler anneleri düşünsün.

Berkin Elvan çocuktuktu, dünyaya doyamadı,
Elindeki ekmeği atmaya kıyamadı.
Ali İsmail Korkmaz vurunu sayamadı,
Tuzakları kuranlar anneleri düşünsün.

Ethem Sarısülük'ün kanı döküldü yere,
Abdullah Cömert düştü, anne öldü bin kere.
Gezi şehitlerini vurdular göre göre,
Duygusuzca duranlar anneleri düşünsün.

Mustafa Sarı şehit, Gezi'de düştü başı,
Bilmezdi İrfan Tuna, Mehmet Ayvalıtaş'ı.
Kimler düşürmüş ise birbirine kardeşi,
Bunu uygun görenler anneleri düşünsün.

Hasan Ferit Gedik'le, Medeni Yıldırım'ı
Katledeni üzmez mi annelerin durumu?
Devleti yönetenler yapsın buna yorumu,
Ortalığı gerenler anneleri düşünsün.

Gezi'nin şehitleri tertemiz çocuklardı,
Her birinin gönlünde tükenmez umut vardı.
Onların anneleri yüreğe dertler sardı,
Sahte merhem sürenler anneleri düşünsün.

Özgecan kor düşürdü annesi yanar hâlâ
Fırat Çakıroğlu'nun yarası kanar hâlâ.
Zalimler sabırları utanmaz sınar hâlâ
Kanlarına girenler anneleri düşünsün.

Mehmetçiğin annesi orduya güvenmeli,
Polislerin annesi kuşukları yenmeli.
Sevgi, barış özgürlük yüreklere sinmeli,
Eğitimi verenler anneleri düşünsün.

Haklı bir savaş varsa vicdan buna taraftır,
Ülke, ulus uğruna şehit olmak şereftir.
Anayı yakan yeller, başkasına haraftır*,
Fırtınalar, boranlar anneleri düşünsün.

Yüreği yanan anne devlete sitem eder,
Sözleri ağır olur, belki de güce gider;

Gözünden akan yaşla cezayı peşin öder,
Hesabını soranlar anneleri düşünsün.

Evladına kıyılan annenin ahı kalmaz,
Dünyası mezar olur, hayatı sahi kalmaz.
Zulüm yapan sistemin veziri, şahı kalmaz.
Acımasız tiranlar anneleri düşünsün.

Anneye bir gün yetmez, ömür gibi olmalı,
Nevzatlar* yaşadıkça yüreğinde kalmalı.
Anneyi ağlatanlar cezasını bulmalı,
Mahkemede yoranlar anneleri düşünsün

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

* Haraf: Hafif rüzgar, lodos.

*Nevzatlar: Çocuklar.

Nevzat Dağlı

Anama Anneler Günü İletisi

İlk göz ağrın oldum, ana olunca,
Her şeyi ilk bana dilerdin anam.
Çok kardeşim öldü, yalnız kalınca,
Her gün gözyaşını silerdin anam.

Yetişen çocuklar senin eserin,
Öfkeli babamdı sevdiğin erin.
Evde belli idi hep senin yerin,
Arada kahkaha salardın anam.

Zeki kadın idin düşünen, bilen,
Karar sürecinde hep önde gelen.
Yalnız gam yüküydü gücünü çalan,
Ne korkardın, ne de yıldardın anam.

Tarla tapan, bahçe bostan işinde,
Günlerin geçerdi inek peşinde.
Yine de temizdin ekmek aşında,
Otları elinle yoldardın anam.

Erkenden uyanır, çok geç yataydın,
Halde sebze, meyve, yoğurt satardın.
Yaz günü aç susuz oruç tutardın,
Beş vakit namazı kılardın anam.

Saçını süpürge ettiğin oldu,
Erkek işlerini tuttuğun oldu.
Çalışıp yorulup bittiğin oldu,
Yine de bizlere gülerdin anam.

Haksızlığa karşı eserdin bazen,
Komşuya, hısıma küserdin bazen.
Selamı sabahı keserdin bazen,
Ne kin tutar ne diş bilerdin anam.

'Halimiz iyidir çok şükür' derdin,
Çevrene her zaman hep güven verdin.
Kuran okuyarak huzura erdin,
Herkesi iyilik dilerdin anam.

Neler yaşamıştık, birlikte neler,
Birlikte ağlardık, birlikte güler;
İnsan anasından başka ne diler,
Hüznü neşe ile bulardın anam.

Yaşlılık günlerin huzurlu geçti,
Lakin onulmayan dert seni seçti.
Hastalık zalimdi, tedavi güçtü,
Günbegün acıdan solardın anam.

İnsanları sevdin, görmedin hakir,
İster zengin olsun, isterse fakir.

Nevzat oğlun oldu, Tanrı'ya Şükür,
Evladı sevgiyle sulardın anam.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Anayasa Hapı Üstüne...

Büyüğümüz emretti anayasa oldu hap,
Reçetesi açıkça yazılır mı bilemem.
Bari yutturmak için iyi prospektüs yap,
Suda eritilir mi, ezilir mi bilemem.

Alıştı ki, bu millet hap verince yutuyor,
Kalk deyince kalkıyor, yat deyince yatıyor.
Hukuku defnederken kazma sapı tutuyor,
Adalet mezarlık kazılır mı bilemem.

Derman ile dertleri öyle bir paketletti,
Yavanlaşan mevzuya yeni tadlar ekletti.
Yargıyı dövmek için uygun anı bekletti,
Adalet karizması çizilir mi bilemem.

Kimileri oy için paketlerle tavlandı,
Kimi darbecilikle adalete kovlandı;
Sular bulandırılıp birçok balık avlandı,
Lakin sonra bu sular süzülür mü bilemem.

Düşündü ki, olursa mağduriyet hastası,
Tablet tablet yutulur yeni rejim pastası.
Yandaştan seçilirse hakimlerin en hası,
Ağzlar torba gibi büzülür mü bilemem.

Hukuka tuzak kuran şaşırır kendi atlar,
O zaman elden tutmaz yalaka demokratlar.
Bombayla oynuyorsan bir gün elinde patlar,
Mayınlı arazide gezilir mi bilemem.

Tek adama endeksli kurallar ve kurumlar,
Krallığa benziyor yani biraz durumlar.
Yalakadan geliyor hoş a giden yorumlar,
'Saçma sapan' bir ipe dizilir mi bilemem.

Eyalet sistemiyle Osmanlıyı ararsan,
Saltanat rüyasını eğer hayra yorarsan,
Çözölmüş makarayı yeni baştan sararsan,
Halkın sabrı tükenip kızılır mı bilemem.

Minare çalanları kılıf ararken gördük,
Adalet çatısını kırıp, yararken gördük.
Biz nice avcılar a yara sararken gördük,
Sarılan yaraları çözöölür mü bilemem.

Köşeye sıkıştıkça panikliyor ezenler,
Her önlemi alıyor tehlikeyi sezenler.
Keyifler istedikçe değişiyor düzenler,
Bozulanlar ilerde düzölür mü bilemem.

Kimi hap şifa verir, bize odur söylenen,
Kimisi zevk içindir, iktidarda denenene.

Milleti tavlama zevk hapına güvenen,
Yarın er meydanında üzülür mü bilemem.

Adaleti başından atmaya niyetliysen,
Oturduğun koltuğa yatmaya niyetliysen,
Korkutarak milleti gütmeye niyetliysen,
Sinilir mi, aksine, azılır mı bilemem.

Kurbağaysan dikkat et, akrep alma sırtına,
Elin oğlu bakmıyor tazesine kartına.
Okyanus ötesinden geliyorsa fırtına,
Dalga boyu aştıkça yüzülür mü bilemem.

Başkanlık rüyasını sakın hayra yormayın,
İstikrarı düşlerken bölünmeye varmayın.
Anayasa üstüne artık hayal kurmayın,
Demokrasi bu yüzden yoz olur mu bilemem.

Bahçeli bir devletle ekip dikmek hoş olur,
Asma dalı budayan rüyada sarhoş olur.
Eğer tohum yoz ise meyveleri boş olur,
Kabuklu yemişlerden koz olur mu bilemem.

Ayaklar altındaydı milliyetçi hareket,
İşler kesat giderken nasıl arttı bereket?
Yanaşırsa kabul et, paralelse ırak et,
Böyle yola çıkanlar hız alır mı bilemem.

Hırslar boyu aşarsa akıllar kalır güdük,
Dost sandığın insanlar arkandan çalar düdük.
Sen herkese kanarsan elbet atarlar madik,
Aldanmanın sayısı yüz olur mu bilemem.

Nevzat sözü burda kes, yeter haddini aşma,
Kabında durul artık, sakın dışarı taşma.
Kafiye tuzağına düşerek fazla coşma,
Şiir seven muktedir bozulur mu bilemem.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Andımız Türküsü

Türküm demek ayıpsa biz bu sözü söyleriz,
Türklüğünden utanan sussa iyi olmaz mı? .
Doğruluk olmaz ise ar namusu neyleriz,
Çalıp çırpıp yiyenler kussa iyi olmaz mı?

Çalışkanlık ayıp mı? Yan gelip yatmıyoruz,
Üretmeden tüketip onuru satmıyoruz.
Halkı kandırmak için palavra atmıyoruz,
Sahtekâr, yaftasını assa iyi olmaz mı?

Küçükleri koruruz, büyükleri sayarız,
Yurdumuzu sevmekte bizler aynı ayarız.
Atatürk ilkesini önümüze koyarız,
Yükselmenin rüzgarı esse iyi olmaz mı?

Varlığımız armağan bütün Türk ulusuna,
Nevzatlar güveniyor Atatürk'ün usuna.
Ne mutlu Türküm diyen, elbet katılır buna,
Andımıza imzayı bassa iyi olmaz mı?

Nevzat Dağlı

Ankara İçin Terör Ağıtı

Terör bela oldu Ankaramıza,
Acıyı gözümün yaşı söylesin.
Canlı bomba girdi hep aramıza,
Yolların kanlanan taşı söylesin.

Ulus terör gördü bir ilkbaharda,
Sonra da caniler can aldı Gar'da.
Kızılay üç defa yandı ardarda,
Kumrular sokağın kuşu söylesin.

Ankara'nın bahtı oldu en kara,
Kalbinde açıldı kaç derin yara.
Nasıl düşürüldü böylesi dara,
Sorumlularının başı söylesin.

Yandı, parçalandı yaşlısı, genci,
Yerlere serildi yüzlerce inci.
Katiller ya ırkçı ya kökten dinci.
Siyasetin içi, dışı söylesin.

Kanlı eylemlere Nevzat tanıktır,
Terörden binlerce yürek yanıktır.
Önlemi almayan vicdan sanıktır,
Yüreği susanın döşü söylesin.

Nevzat Dağlı

Anket Destanı

Aklımız karıştı nasıl seçeriz?
Her gün gözümüze batıyor anket.
Günlük fal gibidir bakar geçeriz,
Lakin burnumuza tütüyor anket.

Geçti anket sanki seçim yerine,
İrade emanet oldu birine.
Kim düşünmez başkasının fikri ne?
Meraklı olanı ütüyor anket.

Bazen küçük, bazen büyük sapıyor,
Gerçeğin üstünü şalla kapıyor.
Katırı doğurtup ana yapıyor,
Eşeği boyayıp satıyor anket.

Para veren düdüğü alıp çalıyor,
Halkı uyutarak yolu buluyor.
Hinoğluhinler de işi biliyor,
Sallasan bir yerde tutuyor anket.

Durum kötü ise tutuluyor dil,
Durum iyi ise tomurcuklar gül.
Bol para verirken oluyor bülbül,
Sahibine uygun ötüyor anket.

Ortamı sisliyor loş gösteriyor,
Muhalif tarafı boş gösteriyor;
Gerçeği yontarak hoş gösteriyor,
İstersen yalan da katıyor anket.

Adamına göre işe bakıyor,
Ortamına göre ışık yakıyor.
Öndekine bazen çelme takıyor,
Duranı arkadan itiyor anket.

Öylamadan önce toplanır parsa,
Özür dileniyor yanlış çıkarsa.
Sipariş edende acele varsa,
Bazen iki günde bitiyor anket.

Renkleri ararken çıkıp sokakta,
Griyi buluyor karada, akta.
Seçim öncesinde dimdik ayakta,
Her seçim sonunda yatıyor anket.

Dokuz puan birden yanılan gördük,
Yanıltma aracı sanılan gördük.
Attığı tutarsa anılan gördük.
Fiyasko olursa yitiyor anket.

Muktedir yandaşta tercihler yağar,
Grafik yükselir tavana değer.

Yönlendirme yarar sağlarsa eğer,
Köşeyi dönmeye yetiyor anket.

Nice yorum vardır her anket için,
İsterler uyuyun anketle seçin.
İstatistik falan neymiş, geçin,
Bilim ötesinden atıyor anket.

Anketle kafayı bozma sen Nevzat,
Amaç ticaretse olacak tezat.
İstedğin kadar sözünü uzat,
Yine de çatıyı çatıyor anket.

Nevzat Dağlı

Anket Taşlaması

Aklımız karıştı nasıl seçeriz?
Hergün gözümüze batıyor anket.
Günlük fal gibidir bakar geçeriz,
Lakin burnumuza tütüyor anket.

Geçti anket sanki seçim yerine,
İrade emanet oldu birine.
Kim düşünmez başkasının fikri ne?
Meraklı olanı ütüyor anket.

Bazen küçük, bazen büyük sapıyor,
Gerçeğin üstünü şalla kapıyor.
Katırı doğurtup ana yapıyor,
Eşeği boyayıp satıyor anket.

Para veren düdük alıp çalıyor,
Halkı uyutarak yolu buluyor.
Hinoğluhinler de işi biliyor,
Sallasan bir yerde tutuyor anket.

Nice yorum vardır her anket için,
İsterler uyuyun anketle seçin.
İstatistik falan neymiş, geçin,
Bilim ötesinden atıyor anket.

Anketle kafayı bozma sen Nevzat,
Amaç ticaretse olacak tezat.
İstedğin kadar sözünü uzat,
Yine de çatıyı çatıyor anket.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Anla İŖte Sen Beni...

Bu Ŗiiri ben sana sitemkâr yazıyorum,
Kırıldım desem, değil; anla iŖte sen beni...
İyiği örtüyorum, kötüyü kazıyorum,
Darıldım desem, değil; anla iŖte sen beni...

Sen sevme, ben severim, demiŖtim öncesinde,
Hiç sevinç yer almadı sevdamin güncesinde.
Ruhum kıvrandır oldu sızının incesinde,
Yorulduğum desem, değil; anla iŖte sen beni...

İnsan muhtaç kalırsa ilgiden kırıntıya,
Duygular çarpıklaŖır, dönüşür kuruntuya.
Zihnimden geçen bunlar, gerek yok arıntıya,
Kuruldum desem, değil; anla iŖte sen beni...

Beynim param parçadır, kalbim ortadan yarık,
Her sözüm hüznün dolu, her sözüm bir hıçkırık.
Umutlarım tükendi; kolum, kanadım kırık,
Vurulduğum desem, değil; anla iŖte sen beni...

İstersen ver hükmünü, ister bir daha sına,
Tek başıma yatarım yatağın ortasına.
Ben senin yokluğunda rüyamda başkasına,
Sarıldım desem, değil; anla iŖte sen beni...

Nevzat'ı kiskandırma, çocukluğu canlanır,
Sevdiğini deme zsen, sevmediğini sanır.
Sormaya, aramaya, sorulmaya utanır,
Soruldum desem, değil; anla iŖte sen beni...

(Ekim 1972 - Ankara)

Nevzat Dağlı

Anneler Teröre Karşı

Çocuklara göz dikmiş birçok terör örgütü,
Yüreğiyle onlara bağıyor anneler.
Umut büyötmek için emdirdi onca sütü,
Ölsün diye mi evlät doğuruyor anneler?

Evladını alana lanet okuyor anne,
Gidenin arkasından ağıt yakıyor anne;
Umutları yitirip yaşlar döküyor anne,
Gözyaşıyla derdini yoğuruyor anneler.

Çocuklara kıyanın insanlığı var mıdır?
Teröristin yüreği, beyni, ufku dar mıdır?
Anneleri düşünüp insan olmak zor mudur?
Nefreti iplik iplik eğiriyor anneler.

Hangi din, hangi mezhep anneye kulak tıkar?
Hangi dünya görüşü anneye karşı çıkar?
Neden terör ateşi düştüğü yeri yakar?
İnsanlığı yardıma çağırıyor anneler.

Nevzat gördü annenin yangın var yüreğinde,
Sızıyı duyumsuyor burnunun direğinde.
Çocuk çalmak var mıdır, siyaset ereğinde?
Acıyı gözlerinde soğuruyor anneler.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Aoç Talan Edilmesin

Atatürk'ün armağanı çiftlikte,
Talan varsa uyaralım görevdir.
Tahsis adlı bu yağmacı teknikte,
Yalan varsa uyaralım görevdir.

Adı belli, tarım orman çiftliği,
Neden olsun onun bunun ziftliği.
Çıkarıcının pazardadır ipliği,
Bulan varsa uyaralım görevdir.

Ortak değer bilip bu emaneti,
Birlikte yapalım yurdun cenneti.
Tarihi silerek kaldırıp SİT'i
Bölen varsa uyaralım görevdir.

Hukukla korunsun kamu yararı,
Sonra toplum görür bütün zararı.
Halka karşın almasınlar kararı,
Alan varsa uyaralım görevdir.

Kaçak saray varsa edelim ikaz,
Toplumsal vicdanı sarsalım biraz.
Kaçak külliyyede nafile namaz,
Kılan varsa uyaralım görevdir.

Çiftliğin içinde elçilik nedir?
Nasıl izin verir buna muktedir?
ABD parası emanete kir,
Silen varsa uyaralım görevdir.

Göz diken çok, tırtıklama ilk değil,
Kamu malı ona buna mülk değil.
Emanet bu, yüzsüzlere talk değil,
Gülen varsa uyaralım görevdir.

Ağaç dikmek, can üretmek dururken,
Rant için lüks tesis yaptırmak neden?
Atatürk'ün mirasını gizliden,
Çalan varsa uyaralım görevdir.

Doğayı sevmeyen sever kârını,
Bugünü düşünür bilmez yarını.
Böylesini uyarmanın sırrını,
Bilen varsa uyaralım görevdir.

AOÇ bakın parça parça gidiyor,
Devlet, emaneti ikram ediyor.
Nevzat size gelin, durmayın diyor,
Gelen varsa uyaralım görevdir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Aoç Talan Edilmesin

Atatürk'ün armağanı çiftlikte,
Talan varsa uyaralım görevdir.
Tahsis adlı bu yağmacı teknikte,
Yalan varsa uyaralım görevdir.

Adı belli, tarım orman çiftliği,
Neden olsun onun bunun ziftliği.
Çıkarıcının pazardadır ipliği,
Bulan varsa uyaralım görevdir.

Ortak değer bilip bu emaneti,
Birlikte yapalım yurdun cenneti.
Tarihi silerek kaldırıp SİT'i
Bölen varsa uyaralım görevdir.

Hukukla korunsun kamu yararı,
Sonra toplum görür bütün zararı.
Halka karşın almasınlar kararı,
Alan varsa uyaralım görevdir.

Kaçak saray varsa edelim ikaz,
Toplumsal vicdanı sarsalım biraz.
Kaçak külliyyede nafile namaz,
Kılan varsa uyaralım görevdir.

Çiftliğin içinde elçilik nedir?
Nasıl izin verir buna muktedir?
ABD parası emanete kir,
Silen varsa uyaralım görevdir.

Göz diken çok, tırtıklama ilk değil,
Kamu malı ona buna mülk değil.
Emanet bu, yüzsüzlere talk değil,
Gülen varsa uyaralım görevdir.

Ağaç dikmek, can üretmek dururken,
Rant için lüks tesis yaptırmak neden?
Atatürk'ün mirasını gizliden,
Çalan varsa uyaralım görevdir.

Doğayı sevmeyen sever kârını,
Bugünü düşünür bilmez yarını.
Böylesini uyarmanın sırrını,
Bilen varsa uyaralım görevdir.

AOÇ bakın parça parça gidiyor,
Devlet, emaneti ikram ediyor.
Nevzat size gelin, durmayın diyor,
Gelen varsa uyaralım görevdir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Arabaşı Adabı

Arabaşı içmeyen Karamanlı olur mu?
Siniyi, taşı görüp şaşırın mahcup olur.
Her kaşığı sallayan adabını bilir mi?
Hamurunu çorbaya düşüren mahcup olur.

Hamuru kıvamında tutturmak marifettir.
Tahta kaşıklar ile yutturmak marifettir.
Çorbasında acıyı tattırmak marifettir,
Meyanesiz, bibersiz pişiren mahcup olur.

Arabaşı piridir Karamanlı Ak Hoca,
Kışın kaşık sallardı muhabbetle her gece.
Bu muhteşem sofranın kuralı vardır nice,
Sırayı bahanesiz aşırın mahcup olur.

Komşuluk, arkadaşlık buluşması içindir,
Dostlar ile yakınlık oluşması içindir.
Latife sevenlerin gülüşmesi içindir,
Sohbeti siyasete taşıran mahcup olur.

Arabaşı aşının zindesi Karamanlı,
Çorbasının tavuğu, hindisi Karamanlı;
Hamurunda has unun kendisi Karamanlı,
Karaman'ı silmeyi başaran mahcup olur.

Çok güzellik saklıdır Nevzat'ın anısında,
Baba, ana aranır sofranın yenisinde.
Kimler ağırlandı evinin sinisinde,
Yakınlık olmayanı üşüren mahcup olur.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Arkadaş

Görmesem de severim
Canımdadır arkadaş.
Bilmese de överim,
Şanımdadır arkadaş.

Ne dernekte, fırkamda,
Ne yakamda, hırkamda,
Ne önümde, arkamda,
Yanımdadır arkadaş.

Kimi zaman dün olur,
Geçmişlere dön olur.
Yarınlara ön olur,
Günümdedir arkadaş.

Anılar ona iter,
Düşünmek bile yeter.
Beklersem zaman yiter,
Anımdadır arkadaş.

Nevzat'ın arkadaşı,
Dostluğa mihenk taşı.
İnsanlık için başı,
Genimdedir arkadaş.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Asker Anası

Oğluyla yaşıyor asker anası,
Her gece Mehmet'i düşünde görür.
Evlat sevgisidir sevginin hası,
Onu bir taç gibi başında görür.

Haber yoksa küser güne, haftaya,
Bütün anıları döker ortaya.
Oğlu için bakar güneşe, aya,
Göğün bulutunda, kuşunda görür.

Görevliyse eğer bilinmez dağda,
Yüreği daralır başlar ağıda.
Sesini işitir bahçede, bağda,
Toprağında görür, taşında görür.

Kulağı radyoda, gözü ekranda,
Oğlunun resmini arar akranda.
Şehit haberini duyduğu anda,
Yürek yangınını eşinde görür.

Savaşları sevmez asker anası,
Terördür düşmanı, daha fenası.
Yaldızlı sözlere yoktur kanası,
Oğlunu her şeyin dışında görür.

Bunalır, ağzını bıçaklar açmaz,
Gözler buğulanır kimseyi seçmez.
Oğulsuz yiyecek boğazdan geçmez,
Sofranın suyunda, aşında görür.

Günlerini sayar vuslat sürmenin,
Hesabını yapar çeyiz sermenin,
Hayalini kurar evlendirmenin,
Gelinlik kızların peşinde görür.

İster ki sağlıkla alsın teskere,
Bir an önce dönsün doğduğu yere.
Her gün hayalinde hem de kaç kere,
Oğlunu yanında, işinde görür.

Elleri duada göğe dönüktür,
Özlem ateşiyile kalbi yanıktır.
Asker anasına Nevzat tanıktır,
Sevgiyi gözünün yaşında görür.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Aşık Veysel'i Saygıyla Anıyorum

Kendi Hak'ka yürüdü, sazı kaldı dünyada,
Mızrabı Veysel gibi vuranlara aşkolsun.
Hayatı sorgulayıp, hesabı dosta, yada,
Veysel gibi yürekten soranlara aşkolsun.

Gönül gözüyle gördü, duyduğunu anlattı,
Kimi zaman güldürdü, kimi zaman ağlattı;
Aşık Veysel sevgiyle yeni dünya yarattı,
Bilinçle dünyasına girenlere aşkolsun.

Toprağı, yarı sevdi, sevgiye sevdalandı,
Uzun ince bir yolda sevgi ile dolandı.
Övülmeyen güzelin, güzelliği yalandı,
Yare gerçek değeri verenlere aşkolsun.

Cahillere taş vardı, ışık saçan sözünde,
Eşitliği savundu, toplumcuymdu özünde.
Atatürk'e hayrandı, hayal kurdu izinde,
Gerçekçi hayalleri kuranlara aşkolsun.

Nevzat, Aşık Veysel'i dost bildi hatırladı,
Şiir seven yürekten silinmez Veysel adı.
Yurdumun ozanlarla alınır gerçek tadı,
Bayrağının altında duranlara aşkolsun.

Nevzat Dağlı

Aşka İlişkin Düşüncelerim

Yıllardan korkmayan cesur ömürdür,
Yaşlılıkta bile bıkmamaktır aşk.
İnsana verilmiş kutsal emirdir,
Sevginin yolundan çıkmamaktır aşk.

Acıyı, sevinci bölüşmek aşktır,
Birlikte ağlayıp, gülüşmek aşktır.
Beden, ruh olarak alışmak aşktır,
Yardan ayrı yöne bakmamaktır aşk.

İyiye, güzele, doğruya koşmak,
Sevgi pınarından dolarak coşmak;
Her türlü güçlüğü el ele aşmak,
Eli yâr elinden çekmemektir aşk.

Sadık olmak vardır her an aşkına,
İhanet edenler döner şaşkına.
Gözleri dalmamak dünya köşküne,
Gönül sarayını yıkmamaktır aşk.

Yâr için yanmaktır küle dönmeden,
Serince esmektir yele dönmeden.
İçten çağlamaktır sele dönmeden,
Köpürüp, süpürüp akmamaktır aşk.

Verilen sözlere bağlı kalmaktır,
Sevgi, saygı görüp duygu dolmaktır.
Yalansız yaşamak, dürüst olmaktır,
Kuşku tohumları ekmemektir aşk.

Nevzat âşık oldu elli yıl geçti,
Çok şükür sevdiği kadını seçti.
Bazen hasret kaldı, elbette güçtü,
Özlemden yorulup çökmemektir aşk.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Atatürk Armağanı Tunceli

Dersim feodalite, Tunceli cumhuriyet,
Çağdaş bir düzen kurmak olmalı iyi niyet.
Devrimciyim diyenler ileriye bakmalı,
Yaralar kaşıyarak ödenmez böyle diyet.

Atatürk armağanı Tunceli bizim için,
Ateşle oynanmasın yanmasın için için.
Halkçılık üretimi hakça bölüşmek demek,
Halkta huzur bozacak planlardan vazgeçin.

Kurtuluş Savaşına karşı duran kimlerdi?
İngiliz planını çare gören kimlerdi?
Feodal beyliğinden ödün vermemek için,
Bağımsız devletine tuzak kuran kimlerdi?

Emperyalist güçlerin planı bozulmalı,
Tunceli dağlarına Tunceli yazılmalı.
Tarihin inlerinde tezgah kuranlar dunsun,
Aydınlık Tunceli'de tüm buzlar çözülmeli.

Tarihi çarpıtarak intikam almak niye?
Karşı devrim gücüyle nifaklar salmak niye?
Kimler kimin yanında Nevzatlar görür bunu,
Dinle ırkla bölenin rolünü çalmak niye?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Atatürk Düşmanına Neyzen Tevfik'çe Yanıt

Atatürk'e söven, iftira eden,
Ağzından sıçmışsın, dilin bozulmuş.
Belli ki düşmanla dost imiş deden,
Soyuna çekmişsin, halin bozulmuş.

Sende tarih değil, hainlik derin,
Ali Kemallerin yanadır yerin.
Belki bir yerlerden aldın aferin,
Önüne konulan yalın bozulmuş.

Afet İnan alim, sen cahil biri,
O yüzden alime sürersin kiri.
Çalışıp dökmedin hiç alın teri,
Çalmaya alışan elin bozulmuş.

Zübeyde Anamız, Atatürk verdi,
Devrimci doğurdu, saygı değerdi.
Seni doğuranın sen oldun derdi.
Anlaşılan o ki, dölün bozulmuş.

Namusu satarak bitirmişsin sen,
Alçağa kul olup götürmüşsün sen;
Dönerek yönünü yitirmişsin sen,
Önün, arkan, sağın, solun bozulmuş.

Yalanı ağzınla sürüdüün gördük,
Gerçeğin üstünü bürüdüün gördük.
Feto'yla birlikte yürüdüün gördük,
Sen yoldan çıkmışsın, yolun bozulmuş.

Heykele saldırdın, fikre saldırdın,
Yazdığın kitaba yalan doldurdun.
Doğruyu çarpıtıp, yanlış bildirdin,
Seni çalıştıran pilin bozulmuş.

'Düşman galip gelse iyiydi' dedin,
Hainlik yolunda her haltı yedin.
Tarihe gör nasıl geçecek adın,
Takvimler utandı, yılın bozulmuş.

Atatürk'e nasıl ajan diyorsun?
Bunun hesabını kim sana sorsun?
Bilmem ki nerenden yumurtluyorsun?
Yumurtan cılk olmuş, folun bozulmuş.

Meydanı boş bulup atılıyorsun,
Yobaz çevrelerde tutuluyorsun.
Dinci pazarlarda satılıyorsun,
Terazin hileli, malın bozulmuş.

Anladığın dilden seslendim sana,
Söylediğin gibi duy kana kana.

Gerçi benzemezsin makul insana,
Yüzün kızarmaz hiç, alın bozulmuş.

Nevzat Karamanlı, Atatürk soyu,
Yunus hemşerisi, Oğuzdur boyu.
Bilmezsin Türklüğü ve Mehmet Beyi,
Arap'a yanmışsın külün bozulmuş.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Atatürk'e Saldırma Yarışı

Atatürk'ün ilkeleri hedefte,
Azarak saldıran önde gidiyor.
Eski değer yoktur imalı lafta,
Yazarak saldıran önde gidiyor.

Devir dönemlerin, gün uğursuzun,
Nasıl göneniyor bak uzun uzun.
Resmini çarpıtıp ulusumuzun,
Çizerek saldıran önde gidiyor.

Utanmadan övüp iğrenç talanı,
Karalıyor Atatürk'ten kalanı.
Birbiri peşinden onca yalanı,
Düzerek saldıran önde gidiyor.

Kulağı dayayıp AB sesine,
İhanet ediyor Türkiye'sine.
Kemalist çevrenin içerisine,
Sızarak saldıran önde gidiyor.

Hakaret yağdırıp kaypak bir dilden,
Söz ediyor güya insani halden.
Hokkabazca, Mustafa'yı Kemal'den,
Süzerek saldıran önde gidiyor.

İlgisi kalmayan yoksulla, açla,
Milleti eğliyor baldırla, kışla.
Dinciye yamanıp aldığı güçle,
Ezerek saldıran önde gidiyor.

ABD önünde elpençe durup,
BOB tezgahlarına postunu serip,
Ordan ora koşup konferans verip,
Gezerek saldıran önde gidiyor.

Travma geçiren birden ayılıp,
Hükümler veriyor adam sayılıp.
Halkın otağında yere yayılıp,
Kazarak saldıran önde gidiyor.

Örümcek kafalı gerip ağları,
Bilmez görünüyor geçmiş çağları.
Atatürk'ün bağladığı bağları,
Çözerek saldıran önde gidiyor.

Atatürk düşmanı maskeyi attı.
Etiği, namusu çöpe fırlattı.
Köpürdü, kudurdu, sanki tırlattı,
Kızarak saldıran önde gidiyor.

Meczuplar çoğaldı, deliler gani,
Yobazda akıllı kalmadı yani.

Kafaya geçirip bir uygun huni,
Tozarak saldıran önde gidiyor.

Kabrinde eğlence yeri kaptılar,
Oyun parkı, halı saha yaptılar.
Ayıplar dizerek yoldan saptılar,
Dizerek saldıran önde gidiyor.

Osmanlıyım diyor, Türküm demeden,
Yüzü kızarmıyor azar yemeden.
Atatürk resmini TBMM'den
Yüzerek saldıran önde gidiyor

Abdülhamit nerde, Atatürk nerde?
Tarihi saklıyor örtülen perde.
Gerçeği çarpıtıp olduğu yerde,
Yozerak* saldıran önde gidiyor.

Bölücü saldırdı, bilmiyor ayıp,
Heykeli yakıyor izanı kayıp.
Ulusal birliği dinamitleyip,
Bozarak saldıran önde gidiyor.

Meydandan heykeli söken saldırdı,
Anıta molozu döken saldırdı.
Dincilik, kincilik eken saldırdı,
Azarak* saldıran önde gidiyor.

Atatürk, diktatör bilindi şimdi,
Adı bir yerlerden silindi şimdi.
İftira atmaya gelindi şimdi,
Üzerek saldıran önde gidiyor.

Haberleri yoktur sanki ensardan*,
Atatürk'e çamur atar dışardan.
İnsanlıktan çıkıp, namustan ardan,
Bezerek saldıran önde gidiyor.

Ey! alçak yarışın önde gidene,
Tarih affeder mi tahrif edene?
Kalburdan geçir sen nazik bedene,
Gözerek saldıran önde gidiyor.

Nevzat uyarıyor, sakın olunuz.
Atatürk yenilmez bunu biliniz.
Bir yere kaçmasın sonra diliniz,
Büzerek saldıran önde gidiyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Azarak: Birazcık, azıcık.
* Ensar: Koruyucular.
* Gözerek: İri delikli kalbur.

* Yozarak: Soysuzlaşarak.

Nevzat Dağlı

Atatürk'e Gideceğim

10 Kasım'da Atatürk'e,
Arınarak gideceğim.
Bayrağımla, Büyük Türk'e,
Sarınarak gideceğim.

Geçmişî saygıyla anıp,
Tarihimize dayanıp,
Tüm uykulardan uyanıp,
Gerinerek gideceğim.

Azmim dünden daha yeni.
Haykırıyorum aleni;
Dostla, düşman görsün beni,
Görünerek gideceğim.

Varacağım o otağa,
Giysim ile uyup çağa;
Hem de tepeden tırnağa,
Bürünerek gideceğim.

Geliyorum Anıtkabir,
Eşimle ve dostumla bir.
Bana sökmez öyle cebir,
Korunarak gideceğim.

Gericiler yolu kesse,
Yasak levhaları assa,
Faşizmin rüzgârı esse,
Direnerek gideceğim.

Su sıksınlar, gaz versinler,
İster silah göstersonler,
Bedeni yere sersinler,
Sürünerek gideceğim.

Tandoğan'dan doğru gelip,
Dosta selam verip, gülüp,
Her kuleyi yurdum bilip,
Barınarak gideceğim.

Almışım karanfilimi,
Odur devrimcinin imi.
Aslanlı Yol'a sevgimi,
Serinerek gideceğim.

Göz koyan Anıtkabir'e,
Saldırıyorsa ha bire;
Korumakta versem fire,
Vurunarak gideceğim.

Atatürk'e düşman bilsin,
Devriminden pişman bilsin,

Rant peşinde işman bilsin,
Girinerek* gideceğim.

Karamanlı Nevzat'ım ben,
Esinlendim devriminden.
İlmek ilmek bilincimden,
Örünerek gideceğim.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Girinmek: Yüklenmek, yük altına girmek.

Nevzat Dağlı

Atatürk'e Gideceğiz

10 Kasım'da Atatürk'e,
Arınarak gideceğiz.
Bayraklarla, Büyük Türk'e,
Sarınarak gideceğiz.

Geçmişini saygıyla anıp,
Tarihimize dayanıp,
Tüm uykulardan uyanıp,
Gerinerek gideceğiz.

Azmimiz dünden yeni.
Haykırıyoruz aleni;
Bilsin düşman seni, beni,
Görünerek gideceğiz.

Varacağız o otağa,
Giysilerle uyup çağa;
Hem de tepeden tırnağa,
Bürünerek gideceğiz.

Ellerde karanfilimiz,
Odur devrimci imimiz.
Atatürk'e tüm sevgimiz,
Serinerek gideceğiz.

Geliyoruz Anıtkabir,
Eşle dostla gönüller bir.
Bize sökmez öyle cebir,
Iranarak gideceğiz.

Gericiler yolu kesse,
Yasak levhaları assa,
Faşistçe bir rüzgâr esse,
Direnerek gideceğiz.

Su sıksınlar, gaz versinler,
İster silah göstereyinler,
Bedeni yere sersinler,
Sürünerek gideceğiz.

Tandoğan'dan doğru gelip,
Dosta selam verip, gülüp,
Her kuleyi vatan bilip,
Barınarak gideceğiz.

Göz koyan Anıtkabir'e,
Saldırıyorsa ha bire;
Korumakta versek fire,
Vurunarak gideceğiz.

Atatürk'e düşman bilsin,
Devriminden pişman bilsin,

Rant peşinde işman bilsin,
Girinerek gideceğiz.

Karamanlı Nevzat'ım ben,
Esinlendim devriminden.
İlmek ilmek bilincimden,
Örünerek gideceğiz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Atatürk'e Saldıran Kızlarımıza

Atatürk'ü sevmek zorunlu değil,
Saygı göstermezsen nankör olursun.
Düşünce belirtmek sorunlu değil,
Bilgi edinmezsen cahil kalırsın.

Atatürk olmasa, olurduk manda,
Tehdit altındaydı din de, iman da.
Özgürlük bilinci yoksa insanda,
Manda doğar yine manda ölürsün.

Onurlu yerini almışsa kadın,
Türkse, Müslümansa şimdiki adın,
İnsanca yaşamak ise muradın,
Atatürk yolunda çare bulursun.

Cumhuriyet nedir, kim kurdu onu?
Çağdaş ufuklara kim verdi yönü?
Eğer öğrenmezsen, bilmezsen bunu,
Kendini erkeğe köle bilirsın.

Atatürk'e biri dinsiz demişse,
Yalan söylemiştir kim söylemişse.
Eğer bu okulda öğretilmişse,
Hayat sınavından zayıf alırsın.

Atatürk özgürlük, onur imgesi,
Anıtkabir, heykel vefa simgesi,
Öğren bu ülkenin asıl kim nesi,
Öğren seni kuran akıl delirsin.

Beynini yıkayan durulamamış,
Zembereğin doğru kurulamamış,
Beklenen amaca varılamamış,
Şimdi zehirini kendin solursun.

Komşu ülkelere şöyle bakınca,
Bizim ülkemizde var mı sakınca?
Aklını bağlama türban takınca,
Nevzat'ın sözüne sen de gelirsın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Atatürk'e Saldırı Yarışı

Atatürk'ün ilkeleri hedefte,
Azarak saldıran önde gidiyor.
Eski değer yoktur imalı lafta,
Yazarak saldıran önde gidiyor.

Devir dönemlerin, gün uğursuzun,
Nasil göneniyor bak uzun uzun.
Resmini çarpıtıp ulusumuzun,
Çizerek saldıran önde gidiyor.

Utanmadan övüp iğrenç talanı,
Karalıyor Atatürk'ten kalanı.
Birbiri peşinden onca yalanı,
Düzerek saldıran önde gidiyor.

Kulağı dayayıp AB sesine,
İhanet ediyor Türkiyesine.
Kemalist çevrenin içerisine,
Sızarak saldıran önde gidiyor.

Hakaret yağdırıp kaypak bir dilden,
Söz ediyor güya insani halden.
Hokkabazca, Mustafa'yı Kemal'den,
Süzerek saldıran önde gidiyor.

İlgisi kalmayan yoksulla, açla,
Milleti eğliyor baldırla, kışla.
Dinciye yamanıp aldığı güçle,
Ezerek saldıran önde gidiyor.

ABD önünde elpençe durup,
BOB tezgahlarına postunu serip,
Ordan ora koşup konferans verip,
Gezerek saldıran önde gidiyor.

Travma geçiren birden ayılıp,
Hükümler veriyor adam sayılıp.
Halkın otağında yere yayılıp,
Kazarak saldıran önde gidiyor.

Örümcek kafalı gerip ağları,
Bilmez görünüyor geçmiş çağları.
Atatürk'ün bağladığı bağları,
Çözerek saldıran önde gidiyor.

Atatürk düşmanı maskeyi attı.
Etiği, namusu çöpe fırlattı.
Köpürdü, kudurdu, sanki tırlattı,
Kızarak saldıran önde gidiyor.

Meczuplar çoğaldı, deliler gani,
Yobazda akıllı kalmadı yani.

Kafaya geçirip bir uygun huni,
Tozarak saldıran önde gidiyor.

Kabrinde eğlence yeri kaptılar,
Oyun parkı, halı saha yaptılar.
Ayıplar dizerek yoldan saptılar,
Dizerek saldıran önde gidiyor.

Osmanlıyım diyor, Türküm demeden,
Yüzü kızarmıyor azar yemeden.
Atatürk resmini TBMM'den
Yüzerek saldıran önde gidiyor

Abdülhamit nerde, Atatürk nerde?
Tarihi saklıyor örtülen perde.
Gerçeği çarpıtıp olduğu yerde,
Yozerak* saldıran önde gidiyor.

Bölücü saldırdı, bilmiyor ayıp,
Heykeli yakıyor izanı kayıp.
Ulusal birliği dinamitleyip,
Bozarak saldıran önde gidiyor.

Meydandan heykeli söken saldırdı,
Anıta molozu döken saldırdı.
Dincilik, kincilik eken saldırdı,
Azarak* saldıran önde gidiyor.

Atatürk, diktatör bilindi şimdi,
Adı bir yerlerden silindi şimdi.
İftira atmaya gelindi şimdi,
Üzerek saldıran önde gidiyor.

Haberleri yoktur sanki ensardan*,
Atatürk'e çamur atar dışardan.
İnsanlıktan çıkıp, namustan ardan,
Bezerek saldıran önde gidiyor.

Müslüman pozunda Yunan saldırdı,
İthal saldırgana kanan saldırdı.
Cin iken şeytana dönen saldırdı,
Cozarak* saldıran önde gidiyor.

Ey! alçak yarışın önde gidene,
Tarih affeder mi tahrif edene?
Kalburdan geçir sen nazik bedeni,
Gözerek saldıran önde gidiyor.

Nevzat uyarıyor, sakın olunuz.
Atatürk yenilmez bunu biliniz.
Bir yere kaçmasın sonra diliniz,
Büzerek saldıran önde gidiyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

*Azarak: Birazcık, azıcık.

* Ensar: Koruyucular.

* Gözerek: İri delikli kalbur.

* Yozaarak: Soysuzlaşarak.

Nevzat Dağlı

Ateşin Düştüğü Yer

Şehit demek kolaydır yanan sen değil isen,
Analar yüreğidir ateşin düştüğü yer.
Nasıl göçükler olur yuvalarda bir bilsen,
Evlerin direğidir ateşin düştüğü yer.

Ölüm haberi gelir anılar sıralanır,
Zihin bulanıklaşır, yürekler paralanır.
Gözlerin ferî kaçır ortalık karalanır,
Acılar çerağıdır* ateşin düştüğü yer.

Söylenecik söylenmez dillerde yangın olur,
Tabutlar kucaklanır kollarda yangın olur.
Amaca ulaşılmaz yollarda yangın olur,
Yoksullar durağıdır ateşin düştüğü yer.

Ateş düştüğü yeri yakıyor cızır cızır,
Bunu bilmez padişah, anlamaz bunu vezir.
Mezarlıkta aranır dualarla tüm huzur,
Hayatın ferağıdır* ateşin düştüğü yer.

Ölenler unutulur adını anmaz isen,
Gidenler yabancısıdır kendinden sanmaz isen.
Gözlerinden yaş gelmez ölene yanmaz isen,
Vicdandan ırağıdır ateşin düştüğü yer.

Nevzat yangını gördü dumanı kara idi,
Ateşlere atılan bedenler yara idi.
Siz de görün ateşi düştüğü nere idi,
Vatanın çırağıdır ateşin düştüğü yer,

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Çerağ: Kandil, lamba, mum.

Nevzat Dağı

Avrupa'ya Gidecek Gençlere...

Avrupa'dan ahlaksızlık almayın,
Gözünden vurulan turnayı alın.
İlimde irfanda geri kalmayın,
Üflemeden çalan zurnayı alın.

Dünyada bizlerden iyisi yoktur,
Laik söylemlere karnımız toktur.
Demokrasi önce bizlere haktır,
Muhallif öğüten tornayı alın.

Beraber gidelim biz bu yollarda,
Tarikat, cemaat durup ardarda.
Yavru besleyelim tatlı sulara,
Hep bize akıtan kurnayı alın.

Beni iyi dinle bak iki gözüm,
'Rabbena hep bana' duamız bizim.
İpimizi çeker bir yanlış çizim,
Planı bozmayın karneyi alın.

Batı'nın ajanı olmayın sakın,
Seküler yolları bulmayın sakın.
Benim sözlerime gülmeyin sakın,
Bastın mı höyküren kornayı alın.

Beyninizi iğfal ettirmeyin ha,
Elalem borusu öttürmeyin ha,
Kafamın tasını attırmayın ha,
Sarığı, takkeyi, örmeyi alın.

Boşverin Nevzat'a, muzırlık işi,
Hem onun gibisi şurda kaç kişi.
Bizim elimizde herşeyin fişi,
Gemi, taze mısır, hurmayı alın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Avukat

Polis, savcı, yargıç işini yapar,
Adalet yolunda yürür avukat.
Avukat olmazsa hedefler sapar,
Amaca hukukla varır avukat.

Avukat, hakların savunmanıdır,
Yeri adalette halkın yanındır;
Yargısız infaza halk isyanındır,
İşini hukukla görür avukat,

Avukatsız olmaz hukuk devleti,
O savunur hakkı ve hürriyeti.
Her türlü engelin aşılır seti,
Zanlıya desteği verir avukat.

Savunma olmazsa güç sonuç alır,
Gücün beslediği öç sonuç alır.
Haksız haklı olur, suç sonuç alır,
Hakları savunur korur avukat.

Haktan yana olsun hukuk erleri,
Adalet ararken aksın terleri.
Hukukun yanında ise yerleri,
Nevzat'ın kalbinde durur avukat.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Aydıncık Güzellemesi

Kelenderis idi tarihte adı,
Sonra Gilindire olan Aydıncık.
İsmiyle yaşasın, olsun muradı,
Yakışan adını bulan Aydıncık.

Denizi kucaklar koyu, karası,
Tepeler, denizin sanki terası.
Silifke, Anamur, Gülnar arası,
Yolların çatında kalan Aydıncık.

Ormanın içinde sera denizi,
Her mevsim güzeldir beti, benizi.
Akdeniz kokusu yakar genizi,
Rüzgarı terleri silen Aydıncık.

İncekum'u, Soğuksu'yu, Yardibi,
Dar alanda birkaç plaj sahibi.
Toroslara sanki gerdanlık gibi,
Takılıp yerini bulan Aydıncık.

Küçücük şehirde sırlar saklıdır,
'Bura tarih kokar' diyen haklıdır.
Bir anıt vardır ki, dört ayaklıdır,
Tarihten yürüyüp gelen Aydıncık.

İskele, devamı eski çağların,
Kanıtı geçmişle sıkı bağların.
Böğrüne gizlenmiş sivri dağların,
Büyük Alan, Küçük Alan, Aydıncık.

Derin mağarası güne açılmaz,
Aynalı Göl'üne değer biçilmez.
Mersin'den geçilse senden geçilmez,
Sevgiyi ortadan bölen Aydıncık.

Sakin sığınağı işte koşanın,
Kentlerde sıkılıp sabrı taşanın,
Astımlı hastanın, güçsüz düşenin,
Derdine çareler bulan Aydıncık.

Halkı doğal yaşar, yoktur özenti,
Yardıma koşar da olmaz beklenti,
Onurlu insanlar, aydınlık kenti,
İnsanı, gözüyle gülen Aydıncık.

Dağ içinden suyu akar bendine,
Herşeyiyle yeter kendi kendine.
Yaz geldimi sanki çeker kendine,
Nevzat'ın gönlünü çalan Aydıncık.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ayrılık Acısı

Özlemin, gözümde kanlı gözyaşı,
Süzülür sessizce iner acıtır.
Yüreğim üstünde değirmen taşı,
Öğütür canımı, döner acıtır.

Haber yoksa, uzamışsa aralar,
Mektup sözü yüreğimi paralar.
Ayrılığın beni nasıl yaralar,
Saplanır beynime kanar acıtır.

Gündüz geçmek bilmez sabrımı alır,
Ruhum da, tenim de hep yalnız kalır.
Gece ağır ağır üstüme gelir,
Çöker yüreğime biner acıtır.

Nevzat her an seni yanında arar,
Resminle bakışır hayaller kurar.
Dost bakışlarından tüm kıvılcımlar,
Sıçrar gözlerine yanar acıtır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Aziz Nesin Güldürdü

Okurken gülmeyi ondan öğrendim,
Adını duyana güldürdü Aziz.
Yaktığı ışığa tanıgım kendim,
Karanlığı sözle deldirdi Aziz.

Herkese seslendi yok benlik, senlik,
Yediden yetmişe saldı esenlik.
Olay olmuş ise Aziz Nesin'lik,
Gerçeği şakayla bildirdi Aziz.

Şaka bilincinin oltasındaydı,
Sözcükler gönüllü sultasındaydı.
Çalanlar çırpanlar baltasındaydı,
En kalını bile dildirdi Aziz.

Merak uyandırdı heyecan verdi,
Telaşa düşürdü helecan verdi.
Uyuşan insana taze can verdi,
Çökeni yerinden kaldırdı Aziz.

Karanlığa inat aydınlık baktı,
Her türlü baskının üstüne çıktı.
Karamsar olana bir ışık yaktı,
Bilinci umutla doldurdu Aziz.

'Böyle gelmiş böyle gitmez' diyendi,
Bilimi en gerçek 'mürşit' sayandı.
Yıllar yılı uyuyanlar uyandı,
Kalk zilini herkese çaldırdı Aziz.

Gerçekten sen nesin azizim Aziz,
Şiirin, düz yazın, sohbetin leziz.
Açtığın bayrakla toplanan biziz,
Yürekte korkuyu sildirdi Aziz.

Nevzatın elinden tutan o oldu,
Yokluğa varlığı katan o oldu.
Hak edene taşı atan o oldu,
Muktediri sözle yıldırıdı Aziz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Babama, Babalar Günü İletisi

Senin zamanında böyle gün yoktu,
Bayramda elini öperdim baba.
Namuslu insandın, gözün çok toktu,
Hayran olur sana tapardım baba.

Yemedin yedirdin çoluk çocuğa,
Tencere koymaktı amaç ocağa.
Sevmeyi bilmezdin alıp kucağa,
O yüzden şakalar yapardım baba.

Zenginliği gördün, yoksul da oldun,
Ama hep saygındın, onurlu kaldın.
Her zorda desteği annemden aldın,
Umuduna hep ben siperdim baba.

Okutmaktı beni büyük amacın,
Her başarımla oldu senin ilacın.
Çok çocuk yitirdin, dinmedi acın,
Her ölümle ben de kopardım baba.

Ayrıcalık yaptın nedense bana,
Haksızlık olurdu kızlardan yana.
Bunları söyledim eskiden sana,
Sanki ben gözünde süperdim baba.

Gelin adayları bulurdun bazı,
Annem heveslenir alırdı sazi.
Aşksız evliliğe olmazdım razı,
Hemen o konuyu kapardım baba.

Kız, erkek evlattan gülmüştü yüzün,
Gelinler, damatlar vermedi hüznün.
Bizlere örnekti hep çoğun, azın,
Sen örnek olmasan sapardım baba.

Başını eğmedim, yoktur hiç tasam,
Doğruluk, dürüstlük olmuştur yasam.
İstedğin gibi evlat olmasam,
Nevzat'ı örseler teperdim baba.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Badem Portresi

Bir portre çizeceğim, kimliği bende saklı,
Havva'dan elma yiyen Adem'i hatırlatır.
Pantolon giyer ama, uçkurda kalmış aklı,
Görünüşü o yüzden son demi hatırlatır.

Ortaçağ'da uyurken; demokrasi sayıklar,
Harama el uzatır, helâl gibi ayıklar.
Malûm kalıp içinden çıkmış gibi bıyıklar,
Yüzüne bakar bakmaz, bademi hatırlatır.

Çıraklıktan kurtuldu, oldu şimdi bir usta,
Allâme-i cihandır, konuşur her hususta.
Lâkin, güçlü önünde bazen durunca susta,
Torpille kazanılmış kıdemi hatırlatır.

Ahlâktan söz ederken, gıybetten medet umar,
Şans topu ayağında, hayatı oyun, kumar.
İnsanlık âleminde sanki başka bir damar,
Adamlık tartısında cudamı hatırlatır.

Yüzünde sahte gülüş, ya da donuk duygular,
Tavrına yakışmıyor çakma olan saygılar.
Her hileye vâkıftır, her tertibi uygular,
Yürürken oyun eden kademi* hatırlatır.

Nevzat senin sözlerin ne çaredir, ne hüner,
Kimi öfkelendirir, kimin içine siner?
"Keser döner, sap döner; gün gelir hesap döner."
Diyerek umut veren dedemi hatırlatır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Kadem: ayak.

Nevzat Dağlı

Bahtsız Bedevi Türküsü

Çölde geziyormuş Bahtsız Bedevi,
Bir bakmış karşıda kutup ayısı;
Köprüyü geçmemiş, terk etmiş evi,
Bu yüzden olmamış ayı, dayısı.

Şansızlık bu işte devesi yokmuş,
Deveyle gezmeye hevesi yokmuş.
Çöl tilkisi gibi havası yokmuş,
Velâkin çoğalmış ayı sayısı.

Çölün şanslıları kervana girmiş,
Develer üstünde sefalar sürmüş.
Kılavuz olarak eşeği görmüş,
Bundan da iyisi Şam'da kayısı.

Ayıyla yatağa girenler nerde?
Karşısında susta duranlar nerde?
Söz ile pusuyu kuranlar nerde?
Maskeyi saklar mı sözün büyüsü?

Nevzat iyi tanır; çölde yatanı,
Hem eşek, hem deve, hem ip tutanı.
Asla çölleştirmez cennet vatanı,
Varsın olmasın hiç petrol kuyusu.

Nevzat Dağlı

Bak Burası Önemli

Komik şiir yazarım,
Bak burası önemli.
Gülmeyene kızarım,
Bak burası önemli.

Sözüm halk ahvalinden,
Yani, mazlum halinden.
Anlam onun dilinden,
Bak burası önemli.

Muktedir bildiriyor,
Sözleri güldürüyor.
Yoksulluk öldürüyor,
Bak burası önemli.

Başlara zam yağıyor,
Evlere gam yağıyor.
Kimine tam yağıyor,
Bak burası önemli.

Zalimler korunuyor,
Torpille geriniyor.
Mazlumlar sürünüyor,
Bak burası önemli.

Siyaset yandaş ile,
Biraz zor, biraz hile.
İhtiyaç yok vekile,
Bak burası önemli.

Adalet çaya hayran,
Memurlar aya hayran.
İşçiler beye hayran,
Bak burası önemli.

Köylünün sesi çıkmaz,
Tevekkülü bırakmaz.
Durgundur suyu akmaz,
Bak burası önemli.

Gençlikten umutluyum,
Çağa sağlıyor uyum.
Bu benim eski huyum,
Bak burası önemli.

Her şey de kötü değil,
Taş gibi katı değil.
Halk beyin atı değil,
Bak burası önemli.

Atatürk yıkılmıyor,
Yerine çıkılmıyor.

Muhteris sıkılmıyor,
Bak burası önemli.

Nevzat türkü söylüyor,
Sözle gönül eğliyor.
Dertler yürek dağılıyor,
Bak burası önemli.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Bana Karaman Anlat

Sıla derdi düştü yine içime,
Dost, beni gördükçe Karaman anlat.
Gurbetçi olmuşum bakma suçuma,
Yanına vardıkça Karaman anlat.

Mevlana soyundan, Yunus'tan söz et,
Türkçeyi överken tarihi gözet.
Mustafa Kemal'den yaparken özet,
Aslını sordukça Karaman anlat.

Mehmet Bey Fermanı geçer mi hâlâ?
Halk kendi dilini seçer mi hâlâ?
Yozluğa özenen naçar mı hâlâ?
Sinirler gerdikçe Karaman anlat.

Türkçeyi büyüten beşiği anlat,
Halkın dili olan âşığı anlat.
Kültürden yansıyan ışığı anlat,
Bağnazlık yordukça Karaman anlat.

Üniversitesi Mehmet Bey'den mi?
Karamanoğlu'nun asil soydan mı?
Kâzım Karabekir sizin köyden mi?
Adını verdikçe Karaman anlat.

İmaret yoksulu düşünüyor mu?
Aktekke eşiği aşınıyor mu?
Kale'nin taşları taşınıyor mu?
Balyozlar vurdukça Karaman anlat.

Hatuniye şimdi restoran mıdır?
Gazalpa hayatta en son an mıdır?
Kırmahalle hâlâ öte yan mıdır?
Kefenler sardıkça Karaman anlat.

Koyunu, elması ünlü mü yine?
Bu gün ne yapıldı, ne kaldı düne?
Ezan, doluyor mu her gelen güne?
Huzura erdikçe Karaman anlat.

Bisküvi üreten kaç fabrika var?
Bağ, bahçe doldu mu köylere kadar?
Karadağ başında durur mu radar?
Sinyaller sürdükçe Karaman anlat.

Hacıbaba dağı kara doydu mu?
Deliçay kudurup tarla oydu mu?
Fisandon barajı suyu koydu mu?
Ekinler derdikçe Karaman anlat.

Kırbağı, Şarözü bağ mıdır hâlâ?
Çevreler ağaçsız dağ mıdır hâlâ?

Yaşdaşım, dostlarım sağ mıdır hâlâ
Hasreti kardıkça Karaman anlat.

Sabanı, pulluğu, anlat tapanı,
Anlat, daha var mı fare kapanı?
Tandırdı mayalı ekmek yapanı,
Şebiti dürdükçe Karaman anlat.

İstasyonu anlat, ordayım gibi,
Varış yolu göster, dardayım gibi.
Yüreğime su serp, kordayım gibi,
Özlemi ördükçe Karaman anlat.

Gurbette ölürsem mezar taşına,
Karamanlı Nevzat yazın başına.
Ruhum dayanamaz gözün yaşına,
Yanımda durdukça Karaman anlat.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Barış Günü Kutlu Olsun

Emperyalist ülke savaşı ister,
Halkta buna karşı duruş olmalı.
Silah tüccarına tavrını göster,
Zalimi yadsıyan görüş olmalı.

Zorunlu değilse bir ülke için,
'Savaş cinayettir', barışı seçin.
Atatürk bu sözü söyledi niçin,
Yurtta ve dünyada barış olmalı.

Kimse dinle, ırkla kinler gütmesin,
Barış çılgınlıkları boşa gitmesin.
Güçlüler güçsüzü geri itmesin,
İnsanı sevgiyle sarış olmalı.

Yurttaşın kanını dökenler sussun,
Mazlumun başına çökenler sussun.
Nefret tohumları ekenler sussun,
Sevmeye sonsuz bir yarış olmalı.

Doysun yeter artık hakkı alanlar,
Hesabını versin emek çalanlar.
Muktedir dilinde varsa yalanlar,
Övgüden daha çok yeriş olmalı.

Savaş isteyenler kessin demeci,
Herkes kan dökeni görsün umacı.
Gerçek barış isteyenin amacı,
Gerçeği ortaya seriş olmalı.

Savaşın aracı olmuştur terör,
Kazancı bu yolda bulmuştur terör.
Halkın güvenini silmiştir terör,
Terörsüz amaca eriş olmalı.

Herkese ulaşsın yazanın sesi,
Kesilsin barışı bozanın sesi.
Daha gür çıkmalı ozanın sesi,
Nevzat'tan Kemal'e varış olmalı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Barış Süreci Gizli Kapaklı

Ne türlü bir şeyse 'Barış süreci',
Açılan, çekilen gizli kapaklı;
Sanki hokkabazca yarış süreci,
Toplanan, dökülen gizli kapaklı.

Yandaşlar akıllı, muhalif deli,
Hep böyle olmuştur bildim bileli.
Pazarlık karanlık, barış hileli,
İçine kakılan gizli kapaklı.

Belli ki bir tarih etti tekerrür,
İkna heyetleri oldu çok şükür.
Damat Feritlerden gelince fikir,
Akıla takılan gizli kapaklı.

Ortada bir af var, suç belli değil,
Verilen ödünler kaç belli değil;
Kim alttan alıyor hiç belli değil,
Eğilip, bükülen gizli kapaklı.

İmralı sakini 'Müslüman Hacı',
Veriyormuş meğer başkanlık tacı.
Ocakta büyüyor incir ağacı,
Kazılan, dikilen gizli kapaklı.

Kandilin ışığı özleniyormuş,
Kara yılan yolu gözleniyormuş;
Meğer ne tohumlar gizleniyormuş,
Sürülen, ekilen gizli kapaklı.

Demokratikleşme bir paket şimdi,
İleri demokrat olanlar kimdi?
Paketi kapanlar hakkını emdi,
Utanıp, sıkılan gizli kapaklı.

Teröre başvurup çalanlar serbest,
Bebeğin canını alanlar serbest;
Vatanı silahla bölenler serbest,
İçeri tıkılan gizli kapaklı.

Birlik beraberlik yanıyor şimdi,
Vatanın yüreği kanıyor şimdi.
Uyanan süreci tanıyor şimdi,
Uykuda yıkılan gizli kapaklı.

Yukarı tükürsen IŞİD'e gelir,
Aşağı tükürsen PKK bilir.
Barış diye diye insanlar ölür,
Yurdundan sökülen gizli kapaklı.

Umutlar iskarta, kalmadı şikar,
İnsanlar kin doldu, sevmekten bıkar.

Yeni Türkiye'de savaş aşikâr,
Barışta bıķılan gizli kapaklı.

Düşün halkım neden geride kaldın?
Dinci afyonuyla uykuya daldın.
Doğru söyleyeni karşına aldın,
Yanına sokulan gizli kapaklı.

Ampule bakarsan gözün kararır,
Görmeyen belanın üstüne varır.
Atatürk işiği arkada durur,
nne yakılan gizli kapaklı.

Haine glersen her gördüğünde,
Kurtarıcı gelmez beklenen günde.
Çok ihanet gördü bu millet dnde,
şirtına çakılan gizli kapaklı.

Takke düştü, kel göründü ne tekim,
Barışta, çözümde kalmadı çekim.
şehitler geldikçe başladı yıkım,
Yapılan, klen gizli kapaklı.

Elbette Nevzat da barışı ister,
Yeter ki onurlu davranış göster.
İşe karışmış ki bir 'Yankee Mister',
Görülen, bakılan gizli kapaklı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Başardık Hamdolsun

Demokrasi geldi, değmeyin bize,
Başardık sonunda güldük hamdolsun.
Zorluk çıkardılar işlerimize,
Ne çekindik ne de yıldık hamdolsun.

İktidar örtüşü kusuru örttü,
Halk bizi beğendi oyuyla tarttı.
Cumhura baş olduk şanımız arttı,
Kralın ihvani* olduk hamdolsun.

Ülkede refahın ampulü yandı,
Uyuyan halkımız artık uyandı.
Oğlumuz, kızımız köşeyi döndü,
Çevremiz tanıdık bildik hamdolsun.

Atadan kalanı ellere sattık,
Şimdi rahatladık yan gelip yattık.
İneği, koyunu sürüye kattık,
Eşegi çayıra saldı hamdolsun.

Fikrimiz yeşerdi çağı atladı,
Rakipler hasetten düşüp çatladı.
Düşmana "Höt" dedik ödü patladı,
İstediğimizi aldık hamdolsun.

Terörist başına nameler gitti.
T.C.'yi kaldırdık, Atatürk bitti,
Akil insan halkın nabzını tuttu.
Yine gönüllerde kaldık hamdolsun.

Milliyetçi olduk yerine göre,
Cemaate girdik pirine göre.
Suçlar temizledik kirine göre,
Başarıyı daim kıldık hamdolsun.

Hukuk oyununda kapandı perde,
Muhalif kalmadı bak orta yerde.
Bize karşı çıkan şimdi içerde,
Her derde bir çare bulduk hamdolsun.

Herkesi uyutan bir hap gibiyiz,
Her şeyi toplayan bir kap gibiyiz.
Kozmik odalarda matkap gibiyiz,
Kaç gizli kasayı deldik hamdolsun.

Sandıkta yarışan dersini alır,
Demokrasi buysa, hep bize kalır.
Başkanlık demişsek elbette olur,
Dediğimiz yere geldik hamdolsun.

Halka güveniriz, rakipler zayıf,
Muhalif olanda ekipler zayıf.

Atatürk izini takipler zayıf,
Yolu dilim dilim dildik hamdolsun.

Devlet şimdi bizim arka bahçemiz,
Bahçede gezenin ülküsü temiz.
Beraber dolacak artık kesemiz,
Rantı kardeş payı böldük hamdolsun.

Paralel kalmadı inler boşaldı,
Lamba ampul oldu cinler boşaldı.
Muhalif olana kinler boşaldı,
Sağını başını yolduk hamdolsun.

Çok şükür ülkede soyulan razı,
Yandaşlar eliyle yolarız kazı.
Allah yardım etti her türlü sazı,
Kulların izniyle çaldık hamdolsun.

Bize rakip olmaz İnce bir çırak,
Garibin kesesi, tarlası çorak.
Biliriz bunları, halktan çok ırak,
Eskiden bizler de solduk hamdolsun.

Bundan sonrasında yolumuz açık,
Biat edenlere kolumuz açık.
Her türlü duaya dilimiz açık,
Tanrı'nın sevdiği kulduk hamdolsun.

Nevzat, sevin sen de, yokuşu aştık,
Saltanat tahtına daha yaklaştık.
Büyüdü cemaat, camiden taşık,
Evrimi, devrimi sildik hamdolsun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*İhvan:Yakın dostlar

Nevzat Dağlı

Başarı Türküsü

İnanınca oluyor, çok şükür kanatlandık,
Semaya çıkmak için tulpar gibi atlandık.
İmanımız kavidir zorluklara katlandık;
Ekonomi güçlendi şahlanıp uçacağız,
Bak burası önemli, refahı içeceğiz.

Yürürken gördük şükür yerli otomobili,
Daha da hızlanacak takınca bizim pili.
Elbet bunu söylemez kiskancın hınzır dili;
Yerli, milli olanı inatla seçeceğiz,
Ektiğimiz ürünü yine biz biçeceğiz.

Elbet bizim olacak Ege'deki her ada,
Neler neler gösterdik dünyada dosta yada.
Suriye'de başardık, şimdi sıra Libya'da,
Kefenleri giymişiz sanma ki kaçacağız,
İşler biraz düzelsin oraya göçeceğiz.

Her türlü atılıma karşı çıkan muhalif,
Güzelim eserlere bir kulp takan muhalif,
Kotarılmış işlere fitne sokan muhalif;
İstesen istemesen kanalı açacağız,
Trakya'nın içinden gemiyle geçeceğiz.

Başarı türküsüne Nevzatları saz yaptık,
Güfte garip olunca bestesini caz yaptık.
Anlayışa sığınıp biraz şaka, naz yaptık;
Bazen böyle yandaşa neşeler saçacağız,
Muhabbeti şakayla ısıtan kaç ocağız?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Bati'dan Gelen Açılım Mektubu

Açılın dostlarım Anadolu'da,
Bölünerek güle güle açılın,
El verirken sakınmayın kolu da,
Kopacağı bile bile açılın.

Açılmazsan bil ki kabuğun çatlar,
Umulmadık yerde bombalar patlar.
Kaldırılsın artık kırmızı hatlar,
Çizgileri sile sile açılın.

Söylüyoruz size burdan kaç aydır,
Ulus devlet deprem yapan bir faydır.
Bölününce yönetmesi kolaydır,
Ülkenizi böle böle açılın.

Kıbrıs'ta "Yes Annem" dedirten biziz,
Her yerde terörü kudurtan biziz.
Herkesi sözünü yedirten biziz,
Sözümüze gele gele açılın.

Dünyada Batı'nın kırbacı şaklar,
Bunu öğrenmeli yeni kuşaklar.
Sizi destekliyor bizim uşaklar,
Ordan öğüt ala ala açılın.

BOB'u kurup eşbaşkanı olun siz,
Yeni Osmanlıyı orda bulun siz.
Açıldıkça yerinizde kalın siz,
Zevkten köşe ola ola açılın.

Eyalet sistemi, başkanlık düşü,
Bize uygun yapar her türlü işi.
Sizi yönetirse bir despot kişi,
Belânızı bula bula açılın.

Nevzat açılmasın kapalı kalsın,
O hâlâ uluscu sazını çalsın.
Evrilmesin orda dinozor olsun,
Ona kara çala çala açılın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Batı'dan Gelen Açılım Mektubu 2

Açılın dostlarım Anadolu'da,
Bölünerek güle güle açılın,
El verirken sakınmayın kolu da,
Kopacağı bile bile açılın.

Açılmazsan bil ki kabuğun çatlar,
Umulmadık yerde bombalar patlar.
Kaldırılsın artık kırmızı hatlar,
Çizgileri sile sile açılın.

Söylüyoruz size burdan kaç aydır,
Ulus devlet deprem yapan bir faydır.
Bölününce yönetmesi kolaydır,
Ülkenizi böle böle açılın.

Biz isteriz sözümüze gelinsin,
Açılın siz değeriniz bilinsin.
Korkmayın siz anayasa delinsin,
Yasaları dile dile açılın.

Teröristeler kessin senin yolunu,
Azarla sen karşı çıkan kulunu.
Bağlayın siz yiğitlerin kolunu,
Şehit edip öle öle açılın.

Korumaya yoksunsanız yürekten,
Bayrağınız indirilir direkten.
Açılımda vazgeçmeyin erekten,
Sağınızı yola yola açılın.

Eyalet sistemi, başkanlık düşü,
Bize uygun yapar her türlü işi.
Koyun olun gütsün sizi bir kişi,
Belânızı bula bula açılın.

Kıbrıs'ta "Yes Annem" dedirten biziz,
Her yerde terörü kudurtan biziz.
Herkesi sözünü yedirten biziz,
Sözümüze gele gele açılın.

Dünyada Batı'nın kırbacı şaklar,
Bunu öğrenmeli yeni kuşaklar.
Sizi destekliyor bizim uşaklar,
Ordan öğüt ala ala açılın.

BOB'u kurup eşbaşkanı olun siz,
Yeni Osmanlıyı orda bulun siz.
Açıldıkça yerinizde kalın siz,
Zevkten köşe ola ola açılın.

Nevzat açılmasın kapalı kalsın,
O hâlâ uluscu sazını çalsın.

Evrilmesin orda dinozor olsun,
Ona kara çala çala ailin.

Nevzat Dağlı

Batırık

Karaman'ın kadınları gün yapar,
En değerli sunumları batırık.
Çaktırmadan sıkmasını er kapar,
Yapar yapmaz hanımları batırık.

Batırığın has maddesi düğüdür,
İyisini Karamanlı öğütür.
Bu yiyecek sohbetlerin bağıdır,
Cicimleri, canımları batırık.

Domates var, kenevir var, turşu var,
Karaman'da bunu satan çarşı var.
Türküsü var, şarkısı var, marşı var,
Her birinin tanımları batırık.

Yazda kışta konuklara sunulur,
Lahanayla, yapraklarla yenilir.
Yapanlara ele sağlık denilir.
Dostlukların anımları batırık.

Karamanlı yapar bunu her hafta,
Adi vardır, her sohbette, her lafta.
Kıskanıyor bunu kısır, çiğ köfte,
Benzer mi ki banımları batırık?

Tahinleri, salçaları hazırdır,
Sıkmaları sulusuna nazırdır.
Yemek değil amaçlanan huzurdur,
Nevzatların sanımları batırık.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Bayrak Yırtan Godoş'a

Türk Bayrağı yırtmış bir palikarya.
Ucuz kahramanlık yapmış bu godoş*
Bayrağı çiğneyen dedesi var ya,
Ondan godoşluğu kapmış bu godoş.

Milletvekiliymiş, milleti görsün,
Başına dert olan illeti görsün.
Tarihe bir baksın zilleti görsün,
Gerçeğin yolundan sapmış bu godoş.

Uygarlık denilen yoldan geçmemiş,
İnsanlık andını iyi içmemiş.
Yunan halkı bunu doğru seçmemiş,
Haddini bilmeyen tipmiş bu godoş.

Bayrağı yırtmanın nedir yararı?
Nasıl alır insan böyle kararı?
Kendi kendisine vermiş zararı,
Keskin sirke dolu küpmüş bu godoş.

Belli ki şımarmış, azmış, kudurmuş,
İçindeki kinle çürümüş durmuş.
AB denizinde karaya vurmuş,
Ege'ye dökülen çöpmüş bu godoş.

İki ayak üstü laflar çevirmiş,
Girdiği ormanda çamlar devirmiş.
Demek ki devirler böyle devirmiş,
Yal yediği taşı tepmiş bu godoş.

Bunun yularından tutmalı erken,
Bağırdı, çağırdı bu haltı yerken.
Türklere hakaret edeyim derken,
Akıl bağlarından kopmuş bu godoş.

Her yerde aynıdır faşist zihniyet,
Fikrini göstermek oluyor niyet.
Bayrağı yırtarak ödedi diyet,
Papazın elini öpmüş bu godoş.

Nevzat'ın sözünü duyar mı bilmem,
Taşını gediğe koyar mı bilmem.
Ben buna hoş desem uyar mı bilmem,
Tasmayı yitiren ipmiş bu godoş

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Godoş: 1. Ahlaksız adam, pezevenk.
2. Kendini beğenmiş, gururlu, çalımli.
3. Tembel, yaramaz. 4. Sevimsiz, Şaşkın.
5. Şişman

Nevzat Dağlı

Bayram Olsun

Sözü açayım başında,
Büzülürse bayram olmaz.
Turist olup yurt dışında,
Gezilirse bayram olmaz.

Bayram dostu hatırlatır,
Sevgiyle alınır hatır.
Eğer dostluk çatır çatır,
Bozulursa bayram olmaz.

Değer vermeli onura,
Açlık gelmesin sınıra.
Dilenciler sıra sıra,
Dizilirse bayram olmaz.

Mazlum zalime kul ise,
Adaletsizlik yol ise;
Öksüz, yetim yoksul ise,
Üzülürse bayram olmaz.

Güç zalimi zehirlerse,
Vurur kırar nere girse.
Bazen yardım bile verse,
Azılırsa bayram olmaz.

Herkes eşittir seninle,
Kimselere bakma kinle.
Eğer insan ırkla, dinle,
Süzülürse bayram olmaz.

Özlenmeli düzen, dirlik,
Barış için olsun erlik.
Sağlansın ulusal birlik,
Çözülürse bayram olmaz.

İnsan yüce varlık haza,
Kadın erkek eşit keza.
Düşünene eğer ceza,
Yazılırsa bayram olmaz.

Hukuk olmalı can suyu,
Hakkın uzamalı boyu.
Mahkemede hakka kuyu,
Kazılırsa bayram olmaz.

Hak kaptırılmasın ele,
Verilmesin bile bile.
Sürdürülsün mücadele,
Bezilirse bayram olmaz.

Eğer yurttta varsa talan,
Makbul ise soyan, çalan;

Gözler göre göre yalan,
Düzülürse bayram olmaz.

Vah güçlüye tapanlara,
Doğru yoldan sapanlara.
Eleştiri yapanlara,
Kızılırsa bayram olmaz.

Nevzat diler bayram olsun,
Herkes sevdiğini bulsun.
Sevgiler hep diri kalsın,
Ezilirse bayram olmaz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Bayramlar Hüzünlendi

Emperyalist devletler Müslümana çullandı,
İslâmı ezmek için Müslümanı kullandı.
Gizli gizli yollardan çok silâhlar yollandı;
Zalimler Ateş attı bağrımız yanık bugün,
Emperyalist zulmüne Mazlumlar tanık bugün

Vatani koruyana tuzaklar kuruluyor,
Mehmetler, Mustafalar, Aliler vuruluyor.
Muhterisin hesabı Kemalden soruluyor;
Şehit Bayram görmedi, Gaziler sanık bugün,
Sevinçler öksüz kaldı, Yetimler tanık bugün.

Recep, Şaban Oruçtu, Mücahitler saldırdı,
Müslüman Müslümanı Ramazanda öldürdü.
İnallar mesajını bomba ile bildirdi;
Akiller şaşırıyor, beyinler donuk bugün,
Kaderin boynu bükük, Kısmetler tanık bugün.

Bayram Ziyasız kaldı, Işıklar kara oldu,
Umutları kırdılar, Filizler yara oldu.
Cennet kanla sulandı, İremler nere oldu?
Buraklar karanlıkta, Yıldızlar sönük bugün,
Miraçlar unutuldu, Aydınlar tanık bugün.

Bahtiyar uykudayken, Vatana saldırdılar,
Mertlerin yerlerine namerdi doldurdular.
Gül daha tomurcuktu, açmadan soldurdular;
Bekçiler kurban oldu, hırsızlar Onuk bugün,
Savcılar suskun kaldı, Adalet tanık bugün.

Bozkurtlar unutuldu, Asena anılmıyor,
Devlet kuşkulu artık Mukaddes sanılmıyor.
Dönekleri kullanan tertipte yanılmıyor;
Muktedir korkutuyor Celaller sinik bugün,
Şimşekler çakmaz oldu, Bulutlar tanık bugün.

Dedeler tüm Canlara hep masallar anlattı,
Ulema Ümmilere sözlerini dinletti.
Devrimler karşı oldu, Çağdaşları inletti;
Pireler berber oldu, başımız yenik bugün,
Develer katar katar, eşekler tanık bugün.

Bayrama hazır değil, kararsızdır Arife,
Arifin dili dönmez, İlmeyeyi tarife.
Müşerref rakip oldu, yıldı bundan Şerife;
Sevdanın neşesi yok, tahtından inik bugün,
Mecnun aşktan vazgeçti, Leylalar tanık bugün.

Evlerine kapattı insanları bir salgın,
Virüsler test ediyor kimler hamdır, kim olgun.
Bahar gelmiş olsa da Emeller kaldı solgun;
Ağız tadı kalmadı damaklar kanık bugün,

Dertler çare bekliyor, Doktorlar tanık bugün.

Bayramlar mutluluktur, Nevzatlar sevinirdi,
Devleti yönetenler Huzurla övünürdü.
Duranlar, Mülayimler Sakince devinirdi,
Saadet uzaklarda, Hicrana dönük bugün,
Handanlar gülemiyor Nalânlar tanık bugün.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Bayramlarımız

23 Nisanlarda çocuk olmalı insan,
'Ulusal Egemenlik nedir?' diye sormalı.
1 Mayısarda proleter olmalı,
çıkmalı meydanlara,
emeğin hakkını savunmalı.
19 Mayısarda genç olmalı,
umut taşımalı Samsun'dan Ankara'ya.
30 Ağustoslarda Zafer türküleri söylemeli insan,
önce, Gazi Mustafa Kemal Atatürk duymalı Anıtkabir'de;
sonra, ses yankılanmalı Edirne'den Ardahan'a.
29 Ekimlerde ulus olmalı, halk olmalı, yurttaş olmalı insan,
Cumhuriyet'i yaşamalı kana kana;
korkusu olmamalı özgürlükten, adaletten yana.
İnsan, Ramazan'da, Kurban'da bayramı bayram bilmeli,
sevgi dolmalı yüreği, yüzü gülmeli
ve birey olarak inancına uygun yaşayabilmeli.

Nevzat Dağlı

Beddua

Yeri geldi küfrün, yuhun,
Sırasına lânet olsun.
Bize kızan padişahın,
Tu(ğ)rasına lânet olsun.

Irzına geçtiler arın,
Fuşunu yaparlar kârın.
Çalıp çırpan deyyusların,
Parasına lânet olsun.

Hırsız yukarda kalmasın,
Bilinsin, artık çalmasın.
Ağırlığı net olmasın,
Firesine lânet olsun.

Din, imanla soyanların,
Haram ile doyanların,
Birbirine uyanların,
Şûrâsına lânet olsun.

Zalim sussun, mazlum gülsün,
Adalet suçluyu bilsin.
Hesap sorma vakti gelsin,
Süresine lânet olsun.

Fakiri zengine köle,
Tanrı mı emretti böyle?
Kime mal mülk kime çile,
Mirasına lânet olsun.

Kılıcı salmayan kının,
Haramla inşa yapının,
Halka kapalı kapının,
Korasına lânet olsun.

Kim millete tembel derse,
Nasırı göster terese.
Neresi kabul ederse,
Orasına lânet olsun.

Köylü nesiydi milletin,
Düştü içine zilletin.
Atatürk'e üren itin,
Piresine lânet olsun.

Sadakayı hak bilenin,
Onuru özden silenin;
Koyun gibi güdülenin,
Sürüsüne lânet olsun.

Yaran varsa sar bezine,
Eli baktırma yüzüne.

Muhannetin denizine,
Karasına lânet olsun.

Senin olsun gövden başın,
Harcama sonunu düşün.
Kilo kilo satılmışın,
Darasına lânet olsun.

Medya soyguna aralık,
Namus olmuş beş paralık.
Kalemler şimdi kiralık,
Kirasına lânet olsun.

Demokrasi darbimesel,
Diktatörlük oldu bir sel.
Zulüm, sömürü küresel,
Küresine lânet olsun.

Muktedir vermiş avansı,
Kurtlarla yapıyor dansı.
Hileyle dağıtır şansı,
Kurasına lânet olsun.

Savaşı kışkırtır zalim,
Mazlumlara saçar ölüm.
Beddualar eder dilim,
Dirisine lânet olsun.

Yakmak isteyenler yansın,
Ahları alıp küle dönsün.
Barış dileyenler olsun,
Gerisine lânet olsun.

Her taşın altından çıkan,
Emperyalist Amerikan.
Yardım deyip bizi yakan,
Çaresine lânet olsun.

Avrupa Birliği nedir?
Kamçı onda sırt bizdedir.
Döve döve yardım verir,
Eurosuna lânet olsun.

İnsan insanlığın bilse,
Dönmez halk yolundan ölse.
Nevzat başka hava çalsa,
Curasına lânet olsun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Behçet Aysan'ı Gördüm Düşümde

Katilin çözüldü elleri bugün,
Barışa inanan canlar gidiyor.
Gözyaşım ıslattı gülleri bugün,
Madımak yanmaya devam ediyor.

Behçet'i bir daha gördüm düşümde,
'Bağımsız Türkiye' diye bağırdı.
Madımak'ı yakan ateş başımda,
Adalet yangını daha ağırdı.

Yurdumun her yeri Madımak oldu,
Caniler geziyor sokaklarında.
Yüreğim bugün de Pir Sultan doldu,
İsyanım artıyor enfarktlerinde.

Cevat Geray Hocam kurtuldu o gün,
Bir yanım sevindi, bir yanım üzgün.
Nevzat sorguladı bir daha bugün,
Bu bozuk düzenin neresi düzgün?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Not: Madımak Otelinde yakılan şair, hekim Behçet Aysan benim 68 kuşağından arkadaşımды. Dünyanın en iyi insanlarından birisiydi. Karamanlı hemşehrim Adviye (Gülel) Aysanla evliydi. Kızları Ereni bir aydın olarak yetiştirmenin çabası içindeydiler.. Madımak katliamından sonra eşi Adviye amansız bir hastalığa yakalandı ve onu da yitirdik. Madımak olayının benim tanık olduğum yönünde böyle bir acı öykü vardır. Kimbilir yitirilen öbür canların ardında ne acılar kalmıştır. Bu acıları yaşatanları hukuk affetse bile tarih ve insanlığın vicdanı affetmeyecektir.

Nevzat Dağlı

Beka Manileri

Özelleştirildi Tank Palet, Seka,
Milli olan düştü kurulan faka.
Beka diye diye çırpınıyoruz,
Sanki birileri yapıyor şaka.

İthalat yaparak atarız caka,
Borçla düzeliyor bizim fiyaka.
Emperyalist bizi tehdit ediyor,
Bu nasıl millilik, bu nasıl beka?

Uyuduk ey halkım göz baka baka,
Katara bağlandı güzelim beka.
Milli olan her şey gitti gidiyor,
Servet dışarıya hep aka aka.

Yalana yanlışa çare mi beka,
Neden sürülüyor karaya, aka?
Beka hatalara joker yapıldı,
Kumar oynanıyor hep ite kaka.

Açların hakları verildi toka,
Memur ek iş yapar, emekli saka.
İşçide, köylüde takat kalmadı,
Beka mı oluyor var demek yoka?

Şatıp savmak ile düzelmez yaka,
Üretim yok oldu borç taka taka.
Bu neyin bekası, neyin hesabı?
Yalan söylenmesin halka ve Hakka.

Atatürk'ün eliyle perçinlenmiş becamız,
Ona hiçbir şey olmaz körelmezse zekamız.
Kendi bekalarını yurdundan yeğ tutanlar,
İsterler eksilmesin avantamız, cakamız.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Beklenen Gün Gelir

İmralı'dan medet uman,
Marmara'ya düşer bir gün;
Dağılınca sisle duman,
Gördüğüne şaşar bir gün.

Teröriste dersin sayın,
Tezgâhlanır nice oyun.
Sanma millet uysal koyun,
Halkın sabrı taşar bir gün.

Tahrik etmez barış diyen,
Belli olur nane yiyen;
Kutsal mekânlara siyen,
Üzerine işer bir gün.

Emperyalist dava güden,
Çağdışı bir yolda giden,
Şımarıkça çiğlik eden,
Halk közündə pişer bir gün.

Şanslar açık belli zarda,
Kazanıyorlar kumarda.
Halkı seven şimdi darda,
Engelleri aşar bir gün.

Nevzat neler gördü neler,
Sonradan görmeye güler.
Yağmur yağsa bu herzeler,
İsländigçe şişer bir gün.

Nevzat Dağlı

Ben Demokrat Değilim

(Ağabeyim, arkadaşım, öğretmenim
Prof. Dr. Ahmet Taner Kışlalı'yı
sevgi ve saygı ile anıyorum)

Ekonomiyi satış, kültürümüzü Arap,
Görenler demokratsa, ben demokrat değilim.
Milleti afyonlayıp, başına kara çorap,
Örenler demokratsa, ben demokrat değilim.

Dini alet edenler, biniyor ithal ata,
Demokrasi yoluyla çıkıyor en üst kata,
Makam, ticaret için belli bir tarikata,
Girenler demokratsa, ben demokrat değilim.

Terörü kolluyorsa demokrasi kulisi,
Nasil görev yapacak kaymakamı, valisi?
Görevinin başında mehmetçigi, polisi,
Vuranlar demokratsa, ben demokrat değilim.

Neden kurmak isterler ikinci cumhuriyet?
İlkini yıkmak için böyle çok mu hürriyet?
Atatürk'ü dışlayıp, bilmem kimden zürriyet,
Verenler demokratsa, ben demokrat değilim.

Güya sanat yaparlar barda çekip kafayı,
Eşi, dostu kollayıp sürüyorlar sefayı.
Birbirinden ayırıp Kemal'i Mustafa'yı,
Yerenler demokratsa, ben demokrat değilim.

Kimileri açılıp yüzer yelkenler fora,
Ulusunu sevenler neden düşüyor dara?
Soyguncu kârı için çalışıp da huzura,
Erenler demokratsa, ben demokrat değilim.

Muhbir yalancılarla çöküyor hukuk damı,
Yargıç, savcı izleyen acep kimin adamı?
Adaleti köreltip, sisleyerek ortamı,
Gerenler demokratsa, ben demokrat değilim.

Şehidi kelle gören şaşırır nisabını,
Sayın diye niteler insanlık kasabını.
Teröristi aklayıp, gaziden hesabını,
Soranlar demokratsa, ben demokrat değilim.

Emperyalist plana kimler oluyor alet?
Onlar için gerçekler sanki birer hayalet.
Bu vatani bölerek orda burda eyalet,
Kuranlar demokratsa, ben demokrat değilim.

Herkes gördü milliyi globale gömeni,
Mazlum rolü oynayıp, bekliyorlar yemeni.
Anayurt denizinde ABD'ye dümeni,

Kıranlar demokratsa, ben demokrat değilim.

Mazlumları silahlar savururken kül gibi,
Irak'ta olanları gizliyorlar tül gibi.
Emperyalist önünde dut yemiş bülbül gibi,
Duranlar demokratsa, ben demokrat değilim.

Ulusunu sevmeyen akil oldu ne yazık.
Devletin parasıyla geziyor ezik ezik.
Birliğe, bütünlüğe atmak için bir kazık,
Varanlar demokratsa, ben demokrat değilim.

Soros'un vakıfları acep kimleri besler?
Altanlar, Karakaşlar neden dinciye süsler?
Uraslar, Çalışlarlar, Çandarlar, Karasesler,
Oranlar demokratsa, ben demokrat değilim.

İktidara yanaşıp, yoksul halkı sömüren,
Bulduğu arpalıkta yiyip yiyip semiren;
Dincilerle bir olup laikliği kemiren,
Yarenler demokratsa, ben demokrat değilim.

Hırsızları demokrat sayanlar demokratsa,
Onlarla bu ülkeyi soyanlar demokratsa,
Atılan kemiklerle doyanlar demokratsa,
Ürenler demokratsa, ben demokrat değilim.

Anayasa çiğneyen, yasayı rafa koyan,
İnançları sömüren, rejimi dipten oyan,
Kendini çoban görüp, halkını sürü sayan,
Tiranlar demokratsa, ben demokrat değilim.

Ahmet Taner Kışlalı, bunları teşhir etti;
Sonlarını görmedi, gözleri açık gitti.
Dönen demokratların çoğunun pili bitti,
Buranlar demokratsa, ben demokrat değilim.

Nevzat, demokrasinin özüne saygılıdır.
Ülke bütünlüğünü bozandan kaygılıdır.
Yurtsevere karayı, utanmadan kaç yıldır,
Sürenler demokratsa, ben demokrat değilim.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Not: Bu taşlama, 21 Ekim 1999 günü katledilen
Kemalist Şehit Prof. Dr. Ahmet Taner Kışlalı'nın,
"Ben demokrat değilim" başlıklı yazısından esinlenerek yazıldı.

Nevzat Dağlı

Ben Haddimi Bileceğim

Yeni yılda karar aldım,
Ben haddimi bileceğim.
Herkes gibi yandaş oldum,
Ben haddimi bileceğim.

Müjdat, Metin had bilmedi,
Bay Kemal hiç ders almadı.
Bana başka şans kalmadı,
Ben haddimi bileceğim.

Mandalina, portakalı,
Bundan böyle gördüm çalı.
Fatih hâlâ çok havalı,
Ben haddimi bileceğim.

Susmadı Necati, Emin,
Ahtlarından kaydı zemin.
Sözcü artık etsin yemin,
Ben haddimi bileceğim.

İsteyenler kanal açsın,
İsteyen Libya'ya göçsün,
İsteyen kendinden geçsin,
Ben haddimi bileceğim.

İstesem de, atlasam da
Çatlasam da, patlasam da,
Kanal olsa tüm tasam da,
Ben haddimi bileceğim.

Zam üstüne zam gelse de,
Vergi yükü tam gelse de,
Sözüm ele ham gelse de,
Ben haddimi bileceğim.

Özgür olan üzülecek,
Mahkemeye dizilecek.
Had bilmezler süzülecek,
Ben haddimi bileceğim.

Eleştirmek muzırlıktır,
Asiliğe hazırlıktır.
Yandaş olmak vezirliktir,
Ben haddimi bileceğim.

Konuşanlar teröristtir,
Susan iyi aktivisttir.
Kifayetsiz muhteristir,
Ben haddimi bileceğim.

Sütçülerin atı gibi,
Kuytu yerin biti gibi,

Muktedirin iti gibi,
Ben haddimi bileceğim.

Bal tutanlar parmak yalar,
Gücsüzleri güçlü siler.
Kıskananlar dişi biler,
Ben haddimi bileceğim.

Haddi bilen oldu mağrur,
Had bilmeyen kaldı mağdur.
Olanları gönle sığdır,
Ben haddimi bileceğim.

Korku değil akıl işi,
Cereyana taktım fişi
Nevzat artık uygun kişi,
Ben haddimi bileceğim.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ben Sana Lâyık Biriyim

Sevgili ümmettaşım beni tanı, beni bil,
Çağdaş olan ne varsa sonunu gözetlerim.
Özgürlük, demokrasi bayatladı, onu sil,
İleri demokrasi anını gözetlerim.

Beraber yürüyelim Ortaçağ'a ileri!...
Kömür, nohut, makarna paylaşalım neleri.
Çok çocuk yap ortaya, öldürme bebeleri,
Şezaryen, kürtaj yok ha! Donunu gözetlerim.

Benimle birlik olan kurtuluşu bulacak,
Peşimden gelmeyenler Arasat'ta kalacak.
Tinerici gençler bile mazbut adam olacak,
Dindar gençlik yaratır dinini gözetlerim.

Tarafımda olana bulaşmaz hüznün, keder,
Karşıma çıkanlar da elbet oluyor heder.
Bana inanmayanın soyundan şüphe eder,
Tahlile gönderir de kanını gözetlerim.

Işık veren mumları yerim ben dürüm dürüm,
Aydınlık isteyeniyi yerde süründürürüm
Sevmediğim sanatın içine tükürürüm.
Sevdiğim şairlerin kinini gözetlerim.

Bayram falan dinlemem; sıkarım suyu, gazı,
Bana uyacak herkes, benden olacak razı.
Yeni Türkiye öyle çekmez özgürlük nazı,
Nerde bir bayrak görsem yanını gözetlerim.

Sana lâyık biriğim, götürmeyi severim,
Yemeye alışkınım; helâl, haram geverim.
Öğretmen, doktor, polis, kim olursa döverim.
Emrime girmeyenin canını gözetlerim.

Rakı, bira sevmem ben, milli içkim ayrandır;
Değer verdiğim şeyler paradır, güçtür, şandır.
Batılı bilir beni, Orta Doğu hayrandır,
Her dostluğun ününü, ununu gözetlerim.

Kızla erkek yan yana gelirse kalp bozulur,
Aynı evde kalırsa ortalıkta söz olur.
Benim sözüm değerli, yandaşıma koz olur,
Bana inananların yönünü gözetlerim.

Biat etmeyenlerin kalesini yıkarım,
Paşa maşa dinlemem ümüğünü sıkarım.
Nevzat gibi ötenin çanına ot tıkarım,
Beşer beşer toplarım, onunu gözetlerim.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ben Şair Değilim

Bana şair demeyin şiiri kullananım,
Toplumun dertlerini yazan dersenez olur.
Haksızlığı görürsem öfkeyle dillenenim,
Kötülere dizeyle kızan dersenez olur.

Derin şiir yazamam, imgeyle anlatamam,
Saf söylerim duygumu simgeyle anlatamam;
Düz yazıya dökerek cümleyle anlatamam,
Ozan gibi kafiye düzen dersenez olur.

Ezilenden tarafım, söylerim övünerek,
Bedelini öderim ağlamam dövünerek.
Özgürlük kullanırken Tanrı'ya güvenerek,
Dilinin bağlarını çözen dersenez olur.

Haklının elindeki hakkı alan değilim,
Ama hakkım var ise arda kalan değilim.
İnsan farkı gözetem, fakat bölen değilim,
İyilerden kötüyü süzen dersenez olur.

Kadın, çocuk, mazlumdan, güçsüzlerden yanayım,
Onlara zulmeden nasıl adam sanayım.
Zalime karşı çıkıp yanacaksam yanayım,
Onlarda karizmayı çizen dersenez olur.

Görevim bildiğimle halkımı uyandırmak,
Öne sürdüğüm savı doğruya dayandırmak.
Yalana yer yok bizde, bize uymaz kandırmak,
Gerçeği tırnak ile kazan dersenez olur.

Dilerim yüreğimden intikam, şer doğmasın,
Sözüm sert olsa bile dürüslere değmesin.
Haksızları affetmek insafıma sığmasın,
Zalimi taşıyarak ezen dersenez olur.

Müzik cahilliğimi bir türlü yıkamadım,
Omuzumda saz ile ortaya çıkamadım.
Sözümü besteleyip ezgiye dökemedim,
Yüreğinde saz ile gezen dersenez olur.

Şairler büyük insan sevgiyi işlemişse,
Hak, hukuk, adaletli gelecek düşlemişse.
Birileri Nevzat'ı bilmeden fişlemişse,
Ben şair değilim ki, ozan dersenez olur.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Beni

Dost bakışım, yollarında dikenim,
İstersen yak beni, ister der beni.
Önünde eğilip boyun bükenim,
İster topla götür, ister ser beni.

Bir susuz kuyuyum yol kenarında,
Belki bir damla yaş göz pınarında.
Silme toz olayım ayaklarında,
Yürüdükçe eteğine sür beni.

Bir güneş olayım yüzüne gülen,
Yoldaşın olayım sırrını bilen.
Bir türkü olayım diline gelen,
Bağır, çağır dağa taş sor beni.

Sen sevmezsen Nevzat Tanrıya küser,
Seversen içinde serinlik eser.
Alevler içinde bile gülümser,
Şükrederek yaktı diye Nur beni.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Benim Cumhurbaşkanım

Hukuka saygılı, işte ehilse,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.
Geleni onayan noter değilse,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Atatürk'ün makamına lâyıkça,
Demokrat, centilmen, dürüst, laikçe,
Kalbinde kin değil, sevgi büyükçe,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Ruhu sıkılmazsa Anıtkabir'de,
Geçmiş anlarsa olduğu yerde;
Şeref defterini okursa bir de,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Kemalist ilkeden ilham alırsa,
Adaleti mülke temel bilirse,
Hak tartan terazi gibi olursa,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Laiklik sistemin özüdür derse,
İnancı bireysel kabul ederse,
Bilim rehber deyip, önde giderse,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Önce kendi kurallara uyarsa,
Mazlumun sesini hemen duyarsa,
Sanat sever, sanatçıyı sayarsa,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Geride durursa oğlu ve kızı,
Yalansız olursa eylemi, sözü;
Halka açık ise kulağı, gözü,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Millet kesesinden iftar vermezse,
Yalaka yoluna halı sermezse,
Doğruya, dürüste leke sürmezse,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Bayrak gibi sallamazsa türbanı,
Gösterişsiz keser ise kurbanı,
Adaletle kucaklarsa her yanı,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

İnanca saygılı, aydın görüşlü,
Özü sözü doğru, vakur duruşlu;
Eğer seçilmişse adil yarışlı,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Ölçü almamalı mezhebi, ırkı,
Kimse duymamalı devletten korku.

Üst kimlik bilmeli yurdunda Türk'ü,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Gaziye, şehide kelle demezse,
Yetimi düşünüp haram yemezse,
Halkı azarlayan söz söylemezse,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Eğer tükürmüşse yalamamalı,
Yalanı diline dolamamalı.
Yanlış yanlışa ulamamalı,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Tam bağımsızlığı sever, korursa,
Küresel zalime karşı durursa,
Yurduna, dünyaya güven verirse,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Paralel devlete karşı çıkarsa,
Yolsuzluk yolunu bulup tıkarsa;
Yengeç sepetine eli sokarsa,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Devletin çivisi çıktığı zaman,
Karanlık güçlere vermezse aman;
Hukukla bir çare bulursa hemen,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Dikta heveslisi olmamalıdır,
Yandaşa avanta bulmamalıdır.
Hiç çaldırmamalı, çalmamalıdır,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Kamu yararına çalışmalıdır,
Yergiye, övgüye alışmalıdır.
Halk ile her yerde buluşmalıdır,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Vatana, ulusa verirse değer,
Nevzat'ın saygısı göklere değer.
Yeminine sadık kalırsa eğer,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Benim Cumhurbaşkanım 2

Hukuka saygılı, işte ehilse,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.
Geleni onayan noter değilse,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Atatürk'ün makamına lâyıkça,
Demokrat, centilmen, dürüst, laikçe,
Kalbinde kin değil, sevgi büyükçe,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Kemalist ilkeden ilham alırsa,
Adaleti mülke temel bilirse,
Ahmet Necdet Sezer gibi olursa,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Önce kendi kurallara uyarsa,
Mazlumun sesini hemen duyarsa,
Sanat sever, sanatçıyı sayarsa,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Bayrak gibi sallamazsa türbanı,
Gösterişsiz keser ise kurbanı,
Adaletle kucaklarsa her yanı,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Laiklik sistemin özüdür derse,
İnancı bireysel kabul ederse,
Bilim rehber deyip, önde giderse,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Tam bağımsızlığı sever, korursa,
Küresel zalime karşı durursa,
Yurduna, dünyaya güven verirse,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Saygı sunmak için Anıtkabir'e,
Hastalanmaz! , gider ise ha bire;
Giden için başvurmazsa cebire,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Paralel devlete karşı çıkarsa,
Yolsuzluk yolunu bulup tıkarsa;
Yengeç sepetine eli sokarsa,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Devletin çivisi çıktığı zaman,
Karanlık güçlere vermezse aman;
Hukukla bir çare bulursa hemen,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Dikta heveslisi olmamalıdır,
Yandaşa avanta bulmamalıdır.

Hiç çaldırmamalı, çalmamalıdır,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Geride durursa oğlu ve kızı,
Yalansız olursa eylemi, sözü;
Halka açık ise kulağı, gözü,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Kamu yararına çalışmalıdır,
Yergiye, övgüye alışmalıdır.
Halk ile her yerde buluşmalıdır,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Ölçü almamalı mezhebi, ırkı,
Kimse duymamalı devletten korku.
Üst kimlik bilmeli yurdunda Türk'ü,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Gaziye, şehide kelle demezse,
Yetimi düşünüp haram yemezse,
Halkı azarlayan söz söylemezse,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Vatana, ulusa verirse değer,
Nevzat'ın saygısı göklere değer.
Yeminine sadık kalırsa eğer,
İşte odur benim cumhurbaşkanım.

Nevzat Dağlı

Benmerkezci-egosantrik-siyasetçi

`Ben yoksam olmaz' der, ortaya çıkıp,
O olmazsa, tufan olsa aldırılmaz.
Kime hizmet eder umudu yakıp,
O olmazsa, tufan olsa aldırılmaz.

Evvel `ben partimde neferim' derdi,
Sonra bağlarını koparıverdi.
Başka bir partiye postunu serdi.
O olmazsa, tufan olsa aldırılmaz.

Örgütü savundu yıllar boyunca,
Halka yol gösterdi kendi huyunca.
Partisi dışlayıp boşa koyunca,
O olmazsa, tufan olsa aldırılmaz.

Makama mevkiye bağlı kaldı o,
İttiler sulara düşüp daldı o,
Umudu bölmeye aday oldu o,
O olmazsa, tufan olsa aldırılmaz.

Nevzat yurtseveri gözünden tanır,
Halkını yanıltan kendi utanır.
Hırsa tutsak olan özgürüm sanır,
O olmazsa, tufan olsa aldırılmaz.

Nevzat Dağlı

Berkin Elvan'ın Ardından

Bir hoyrat rüzgâr esti, bahçe tarumar oldu,
Yaşamın baharında kaç tomurcuk gül soldu.
Çiçekler arasında elvan elvan açmadan,
Gezi Parkı içinde Berkin Elvan kayboldu.

Yunus Emre gibiyim, 'yanar içim, göynür öz'
'Gök ekinler biçildi', zalime geçmiyor söz.
Baharı bekliyorum elvan çiçekler için,
Umudu ısıtmalı yüreğimde yanan köz.

Nevzatlar* vurulmasın, büyüsün Kemal* olsun,
Yiğitler arasında umuda Cemal* olsun.
Elvan elvan* açılsın, baharı haber versin,
Her zaman Berkin* olsun, sevgiye hamal* olsun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat: Çocuk.

Kemal: Bilgi ve erdem bakımından olgunluk, yetkinlik, erginlik.

Cemal: Yüz güzelliği.

Berkin: Sağlam, güçlü, kuvvetli.

Elvan: Türlü renklerde olan.

Hamal: Taşıyıcı.

Nevzat Dağlı

Beyaz Narımsın Benim

Torunların ninesi, canların annesisin,
Eşim, dostum, cananım, resmen karımsın benim.
Gönlüme hergün dolan tatlı bir su sesisin,
Dağıma serin serin yağan karımsın benim.

"Nur"uyla her "an"ıma ışıktan köprü kuran,
Karanlıkta kalırsam yüzüme şavkı vuran,
Her tanesi özenle kabında saklı duran,
Gösteriştin arınmış beyaz narımsın benim.

Yaşama sevincimi gülüşünden alırım,
Sen yoksan yalnızlaşır, boynu bükük kalırım.
Seninle varsillaşır, seninle çoğalırım.
Yoksunluğumu örten birtek varımsın benim.

Kırk yılın her gününde yâr diye seni andım,
Aylar, yıllar geçtikçe daha da sevdalandım.
Çalıştım, çabaladım seni senden kazandım,
Emeğim, göz nurumsun, alın terimsin benim.

Beynimde, yüreğimde özlemimi taşıyım,
Hasret kabuk bağlasa, yara gibi kaşırım.
Sen yoksan mahsunlaşır, hemen çocuklaşırım,
Nevzatı Nevzat yapan öbür yarımsın benim.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Bir Dava Soruları

Sorgular başlayınca suçlu ümmi* kesilir,
Feraset* göz yumsa da bunu izanlar* bilir.
Olur olmaz boyuna çok yaftalar asılır,
Öfkeli nutuk atıp, bunu kızanlar bilir.

Hakim hakkı çiğ verir, hukuku kaynatmazsa,
Savunma haksız olur, çok iyi aynatmazsa; *
Adalet terazisi ibreyi oynatmazsa,
Ayarları tutmazsa, bunu bozanlar bilir.

Aklımıza geleni zamanında soralım,
Bilgileri aldıkça bir karara varalım.
Tuzak, kuyu, kazıcı kim bağlantı kuralım,
Hangi çukur derindir bunu kazanlar bilir.

Zaman kimin dostuydu, bugüne kim el verdi?
Hoca Efendi deyip, kim öne himmet serdi?
Paralel kanallarda kimler sızıntı gördü?
Havuzlardan havuza bunu sızanlar bilir.

Bankayı, okulları kimler nutukla açtı?
Türkçe olimpiyatta kimler kendinden geçti?
Fenerleri söndürüp kimler sıvışıp kaçtı?
Uygun rüzgâr bularak bunu tozanlar bilir.

Kumpaslar kurulurken çanak tutanlar kimdi?
Geçip karşı tarafa nema yutanlar kimdi?
Namuslu aydınlara çamur atanlar kimdi?
Üst akılın emriyle bunu yazanlar bilir.

Ne buldunuz ağlayan gözü yaşlı imamda?
Beraber yıkandınız paralel bir hamamda.
Şimdi dinsiz dediniz, haklısınız, tamam da,
Şalalarla olmaz bu, bunu ezanlar bilir.

Allahla aldatanın imanı çürük olur,
Yangın çıksa yurdunda elinde körük olur;
Dostluğunuz çatlasa koskoca yarık olur,
Kitaplarda yazmaz bu, bunu sezenler bilir.

Size Mehdi göründü CIA'nın maskarası,
Yıkamakla geçer mi, böyle bir yüz karası?
Gidin bakın dünyaya, tam da şimdi sırası,
Cehalet nerde doğar, bunu gezenler bilir.

Muktedir olmak için Feto eli tutmadık,
Parsel parsel satanın yalanını yutmadık.
'Hasretlik bitsin artık', diyeni unutmadık,
Unutulmaz bu geçmiş, bunu sazanlar bilir.

Korkmayın laiklerden, onlar ibret alıyor,
Gördünüz zalimlikte dinci beter oluyor.

Dini alet edenler belasını buluyor,
Hakkı yiyenler onmaz, bunu azanlar bilir.

Beraber yürüdünüz neden saman yolundan?
Beraber otlandınız neden devlet malından?
Beraber saf tutarken neden çıktın kolundan?
Neden düzen bozdunuz, bunu düzenler bilir.

Pir Sultan da, Yunus da haklının yanındaydı,
Hakka duyulan sevda Mevlana canındaydı.
Hacıbektaş Veli'nin haklılık şanıdaydı.
Nevzatlar bilmese de, bunu ozanlar bilir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

- * Ümmi: Okuyup yazması olmayan.
- * Feraset: Anlayış, sezış.
- * İzan: Anlama yeteneği.
- * Aynatmak: Anlatmak, açık hale getirmek

Nevzat Dağlı

Bir Dönemin Tanıyıım

Dikenli yollarda koşup hoplarken,
Yandaşın açtığı arayı gördüm.
İnsanlar çöplerden ekmek toplarken,
Bin küsur odalı sarayı gördüm.

Ne kadar çok ise kolayca kanan,
O kadar kolaydır yönetmek inan.
Kolayca bulunan, kolay harcanan,
Avroyu, doları, lirayı gördüm.

Paylar dağıtıldı, hep sizli bizli,
Kasada, kutuda bulundu izli.
Hırsızlık, yolsuzluk kalmıyor gizli,
Nere saklanmışsa orayı gördüm.

Zalimler korktukça, korkular saldı,
Uyanan arttıkça önlemler aldı.
Mazlumlar, sustukça çaresiz kaldı,
Yalnızca gençlerde çareyi gördüm.

Gençler vardı birbirinin kolunda,
Özgürlük marşları çınlar dilinde;
Onları vurdular 'Gezi' yolunda,
Başında, gözünde yarayı gördüm.

Yaygın basın sustu, yalaka coştı,
Satılan, paranın peşinden koştu.
Alçaklar yarışta kendini aştı,
Namusta verilen fireyi gördüm.

Suskundu aydın ve üniversite,
Arkada kaldılar hep ite ite.
Havuz medyasında fikrisabite,
Neden olan kirli parayı gördüm.

Avcıya kul olan mazlum avladı,
Avcının adına avı tavladı.
Sahibin sesine uydu havladı,
Diş için verilen kirayı gördüm.

Yasanın anası kaldı mazide,
Hukuk dağa çıktı, hak arazide.
Adalet dağıtan o terazide,
İbreyi oynatan darayı gördüm.

Dindar mazlum oldu, dinciler yaman,
Muktedir yabana vermedi aman.
Piyango yandaşa vurdu her zaman,
Torpille çekilen kurayı gördüm.

Damarı çatladı hukuk arının,
Öcünü aldılar dünden yarının.

Ordunun şerefli subaylarının,
Alnına sürülmüş karayı gördüm.

Rejimin ekseni nere kayıyor?
Elinde güç olan korku yayıyor.
Milletin vekili sövüp sayıyor,
Mecliste atılan narayı gördüm.

Terörle pazarlık meşru olmuştur,
Şaki beyanını geçer kılmıştır.
Barış gizli gizli yolu bulmuştur,
Kararlar alınan şurayı gördüm.

Çevremiz düşmanla sarıldı hepten,
Şarstı IŞİD, NUSRA, PKK dipten.
Teröre çok para harcadık cepten,
Hazine savruldu borayı gördüm.

Adalet hanidir, kalkınma nerde?
İşsizlik yaşamda kapkara perde.
Devlet kapısında, özel sektörde,
İş için beklenen sırayı gördüm.

Madende işçiler ölüme yattı,
Patron çalışanı işinden attı.
Biri parsel parsel kentleri sattı,
Sokaklardan akan dereyi gördüm.

Harem okul imiş, eğitilen kim?
Cariye oldu mu cinsel bir hekim?
Doksan yıllık enkaz kalktı netekim.
Muktedir elinde tuğrayı gördüm.

Zırhlı mercedesli cesur! savcılar,
Kaçıyorlar peşlerinde avcılar.
Ödüllerle besleniyor kovcular,
Bitli yiğitlerde pireyi gördüm.

Siyasete alet oldu Bismillah,
Türkülerle atılıyor bu silah.
Adaletle değişince ak külâh,
Hukuka verilen süreyi gördüm.

Mustafa Kemal var, önümde bir de,
Atatürk Atatürk parlar devirde.
Bunaltım dağılır Anıtkabir'de,
En güvenilen yer burayı gördüm.

Nevzat neler gördü yakın dönemde,
Her biri yaşamsal, acil önemde.
Bu yüzden acısı dinmez sinemde,
Özümü kavuran çirayı gördüm.

Nevzat Dağlı

Bir Düş Gördüm

Allah hayra erdirsin, bir tuhaf rüya gördüm,
Yormaya korkuyorum, ya tılsım bozulursa.
Mehdi miyim, sultan mı, bir yüce güce erdim,
Sormaya korkuyorum, ya tılsım bozulursa.

Harun muyum Karun mu, bir karar veremedim,
Benden büyük kimseyi ortada göremedim.
Hak kapısı açıldı, lakin ben giremedim,
Girmeye korkuyorum, ya tılsım bozulursa.

Bahçeli bir devlet var, tahtı düştü düşecek,
Mercimekler fırında, sanki pişti pişecek.
Bir köstebek belirdi, altı eştı eşecek,
Vurmaya korkuyorum, ya tılsım bozulursa.

Koyunlarım otluyor, sürüsüne bereket,
Kurtlar hep ehlileşmiş, yok hiç karşı hareket.
Tatlı tatlı çağırdı bir makama paraket*,
Varmaya korkuyorum, ya tılsım bozulursa.

Kemale ermiş avcı atamadı okunu,
Gözü dağda olanlar unuttular çıkını.
Beraber yürüttüm hep açını ve tokunu,
Karmaya korkuyorum, ya tılsım bozulursa.

Dünyada kimse beni uyandıramaz düşten,
Olan şimdi olmalı, vazgeçemem bu işten.
Gündemi değiştirip makarayı ta baştan,
Sarmaya korkuyorum, ya tılsım bozulursa.

Düşüm gerçek olmalı, düşünmedim tersini,
Koşullar uygun ise, kim dizginler hırsını.
Nevzatlar münafıksa, alacaktır dersini,
Vermeye korkuyorum, ya tılsım bozulursa.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Paraket: Papağan türü.

Nevzat Dağlı

Bir Hünsaya Taşlama

İpin ucu puştoğlanın elinde,
Aklına estikçe çekiyor hünsa.
Yumuşaklık somutlaşıp dilinde,
Her türlü yalanı döküyor hünsa.

Serseri bir mayın sanki yaratık,
Kime çarpacağı belirsiz artık.
İnsanlık görmedi böyle bir yırtık,
Her yere giriyor, çıkıyor hünsa.

Kimler kurmuş bunu salmış meydana?
Kimler kullanıyor kendinden yana?
Teccimeccal gibi bakar insana,
Kiyamet tohumu ekiyor hünsa.

Milleti karışık, dini karışık,
Vefası karışık, kini karışık,
Doğrultu tutmuyor, yönü karışık,
Kuzeyi güneye büküyor hünsa.

Kimse bunun üzerine varmıyor,
Yalanını yakalayıp görmüyor.
Kimse tutup buna vize sormuyor,
Sınırdan sınıra sekiyor hünsa.

Arkasında kim var, kime yarıyor?
Bu cıvık varlığı kimler koruyor?
Zeytinyağı gibi üstte duruyor,
Bir kaptan bir kaba akıyor hünsa.

Çalışmadan beyler gibi yaşıyor,
Desteklerle her engeli aşıyor.
Günahsız cehenneme taşıyor,
Suçsuzu yalanla yakıyor hünsa.

Siniri alınmış bu yavşak kibar,
Nasıl görür adalette itibar?
Bunda akıl ermez bir keramet var,
İsa'yı çarmıha çakıyor hünsa.

Bozuk terazide tartıldı gitti,
Suçları şallarla örtüldü gitti.
Sorgudan sualden kurtuldu gitti,
Yurt dışından maval okuyor hünsa.

Yaptığı puştluğu çok açıkladı,
Fakat kullananı iyi sakladı.
Karanlık dönemi süzdü akladı,
Şimdi şafak gibi söküyor hünsa.

Çirkefe taş atıp sıçratma Nevzat,
Biraz temkinli ol, bulaşır bu zat.

Ellerini açıp Tanrı'ya uzat,
Başları belaya sokuyor hünsa.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Bir Seçim Böyle Geçti

Yerel yönetim için, genel seçim yapıldı,
Korkmadan adaylığı koyana helâl olsun.
Yalan rüzgârlarına ahalimiz kapıldı,
Kulak açıp gerçeği duyana helâl olsun.

Ortaliğa saçıldı gizli gizli tapeler,
Yolsuzlukla sarsıldı önce biraz tepeler.
Paralel güç üstünde toplanınca şüpheler,
Seçmenimiz tınmadı, soyana helâl olsun.

Meydanlar rengârenkti, turizmimiz gelişti,
Mitinglerde Konyalı, İzmirliyle bilişti.
Devletin araçları taşımaya çalıştı,
Amirin buyruğuna uyana helâl olsun.

Resmi var, oy torbası alınıp kaçılırken,
Mühürlenmiş pusula çöplüğe saçılırken.
Elektrik kesildi sandıklar açılırken,
Karanlıkta oyları sayana helâl olsun.

Nasıl olduysa girdi trafoya kediler,
Elektrik kesimi ondan oldu dediler.
Muhالیf bağırişiyor: 'Hakkımızı yediler',
Yandaşın tavrı açık, yiyene helâl olsun.

Her oyun gerer biraz, özellikle sonlarda,
Kazanan mutlu olur, güler böyle anlarda.
Seçimlerle aklandı hanedan balkonlarda,
Demokrasi gömleği giyene helâl olsun.

Duygular netleşiyor, kinleri göreceğiz,
Cemaat içindeki cinleri göreceğiz.
Eğer varsa bir yerde, inleri göreceğiz,
Ortalık karıştırıp tüyene helâl olsun.

Nevzat'ın tanıklığı, olaya vermez zarar,
Belki hâkim olanın işine bile yarar.
Halk ozanı bazen de boşuna çene yorar,
Okuyup da zamana kıyana helâl olsun.

Nevzat Dağlı

Biz Mevsimi Başladı

Bahar yine gelecek, utansın güz mevsimi,
Umutlar yeşerecek, başladı 'Biz Mevsimi';
Şiir söyle inatla, Nazım Hikmet'ten olsun,
Hak, hukuk, adaleti sağlasın söz mevsimi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Böyle

Çelincik bakışlar geceden kalmış,
Öldürür uyanı uyanı böyle.
Bıktırır nazıyla, esiri olmuş,
Kölenim diyeni diyeni böyle.

Halimi söylesem yeter kes diyor,
Şöz olur, göz-kulak bak herkes diyor.
İnanın dostlarım hesret pes diyor,
Bu kalbim dayanı dayanı böyle.

Bir evet beklerim dostça gözünden,
Son umut düğümüm bu en azından.
Sevgimiz ıslanır öte yüzünden,
Yanıyor bu yanı bu yanı böyle.

Bir Nevzat türetti karadan, aktan,
Kaç sanat belletti ardında yoktan.
Sevdası rengini yitirdi çoktan,
Günde bir boyanı boyanı böyle.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Bu Ayak Nasıl Ayak

Her tarafta izi var, kat ettiği yol belli,
İzinsiz yürünmemiş, bu ayak nasıl ayak?
Adım adım yürümüş, sağı belli, sol belli,
Yerlerde sürünmemiş, bu ayak nasıl ayak?

Birileri yol vermiş, dolaşmışlar her yeri,
Çevreye koku salmış ayakaltı kirleri.
Ayak oyunlarıyla bir ileri bir geri,
Gezmekten erinmemiş, bu ayak nasıl ayak?

Hangi pabucu giyse bir güzelce yakışmış,
Aldırmadan yürümüş inişmiş ya yokuşmuş,
Lakin hiç yıkanmamış murdar olmuş kokuşmuş,
Pislikten arınmamış, bu ayak nasıl ayak?

Bu ayağı bilenler ayak yapmasın bize,
Akılla alay etmek ayıp yakışmaz size.
Bizleri bir oyuncak yaptınız kendinize,
Onurlar korunmamış, bu ayak nasıl ayak?

Her istenen verilmiş, açık çek bu, daha ne?
Kandırıldık, aldandık olur mu hiç bahane?
Beraber yürüyorken bütün işler şahane,
Sinirler gerinmemiş, bu ayak nasıl ayak?

Ayakçılar çoğalmış her yere bunlar dolmuş,
Başlar bunu görmemiş, ortalıktan kaybolmuş.
Ayağa çelme takan kumpas kurbanı olmuş,
Kimseye yaranmamış, bu ayak nasıl ayak?

Siyasette yol alan saklasa da yüzünü,
Ayağı tökezlemiş silemiyor izini.
Millet artık öğrendi damadını, kızını,
Üstleri bürünmemiş, bu ayak nasıl ayak?

Feto'nun ayağına ayak uyduran bildik,
Liyakatsiz olanı işe koyduran bildik.
Atatürk ilkesine küfür saydıran bildik,
Nevzat'a görünmemiş, bu ayak nasıl ayak?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Bülent Ecevit'in Ardından

Gökyüzünde ak güvercin,
Uçar Ecevit Ecevit.
Rahmet yüklü bulutlarla,
Geçer Ecevit Ecevit.

Göze dolar sevgi seli,
Kalbi yakar kasım yeli.
Karağlan'a özlem gülü,
Açar Ecevit Ecevit..

Öksüz kaldı öz Türkçemiz,
Güze girdi söz bahçemiz.
Ne kaldı ki şimdi temiz,
Naçar Ecevit Ecevit.

Sevenleri, yadı buruk,
Esenliğin adı buruk;
Özgürlüğün tadı buruk,
İçer Ecevit Ecevit.

İşçinin gözünde yaşlar,
Köylü güne gamlı başlar.
Nevzat sözle hüznün işler,
Seçer Ecevit Ecevit

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Büyük Şairlerden Esinlenerek

Şiirde ilk ustalarım Yunus Emre, Karacaoğlan,
Namdar Rahmi Karatay, Rıza Tevfik Bölükbaşı,
Neyzen Tevfik, Bekir Sıtkı Erdoğan, Aşık İhsani, Aşık Mahzuni Şerif, Abdürrahim
Karakoç'tur .
Onları saygıyla anıyor, Tanrı'dan rahmet diliyorum.

Dükkanı kapattı eski hancılar,
Apart otelleri seç yavaş yavaş.
Herkes malumdur şimdi sancılar,
Medyada dökülür iç yavaş yavaş.

Bizler de yaşlandı ey büyük şair,
Şiir şarkı sözü duy büyük şair.
Değişmiyor bizde huy büyük şair,
Uyağı, heceyi seç yavaş yavaş.

Sizler gibi yazmak emelim benim,
Sizlerle atıldı temelim benim.
Başkaya varmıyor hiç elim benim,
Derler ki inattan geç yavaş yavaş.

Bir ayak çukurda vaktimiz geldi,
Dostlar, arkadaşlar geçmişi sildi.
Kimisinden ses yok, kimisi öldü,
Akranda başladı göç yavaş yavaş.

Mesafe kısaldı hızlı trenle,
Telefonla konuş seni görenle.
Alay ediliyor hasret sürenle,
Sılayla aranı aç yavaş yavaş.

Resimler, anılar flaş bellekte,
Akıllı telefon bulunur ekte.
Kimler zengin ise nakitte, çekte,
Ona yöneliyor güç yavaş yavaş.

Kulak asılmıyor kim ne söylemiş,
Atatürk ne demiş, bilim ne demiş.
Ses çıkarmayınca helal süt emmiş,
Adam sayılıyor piç yavaş yavaş.

Ahlak, namus, erdem bir yerde saklı,
Adalette para dökenler haklı.
Baldır bacak önde, sakladık akı,
Baş yerine geçti kış yavaş yavaş.

Hamaset tellalı ahkam kesiyor,
Ümmet sevdasıyla Türk'e küsüyor.
Saraylara doğru bir yel esiyor,
Umuda kapıldı taç yavaş yavaş.

Göklerden iniyor sanki yalanlar,

Toplumda makbuldür iyi çalanlar.
Çabuk terfi eder rüşvet alanlar,
Ödül gibi oldu suç yavaş yavaş.

Ak deyince insan aklanamıyor,
Kirler derindeyse paklanamıyor.
Fazlaysa rezillik saklanamıyor,
Bir yerden veriyor uç yavaş yavaş.

Büyük ozanlardan kutsal el geldi,
Okuduk, öğrendik bize dil geldi.
Nevzat'ın gönlünden güçlü sel geldi,
Gayrı seslenir mi hiç yavaş yavaş?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Büyüklerimiz İçin Manidar Şiir

Mana çıkarmada çok hassassınız,
Karşınızda 'gülen' varsa, manidar.
Başkası bayağı, siz en hassanız
Aranızda çalan varsa, manidar.

Polis, savcı, hakim neler yapıyor?
Hortumların deliğini kapıyor;
Oysa kullarınız size tapıyor,
Hırsızları bulan varsa, manidar.

Büyükler kül yutmaz, hak hukuk demez,
Atılmak istenen kazığı yemez.
İmamı kandırıp, abdestsiz namaz,
Arkasında kılan varsa, manidar.

Doluyor bak koltuklar ve masalar,
Değişiyor icabında yasalar.
Dile dolanmasın artık kasalar,
Birkaç kasa bulan varsa, manidar.

Türkiye şahlanıp arşa çıkacak,
Faiz lobisini ine tıkacak.
Ne var ki tekere çomak sokacak?
Kutuları silen varsa, manidar.

Kafayı sınırdaki TIR'a taktılar,
İçinde taşınan sırta taktılar;
Dövizde yükselen kura taktılar,
Dolar, Yuro alan varsa, manidar.

Açılım bu yurda barış getirdi,
İmralı sürece yarış getirdi;
Barzani en altın vuruş getirdi,
Teröristi bulan varsa, manidar.

Kim demiş, sınırlar ayak yoludur?
Geçenler bizdendir, İslam koludur.
Şimdi dağlarımız ceylan doludur,
Akrep, çıyan, yılan varsa, manidar.

Yandaş olan alıyorken iane,
Yetmiyor mu bulgur, nohut, daha ne?
İktidara bulmayın hiç bahane,
Bir zeytini bölen varsa, manidar.

Tekrar atın, düşüş getirin zarı,
Doşla düşman görsün şimdi kumarı.
Dağılsın ortadan çil yavruları,
Çaktırmadan kalan varsa, manidar.

Fitne çıkarmasın o malum basın,
Çanına ot tığın, sesini kısın..

Ona buna lüzumu yok hiç yasin,
Dayak yiyip ölen varsa, manidar.

Medya çalışanı esir sayılır,
Sizi eleştirmek kusur sayılır.
Yazdığım bu şiir nesir sayılır,
Nedenini bilen varsa, manidar.

Çizen çizdiğini yırtıp söylesin,
Yazan yazdığını örtüp söylesin.
Nevzat sözü tartıp tartıp söylesin,
Sözlerinde yalan varsa, manidar.

Nevzat Dağlı

Büyüklerimiz İçin 'manidar' Şiir

Mana çıkarmada çok hassassınız,
Karşınızda 'gülen' varsa, manidar.
Başkası bayağı, siz en hassanız
Aranızda çalan varsa, manidar.

Polis, savcı, hakim neler yapıyor?
Hortumların deliğini kapıyor;
Oysa kullarınız size tapıyor,
Hırsızları bulan varsa, manidar.

Büyükler kül yutmaz, hak hukuk demez,
Atılmak istenen kazığı yemez.
İmamı kandırıp, abdestsiz namaz,
Arkasında kılan varsa, manidar.

Doluyor bak koltuklar ve masalar,
Değişiyor icabında yasalar.
Dile dolanmasın artık kasalar,
Birkaç kasa bulan varsa, manidar.

Türkiye şahlanıp arşa çıkacak,
Faiz lobisini ine tıkacak.
Ne var ki tekere çomak sokacak?
Kutuları silen varsa, manidar.

Kafayı sınırdaki TIR'a taktılar,
İçinde taşınan sırta taktılar;
Dövizde yükselen kura taktılar,
Dolar, Yuro alan varsa, manidar.

Açılım bu yurda barış getirdi,
İmralı sürece yarış getirdi;
Barzani en altın vuruş getirdi,
Teröristi bulan varsa, manidar.

Kim demiş, sınırlar ayak yoludur?
Geçenler bizdendir, İslam koludur.
Şimdi dağlarımız ceylan doludur,
Akrep, çıyan, yılan varsa, manidar.

Yandaş olan alıyorken iane,
Yetmiyor mu bulgur, nohut, daha ne?
İktidara bulmayın hiç bahane,
Bir zeytini bölen varsa, manidar.

Tekrar atın, düşüş getirin zarı,
Doşla düşman görsün şimdi kumarı.
Dağılsın ortadan çil yavruları,
Çaktırmadan kalan varsa, manidar.

Fitne çıkarmasın o malum basın,
Çanına ot tığın, sesini kısın..

Ona buna lüzumu yok hiç yasin,
Dayak yiyip ölen varsa, manidar.

Medya çalışanı esir sayılır,
Sizi eleştirmek kusur sayılır.
Yazdığım bu şiir nesir sayılır,
Nedenini bilen varsa, manidar.

Çizen çizdiğini yırtıp söylesin,
Yazan yazdığını örtüp söylesin.
Nevzat sözü tartıp tartıp söylesin,
Sözlerinde yalan varsa, manidar.

Nevzat Dağlı

Ceren Özdemir'in Ardından

Bu nasıl rezillik, nasıl alçaklık?
Evinin önünde katloldu Ceren.
Bıçakla saldıran nasıl bir mahluk?
Nasıl bir yaratık kanına giren?

Masum bir öğrenci Ceren Özdemir,
Güzel sanatlara adanmış ömür.
Caninin elinde bir kanlı demir,
Yok mudur çevrede pusuyu gören?

Ceren bir köy kızı, ana kuzusu,
Caniye kurbanlık oldu yazısı.
Şimdi bir kulp bulur buna bazısı,
Alçağa hak verir karayı süren.

Biz nasıl toplumuz, çürüyor muyuz?
Karanlık gidişi görüyor muyuz?
Alçağa hesabı soruyor muyuz?
Kimlerdir kadına cezayı veren?

Nevzatlar ses versin, devlet uyansın,
Cani karşısına kanun dayansın.
Ey karanlık ruhlu kimi sayansın?
Kimdir senin böyle aklını deren?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Cumhurbaşkanlığı Kupası Maçı

Muktedir maça çıktı, kendisine danıştı,
Milletin adamıdır, kararı kendi verdi.
Böylelikle bu oyun tek kaleye dönüştü,
Halkım bütün golleri aynı ağlarda gördü.

Tek adama göreydi, oyundaki kurallar,
Gereğince oynandı dağıtılan tüm roller.
Medyada destek verdi yalakalar, troller.
Zaten oyun görmeyi seyircinin tek derdi.

Fauller serbest oldu, çalındı rakipler,
Hakeme, müşahide yöneldi hep takipler.
Yuh çeken seyirciye had bildirdi ekipler,
Taraftar amigolar, ortamı iyi gerdi.

Centilmen oyuncular kaçırıldılar pasları,
Birbiriyle kesildi bilerek temasları.
Sahada görünmedi rakiplerin asları,
Fırsatı kollayanlar artık murada erdi?

Nevzatlar bağıyor: "Bu maçı alacağız;
Yenilsek de yensek de sahada kalacağız.
Atatürk gerçek kaptan, bunu hep bileceğiz,
O bizim önümüze çağdaşlık ufku serdi."

Nevzat Dağlı

Cumhurbaşkanlığı Seçimi Şükürnamesi

Bu günleri de gördük, Allah'ıma çok şükür,
Cumhurun başkanını seçtik elhamdülillah.
Her şeyi hesapladık, halifelik son fikir,
Padişahlık yolunu açtık elhamdülillah.

Biz Kemal'le Devlet'i çatıda yakaladık,
Truva atlarıyla çatıyı kakaladık.
Sırat'ta Zebani'ye bir şeyler tokaladık,
Kurbanların sırtında geçtik elhamdülillah.

Monşer dedik birine, bu söz halkı aldattı,
Vatan, millet dedikçe, öbürü havlu attı.
Sandığa gitmeyenler gücümüze güç kattı,
Onların sayesinde uçtuk elhamdülillah.

Tartışmadık kimseyle, muhalif baydı bizi,
Ahablarla söyleştik, sayanlar saydı bizi.
Monologla hallettik, sevenler duydu bizi,
Lüzumsuz diyalogdan kaçtık elhamdülillah.

Yandaşımız sağ olsun, kasamız doldu bizim,
Gücümüz burğu gibi yasağı deldi bizim.
Çankaya, Ezankaya yuvamız oldu bizim,
Hicrette hayır vardır, göçtük elhamdülillah.

Artık niyet kalmadı AB'ye gerek diye,
Şarkın tavanlarına dikildik direk diye.
Demirtaş'ı kırmadık, Süreç'e gerek diye,
Ekmel'in ektiğini biçtik elhamdülillah.

Yorulmadık, bıkmadık, amaca doğru koştuk,
Yüksek rakımlı tepe, işte seni de aştık.
Yolumuz düze çıktı, menzillere ulaştık,
Vuslatın şerbetini içtik elhamdülillah.

Her topluluk buluyor layığı yönetimi,
İnşallah kaldırırız gereksiz denetimi.
Ben bu işe kefilim, veririm senetimi,
Nevzat'la bol keseden saçtık elhamdülillah.

Nevzat Dağlı

Cumhurbaşkanlığı Seçimi Şükürnamesi 2

Bu günleri de gördük, Allah'ıma çok şükür,
Cumhurun başkanını seçtik elhamdülillah.
Her şeyi hesapladık, halifelik son fikir,
Padişahlık yolunu açtık elhamdülillah.

Biz Devlet'le Kemal'li ansızın yakaladık,
İYİ'yi İNCE'ledik, Selo'yu kakaladık.
Sırat'ta Zebani'ye bir şeyler tokaladık,
Kurbanların sırtında geçtik elhamdülillah.

Hain dedik birine, bu söz halkı aldattı,
Vatan, millet dedikçe, öbürü havlu attı.
Sandığa gitmeyenler gücümüze güç kattı,
Onların sayesinde uçtuk elhamdülillah.

Tartışmadık kimseyle, muhalif baydı bizi,
Ahablarla söyleştik, sayanlar saydı bizi.
Monologla hallettik, sevenler duydu bizi,
Lüzumsuz diyalogdan kaçtık elhamdülillah.

Yandaşımız sağ olsun, kaşamız doldu bizim,
Gücümüz burğu gibi yasağı deldi bizim.
Külliyeli saraylar yuvamız oldu bizim,
Ne hicret ettik ne de göçtük elhamdülillah.

Artık niyet kalmadı AB'ye gerek diye,
Şarkın tavanlarına dikildik direk diye.
Savaşlara giriştik kazanca gerek diye,
Sonunda ürününü biçtik elhamdülillah.

Yorulmadık, bıkmadık, amaca doğru koştuk,
Plan iyi işledi tüm engelleri aştık.
Yolumuz düze çıktı, menzillere ulaştık,
Vuslatın şerbetini içtik elhamdülillah.

Her topluluk buluyor layığı yönetimi,
İnşallah kaldırırız gereksiz denetimi.
Ben bu işe kefilim, veririm senetimi,
Nevzat'la bol keseden saçtık elhamdülillah.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Cumhuriyet

Demokrasi yuvası, laikliğin simgesi,
Adalet düzeninin halidir cumhuriyet.
Çağdaş insan olmanın en anlamlı imgesi,
Barışın, kardeşliğin yoludur cumhuriyet.

Kimsesize ses veren candan oğlu, kızıdır,
Halkın akort ettiği çok sesli bir sazıdır.
Özgürlüğün ezgisi, huzur veren sözüdür,
İnsanlık korosunun dilidir cumhuriyet.

Ferdin özgür olduğu insanlık bahçesidir,
Birbiriyle anlaşılan canların lehçesidir.
Sevgiye anlam veren çiçekler bohçasıdır,
Her rengin temsilcisi, gülüdür cumhuriyet.

Atatürk emaneti kutsal bir armağandır,
Işık gibi fişkırان, gökyüzüne ağandır.
Hak, hukuk, adaletle üstümüze yağandır,
Halkı koruyan ruhun elidir cumhuriyet.

Cumhuriyet fazilet, kimsesizin kimsesi,
Vatanını sevenin haykırdığı gür sesi;
İleriye koşanın kesilmeyen nefesi,
Ulusunu saranın koludur cumhuriyet.

Cumhuriyet yolunda kahramanlar can verdi,
Aydınlar, sanatçılar çalışarak şan verdi.
Emek veren yaşattı, damarına kan verdi,
Vatansever yigitle doludur cumhuriyet.

Türkiye'nin kimliği rejimiyle somuttur,
Cumhuriyet, vicdanın verdiği bir komuttur;
Her yaştaki gençlerin koruduğu umuttur,
Nevzat'ın tutunduğu dalıdır cumhuriyet.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Çalan Kim

Herkes kümes başında gözleri dört açıyor,
Yumurtayı kim yedi, folumuzu çalan kim?
Her şey ayan beyanken nasıl gözden kaçıyor?
Bekçiler muktedirin, malımızı çalan kim?

Bağımızda izi var, hırsızı bulamadık,
Yavuz hırsızmış meğer, önceden bilemedik.
Her çiçekten topladık, tadını alamadık,
Arı gibi çalıştık, balımızı çalan kim?

Herkes bunu biliyor kimin uzun elleri,
Yaptığı hırsızlığı görmüştük evvelleri.
Karga gibi ötüyor çalanın bülbülleri,
Bahçemizde izi var, gülümüzü çalan kim?

Her yerler kirli şimdi, lağımla yıkadılar,
Yapılan haksızlığa sus pus oldu kadılar.
Yürüyorduk ileri yolları tıkadılar,
Çıkamaz sokak yaptılar, yolumuzu çalan kim?

Estek köstek kerestek, çokça var yalan dolan,
Minareyi çalıyor uygun kılıfı bulan.
Gözümüzün önünde fili yuttu bir yılan,
Hortum nasıl saklandı, filimizi çalan kim?

Oyun bozanlık oldu daraltıldı her açığı,
Faul saydı hakemler düzgün pası, verkaçı.
Yine da galip geldik haklı kazandık maçı,
Sahaya kim el attı, golümüzü çalan kim?

Bekçi namuslu olsa çalanları salmazdı,
Bu haltları yiyenin hiç yanına kalmazdı.
Yıldırım düşse bile ev tarumar olmazdı,
Giren çıkan belliyse halımızı çalan kim?

Her şey güzel olunca neden herkes coşmuyor,
Hak hukuk adaletin arkasından koşmuyor?
Nevzatlar korku dolu açıkça konuşmuyor,
Ağzımızı tıkayan, dilimizi çalan kim?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Çanakkale

'Yedi düvel' anladı geçilmez olduğunu,
Emperyalizme karşı tam hisar Çanakkale,
Türk'ün karakteridir, hep korur aldığını,
Saldırgan emellere ön keser Çanakkale.

Kurtuluş Savaşı'nın kapısı oradaydı,
Kuvayımilliyenin yapısı oradaydı.
Anadolu renginin hepsi oradaydı,
Birlik bütünlük için ilk tasar Çanakkale.

Vatan için yanarak eridi Mehmetçikler,
Canını dişe takıp sürüdü Mehmetçikler.
Yurdunu düşmanlardan korudu Mehmetçikler,
Şehitler onurudur, hep susar Çanakkale.

Türk'ü zayıf görenin yanıtı gerekliydi,
Ulusun kimliğinin kanıtı gerekliydi.
Yiğitlik destanının anıtı gerekliydi,
Mustafa Kemallerden bir eser Çanakkale.

Bağımsız Türkiye'nin temeli sayılırsa,
Kahramanların hakkı yerine koyulursa,
Gerçekler hurafeden süzülüp soyulursa,
Tarihe damgasını tam basar Çanakkale.

Özgürlük değerini bilenler unutulmaz,
Emperyalizme karşı gelenler unutulmaz.
Bağımsızlık uğruna ölenler unutulmaz,
Nevzatlar unutursa çok küser Çanakkale.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Çapulcu Düşünceler! ..

İyi tanı halkı çarpıp böleni,
Yüzde elli mutlak yarı değildir.
Karışır kindarı, yüze güleni,
Biat sanılanlar sürü değildir.

Çıkar zarar görse şöyle bir hafif,
Yandaş bilinenler olur muhalif.
Atatürk'ü seven zaten hep afif*;
Emperyalist gücün yâri değildir.

Kurtuluş savaşı vermiş bu ulus,
Kimse öyle hayal etmesin cülus*
Diktatör olmaya yetmiyor polis,
Her babayiğidin kârı değildir

Zulme alet olan kırılır birgün,
Pişman olur halka sarılır birgün.
Köle efendiye darılır birgün,
Onur tek kişinin varı değildir.

Umut pazarlasın bilinen çarşı,
Sevgi kalkan olsun şiddete karşı.
Aşkla bestelensin zaferin marşı,
Meydan türküsü bu, boru değildir.

Kibirli insana hiç inanmayın,
Sultan edasına sakın kanmayın.
Nevzat çapulcudur, akıl sanmayın,
Sözü kırmızıdır, sarı değildir.

Afif: İffetli, temiz, dürüst. Cülus: Hükümdarlık tahtına çıkma, tahta oturma.

Nevzat Dağlı

Çevir Kazı Yanmasın

Yağma hanı burası, eğlenin çalsın sazlar.
Hak, hukuk, adaletmiş, çekilmez öyle nazlar.
Dikkat edin ocağa, kıvamda olsun kazlar,
Yağları eriyerek, karaya boyanmasın,
Çevir kazı yanmasın, kerizler uyanmasın.

İşler iyi yürüsün, ayarlansın oyunlar,
Sürü olduklarını benimsesin beyinler.
Kasabın bıçağını yalasin tüm koyunlar;
Bıçağı fazla sürtme, kemiğe dayanmasın,
Çevir kazı yanmasın, kerizler uyanmasın.

Vatan, millet, Sakarya diline dolanmalı,
Din, iman çeşmesinden müritler sulanmalı.
Arada bir ortamlar karışıp bulanmalı;
Uyananlar gidipte başkasına kanmasın,
Çevir kazı yanmasın, kerizler uyanmasın,

Dünkü sövdüklerine efendim dersin bazen,
Oltaya düşmüş ise, anlamaz bunu sazan.
Kumar gibi bu işler, hile yap yine kazan;
Boşver namuslu insan, seni adam sanmasın,
Çevir kazı yanmasın, kerizler uyanmasın.

Kıvıra bildiğince, belini iyi kıvır,
Döneklik moda oldu, bunu götürür devir.
Kimin gücü artmışsa yönünü ona çevir;
Nevzatlara aldırma, varsın iyi anmasın,
Çevir kazı yanmasın, kerizler uyanmasın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Çevremizde Zalim Var

Kazanç için aşı zehir,
Sokan zalim değil midir?
Duman duman oldu şehir,
Kokan zalim değil midir?

Talan eden her yanları,
Riske atan tüm canları;
Rant aşkıyla ormanları,
Yakan zalim değil midir?

Fabrikadan zehir olup,
Nehirlerden göle dalıp;
Çevresine mikrop salıp,
Akan zalim değil midir?

Dağlarda kalmadı diri,
Ölüyorlar sürü sürü.
Altın için siyanürü,
Döken zalim değil midir?

Beton alıp ellerine,
Hak dolayıp dillerine;
Ülkemizin göllerine,
Çöken zalim değil midir?

HES belirler savakları,
Kurutuyor kavakları.
Dereleri, ırmakları,
Büken zalim değil midir?

Endemikler sever yeri,
Bir sökersen tutmaz geri.
Nadir olan bitkileri,
Söken zalim değil midir?

Düşünerek parasını,
Öne koyup sırasını;
Tarihinin mirasını,
Yıkan zalim değil midir?

Tarihi yok eder iskân,
Çirkinleşir güzel süsken.
SİT alanlarına mesken,
Tıkan zalim değil midir?

Avcı olup gördüğünü,
Zevki için vurduğunu,
Tuzak kurup sardığını,
Sıkan zalim değil midir?

Zulmederek oynar ayı,
Böyle toplarlar parsayı.

Hayvan burnuna halkayı,
Takan zalim değil midir?

Doğaya kastetmek niçin?
Dürüstsensiz hırstan kaçın.
İnsanlıktan çıkar için,
Çıkan zalim değil midir?

Hesap sorsak tam hasından,
Patronundan, ağasından.
Hayat veren doğasından,
Bıkan zalim değil midir?

Nevzat zulme başkaldırdı,
Fikri şiirle bildirdi.
Ne hak yedi, ne aldırdı,
Bakan zalim değil midir?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Çocuk Gelin Ağıtı

Kırmızı kurdele takma beline,
Çocuklar büyüsün, yakmayın beyler.
Yürekler acıyor çocuk geline,
Ona kadın gibi bakmayın beyler.

Onlar daha sübyan yasa büyütmez,
Nikah kıyılrsa da masa büyütmez;
Yüreğine çöken tasa büyütmez,
Çocuğun üstüne çökmeyin beyler.

Kendi yavru olan yuva kuramaz,
Zorbaya, sapığa karşı duramaz.
İlerde pişmanlık işe yaramaz,
Sonradan gözyaşı dökmeyin beyler.

Anneler, babalar merhamet etsin,
Toplumda köhnemiş yanlışlar bitsin.
Bırakın çocuklar okula gitsin,
Onları gerdeğe sokmayın beyler.

Duyarlı insanlar aramaktayım,
Toplumunu her yönden taramaktayım.
İnsanlık adına yalvarmaktayım,
Aman insanlıktan çıkmayın beyler.

Nevzatlar*, Ayşeler oyun çağında,
Büyümez kınada, ermez düğünde.
Kalmasın yazıktır töre ağında,
Onları mezara tıkmayın beyler.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Nevzatlar: Çocuklar+

Nevzat Dağlı

Çocuklar Heder Oluyor

Ülkemizin her yanı acılara boğuldu,
Cehaletin elinde kaç çocuk heder oldu.
Neler yanlış yapıldı, doğru neden dağıldı?
Vicdanlar neden kara, bu nasıl kader oldu?

Atatürk, çocukları esirger, yüceltirdi,
Çağdaş yaşam isteyen O'nun izine girdi.
Aydınlanma, özgürlük kimlerin oldu derdi?
Kimler yaptıklarını kökünden budar oldu?

Toplumsal bozulmanın kimler oldu örneği?
Kimler yozlaştırıyor vakıfları, derneği?
Dikkatle kesilirken bir çocuğun tırnağı,
Hangi sorumsuz düzen canından eder oldu?

Cemaat yurtlarında sapıklar cirit attı,
Çocuklar buralarda yerin dibine battı.
Din örtüsü altında ahlaksız ahlak sattı,
Molla görünen kurtlar kuzuyu güder oldu.

Sübyanı kadın yaptı ahkâm kesen hocalar,
Böyle vaaz dinlerse elbet toplum bocalar.
Kadın, çocuk öldürdü canı ruhlu kocalar,
İnsanlıktan çıkmışlar çocuğu yeder oldu.

Sapıklık bulaşıcı bir dert gibi yayıldı,
Gaflet gözü kör etti, hep münferit sayıldı.
Olayı yaratanlar yalnız hapse koyuldu,
Muktedirler durumu idare eder oldu.

Kayıp olan her çocuk umudu bitiriyor,
İnsan görünümünde kim alıp götürüyor?
Cehalet ve yoksulluk hep başa getiriyor,
Mazlumlar zalimlerin ardından gider oldu.

Komutlar yanlış ise bozuluyor hizalar,
Hiç işe yaramıyor eğitimler, cezalar.
Gün geçtikçe artıyor sistemdeki kazalar,
Yaşananlar ülkenin dağları kadar oldu.

Af sözü vicdanımı tutuşturan kor benim,
Sapığı, katilleri bağışlamam zor benim,
Yüreğim dayanmıyor, torunlarım var benim,
Ziyan olan çocuklar Nevzat'a keder oldu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Çocuklara Doğa Türküsü

Kedileri öldürürsen,
Farelere kalır doğa.
Ağaçlara saldırırsan,
Kum çölleri olur doğa.

Çiçekten bal yapar arı,
Ondan olur meyve varı.
Otlaklara sür davarı,
Orda besin bulur doğa.

Yenmeyeni bulur yersen,
Her şey benim malım dersen;
Havasını kirletirsen,
Bunu senden bilir doğa.

Doğa kızar sen vurdukça,
Yanıt verir sen sordukça.
Şen zulmünü artırdıkça,
Üstesinden gelir doğa.

Sen doğaya saygı göster,
Doğa senden bunu ister.
Yüz kirlense kokar astar,
Kirlendikçe ölür doğa.

Huzur duymaz can kafeste,
Doğaya özgürlük iste.
Ayaklanır son nefeste,
İntikamı alır doğa.

Kirlenirse dere, nehir,
Gölle, deniz çeker kahır.
Yaşam orda olur zehir,
Acı ile ulur doğa.

Nevzat dede öğüt verdi,
Doğayı korumak derdi.
Çocuklara yol gösterdi,
Korur isen solur doğa.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Çok Şükür Kavuşturunana

İlkbaharım sendin kıştan sonrası,
Nur'unla ışıttın yaza kavuştum.
Hayaller kurmuştum düşten sonrası,
Düşümde gördüğüm kıza kavuştum.

Hayat bana soğuk, ocak yanmazdı,
Mevsimler lütfunu bana sunmazdı.
Sevgi sözcüğüne dilim dönmezdi,
Sevdayı anlatan söze kavuştum.

Dost bakışlı dostum, can arkadaşım,
Seninle tatlandı ekmeğim, aşım.
Her türlü beladan kurtuldu başım,
Bana uğur veren gize kavuştum.

Sevginle örüldü hep sağım solum,
Sevdanı taşıdı kucağım kolum.
Tükenmez sabrınla açıldı yolum,
Dağlı iken şimdi düze kavuştum.

Ey güzel sevgili, anaç 'Nur ana',
Sevgiler bölüştük torundan yana.
Kendimi anlatmak zor gelir bana,
Beni içten gören göze kavuştum.

Çok şükür Tanrı'ya, kavuşturunana,
Derdimi, gamımı savuşturunana.
İtiraf edeyim kovuşturunana,
Kibirsiz, hilesiz naza kavuştum.

Nevzat'tım büyüdüm kemale erdim,
Topluma yararlı olmaktır derdim.
Sözü sese kattım, bir ahenk verdim,
Ben kırkımdan sonra saza kavuştum.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

•13 Ağustos 1973 anısına.

Nevzat Dağlı

Çok Şükür...

Partimiz açıktır, yollara devam,
Adalet akladı bizi çok şükür.
Dokunulmaz kaldı kişisel davam,
Kurtardık oğulu, kızı çok şükür.

Olayın içine AB'yi kattık,
Gerekli yerlerde nutuklar attık.
Çevirdik, çevirdik kıvamda tuttuk,
Yakmadık ocakta kazı çok şükür.

Hukukla güreşte tuşa hazırдық,
Her tür soğuk suyla duşa hazırдық.
Allah'ın izniyle kışa hazırдық,
Serince atlattık yazı çok şükür.

Sermaye sevin sen kurtuldu paran,
Garibim bekle sen sarılır yaran.
Senaryo bitmedi oyna figüran,
Reytingler alıyor dizi çok şükür.

Makası düzeldi şimdi trenin,
Üstünden geçeriz karşı duranın.
Önü açık bize destek verenin,
Daha kuruyacak tuzu çok şükür.

Mahkeme bitmiştir olmuşuz afif,
Suç ağır olsa da cezamız hafif.
Kara yazma bağlar şimdi muhalif,
Elinden alındı kozu çok şükür.

Eğer bir sır varsa etmeyin merak,
Gizli görüşsek de işimiz berrak.
Gördünüz partimiz şimdi daha ak,
Zemzemle yıkandı yüzü çok şükür.

Tehlike geçmiştir daha çok satın,
Karşı çıkan varsa içeri atın,
Gözünü korkuttuk ozan Nevzat'ın
Türkümüzü çaldı sazı çok şükür.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Dam Başındaki Saksâğan...

Adaleti bilersen eğer mülkün temeli,
Kestiği parmağına 'acımıyor' demeli.
Diktatörlük olursa yönetenin emeli;
Çıkar bir yol sanıyor mahkemeye kızmayı,
Dam başında saksâğan vur beline kazmayı.

Herkesi bağılıyorsa çıkarılan yasalar,
Uygulama anında yersiz böyle tasalar?
Eğer alın teriyle dolmuş ise kasalar;
Neden düşünüyorlar adalete sızmayı?
Dam başında saksâğan vur beline kazmayı.

Eğer hukuk işlerse endişeye gerek yok,
Laik cumhuriyete bundan iyi direk yok.
Adaletten korkanda tertemiz bir yürek yok;
Bıraksınlar yargıcın arkasında gezmeyi,
Dam başında saksâğan vur beline kazmayı.

Adalet isteyene yolu yasaklayan var,
Hakkı tartarken bile işi savsaklayan var.
Mazlumu mahkûm edip, zalimi aklayan var.
Muktedir bırakmalı adaleti büzmeyi,
Dam başında saksâğan vur beline kazmayı.

Dam başında saksâğan adaletten korkarsa,
Hemen bu anlaşılır, aklında hinlik varsa;
Karşısına yürekli savcı, yargıç çıkarsa,
Bırakır efeliği, köpürmeyi, azmayı,
Dam başında saksâğan vur beline kazmayı.

Gerçeğin üstündeki tozu almak lazımdır,
Haklıyı, haksızları çekip bulmak lazımdır.
Kimin gizli gündemi varsa bilmek lazımdır;
Nevzat düstur edindi gerçekleri yazmayı,
Dam başında saksâğan vur beline kazmayı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Dangalakların Şifresi

Bilgi edinmeden fikir açıklar,
Boşa ahkâm kesen yozdur dangalak.
Suçsuza yüklenir, suçluyu aklar,
Kendisi yolunan kazdır dangalak.

Yavaşça konuşmaz, her an bağıırır,
Kornayla evinden çocuk çağırır.
Göbeğini kaşır, sıkça geçirir,
Tepeden tırnağa pozdur dangalak.

İstenmediğini anlamaz, gelir,
Kendini önemser, değerli bilir.
Güçsüze hükmeder, güce eğilir.
Zorbanın elinde kozdur dangalak.

Sözcük dağarcığı üçyüzü geçmez,
Gözü dışardadır, yerliyi seçmez.
Okumak, izlemek onları açmaz,
Çalmadan oynayan kızdır dangalak.

Elifi bilince, aferin dersin,
Merteğe benzetir ne gösterirsen.
Şabanlaşır hemen bir iş verirsen,
Cafer'e yetişen bezdir dangalak.

Tartışmayı bilmez, sözünü tıkar,
Ya palavra atar ya silâh sıkar.
Beklenmedik yerde ortaya çıkar,
Halay çekenlere cazdır dangalak.

Kendini gösterir hep sağda solda,
Aklı asılıdır bacakta, kolda.
Plajda, yemekte, çarşıda, yolda,
Seni gözetleyen gözdür dangalak.

Başarı görünce hemen kıskanır,
Galibi yererek altettim sanır.
Rezil olsa bile sanma utanır,
Güneşte erimez buzdur dangalak.

Sende açık arar bir uçtan uca,
Kendinde olanı görmez koskoca.
Aktarır bir yerdən sanırsın hoca,
Ariflere karşı tezdır dangalak.

Deveyi görürse hendekçi olur,
Çiftçilik yaparsa endekçi* olur.
Ormana girerse kundakçı olur,
Yangını çıkaran közdür dangalak.

Bıktırır toplumu, gerer insanı,
Ayaklar altına serer insanı.

Kavgaya bilerek sürer insanı,
Her türlü belaya özdür dangalak.

Adam sırasına koyarsan azar,
Koymazsan alınır, düzene kızar.
Uygarlık korkutur, şeklini bozar,
Ortaçağdan kalmış izdir dangalak.

Sirtını fitrattan güçlüye yaslar,
Başiboş kalırsa duvara toslar.
İmanlı geçinir, doğruluk taslar,
Sanma ki gerçekten düzdür dangalak.

Her zaman burnunun dikine gider,
Geçmiş yenilginin kinini güder.
Rakibe saldırır, küfürler eder,
İnsan utandıran sözdür dangalak.

Demokrat geçinir, böler parçalar,
Ağzına geleni tutmayıp salar.
Saygı, sevgi hariç, her telden çalar,
Düzeni bozulmuş sazdır dangalak,

Nevzat'a saldırır, kusurlar bulur,
Sanır ki sövgüsü yanıtız kalır.
Her türlü sohbeta maydanoz olur,
Tatlıya dökülen tuzdur dangalak.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Endek: İşe yaramayan bitki ya da hayvan.

Nevzat Dağlı

Darbe Acısı

İmamla hocanın kavgası yaktı,
Askeri, polisi, bir de vatani.
Neronlar yangına tepeden baktı,
İtler parçalıyor yerde yatani.

Muhteris insanlar kifayetsizdi,
Emirle mazlumu ölüme dizdi.
Aslanlar üstünde çakallar gezdi,
Karanlık boğuyor ışık tutanı.

Adalet nerede, vicdanlar hani?
Katiller alıyor sokakta canı.
Kimler kimin için döküyor kanı?
Nasıl görmüyorlar yiyip, yutani?

Ah! yurdum başına gelen nedendir?
Neden sevdiklerin zulüm edendir?
Yunus Emre, Hacı Bektaş dedendir,
Nasıl unutursun Yüce Ata'nı?

Nevzat'ın acısı tam yürektedir,
Gizli gözyaşını görmez muktedir.
İnanç kalpte, bilinçteki yüktedir,
Din tüccarı bilin alıp satanı.

Nevzat Dağlı

Değişim Uyarısı

Bilim yuvasına yandaş dolarsa,
Bilenler değişir, bilgi değişir.
Zorbalar, âlime selam salarsa,
Bulanlar değişir, bulgu değişir.

Gerçek dokunursa yöneten güce,
Ortaya dökenler kalırlar cüce.
Medyadan kovulur yazanlar nice,
Silenler değişir, silgi değişir.

Hırsız kimliğine varsa alâka,
Ceza ya cop olur ya da falaka.
Her türlü önlemi alır yalaka,
Alanlar değişir, algı değişir.

Canını alırsa kanını emen,
Hiç yarar sağlamaz ortağım demen.
Organize olur paylaşan hemen,
Bölenler değişir, bölgü değişir.

Çalanla yandaşsan yutmuşsun meğer,
Onların yaptığı sana da değer.
Allahla aldatan soyarsa eğer,
Yalanlar değişir, yalgı* değişir.

Eğer ki kanmışsan tase, tavaya,
Hasret bırakırlar dağa, ovaya.
Onlarla oynarsın aynı havaya,
Çalanlar değişir, çalgı değişir.

Hırsızı başında tutarsan şişer,
Kahrını çekmek de hep sana düşer.
Üstüne başına tükürür, işer,
Salanlar değişir, salgı değişir.

Soyanlar mutludur kârda kalırsa,
Bağırır, çağırır darda kalırsa.
Muktedir olanlar zorda kalırsa,
Olanlar değişir, olgu değişir.

Devletin gücüne paralel olmaz,
Eşkiya olanın yanına kalmaz.
Yarım ağız gülen kahkaha salmaz,
Gülenler değişir, gülgü* değişir.

Yaptığın her işin sonunu düşün,
Güç gider kesilir ekmeğin aşın.
Arapsaçı gibi karışır başın,
Yolanlar değişir, yolgu* değişir.

Hırsızla, canıyla dostluğa kanma,
Ateşle oynayıp narına yanma.

Korktuğun başına gelmiyor sanma,
Yılanlar değişir, yıldı* değişir.

Fazla bel bağlama mezhepe, ırka,
Seni insan yapsın giydiğin hırka.
Namaz, niyaz öyle benzemez kürke,
Kılanlar değişir, kılığı* değişir.

Seni sarsmıyorsa sapık zinası,
Dinin, diyanetin kalmaz manası.
Hurafeyse eğer iman binası,
Kolonlar değişir, dolgu değişir.

Nevzat koyun olsa, dost bıçak biler,
Başına gelir ki, bak daha neler.
Hâkim olan güçler yasayı deler,
Delenler değişir, delgi değişir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

*Yalğı: Sihir.

*Gülgü: Gülüş.

*Yolgu: Ustura, kıl yolma ipi.

* Kılığı: Uygulama

* Yıldı: Fobi

Nevzat Dağlı

Demokrat Sitemi

Ey! dinciler, biz Şeytana uymadık,
Uyan makbul, biz suçluyuz öyle mi?
Arkamızdan 'hırsız' sözü duymadık,
Duyan makbul, biz suçluyuz öyle mi?

Soyanlar alsınlar hep ihaleyi,
Yandaşlar her yerde vursun voleyi;
Ananı anarken bassın kalayı,
Koyan makbul, biz suçluyuz öyle mi?

Hırsızlar, sapıklar girsin avara,
Kurtsa çoban olsun mazlum davara.
Vakıfta, dernekte kutsal duvara,
Siyen makbul, biz suçluyuz öyle mi?

Kimdi öne yatıp siper olanlar?
Kimdi rıza ile yolu bulanlar?
Haramla doydular rüşvet alanlar,
Doyan makbul, biz suçluyuz öyle mi?

Biz uyardık kumpasları duyunca,
Adalet aradık rafa koyunca.
Paralelden kazıkları yiyince,
Ayan makbul, biz suçluyuz öyle mi?

Muktedir hukuku tıkadı gördün,
Mazluma attığı tokadı gördün.
Kirliyi apaçık yıkadı gördün,
Yuyan makbul, biz suçluyuz öyle mi?

Zalimler gençleri kırsınlar elle,
Bunun sorumlusu sen bizi belle.
Teröriste 'sayın', şehide 'kelle'
Diyen makbul, biz suçluyuz öyle mi?

Yoksulun çocuğu cephede ölen,
Varsıldan savaşçı var mıdır bilen?
Yiğitçe vurulur en önde gelen,
Tüyen makbul, biz suçluyuz öyle mi?

Özgürlük, eşitlik demek mi ayıp?
Demokrasi kimin gününde kayıp?
Rejimin altını dinamitleyip,
Oyan makbul, biz suçluyuz öyle mi?

İstedik Atatürk yolunda yürü,
Laik Cumhuriyet gitmesin geri.
Kendini bir çoban, milleti sürü,
Sayan makbul, biz suçluyuz öyle mi?

Suçladın Nevzat'ı fikri sormadan,
Kanaat edindin kafa yormadan.

Bir doğruya, bir yanlışa durmadan,
Kayan makbul, biz suçluyuz öyle mi?

Nevzat Dağlı

Deprem Soruları

Deprem olur can gider, kadere kurban derler,
İnsanları kâr için öldürmek kader midir?
Hırsızlığı gizlemez dere yatağı yerler,
Demiri, çimentoyu çaldırmak kader midir?

Tarlalar arsa oldu, gökdelenler dikildi,
Asırlık binalara bir kat daha çıkıldı.
İnşaat artıkları denizlere döküldü,
Sahilleri rant için doldurmak kader midir?

Uzmanlar uyarıyor acil önlem almalı,
Belirlenen kurala herkes bağlı kalmalı.
Yapılan tüm binalar fenne uygun olmalı,
Bilimi icraattan kaldırmak kader midir?

Ülke deprem ülkesi aç kulağı duysana,
Önlem almak kurtarır, bunu akla koysana.
Uyarıyı bir bilen, kurtarıcı saysana,
Düşman bilip onlara saldırmak kader midir?

Ruhsatsız binalara af çıkarmak kader mi?
Affedilen binanın kusurları gider mi?
Hazinenin kazancı kefareti öder mi?
Defterlerden yanlış sildirmek kader midir?

Vicdanımız rahat mı depreme kader derken?
Planlar doğru mudur altından fay geçerken?
Pişmanlık fayda vermez çürük bina göçerken,
Yaratana mazeret bildirmek kader midir?

Önlemler almayanlar kadere sığınmasın,
Ah vah edip ağlayıp kedere sığınmasın.
Devlete baba deyip pedere sığınmasın,
Nevzatlara suçluyu buldurmak kader midir?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Dertler Pandemik Derman Endemik

Hastalık pandemik, ilaç endemik,
Virüsler her yerde, derman bir yerde.
Salgınlar bilime olmalı yenik,
Akıllar her yerde, ferman bir yerde.

Havalar kirlendi, sular kirlendi,
Toprakta betonla iş belirlendi.
Yanlış planlarla hep ilerlendi,
Fabrika her yerde, harman bir yerde.

Yapaylar doğanın yerini aldı,
Dışını süsleyen içinden çaldı.
Kâr hırsı ortama belalar saldı,
Zehirler her yerde hormon bir yerde.

Yabancı bozanlar belayı arar,
İnsana yaramaz, virüse yarar.
Doğaya vermişiz olanca zarar,
Baltalar her yerde, orman bir yerde.

Nevzatlar büyüyüp dağ olmalıyız,
Dertleri yenerek sağ olmalıyız.
Akılla örülmüş bağ olmalıyız,
Bilimdir her yerde kirman bir yerde.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Devlete Hayranlık Destanı

Canileri başıboş bırakmışsın devletim,
Adaletine kurban, izanına hayranım.
Şimdi sana duacı mazlum, mağdur ve yetim,
Ö adil yasaları yazanına hayranım.

Hak isteyen işçiler ne güzel dövülüyor,
Öğrenciler okulda gazlarla seviliyor.
Memurlar ak sistemin çarkında geviliyor,
Muhalfi hukukla ezenine hayranım.

Hapiste tatildeler çok çalışan yazarlar,
Hasta olanlarına kucak açar mezarlar.
Bize moral veriyor duyduğumuz azarlar,
Nutuk söylerken bile kızanına hayranım.

Açılımlar kökleşti, özerkleşti maşallah,
Bölücüler bölerken adil olur inşallah.
Demokrasi kurtuldu, bizi korudu Allah,
Darbe planlarını bozanına hayranım.

İşsizlik keyif verir, özellikle gençlere,
Varsın çalışmasınlar, okusunlar boş yere.
Yeter ki türban taksın, tespih çeksın bir kere,
Ortada aylak aylak gezenine hayranım.

Kentlere yeni yeni AVM ekleniyor,
Talana kalkmak için bayramlar bekleniyor.
Ormanlar yol oluyor, ağaçlar kökleniyor,
Sorunları ta kökten çözenine hayranım.

Tanzim satışlarında soğan, biber kuyruğu,
Patlıcan ucuzladı, devlet verdi buyruğu.
Ortam bağ ile bostan, temizledin ayrığı,
Nimetleri dağıtan mizanına hayranım.

Yandaşın akıllıdır, karşı çıkan az kaçık,
Kaybetmeye müstahak giyinen açık saçık.
Devletin kesesinin tüccara ağzı açık,
Çalışana gelince büzenine hayranım.

Meclise vekillerin şimdi türbanla girer,
Çağdaş olmak isteyen boşuna ayak direr.
Atatürk devrimleri kalkıyor birer birer,
Her şeyi yavaş yavaş dizene hayranım.

Laikliği savunan ötekileşmiş meğer,
Çok köşeler dönerdi sizden olsaydı eğer.
Cemaatten olana verilir bütün değer,
Olmayanı imbikten süzenine hayranım.

Ortaçağ'a dönmek mi acep senin emelin?
Açılımlarla falan sarsılıyor temelin.

Aydınları hapiste O Mustafa Kemal'in,
Yurtseveri yürekten üzenine hayranım.

Lut kavmine döndürdü vakıflar ülkemizi,
Sapıklar yuvalandı, kirlettiler temizi.
Çocukları harcayıp besliyorlar semizi,
Gizli gizli kaynatan kazanına hayranım.

İktidar yandaşları aydınları dövdüler,
Gerçeği söyleyene ana avrat sövdüler;
Demokrasiyi yerip, zorbalığı övdüler,
Muktedirden güç alıp azanına hayranım.

Eskiden Aşık Veysel, Aşık Mahsuni vardı,
Aşık İhsani söyler ortalığı yıkardı.
Şimdi yandaş şairler yeni adet çıkardı,
İktidarı yağlayan ozanına hayranım.

İşte böyle devletim yolsuzluklar rızalı,
Onüne yatan varsa adalet arızalı.
Doğruluk raydan çıktı, ahlaksızlık hizalı,
Esiş, yağıp, gürleyen tozanına hayranım.

Gelirler kayıt dışı, giderler faturasız,
Sınavlar şaibeli, atamalar kurasız,
Kararlar tek adamdan danışmasız, şurasız,
Bu düzen adil düzen, düzenine hayranım.

İşleri ayarlıyor idare-i maslahat,
İnkılabı sevmeyen eskisinden çok rahat.
Geçmişe döndürüyor artık şimdi islahat,
Evrimlerden, devrimden bezenine hayranım.

Muktedir Mulayim'den öcünü aldı şimdi,
Handan'ın gözü yaşlı, Nalanlar güldü şimdi.
Aydınlar başkalaştı, Münevver oldu şimdi,
Ampule fitil olan Suzan'ına hayranım.

Nevzat'ın hayran sana, sev beni devlet baba,
Evlatlığın kanıtı, gördüğün bunca çaba.
Ulus olamadıysak, oluruz gayri tebaa,
Kaderi kara kara çizenine hayranım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Diken Üstünde Yaşamak...

Rahat görünsek de bakmayın dıştan,
Bunaldık, özümüz diken üstünde.
Tat alamıyoruz bahardan, kıştan,
Küllendi közümüz diken üstünde.

Kır atın altından tayı çaldılar,
Oklar hareketsiz, yayı çaldılar.
Güneşi örttüler, ayı çaldılar,
Yazımız, güzümüz diken üstünde.

Haine yüksekten verdiler izin,
Yiğitler hapiste oldular dizin;
Kemikleri sızlar şehidimizin,
Uğunur gazimiz diken üstünde.

Düzenbaz ardında hep faka bastık,
Yıllarca uyuduk, çürüdü yastık.
Biz unu eledik, eleği astık,
Oğlumuz, kızımız diken üstünde.

Günahkâr dünyada cennete girer,
Mazlumlar ölmeden defteri dürer.
Hakkı olmayanlar saltanat sürer,
Yaşiyor bazımız diken üstünde.

Umutlar söküldü sele kapıldı,
Özlemler kurudu yele kapıldı.
Sesimiz kısıldı, tele kapıldı,
Uğuldar sazımız diken üstünde.

Bize siyah olan başkasına ak,
Yandaşlar despota yapıyor şakşak.
Yollar tuzak dolu, ayaklar çıplak,
Kan oldu gezimiz diken üstünde.

Hakkı arar iken vurulduk düştük,
Eğilmemek için kırıldık düştük.
Çaba kâr etmiyor, yorulduk düştük,
Şürünür dizimiz diken üstünde.

Yarınlar umutsuz, üreyen üzgün,
İsyan duygusuyla türeyen üzgün.
Kaybolduk cangılda, arayan üzgün,
Bulundu izimiz diken üstünde.

Zulüm esir aldı hayatımızı,
Ezdi tazemizi, bayatımızı.
Ödeyemiyoruz diyetimizi,
Çoğumuz, azımız diken üstünde.

Bahçemizi her gün yoklayacağız,
Meyveyi sabırla bekleyeceğiz.

Elbet gülü biz de koklayacağız,
Yılmasın gözümüz diken üstünde.

Herkesin yaptığı sayılır bir gün,
Her şeyler yerine koyulur bir gün.
Nevzat'ın dediği duyulur bir gün,
Şimdilik sözümüz diken üstünde.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Dilekçe

Hocam sizin okuldaki karakız,
Sıcak sıcak içerime akıyor.
Kömür gibi ateş olmuş insafsız,
Değip değip göz göz beni yakıyor.

Karadır saçları bukle buklede,
Gözleri sevdama sevda ekledir.
Ele neşe bana elem yükledir,
Bu kulu da kuzu kuzu çekiyor.

Hergün bu okula getirir erken,
Yine peşindeyim eve giderken.
Bu sevda bulutu geçici derken,
Günbegün, günbegün başa çöküyor.

Bir yıl olur bir saatlik ayrılık,
Aylar geçti kalkmıyor bu gayrılık.
Özlemi beynimde emsiz sayrılık,
Her yanımda belirtisi çıkıyor.

Yaktırdı kitabı, defteri neyi,
Bir de alay eder sevdalı deyi.
Ve bir selam verir sanki sus payı,
Sonra kalkıp bir de dudak büküyor.

İşte hocam bir bir saydım durumu,
Bir ömür veririm bir yüz görümü.
Öğrenci Nevzat'ın berbat durumu,
Karakızın neden canın sıkıyor?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Din Bezirganı

Atatürk'e bir Fatıha yollamaz,
Yunan hayranına ziyaret yapar;
Fitrat böyle, kahramanı kollamaz,
Başında fes görse şeytana tapar.

Güçlüye ram olur din bezirgânı,
Boy göstermek için gözler her anı.
Rahat ettiği yer meczubun yanı,
On Kasım geldi mi kenefe sapar.

Mustafa Kemal'e düşman olanlar,
Ne dinden ne de saygıdan anlar.
Bunlar Fetocuydu hep bir zamanlar,
Elbet Atatürk'e kalbini kapar.

Din alet edilir bazımız susar,
Medyada dilimiz, yazımız susar.
Ozanlar ses vermez, sazımız susar,
Nevzat'ın sazında bam teli kopar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Din Hortumcularına Yuh 2

(Aşık Mahsuni Şerif'i saygıyla anarak)

İnancı sömüren beyni yularlı,
Ordan sesimizi duyuyorsan yuh!
Hemi çok rahatlık, hem de kârlı
Aylak bir köşede doyuyorsan yuh!

Alışverişsteysen imanla, dinle,
Yalanla, dolanla, huriyle, cinle,
Allem-kallem edip binbir dümenle,
Fakir fukarayı soyuyorsan yuh!

Göbeklere muska yazıyor isen,
Büyü yapıp, büyü bozuyor isen,
Dışından "hu" çekip geziyor isen,
İçinden şeytana uyuyorsan yuh!

Allahı, kitabı paraya vurup,
Parayla beş vakit namaza durup,
Alemi kandırıp günaha sarıp,
Kendini cennetlik sayıyorsan yuh!

Sakal koymuş isen değil hırına,
Kandırma milleti körü körüne.
Kendini götürüp adam yerine,
Adam sırasına koyuyorsan yuh!

Allahla aldatıp, korkuttun kulu,
Böylece kazandın parayı, pulu.
İnsan birbirinden değildir ulu,
Despotluk yaparak büyüyorsan yuh!

Şeni mümin sanıp kanan kanana,
İnsanlıktan çıktın yuh olsun sana.
Vicdanın sızlasın aldığın cana,
İnsana bilerek kıyıyorsan yuh!

Mahsuni "yuh" demiş, ben de yuh derim,
Yasaklar koyanlar duysun isterim.
Mazlumun, güçsüzün yanında yerim,
Zulmü gözümüze dayıyorsan yuh!

Yuh ki, eğer dini alet edersen.
Bir de soyguncuyla birlik gidersen.
Nevzat'ın sözüne "gâvurluk" dersin,
Ve de "çapulculuk" deyiyorsan yuh!

Nevzat Dağlı

Din Hortumcularına Yuh!

İnancı sömüren beyni yularlı,
Ordan sesimizi duyuyorsan yuh!
Hemi çok rahatlık, hem de kârlı
Aylak bir köşede doyuyorsan yuh!

Alışverişsteysen imanla, dinle,
Yalanla, dolanla, huriyle, cinle,
Allem-kallem edip binbir dümenle,
Fakir fukarayı soyuyorsan yuh!

Göbeklere muska yazıyor isen,
Büyü yapıp, büyü bozuyor isen,
Dışından "hu" çekip geziyor isen,
İçinden şeytana uyuyorsan yuh!

Allahı, kitabı paraya vurup,
Parayla beş vakit namaza durup,
Alemi kandırıp günaha sarıp,
Kendini cennetlik sayıyorsan yuh!

Sakal koymuş isen değil hırına,
Kandırma milleti körü körüne.
Kendini götürüp adam yerine,
Adam sırasına koyuyorsan yuh!

Allahla aldatıp, korkuttun kulu,
Böylece kazandın parayı, pulu.
İnsan birbirinden değildir ulu,
Despotluk yaparak büyüyorsan yuh!

Seni mümin sanıp kanan kanana,
İnsanlıktan çıktın yuh olsun sana.
Vicdanın sızlasın aldığın cana,
İnsana bilerek kıyıyorsan yuh!

Mahsuni "yuh" demiş, ben de yuh derim,
Yasaklar koyanlar duysun isterim.
Mazlumun, güçsüzün yanında yerim,
Zulmü gözümüze dayıyorsan yuh!

Yuh ki, eğer dini alet edersen.
Bir de soyguncuyla birlik gidersen.
Nevzat'ın sözüne "gâvurluk" dersen,
Ve de "goministlik" deyiyorsan yuh!

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Din, Ticaret, Siyaset

Ticaret, siyaset dinle buluştu,
Tarikat kazancın kalesi oldu.
İnancı kavrayan üçgen oluştu,
Dışında kalanın çilesi oldu.

Kâr payı olunca bilinen faiz,
Tefeci mübahtır, banka da caiz.
Kör olası çıkar nelere haiz,
Din işin boyası, cilâsı oldu.

Cami avlusunda toplanan para,
Payanda olmuştur şahsi çıkara.
Gönlünden koparı veren fukara,
Sahte dindarların kölesi oldu.

Siyaset fonlayan ticarettir bu.
Dini alet eden bir adettir bu.
Gerçek Müslümana hakarettir bu,
Uhrevi tavırlar hilesi oldu.

Oğul, yeğen, damat altında damın,
Siyaset buzluyor üstünü camın.
'Ali Dibo', işbitiren adamın,
Amcası, dayısı, balası oldu.

Oğullar babadan desturlu hırsız,
Devletin işini yapmazlar kârsız.
Bunları savunan medya da arsız,
Namusu defterden silesi oldu.

Namuslu insanlar bıktı bıkalı,
Hırsız hapise tıktı tıkalı,
Rezillik ayyuka çıktı çıkalı,
Halk işin aslını bilesi oldu.

Takiyye sisteme katlanmaz yürek,
Karşı çıkıp ona 'dur' demek gerek.
Hak için, halk için görev bilerek,
Nevzat bu düzenin belâsı oldu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Dinciler Allah'tan Korkmuyorlar

Dinciler Atatürk'ü tarihten silecekler,
Vicdanları sızlayıp Allah'tan korkmuyorlar.
Kinciler olanları ne zaman bilecekler,
Gerçekleri gizleyip Allah'tan korkmuyorlar.

Şairleri unutmuş Atatürk'ün adını,
Atatürk diyemiyor yazar olan kadını.
Duymuyorlar yurttaşın Atatürk feryadını,
Padişahı özleyip Allah'tan korkmuyorlar.

Atatürk'e iftira atar her gün feslisi,
Diyaneti bozuyor şeriat heveslisi.
Cırlak cırlak bağırır tizden ince seslisi,
Durumları pozlayıp Allah'tan korkmuyorlar.

Siyasetçi olanı nutukta kıvırıyor,
Kelime oyunuyla fırıldak çeviriyor.
Gemi azıya alan kürsüyü deviriyor,
Hurafeyi izleyip Allah'tan korkmuyorlar.

Havlamak yasak ise kuyruğu kıstıran var,
İnlerine çekilip hevesi bastıran var.
Ele fırsat geçince halka kan kusturan var,
Dere tepe düzleyip Allah'tan korkmuyorlar.

Atatürk olmasaydı nasıl yaşadık dini?
Düşmana kulak veren unuttur bildiğini.
Dinciler nasıl saklar ahlakı sildiğini,
Çıkarları gözleyip Allah'tan korkmuyorlar.

Nevzatlar Atatürk'ü anımsatır dinciye,
Kemaller Atatürk'le dersi verir kinciye.
Nefreti din sananlar neden olur sancıya,
Sevgileri buzlayıp Allah'tan korkmuyorlar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Dincilerin Şifreleri Var

"Bir takım şeyhlerin, dedelerin, seyyitlerin, çelebilerin, babaların, emirlerin arkasından sürüklenen ve falcılara, büyücülere, üfürükçülere, muskacılara talih ve hayatlarını emanet eden insanlardan mürekkep bir kütleye, medeni bir millet nazariyle bakılabilir mi?" "Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar memleketi olamaz. En doğru, en hakiki tarikat, medeniyet tarikatıdır." Mustafa Kemal Atatürk

Cemaat olmuşlar kapalı kutu,
Müride kapıyı aralıyorlar.
Sorgulayan insan bunlarca kötü,
Saldırarak hemen paralıyorlar.

Atatürk'ten, çağdaşıktan bizarlar,
Bunların eseri 'Kanlı Pazar'lar.
Saza, söze, özgürlüğe kızarlar,
Madımlarda çıralıyorlar.*

Kadın, bunlar için bir eksik etek,
İtaat etmezse hakkıdır kötek.
Erkeğin hakkında genişler tek tek,
Kadın isteyince daralıyorlar.

Sözde demokratlar, özde diktatör,
Adam kandırmada hepsi bir aktör.
Çocukları fabrikatör, armatör,
Engin denizlerde foralıyorlar*.

Biat edenlere avanta verip,
Gönlü yapıyorlar vaatler serip.
Yalakayı övüp, çok makbul görüp,
Yiğidi yürekten yaralıyorlar.

Kentte parsel parsel arsa kapatıp,
Plan bozuyorlar yalanlar atıp.
Rantı ayarlayıp camiler yapıp,
Altını üstünü kiralıyorlar.

Haramla beslenen dindar oluyor,
Kendini Cennet'e layık buluyor.
Zalim fetva ile sevap alıyor,
Mazluma günahı sıralıyorlar.

Halkı yoksulluğa tutsak ederek,
Diyorlar ki, 'sana sadaka gerek'.
Torpille, rüşvetle hacca giderek,
Millet kesesinden turalıyorlar.

İnsan ayırırlar inanca bakıp,
Mezhebi, kökeni ederler takip.
Rakibi aç, zelil, susuz bırakıp,
Yandaşı bir güzel pereliyorlar.

Emperyal 'gâvur'la iyi refikler,

Müslüman içinde yapar tefrikler.
Allah'la aldatan bu münafıklar,
Müminin aklını pireliyorlar*.

Paraya tutsaklar, ak geçinirler,
Saraya tutsaklar, ak geçinirler,
Karaya tutsaklar, ak geçinirler,
Alını ak olanı karalıyorlar.

Uydurma hadisle akıl çelerler,
Hurafe üretip halkı bölerler.
Yalanı süsleyip gerçek silerler,
Doğruya bakınca kör oluyorlar.

Alimin yanında güdüktür bunlar,
Cahilin yanında düdüktür bunlar.
Muktedir yanında zübüktür bunlar,
Kağnı gölgesinde hür oluyorlar.

Biliriz, paraya taptıklarını,
Çıkar için yoldan saptıklarını.
Yalanla gizlerler yaptıklarını,
Gerçek kapısını koralıyorlar*.

Bakara makara diyeni gördük,
Tarikat yoluyla soyanı gördük.
Arandıklarını duyanı gördük,
Hemen gizlenerek sır oluyorlar.

Bunları açığa çıkarmak haktır,
Bildikleri tek şey alçakça faktır*.
Liyakata saygı bunlarda yoktur,
İmamlara uyup huralıyorlar*.

Kimi kalem bunlar için yazıyor,
Yalanları sözcüklerden sızıyor.
Biz yazınca trolleri azıyor,
Nevzat'ın sözünü tireliyorlar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
* Pirelemek: Suda pürüz, kabarcık
oluşturmak.
* Koralamak: Kilitlemek.
* Foralamak: Yelken açarak gitmek.
* Çıralamak: Tutuşturmak, yakmak.
* Perelemek: Sulamak, suya doyurmak.
* Fak: Tuzak, aldatmak.
* Hura: Hurra, bilinçsiz kalkışma.

Nevzat Dağlı

Dinciye Öğütname

Be hey dinci duy beni, kulağın bende olsun,
Bir işe yaramadın, keşke nafi* olsaydın.
Suçun tamamı senin, neden ki dinde olsun,
Yobaz olacağına, keşke sufi* olsaydın.

Kurnazlık karakterin, vartayı* atlatırsın.
Eline fırsat geçse bombayı patlatırsın.
Arapçayı bilirsin, ayını çatlatırsın,
Yuvarlanacağına keşke küfi* olsaydın.

Âlimlerin öğüdü hiç kâr etmiyor sana,
Uhrevilik özentin, fakat gitmiyor sana.
Başkasına verdiği aklın yetmiyor sana,
Hiç olmazsa kendine keşke kâfi* olsaydın.

Kalbin, ruhun karadır, için, dışın karadır,
Her sözün inananda açılmış bir yaradır.
Kalıbın kallavidir*, ama çoğu daradır,
Az olsan öz olsaydın, keşke safi* olsaydın.

Müslümanı aldatan kuyruklu yalan oldun,
Kimi zaman sarıklı, cübbeli falan oldun.
Dinimizin içinde akreple yılan oldun,
Sürünmekten utanıp keşke sefi* olsaydın.

Emperyalistler için serilmiş post gibisin,
Şimdi kucaklarında mutlusun, mest* gibisin.
Kim muktedir* olmuşsa onunla dost gibisin,
Dostluğun utanç verir, keşke yefi* olsaydın.

Kızmaya hakkın yoktur seni mal bulanlara,
Baş sorumlu sen oldun başına gelenlere.
İraden esir oldu efendin olanlara,
Hırsına hizmetçisin, keşke şefi olsaydın.

Gölgene düşen söner, nurlara boyanamaz,
Sana kulak verenler uykudan uyanamaz.
Nevzat seni mabette görmeye dayanamaz,
Oralarda bari be keşke hafi* olsaydın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

- * Hafi: Gizli, saklı.
- * Küfi: Köşeli yazı.
- * Nafi: Yararlı.
- * Kafi: Yeterli.
- * Sufi: Mutasavvuf.
- * Safi: Katışıksız.
- * Sefi: Yırtıcı bir kuş.
- * Yefi: Düşman.
- * Varta: Tehlikeli durum.
- * Kallavi: Çok iri, kocaman.
- * Muktedir: Gücü yeten, güçlü, iktidarlı.

*Mest: Sarhoş.

Nevzat Dağlı

Dinleyenlere Öğütler

Dinlemek iyidir, öğrenirsiniz,
Volileri vuranları dinleyin.
İyi hocalardan gelir dersiniz,
Söze yalan sürenleri dinleyin.

Kulak telâfisi olur körlüğün,
Dinledikçe amirine git öğün.
Demokrat maskeli diktatörlüğün,
Hayalini kuranları dinleyin.

Çalıp çırpıyor bak devrin hanları,
Belloluyor bitindeki kanları.
Allahla aldatıp Müslümanları,
Makaraya saranları dinleyin.

Her yere uzanan kimin koluysa,
Dinlenecek odur cebi doluysa.
Aracı mazurdur emir koluysa,
Ona emir verenleri dinleyin.

Sır ondadır, kim yapmışsa planı,
Dinlemeye değmez geri kalanı.
Organize tezgâh kurup çalanı,
Birbirini görenleri dinleyin.

Kimler izlerini saklayıp karda,
Ne dümenler çeviriyor yukarda.
Uluslararası platformlarda,
Kirli donlar serenenleri dinleyin.

Sırlar dilleniyo kulağı açın,
Konuşan patronsa hazrola geçin.
Devletten ihale koparmak için,
Tarikata girenleri dinleyin.

Devlet maaş versin her birinize,
Paralel hat kurun birbirinize
Bizi batırmayın hiç kirinize,
Yanınızda duranları dinleyin.

Görünmesin hoca, imam tape'si,
Büyüklerin atar sonra tepesi.
Koruyun türbanı, sarığı, fesi,
Başa çorap örenleri dinleyin.

Hırsızlar polisi yakalıyorlar,
Savcıyı, hakimi kakalıyorlar.
Kasayla, kutuyla hep alıyorlar,
Telle rüşvet derenleri dinleyin.

Devir, üçkâğıtçı bir sanat devri,
Devir, adalete salt inat devri.

Devir, çalanlara saltanat devri,
Koruyucu sirenleri dinleyin.

Ticaret, siyaset dinle birleşti,
Hortumlar yerine sağlam yerleşti.
Kumanda şeyhlerde, mürit erleşti
Astı üstü karanları dinleyin.

Çalan çırpan birbirine sarıldı,
Koruyan bekçiden hesap soruldu.
Bunlarla uğraşan hukuk yoruldu,
Adaleti yoranları dinleyin.

En mahrem yerlere böceği koyun,
ABD ne derse sözüne uyun.
Koçsuz bu ülkede her canlı koyun,
Çobanları,yarenleri dinleyin.

Nevzat'ı dinleyin gerçektir sözü,
Dili susturulsa konuşur gözü.
Haktan, halktan yana ses verir sazı,
Tellerini gerenleri dinleyin.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Diriliş Türküsü

Kurulan tuzaklara düşürdüler apansız,
Kimimiz yaralandı, kimimiz kaldı cansız.
Adam gereken yerler, yazık, şimdi insansız;
Safları sıklaştırıp, başı dik durmalıyız,
Namerdin yalanını yüzüne vurmaliyiz.

Muhbirin korkuttuğu bir ortam sağladılar,
Arkadan vurup bizi, yalandan ağladılar.
Köpekler serbest kaldı, taşları bağladılar;
Vurulduk yenilmedik, yarayı sarmalıyız,
Namerdin yalanını yüzüne vurmaliyiz.

Halksız devrim olmuyor, bunu iyi bilmeli,
Halkın güvendikleri iktidara gelmeli.
Hesap sormak isteyen halktan yetki almalı;
Demokratik yollardan hesabı sormalıyız,
Namerdin yalanını yüzüne vurmaliyiz.

Mustafa Kemal gibi Samsun'a çıkmak gerek,
Bağımsızlık yolunda meşale yakmak gerek.
Ortaçağ düzenini bir daha yıkmak gerek;
Demokrasi çarkını yeniden kurmalıyız,
Namerdin yalanını yüzüne vurmaliyiz.

Dirilip atmaliyiz ölümün toprağını,
Dirilip yırtmalıyız emperyalist ağını,
Dirilip çözmeliyiz gözlerdeki bağını;
Kolumuza vurulan zinciri kırmalıyız,
Namerdin yalanını yüzüne vurmaliyiz.

Đini kullananların niyetini gördük biz,
Özgürlüğü savunduk, diyetini verdik biz.
Her türlü satılmışı fiyatını sorduk biz;
Kim halkının yanında yürüyor görmeliyiz,
Namerdin yalanını yüzüne vurmaliyiz.

Yiğitler haklı ise muradına ermeli,
Kim namertlik etmişse hesabını vermeli.
Hainlik eden kimse cezasını görmeli.
Geçmişteki sözünü önüne sürmeliyiz,
Namerdin yalanını yüzüne vurmaliyiz.

Atatürk'e iftira atan satılmış duysun,
Emperyalist safına fikren katılmış duysun.
Diktaya heveslenip, yola atılmış duysun,
Kemalist doğrultuda amaca ermeliyiz,
Namerdin yalanını yüzüne vurmaliyiz.

Birlikten kuvvet doğar, mazlumlar birleşmeli,
Zalimin karşısına dağ gibi yerleşmeli.
Atatürk'tür komutan, Nevzatlar erleşmeli;
Nerde zulüm görürsek üstüne varmalıyız,

Namerdin yalanını yüzüne vurmaliyiz.

Halk Ozani Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Dizelerle Darbe Analizi

Üst akıl kurgusu bir dinci darbe,
Ülke tatildeyken, yazın olmuştur.
Bilinç kapadıysan bu sinsî harbe,
Suçlusu kulağın, gözün olmuştur.

İstim üstündeydi olmadı gören,
Kırk yıldır raylarda yürüdü tren.
Paralel darbeye cesaret veren,
Sanırım CIA'dan izin olmuştur.

ABD zübüğü tehdit savurttu,
Kumpaslar kurarak yiğit devirtti.
Kimi efelendi, kimi kıvırttı,
Takiye ekolden mezun olmuştur?

Beraber yürürken hep aynı yolda,
Suçlu aradınız demokrat solda.
Cemaat omuzda, tarikat kolda,
Birlikte çok kere gezin olmuştur.

İstihbarat sustu, güvenlik durdu,
Darbeci meczuplar halkını vurdu.
Bunlar suç işlerken kim hesap sordu?
Elbette birlikte gizin olmuştur.

Kim ona inandı, kim Mehdi sandı?
Kimler afyonlandı, cinine kandı?
Feto'nun peşine takılan yandı,
Müritlerin sonu hazin olmuştur.

Kanlı kalkışmayla boğulduk yasa,
Dikta ihtimali şimdi de tasa.
Haklar üst raftaysa kaybeder kısa,
Her zaman kazanan uzun olmuştur.

Demokrasi yaya, dikta atlıdır,
Özgürlük bedeli birçok katlıdır.
Bedel ödemişsen yaşam tatlıdır,
Çorbada senin de tuzun olmuştur.

Adaletle giden yolda yorulmaz,
Çağdaş insan hurafeye sarılmaz.
Dini alet eden dinle vurulmaz,
Dincilerin sonu hüznün olmuştur.

Eğer ders almışsan bu musibetten,
Vazgeçersin laikliğe hasetten.
Paralel atıştan, tam isabetten,
Kurtulmak belki de sizin olmuştur.

Atatürk'ü önder bilersen eğer,
Bilimle yolunu bulursan eğer,

Çağdaş dünyamıza gelirsen eğer,
İnsanlığa bakan yüzün olmuştur.

Nevzat dincilerden hep uzak oldun,
Ne yeme aldandın, ne faka daldın;
Cemaat, tarikat dışında kaldın,
Şimdi söyleyecek sözün olmuştur.

Nevzat Dağlı

Diziler, Oyuncular Ve Reklam Arası Manileri

Yapımcı, diziye oyuncu arar,
Yetenek yok ise veremez karar.
Kamera şakası olur belki de,
Kimisi kendini boşuna yorar.

Dizide arttıkça yüzün karası,
Aydınlık, oluyor reklam arası.
Figüran, çabalar rol kapmak için,
Dublör bile olur, ekmek parası.

Rejisör gözüne çarpmak hünerdir,
Önemli bir rolü kapmak hünerdir.
İnsan yıldız olur, tek bir sahnede,
Sapılacak yerde sapmak hünerdir.

Başrol oynamaya hırs gerekiyor,
Vücut dili için kurs gerekiyor.
Reklam araları değerli zaman,
Eğer boş geçerse, burs gerekiyor.

'Artis'* doğulmuşsa baht açılıyor,
Saray dizisinde taht açılıyor.
Reklamın iyisi akılda kalır,
Reklam arasında aht** açılıyor.

*Artis: Artist, havalı, yakışıklı,oyuncu kadın.

**Aht: Köy nikâhı.

Nevzat Dağlı

Doğa Gözlemi

Sürüde kumpasla sağlandı dirlik,
Avare geziyor tazılar Şimdi.
Kurtlar ehlileŐti obanla birlik,
Koyunun sütüne razılar Şimdi.

Oğlağa göz dikmiş sakallı teke,
Peşine düşüyor ah çeke çeke.
Mera olmuş sanki bir müstemleke,
Acıyla meleŐir kuzular Şimdi.

Ağıla tıkılmıŐ ses veren keçi,
zgrlkten yoksun, yanıyor ii.
Gurbete yönelmiŐ turnanın g,
Garip kaldı gller, yazılar Şimdi.

Deveyi peşine takıyor eşek,
İneğe mayısı oluyor dŐek.
Öküzler rolünde bir deli fişek,
Ahırda çekilir diziler Şimdi.

Sanayi gelişti doğa yitiliyor,
Verimli tarlada beton bitiyor.
Ovalar tarumar duman tütüyor,
Dağda yapılıyor kazılar Şimdi.

Beslenen karganın dili çözüldü,
Kkreyen aslanın ağzı büzüldü.
akalın haline tilki üzüldü,
eylanın yüreği sızılar Şimdi.

Bülbüller suçlandı baykuşlar Şahit,
Orman yasasında bozuldu ahit.
Kumrular ayrıldı, eşleri Şehit,
Beyaz güvercindir gaziler Şimdi.

Esin yaratandan, örnek doğadan,
Çiftlik hoşnut değil beyden, ağadan.
Kırmızı kaçıyor azgın boğadan,
Anlam çıkarmasın bazılar Şimdi.

rkp çekiniyor tavuklar foldan,
Yılanlar horozu sardı dört koldan.
Nevzatlar korkuyor meydandan, yoldan,
Doğaya ynelde geziler Şimdi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Doktora Saldırı Üzerine...

Tanrı şifa verir doktor eliyle,
Yazık ki saldırır kulu doktora.
Cahil hesap sorar ilkel haliyle,
Bıçak gibi batır dili doktora.

Doktoru şikâyet moda olmuştur,
İhbar hattı vardır; o da olmuştur.
Suçlayan gizlidir, bu da olmuştur,
Perişan görünür, hâli doktora.

Değilse ihmalkâr ya da dolapçı,
Her an nöbettedir ya da icapçı;
Toplumun ittiği esrarkeş, hapçı,
Emanet edilir deli, doktora.

Olsa da doktorun elleri kanda,
Umudu yeşertir her bir insanda.
Anlamazsa bunu kıro, mağanda,
Öfkeyle saldırır eli doktora.

Doktora saldırı önlensin artık,
Kanlı cinayetler sonlansın artık.
Sağlık sistemimiz canlansın artık,
Ağır yakmayalım ölü doktora?

Yıllarca öğrenir verir hakkını,
İnsan hizmetine sunar aklını.
Nankörlük etmesin hasta yakını,
Kalbi sevgi ile dolu doktora.

Kötüler doktora zehir kusmasın,
İyi destek olsun, devlet susmasın.
Acılı olanlar sakın küsmesin,
Dokunur sitemin yeli doktora.

Doktoru sevenler sessiz kalmasın,
Çaresiz olanlar kusur bulmasın.
Nefret söylemleri engel olmasın,
Ulaşsın sevginin seli doktora.

Acil hizmet verir bakar anında,
Lokman Hekim vardır onun şanında.
Doktor yalnız değil, halkı yanında,
Sevenin siperdir kolu doktora.

Nevzat nerde görse doktora pusu,
Doktor babasıdır, artar kaygusu.
İçini doldurur minnet duygusu,
Ne zaman düşerse yolu doktora.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Dokunan Yanar

Alev sarmış camideki bacayı,
Dokunan yanıyor, bakınan rahat.
Suçlamayın kundaklayan hocayı,
Suçlayan yanıyor, çekinen rahat.

Minareyi çalan kılıfı bulsun,
Seccadeyi alan, salın kurtulsun.
Yangından mal kaçır; ver helâl olsun,
Koruyan yanıyor, yakınan rahat.

Cemaat huylanır indir elini,
Takkeye dokunma, örtsün kelini.
Uçkura elleme, tutsun belini,
Elleyen yanıyor, sakınan rahat.

Yiyin efendiler afiyet olsun,
Sofranız haramla, yandaşla dolsun
Yeter ki bardaklar içkisiz kalsın
İçenler yanıyor, tıkinan rahat.

Parça parça yiyin, bütün yutmayın,
Her şey haram olsun, helâl katmayın.
Salın gitsin hiçbir şeyi tutmayın,
Tutanlar yanıyor, ıkinan rahat.

Karıştırın, bulandırın suları,
Atın cebe yeşil yeşil doları.
Çıkarmayın boyundaki yuları,
Çıkaran yanıyor, takınan rahat.

Avlayın balığı bulanık suda.
Kasayla, kutuyla dolsun tüm oda,
Duadan vazgeçin, beddua moda,
Üfleyen yanıyor, okunan rahat.

Kime kul olmalı, iyi bilmeli,
İmamin, devletten önce gelmeli.
Rezilliği despotlukla silmeli,
Su bile yanıyor, dökünen rahat.

İmamin önünde elpençe durun,
Hırsızı bırakın, bekçiye vurun.
Nevzat gibileri hep asıl sorun,
Dövmeyen yanıyor, dokunan rahat.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Dolara Sitem

Ülkeme kastın ne, nedir amacın?
Nifak tohumları ektin be dolar.
Rüşvette, torpilde parlardı tacın,
Dövizler içinde tektin be dolar.

Kasada, kutuda saklardık seni,
Her gün cüzdanlarda yoklardık seni.
Şahsi hesaplara eklerdik seni,
Neden bizden eli çektin be dolar?

Mübarek yeşilin huzur verirdi,
Sana sahip olan saygı görürdü.
Dosta güç verirdin, düşman erirdi,
Hevesi kursağa tıktın be dolar.

Liradan uzaktık, haramdı faiz,
Bir sen, bir de altın olmuştu caiz.
Gücümüzdün bizim her şeye haiz,
Hedefe saplanan oktun be dolar.

İsviçre bankası seni gizlerdi,
Çoluklar, çocuklar seni özlerdi;
Kaçma bizden diye yolu gözlerdi,
Ta arşı alaya çıktın be dolar.

Hükmeden sensiz hiç hüküm bozmazdı,
Araya girmesen kalem yazmazdı.
Senle aramızdan sular sızmazdı,
Nedendir düşmanca baktın be dolar.

Senin aşkın için neler yuttukdu,
Çıkan söylentiyi hep unuttukdu.
Damlasan yeterdi, kova tuttukdu,
Yurdumdan dışarı aktın be dolar.

Seninle güzeldi ortam mis gibi,
Sevgin yürekteydi, temiz his gibi.
Kara bulut gibi, isli sis gibi,
Yurdumun üstüne çöktün be dolar.

Üç buçuk atıyor şimdi liramız,
Düzelsin ne olur biraz aramız.
Ödenmiyor borçlar, arttı kiramız,
Esnaflı, tüccarı yaktın be dolar.

Alırsın kepçeyle, verirsin kaşık,
Ticarette şimdi işler dolaşık.
İthalat fazladır, ihracat düşük,
Ekonomimizi yıktın be dolar.

Ayyuka çıkardın petrolü, gazı,
İnsanlar bunaldı, ölmeye razı.

İn biraz aşağı, bırak bu nazı,
Aşığı bile sıktın be dolar.

Altıya yükseldin, alçalsan biraz,
Havalandın gittin yönün hep firaz*.
Saltanat bitecek çıkacak araz.
Sende mi reisten bıktın be dolar.

Darbe mi niyetin, bize vurmak mı?
Üst akıl eliyle hesap sormak mı?
Amacın sisteme karşı durmak mı?
Kime işareti çaktın be dolar.

Bir papaz yüzünden papaz mı olduk?
Dik duralım dedik, belayı bulduk.
İmamı istedik dolarsız kaldık,
Hani bir zamanlar çoktun be dolar.

Ey! Dolar, Azrail olsan ne olur,
Dolmasan ne olur, dolsan ne olur,
Dertlere çareye gelsen ne olur,
Sen bize bir kere taktın be dolar.

Allahsız, kitapsız, insafsız dolar,
Niyetin boyuna takmak mı yular?
Birgün bizden yana akacak sular,
Yıkarsız o zaman, koktun be dolar.

Dolar seni lime lime yırtarız,
Gömer seni besmelesiz örteriz.
Bir gün gelir lira ile tartarız,
Burnunu her şeye soktun be dolar.

Öfkeden sözümün ayarı kaçtı,
Hamasi nutuklar ne dertler açtı.
Bu nasıl garazdı, bu nasıl öçtü?
Yeter belimizi büktün be dolar.

Ülkemiz kaynıyor ortalık hamam,
Biraz serinlik ver, teslimiz tamam.
Bir daha gücüne kötü söz demem,
Neden başımıza kaktın be dolar?

Sen yine olana duruver yakın,
Taşlara aldırma hoşgörü takın.
Nevzat'ın sözünden gocunma sakın,
Zaten ceplerinde yoktun be dolar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Firaz: Yukarı, yokuş.

Nevzat Dağlı

Dostlarıma Sigara Öğüdü

Sömürü aracı o hain paket,
Ellerini sürme, açma be dostum.
Zehirsiz, tertemiz hayatı hak et,
Ölümü bilerek seçme be dostum.

Hayatı karartır lanet sigara,
İnsanı düşürür her yönden dara.
İradeni kullan, ver biraz ara,
İlaç bile olsa içme be dostum.

Boğaza, mideye, ciğere yazık,
Ekonomiye yük, bütçeye kazık.
Emperyalistlere gitmesin rızık,
Ulusal geliri saçma be dostum.

Çocuğu, torunu, eşi anımsa,
Güzel hayalleri, düşü anımsa.
Boynuna borç olan işi anımsa,
Umudu yıkararak geçme be dostum.

Nice nice dostlar yıkıldı gitti,
Ardından hüznle bakıldı gitti.
Tütün de insan da yakıldı gitti,
Dumanla savrulup uçma be dostum.

Aylin, Erol, Kamil dostum, canımdı,
Doktor Taner benim hısım yanımdı.
Nice insan gitti beydi, hanımdı,
Rahmetli olmaya kaçma be dostum.

Koronavirüsü yenmek istersen,
Ne olur birazcık direnç göstersen.
Seni sevenleri sen de seversen,
Sigarayı sevmek saçma be dostum.

Bu lanet keyifin kastını düşün,
Üzdüğün üstünü, astını düşün.
Nevzat'ı seversen, dostunu düşün,
Kendine kefeni biçme be dostum.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Döneklerin Sevgisi

Pısmansanız bu vatani sevmeyin,
Caya caya sevdiğiniz yetmez mi?
Lafı öyle ağızınızda gevmeysin,
Yaya yaya sevdiğiniz yetmez mi?

Her fırsatta hemen öne geçtiniz,
Ne yapsanız, başa dertler açtınız.
Zor geldi mi, yurt dışına kaçtınız,
Tüye tüye sevdiğiniz yetmez mi?

Mustafa Kemal'den söz ederdiniz,
Bilirim aldatmak idi derdiniz.
Postalla, parkayla şekle girdiniz,
Giye giye sevdiğiniz yetmez mi?

Bir Leninci, bir Maocu oldunuz,
Dinciyle abdestsiz namaz kıldınız.
Her döneme uygun tavır aldınız,
Uya uya sevdiğiniz yetmez mi?

Ey! emek düşmanı liberal faşist,
İşçi döven olur mu hiç sosyalist?
Hakkını arayan memura goşist,
Diye diye sevdiğiniz yetmez mi?

Kemalizmi çağa uygun görmedin,
Çalanla biroldun, soygun görmedin,
Despota kaymayı, kaygın görmedin,
Kaya kaya sevdiğiniz yetmez mi?

Liberallik, avantada koz gibi,
Vermeyeni dışladınız yoz gibi.
Devletin malını ithal muz gibi,
Soya soya sevdiğiniz yetmez mi?

Cukka varsa, Nemrutlara taptınız,
Demokrasi şampiyonu yaptınız.
Bu sayede yağlı kuyruk kaptınız,
Doya doya sevdiğiniz yetmez mi?

Askere, yargıca takıp kafayı,
Saldırarak sürersiniz sefayı.
Yüklediniz Nevzatlara cefayı,
Kiya kiya sevdiğiniz yetmez mi?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Döneklerin Şifreleri

Döneklikle övünen bir utanmaz,
İpe unu sere sere dönüyor.
Geçmişini inkâr eder arlanmaz,
Her kılığa gire gire dönüyor.

Bazen solcu, bazen liboş oluyor,
Her devirde yallı kapı buluyor,
Adam tavlama işi biliyor,
Planları kura kura dönüyor.

Gün geçtikçe çamurlaştı hergele,
Ne gönyeye gelir ne de pergele.
Kendi gibi döneklerle el ele,
Öbek öbek, sıra sıra dönüyor.

ABD peşinden gitmeye teşne,
AB bahçesinde bitmeye teşne,
Askere düşmanlık etmeye teşne,
Yasaları yara yara dönüyor.

Bir başı bir kıcı oynuyor bakın,
Yalaklık ediyor sahibe yakın.
Yanına yaklaşıp durmayın sakın,
Sağa sola vura vura dönüyor.

Bir sürü içinde özel bir davar,
Dinci sanılıyor sakalı da var.
Yalnız bu değil ki, başkası da var,
Yeşil yeşil kara kara dönüyor.

Kimileri döneklikte bir odak,
Aile boyunca dönmeye adak.
Kimi dönek kurnaz birer fırıldak,
Dinlenerek ara ara dönüyor.

Devletine düşman gibi kimisi,
Bu dönekler, döneklerin en pisi.
Arkasından destek verir birisi,
Ustasına sora sora dönüyor.

Kimi dönek her an yalan söylüyor,
Halkla dalga geçip gönül eyliyor.
Uşaklık ederek nema peyliyor,
Ödünleri vere vere dönüyor.

Bal tutup parmağı yalayanı var,
Başına türbanı dolayanı var,
Atatürk'üme diş bileyanı var,
Salyasını süre süre dönüyor.

İnat döneklerin az suyuna git,
Yularından çekme, arkasından it.

Zaten döneek evel eski bir yiğit,
Göğüsünü gere gere dönüyor.

Birişi var eski ipler ulayıp,
Bağlanıyor muktedire dolayıp.
Utandımadan salya sümük sulayıp,
Avantayı dere dere dönüyor.

Döner dönmez aldatmayı bilen var,
Küfredilse yüzünüze gülen var.
Döne döne kayıtları silen var,
Defterleri düre düre dönüyor.

Kimi döneek baktı sinek avlıyor,
Hemen gidip başkasını tavlıyor.
Vefası yok bir de dönüp havlıyor,
Sahibine üre üre dönüyor.

Paralelken dik açığı gören var,
Yalağına pisliğini süren var.
Din adına her kılığına giren var,
Zıplayarak pire pire dönüyor.

Kimi döneek muhbir olup şakıyor,
Yal verecek kapılara bakıyor.
Gelmişini geçmişini yakıyor,
Kundaklayıp çıra çıra dönüyor.

Dönmez görüneni hayra yorma hiç,
Hızından öyledir, sırra erme hiç.
Dönerken düşeni bana sorma hiç,
Dökülerek fire fire dönüyor.

Büyük döneeklerin işi kolaydır,
Dönüşleri önemli bir olaydır.
Her dönüşü itibara kalaydır,
Amacına ere ere dönüyor.

Dünkü sövdüğünü bu gün öven var,
Mazlumunu dışlayıp zalim seven var.
Karikatürlerde ayran geven var,
Balon balon kare kare dönüyor.

Bir döneek var bilirsiniz siz onu,
Tercihini malumdur, oğlandır sanı;
Her zaman güçlüye dönüktür yönü,
Bıyığını bura bura dönüyor.

Doğu'dan Batı'ya döneni de var,
Patlak ampul olup söneni de var.
Geçmişini utançla ananı da var,
Yaşlandıkça kire kire dönüyor.

Kimi vaz geçiyor bahçeden, bağdan,
Kurtardım sanıyor devleti ağdan;
Ayağı kayacak çektiği yağdan,
Düşü hayra yora yora dönüyor.

Muktedir elinden çeyiz alan var,
Dönerek saraydan feyiz alan var.
Sırf kaşınmak için uyuz olan var,
Kaşıyorlar baro bora dönüyor.

Nevzat döneğlerin kodunu çözüp,
Görevini yaptı gerçeği yazıp.
Anladı ki döneğ döneğten azıp,
Birbirini göre göre dönüyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Dört Kardeşe Ağıt

Biz ölmeye karar verdik,
Dikkat edin siz ölmeyin.
Yok olmayı çare gördük,
Dikkat edin siz ölmeyin.

Çaresizlik cana yetti,
Yoksul olmak güce gitti.
Bu hayattan umut bitti,
Dikkat edin siz ölmeyin.

Devlet bizi göremedi,
Dostlarımız aramadı.
Çabalamak yaramadı,
Dikkat edin siz ölmeyin.

Kapımızı görün şimdi,
İrkilerek durun şimdi.
Hakkımızı verin şimdi,
Dikkat edin siz ölmeyin.

İstanbul'un ortasında,
Kaldık gözler arkasında.
Şimdi haberiz basında,
Dikkat edin siz ölmeyin.

Nevzat yazsın acımızı,
Halktan alsın öcümüzü.
Tükettik biz gücümüzü,
Dikkat edin siz ölmeyin.

Nevzat Dağlı

Dur Bakalım N'olacak

(Aziz Nesin ustayı saygıyla anıyorum)

Yüreğımız acıya bana mısın demiyor,
Her şeye gülüyoruz, dur bakalım n'olacak?
Cehalet bize nimet, kafamız eskimiyor,
Her şeyi biliyoruz, dur bakalım n'olacak?

Borç yiğidin kamçısı, takmayız krizleri,
Modanın peşindeyiz, sürüyoruz izleri.
Kredi kartlarımız zengin etti bizleri,
Korkmadan alıyoruz, dur bakalım n'olacak?

Dilencilik meslektir, isteyende onur yok,
Haksızlığa kızmayız, sanki bizde sinir yok.
İnsanı kandırmada, vaatlere sınır yok,
Ağızdan salıyoruz, dur bakalım n'olacak?

Adam, karşı şehide, gaziye inanmıyor,
'Onların görevleri, ölmek öldürmek' diyor.
Askerlikte, madende başa bela geliyor,
Kimimiz ölüyoruz, dur bakalım n'olacak?

Çevre katliamını gelişmişlik sayan var,
Ağaçları kökleyip dağa santral koyan var.
Kimyasalla mideyi, ciğerleri oyan var,
Zehirler soluyoruz, dur bakalım n'olacak?

Liyakat unutuldu, yandaşlar seçiliyor,
Tarikat, cemaate kapılar açılıyor.
Görevi iyi yapan, ta kökten biçiliyor,
İyi eli ediyoruz, dur bakalım n'olacak?

Tecavüzü kanunla meşru hale getirdik,
Vicdanı yedik, içtik, merhameti bitirdik.
Din maskesi altında kestik, biçtik götürdük,
Toplumunu diliyoruz, dur bakalım n'olacak?

İş adamı, yöneten, memur, emekçi olduk,
Mücadele etmedik, barda tek tekçi olduk.
Kimimiz halkı sevdik, vatana bekçi olduk,
Kimimiz çalışıyoruz, dur bakalım n'olacak?

Taraftar seviniyor ağa giden her golle,
Dünyaya star olduk, oynadığımız rolle.
Tekere taş koyanı susturarak trolle,
Hakkından geliyoruz, dur bakalım n'olacak?

Muhalifi döveriz, küfürler saydırarak,
Onu yere sereriz, ayağı kaydırarak.
Fiili durumları kitaba uydurarak,
Yasayı deliyoruz, dur bakalım n'olacak?

Normal halden usandık, ümidimiz OHAL'de,
Başlara geleceğe müstahakız o halde.
Atatürk azarlardı görse bizi bu halde.
İzleri siliyoruz, dur bakalım n'olacak?

Adalet, kalkınmaya hareketli destek var,
Muktedir sevmeyene, yasalarla köstek var.
Bir kumar oynuyoruz, her bir yandan istek var,
Papazı buluyoruz, dur bakalım n'olacak?

Bahçeli devletimiz kurtları uslandırdı,
Asena'yı ıslatıp, Ülkü'yü paslandırdı.
Baş yüce niyetini arzuyla seslendirdi,
Neleri bölüyoruz, dur bakalım n'olacak?

Kulağı dağda olan, hasret şimdi bir sese,
Acemi koşucuydu, kaldı nefes nefese.
İster ki Avrupa'dan bir tatlı rüzgâr ese,
Avucu yalıyoruz, dur bakalım n'olacak?

Kılıcı keskin olan okları sıraladı,
Varları söylemedi, yokları sıraladı.
Halkı meydana çekip, çokları sıraladı.
Başarı diliyoruz, dur bakalım n'olacak?

Referandum toplumu ikiye ayırıyor,
Evet diyen herkesi devletim kayırıyor.
Hayır dersek muktedir sıtkını sıyrıyor,
Terörist oluyoruz, dur bakalım n'olacak?

Batıya özenirken salahı şarkta bulduk,
Şu koskoca dünyada Arapla, Rusla kaldık.
ABD bize düşman, NATO'ya hedef olduk,
Saçları yoluyoruz, dur bakalım n'olacak?

Kimileri paraya, kimisi şana kandı,
Herkes saray istiyor, kapısına dayandı.
Nevzat gibi düşünen korkarım yine yandı.
Biz dışta kalıyoruz, dur bakalım n'olacak?

Nevzat Dağlı

Durmuş Ali Gülcan Anısına

Ömrünü Karaman'a adayan bilge idi,
Çok eserler üreten Durmuş Ali Gülcan'dı.
Yunus Emre kökeni Karaman'dadır dedi,
Belgelerle direten Durmuş Ali Gülcan'dı.

Karaman tarihine ışık tutup bakardı,
Kenzi'yi, Gufrani'yi gün yüzüne çıkardı.
Yazdıkları özgündü, hep Karaman kokardı,
Ongunları yaratan Durmuş Ali Gülcan'dı.

Uyarıyı yapmıştı yalanlar salanlara,
Delibaş isyanında suçunu bilenlere.
İpuçları vermişti meraklı olanlara,
Gerçekleri aratan Durmuş Ali Gülcan'dı.

'Karaman' gazetesi basına öncü oldu,
Halkevleri içinde beslenen inci oldu.
O her zaman yeniydi, toplumun genci oldu,
Yenilikler türeten Durmuş Ali Gülcan'dı.

Halkının sevgisini çalışarak kazandı,
Tarihi eserleri, kişileri yazandı.
Sürekli araştırıp gerçekleri süzendi,
Kaynakları taratan Durmuş Ali Gülcan'dı.

Bana görev vermişti, üşendim yapamadım,
Karaman'a gidince elini öpemedim.
Aradan yıllar geçti utançtan kopamadım,
Nevzatlari morartan Durmuş Ali Gülcan'dı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Düşersen Dostun Kalmaz

Düşersen hiç dostun kalmaz,
Eller senden uzaklaşır.
Mektubunu posta almaz,
Pullar senden uzaklaşır,

Hatırını kimse sormaz,
Kardeş bile senle durmaz.
Annen, baban, yarin sarmaz,
Kollar senden uzaklaşır.

Selamını kimse almaz,
Kapını hiç kimse çalmaz.
Tutunacak dalın kalmaz,
Dallar senden uzaklaşır.

Hayat çarkı seni gever,
Dostlar yerer, düşman över.
Bülbül olsan karga döver,
Güller senden uzaklaşır.

Hiçbir yerde duramazsın,
Ele yönü soramazsın.
Menziline varamazsın,
Yollar senden uzaklaşır.

Engel çıkar hep aştıkça,
Borç artar hesaplaştıkça.
Azrailin yaklaştıkça,
Kullar senden uzaklaşır.

Kuruyanı ateş bulur,
Ne bir toprak, ne su gelir.
Yalnız yanan yalnız ölür,
Küller senden uzaklaşır.

Sakin düşme iyi tutun,
Yaşam sırrı budur bütün.
Çiftesinde durma atın.
Nallar senden uzaklaşır.

Nezhat sana hatırlattı,
Üstünden bir vebal attı.
Koparırsan ondan hattı,
Diller senden uzaklaşır.

Nezhat Dağlı

Düşlerimde Karaman

Kimi zaman dalar dalar giderim,
"Gel" olursun düşlerimde Karaman.
'Tutun ellerimden anılar' derim,
Yol olursun düşlerimde Karaman.

Gazalpa'da yüreğimi yıkarım,
Yorgun argın Bozyazı'ya akarım.
İğdemit'ten Şarözü'ne çıkarım,
Bal olursun düşlerimde Karaman.

Züğürtler Yaylası, Hamza Zindanı,
Kalpaklı Değirmen ve Dereyanı,
Bahçe bahçe, tarla tarla her anı,
Gül olursun düşlerimde Karaman.

Saylarüstü, Kışlaönü, Kırbağı,
Can göçüren Kırmahalle toprağı.
Solar solar düşer gönül yaprağı,
Dal olursun düşlerimde Karaman.

Yılda yalnız bir ay konuşur Hisar,
Ramazan topuyla koca kent susar.
Kalenin burcunda bir rüzgâr eser,
Yel olursun düşlerimde Karaman.

Türkçemin ateşi, közü Yunus'tan,
Fikir ırmağımın özü Yunus'tan.
Ferman Mehmet Bey'den, sözü Yunus'tan
Dil olursun düşlerimde Karaman.

Çocukluğum nerde, gençliğim hani?
Zeyve'de sokaklar bilmiyor beni.
Göynüyerek düşündükçe hep seni,
Kül olursun düşlerimde Karaman.

Akyokuş'ta harman harman yığılır,
Deliçay'dan savak savak dağılır,
Nevzat senin özlemine boğulur,
Sel olursun düşlerimde Karaman.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ebulfez Elçibey Unutulur mu

'Men Atatürk'ün esgeriyem' diyen,
Türk'ün acısını yürekte duyan,
Bilime inanan, çağına uyan,
Ebulfez Elçibey unutulur mu.

Başkı karşısında yiğitçe duran,
Bağımsızlık için zindana giren,
Salahı Atatürk yolunda gören,
Ebulfez Elçibey unutulur mu.

Azerbaycan için yüreği yandı,
Özgür olmak için zulme dayandı.
Onun sesi ile halkı uyandı,
Ebulfez Elçibey unutulur mu.

Mustafa unutmaz, Kemal unutmaz,
Atatürk'ü seven hamal unutmaz.
Nevzatlar unutmaz, Cemal unutmaz,
Ebulfez Elçibey unutulur mu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Eden Bulur

`Eden bulur'demişler, nelere tanık oldum,
Hayatımda sınıdım, mutlaka eden bulur.
Haklıyı savunmadım, sonunda sanık oldum,
Karakolda tünedim, mutlaka eden bulur.

Masumu üzmüş isem, beynim, dilim ağrıyor,
Haksıza boyun eğsem, sırtım, belim ağrıyor.
Bir kuşa tuzak kursam, elim, kolum ağrıyor,
Kırılıyor kanadım, mutlaka eden bulur.

Karıncayı incitsek, arı sokar şaşarız,
Adaleti kirletsek arkasından koşarız.
Mazluma kuyu kazsak biz kendimiz düşeriz,
Budur benim inadım, mutlaka eden bulur.

Katil, hırsız sonunda cezasını çekiyor,
Hukuk er geç zalimin bileğini büküyor.
Gizli güç var bir yerde, gerekince çıkıyor,
Ta yürekten onadım, mutlaka eden bulur.

Musolini, Salazar, Pinoşe, Saddam, Hitler,
Tarihe damga vurdu bunların işi fitler.
Toplumlarda oluyor bazen böyle gelgitler,
Hep bunları kınadım, mutlaka eden bulur.

Fetö'nün belasını nasıl vermişse Allah,
Öbür azanların da öyle verir inşallah.
Zulmeden zulüm görür, yerde kalmaz hiçbir ah.
Sanmayın ki bunadım, mutlaka eden bulur.

İnanırım Tanrı'ya, sahip çıkar kullara,
Kimseler güvenmesin paralara pullara.
'Kral çıplak' diyecek nevzat çıkar yollara,
Atılır bir ön adım, mutlaka eden bulur.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Egoist Portresi

Yeteneği sınırlı, başarısı hiç yoktur,
Lâkin adam çok şanslı, başında hep taç kalır.
Yiğitlere sadısttır, yalakası pek çoktur,
Maskesi değişse de elinde kırbaç kalır.

Ünün peşinde adam, farkında değil onun,
Uçkuru gevşek malûm, adı zampara bunun.
Umurunda değildir çok rezil olduğunun,
Biz buna arsız desek, üstümüzde suç kalır.

Kimine iticidir, kimine göre câzip,
Ne zaman yenik düşse kurar hemen bir hizip.
Yeteneksiz, yol bulur bunun ardında gezip,
Câmi versen bunlara geriye bir haç kalır.

Solcuyum diyor ama, solun başına belâ.
Sistem nerden paslansa atıyor hemen cilâ;
Muktedire desteğe devam ediyor hâlâ,
Muhalefet bu yüzden temelde kerpiç kalır.

Yangından mal kaçıır, selden kütükler kapar,
Eleştiri gelirse kulak arkası yapar.
Akil geçinir fakat cahiller gibi sapar,
Maskesi indirilse ne saygı, ne güç kalır.

Tavrı anlaşılmıyor kime dik, kime yatık,
Kimlere esir olmuş, hangi çamura batık;
Ne kuş oldu ne deve, bu acayip yaratık,
Belini doğrultsa da, sırtında hörgüç kalır.

Kıymete bindi yine, antika olmuş meğer,
Hatırını sayan var, sanki bir yüce değer.
Bununla olacaksa kurtuluşumuz eğer,
Bir daha tren kaçar, ardındaki geç kalır.

Her türlü durumlarda kaçırmıyor fırsatı,
Üstüne binmese de ıslıklâ sürer atı.
Artık gitti gidiyor, verilecek ıskatı,
Süngüsü düşse bile, gölge veren meç kalır

Yaşı yetmiş geçti, aynen böyleydi dün de,
Karakteri egoist, hırsı aklın önünde.
Koltuk tabut ister bu korkarım öldüğünde,
Gözü toprakla doyar, ruhu yine aç kalır.

Nevzat'ım, böylesine fazla söze gerek yok,
Doldurmalı çukura fakat elde kürek yok.
Çadırı dik tutacak güvenli bir direk yok,
Sağlam direk bulunsa bu yanında hiç kalır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Egoiste Mektup

Neye karşı çıktın, neye tarafsın?
Kime saldırdığın pek belli değil,
Tamam, 'ilkelisin, temizsin, şafısın',
Lâkin bildirdiğin pek belli değil.

Kuyruk acısı mı, sendeki hiddet?
Neden hiç eksilmez özünde şiddet?
Yazdığım mektubu nasihat addet,
Kimi doldurduğun pek belli değil.

Sözünde ayar yok, çok atıyorsun,
Rakibin üstüne b.k atıyorsun.
Kalkanı düşene ok atıyorsun,
Kimi öldürdüğün pek belli değil.

Halktan kopuklara oldun amigo,
Hep hizip yarattı sendeki ego.
Sahip olduğunu yitirdin Aga,
Neyi buldurduğun pek belli değil.

Bu halk yenilgiyi senden biliyor,
Seni karalayıp, seni siliyor.
Dostun da, düşman da sana gülüyor,
Kimi güldürdüğün pek belli değil.

Hiç riske girmedin devlet katında,
Fakat gözün kara aşk hayatında.
Elini görmedik taşın altında,
Neyi kaldırdığın pek belli değil.

Ayağa kalkmaya fırsat kolladın,
Dışlanmış dostuna selam yolladın.
Dikeni suladın, gülü salladın,
Neyi soldurduğun pek belli değil.

Ne olur, egonu yarıştırmasan,
Yazılmış kararı buruşturmasan;
Olmaz mı zihinler karıştırmasan?
Nere daldırdığın pek belli değil.

Halk esir olmasın kral tacına,
Kurtuluş umudu ucu ucuna.
Sayende başladı yine curcuna,
Neyi çaldırdığın pek belli değil.

Devlet adamı ol, yalaka olma,
Yiğidi dövene falaka olma.
Kumpasla, tehditle alâka olma,
Neden çıldırdığın pek belli değil.

Portreni çizmiştim herkes tanıdı,
Aldın hak ettiğin gerçek yanıtı.

Muktedir akladın gördük kanıtı,
Neyi sildirdiğin pek belli değil.

Duruşun onurlu bey andırmalı,
Haklının yanında er sandırmalı.
Haksıza desteğin utandırmalı,
Haklı kıldırdığın pek belli değil.

Geçmişte akladın, kirli yıkadın,
Yanlış yapa yapa bitti takadın.
Nevzat'ın sözüne kulak tıkadın,
Ona aldırđın pek belli değil.

Nevzat Dağlı

Eğitim Üzerine Düşünceler

Tanrı'nın kitabında ilk emir 'oku' olmuş,
Öğrenmek için akan ter olmalı eğitim.
İlim, irfan kazanan gerçeği, Hakkı bulmuş,
Karanlık aydınlatan nur olmalı eğitim.

Tanrı'dan başkasına kulluğu öğretmesin,
Muktedir ayağına yolluğu öğretmesin;
Hurafe kümesinde folluğu öğretmesin,
Akla önem vermeli, hür olmalı eğitim.

Bilimsel, demokratik, uygulanır olmalı,
Eğitimden hakkını herkes eşit almalı.
Öğrenen aydınlanıp doğru yolu bulmalı,
Gözlerde parıldayan fer olmalı eğitim.

Toplumunu aydınlatsın bilimle ışılayıp,
Sınırını çizmesin ne günah ne de ayıp.
Ulusumu bir tutan kültürü aşılایp,
Tevhidi tedrisatla bir olmalı eğitim.

Işığı yakamazsan uzun sürer o gece,
Gerçeği göremezsın hayat olur bilmece.
Birbirine ulanıp, anlam bulmalı hece,
Özgürce konuşmaya yâr olmalı eğitim.

Evrensel değerlere akıl ile bakmalı,
Çağdaşlığın üstüne çalışarak çıkmalı.
Barışı sevdirerek düşmanlığı yıkmalı,
İnsanlık için büyük kâr olmalı eğitim.

Fikri hür vicdanı hür nesiller yetişmeli,
İnsanlar dost olarak el ele tutuşmalı.
İrkla dinle oluşan tüm kinler yatışmalı,
Halkı birlikte tutan zar olmalı eğitim.

Nevzat uzun yıllardır eğitim çırağıdır,
Bildiğini öğretmek en büyük merakıdır.
Öğretmeni Atatürk çağının yüz akıdır,
Kurduğu Türkiye'de gür olmalı eğitim.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Emin Özdemir'in Ardından

Türk Dili emekçisi, insanlık bilgesiydi,
Aydınlanma yolunun yankılanan sesiydi.
Göğüne sığmayandı, yağmur veren buluttu,
Sözcüğün efendisi, anlamın nefesiydi.

Çorak toprakta bitti, ama bol ürün verdi,
Gölgesi serinletir, herkes onu severdi.
Binlerce öğrencinin kılavuzu olmuştu,
Türkçeye gönül veren hep izinden giderdi.

İnsanlar için yazdı, bıkmayarak okudu,
Yazınsal bağlamlarda bilmediği yok idi.
Düşünce dünyamızda silinmez bir iz oldu,
Türçemizi çok sevdi, ilmek ilmek dokudu.

Ağabeyim, dostumdu, yüreğimde yeri var,
Yaktığı ışıkların gözlerimde ferî var
Işıklarda uyusun bilge Emin Özdemir,
Türkçenin toprağında onun alın teri var.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Emperyalist Maşası

Emperyalist maşası kafa tutmuşsa bize,
Haddini bildirmeye hakkımız olur elbet.
Amerikan kurşunu alıp atmışsa bize,
Karşılığı bizlerden misliyle alır elbet.

Ortadoğu bataklık emperyalist suluyor,
Ülkeleri bölüyor dilim dilim diliyor.
Vatanını sevenler önlemini alıyor,
Atatürk'ün askeri çareyi bilir elbet.

Savaş zorunluluksa cepheye çıkmak gerek,
Kurulan tezgâhları kökünden yıkmak gerek.
Yapılan yanlış varsa icaba bakmak gerek,
Yurdu korumak için yurtsever ölür elbet.

Terör koridorunu açmaya yeltenenler,
ABD kanadıyla uçmaya yeltenenler,
Kırmızı çizgileri geçmeye yeltenenler,
Aradığı belayı tez elden bulur elbet.

Ülkesini savunmak cumhuriyetçiliktir,
Teröristle uzlaşmak teslimiyetçiliktir.
Güce boyun eğmemek tam milliyetçiliktir.
Eğilmeyip dik duran onurlu kalır elbet.

Kukla devlet özleyen güçlülere kul olur,
Emperyal emellerin hedefine yol olur.
Bilincini yitiren soyanla hemhal olur,
Nevzatlar sapitanın hakkından gelir elbet.

Nevzat Dağlı

Emperyalist Uşığı

Emperyalist uşığı fitrata uygun olur,
Eğilmeye alışkın, beli yatkındır onun.
Her zaman son tahlilde hedefte soygun olur,
Çalmaya meyillidir, eli yatkındır onun

Sömürülen ülkeler tarumar edilse de,
Muktedir olanları dolarla güdülse de,
Emperyalist ne derse ardından gidilse de,
Hiç yorgunluk göstermez, yolu yatkındır onun.

Namussuzu parlatır, namusluları kınar,
Kuş beyinlidir ama, meyveli dala konar.
Medyada gerçekleri çarpıtır öyle sunar,
Yalanlar söylemeye dili yatkındır onun.

Zaman zaman dönerek kıbleyi değiştirir,
Ortalık karıştıkça elini oğuşturur.
Fraksiyon yaratır, militan döğüştürür,
Bölüp, parçalamaya solu yatkındır onun

Muktedirler değışir, değışmez onun huyu,
Yal gördüğü yerlere yetişir onun boyu.
Ampule uygun durur, takmaya hazır duyu,
Kaçak akım vermeye pili yatkındır onun.

Yerli, milli olanı savunur görünse de,
Emperyalizme hizmet yükü vardır ensede.
Vatanını düşünmez, baştan başa yansa da,
Közleri saklamaya külü yatkındır onun.

Emperyalist emriyle kol kola girer bunlar,
Vatanını sevene karayı sürer bunlar.
Barış isteyenlere ayağı direr bunlar,
Savaşa sarılmaya kolu yatkındır onun.

Kim uşaklık ederse hak ettiğini bulur,
Sanmasın yaptıkları onun yanına kalır.
Vatanı satanların mirası korku olur,
Çocuklarına geçer, dölü yatkındır onun.

Nevzat bilir bunları, sarıklıdır, feslidir,
Kravatlı olanı biraz ince seslidir.
Gücsüze horozlanır, güçlülere usludur,
Her türlü numaraya halı yatkındır onun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağılı

Emperyalizm Ve Sömürü Üstüne...

Hesabı bellidir emperyalizmin,
Sömürü üstüne planları var.
Yurdunu sevene baskısı müzmin*,
Kendi kucağında gülenleri var.

İşte Irak, İran, işte Türkiye,
İşte Afganistan, işte Suriye;
Kim razı değilse bu sömürüye,
Onları defterden silenleri var.

Mısır, Libya, Tunus ne istiyordu?
Neden burda şimdi yabancı ordu?
Özgürlük diyene hesabı sordu,
Niyet okuyanı, bilenleri var.

Vatanı satmayan astırılıyor,
Haklı direnişler bastırılıyor.
Gerçeği haykıran susturuluyor,
Yiğidi çökerten yalanları var.

Herşeyi kapsıyor zalim sömürü;
Toprağı, madeni, soyu, kültürü.
Ülkeleri çiftlik, insanı sürü,
Bilinçleri tutsak kılanları var.

Emperyalist vaadiyle avunan,
Oldu şimdi 'eyvah' diye dövünen.
Sömürenin çıkarını savunan,
Aptalca kul, köle olanları var.

Sömürü hainle buluyor vücut,
Yeter ki halkını seveni ocut*,
İhanette her tür haşerat mevcut,
Akrebi, sülüğü, yılanları var.

Nevzat olmadı hiç düşmanı öven,
Düşmanı övene duymadı güven.
Dönmüyor yolundan yurdunu seven,
Gazi olanları, ölenleri var.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Müzmin: Süreğen, kalıcı.
Ocutmak: Korkutmak, yıldırımak.

Nevzat Dağlı

Engel Olmasın

İnsanları eşit tut, hor görme farklı diye,
Değeri anlamaya gözün engel olmasın.
Sözlerine dikkat et, dilin dönsün sevgiye,
Dostluklar başlatmaya sözün engel olmasın.

Normallik dereceli, herkeste farklı olur,
Okuyan, öğrenenler bunları iyi bilir.
Toplumsal ölçütlerde insanlık önde gelir,
Kısaları görmeye uzun engel olmasın.

Güçlü olan zayıfa geçmek için yol versin,
Duyanlar duymayana işaretle gül versin.
Oğlunu iyi eğit engelliye el versin,
Okulda kaynaşmaya kızın engel olmasın.

Otistikle öğrensin birlikte yaşamayı,
Birlikte başarsınlar her türlü aşamayı.
Hoşgörü, hazım çizer çocuklarda şemayı,
Önyargılı olma sen, izin engel olmasın.

Yönettiğin kentlerde önce insanı düşün,
Engelleri kaldırmak olsun önemli işin.
Herkes dışarı çıksın rahat dolaşsın kışın,
Sokakları temizle buzun engel olmasın.

Parklarda caddelerde engellinin hakkı var,
Merdivenler, köprüler ona olmasın duvar.
Bir iki önlem bile birçok musibet savar,
Çılgın projelerle pozun engel olmasın.

Engelli bilinenler nice engel aştılar,
Koltuk değneği ile yarışlarda koşular.
Beyin, yürek gücüyle zafere ulaştılar,
Yeter ki izin veren yazın engel olmasın.

Gönül gözüyle gören görmeyene bilmece,
Aşık Veysel yürüdü yolunda gündüz gece;
Ne hikmetler ses verdi sazında hece hece,
Paylaş eserlerini sazın engel olmasın.

Eşber Yağmurdereli yürekli bir yiğittir,
Şah Turna'nın figanı devrimciye ağıttır.
Nevzat'ın dedikleri anlayana öğüttür,
Görmeye, işitmeye özün engel olmasın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Eski amlar Bardak Oldu

Dokunan yanardı geçmiş zamanda,
Eski amlar bardak oldu, su doldu.
Ne istese verilirdi her anda,
şimdi kavuşmayan paralel oldu.

Beraber yüründü yağan yağmurda,
Mazlum boğulurdu malum çamurda.
Aynı maya vardı iki hamurda.
Fırınlar ortaktı, ekmekler boldu.

Ne olduysa oldu tılsım bozuldu,
Kalemler kırıldı, hüküm yazıldı.
Filler tepişirken çimler ezildi,
Ağaçlar kırıldı kökleri kaldı.

Dostları sarıyor öfkeyle keder,
Gurbette olanlar beddua eder.
Nice garibanlar olacak heder,
Yeni Türkiye'ye kıyamet geldi

Dumanlı dumanlı gülen yok şimdi,
Saman yollarını bilen yok şimdi.
Hizmet ışığına gelen yok şimdi,
Dönen kendisine bir ampul buldu.

Didik didik arıyorlar inleri,
Üçer beşer topluyorlar cinleri.
İnşallah suçsuzu yakmaz kinleri,
Günahkâr, dostunu günahkâr bildi.

Basiret bağlanır, liyakat yoksa,
Burun pislik koklar nereye soksa.
Çalışanlar açsa, çalanlar toksa,
Fırsat kollayanlar fütursuz çaldı.

Dinciler çareyi darbeye gördü,
Ülkemiz kanlı bir arbede gördü.
Hurafe umudu türbede gördü,
Demokrasi seven, dinciye güldü.

Eski amlar bardak oldu Nevzat'ım,
Yaşanandan kızarıyor suratım.
Hedefleri iskalıyor bu atım,
Bumerang dönünce atanı deldi.

Nevzat Dağlı

Eşref-i Mahlûk Soruları

Garb'a giden yolda Şark'a yönelip
Gitmeyi sever mi eşref-i mahlûk?
Hırsızı bırakıp, bekçiye gelip,
Çatmayı sever mi eşref-i mahlûk?

Üç torba kömüre vekil seçerek,
Onuru çiğner mi avuç açarak?
Bir koyup üç alıp kapıp kaçarak,
Ütmeyi sever mi eşref-i mahlûk?

Her zaman başı dik, açık mı alını?
Eliyle iter mi peşkeş yalını?
Kaçak evler yapıp kamu malını,
Yutmayı sever mi eşref-i mahlûk?

İhâle yoluyla köşe döner mi?
Ortamına göre yanıp söner mi?
Şoygun trenine sessiz biner mi?
Ötmeyi sever mi eşref-i mahlûk?

Toprağını kaptırır mı sellere?
Vatanını döndürür mü çöllere?
Atatürk'ün mirasını ellere,
Satmayı sever mi eşref-i mahlûk?

Kaç karı nikâhlar Arabî huyla?
Yasayı çiğner mi din duygusuyla?
Torunu yaşında kız çocuğuyla,
Yatmayı sever mi eşref-i mahlûk?

Çoban görse andırır mı koyunu?
Kimliksiz mi, gizliyor mu soyunu?
Küçük çıkar için satıp oyunu,
Atmayı sever mi eşref-i mahlûk?

Kime güven, destek vermişti dünde?
Arazi olur mu gereken günde?
Kendini ezeni başın üstünde,
Tutmayı sever mi eşref-i mahlûk?

Var mıdır şifresi, modu medyanı?
Neden desteklidir öyle her yanı?
Meralarda hep asalak hayvanı,
Gütmeyi sever mi eşref-i mahlûk?

Nasıl şereflenir, nedir oranı?
Şerefsiz mi olur uçta duranı?
Kenarda, köşede hesap soranı,
İtmeyi sever mi eşref-i mahlûk?

Tam insanın özü var mı kanında?
Neler değerlidir onun canında?

Yoksa kökü salıp gübre yanında,
Bitmeyi sever mi eşref-i mahlûk?

10 Kasım'da kenefte mi huzuru?
Sifonu çekmeden yer mi hazırı?
Tezek tabak kırar, budur özürü?
Batmayı* sever mi eşref-i mahlûk?

Çocuğu istismar eden hoca mı?
Eşini öldüren katil koca mı?
İzandan, vicdandan yoksun cüce mi?
Kıtmayı sever mi eşref-i mahlûk?

Ne mutlu insanım, vermem sıramı,
Eşref-i mahlûkat deşti yaramı.
Nevzat merak eder, mala haramı,
Katmayı sever mi eşref-i mahlûk?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Not: Bu taşlama, "Ortalama Türk Soruları"
adlı taşlamamız temel alınarak yazıldı.
*Batma: Hayvan yemliğı.
* Kıtma: Azaltma.

Nevzat Dağılı

Ezber Bozma Heveslilerine

Demagoglar devir sizin konuşun,
Ezberimiz bozuluyor ha gayret.
Planları baronlara danışın,
Ezberimiz çiziliyor ha gayret.

Hesabını düşünmeyin bu demin,
Bugünü yaşayın yarından emin.
Ulusal ne varsa öldürün gömün,
Ezberimiz kazılıyor ha gayret.

Fonlardan beslenen yalan ekin siz,
Kafa karıştıran bir baş çekin siz.
Donmuş acılara bol tuz dökün siz,
Ezberimiz çözülüyor ha gayret.

Vatan, ulus, bayrak anlamsız sizde,
Küresel damga var düşüncenizde.
Sizden ayrı yolda oluşan izde,
Ezberimiz yazılıyor ha gayret.

Numaralı cumhuriyet kurun siz,
AB kapısında susta durun siz.
Kutsallara aldırmayın vurun siz,
Ezberimiz sızılıyor ha gayret.

Sonra görmek için gelinen yeri,
Yeniden yazın siz silinenleri.
Kevgirden geçirin bilinenleri,
Ezberimiz süzülüyor ha gayret.

Kimileri sizden dersini aldı,
Ezberi savunmak Nevzat'a kaldı.
Düne göre bugün daha çoğaldı,
Ezberimiz kuzuluyor ha gayret.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Gaffar Okkan Unutulmaz

Diyarbakır içinde pusuları kurdular,
Ali Gaffar Okkan'ı halkından kopardılar.
Yine yirmi dört ocak, yine acı bir gündü,
Uğur Mumcu gibiydi, kefenlere sardılar.

Halktan yana olanın düşmanı alçak olur,
Yiğitleri yok etmek için gizli yol bulur.
Yine yirmi dört ocak, yine acı bir gündü,
Uğur Mumcu demişti yiğitler bir kez ölür.

Nice alçak katliam faili meçhul kaldı,
Nice nice çocuklar, nice eşler dul kaldı.
Yine yirmi dört ocak, yine acı bir gündü,
Yiğitler arkasında iki kanlı yol kaldı.

Ali Gaffar Okkan'ı saygıyla anıyorum,
Uğur Mumcu gibiydi, acıyla yanıyorum.
Yine yirmi dört ocak, yine acı bir gündü,
Bu bir rastlantı değil, kasıttır sanıyorum.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Gazeteci Manileri

Elleri tutulmasın özgürce yazanların,
İletisi ulaşsın zekice çizenlerin.
Gazeteci çalışsın, onurlu işi olsun,
Yuvası bozulmasın, tertibi bozanların.

Halk adına her şeyi dürüstçe sorgulasın,
Yalanı açıklasın, gerçeği vurgulasın.
Kendi hüküm vermesin, yazdığı delil olsun,
Eğer suçlu var ise adalet yargılasın.

Namusu düzgün olan araştırdı, anlattı,
Topluma ışık saçtı, her sözünü dinletti.
Bu yolda emek veren nice mumlar eridi,
Nice gazeteciler yanarak aydınlattı.

Basın dördüncü kuvvet, gazeteci yiğit er,
Hak, hukuk, adaleti aramak için gider.
Bulduğunu özgürce, yalan katmadan yazar,
Vicdanı rahat olan gerçeği kabul eder.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Geliyorum Karaman'ım

Yalnız çıkmıştım gurbete,
Özlem gözde tüte tüte.
Bundan sonra gitmez öte;
İki çocuk, bir de hanım,
Geliyorum Karaman'ım.

Büyüdüm ben kollarında,
Okulunda, yollarında.
Elmaların dallarında;
Canlanıyor binbir anım,
Geliyorum Karaman'ım.

Hasret örünce ağını,
Özlerim Karadağ'ını,
Şarözünü, Kırbağı'nı;
Bağlarını çekti canım,
Geliyorum Karaman'ım.

Akyokuş var, İğdemit var,
Saylarüstü'nde ümit var,
Bozyazı'ya çok gel-git var;
Geçmişte kaldı harmanım,
Geliyorum Karaman'ım.

Kavakların verir sesler,
Söğütlerin dere süsler.
Yüreğimi sevgin besler;
Kavuşmazsam durur kanım,
Geliyorum Karaman'ım.

Ben gelmezsem ele gider,
İmaret'le, Kale gider.
Yunus Emre bile gider;
Kalmaz benim adım, sanım,
Geliyorum Karaman'ım.

Türk diline sahip çıktın,
Konya'da Farsçayı yıktın,
Atatürk'e sen layıktın;
Mehmet Bey'dendir fermanım,
Geliyorum Karaman'ım.

Nice nice erenler var,
Tende ruhu görenler var.
Türbelere girenler var;
Şih Ali, Zeyve Sultanım,
Geliyorum Karaman'ım.

Hatuniye Medresesi,
İmaret'in minaresi,
Hayran bırakır herkesi;
Eserlerine hayranım,

Geliyorum Karaman'ım.

Siyaser'de tarih yaşar,
Gazalpa'ya gönlüm düşer.
Aktekke'de çiğler pişer;
Arıt beni Lel Hamamım,
Geliyorum Karaman'ım.

Hürrem Dayı, Tartan Evi,
Kentin simgesi bir nevi.
Tarihle dolu canevi;
Sözle olmaz kolay tanım,
Geliyorum Karaman'ım.

Bir değil, Binbir Kilise,
Biri, Çeşmeli Kilise.
Alışığız biz her sese;
Göğe yükselir ezanım,
Geliyorum Karaman'ım.

Yolumu gözler kardaşım,
Bekler beni arkadaşım.
Bağrındadır suyum, aşım;
Sende kesilsin kurbanım,
Geliyorum Karaman'ım.

Sende gayrı evim, barkım,
Sende döner hayat çarkım.
Az zamanda kalmaz farkım;
Sana uyacak zamanım,
Geliyorum Karaman'ım.

Nevzat'ı tanıyan azdır,
Adını kütüğe yazdır.
Benim için büyük hazdır;
Senle dölsün herbir yanım,
Geliyorum Karaman'ım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Gençlere Koronalı Maniler

Sokağa çıkmak yasak gözlerim doldu benim,
Sensiz geçen günlerde gül benzim soldu benim.
Sosyal mesafemizi korona belirledi,
Seni uzaktan sevmek kaderim oldu benim.

Suya sabuna dokun, ayrılığa dokunma,
Gözlerime bak yeter, maskelerden yakınma.
Bu zalim kuralları korona dayatıyor,
Evet biraz korktum ben, hadi söyle çekinme.

Dezenfektan olayım ellerine sür beni,
Dirseğin içindeyim hapsirirken sar beni.
Ateşimi söndürdüm izole korkusundan,
Şu korona bitsin de sen o zaman gör beni.

Rüyada olsa bile seninle gezeceğim,
Dağa taş kalp çizip adını yazacağım.
Elbet bir gün bitecek bu uzun karantina,
Aşkınla iftar açıp orucu bozacağım.

Nevzat söyler doğruyu, o da gençti bir zaman,
Kolonya ikram etti, kötü yormayın aman.
Test negatif çıkınca pozitif utanacak,
Aşkımızda yeniden tazelenecek iman.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Gençlere Serzeniş

İleri demokrasi yaramadı gençlere,
Anayasa değişti gitti emek boş yere.
Azarladık olmadı, tehdit ettik kaç kere,
Bilmiyorlar devletin fiyakası bozulmaz,
Bu gençlerin içinde şemsiyesiz gezilmez.

İşçileri coplatıp, seslerini kesmiştik,
Memuru soruşturup, ateşini kısmıştik.
Askeri titretmiştik, kışlalarda esmiştik,
Neden gençler pısmıyor, bir bilmece çözülmöz,
Bu gençlerin içinde şemsiyesiz gezilmez.

Rektörler bizden dedik, okullara yöneldik,
Lâkin kaldık kapıda, saatlerce dineldik.
Üçbeş çocuk yüzünden iktidarda bunaldık,
Belli Çılgın Türk bunlar, dövölse de ezilmez,
Bu gençlerin içinde şemsiyesiz gezilmez.

Herhalde Ergenekon yumurta üretiyor,
Yumurtayı kapanlar devlete direktiyor.
Bu eylem nerden çıktı, geçmişi aratıyor,
Kurşun yağsa razıyız, karizmamız çizilmez,
Bu gençlerin içinde şemsiyesiz gezilmez.

Yumurtayı tavuktan kürtajla almalıydık,
Ya da sezaryen yapıp taşlara çalmalıydık.
Her yerde yanımızda dindar genç bulmalıydık,
Bu Atatürk gençliği bizim gibi büzölmez,
Bu gençlerin içinde şemsiyesiz gezilmez.

Cemaât yurtlarında yan gelip de yatsana
Yumurtanın yerine bize çiçek atsana.
Bizim çocuklar gibi malına mal katsana,
Beyinsiz! olanlara devlet baba üzölmez,
Bu gençlerin içinde şemsiyesiz gezilmez.

Her şey güzel pişerken su kattı aşımıza,
Yüce dağlar gibiydik kar yağdı başımıza.
Kim sardı bu gençleri aniden dışımıza?
Neler yapacakları, neden önce sezilmez?
Bu gençlerin içinde şemsiyesiz gezilmez.

Aslında bizden yana olmaları beklenir,
Çıkar hanelerine neler neler eklenir.
Neden gençler bizlere asi olur diklenir?
Neden bizi görünce tespih gibi dizilmez?
Bu gençlerin içinde şemsiyesiz gezilmez.

Neden bize kul olmaz, hocaları bunların?
Kötü örnek oluyor önlerinde şunların.
Elbette geleceğiz haklarında onların.
Medrese kuracağız, bilim böyle yazılmaz,

Bu gençlerin içinde şemsiyesiz gezilmez.

Her üniversitede en yürekli bunlarmış,
Hak, adalet özgürlük derse meydan inlermiş,
Ne güçlüye ram olur, ne sözünü dinlermiş.
Bunlar neden kurumaz, neden kökü kazılmaz?
Bu gençlerin içinde şemsiyesiz gezilmez.

Nerde yanlış yaptık biz, yolumuz açılmıyor,
Sağımız sağlam ama solumuz açılmıyor.
'Yazıklar olsun' dedik, dilimiz açılmıyor,
Nevzat gibi bu gençler, ağızları büzülmez,
Bu gençlerin içinde şemsiyesiz gezilmez.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Gezi Parkı Destanı

Sanmayın Gezi Parkı yalnızca bir korudur,
O, rantçıya sorulan en anlamlı sorudur.
Orda korunan değer, yurttaşlık onurudur;
İnsanı test etmeye bir sınav oldu Gezi,
Halk daha söylemedi söylenecek son sözü.

Zulüm kararlarıyla çok ana ağlattılar,
Acıyı paylaşana karalar bağlattılar.
Sandılar ki baskıyla sinmeyi sağlattılar;
Oysa mazlumlar ile her zaman doldu Gezi,
Halk daha söylemedi söylenecek son sözü.

Gitti Abdullah Cömert ve Ethem Sarısülük,
Bitti İrfan Tuna'da, Berkin Elvan'da soluk
Fidanlara kıydılar, kan aktı oluk oluk.
Mehmet Ayvalıtaş'ı yollarda buldu Gezi,
Halk daha söylemedi söylenecek son sözü.

Ali İsmail Korkmaz, pusularda can verdi,
Polis Mustafa Sarı, görev için kan verdi.
Ulusun direnişi tüm dünyaya şan verdi,
Umudu kurtarmaya açık bir yoldu Gezi,
Halk daha söylemedi söylenecek son sözü.

Haziranlar tükenmez, despotlar yanılıyor,
Zalimler lanetlenip, mazlumlar anılıyor.
Yaprak döken umutlar kurudu sanılıyor;
Her baharda yeşerdi, sanmayın soldu Gezi,
Halk daha söylemedi söylenecek son sözü.

Atatürk'ün gençliği başkaldırdı Gezi'de,
Feda ettiği yüreği, feda etti gözü de.
Meydanlarda haykırdı, söylenecek sözü de;
Nevzatların içinde can gibi kaldı Gezi,
Halk daha söylemedi söylenecek son sözü.

Nevzat Dağlı

Gizli Aşk

Seninle değişir mevsimler sanki,
Adını dilime aliverince.
Kışım bahar olur birden inan ki,
Yüzüme bakıp da gülüverince.

Bir selam verirsen hasreti yırtar,
Dertlerim azalır, huzurum artar;
Gözlerin ısıtır, gecemi örter,
Nur doğar ışksız kaliverince.

Dost bakışlarını özlemek güzel,
Özlemle yolunu gözlemek güzel.
Sevdamı herkesten gizlemek güzel,
Nazar değer belki, biliverince.

Dağımda kar olup erimez misin?
Sevgi ırmağımda yürümez misin?
Nevzat'ı peşinden sürümez misin?
Belki de acırsın ölüverince

Ankara- 1970

Nevzat Dağlı

Götür Evladım

Baban su başında, kova senindir,
Doldur çekinmeden götür evladım.
Tarla, tapan, dükkan, yuva senindir,
Bildir çekinmeden götür evladım.

Adaletten korkma, düşünme damı,
Sen koparmaya bak olgunu, hamı;
Köşeyi dönmeye uygun adamı,
Buldur çekinmeden götür evladım.

Amcanın verdiği yüklü bursu al,
Ticaret ehlinde malum kursu al,
Alınacak yerden lazım forsu al,
Saldır çekinmeden götür evladım.

'Akıl yaşta değil başta' demişler,
Aldırma sen sakın, ne söylemişler.
Dikeni budanmış taze yemişler,
Güldür, çekinmeden götür evladım

Para işi kolay, uçak, gemi al,
Koladan şekeri, çaydan demi al,
Mısır ambarından tavuk yemi al,
Kaldır çekinmeden götür evladım.

Sahil, kıyı deme bak ileriye,
İnşaat izni al öte beriye.
Varsın yansın orman, kalan geriye,
Küldür, çekinmeden götür evladım.

Petrol, mücevherat kâr getiriyor,
Yapsatçı olanlar çok götürüyor;
Tapuyu deldirip iş bitiriyor,
Deldir çekinmeden götür evladım.

Denize girersen gözle feneri,
Büyükler öğretir sana hüneri.
Birkaç karşı çıkan 'neyim kenarı',
Soldur, çekinmeden götür evladım.

Sakın etkilenme aykırı sestem,
Fabrikalar yarat iki kümestem.
Beraber yürümek olsun ki bestem,
Çaldır çekinmeden götür evladım.

Her ranta tuzak kur, hazırla pusu,
Kazanmaya alış, çalıştır usu,
Boş ver düşünme sen arı, namusu,
Sildir çekinmeden götür evladım.

Vakıf kur başış al, riski az olur,
Vergiden uzak dur, sonra iz olur.

Para sıfırlarken elbet giz olur,
Böldür çekinmeden götür evladım.

OFF-SHORE hesapları açarak götür,
Ülke vergisinden kaçarak götür;
Avanta olanı seçerek götür,
Maldır çekinmeden götür evladım.

Doları gönder ki Fizan'a, Man'a,
Bir zarar vermesin faiz imana.
Kazandığın helal, ye kana kana,
Puldur çekinmeden götür evladım.

Ayıbın üstüne forsu sırça et,
Kiri arıtmaya gücü fırça et.
Paralel düşmanı parça parça et,
Dildir çekinmeden götür evladım.

Yediğin bal olsun, içtiğin ayran,
Millet helal desin, ederken seyran.
Zengini, yoksulu babana hayran,
Kuldur, çekinmeden götür evladım.

Biraz da dünyada hevesin olsun,
Ama hep uhrevi bir sesin olsun.
Evlenmiş, boşanmış metresin olsun,
Duldur, çekinmeden götür evladım.

Nevzat'ın öğüdü ders olsun sana.
Ye, iç, eğlen, götür, yarasın cana.
Tanrı yürü demiş senin babana,
Yoldur, çekinmeden götür evladım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Götürme Yöntemleri

Götüren yerine ulaştırarak,
Büyüğün izinden gitmiş götürmüş.
Aslan payı hariç, üleştirerek,
Ortak olmayanı itmiş götürmüş.

Muktedir* olanlar atmış şamarı,
Eşeğe, öküze çekmiş tımarı*.
Milletle oynamış büyük kumarı,
İşçiyi, memuru ütmüş götürmüş.

Devletin malının içine dalan,
Bekçi kılığında olmuş bir çalan.
Çürüğü, bozuğu, kötüyü alan,
İyi ucuza satmış götürmüş.

Yolsuzluğa etmiş kadını alet,
Allahla aldatmış utanmaz nalet*.
Üstüne varınca korkmuş Adalet*
Elini, kolunu tutmuş götürmüş.

Devreye sokarak oğlanı, kızı,
Siper yapmış ona kayın, baldızı.
Kendi kirlerine sürüp yaldızı,
Karşıya çamuru atmış götürmüş.

Düzene inanan düzene tapmış,
Biat* eden kullar bir köşe kapmış.
Yolsuz, yollarını kendisi yapmış,
Önüne geleni katmış götürmüş.

Egemen* olanlar toplamış bağış,
Kovayı doldurmuş durmadan yağış.
Hediye alarak yaparmış söğüş,
Elbise cebine katmış götürmüş.

Muammer* insanlar daha ne diler,
Bedava dolarsa mutfak ve kiler.
Kasaya girdikçe avroyla dolar,
Rıza* ile öne yatmış götürmüş.

Elbet coşar saatlerce çağlayan,
Ona ne ki madenlerde ağlayan.
Hiç olmamış ellerini bağlayan,
Zafer* kazanarak yutmuş götürmüş.

Arsa işlerinde kimse bayraktar,
Onun hakkı olmuş işte büyük kâr.
Kanun yasak etmiş bundan ne çıkar,
Tınmamış tarihmiş, SİT*miş götürmüş.

Anaya sulanan olmuş kılavuz,
Yolsuzluk yapanlar kurmuşlar havuz.

Ev sahibi zorda, hırsız çok yavuz,
Karşı koyanlara çatmış götürmüş.

Siyasi baskıyla ketenpere* var,
Vermeyen sürülür ta hapse kadar.
Götüren, sisteme kendini adar,
Korkaklar gözüne batmış götürmüş.

Hayali ihracat yapan yapana,
Dolara, Avroya tapan tapana.
Adamlar devleti almış kapana,
Sorumlu, rüşvete fitmiş götürmüş.

OFF-SHORE hesapları açan götürmüş,
Ülke vergisinden kaçan götürmüş;
Rakı, viski, zezem içen götürmüş,
Bir ondan, bir bundan tatmış götürmüş.

Nevzatlar* anlamaz, çocuktur çünkü,
Gözünde büyüyor olanlar dünkü.
Götüren gizliden örgütlü sanki,
Birbiri yanında bitmiş götürmüş.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Not: Kimi sözcüklerin yanlış
çağrışımlar yapmasına meydan
vermemek için, şiirde kullanılan
anlamalarını veriyorum.

*Muktedir: Bir şeyi yapmaya, başarmaya
gücü yeten, erkli.

*Tımar: Hayvanlarının kıllarını, derisini
temizleme işi.

*Nalet: Lanet, kötülük, kötülük yapan kişi.

*Adalet: Kadın adı. Hak ve hukuka uygunluk,
hakkı gözetme, doğruluk, türe.

*Biat: Bir kimsenin egemenliğini tanıma.

* Egemen: Buyruk ve hüküm sahibi,
buyruğunu yürüten, bağımlı olmayan.

*Muammer: Ömür süren, yaşamış.

* Rıza: Rız olma, isteme, istek.

* Zafer: Amaca ulaşma, başarı.

Düşmanı yenme, üstün gelme, utku.

* SİT: Tarih öncesinden günümüze
kadar değişik çağların ve uygarlıkların
kültür değerlerini temsil eden eser
veya kalıntı.

*Nevzat: Çocuk, yeni doğmuş insan.

Nevzat Dağlı

Gözler

Sevgiliye bakıp, gören,
Aşk arayan, bulan gözler.
Aşkla başa çorap ören,
Başı derde salan gözler.

Bakışarak dağılırlar,
Bazen yere eğilirler.
Birbirinde boğulurlar,
Birbirine dalan gözler.

İlk bakışta umut verir,
Işığında yürek erir.
Canın yandığını görür,
Bakmasını bilen gözler.

Dost bakışlı olanı var,
Derde derman bulanı var.
Fettan fettan güleni var,
Onlardır kalp çalan gözler.

Kimi silah eder rengi,
Kimi sanki cennet dengi.
Birleştirir her ahengi,
İçin için gülen gözler.

Kimi gözler deler geçer,
Kimileri yalar geçer.
Bilemezsin neler geçer,
Ruhu eder talan gözler.

Kitap gibi okunmalı,
Ta yüreğe dokunmalı.
Gözü gözden sakınmalı,
Gözü kalmış olan gözler.

Acı bazen başa vurur,
Başı sanki taşa vurur.
Duyguları dışa vurur,
Yaşlar ile dolan gözler.

Gözü özlem sulandırır,
Boşluklarda dolandırır.
Bakışları bulandırır,
Yaşlarını salan gözler.

Mutluluğu gözler durur,
Sevdiğini özler durur.
Acı varsa, izler durur,
Yaşı yaşla silen gözler.

Velhasılı işin özü,
Asıl gören gönül gözü.

Yürek söyler gerçek sözü.
Söyler bazen yalan gözler.

Nevzat göze kurban olur,
Her bakıştan ilham alır.
Dost bakışı yârde bulur.
Odur ondâ kalan gözler.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Güncel Dileğim

Felaket anında küskünlük olmaz,
Biz toplum olarak barışmalıyız.
Bu dünya fanidir kimseye kalmaz,
Derde çare için görüşmeliyiz.

Devlet her koluyla el ele versin,
Vatandaş kurala rıza göstereyin.
Gayretler birlikte amaca ersin,
İyilik yapmada yarışmalıyız.

Liyakat ön alsın, geri kalmasın,
Devlet denetlesin, engel olmasın.
Herkes hesap versin, kimse çalmasın,
Hırsıza yolsuza karışmalıyız.

Ülkede, dünyada dostluk güdelim,
Bilimin açtığı yoldan gidelim.
Atatürk izin takip edelim,
Çağdaş uygarlığa erişmeliyiz.

Barışa inanın, kinden vazgeçin,
Hakkı, adaleti, huzuru seçin.
Nevzat'ın dileği kardeşlik için,
Beyinle, yürekle sarışmalıyız.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Güncel Rahatlama Önerileri

Her türlü durumda kendini kurtar,
Cukkalayıp cuk cuk yapıp rahatla.
İşinden artmazsa, dışından artar,
Lokmaları cücük yapıp rahatla.

Aklını çelmesin çocukla, karı,
Kredi kartıyla bozma ayarı.
Aç kalırsın sade yersen hıyarı,
Yoğurtlayıp cacık yapıp rahatla.

Tüccarsan aç gözü Çin'den kot getir.
Berbersen sokaktan keli tut getir.
Kars'tan, Erzurum'dan karkas et getir,
Satamazsan sucuk yapıp rahatla.

Kimseyle paylaşma tatlı aşını,
Yardım isteyene kaldır kaşını,
Anlamli anlamli salla başını,
Dilin ile cık cık yapıp rahatla.

Kılıfın hazırsa minareyi çal,
Bekçilerle dost ol, önlemine al.
Eğer elin ile tutmuş isen bal,
Parmasını bicik* yapıp rahatla.

Anarşi yüzünden bozmasın havan,
Araban yanmışsa kaskoya güven.
Evini yıkanla olmasın davan,
Kırık camla cıcık* yapıp rahatla.

Olmayasın sakın kara gün dostu,
Farzet ki yakının anlamsız küstü.
Ele geçirince kaptırma postu,
Kesip biçip gocuk yapıp rahatla.

Vergi güncellenir; sıkma canını,
Emecek değil ya devlet kanını.
İktidara yanaş, yükselt şanını,
Tahsildarı mucuk* yapıp rahatla.

Çiftçiysen yaz günü yağmura sevin,
Ne harmanda üzül, ne yolda dövün.
Tarlada başağın tutmazsa evin,
Değirmende hecik* yapıp rahatla.

Aşçıysan yemeği gönderme çöpe,
Karıştır hepsini doldur bir küpe;
Adını kebab koy, sat tepe tepe,
Yiyenleri bocuk* yapıp rahatla.

Eğer bozuk ise süte limon sık,
Lor peyniri olur ye ılık ılık;

Arta kalan suyu veriyor sağlık,
Pastalarda sücük* yapıp rahatla.

Siyasetse işin halka çoban ol,
Sürüyle samimi, ferde yaban ol.
Havuzda su tutan sağlam taban ol,
Kurnaları gücük* yapıp rahatla.

Bürokratsan halkı çok iyi ayır
Güçlüye evet de, güçsüze hayır,
Muhalif kızsda da yandaşı kayır,
Muhabbeti vıcık yapıp rahatla.

Kılık kıyafete besleme haset,
Sil gitsin devrimi olmuşsa bir set.
Çarşafa dolansın varsın siyaset,
Aydınları gıcık yapıp rahatla.

Vergiyi kaçırma vergiden kaçın,
Devlete kazık at, devletten geçin.
Eğer yandaş isen olmaz hiç suçun,
Develeri mucuk* yapıp rahatla.

Alimsen medyada herze yumurtla,
Sapıklar dinlesin seni umutla.
Depremi sübyanla evlenip kutla,
Akli biraz uçuk yapıp rahatla.

Medyanın tamamı elinde olsun,
En galiz küfürler dilinde olsun.
Muhalif kodesin yolunda olsun,
Yiğitleri böcük yapıp rahatla.

Nevzat'ı kendinden akıllı sanma,
İster inan ona, ister inanma.
Topluma yararım yok diye yanma,
Üç beş tane çocuk yapıp rahatla.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
* Bicik: Meme, meme başı.
* Cıcık: Süs.
*Mucuk: Oyunda ebe.
* Hecik: İnce bulgur, düğürçük.
* Bocuk: Domuz.
* Gücük: Kısa, bodur.
* Sücük: Peynir suyu.
* Mucuk: Küçük sinek.

Nevzat Dağlı

Gündeme İlişkin Düşünceler

Herkes âlim, okumadan biliyor,
El üstünde karaya ak diyenler.
Muktedirle sarmaş dolaş gülüyor,
Bir sofrada beraberce doyanlar.

Aklievvel, güzel ahkâm kesiyor,
Yüksek tepelerden yana esiyor.
Mazlumun üstüne zehir kusuyor,
Zalim kapısında haram yiyenler.

Burnundan kıl aldırmayan ukala,
Diktatöre kul oluyor pekâlâ.
Doğruları söylüyorsan sen hâlâ,
Azalıyor seni dostu sayanlar.

Sidik yarıştıran şimdi gözdedir,
Her şeye muhalif artık düzdedir.
Anlaşıldı dostlar suçlar bizdedir,
Tertemizdir 'Egoist'e uyanlar.

Bu saltanat kime hüzün, kime hoş?
İstiyorlar uy onlara sen de coş.
Adaleti arayanın eli boş,
Kurtuluyor yiğitlere kıyanlar.

Tevazu demode, modadır caka,
Her şeyden üstündür şimdi fiyaka.
Doğruluk, dürüstlük oldu tu kaka,
Baş tacıdır artık halkı soyanlar.

Dedikleri olmaz, senden bilirler,
Seni düşman bilip öcü alırlar.
Sicili temize bir kulp bulurlar,
Kendi pisliğini saçıp yayanlar.

Dinci geçinenler güce tapıyor,
Pazarlık yaparak bir şey kapıyor.
Barış sürecine katkı yapıyor,
Ülkenin altını delip oyanlar.

Cahillere eş tuttular veliyi,
Erdirdiler gözü dönmüş deliyi.
Milletim sevmiyor terbiyeliyi,
Çok makbuldür a...na koyanlar.

Neden teröriste kucağı açtık?
Biz niçin baldıran zehiri içtik?
Neye söz vermiştik, neden vaz geçtik?
Hep haklı mı sözlerinden cayanlar?

Haksız çıkanların kızarmaz yüzü,
Alkışla artıyor afisi, pozu.

Kurdu pohpohluyor ram olan kuzu,
Hani nerde uyananlar, ayanlar?

Onurlar ne yazık güce kirada,
Şeref, namus eziliyor arada.
Nerde demokrasi, milli irade?
Utanmıyor biat edip tüyenler.

Yeter artık Nevzat sözü kısa kes,
Özgürlük yok, demokrasi tıknefes;
Kulakları tırmalıyor doğru ses,
İncinmesin sesimizi duyanlar.

Nevzat Dağlı

Gündemimiz Komedi

Gündemi sarıyor saçmalık her gün,
Zırvada kendini aşanlar gülünç.
Yalanlar baş tacı, gerçekler sürgün,
Doğrunun peşinden koşanlar gülünç.

Demokrat, işçiden hakkı sakınır,
'Ayaklar baş oldu' diye yakınır.
Kimi şaşkın şaşkın ona bakınır,
Olan bitenlere şaşanlar gülünç.

Mankenin oyuyla çobanın oyu,
Eşit mi bakalım, aynı mı boyu?
Çahili yutuyor kazdığı kuyu,
İtenler gülüyor, düşenler gülünç.

Yağ yakılan hemen kibirleniyor,
'Ben oldum' diyerek böbürleniyor.
Aptal muhterisi, hırsı yeniyor,
Köpürüp köpürüp taşanlar gülünç.

Futbol doldu 'Kutlu doğum haftası',
Dindarlık mı sömürünün yaftası?
Kime gönderiyor futbolcu pası?
Sahadan gaz alıp şişenler gülünç.

Çarşafa dolandı siyaset şimdi,
'Devrimden yanayım', diyenler kimdi?
Eyyamcı, halkçının gücünü emdi,
Çiğler baş üstünde, pişenler gülünç.

Adam sayılıyor fodulu, keli,
Özgürlük isteyen fermanlı deli.
Kibiri boğuyor direncin seli,
Ulusun sabrını deşenler gülünç.

Yurda nazar değdi, ortalık tufan,
Artistler konuşur, karışır kafan.
Birbirine düşman ilimle, irfan,
Bilimi tırnakla eşenler gülünç.

Mutaşavvıf, hamileyi suçluyor,
Sokağa çıkması ayıptır, diyor.
Yobazın alimi önde gidiyor,
Bunlarla yaşanan hoş anlar gülünç.

Ekmek alanlardan belge istenir,
Sonra özgürlük var ülkede denir.
Beyaz çay içilir, bildircin yenir,
Tevazu zamanı, boş anlar gülünç.

Nevzat işte budur ülkenin hali,
Gündem belirliyor kaymakam, vali.

Boşa yorulmasın sazının teli,
Kendi çalıp kendi coşanlar gülünç.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Günümüzde Fark Yaratanlar

İnsanlar aynı değil, tecrübeyle sabittir,
Muktedirden avanta alanlar fark yaratır.
'Faiz haram' fetvası diyanete aittir,
Hile-i şeriyeyi bulanlar fark yaratır.

Milliyetçi geçinen ümmetçiliğe yatar,
Mehdi pozu takınır millete çalım satar;
Olur olmaz yerlere götürür mitil atar,
T.C'yi tabeladan silenler fark yaratır.

Beş parmağın beşi de bir değildir, diyorlar,
Lakin emek vereni eşit eşit soyarlar.
Besmeleyle haramı afiyetle yiyorlar,
Ayın çatlatmasını bilenler fark yaratır.

İtibarım var diye öğünür şişinirler,
Yandaş olan herkesi kul diye düşünürler.
Daha dünyada iken cennete taşınırlar,
Burada cihat için kalanlar fark yaratır.

Kapitalist düzende dinci kârı amaçlar,
Rantlara kurban olur tepeler ve yamaçlar.
Hep dürüstlük üstüne verilir de demeçler,
Bekçiyle birlik olup çalanlar fark yaratır.

Öyle dönekler vardır güçlünün sesi olur,
Başta bazen kalpağı, bazen de fesi olur;
Üfürükçü hocanın keskin nefesi olur,
Taraftarken tarafsız kalanlar fark yaratır.

İşler kötü gidince ayıya dayı derler,
Köprüyü geçmek için peşi sıra giderler.
Tükürdüğünü yalar, daha her haltı yerler,
Yüzleri kızarmadan gülenler fark yaratır.

Her doğru sözü müze ahkâm kesenler olur,
Çoğu görmezden gelip dilsiz susanlar olur.
Bazen öfkelenerek zehir kusanlar olur,
Nevzat'a tehditleri salanlar fark yaratır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Günümüzde Mutlu Vatandaş Portresi

Biat etmek ne güzel, reis bilir her şeyi,
Her şerde birçok hayır görüyorsun ne mutlu.
Seçimlerde galipsin, helal ettin her oyu,
Gögsünü gere gere veriyorsun ne mutlu.

Alnı secde görene güvendir mutlu idin,
Onunla beraberken esendir, kutlu idin.
Şimdi onlar kaçarken ardında atlı idin,
Ümüğünü sıkmaya varıyorsun ne mutlu.

Fethullah'ı öveni alkışladın bir zaman,
Paralel denilince küfredersin her zaman.
Senin gönlün genişdir, yoktur şükür dar zaman,
Yandaşlıkla safalar sürüyorsun ne mutlu

Ümmetçilik gözdeyken, tüm keramet ondaydı,
Atatürk'ün ilkesi, sırada en sondaydı.
Dün bu milliyetçilik ayaklar altındaydı,
Bu gün dinle ırkını karıyorsun ne mutlu.

'Barış süreci' denen, terörle müzakere,
Alkıştan ellerini kızartmıştı kaç kere.
Şimdi hain, uğursuz yazıyorsun her yere,
Muhafifte suçluyu arıyorsun ne mutlu.

Teröristi aklarken Habur'da seyyar hukuk,
Mutluluktan ötmüştün medyada guguk guguk.
Şimdi dağda, şehirde kan akar oluk oluk,
Hesabını askerden soruyorsun ne mutlu.

ABD dostun idi, yere göğe koymazdın,
Emperyalist diyeni hiç adamdan saymazdın.
Batı'nın desteğinden asla şüphe duymazdın,
AB'ye bir çıkıp bir giriyorsun ne mutlu.

Komşuyla sıfır sorun, Şam, Halep tozlu yoldu.
Alım satım ganiydi, her yerde kazanç boldu.
Esad, Esed olunca kanlı bir zalim oldu,
Oku takip yayını geriyorsun ne mutlu.

Rus uçağı düşünce sevinçten uçuyorsun,
Her gün sosyal medyada neşeler saçıyorsun.
Şehidi alkışlayıp, askerden kaçıyorsun.
Kendi sahte yararı sarıyorsun ne mutlu.

Rus'tan özür dilendi, mutlu olan yine sen,
Ticaret canlanınca, parsa alan yine sen.
Her utanca münasip çare bulan yine sen,
Rezilliğe postunu seriyorsun ne mutlu.

Zalime kul olursun, kulluğa seçmiş ise,
Eşiğe yüz sürersin bir kapı açmış ise.

Dik durmanın modası birazcık geçmiş ise,
Yumuşayıp bir güzel eriyorsun ne mutlu.

Topçu, popçu bir olup şirinlikler yaparak,
Parsayı topluyorsun muktedire taparak.
Yolunu buluyorsun, halk yolundan saparak,
Çıkar için cepheler kuruyorsun ne mutlu.

`Bendavarım' diyorsun çobana bakıp bakıp,
Günlük ısınıyorsun geçmişini yakıp yakıp.
Kaynağı harcıyorsun, havuza akıp akıp,
İrmakları boş yere yoruyorsun ne mutlu.

Haram helal demeden yutarsın kana kana,
Muktedirin torpili hep olmuş senden yana.
`Yürü ya kulum' demiş, sanırım Tanrı sana,
Güçlülerle birlikte yürüyorsun ne mutlu.

Üretimden uzaksın yan gelip yatıyorsun,
Devletin sayesinde keyifler çatıyorsun.
Onurun anasını bir pula satıyorsun,
Yardımla, sadakayla ürüyorsun ne mutlu.

Tertiple her belayı savıyorsun ne mutlu,
Hırsız senin dostunsa övüyorsun ne mutlu,
Ona hırsız diyeni dövüyorsun ne mutlu.
Beraber çaldık derse yeriyorsun ne mutlu.

Ozan şimdi korkudan çıkarmıyor sesini,
Fincancı katırının düşünür küfesini.
Nevzat'ın taşı ile Nevzat'ın kafasını,
İhbar edip güçlüye, yarıyorsun ne mutlu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Halka Moral Destanı

Karamsarlık artmasın, pembe tablo çizelim,
Halka moral lazımsa verilir ne var bunda?
Çirkinliği görmeyip, güzellikler dizelim,
Gerçeğe ipek tüller serilir ne var bunda?

Muzır fikir yüzünden algılar değişmesin,
Kızıp köpürenlerde salgılar değişmesin.
İyimserlik yayılsın, bulgular değişmesin,
İyi dersin iyiye varılır ne var bunda?

Yolsuzluk yolu varsa beraber yürümeli,
Geride iz kalırsa çalılar sürümeli.
Kasa, kutu ne varsa üstünü bürümeli,
Meraklıya hesabı sorulur ne var bunda?

Emir kulu olanlar gizliye bakmamalı,
Büyüklerin işine burnunu sokmamalı.
Katakullu olsa da göz yumup çakmamalı,
Paralel güç olursa sürülür ne var bunda?

İş yapanı alkışla, biraz biraz çalsa da,
Bırak hak aramayı, ta mahşere kalsa da.
Musluktan gelen suda bulanıklık olsa da,
Akan sular zamanla durulur ne var bunda?

Kapitalist sistemde, kâra her yol mubahtır,
Kazanca karşı çıkmak bağışlanmaz günahdır.
Mazlum, haddi bilmeli, hakkı olan bir ahtır,
Böyle böyle amaca erilir ne var bunda?

Eğilip bükülürken paralel sanılmışsan,
Bir çapulcu, darbeci olarak anılmışsan;
Üzülme azarlanıp küfürle yenilmişsen,
Büyüklerce küçükler yerilir ne var bunda?

Devletli sinirlense, yüzüne 'ulan' dese,
Sakin itiraz etme, sözüne 'yalan' dese;
Sana darbeci dese, 'suçsuzdur çalan' dese,
Bazen sınırlar böyle gerilir ne var bunda?

Elbet dünya lideri itibarsız kalamaz,
İktidar olmayanlar bu gerçeği bilemez.
Muktedir emretmişse, saray kaçak olamaz,
Mahkeme yasaklarsa girilir ne var bunda?

Çay toplayan Adalet, üstünü örtmüyor mu?
Élindeki terazi suçluyu tartmıyor mu?
Muktedir el pençe duranlar artmıyor mu?
İkbal için böyle de durulur ne var bunda?

Adalet çay toplasa demi mi sorun olur?
Mahdumlar filo kursa gemi mi sorun olur?

Troller beslenirse yemi mi sorun olur?
Halkın beyni birazcık yorulur ne var bunda?

Muhtarlar bilinçlendi, sarayda eğitildi,
Ülkenin sorunları un gibi öğütüldü.
Dişe gelen taşlar da kırılıp dağıtıldı,
Ağızda lokma olan yarılr ne var bunda?

Süreçten teröristi dışarı atıyorlar,
İmralı'yı Kandil'i herkesi katıyorlar.
İtinayla terörün nabzını tutuyorlar,
Yakında beli bile kırılır ne var bunda?

Halinden memnun olsun, kömür alsın fakirler,
Dillerinden düşmesin devletine şükürler.
Madenciler ölürse, hep bir olsun fikirler,
Kader denir ocağa girilir ne var bunda?

Dağ taş zeytin ağacı, ülkeye rant gerekir,
Tarlaya santral yapsan daha çok kâr bırakır.
İş bilersen sen de gel, rödövanla para kır,
Yandaş olan mutlaka görülür ne var bunda?

Kafa karıştırmasın Ermenekler, Somalar,
Protesto edersen karşı çıkar TOMA'lar.
Suyla, gazla kovulur itirazcı kümeler,
Muktedir muhalife darılır ne var bunda?

Kimler eleştirirse bu mukaddes düzeni,
Asi ilan edilir devirirse kazanı;
Susturmak caiz olur okuyanı, yazanı,
Düşünenin defteri dürülür ne var bunda?

Diktatörlük kurulur işler iyi gitmezse,
Çanına ot tıkanır muhalefet bitmezse.
Devleti korumaya asker, polis yetmezse,
Reis seven milisler var olur ne var bunda?

Herkes güler oynasır yağcılar yarışırsa,
İnsanlar mutlu olur düzenle barışırsa.
Gerçekleri görenin kafası karışırsa,
Elbette ona dünya dar olur ne var bunda?

Zayıf boyun eğerse güçlüyle kardeş olur,
Eğer başkaldırırsa fitrattan serkeş olur.
Kimse hayır demesin, teröristle eş olur,
Evet diyen sevilir, hür olur ne var bunda?

Kimse Çapanoğlunun üstünü açmamalı,
'Yolsuzluk var' diyerek zehirler saçmamalı.
Özgürlük var sananlar kendinden geçmemeli,
Başına uygun çorap örülür ne var bunda?

Cerattepe altından oyulursa aldırma,
Münasip bir yerine koyulursa aldırma.
Ülke ehil hırsızca soyulursa aldırma,
Nemalar havuzlarda karılır ne var bunda?

Köylü madenci olsun, bitsin bağ ile bostan,
Ülkeyi sermayeye bağlayalım esastan.
Nevzat yüzde elliye moral olsun bu destan,
Suya düşen yılanı sarılır ne var bunda?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Halkın Tokadı Üzerine

Benim halkım atar oyu, tokadı,
Yoksulluğu üzerinden atamaz.
Tarla, tapan tüketir de takadı,
Ürününü değerinde satamaz.

Razı olur iki torba kömüre,
Eyvallah der şeyhten gelen emire.
Sırtı alışıktır kuru demire,
Rahat rahat döşeklerde yatamaz.

Meydanlarda azarlanır aldırılmaz,
Kardeş desen tatlı sözü kaldırmaz.
Ne tuhaftır, saldırana saldırılmaz,
Ezenlere tek söz edip çatamaz.

İşsiz kalır sadakaya raz'olur,
Çalış dersen gurur yapar bozulur.
Şiyasette soyanlara koz olur,
Yandaşının ellerini tutamaz.

Karar için bilgi ile donanmaz,
Özgürlüğü vadedene inanmaz.
Terörü, faşizmi tehlike sanmaz,
Tatlı dili, güler yüzü itemez.

Gerçeği görürse üstünden aşar,
Halk dalkavuğuna hep gönlü düşer.
Verdiği karara kendisi şaşar,
Şaşkınlıktan azı çoğa katamaz.

Halkımın inancı en önde gelir,
Hocadan, dededen icazet alır.
Her zaman doğruyu kendisi bilir,
Lakin akli başkasına satamaz.

Takım tutar gibi, parti tutar o,
Kefen giyip musallaya yatar o,
Liderleri uçurmaya yeter o,
İçin için yanar ama tütemez.

Yalnız seçimlerde kahrı çekilir,
Oy verdikten sonra boynu bükülür.
Yıllar yılı vaatlerle ekilir,
Kökü salıp, güneş görüp bitemez.

Emeği çalanı başa getirir,
Fırsat bulsa kendisi de götürür.
Kazanımı lotaryada yitirir,
Her seçimde kumar oynar, ütemez.

Şimdi halkım medyamızın gözdesi,
Oy verdi, yükseldi bilinç yüzdesi.

Kuru cahil, demokrasi öznesi,
Yalnız bunu Nevzat bile yutamaz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hangi Gemideyiz

Nuh'un Gemisi'nde can pazarı var,
Günahkâr olanlar kalsın inmesin.
Masumun üstünde Hak nazarı var,
Ortam kararmasın, ışık sönmesin.

Atlasın gemiye radikal dinci,
Yanında yer alsın aydına kinci.
Onların eseri bütün bu sancı,
Günahsız olanın başı yanmasın.

Aynı gemideyse soyguncu güruh,
Onları birlikte yazacak tarih.
Soyanlar meydanda, soyulan sarıh,
Başı kuma sokup kimse sinmesin.

Pusulasız kaptan çok yol almışsa,
Tayfaya, miçoya korku salmışsa;
Çarkçıbaşı bile korsan olmuşsa,
Beraber yürüyen şimdi dönmesin.

Birlikte yiyenler aynı gemide,
Haramla, helalle şişirdi mide.
Yetim yoksul hakkı yendi hemi de,
Hazımsız olana kimse kanmasın.

Aynı gemideydi kumpas kuranlar,
Masumu adalet ile yoranlar.
Muktedir eliyle hesap soranlar,
Dünkü paraleller bizi anmasın.

Ayyıldız bayraktır bizlere rumuz,
Kalbimiz, beynimiz, elimiz temiz.
Bandırma Vapuru bizim gemimiz,
Atatürk sevmeyen ona binmesin.

Ortaya saçıldı paralar, pullar,
Hakka, adalete kapandı yollar.
Havuzda fırtına koparan kullar,
Nevzatları salak, yalak sanmasın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Havuz Soruları

Havuzun musluğu kimin elinde?
Üstü karartılır sislenir, neden?
Suları topluyor kendi halinde,
İstedığı gibi pislenir, neden?

Havuz çamurlanmış, bulanmış suyu,
Derinliği yoktur artmıyor boyu.
Havuzda girenin paklanır soyu,
Suyunu görmeyen paslanır, neden?

Havuzda dolaşır süs balıkları,
Kendine baktırır hep alıkları.
Solucan tıkamış tüm delikleri,
Sazanlar keyifle uslanır, neden?

Havuzun çevresi karmakarışık,
Olanı gizliyor yaban sarmaşık.
İçinde yüzenler neden sırnaşık?
Hangi muktedirde yaslanır, neden?

Beynimde dolaşır soru yumağı,
Havuz soruları yorar dimağı.
Bentlerle çevrilir halkın ırmağı,
Kirlenmiş havuzlar süslenir, neden?

Havuzda meczuplar tehdit savurur,
Havuzda yobazlar çamlar devirir;
Havuzda sahtekar işler çevirir,
Havuz dışındaki ıslanır, neden?

Abdesti bozmaz mı bu kirli sular?
Kimler bu abdestle namazlar kılar?
Kimler su altından nemalar çalar?
Korkmadan haramla beslenir, neden?

Herkesler görüyor pis olduğunu,
Havuz denetleyen görmüyor bunu.
Soran unutuyor ne sorduğunu,
Sorunca duvara tosluyor, neden?

Hiç utanmıyor mu havuza dalan?,
Nasıl helal görür suyunu çalan?
Neden ses vermiyor dersini alan?
Nevzatlar üzülür, hislenir, neden?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hayaldi Gerçek Oldu

Baykuşlar kumru gibi, kargalar bülbül gibi,
Şakıyarak öttüler, hayâldi gerçek oldu.
Gerçekler hayâlleşti, yalan örttü tül gibi,
İşe hile kattılar, hayâldi gerçek oldu.

Zıplaşıyor pireler, kan emiyor tüm bitler,
Yal yediği kapıdan saldırıyor tüm itler.
Taşları bağladılar, çaresizdir yiğitler,
Uçurumdan ittiler, hayâldi gerçek oldu.

Sadakayla karınlar doyuruldu çok şükür,
Zil takip oynadılar, mutlu oldu tüm fakir.
Cepte para yoksa da, mutfak olsa tamtakır,
Oylarını attılar, hayâldi gerçek oldu.

İşi gücü olmayan boşa bekledi rızık,
Akla şifa vermiyor yenilen onca kazık.
Kaval maval dinleyen sürüleşti ne yazık,
Koyun gibi güttüler, hayâldi gerçek oldu.

Devletin malı mülkü satıldı yabancıya,
Ülkesini sevenler katlandı bu sancıya.
Yolcular alacaklı, borç çıkardı hancıya,
Hanı yağma ettiler, hayâldi gerçek oldu.

Mutfakta yangın çıktı yükseliyor dumanlar,
İşsizlik meslek oldu, geçmez oldu zamanlar.
Cumhuriyet malıydı fabrikalar, limanlar,
Satıp satıp battılar, hayâldi gerçek oldu.

Cennete vize veren din taciri olan var,
Yurtsever aydınlara rezil kara çalan var.
Yurttaşları bölmeye dönük gizli plan var,
Böle böle yittiler, hayâldi gerçek oldu.

İnşaat devletleşti, lojmanlar özelleşti,
Kıyıları parsellendi, tatiller güzelleşti.
Kimler müteahhitle anlaşarak elleşti?
Yapıp yapıp sattılar, hayâldi gerçek oldu.

Doğulular alıştı sefalara sürmeye,
Şimdi daha hazırlar Avrupa'ya girmeye.
Başlıklar cepte kaldı, berdelleri görmeye,
Uçak ile gittiler, hayâldi gerçek oldu.

Gençleri okullarda susturmak caiz oldu,
Helâl yiyen yurttaşı kusturmak caiz oldu.
Zulme baş kaldıranı bastırmak caiz oldu,
Hapislerde yattılar, hayâldi gerçek oldu.

Padişahlık geliyor, belirdi işaretler,
Liboşlar tezgahlıyor, döküldü maharetler.

Laikliğe sövgüler, orduya hakaretler,
Kemalizme çattılar, hayâldi gerçek oldu.

Muhalifin çanına otları tıkadılar,
Yandaşı, yalakayı zemzemle yıkadılar.
Zamane hukukuna hakim oldu kadılar,
Adaleti üttüler, hayâldi gerçek oldu.

İleri demokrasi, coplarla kuruluyor,
Zulme başkaldıranlar meydanda vuruluyor.
Kurumlar ele geçti, hesaplar soruluyor,
Zaten buna fittiler, hayâldi gerçek oldu.

Türk'ü silmek isteyen anayasa yapıyor,
Atatürk kapısını yüzümüze kapıyor.
Elinde ip sallayan teröriste tapıyor,
Ellerini tuttular, hayâldi gerçek oldu.

Ülkesini sevenler kararları bağlarken,
Yandaş gülsün oynasın, iktidarları varken.
Çocuklar oyuncakla avutuldu ağlarken,
Nevzatlar hep yuttular, hayâldi gerçek oldu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hayali Bir Gavut Portresi

GösteriŒe düŒkün hayatı vardır,
Her yerde en öne atılır gavat.
Œahsına münhasır fiyatı vardır,
İtibar uğruna satılır gavat.

Saçları, bıyığı boyalı olur,
Sirtı bir yerlere dayalı olur.
Kahpe sermayesi, puŒ malı olur,
Topluma en üstten katılır gavat.

Hovarda, zampara sırrı ondadır.
Kıvırmakta önde, mertte sondadır.
Her kötü resimde mutlak fondadır,
Lakin el üstünde tutulur gavat.

Keldir perçeminden yapışmak olmaz,
Forludur onunla kapışmak olmaz.
Fakat karşısında apışmak olmaz,
Çiğnenirse eğer yutulur gavat.

Sus Nevzat, kundakçı yakar dağını,
Namerde çatarsan bozar bağını.
Devreye sokarsa tüm ortağını,
Ne kaybeder ne de ütülür gavat.

Nevzat Dağılı

Hayaller İçinde Susuz, Uykusuz...

Gördüğüm rüyayı hayra yorarken,
Hayale dalmışım susuz, uykusuz.
Hayaller içinde seni ararken,
Kendimi bulmuşum susuz, uykusuz.

Sen yoktun bağlarım harap olmuştu,
Yemyeşil vahalar serap olmuştu.
Gözyaşıım yakıcı şarap olmuştu,
Sarhoşun olmuşum susuz, uykusuz.

Hayali sarmışım kucak açarak,
Gözpınarlarından umut içerek.
Vahalar içinde çöller geçerek,
Yanına gelmişim susuz, uykusuz.

Sen duymadın boşa gitti sözlerim,
Aşk yorgunu oldu tutmaz dizlerim.
Dilim dönmez, açık gider gözlerim,
Bakmışsın ölmüşüm susuz, uykusuz.

Nurlu anlar yoksa Nevzat bocalar,
Şözcük olmaz kesik kesik heceler.
Özlem denizinde uzun geceler,
Sazımı çalmışım susuz, uykusuz.

Nevzat Dağlı

Hayrettin Karaca'nın Ardından

Vefasız yar gibiydi çoraklaşmış topraklar,
Sadık yar olsun diye dil döktü Toprak Dede.
Yüreğini dert sardı sarardıkça yapraklar,
İçin için ağladı sel döktü Toprak Dede.

Tema Vakfı'nı kurdu toprağa dede oldu
Halkına bilinç verdi, yüreğe sevgi doldu.
Doğaya gönül veren ilhamı onda buldu,
Çevreci kucaklara gül döktü Toprak Dede.

Adım adım gezerek yurttaşıyla buluştu,
Çevreye sevgi, saygı onun ile gelişti.
İnanan dostlarıyla arı gibi çalıştı,
Tatsız kalan dünyaya bal döktü Toprak Dede.

Hayrettin Karaca'ya Nevzatlar hayran idi,
Onunla sohbet etmek doğada bayram idi.
Amaç yeşil bir yurdu özgürce seyran idi,
Vatanı gezenlere yol döktü Toprak Dede.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hemşire

Sağlık ordusunda derman meleği,
Hastane neferi olur hemşire.
Güven uyandırır kepi, yeleşti,
Hastaya gülerek gelir hemşire.

Şifa kaynağıdır tatlı dilleri,
Hastayı incitmez mahir elleri.
Eli altındadır damar yolları,
Açar o yolları bulur hemşire.

Eliyle, kalbiyle insana yakın,
Yeter ki onlara insanca bakın.
Acı söz söyleyip kırmayın sakın,
Her türlü niyeti bilir hemşire.

İlaçta, iğnede, sarmada usta,
Güven duymalıdır onlara hasta.
İhmale yer vermez hiçbir hususta,
Gerekli önlemi alır hemşire.

Derde çare olmak hevesindedir,
Çaresiz kalırsa hep yasındadır.
Kulağı her zaman zil sesindedir,
Nöbette uykusuz kalır hemşire.

Çareler ararken risk altındadır,
İlaçlar kararken risk altındadır.
Yaralar sararken risk altındadır,
Nevzat*, Kemal* için ölür hemşire.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

* Nevzat: Çocuk.

* Kemal: Yetişkin

Nevzat Dağlı

Her Şey Güzel Olacak-öfkesiz Nutuk

Şiyaset bir kumardır sevgili vatandaşlar!
Ütersem iş bitecek, her şey güzel olacak.
Devletin malı deniz, kazanç satmakla başlar,
Satarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

İşçi benim kardeşim, memurlar arkadaşım,
Köylünün anasına feda olsun bu başım.
Emekli ağladıkça boğazdan geçmez aşım,
Yutarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Gözdesiyim çok şükür tüm İslam aleminin,
Yazdığına kanmayın münafık kaleminin.
Dümenine yaklaştım devlet denen geminin,
Tutarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

İstanbul'da padişah görmek istiyor ümmet,
Bu da olur inşallah, Rabbim ederse himmet.
Dolmabahçe Sarayı bana olunca zimmet,
Yatarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Saltanatı kuralım, gerçekleşsin bir rüya,
Allah'ın nimetini yiyelim doya doya.
Düşmanların hayali beni kaybetmek, güya,
Yitersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Ben gidersem bu devlet çatır çatır yıkılır,
Enkazın üzerine baykuş gibi çıkılır.
Tek devleti kurarken nasıl benden bıkılır?
Kotarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Muhalifler boş çuval, dik durmuyor gördünüz,
Bir yerimde kıl olmak olsun dünya derdiniz.
Her yere beni dikin, benle dolsun yurdunuz,
Bitersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Adalet bize engel, söylemiştim kaç kere,
O yüzden icraatta veriyoruz çok fire.
İstedğim hakimi, uygun gördüğüm yere,
Atarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Kuvvetler ayrılığı kudreti törpülüyor,
Bürokrasi, gücümün üstüne örtülüyor.
Tek adam ağırlığı hukukla tartılıyor,
Yetersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Suç işleyen bizdense vermem adamlarımı,
Ben onlara borçluyum muktedir iktidarımı.
Muhalif kart beğensin kırmızı mı, sarı mı,
İtersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Gücüme paralel var, bu içimde his gibi,
Dünkü omuzdaşlarım sanki bana küs gibi.

Ben onların burnunda bayıltan bir mis gibi,
Tütersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Haşhaşın darbeciler sarmışsa her yanımı,
Helâl mi edeceğim onlara ben kanımı?
İnlerinde gösterip bir de baykuş yanımı,
Ötersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Ohal bu hal demeyin, halinize şükredin,
Başa bela sarmazsa, dilinize şükredin.
Ampulünüz yanarsa, telinize şükredin,
Nötürsem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Fiili durum ile gücüm ucsuz bucaksız,
Gelin benim yanıma kalmayın siz kucaksız.
Bahçeli bir devletle işi kurtsuz, böceksiz,
Götürsem iş bitecek, her şey güzel olacak.

İnternet bana düşman, yok feyisbuk, tivittir,
Hangi demokrat olsa bu durumda kıvırtır.
Çapulcunun gözüne, biber gazı savurtur,
Batarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

İşsiz kalıyor mu bak, bize yakın çocuklar?
Danışman, gazeteci, armatör olanı var.
Onların yanlarına akıllı tenkit savar,
Katarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Sevgili vatandaşım elini bana uzat,
Berâber yürüyelim, olmasın hiçbir tezat.
Bir gün yazdıklarına pişman olacak Nevzat,
Çatarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Her Şey Kontrol Altında

Krizler teĒet geĒti, işsizlik varsın artsın,
Alış veriŐ bilmeyen iŐyerini kapatsın.
Fabrikadan kovulan evde yan gelip yatsın,
Çarşı pazar diyerek siz sokaĒa çıkmayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

İŞçiler mutlu mutlu meydanlarda sulansın,
Memurlar isteĒiyle çamurlara bulansın.
Hakkını arayanlar haklanıp haklı yansın,
Bu güzelim günlerde havadan nem kapmayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

Gripten ölmemiŐsin, Őükret ki yaŐıyorsun,
Şu aşı sorununu neden hep kaÇıyorsun?
Her kafadan bir ses var, haklısın ŐaŐıyorsun,
Aklını yorma boşa, suskunluk olsun payın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

Hiç utanç duymayalım dilimizden ötürü,
Sözlerimiz "gaf" olsa geĒmez üç beş satırı.
Feneri unutamım, yok mu deprem hatırı?
Ruhunu dinliyoruz inanın ki her fayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

Paralel darbecinin, aĒısını daraltıldı,
YolsuzluĒu görenin tüm ufku karartıldı.
DoĒru yazan muzırlar, atıldı morartıldı,
Yandaş yalaka olun, muktedirden kopmayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

GDO nedir diye araŐtırmayı bırak,
Dua et her melânet bizlerden olsun ırak.
Şeyhi dinle mürit ol, kendini ona bırak,
Beraber yürüyelim başka yola sapmayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

Medyamıza dikkat et bayram gibi ortalık,
Seyirlik olay bunlar, bakalım alık alık.
Canı kurtarmaya bak, her Şeyin başı saĒlık,
Sebze, meyve pahalı siz bunları yok sayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

'Silahlı unsur' oldu eli kanlı terörist,
Teröriste dokunan ya komplocu ya faşist.
Yaygarayı koparan üç beş çapulcu sadist,
Akilleri dinleyin, barış mesajı yayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

AB bize tutkundur, ABD bizden yana,
Dostlarla çevriliyiz, hem de İzmir'den Van'a.
Kimler göz koyacakmıŐ bu güzelim vatana?
Ne olur patlamıŐsa Şurda burda üç mayın,

Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

İrak Şimdi özgürdür, sırada Suriye var,
Özgürlük yayılacak hem de İran'a kadar.
Halka güven veriyor Malatya'daki radar,
İsrail af diledi, Gazzeliler korkmayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

Türklük ayak altında Türkçüler buna razı,
İllet zillet diyerek eline aldı saızı.
Göz ardı etmeliyiz biz her türlü enkazı,
Vurdumduymaz olmayı siz yabana atmayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

Allahım izin verir görür isek cülusu,
Roketten kurtarırız Antep ile Kilis'i.
Laiklikten kurtulur, gelirse din polisi,
Başımız göğe değer, gayri bizi tutmayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

Her münasip yerlere lazım düşük profil,
Geçemez önümüze ne gözü pek, ne gafil.
Veziri rezil eder, bırakırız aç sefil,
Önünüzde ağılarsa sakın bunu yutmayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

Seçimi kazanmanın ilmini biliyoruz,
Gözleri boyamanın filmini biliyoruz.
Hukuku düzeltmenin zulmünü biliyoruz,
Tek sese kulak verin, her kafadan ötmeyin,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

Kimileri muzırdır, düzene karşı durur,
Mazlumun haklarını zalime karşı korur;
Bir nalına dokunur, bir de mihına vurur,
Nevzat çocuk demektir, kusuruna bakmayın,
Her Şey kontrol altında sakın panik yapmayın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağılı

Herkes Bir Şey Umuyor

Devir soygun devridir, çalanlar baş tacımız,
Hırsız yakalanırsa, odur büyük acımız.
İmam, hoca tezgâhta, rüşvet yiyor hacımız;
Minareyi çalanlar beraberce gömüyor,
Ganimet bol olunca herkes bir şey umuyor.

Soyanlar becerikli, havuzlarda soyuyor,
Soyduğunun üstelik bir yerine koyuyor.
Yandaş medya olanı tozpembeye boyuyor;
Eli uzun olanlar yukarlardan damıyor,
Ganimet bol olunca herkes bir şey umuyor.

'Soyarsa beni soyar, sana ne be' diyen var,
Rezillik arşa çıktı, ne gören ne duyan var.
Dökülen parsalardan elbet birkaç doyan var;
Hırsıza biat eden çalmaya göz yumuyor,
Ganimet bol olunca herkes bir şey umuyor.

Milyonlar istiflenmiş kasalar, kutularda,
Cebi dolu elbise alan var kuytularda.
Oğul, damat, bacanak dizilmiş arda;
Yapışmış bir yerlere sülük gibi emiyor,
Ganimet bol olunca herkes bir şey umuyor.

Paralel bir yapı var, bekçi kim, hırsız nerde?
Adalet şaşırıyor, kaldı tam orta yerde.
Halk olanı görmüyor, gözüne indi perde;
'Yolsuzluk yapan varsa, çeksin ceza' demiyor,
Ganimet bol olunca herkes bir şey umuyor.

Yeğenleri kolluyor eli uzun dayılar,
Rantı paylaştırıyor, milyon milyon sayılar.
Yağma Hasan böreği mera, orman, kıyılar;
Yiyiciler sofraya arsız arsız çömüyor,
Ganimet bol olunca herkes bir şey umuyor.

Harama fetva veren din alimi hoca var,
Eşini muktedirden sakınmayan koca var.
Utandım diyemedim, daha rezil nice var;
Bunlar günâhtan korkup zezem ile çimiyor,
Ganimet bol olunca herkes bir şey umuyor.

Nevzat topa tutuyor hırsızın kalesini,
Hedefine alıyor en yüksek kulesini.
Lakin onlar biliyor bu işin hilesini;
Nerden gedik açılrsa orasını yamıyor,
Ganimet bol olunca herkes bir şey umuyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hıdırellez Manileri

Hızır günü gelince buluşur Hızır, İlyas,
Dileğini hazırla gülün dallarına as.
Mayıs ayı bereket dağıtır insanlara,
Bu bayram iyilere sağlasın bir iltimas.

Beş Mayıs akşamında ezan sesini dinle,
Hızır, İlyas olacak inan o gün seninle.
Altı Mayıs günü de ikindi ezanında,
Kırlardan çiçek topla demetler yap elinle.

Hıdırellez gününde sabah güneş doğarken,
Aydınlık düşünceler karanlığı boğarken;
Hızır, İlyas yaklaşır sevgi olan kalplere,
Şükür eyle Tanrı'ya bereketler yağarken.

Türk'ün geleneğidir Hıdırellez günleri,
Sevgi dolu yaşarlar dostla böyle anları.
Nevzatlar geleneği anılarla beslesin,
Saygıyla selamlasın erenleri, canları.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hırsız Var Diyemedik

'Hırsız var' demek yasak, çalanlar artık özgür,
Bahçemize daldılar, hırsız var diyemedik.
Elimiz armut toplar, sesimiz çıkmıyor gür,
Bize korku saldılar, hırsız var diyemedik.

İşinde uzman hırsız barınıyor her katta,
Çalanın servet gizli kolundaki saatta.
Kan ter içinde kaldık madende, inşaatta,
Canımızı aldılar, hırsız var diyemedik.

Çalarken seçmiyorlar ucuzu, pahalıyı,
Fener tutup soydular bir kısım ahaliyi.
Camiden götürdüler seccadeyi, halıyı,
Bir de namaz kıldılar, hırsız var diyemedik.

Çalma fırsatı yokken din, iman, ahlak vardı,
Her birinin ağzından hayırlı söz çıkardı;
Hayırın, hasenatın hemen kesildi ardı.
Birden abat oldular, hırsız var diyemedik.

Devletten aşırıldı kupon kupon arsalar,
Kayıtsız sermayeden toplandı hep parsalar.
Bekçiler göz yumuyor, ne olur ki görseler,
Gözden sürme çaldılar, hırsız var diyemedik.

Çalanı kovalayan ateşe düştü yandı,
Halkım onu günahkâr, belki de düşman sandı.
Kasa kasa paralar helâl kazanca döndü,
Sıfırlanıp kaldılar, hırsız var diyemedik.

Cebi dolu elbise çalmaya yoldu bazen,
Ayakkabı kutusu dolarla doldu bazen.
Soygunun belgesini bulanlar oldu bazen,
Kayıtları sildiler, hırsız var diyemedik.

Dertler bini aşınca dermandan umut kestik,
Padişah bize karşı, fermandan umut kestik.
Hırsız aldı ürünü, harmandan umut kestik,
Gök ekini yoldular, hırsız var diyemedik.

Hırsızlık mübah oldu eğer var ise 'rıza',
Koruduk nota verdik, müzik seven hırsıza.
Ta Fizan'dan görüldü bizdeki bu arıza,
Onlar suçu buldular, hırsız var diyemedik.

Telefonla çalanlar bana da uyladılar,
Demek ki işi böyle epey kolayladılar.
Kime şikâyet etsem bir güzel payladılar,
Üstesinden geldiler hırsız var diyemedik.

Mağdurlar başıbozuk, çalanlar organize,
Hırsızdan kazık yemek, sanki müstahak bize.

Bakıp bakıp yanarız, çarpık eserimize,
Halimize güldüler, hırsız var diyemedik.

Nevzatlar korka korka taş atıyor çalana,
Lâkin bunlar etkisiz, hakkımızı alana.
İşini bilen hırsız başvuruyor yalana,
Aczimizi bildiler, hırsız var diyemedik.

Nevzat Dağlı

Hırsızlığa Taşlama

Babamın oğlu olsa acımam hırsızlara,
Günde üç kez taşlarım bıktırırım inanın.
Lâkin gücüm yetmiyor şu dinci arsızlara,
Belki bir kez 'Lâ havle' çektiririm inanın.

Din imanla soyanla başetmek kolay değil,
Hırsızlık organize, basit bir olay değil.
Şaka değil dediğim; polemik, alay değil,
Hırsız diye bağırırsam baktırırım inanın.

Doğrunun yardımcısı Tanrı'dır, inanırım,
Haktan yana olanı bakışından tanırım.
Şeytan destek oluyor hırsızlara sanırım,
Pabucu ters giyerse sektiririm inanın.

Çalanın adı meşhur, makamı üstlerdeyse,
Madalyalı kahraman yapıyorlar nerdeyse.
Soyguncuya şan, şöhret örtücü bir perdeyse,
Tavana asılsa da söktürürüm inanın.

Malını fahiş kârla satanlar utanmıyor,
Aşına haram lokma katanlar utanmıyor.
Deveyi hamuduyla yutanlar utanmıyor,
Utansa midesine çöktürürüm inanın.

Hırsız zırha bürünmüş, ne olur ki taşlasak?
Ne olur ki sözlerle, bir güzelce haşlasak?
Adalet denizinde yüzmeye bir başlasak,
Gemiyi, gemiciği yaktırırım inanın.

Herkes şimdi öğrendi tepedeki çalanı;
Forsundan yararlanıp işten rüşvet alanı.
İplik gibi çözülür artık geri kalanı,
Kokan her yere tuzu ektiririm inanın.

Hırsıza oy verenler pişman olursa birgün,
Hırsızlar ya hapse ya da Fizan'a sürgün.
Ondan sonra bayramdır milletimize her gün,
Sandığa zafer takı taktırırım inanın.

Bu düzen değişecek, hırsızlar bilinirse,
Birlikte üretilen tam hakça bölünürse.
Buraya yazıyorum, o güne gelinirse,
İnsanlığa övgüler döktürürüm inanın.

Karamanlı Nevzat'tır bilinen adım benim,
Halka düzgün ders veren emekli öğretmenim.
Emek yüce değerdir, emekçiysen sendenim,
Çalanı her sınavda çaktırırım inanın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hilekâr

Namus kumkuması zatı muhterem!
Eylemin gösteriş, sözün hilekâr.
Bizlerden uzak dur, eyleme kerem,
Dost gibi bakınan gözün hilekâr.

Ağzın yalan döker daha sormadan,
Gözünde yaş olur fiske vurmadañ.
Bir gözün, bir kaşın oynar durmadan,
Yüzsüz yüzsüz gülen yüzün hilekâr.

Biliyoruz senin kim ortakların,
Çalarak, çırparak birikmiş varın.
Haramla beslenmiş, süslenmiş karın,
Oğlun üç kağıtçı, kızın hilekâr.

Deveyi küçülttün, pire büyüttün,
Medyayla aldatıp, çok iyi üttün.
Kuyruklu yalanla halkı uyuttun,
Filimin, reklamın, dizin hilekâr.

Kalleşsin, alçakla aynı ayarsın,
Sahte dindarlıkla gözler boyarsın.
Uydurma rumuzla sövüp, sayarsın,
Facebook, Twitter'da yazın hilekâr.

Zalimi översin, yağ da yakarsın,
Çıkarın uğruna kir de yıkarsın.
Eğilir, kıvrılır şekle sokarsın,
Samimi değilsin, pozun hilekâr.

Hileye, hurdaya çalışır usun,
Ahababı olursun her bir deyyusun.
Pazarlıkta her an arın, namusun,
Satmaya razısın nazın hilekâr.

Yandaşın, yanında âlim görünür,
Kardeşin, evliya gibi bürünür.
Bastığın yerlerde çalı sürünür,
Bakanı yanıltır, izin hilekâr.

Amacın kazanmak, gizli niyetin,
Vefan göstermelik, yoktur diyetin.
Açık düzenbazlık mağduriyetin,
Acın yalancıktañ, sızın hilekâr.

Yandaşı besleyen kaçakların var,
Hırsız saklayan saçakların var.
Çalmadan oynayan köçeklerin var,
Akordu bozulmuş sazın hilekâr.

Her şeyi kullandın Allah'a kadar,
Sende hiç kalmamış ahlâk, namus, ar

Ne vergi verirsin, ne zekâtın var
Çoğun haram dolu, azın hilekâr.

Masken sallanıyor düşer elbette,
Sülâlen haline şaşar elbette.
Haramlar yedirdin şişer elbette,
Koç gibi görünen kuzun hilekâr.

Vurgunlar vurarak hep rantı kaptın,
Yasaya aykırı yollara saptın.
Ekmeyi, dikmeyi gösteriş yaptın,
Havaya savrulan tozun hilekâr.

Safları aldatır sızladıkların.
Masuma kazıktır düzlediklerin.
Kokmaya başladı tuzladıkların,
Havada bir şey yok, tuzun hilekâr.

Yalanla efkârı dağıtamazsın,
Birikmiş dertleri öğütemezsin.
Yanan yürekleri söğütamazsın,
Değeni yakıyor, buzun hilekâr.

Muaviye hilen tutmayacaktır,
İnsanlar uyandı, yutmayacaktır.
Bu işler hep böyle gitmeyecektir,
Ayağı şaşıyor, kazın hilekâr.

Nevzat'a tuzaktır yaptığın hile,
Çok tuzağa düştük biz bile bile;
Yine de gerçeği getirdik dile,
Vermeye gerek yok, gazın hilekâr.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hocama Arzuhâl 1

Dinime musallat gözümde kaçmaz,
Yaşımız kemale erişti hocam.
Sofu var mabedin önünden geçmez,
Kanatsız uçmaya girişti hocam.

Harama uçkuru çözen uyanık,
Muta nikahıyla olmuyor sanık.
Ak sakallı pirlere tazeye yanık,
Akillere sübyanla görüşti hocam.

Cinsel sapıklığı din mi perdeler?
Ahkâm kesen allâmeler neredeler?
Sorulmuyor yedikleri herzeler,
Kimler, kimler ile kırıştı hocam.

Şeyhimiz maktüldür, müridi katil,
Katili katleden vicdanlar tatil,
Camide cinayet bu nasıl stil?
Katiller katille yarıştı hocam.

Cübbeli, cübbesiz durum aşikâr,
Dini pazarlayan düşünüyor kâr.
Bu işin içinde başka iş mi var?
Kafam fena halde kırıştı hocam.

Jetski kullanıp güldüren de var,
Aşk için mürit öldüren de var,
Atatürk büstüne saldıran da var,
Akıl da izan da buruştu hocam.

Yapma bebek tahrik ederse yani,
Nefsine hükmetmek nerededir hani?
Kafaya takınca naylondan teni,
Şimdi nere bundan geriştı hocam?

Okundu, üflendi tahliye geldi,
Adalet suçsuzu nasıl da bildi.
Cüppeler, sarıklar sevindi, güldü,
Şeriat hukukla barıştı hocam.

Musiki haramsa, ney utansın mı?
Hafız Post kendini zındık sansın mı?
Hacı Arif cehennemde yansın mı?
Yunus'un ürünü kırıştı hocam.

Dindar genç ne demek, tornası mı var?
Saf zezem akıtan kurnası mı var?
Ney gibi ses veren zurnası mı var?
Değeri kaç lira, kuruştı hocam?

Oral ilişkide aşırı nedir?
Kararda tutmakta başarı nedir?

Söz eden alimse, haşarı nedir?
Halka açıklanan görüştü hocam.

Günah işleyenler özgürlük ister,
Varsa böyle bir şey, kitapta göster.
Yüzsüzlük yüzünden yırtıldı astar,
Utanmak nasıl bir duruştu hocam?

Dindar geçinenler rüşvet alıyor,
Balları tuttukça parmak yalıyor.
Vicdan dedikleri nerde kalıyor?
Rezillik ahlâkla vuruştı hocam.

Kabe'yi oyuncak yaptılar hocam,
Kuran pasta yapıp saptılar hocam.
Allah yazan pide kaptılar hocam,
Üstelik de bunlar oruçtu hocam.

Kızına sulanan fetva istiyor,
Nikâha bir hanel gelir mi diyor.
Buna yanıt veren ne haltlar yiyor?
Akıl yitirmemek zor işti hocam.

Din dersi hocası oğlancıcı çıktı,
Yetkiyi kullanıp çok canlar yaktı.
Devletim olana seyirle baktı,
Bu nasıl rezillik, kir işti hocam?

Sapıklık imgesi, dinci olmak mı?
Çağdaş yaşamlara kinci olmak mı?
Yoksa yüreklerde sancı olmak mı?
Toplumsal dokuda ur şişti hocam.

Pedofil savunmak nasıl öküzlük?
Öküzlük yasada arıyor düzlük.
Dinci tayfasında bu ne yüzsüzlük?
Damarı çatladı ar düştü hocam.

Satranç oynayanlar neden lanetli?
Biri açıklasın bunu yönetli.
Bu kafa nereye nasıl kenetli?
Yobaz üstündeki sır düştü hocam.

Yılbaşı kutlamak neden suç oldu?
Özgürce yaşamak neden güç oldu?
Çağa yetişmeye vakit geç oldu,
Çiğler neden böyle zor pişti hacam?

Hacı yağlarına bulanır hoca,
Çoluğa çocuğa dolanır hoca.
Şakalsız erkeğe sulanır hoca,
Hocanın donuna har düştü hocam.

Halvet asansörde, şehvet yorganda,
Her şey tahrikçidir malum organda.
Belden aşağısı şimdi sergende,
Utancın üstünden zar düştü hocam.

Ey! Büyük ülema sesini çıkar,
Sapığın başından fesini çıkar.
Bu ahlaksızlığın pasını çıkar,
Halkın yüreğine har düştü hocam.

Nevzat'a öğüt ver doğruyu bulsun,
Kim mümin, münafık onları bilsin.
Tarikat ehlerinden dersler mi alsın?
Bu safça samimi soruştu hocam.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hocama Arzuhâl 2

Hocam benim yine kafam karıştı,
Hırsızı adıyla anmak caiz mi?
Çalıp çırpan birbiriyle yarıştı,
Bunu demokrasi sanmak caiz mi?

Vatanın toprağı taşı satıldı,
Yoksulun ekmeğı aşı satıldı,
Nerdeyse devenin başı satıldı,
Mülkü ecnebiye sunmak caiz mi?

Dinciler yetimin hakkını yerken,
Hicap duyuyorum din, iman derken.
Adaletsiz düzen hüküm sürerken,
İktidar atına binmek caiz mi?

Zalimler zulmünü mazluma sarar,
Güvenilen dağda şimdi bol kar var.
Kimileri mumla adalet arar,
Hak, hukuk uğruna yanmak caiz mi?

Bekçi sarmaş dolaş malı çalanla,
Sahibi avunur elde kalanla.
Garip halkım aldatılır yalanla,
Bir daha, bir daha kanmak caiz mi?

Hırsızlara kaptırılmış yularlar,
Evde saklı kasa kasa dolarlar.
Kutu dolu vestiyerler, kilerler,
Rüşvet kutusuna konmak caiz mi?

Fener söndürüldü, gemi yürüdü,
Balığın kuyruğı başı çürüdü.
Soyanlar semirdi, yoksul eridi,
Yukardan çalarak onmak caiz mi?

Kimileri Firavun'dur, Musa'dır,
Devlet gücü ellerinde asadır.
Fakir çocuk için hayat kısadır,
Penceresiz evde donmak caiz mi?

Yalakalar birbirinden gaz aldı,
Soysuzluk gittikçe yolda hız aldı.
Haksıza "dur" diyen, yiğit azaldı,
Korkup bir köşeye sinmek caiz mi?

Hırsızlar, katiller neden paralel?
Dini kullanana gelmez mi halel?
Kuklayı oynatan hangi gizli el?
Kumpaslar kurarak yenmek caiz mi?

Kuran unutuldu şeyhe bakıldı,
Meczubun ardına mümin takıldı.

Gerçek dindarların ruhu sıkıldı,
Hurafe içinde bunmak caiz mi?

Kimin tekelinde dinle diyanet?
Artık suç değil mi dine hıyanet?
Kopacaksa kopsun artık kıyamet,
Takiye suyunda yunmak caiz mi?

İşçi sessiz kalır işten çıkar da,
Köylü tevekkülde candan bıkar da.
Üreten zararda, satanlar kârda,
Çiftçinin terine banmak caiz mi?

Kıdem tazminatı caiz değilse,
Patronlar mı alır haklar dağılsa?
Çalışanlar koyun gibi sağılsa,
Sesi çıkarmayıp çönmek caiz mi?

Evlenmeye sevgi yetmez mi şimdi?
Nişanlı el ele gitmez mi şimdi?
Mezhep kavgaları bitmez mi şimdi?
Dinde kökenlere inmek caiz mi?

SMS, mektupla boşanmak nedir?
Değil mi bu işe hukuk muktedir?
Bu bir fetva değil sanki nüktedir,
Gülmekten katılmak, dinmek caiz mi?

Neden birdenbire kiblemiz şaştı,
Yön bulma görevi uzmana düştü?
Korkuyla sustukça dilimiz şişti,
Bir makam uğruna sünmek caiz mi?

Neden haram dersin Talih Kuşuna?
Milli olması mı gelmez işine?
Piyango kârı mı uymaz dişine?
Faizin üstüne tünmek caiz mi?

Müslümana düşen kan ve gözyaşı,
Avrupa'ya atar her dertli başı.
Muhammed ümmeti İsa yoldaşı,
Bunlara doğrudur demek caiz mi?

Müslüman kâfire! neden kaçıyor?
Çünkü din kardeşi zehir saçıyor.
Uyanalım gayri devir geçiyor,
Hurafe üstünde dinmek caiz mi?

Hocalar gerçeği neden saklıyor?
Muktedir zulmünü neden akılıyor?
Müslüman sizlerden ışık bekliyor,
Karanlık içinde sönmek caiz mi?

Mademki haramdır herkese faiz,
Nasıl oluyor ki TOKİ'ye caiz.
Sizdeki bu kafa nelere haiz,
Bir makam uğruna sünmek caiz mi?

Neden caiz değil gönüllü bağış,
O zaman helal mi zoraki söğüş?
Sizin amacınız kimlerle döğüş?
Hileyle rakibi yenmek caiz mi?

Yeter Nevzat, elde hiç taş kalmadı,
Attığın taş hiçbir hedef bulmadı.
Hocam ile kimse umut dolmadı,
Soralım ardından dönmek caiz mi?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hollanda Protestosu!

Montofon ineğin al senin olsun,
Sütlerin içinde boğul Hollanda.
Verin lalemizi vazoda solsun,
Yaptığınız dostluk değil Hollanda.

Misafire karşı kibar ol biraz,
Hayırcı mısınız, nedir bu garaz?
Demokrasinin kötü, eylemin maraz,
Dik durma karşımda eğil Hollanda.

Müslüman sevmezsin, yok Suriyelin,
Küstahsın bakana kalkıyor elin.
Akıllın azalmış, çoğalmış delin,
Teröriste oldun ağıl Hollanda.

Batı batı dedik batırdın bizi,
Aldattın ters köşe yatırdın bizi.
AB kapısından götürdün bizi,
Ellerinde çıksın siğil Hollanda.

Kabuklu portakal, sıkarız seni,
Baltık Denizi'ne dökeriz seni.
Arı kovanına sokarız seni,
Orada verirsin oğul Hollanda.

Nevzat işçin değil, beyin ozanı,
Biti kadar sevmez keyif bozanı.
Bir gün çekeceksin elbet cezanı,
Pare pare ol da dağıl Hollanda.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hortumcu Sosyetenin Şifreleri

Rakı, viski, şampanya, cin kokar solukları,
Yoksulun göz nuruyla doluyor olukları.
Memeden süt vermezler, mama yer çocukları,
Erkek başın kelinde, kadın yüz sıvasında,
Üç öğün bulgur kaynar fakirin tavaşında.

Ana kulüp üyesi, ithalatçı pederi,
Kızlarının maşallah keşfedilmiş her yeri.
Sazları solo gitar, ritim gitar, bateri,
Onlar hippı, beatnik Avrupa havasında,
Üç öğün bulgur kaynar fakirin tavaşında.

Moda marka giysiye, takılara der "hay hay",
Bonjur, hello selamı, hoşçakalı "bay bay bay".
Kulüp, pavyon, diskotek, yahutta balo ve çay,
Onlar hergün ziftlenir burjuva yuvasında,
Üç öğün bulgur kaynar fakirin tavaşında.

Oğulları playboy mankenlere takılır,
Şiyasetten anlamaz her partiye sokulur.
İçkiler yudumlanır, kokainler çekilir,
Günleri geçer böyle karı kız dâvasında,
Üç öğün bulgur kaynar fakirin tavaşında.

Hayali ihracata, antikaya meraklı,
Vergi kaçırmalara müthiş çalışır akılı.
Medyada dostu vardır, sırları orda saklı,
Nevzat'ı üzer bunlar, dağında, ovasında,
Üç öğün bulgur kaynar fakirin tavaşında.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hödük Piknik Yaparsa

Ormanlar hödüklerden tırsıyor günümüzde,
Tatillerde bunlardan her kötülük beklenir.
Ağaçlara ad yazar utanmaz önümüzde,
Bıçağıyla yeşilin üstüne çöreklenir.

Hödük piknik yaparsa 'kıcıyla çam devirir',
Mangalın dumanını her bir yana savurur.
Oturduğu yerleri bir çöplüğe çevirir,
Ayılar görse bunu utancından saklanır.

Bizlere ayıp olan hep bunlarda harika,
Her şeyden tahrik olur, gerek yoktur tahrike.
Çizgili pijaması alametifarika,
Ellerinde bir kadeh herkese kostaklanır.

Bir ağaç kuytusunda 'defihacet' ederler,
Eleştiren olursa kavga icat ederler.
Güçleri yetmez ise hemen ricat ederler,
'Kusura bakma' derler, rakipleri aklanır.

Boğazları iyidir, birbirinden semizler,
Oyun havası çalsa hemen titrer omuzlar.
Bunların pisliğini çevreciler temizler,
O yüzden piknik yeri arada bir yoklanır.

Nerede yanlış varsa Nevzatlar görür bunu,
'Çocuktan al haberi' öğren ne olduğunu.
Üzülerek görürüm ülkemin solduğunu,
Günbegün yüreğime yeni dertler eklenir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Hüzünlü Seslenişler

Turhan Selçukun ardından...

Büyük üstad güle güle,
Çizgi sözü hep aşacak.
Turhan Selçuk ölse bile,
Abdülcanbaz yaşayacak.

Çizgilerden doğan güneş,
Sonsuz aydınlıklara eş.
Seni seven onca kardeş,
Yokluğunda üşüyecek.

Gözlüklü Samiler başta,
Zulmedecek karakışta.
Purosunu her yakışta,
Ensesini kaşıyacak.

Öksüz kaldı kara mizah,
Daha fazla çizseydin ah!
Nevzat diyor şimdi eyvah!
Bilinci kim taşıyacak?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

İlhan Selçukun ardından...

Kara günler peşpeşine geliyor,
Aydınlanma Bilgesini yitirdik.
Karanlıklar, mumu tehdit biliyor,
En güçlü olanı yaktık bitirdik.

Düşünürdü, üzerine vardılar,
Vatan aşkı için hesap sordular.
Yarasalar muradına erdiler,
Bir büyük güneşi daha batırdık.

Cumhuriyet öksüz, Kemalist yetim,
Savunmasız kaldı tüm hürriyetim.
Hem ulusum darda, hem memleketim,
Başımıza ne belalar getirdik.

İşçiyi köylüyü kim yazar şimdi?
Bağnaz tutumlara kim kızar şimdi?
Kurulan tuzağı kim bozar şimdi?
Yiğitleri mezarlara yatırdık.

İlhan Selçuk gitti, sonsuza döndü,
Nevzatın umudu bir daha söndü.
Gösterdiği bize hep doğru yöndü,
Ulkeyi onunla öne götürdük.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Deniz Som'un ardından...

Som bir insandı Deniz, özgürce dalgalandı,
Atatürke, devrime, aydınlığa inandı.
Vaziyet kötü diye kendine görev verdi,
Halka meşale tuttu; yetmedi, kendi yandı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Not: Köşesinde benim taşlamalarıma da yer veren aydınlanma savaşımıcısı Sayın Deniz Somun anısı önünde saygıyla eğiliyor; ışıklar içinde yatmasını diliyorum.

Server Tanilli'nin ardından...

'Devlet ve Demokrasi' sizinle anlamlandı,
'Uygarlık Tarihi'miz elinizde canlandı.
Devrimin öğretmeni ve ışığı oldunuz,
Karanlık bastırdıkça Server Tanilli yandı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Not: Aynı sofrada oturup, sohbetine katılma onuruna eriştiğim, Sayın Prof. Dr. Server Tanilli'yi saygıyla anıyorum. Silahla öldürmek istediler, felç oldu, yılmadı. Tekerlekli sandalyesiyle diyar diyar dolaşıp konferanslar verdi. O kadar güzel kitaplar yazdı ki, insan okumaya doyamıyor. Bir aydın görevini ancak bu kadar yapabilir. Işıklar içinde uyu Cumhuriyetimizin yılmaz savunucusu. Anıların ve fikirlerin bize önder olsun.

Hıdırellez günüydü Deniz'i kuruttular,
Aslan'ı boğdururken, Hızırları tuttular.
İnan ki, zalimlerin istediği olmadı,
Renkleri yok ederken Elvan'ı unuttular.
Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Berkin Elvan'ın ardından

Bir hoyrat rüzgar esti, bahçe tarumar oldu,
Yaşamın baharında kaç tomurcuk gül soldu.
Çiçekler arasında elvan elvan açmadan,
Gezi Parkı içinde Berkin Elvan kayboldu.

Yunus Emre gibiyim, 'yanar içim, göynür öz'
'Gök ekinler biçildi', zalime geçmiyor söz.
Baharı bekliyorum elvan çiçekler için,
Doğayı ısıtmalı yüreğimde yanan köz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Şevket Evliyagil'in ardından

Basım sanayiinin bir duayenydi O,
Her zaman en gencimiz, her zaman yeniydi O,
Atatürk sevdalısı gönlü hiç yaşlanmadı.
Çağdaş cumhuriyetin canlı teniydi O.

Öğrenmeye aç olan, bildiğini öğreten,
Yeniliği izleyen, en iyiyi üreten,
Zekaya değer veren, çalışkanı aratan,
Değerli insanların koruyan canıydı O.

Şevket Evliyagil'i anlatmak kolay değil,
AjansTürk bir tarihtir, basit bir olay değil.
Dostluğu onur verdi, övünmeye pay değil,
Gölgede kalanların aydınlık yanıydı O.

Çalışma yaşamımın önemli bir bölümünde
büyük desteğini gördüğüm Sevgili Hocam
Şevket Evliyagil'e, Tanrı'dan rahmet diler;
yakınlarının ve sevenlerinin acısını paylaşıyorum.
Nevzat Dağlı

Nejat Uygur'un ardından

Güldürenler göçüyor, hüznü bırakarak,
Yapraklar dökülüyor, güzünü bırakarak.
Nejat Uygur da gitti, son baharı kapattı,
Bize gülen yüzünü, sözünü bırakarak.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Oktay Ekinci'nin ardından

Doğanın, tarihin, çevrenin dostu,
Rant için imara sermedi postu.
Siyasi mikroptan kent hastalandı,
Oktay Ekinci'miz yaşama küstü.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Turgut Özakman'ın ardından...

'Kurtuluş'ta neyi, kimleri yendik,
'Şu çılgın Türkler'le ondan öğrendik.
'Diriliş' bizlere esin kaynağı,
'Kuruluş' yolunda görev üstlendik.

Dört dörtlük aydıdı, Türk'ün bilgisi,
Tarih konuşturdu ışıklı seşi.
Üretken dehaydı Turgut Özakman,
O çılgın bir Türk'tü daha ötesi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Tuncel Kurtiz'in ardından

Sinemada görünse tiyatro kıskanırdı,
Seyirciler her rolde O'nu gerçek sanırdı.
Halk tipinde bir aydın, bir eylem adamıydı,
Tuncel Kurtiz'i herkes, sestem bile tanırdı.
Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Prof. Dr. Alpaslan Işıklı'nın ardından

Emperyalizme karşı savaşıyan bir yiğitti,
Hep elinin tersiyle haram ikballer itti.
Sendikal savaşımında salt emekten yanaydı,
Sermayenin yandaşı, kulu olmadan gitti.

Küresel entrikayı ilmek ilmek çözdü O,
Halkı uyarmak için diyar diyar gezdi O.
Alpaslan Işıklı'ydı, adı gibi adamdı,
Gençlere aydınlığın yollarını çizdi O.

Atatürk öğretmeni parlayan bir ışığı,
Bilimin sevdalısı, Kemalizme aşığı.
Ahmet Taner Kışlalı, dostu ve yoldaşıydı,
Dostu Mumcu, Aksoy'un şimdi yanına çıktı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Erol Günaydın'ın ardından

Sinemada tanıdım ben sizi Büyük Usta,
Meddahça ilettiniz mesajı her hususta.
Erol Günaydın'sızdır şimdi tiyatro ama,
"İki Kalas Bir Heves" adınız yaşar usda.

Halk Ozanı karamanlı Nevzat

Kamer Genç'in ardından

Öfkeli, öfkesiz nutuk atardı,
Hırsıza, yobaza ayna tutardı.
Muhelif duruşu simge olmuştu,
Kamer Genç, topluma coşku katardı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Hasan Pulur'un ardından

Milliyet Gazetesi 'Olaylar ve İnsanlar' köşesinin yaşamımda özel bir yeri vardır. Bu köşede, 1970'li yılların başında, 'Köylüden politikacıya mektup' adlı taşlamamın

yayımlandığını gördüğümde duyduğum mutluluğu anlatamam. Benim için büyük bir sürpriz olmuştu. Milliyet Karaman muhabiri Sayın Birol Kuytan, 'Üzümler çuvalda, eller böğürde' başlıklı haberinde, o dönemde 'Proleter' dergisinde yayımladığım bu şiiri kullanmış, haber de Sayın Hasan Pulur'un köşesinde yer almıştı. O günden sonra 'Olaylar ve İnsanlar'ın en sadık okurlarından biri olmuştum. Türk basınının büyük ustasına Tanrı'dan rahmet diler; sevenlerinin acısını paylaşıyorum.

'Olaylar ve İnsanlar', ülkenin aynasıydı,
Gerçeğin yansıdığı mizah dolu taşıydı.
Doğruları bizlere kana kana içirdi,
Hasan Pulur basınının doyuran ustasıydı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Levent Kırca'nın ardından

Sen çocuklarımızın trenci amcasıydın,
Güldürüp düşündürtdün cesur şakacı aydın.
Toplumsal eleştiri Levent Kırca işiydi,
'Olacak o kadar'da tam da yerine koydun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Oktay Akbal'ın ardından

'Şairlere Ölüm Yok' yazarlar yaşayacak,
Yeter ki 'Hiroşimalar Olmasın', yanmasın dünyamız.
'Yaşam Bir Uzlaşmadır', anlaşılan yaşayacak,
'Ölümsüz Oyun'lar olsun, umutla dönsün dünyamız.
'Suçumuz İnsan Olmak', bu yaşamın olgusu,
Yüreklere sinmesin sakın 'Yeryüzü Korkusu';
'Yüzyıldır Umutsuzluk' sarmış benliğimizi,
'Önce Ekmekler Bozuldu', çaresiz sandık kendimizi.
'Şair Dostlarım', burası 'Garipler Sokağı', alışık her türlü derde,
Söyler misiniz bana, 'Cüce Çeşme Sokağı Nerde'?
'Kırmızı Tenteli Travamvay' geçer mi 'Geçmişin İçinden'?
'Anılarda Görmek' ne güzel, yaşamak geçmişlerde.
Barış dizeleri yankılanır beynimde, geçmişin ozanlarından.
Bilirim bunun 'Sözcüklerle Yolculuk' olduğunu,
'Kanatlı Sözler Uçar mı?' çağdaşlık pınarlarından.
'Yazar Bir Tanıktır', yeter ki 'Yaşasın Edebiyat',
'Senin Adın Aşk' bunu biliyorsun 'Temmuz Serçesi',
'Yazmak Yaşamak', diyerek yazılır yazılar,
Okudukça, 'Yalnızlık Bana Yasak', diyerek çoğalırız.
Kimi zaman korkarak soruyorum, 'Atatürk Yaşadı mı',
Ne olur umut tükenmesin; 'Güzel Düşlerin Sonu Gelmesin',
Çağdaşlığa atalım umutla en büyük adımı,
'Dondurmalı Sinema', 'Yeşil Ev' olsun, çocuklar ölmesin.
'Atatürk Birgün Gelecek', 'Odamda Bir güvercin' söyledi bunu,
Ondan öğrendim umudun 'Bayraklı Kapı' olduğunu.
Anladım ki, bir Oktay Akbal geçti, bu dünya onurlandı,

'İlkyaz Devrimi'nde O'nun eliyle aydınlanma ışığı yandı.

Fikret Otyam'ın ardından

Yazdığı Anadolu, çizdiği Anadolu,
Ezilenle bir yerde buluştu onun yolu.
Fikret Otyam insandı, insan için üretti,
Eserleri çilekeş baba ve ana dolu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Bedri Koraman'ın ardından

İnsanı güzel çizdi, çirkine vermez aman,
Siyaseti çizgiyle yermiştii zaman zaman;
Baki kalan dünyada, hoş seda ve resimmiş,
Güzel görseller kaldı, gitti Bedri Koraman.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Zeki Alasya'nın ardından

Metin, Alasya'ydı; Zeki, Akpınar,
Ayrılmaz bütündü bu iki çınar.
Ne zaman bir ağaç ayakta ölse,
Kalanla birlikte yüregim yanar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Oktay Sinanoğlu'nun ardından

Türkçemizin aşığı, bilimin ışığıydı,
Milli benliğimizin devindiren hızıydı.
Beş önemli kuramla tarihe ad yazdırdı,
Türk Oktay Sinanoğlu, insanlık yıldızıydı.

Işıklar içinde uyusun, çalışmalarını bilime ışık tutsun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Kayahan Acar'ın ardından

Yolum sevgiden geçti, Kayahan'la buluştum,
'Işıksız Odalarda' 'esmer güne' alıştım.
Sevgiden zarar gelmez, sevin 'Allah Aşkına',
Ben de Kayahan gibi, hep sevmeye çalıştım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Müzeyyen Senar'ın ardından

Müzeyyen Senar gitti, kaldı ağıt havası,
Hüzünle yankılanır şimdi 'Vardar Ovası'.
Öbür dünya buradan daha değerli oldu,
Atatürk'le buluştu 'Cumhuriyet Divası'.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Şehit Eren Bülbül'ün ardından

'Eren, iyi ki vardın', övündü yurdun,
Vatan severlerle güçlendi ardın.
Kalplere gömüldün sen küçük şehit,
Mustafa Kemal'in yanına vardın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Fikret Hakan'ın ardından

'Yılanların Öcü'nde Kara Bayram gibiydi,
Ege'nin dağlarında efeler efesiydi.
Yaşamın her yönünü hakkıyla canlandırdı,
Kostüme sığınmadı, rolü gerçekten giydi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Halit Akçatepe'nin ardından

Hababam Sınıfı'ndan bir mezun daha verdik,
'Neşeli Günler' bitti, hüzünlü güne erdik.
'Süt Kardeşi' özledi Halit Akçatepe'yi,
'Mavi Boncuk' içinde 'Güçük Necmi' gönderdik.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Mehmet Türker'in ardından

Bir askeri eksildi Mustafa Kemal'imin,
Yüreği soğur şimdi hırsızın ve zalimin.
Mehmet Türker cephede kahramanca savaştı,
Silahı kalemiydi, sözcüsüydü dilimin.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

'Devrimci Kemal Atatürk, bizim esin kaynağımız oldu. 1919'da Anadolu'dan emperyalistleri atmak için, Bandırma gemisiyle Samsun'a çıktı. Büyük bir zafer kazandı. Biz de tam 40 yıl sonra, ülkemizden faşistleri kovmak için Granma gemisiyle Havana'ya çıktık. Biz de zaferle kucaklaştık.' Fidel Castro

Fidel Castro'nun ardından

Küba, Türkiye gibi savaşarak kuruldu,
Emperyalizme karşı mücadele verildi.
Atatürk, Fidel Castro halkına önder oldu,
Yenilmez sanılanın yenildiği görüldü.

Kahramanlar ölse de, adları baki kalır,
Ardında kalanlara her zaman önder olur.
Fidel Castro önderdi, Atatürk'e hayrandı,
Devrimci devrimciyi kendine örnek alır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Mete Akyol'un ardından

Gazeteci doğmuştu, haberci öldü yine,
Meslekteki yarışı sürdü dengi dengine.
Saygın bir ad bıraktı medyada Mete Akyol,
'Gazeteci' dedirtti üç kuşağı kendine.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Tarık Akan'ın ardından

Sinema dünyasından bir yıldız daha kaydı,
O ısıtan bir güneş, aydınlatan bir aydı.
Gökyüzü ağlar şimdi, bulutlar kara kara,
Mevsim zaten sonbahar, derin bir hüzün yaydı.

Yeşillçam'da aşıydı, koskoca çınar oldu,
Genç kızların kalbinde sevgiye pınar oldu.
İnsanlığa adandı, toplumcu bilinç yaydı,
Tarık Akan ışığı her yerde yanar oldu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Ayşe Baysal'ın ardından

Halkın içinden geldi, halkı için çalıştı,
Halkı beslensin diye bilim ile buluştu.
Mercimeği topluma anlatarak sevdirdi,
Ayşe Baysal önerdi, bir efsane oluştu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Yaşar Nuri Öztürk'ün ardından

Allahla aldatmadan gerçek dini öğretti,
Müslümanı yobazdan bilimle ayırt etti.
Karanlıkla savaştı, aydınlanma eriydi,
Bir mum gibi yanarak ışıkla göçüp gitti.

Atatürk'ün yolunda bilgi saçan dehaydı,
Tutucular çölünde hayat veren vahaydı.
Yaşar Nuri Öztürk'ün yeri zor doldurulur,
İslâmı aydınlatan en büyük yıldız kaydı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Hakkı Devrim'in ardından

'Cihannüma'dan baktı, yüreği hep dingindi,
Ansiklopedi gibi, dağarcığı zengindi.
Türk kültür yaşamından bir Hakkı Devrim geçti,
Bir dağ gibi yüksek, deniz gibi engindi.

Halk Ozanı karamanlı Nevzat

Muzaffer İzgü'nün ardından

Çocuklara gülmeyi öğretmekti amacı.
Ağlayan çocuk görse yürekte duydu acı.
İnsanlık öğretmeni Muzaffer İzgü gitti,
Ardından milyonlarca gülen çocuk duacı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Tanrı, çocuklarımızı, torunlarımızı kötülüklerden korusun. İçinde yaşadığımız toplum güven vermiyor, özellikle çocuklar ve kadınlar büyük tehdit altında. Helin Palandöken evladımızın başına gelen facia yüreklerimizi yaktı. Talihsiz kızımıza Tanrı'dan rahmet diler, ailesinin ve sevenlerinin acısını paylaşıyorum.

Helin Palandöken'in ardından

Nasıl bir bahçedeyiz, güle saldırdı diken,
Vurdu, soldurdu gülü, daha tomurcuk iken.
Sahipsiz bahçelerde bülbüller kargalaştı,
Sapığa kurban oldu, vah! Helin Palandöken.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat Dağlı

Münir Özkul'un ardından

Sinema dünyasından 'onurlu baba' gitti,
Hababam Sınıfı'na harcanan çaba gitti.
Münir Özkul gömüldü insancıl yüreklere,
Tiyatroda yıllarca esen bir saba gitti

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Türker Alkan'ın ardından

Gerçekleri en önce, tüm yönüyle görendi,
Faşizme bilgisiyle, yüreğiyle direndi.
Anadolu bağrından doğan bir ışıktı o,
Amacına onurla, eğilmeden erendi.

Siyaset ahlakını en ince anlatandı,
Kadının haklarını yiğitçe savundu.
Toplumsal bilincimiz ondan çok ışık aldı,
Aydınlık vermek için ta yürekten yanandı.

O, ödünsüz özgürlük, ödünsüz bir barıştı,
İnsanın hakkı için onurlu bir duruştu.
Dostlar Emin Özdemir, Ahmet Taner Kışlalı,
Geliyor Türker Alkan, yine sizle buluştu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Aşk şiirlerinin büyük şairi Cemal Safi Hakka yürüdü.
Tanrı'dan rahmet diler, sevenlerinin acısını paylaşıyorum.

Cemal Safi'nin ardından

İlmek ilmek işledi sevdayı Cemal Safi,
Hecelere dağıttı nidayı Cemal Safi,
Sevdiğini ararken Azrail'e rastladı,
Şiirle selamlıyor Hüdayı Cemal Safi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Emin Değer'in ardından

Emperyalizme karşı ülkesini savundu,
Cübbesini giyerek hak sesini savundu.
Askerdi, hukukçuydu, yazardı Emin Değer,

Vatanın her şeyinin ötesini savundu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Mahmut Makal'ın ardından

'Bizim Köy'den bir güneş 'Karanlığı Zorladı',
Işığı gösteriyor 'Zulüm Makinesi'ni.
Mahmut Makal anlattı, köylerdeki feryadı,
'Acımsı Anılarda' duyduk köyün sesini.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Ekonomiyi halkın anlayacağı dilde yorumlayan bilim insanı Prof. Dr. Güngör Uras'a
Tanrı'dan rahmet diler, sevenlerinin acısını paylaşırım.

Güngör Uras'ın ardından

Halkının derdini yürekte duydu,
Bilgiyi hayatın içine koydu.
Güngör Uras Hoca Hak'ka yürüdü,
Ayşe Teyze gibi bir yıldız kaydı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Türkülerimizin Ulu Irmağı Ruhi Su'yu Saygıyla Anıyorum.

Ruhi Su ve Türküler

Türküler ulu ırmak, Ruhi Su gibi akar,
Dert vardır, özlem vardır, hep Anadolu kokar;
Karanlıkta ışıktır, umudu aydınlatır,
Bir çağlayan olur da, sabaha sahip çıkar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Ara Güler'in ardından

Fotoğrafı belgeydi, neler neler imledi,
Ak kağıdın üstünde ne anılar demledi.

Işıkların içinde uyumak hakkı olsun,
Ara Güler yaşamı ışıkla resimledi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Ölümsüz dizelerin şairi Refik Durbaş Hak'ka yürüdü.
Işıklar içinde uyusun, eserleri bizlere ışık olsun.

Refik Durbaş'ın ardından

Dilim acıya düştü usta, elim sanata ermez;
Ölüm sana da düştü ölümsüz şair, neden ayırım göstermez?
'Kuş Tufanı' başladı, 'Kırmızı Kanatlı Kartal' düştü,
Son bahar bitti, yüreklere hüznün üşüştü,
Ölümleri yazmaya 'Çıracak Aranıyor' şimdi.
'Nereye Uçar Gökyüzü' bundan böyle,
Umutlar 'Siyah Bir Acıda' düğümlendi,
'Bir Umuttan Bir Sevinçten' yoksunuz.
'Geçti mi Geçen Günler', 'Menzil'e ulaştık mı?
'Tilki Tilki Saat Kaç' diye mi soracağız?
Yolculuk bitti mi, 'Kimse Hatırlamıyor',
'İki Sevda Arasında Kara Sevda' gibi ömürler.
'Adresi Uçurum' mu yeni yolculuğun,
Bu yolda da 'Çaylar Şirketten' mi,
Düşer miyiz yine karanlıklara,
'Hücremde Ay Işığı' ne zaman 'İkinci Baskı' olur?
Çocuklar 'Denizler Sincabı'nı görür mü bilmiyorum.
'İstanbul Hatırası'nı yazdığın defter doldu,
Ey! 'Düşler Şairi' Ey! büyük usta 'Yeni Bir Defter' bulmak kolay mı?

Nevzat Dağlı

Bozkurt Güvenç'in ardından

'Türk Kimliği' onunla bilimsellik kazandı,
Okuyan, araştıran, belgelerle yazandı.
Çok yönlü bir aydınlı, bilgeydi Bozkurt Güvenç,
Umutlar aşılardan, karamsarlık bozandı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Ayşen Gruda'nın ardından

Onurlu bir sanatçı, bilinçli bir aydınlı,
Güzelliği özünde taşıyan bir kadındı.
Çalıştı, çabaladı Ayşen Gruda oldu,
Gönüllerdeki yeri sanatıyla edindi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Kamer Genç'in ardından

Öfkeli, öfkesiz nutuk atardı,
Hırsıza, yobaza ayna tutardı.
Muhالیf duruşu simge olmuştu,
Sözleri topluma coşku katardı.

Gerçeği açıklar, demezdi yalan,
Çıldırırdı çalan, güce ram olan.
Korkmadan konuşur halkı uyarır,
Uyanırdı hemen uykuya dalan.

Tuzağı herkesten önce görendi,
Feto belasını haber verendi.
Yiğitti, doğruydu, candı Kamer Genç,
Bu yüzden başı hep derde girendi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Ozan Arif'in ardından

Görüşümüz farklıydı, ama iyi ozandı,
Doğru bildiklerini korkusuzca yazandı.
Arif Şirin adını Ozan Arif yaptırdı,
Hem öfkeye hedefti, hem sevgiyi kazandı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Fikret Ünlü'nün ardından

Karaman Ermenek'te ışıklar yakan oldu,
Ecevit'in yanında spora bakan oldu.
Her zaman dik durarak ünlendi Fikret Ünlü,
Haksızın karşısına yiğitçe çıkan oldu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat D

Hasan Hüseyin Korkmazgil ardından

Edebiyat işçisi, şiir emekçisiydi,
Ezilene dayanak, devrimcinin sesiydi.
Korkmazgillerdendi o yiğit Hasan Hüseyin,
Zalime hesap soran mazlumun elçisiydi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

İbrahim Sadi Beydoğan'ın ardından

İnsanların hasıydı, sevmenin ustasıydı,
Emeğe saygı duydu, en yüce değer saydı.
Doğruluğu örnekti, dostluğu güven verdi,
Çevresinde herkese yürekten sevgi yaydı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Öğretmenim Ali Ünlüer'in ardından

Sevgili öğretmenim bayramların sesiydi,
Karaman'da her şeyin canıydı, nefesiydi.
Ali Ünlüer adı çağdaşlık simgesidir,
O Mustafa Kemal'in askeri, efesiydi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat Dağlı

İbrahim Balaban'ın ardından

Mahpushane cezası dostluğa ferman oldu,
Nazım Hikmet bir şansı, sanata derman oldu.
İbrahim Balaban'a ustası yol gösterdi,
Köylülerin yaşamı rengarenk harman oldu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Ahmet Şefik Mollamehmetoğlu'nun ardından

Kökten gazeteciydi, işi hep yazın oldu,
Yazdığı haberlerde adı hep uzun oldu.
Yüreğiyle yazardı korkusuz Ahmet Şefik,
'Görünüm' sınavında bildi hep mezun oldu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Süleyman Turan'ın ardından

Adam gibi adamdı, yiğit denen insandı,
Yeşilçam cangılında hakkı yenen insandı.
Eğilmeyi bilmedi doğru Süleyman Turan,
Herkesi kendi gibi doğru sanan insandı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nahit Duru'nun ardından

Duayen gazeteci, basının ağabeyi,
Haber olarak gördü yaşanan her şeyi.
Karanlık sevenleri ürküttü Nahit Duru,
Işığında korkardı kim dönmüşse köşeyi

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Neslican Tay'ın ardından

Neslican Tay gök ekinen biçildi,
Yunus gibi yanar içim göynür öz.
Bu ölümlerle insan olan seçildi,
Olmayanı ele verdi kötü söz.

Hastalıkla savaşıyor kahraman,
Tevekkülle bulunmuyor her derman.
İnsanoğlu duygu dolu bir orman,
Duyan yürek, sağlam beyin, gören göz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat Dağlı

Zeki Müren yaşıyor

Duygular doruğunda O'dur insanı gören,
Sanat güneşi oldu, O'dur sıcaklık veren.

Paşa dediler O'na, varlığı Mehmetçikte,
Ulusunun gönlünde yaşıyor Zeki Müren.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Tarık Ünlüoğlu'nun ardından

Yarattığı her rolde gerçekleri yaşattı,
Dramda, komedide her oyunda başattı.
Korkuttu, gülümsetti hep Tarık Ünlüoğlu,
Oyuncululuğu ile seyirciyi kuşattı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Cesur Kadın Bahriye Üçok

Cesur kadınların düşmanı çoktur,
Düşman dinci ise insafı yoktur.
Cesur bir kadındı Bahriye Üçok,
Anıt oldu şimdi, bu ona haktır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat Dağlı

Ali Topuz'un ardından

Ali Topuz denince akla siyaset gelir,
Deneyim ve maharet, akıl, feraset gelir.
Başarı çitasını yükseklere çıkardı,
Tek sözcükle anlatsak dile hamaset gelir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Orhan Birgit'in ardından

Basında bir okuldun, siyasette öğretmen,
Dürütlükte örnektin, kaynaşmada bir etmen.
Gençlere önder oldun yaşlanmaz Orhan Birgit,
Büyük boşluk bıraktı dünyadan çekip gitmen.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat Dağlı

Yıldız Kenter'in ardından

Sonsuzluğa yürüdü tiyatronun Yıldız'ı,
Halkının yüreğinde bıraktı ince sızı.
Sanatta çağdaşlığı öğretti Yıldız Kenter,
Çağdaşlığa örnekti Cumhuriyetin Kızı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Çetin Öget'in ardından

Çetin Öget gitti anısı kaldı,
Kulakta udunun tınısı kaldı.
Tepeden tırnağa insandı Çetin,
İnsana yaptığı tanısı kaldı.

Başı darda olan ona giderdi,
Herkesi dost gibi yardım ederdi.
Gözleriyle gülen insandı Çetin,
Gündeme gelmezdi hiç kendi derdi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Yılmaz Babaoğlu'nun ardından

'Camiye gitmek kolay, bu yüzden okul' dedi,
Çocuklar yorulmadan okusunlar istedi.
Yılmaz Babaoğlu'ndan Karaman'a miras var,
BİFA'yı Türkiye'de ilk beşyüze imledi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Muzaffer İlhan Erdost'un ardından

Bilimi önceleyen, sola ışık yakandı,
Aydınlık yolculuğa kardeşiyle çıkandı.
Muzaffer İlhan Erdost, İlhan'ına kavuştu,
Şimdi tüm karanlıklar ışıklarla yıkandı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Haydar Baş'ın ardından

Bağımsız Türkiye'den, özgürlükten yanaydı,
Atatürk sevgisini dindar çevrede yaydı.
Milli duygular ile siyasete yaklaştı,
Haydar Baş projeler yapmakta bir ustaydı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Orhan Koloğlu'nun ardından

Duayen gazeteci, bir bilim insanıydı,
Doksan yıl yaşamıştı, doksan kitap şanıydı.
Tarihi inceledi yazar Orhan Koloğlu,
Sohbetinde bulunmak bana güzel anıydı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İdam Üzerine Düşünceler

Faruk Erem demişti, idam bir cinayettir,
Adalet hatasıyla kaç insan ölmedi mi?
Suçluya ceza vermek elbet doğru niyettir,
Mahkeme idam deyip, sonra da salmadı mı?

Ülkemizde gençleri astılar sağdan, soldan,
Onları izleyenler gittiler aynı yoldan.
Siyaset cambazları bağırıldılar dört koldan,
Kendinden olmayanı defterden silmedi mi?

Menderes'i astılar, demokrasimiz soldu,
Deniz, Yusuf, Hüseyin asıldı da ne oldu?
İdamlar mı, hapis mi, hangisi doğru yoldu?
Ölenlerin yerine yenisi gelmedi mi?

Sokrates, Piri Reis âlimdi, sayıyoruz,
Pir Sultan yaşar hâlâ sesini duyuyoruz.
Beyinleri idamla mezara koyuyoruz,
Yaşayan eserleri bizlere kalmadı mı?

Ceza bir eğitimidir, hemen götür as değil,
Adalet tecellisi kısasa kısas değil.
İntikama sarılmak iyi bir miras değil,
Tarihten ders alanlar sonunda gülmedi mi?

Cehennemden korkmayan idamdan mı korkacak,
Eğitirsen sevgiye belki açacak kucak.
Toplumun ayıbıdır elbet sönen her ocak,
Cahili eğittin de değeri bilmedi mi?

Bilim ile bilinir topluma maraz olan,
Adilce denetlenir akli biraz az olan.
Boşa nara yanmasın hakkında garaz olan,
Suçluyu görmeyenler suçsuzu bulmadı mı?

Kanı kanla yuyanın elleri kanlı kalır,
Kindar olan yürekler elbette yanlı kalır.
Kim haklı cezalanır, kim haksız zanlı kalır,
Adalet geçmişinde çok hata olmadı mı?

Hunhar cinayetlerle yüreğimiz kanıyor,
Nevzat da sizler gibi acılarla yanıyor.
Soruna yalın bakan idam çare sanıyor,
Bakımsız tarlalarda ayrık ot yolmadı mı?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İftariye Destanı

Ramazan paylaşmaktır, dediler bölüştüler,
Kamunun kasasını soyanlar iftar verdi.
Haramı besmeleyle yediler gülüştüler,
Milletin anasına koyanlar iftar verdi.

Mafyanın Müslümanı varsılları doyurdu,
Yalaka medya ile el âleme duyurdu.
Bereket var bu ayda, dedi ahkâm buyurdu,
Mazlumların canına kıyanlar iftar verdi.

Yoksula akıl verdi medyanın bülbülleri,
Uhrevi dünyalardan gelmiş gibi halleri.
Tomar tomar paralar desteledi elleri,
Her gün yetim hakkını yiyenler iftar verdi.

Muharrem'e, Şaban'a zındık deyip sövdüler,
Oruç tutamayanı lokantada dövdüler.
Tüm paralel dinciler birbirini sevdiler,
Ramazan kardeşliktir diyenler iftar verdi.

Siyasetçi yandaşı iftarda ağırladı,
Beş yıldızlı otelde doyurdu uğurladı.
Bir güzel nutuk attı, yurttaşı sihirledi,
Verdiği sözlerinden cayanlar iftar verdi.

Muktedir iftar verdi milletin kesesinden,
Kalantörler katıldı tanıdık ensesinden.
Halk da bilir onları sarığından fesinden,
Hazine nimetiyle doyanlar iftar verdi.

Sosyetik kadınların iftarı rengârenkti,
Modada yarışları sanki ilahi cenkti.
Podyuma çıkmış gibi birbirine çok denkti,
İftarı bir eğlence sayanlar iftar verdi.

Kaz gelecek yerlerden tavuk esirgenmedi,
Paralara kıyıldı, masraftır bu denmedi.
Mekân sosyal tesisti, içlerine sinmedi,
Kurumlu, teşkilatlı bayanlar iftar verdi.

Yerel yönetimlere iftar bir buyruk oldu,
Kulak arkası eden, toplumdan ayırık oldu.
Aç biilaç dolaşan çadırda kuyruk oldu,
Vicdanında sızlama duyanlar iftar verdi.

Yoksul muhtaç olmasın zenginin safrasına,
Katlanmasın zalime, muktedir tafirasına.
Nevzat gitti oturdu Yeryüzü Sofrasına,
Tanrı'nın buyruğuna uyanlar iftar verdi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İleri Demokrasinin Şifreleri

Ezilenler ölüp gitse ağrıdan,
Sarmaya korkuyor bu demokrasi.
Hırsızlara çaldığını doğrudan,
Sormaya korkuyor bu demokrasi.

Muhalifi ezer, yandaşı korur,
Hak isteyenlere coplarla vurur.
Özgürlük kapısı önünde durur,
Girmeye korkuyor bu demokrasi.

Kurttur, bürünüyor kuzu postuna,
Ortamı sisliyor, hem de kastına.
Mazlumu ezerken, zalim üstüne,
Varmaya korkuyor bu demokrasi.

Ayrışmaya fırsat, olanak tanır,
Birlik isteyenleri düşmanı sanır.
Kültürler yaklaşırsa bundan utanır,
Karmaya korkuyor bu demokrasi.

Demokrat ne derse, yapar tersini,
Çağdaşlığa karşı dinmez hiç kini.
Despota gereken hukuk dersini,
Vermeye korkuyor bu demokrasi.

Asayiş sağlıyor üç beş budala,
Dillerinde küfür, ellerde pala.
Hukuk düzenini doğru bir yola,
Kurmaya korkuyor bu demokrasi.

Adalet bağında orman kanunu,
Gözünü kapıyor görmüyor bunu.
Asalak otlarla gelecek sonu,
Dermeye korkuyor bu demokrasi.

Yiğitler sanıktır, hainler tanık,
Vatanı sevenin yüreği yanık.
Gençlik ayaktaysa, aydın uyanık,
Ürmeye korkuyor bu demokrasi.

Gücü yeten yetmeyeni sömürür,
Kodamanlar hortumlayıp semirir.
Kara sesler laikliği kemirir,
Görmeye korkuyor bu demokrasi.

Eğer denk gelirse boyu enine,
Hesapları atar mahşer gününe.
Suçluları adaletin önüne,
Sürmeye korkuyor bu demokrasi.

Zorba tutmuş yurdun bak her yerini,
Çalıyorlar halkın alın terini.

Hırsızın, katilin defterlerini,
Dürmeye korkuyor bu demokrasi.

Seçenekler sağlar moda giyene,
Kulağını tıkar açım diyene.
Sadakaya karşı oy isteyene,
Vurmaya korkuyor bu demokrasi.

Demokrasi önde, gitmiş OHAL'de,
Hakkına razı ol her türlü halde.
Tek adam gücü var her bir mahalde.
Kırmaya korkuyor bu demokrasi.

Adalet komada, çekilmiş fişi,
Cehalet narkozu yemiş çok kişi.
Kasten uyanmıyor, hayıra düşü,
Yormaya korkuyor bu demokrasi.

Bu cennet vatanda çekeriz darlık,
Şömürü yüzünden eriyor varlık.
Önünde dursa da çağdaş uygarlık,
Ermeye korkuyor bu demokrasi.

Nevzat taş yetişmez, bul sen bir kaya,
Ancak etki eder Nato kafaya.
Baronların pisliğini ortaya,
Sermeye korkuyor bu demokrasi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İlhan Selçuk'un Ardından

Kara günler peşpeşine geliyor,
Aydınlanma Bilgesi'ni yitirdik.
Karanlıklar, mumu tehdit biliyor,
En güçlü olanı yaktık bitirdik.

Düşünürdü, üzerine vardılar,
Vatan aşkı için hesap sordular.
Yarasalar muradına erdiler,
Bir büyük güneşi daha batırdık.

Cumhuriyet öksüz, Kemalist yetim,
Savunmasız kaldı tüm hürriyetim.
Hem ulusum darda, hem memleketim,
Başımıza ne belalar getirdik.

İşçiyi köylüyü kim yazar şimdi?
Bağnaz tutumlara kim kızar şimdi?
Kurulan tuzağı kim bozar şimdi?
Yiğitleri mezarlara yatırdık.

İlhan Selçuk gitti, sonsuza döndü,
Nevzat'ın umudu bir daha söndü.
Gösterdiği bize hep doğru yöndü,
Ülkeyi onunla öne götürdük.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İnadına İçeceğim!

Ne içki, ne sigara, ne kumarım var benim,
Madem yasak koydular, inada içeceğim.
Harama karşı oldu beynim, ruhum, bedenim,
Neyzen gibi, Sırat'tan sarhoşken geçeceğim.

Kimin tasallutunda yağma edilen hanlar?
Tevfik Fikret okuyan bunu çok iyi anlar.
Sizi hiç tıksırtmasın hurilerle, gılmanlar,
Tanrı izin verirse, ben O'na uçacağım.

Zalim, hırsız, uğursuz ayık olsa ne yazar,
Belki üç yıl çok yaşar, onun da sonu mezar.
Bunlardan dost seçemem, yoluma kuyu kazar,
Adam gibi içeni, sarhoşu seçeceğim.

Aşk şarabı içmiştir Yunus Emre, Mevlâna,
Ben onlara hayranım, gönlüm onlardan yana.
Ham sofuya nispetse, içerim kana kana,
Bir şişeyi bitirip, birini açacağım.

Bağnazla dost olamam onun yanına gidip,
Mutlaka bir kalp kırar hoşgörüyü terk edip.
Adam gibi adamı sohbeta ortak edip,
İçip içip dostlara dizeler saçacağım.

Gönül dostu olanlar kalbi kırmaz bilirim,
Fazlaca sarhoş olsa ben hakkından gelirim;
Onu yalnız bırakmam, her önlemi alırım,
Sahtekâr ayık ise ben ondan kaçacağım.

Ayran geven değilim, içenleri anlarım,
Her şeyi kararında için benim canlarım.
Ömer Hayyam olamam, dost değildir hanlarım,
Bekri Mustafa gibi dünyadan göçeceğim.

Şiir, roman, film imiş müskiratın muzırını,
Okumaz, seyretmezsen koruyorsun huzuru.
Ben buna muhalifim, bilsin kültür nazırını,
Benim kitap, sinema olacak suç ocağım.

Ekseni kaydırdılar, hem de göz baka baka,
Nevzat doğru söylüyor, sanmayın bu bir şaka.
Şimdi çok ucuzladı kaypak, korkak, yalaka,
En yüksek değeri ben mertliğe biçeceğim.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İnanç Analizi

İnanmak güzeldir ruhu besliyor,
Ama sen kıyana inanıyorsun.
Eğriler yalanla sözü süslüyor,
Doğruyum diyene inanıyorsun.

Yönü bizden yana çevir, diyorlar,
Devir, inançlı bir devir, diyorlar.
Kuşku duyanlara gâvur diyorlar,
Gâvura uyana inanıyorsun.

Güçlüye kul olmak reva görülen,
Yandaş boyasıdır göze sürülen.
Bir lokma, bir hırka sana verilen,
Haramla doyana inanıyorsun.

Hakkın olmayanı almak günahdır,
Bilirsin hakları çalmak günahdır;
Dediler hırsız bilmek günahdır,
Halkını soyana inanıyorsun.

Küfürle saldıran kazandı kârı,
Binbir dümen ile çoğalttı varı.
Suçlandı koruyan namusu, arı,
Millete koyana inanıyorsun.

Yalancı olanlar gitti ileri,
Doğrucu Davut'un geride yeri.
Sence makbul değil sözünün eri,
Sözünden cayana inanıyorsun.

Dünyayı kanlara buladı Haçlı,
Haçlının yanında duranlar güçlü.
Vatanı, ulusu sevenler suçlu,
Altını oyana inanıyorsun.

Seni sevenlere kol açamadın,
Sıktın yumruğunu el açamadın.
Dimdik yürüyene yol açamadın,
Her yöne kayana inanıyorsun.

İnancını koru, diyene kandın,
Başında fes varsa ulema sandın.
Atatürk'e küfür edene döndün,
Kutsala siyene inanıyorsun.

Örümcek ağını örmüş beynine,
Benim sözüm girmez senin zihnine.
Hurafe saktular imana, dine,
Geçmişten buyana inanıyorsun.

Nevzat'a inanmak zor gelir sana,
Çünkü onun yönü doğrudan yana.

Dinciler aklını almışlar fena,
Cübbeyi giyene inanıyorsun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İnanç Üzerine Düşünceler

Tanrıya ulaşmak gitmekse eğer,
Bedene yük olur can benim için.
Varmak kavuşmaksa, gitmeye değer,
Asla pişman olmam ben benim için.

Yunus Emre gibi benliği aşsam,
Benden içerdeki bene ulaşısam.
Ruhu arındırsam, aşka bulaşısam,
Gerekmez belki de ten benim için.

Özümden yanarsam sönmek istemem,
Cehennemden korkup dönmek istemem.
Çennette huriye kanmak istemem,
Ödül, ceza değil din benim için.

Hacı Bektaş, Yunus bana pir ise,
Mevlâna ışığı gerçek nur ise,
Halk eden, halk olan özde bir ise,
Tükenmez ömürdür an benim için.

İnsan neler görür yürekle baksa,
Beyni aydınlanır hırsını yaksa.
İlâhi bir gücün ışığı yoksa,
Her zaman karanlık gün benim için.

Aydınlık akılda, göklerden inmez,
Düşünen beyinin ışığı sönmez.
İnanç enerjisi bitmez, tükenmez,
Yeni başlangıçtır son benim için.

Çalışıp kazanır yarını tenim,
Akıldır, sevgidir hep öğretmenim.
Yaşadığım her an borcumdur benim,
Hayat vergisidir dün benim için.

Yaratanı sevmek kulluktan başka,
Korkudan arınır, dayanır aşka.
Doğru anlasalar sözümü keşke,
Değilse Nevzat'ım yan benim için.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İnönü'ye Saldırırken Düşünmek Gerek

Bir liderin soyadıysa İnönü,
Saldırırken biraz düşünmek gerek.
Makûs talih yenmiş, geçilmez önü,
Saldırırken biraz düşünmek gerek.

Bayrağa kanını bulaştıran o,
Ulusü zafere ulaştıran o.
Varlığı hakkıyla üleştiren o,
Saldırırken biraz düşünmek gerek

Kibirlenip terk etmemiş izanı,
Hiç kimseye çîğnetmemiş Lozan'ı;
Elbet olur nankörlerden kızanı,
Saldırırken biraz düşünmek gerek.

Vatana almıştır tapu senedi,
Riske girdi demokrasi denedi.
Lakin eserine baykuş tünedi,
Saldırırken biraz düşünmek gerek.

Şeflik dönemini yıktı gördünüz,
Kuyudan Bayar'ı çekti gördünüz,
Barış tohumları ekti gördünüz,
Saldırırken biraz düşünmek gerek.

Ortanın solunda duruşu suç mu?
Soyandan hesabı soruşu suç mu?
Sandıkta rakiple yarışu suç mu?
Saldırırken biraz düşünmek gerek.

Sanatın içine tükürmüş değil,
Asmayı, kesmeyi hak görmüş değil,
Bir küçük şakayı çok görmüş değil,
Saldırırken biraz düşünmek gerek.

Padişah denmedi yüzüne karşı,
Badem gibi değil bıyık tıraşı,
Beraber yürütmek olmadı marşı,
Saldırırken biraz düşünmek gerek.

Hazineye eli daldırmış değil,
Sülale küpünü doldurmuş değil,
Adalete falan saldırmış değil,
Saldırırken biraz düşünmek gerek.

Doğru olsun eleştiri sözünüz,
Gerçeklerden ayrılmasın gözünüz.
Yalan ile kızarmasın yüzünüz,
Saldırırken biraz düşünmek gerek.

Atatürk'ü hedefliyor kinciniz,
Saldırıyor liboşunuz, dinciniz.

Yönelmesin İnönü'ye hincınız.
Saldırırken biraz düşünmek gerek.

Nevzat'ın kafası karıştı herhal*,
Alın içeriye susturun derhal.
'Hadi canım sen de', demiş, behemal*
Saldırırken biraz düşünmek gerek.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Herhal: Herhaldenin bölgesel bir kullanımı
Behemal (behemehâldan bozma): Mutlaka

Nevzat Dağlı

İnsan Hakları Aranıyor

İnsanların hakları nereye saklanıyor?
Meydanlarda hesabı soranın hakkı kayıp.
Mücadele edenin sicili yoklanıyor,
Zorbalıklara karşı duranın hakkı kayıp.

Üreten kazanmıyor, tüketen kazıklanır,
Araya giren kimse haybeden azıklanır.
Adalet hak dağıtsa emekçi rızıklanır,
Tarlasını sulayıp, sürenin hakkı kayıp.

İşçiler yer altında tüketiyor ömürü,
Kimler alıp satıyor bu demiri, kömürü?
Emeğin hakkı yitip, var bir yerde sömürü,
Maden dehlizlerine girenin hakkı kayıp.

İşe alınacağı belirliyor mülakat,
Yandaş olana kısmet artık makam, bir üst kat.
Neden gözetilmiyor kabiliyet, liyakat,
Kıdemde beklenen sıranın hakkı kayıp.

Kadınlar horlanıyor, eşittir görülmüyor,
Fabrikada, tarlada hakları verilmiyor.
Memurların huzuru bir türlü durulmuyor,
Emeklilik hakkına erenin hakkı kayıp.

Engelli yurttaşların kimler olur engeli,
Onların haklarına kimler takar çengeli?
Sistem eğer bozuksa yürümüyor dengeli,
Yüreğinin gözüyle görenin hakkı kayıp.

Nerede bir su varsa birileri HES'ledi,
Yemyeşil yaylaları zalimce presledi.
Doğa intikamını felaketle süsledi,
Bahçeleri sulayan derenin hakkı kayıp.

Hangi dilden konuşur ekonomi vaizi,
Hangi kitap vazeder mekruh ile caizi?
Kim kurları belirler, kim ayarlar faizi,
Değeri düşürülen Lira'nın hakkı kayıp.

Müslüman geçinenler nasıl çalıp çırpıyor,
Kul hakkına saldırıp, her yerinden kırpıyor.
Allah'la aldatanlar şeytan gibi çarpıyor,
Gerçek dinin, imanın, Kuran'ın hakkı kayıp.

Çıkar için yapılan slogan oldu zikir,
Zengin'in yalanıyla ikna oluyor fakir.
Milliyetçiyim diyen ümmetçiyle hemfikir,
Davası savunulan Turan'ın hakkı kayıp.

Demokrasi, özgürlük askıya alınıyor,
Baskı için her zaman bir neden bulunuyor.

Kuvvetler ayrılığı tek yola salınıyor,
Meclisin gücü zayıf, şuranın hakkı kayıp.

Suçsuzları kumpasla hapse doldurdular,
Gizli tanıklar ile ne suçlar buldurdular.
Yaşamları karartıp benizler soldurdular,
Esarete zinciri kıranın hakkı kayıp.

Vatanı koruyanlar kimin için ölüyor?
Vicdanı olan insan nedenini biliyor.
Yaşam hakkı kutsalsa bunu kimler alıyor,
Gazilerde açılan yaranın hakkı kayıp.

Yobaz sınır tanımaz hurafeyle coşunca,
Çağdaşlığı yok eder mecrasından taşınca.
Tehdit altına girdi bugün özgür düşünce,
Beyni insanlık için yoranın hakkı kayıp.

Kimler aydınlatıyor mumlar gibi yanarak,
Kimler fırıldak gibi kıvırıyor dönerek?
İnsanlar seçim yaptı demokrasi sanarak,
Oyunu inanarak verenin hakkı kayıp.

Nevaleri verilir muktediri övenin,
Suçu bağışlanıyor sözlerini gevenin.
Sırtı sıvazlanıyor Atatürk'e sövenin,
Cumhuriyetimizi kuranın hakkı kayıp.

Eğitimde ipucu devletten gider oldu,
Vakıflarda, yurtlarda çocuklar heder oldu.
Yüreklerin yanması Nevzat'a keder oldu,
Ağlayarak dizine vuranın hakkı kayıp.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İslam Dünyasında Emperyalizmin Aktifleri

Hesabı bellidir emperyalizmin,
Sömürü üstüne planlar aktif.
Yurdunu sevene baskısı müzmin*,
Kendi kucağında gülenler aktif.

İşte Irak, İran, işte Türkiye,
İşte Afganistan, işte Suriye;
Kim razı değilse bu sömürüye,
Onları defterden silenler aktif.

Mısır, Libya, Tunus ne istiyordu?
Neyi amaçladı ordaki ordu?
Özgürlük diyene hesabı sordu,
Niyet okuyanlar, bilenler aktif.

Emperyalist güçle verildi Kudüs,
Güç sende değilse sen bahtına küs.
Hem vermişsin ona ülkende bir üs,
Eylemin görülmüyor, ilanlar aktif.

İslamın birliği, dirliği nerde?
Gözlere çekilmiş dolardan perde.
Düşman kazanıyor bak her seferde,
İcraatın suskun, selenler* aktif.

Müslümanı kesen nasıl Müslüman?
Katliam yaparken coşar mı iman?
Başını açana verilmez aman,
Kamunun malını çalanlar aktif.

Katiller desteği kimden alıyor?
Mazlumun üstüne kimler salıyor?
İnsanlık nerededir, nerde kalıyor?
Enkazın üstünde kalanlar aktif.

İrkı, dini öne süren ne ister?
Laiklikte ne kötüdür bir göster?
Efendin olursa bir 'Yankee Mister'
Öz yurdunda olur gelenler aktif.

'Ulus devlet kötü' diyenler kimdi?
Tükürdüğü sözü yiyenler kimdi?
Liboşlara saygı duyanlar kimdi?
Sömürene selam salanlar aktif.

Vatani satmayan astırılıyor,
Haklı direnişler bastırılıyor.
Gerçeği haykıran susturuluyor,
Yiğidi çökerten yalanlar aktif.

Her şeyi kapsıyor zalim sömürü;
Toprağı, madeni, soyu, kültürü.

Ülkeleri çiftlik, insanı sürü,
Bilinçleri tutsak kılanlar aktif.

Emperyalist vaadiyle avunan,
Oldu şimdi 'eyvah' diye dövünen.
Sömürenin çıkarını savunan,
Onlara kul, köle olanlar aktif.

Emperyalist olan işi biliyor,
Her ülkede satılmışı buluyor.
İhtiras yüzünden gençler ölüyor,
Taze ekin gibi yolanlar aktif.

Vatanseverlikle övünen mahkûm,
Özgürlük diyerek avunan mahkûm,
Ulusal birliği savunan mahkûm,
Halkı dilim dilim dilenler aktif

Hani nerde özgürlükle donatmak?
Zalimlerin işi gücü kanatmak.
Emperyalist ister bölüp yönetmek,
Bilinçli, bilinçsiz bölenler aktif.

Devireceklerdi Beşar Esad'ı,
Amaçları oldu silah hasadı.
Sahillere vurdu çocuk cesedi,
Umutla denize dalanlar aktif.

Düşünmüyor zalim Arabı, Kürdü,
Türke zindan etti güzelim yurdu.
Caniler yarattı, mazlumu vurdu,
Terör için yurda dolanlar aktif.

Sömürü hainle buluyor vücut,
Yeter ki halkını seveni ocut*,
İhanette her tür haşerat mevcut,
Akrepler, sülükler, yılanlar aktif.

Genliğin öncü bir rolü olmalı,
Yönleri Atatürk yolu olmalı;
Halkın tutunacak dalı olmalı,
Olmalı çareyi bulanlar aktif.

Nevzat, olmadı hiç güçlüyü öven,
Zalimi övene duymadı güven.
Dönmüyor yolundan yurdunu seven,
Gaziler, şehitler, ölenler aktif.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Müzmin: Süreğen, kalıcı.
Ocutmak: Korkutmak, yıldırma.
Selen: Ses, gürültü.

Nevzat Dağlı

İsraf

Yoksul ekmek yerken havyar yediysen,
Eğer her şey benim hakkım dediysen,
Masrafı kismadan harcıyor isen;
Gereksiz gösteriş harcıdır israf,
Varsılın yoksula borcudur israf.

Muktedir olmakla övünüyorsan,
İtibar peşinde dövünüyorsan;
Satıp savurdukça seviniyorsan;
Kararmış vicdanın harcıdır israf,
Devletin yurttaşa borcudur israf.

Milyonluk araba, milyarlık saray,
Uçak, helikopter vay efendim vay.
İnsansız mekâna döşenmişse ray;
Halkı sevmeyenin harcıdır israf,
Yolunu bulanın borcudur israf.

Muhteşem camiler ıssız kalmışsa,
Büyük hastaneler uzak olmuşsa,
Bunları düşünen imkân bulmuşsa;
Akıl dışı işin harcıdır israf,
Beynin yüreklere borcudur israf.

Köprü, kanal, yollar, hava limanı,
Yapılınca mutlu etsin insanı.
Gösteriş yüzünden sıkarsa canı;
Öfkenin bir temel harcıdır israf,
Nevzat'ın yazmaya borcudur israf.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İsraf Türleri

Kutsal kitap israf haramdır derken,
Savurgan yaşamı seçmektir israf.
Yapılması gerek tasarruf varken,
Bol bol harcamaya geçmektir israf.

İşçiler çalışıp hak alamazken,
Memur, esnaf, işsiz tok kalamazken;
Köylüler dağlarda yol bulamazken,
Uçan saraylarla uçmaktır israf.

İşler sükse için gelmişse dile,
Anlar bunu hemen ahmaklar bile.
Betonlar atarak ormana, göle,
Lüzumsuz kanallar açmaktır israf.

Emekli bütçeye olmuşsa diken,
Gül müdür yandaşa paralar döken?
Zengini bankayla kurtarır iken,
Yoksula yardımdan kaçmaktır israf.

İnsanlar ölüyor dertler azarken,
Kalemler utanır bunu yazarken.
Kendi vatandaşı işsiz gezerken,
Yabana paralar saçmaktır israf.

Kömürlü havalar yakar genizi,
Santraller soldurdu beti benizi.
Pislik götürürken gölü, denizi,
Altın klozete ..... israf.

Yaban ellerinde savaşlar olur,
Bunun nedenini bilenler bilir.
Savaşta nedense hep gençler ölür,
Ekini gök iken biçmektir israf.

Dertliler intihar ediyor öyle,
Nevzat bu nedenle öfkeli böyle.
Vaktinizi aldım belki boş şeyle,
Zamanı gereksiz içmektir israf.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İstanbul Yarışı

İstanbul yarışında demokrasi kazandı,
Halkın iradesine değer verenler önde.
Sevgi sözü edene halkın eli uzandı,
Barışı, kardeşliği öne sürenler önde.

Geçmişini temiz olan seçmene güven verdi,
Güler yüzün havası sarmıştı bütün yurdu.
Irkla, dinle bölmeyen herkesten saygı gördü,
Tüm insanları saygın, eşit görenler önde.

Hakları aramaktan vazgeçmeyen başardı,
Haklı olan elbette her engeli aşardı.
Yiğitlerin yanına mazlum olan koşardı,
Zalimin karşısında dimdik duranlar önde.

Her şey güzel olacak diyene inanıldı,
Halka yürekten sevgi duyana inanıldı.
Emeğini ortaya koyana inanıldı,
İsraf çetelerine hesap soranlar önde.

İnsanlık yarışında ayak bağıdır kibir,
Kendini büyük gören rakibi sanır kubur.
Aşağı görülende bir gün tükenir sabır,
Bunları düşünerek sırra erenler önde.

Bir avuç varsıl için yoksulu üzen düşer,
Hak adalet çiğneyip hileler düzen düşer.
Hep burnu havalarda kasılıp gezen düşer,
Hadlerini bilerek halka varanlar önde.

Gerçeklerin üzeri kalmamalı hiç örtük,
Umut dokumasında olmamalı hiç yırtık.
Gençlerin hayalleri gerçekleşmeli artık,
Gördükleri düşleri hayra yoranlar önde.

Nevzatlar umut dolu güzel günler gelmeli,
Gizlilik kalmamalı, her şey şeffaf olmalı.
Halk aydınlatılmalı, gerçekleri bilmeli,
Atatürk fikri ile düzen kuranlar önde.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İstanbul'u Şeytan Çarptı

Bizans olunca dününde,
Oyun kuruldu önünde;
Ramazan'ın ilk gününde,
İstanbul'u şeytan çarptı.

Allah'tan yedi şamarı,
Çatlamıştı ar damarı.
Şeytan seviyor kumarı,
İstanbul'u şeytan çarptı.

Devirdi buğdayı unu,
Anlaşılmaz oldu konu.
İnsan akli almaz bunu,
İstanbul'u şeytan çarptı

İmamoğlu çarpılmadı,
Bakıp apışıp kalmadı.
Başka kapıyı çalmadı,
İstanbul'u şeytan çarptı.

Şeytanı taşlamak gerek,
Söz ile haşlamak gerek.
Duaya başlamak gerek,
İstanbul'u şeytan çarptı.

Nevzat korkuyor şeytandan,
Beslenir o kandan, candan.
Yaklaşarak yandan yandan,
İstanbul'u şeytan çarptı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İstikrar Yakınması

Vaatler vererek gelmişti ama,
İktidar olunca durdu istikrar.
Her yerden yırtıldı, tutmuyor yama,
Toplumunu yeniden gerdi istikrar.

Belliydi yarınlar düne bakınca,
Halkımız görmedi bunda sakınca.
Beslenen umutlar boşa çıkınca,
Şerlerini hayra yordu istikrar.

Tüm aklar kirlendi karaya döndü,
İnsanlar güvendi, düzelir sandı.
Şehitler çoğaldı, yürekler yandı.
Beslenen umudu kırdı istikrar.

Barış Süreci'nden ne kaldı elde?
Kinler tortulandı yürekte, dilde.
Sorunu çözerken dinsel temelde,
Türk'e düşman etti Kürdü istikrar.

Terör yurt dışından bize atladı,
Huzurumuz orta yerden çatladı.
Meydanlarda canlı bomba patladı,
Kan ile suladı yurdu istikrar.

Savaş nerden çıktı, barışmak varken?
Dostla kanlı olduk, kardeşim derken.
"Yurtta sulh, cihanda sulh istiyorken,
Mehmet'i cepheye sürdü istikrar

Cezaevi oldu büyük Türkiye,
Hak, adalet, hukuk alındı tiye.
Özgürlük kargaşa çıkartır diye,
Çözümü baskıda gördü istikrar.

Ne kefe değişti, ne ibre saptı,
Yine yandaş olan ihale kaptı.
Savaş isteyen müktedir yaptı,
Barış isteyen vurdu istikrar.

Her yol denenmişti; transfer, hile,
Kapılar kapandı bülbüle, güle.
Kuzuyu gözünden çıkarsa bile,
Yutturdu sürüye kurdu istikrar.

Muhalif basını içeri attı,
Yalaka olanı yanına kattı.
Müktedir diliyle çok çalım sattı,
Sarayı kalesi gördü istikrar.

Muhteris kafada kıvılcım vardı,
Yurdu baştanbaşa ateşler sardı.

Bağrımız yanarken ocak karardı,
Umudu kül eden hardı istikrar.

Paralel askerler darbeye kalktı,
Vurdu, kırdı, ezdi, öldürdü yaktı.
Darbeyi meydanda önleyen halktı,
Göreve çağırdı ferdi istikrar.

Bu istikrar acep kime yarıyor?
Kimden uzaklaşıp, kime varıyor?
Karanlıkta kaldı ışık arıyor,
Sözde aydınlatan nurdu istikrar.

Muktedir olanın kanun dilinde,
Tek parti iktidar, her şey elinde.
Nedendir, gitmiyor işler yolunda?
Hani çoğunlukta vardı istikrar?

Dört yandan sarıldık, haydi gel dayan,
Üstten saldırıyor altını oyan.
Özerklik istiyor bak ayan beyan,
Daha düne kadar sırdı istikrar.

İstikrar eseri yoksul kaldığın,
Çalışmak yetmiyor, yoksa çaldığın.
Bugün pahalandı dünkü aldığın,
Zamlara istikrar verdi istikrar.

Rezillik kokuyor burnu tıka sen,
Bilerek basmışsın yerde boka sen.
İstedğin kadar suyla yıka sen,
Sabunla çıkmayan kirdi istikrar.

Bu günü görmesek razıydık düne,
Kuşkuyla bakarız her gelen güne.
Zalime fırsatı sağladı yine,
Mazlum defterini dürdü istikrar.

Bahçemde hoyratça gezip de gitti,
Sevgiyle bağımı çözüp de gitti;
Kalbimi, ruhumu ezip de gitti,
Nevzat'ı görmedi, kördü istikrar.

Nevzat Dağlı

İşler Tıkırında! ..

Acı acı gerçekler toz pembeye boyandı,
Görüleni saymazsak tüm işler tıkırında.
Bileğlenmiş bıçaklar ta kemiğe dayandı,
Kırılanı saymazsak tüm işler tıkırında.

Satılardan çoğunu dışardan alıyoruz,
Cari açık büyüyor, batağa dalıyoruz.
Faizi ödüyoruz, hep borçlu kalıyoruz,
Verileni saymazsak tüm işler tıkırında.

Tele-kulak her taraf, mahreme giriliyor,
Yandaş olan medyaya bilgiler veriliyor.
Özel olan ne varsa ortaya seriliyor,
Serileni saymazsak tüm işler tıkırında.

Teröre kurban verdik kaç ana kuzusunu,
Bunlar etkilemiyor ne yazık bazısını.
Yüreğinde duymazsan şehidin sızısını,
Vurulanı saymazsak tüm işler tıkırında.

Adalet terazisi sallanıyor yargıda,
Hukuk yaralanmıştır, her bir yanı sargıda.
Suçunu bilmeyenler şaşırıyor sorguda,
Sorulanı saymazsak tüm işler tıkırında.

Kimisi laikliği delmeye çalışıyor,
Karanlık, üstümüze gelmeye çalışıyor.
Kimisi bu vatani bölmeye çalışıyor,
Yarılanı saymazsak tüm işler tıkırında.

Eğitim sırt çevirdi ilim ile irfana
Hiçbir sorun kalmadı çarşaf, türbandan yana
Gömülen yeni oldu, hortlayan hortlayana,
Dirileni saymazsak tüm işler tıkırında.

Muktedirin yakını sınavdan muaf oldu,
Laiklik düşmanları birdenbire affoldu.
Terfiler şaşırtıyor, tayinler tuhaf oldu,
Sürüleni saymazsak tüm işler tıkırında.

Hırsızların hesabı bekçiden soruluyor,
Aradan sızmayan su aktıkça duruluyor.
Paralel düşmanların defteri dürülüyor,
Dürüleni saymazsak tüm işler tıkırında.

Mazlum halklar dünyada çıkış yolu arıyor,
Lâkin tertip kurulmuş, her yol ona varıyor;
Emperyalist devletler başa belâ sarıyor,
Sarılanı saymazsak tüm işler tıkırında.

Komşularla düşmanız, 'sıfır sorun' mazide,
Çatışmanın tüm suçu! ya şehit ya gazide.

'Stratejik derinlik' yordu malum tezi de,
Yorulani saymazsak tüm işler tıklarında.

Bir zamanlar kardeşlik, biraz da huzur vardı,
Çevremizde savaşlar bizden uzak çıkardı.
Emperyalist ülkeler, petrolü kanla kardı,
Karilani saymazsak tüm işler tıklarında.

İllegal örgütlerle sarıldık yerli yersiz,
Gaflete düştük belli, önlemimiz yetersiz.
Sınırlar kevgir gibi, giren çıkan belirsiz,
Girileni saymazsak tüm işler tıklarında.

Hakkına sahip çıkan söküp hava alıyor,
Şöke söke alınca sonra pişman oluyor;
Örümcek ağındaki sinek gibi kalıyor,
Örülani saymazsak tüm işler tıklarında.

Bizim dilden anlamaz ironiye uzaklar,
Alır götürür bizi, dam altına kızaklar.
Nevzat senin önünde çeşit çeşit tuzaklar,
Kurulanı saymazsak tüm işler tıklarında.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

İtibar

Uçakla, sarayla, parayla değil,
İnsanlık yolunda yürür itibar.
Hiyerarşi ile sırayla değil,
Akılla en önde durur itibar.

Saltanat tahtına otursan boştur,
Nemayı kamyonla götürsen boştur.
Kendini makama getirsen boştur,
İnsan, eylemiyle görür itibar.

Yediğin, içtiğin hiç değer vermez,
Giydiğin, taktığın makbul göstermez.
Şatafat süresi çok fazla sürmez,
İnsana sadelik verir itibar.

Kibirle, çalımla yarışmak olmaz,
Herkesin işine karışmak olmaz.
Hergün küsüp küsüp barışmak olmaz,
Dostluk içten ise arır itibar.

Eksiğin olmasın ahlâktan yana,
Muktedir olsan da gülerler sana.
Doğruluk var ise, inanın bana,
Yoksul onurunu korur itibar.

Anlamlı, gerçekçi sözün olmalı,
Tarihe geçecek izin olmalı.
Dostlara bakacak yüzün olmalı,
İnsanı düşmana sürür itibar.

Yalan söyler isen değer düşer,
Alkışa kananın egosu şişer.
İnsanlar toplumun içinde pişer,
Eğer çiğ kalırsan çürür itibar.

Mustafa Kemal'in yaşamına bak,
Bilgiler aydınlık, fikirler berrak.
Sen Atatürk gibi bir isim bırak,
Nasıl arşa kadar varır itibar.

Nevzat'ın sözüne bir gün gelirsin,
Yaktığı ışıkta yolu bulursun.
Karanlık istersen naçar kalırsın,
Güneşi görünce erir itibar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kadın Kimliği

Kadın değerini anlatanların,
Söylenmiş en güzel sözüdür kadın.
Sevda ezgisini dinletenlerin,
Yürekten ses veren sazıdır kadın.

Sen onu ararken, bulur o seni,
Yüzünden okur o her düşünceni.
Erkeğin beyninde yol göstereni,
Kalbinde saklanan gizidir kadın.

Kadındır can veren kalbin ilacı,
Yanında o varsa duyulmaz acı.
Onurlu erkeğin başının tacı,
Alnına yazılmış yazıdır kadın.

Sevgi gösterirsen sana yâr olur,
Yüzünde gül açar, hep bahar olur.
Güneş gibi doğar, bin seher olur,
Yaşamın kaynağı, özüdür kadın.

Aşkı için diller dökmeye değer.
Onurla önünde çökmeye değer.
Mutluluk duyarak çekmeye değer,
Dünyanın en tatlı nazıdır kadın.

Bir küçük dünyadır onun kucağı,
Sevgisinin yoktur ucu bucağı;
Odur ateşleyen sönen ocağı,
Sıcak yuvaların közüdür kadın.

Sevgi, sevgilinin peşine gider,
Sevgisiz yürüyen boşuna gider.
Birlikte yol almak hoşuna gider,
Kutsal yolculuğun hazzıdır kadın.

Sevgiyi yürekte yaratmıyor mu?
Kendini her yerde aratmıyor mu?
Azı çok ederek üretmiyor mu?
Tanrısal bir gücün izidir kadın.

Onunla el ele çalışmak güzel,
Onunla ağlayıp gülüşmek güzel;
Onunla her şeye alışmak güzel,
Yaşam yokuşunun düzüdür kadın.

Kalbi birleştiren tekleştirendir
Kara sevdaları aklaştırandır.
İnsanı insana yaklaştırandır,
Benlerin toplamı bizidir kadın.

Beyin olur, yürek olur, kan olur,
Ruha yuva olan kutsal ten olur

Canından vererek yine can olur,
Bilimin en saygın tezidir kadın.

Umut binasında o tavan kalır,
Düşenin yanında hep seven kalır.
Kadinsız insanlık çok yavan kalır,
Mutluluğun tadı, tuzudur kadın.

Titizce üreten, göz nuru döken,
Çocuğu eğiten, doğrultup, büken;
En ağır hastanın kahrını çeken,
Yaraların sargı bezidir kadın.

Bir bileni odur olgunun, hamın,
Öznesi o olur sevincin, gamın.
Temel direğidir çağdaş yaşamın,
Ülkenin aydınlık yüzüdür kadın.

Türkçe mimarıdır ana dilinin,
Köprüsü olmuştur birlik yolunun.
Bir ulus vatani Anadolu'nun,
Türküdür, Kürdüdür, Lâzıdır kadın.

Zulme karşı soylu direnen odur,
Şavaştta, barışta aranan odur.
Özgürlüğe en çok yaranan odur,
Devrimin gücüdür, hızıdır kadın.

Karanlık odaklar üstüne yürür,
Elinde meşale en önde durur.
Tehlikeyi sezer, gerçeği görür,
Toplumun en keskin gözüdür kadın.

Adamsan kadına kin güdemezsin,
Gönlünü kıracak lâf edemezsin.
Bir ömür boyunca keşfedemezsin,
Sonsuz diyarlara gezidir kadın.

Karanlık boğuyor onu nicedir,
Onu küçük gören beyin cücedir.
Gücünü göstermez gönlü yücedir,
Senle eşitliğe razıdır kadın.

Kadınlara kıyan caniler duysun,
Eşit değil diyen, kaniler duysun;
İnsan müsveddesi faniler duysun,
Yaşam sürecinin fazıdır kadın.

Yeter bitsin artık kadın acısı,
Kendini düzeltsin namus öcüsü.
Nevzat'ın anası, yâri, bacısı,
Oğluyla eşdeğer kızıdır kadın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kadına Saldıran Utanmazlara...

İnsanlar eşittir, ortaktır haklar,
Kadını geriye koyan utansın.
Erkeği, kadına saygısı aklar,
Kadını kölesi sayan utansın.

Kadınla erkeği eşit görmeyen,
Toplumda kadına değer vermeyen,
Atatürk ışıklı yola girmeyen,
Kara düşünceli ayan utansın.

'Kadını memeli hayvan' sananlar,
Bilimden, insandan, sözden ne anlar.
Dini kullanarak atıp yalanlar,
Sahte mehdilere uyan utansın.

Kahkaha atarsa kadın suçlanır,
Erkek müsveddesi hafiflik sanır.
Hödükler, insanı giysiyle tanır,
'Kadın eksik etek' diyen utansın.

Kadın suçlu, takı takıyor diye,
Dövülür etrafa bakıyor diye.
Yargıda kravat takıyor diye,
Erkeğe merhamet duyan utansın.

Erdemi uçkura bağlayan yırtık,
Ere hovarda der, kadına sürtük.
Namus tellalları susmalı artık,
Kadının sırrını yayan utansın.

Hayat bir yuvadır aşkla girilen,
Sevgidir, saygıdır gözle görülen.
Evlilik bir sözdür eşe verilen,
Verdiği sözlerden cayan utansın.

Çadına aittir ruhu ve teni,
Öldürmek mi lazım sevmezse seni?
Toplumca dışlansın, suçlansın canı,
Kadının canına kıyan utansın.

Erkek bozuntusu her haltı yiyip,
Kadın özgür ise sayıyor ayıp;
Ahlâktır, şereftir, namustur deyip,
Alçak zeminlere kayan utansın.

Kadını kalbiyle sevmekten aciz,
Tutuyor çocuğu ediyor taciz.
Bunların vicdanı edilmiş haciz,
İcranın içini oyan utansın.

'Doğru benim' diyor, her kimi ansan,
Mal olup çıkıyor, adamdır sansan.

Bilinsin yaratık, tanınsın insan,
İnsanlık maskesi giyen utansın.

Her yerde var olsun kadının adı,
Ölmek istemiyor, duyun feryadı.
Lanetlensin artık kadın celladı,
Erkek haklı diyen bayan utansın.

Çocuklar önünde kadın katleden,
İnsan sanılıyor acaba neden?
Vicdan sahibini üzen kahreden,
Her türlü gerici beyan utansın.

Nevzat söylemesin geri kalanı,
Kadın açıklasın büyük yalanı;
Deşifre etsinler hakkı çalanı,
Hukuk devletini soyan utansın.

Nevzat Dağlı

Kamer Genç'in Ardından

Öfkeli, öfkesiz nutuk atardı,
Hırsıza, yobaza ayna tutardı.
Muhالیf duruşu simge olmuştu,
Sözleri topluma coşku katardı.

Gerçeği açıklar, demezdi yalan,
Çıldırırdı çalan, güce ram olan.
Korkmadan konuşur halkı uyarır,
Uyanırdı hemen uykuya dalan.

Tuzağı herkesten önce görendi,
Feto belasını haber verendi.
Yiğitti, doğruydu, candı Kamer Genç,
Bu yüzden başı hep derde girendi.

Hiçbir parti onun yerini tutmaz,
Çünkü siyasette o bir külyutmaz.
Gönüllerde yaşar şimdi Kamer Genç,
Herkesler unutsa Nevzat unutmaz,

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kan Dökme Üzerine...

Kanı bozuk kan vermez, canı tatlı can vermez,
Vatan için damardan dökülenler bizdendir.
Yiğit olan dimdiktir, esen yelle yan vermez,
Eğilmeyip kesilen, sökülenler bizdendir.

Kalpde vatan sevgisi kaynıyor fokur fokur,
Vatan için yiğitler vurulur takır takır.
Türkümüz var dillerde zalime meydan okur,
Madımak'ta alçakça yakılanlar bizdendir.

Çalan çırpan hırsızlar gücün himayesinde,
Hiç kanları dökülmez muktedir sayesinde.
Yurdunu seven asker şehitlik payesinde,
Gençken kara toprağa sokulanlar bizdendir.

Pusularda can verdi 'Aydınlanma Epleri'
İşçilerin sönyör gözlerinde ferleri;
Çalışırken öldüler kurumadan terleri,
İnşaatta, madende yıkılanlar bizdendir.

Nice nice aydınlar özgürlüğe adandı,
Kimisi bombalandı, kimisi canlı yandı.
Yazıp, çizip, okuyan bir adalet var sandı,
Tüm başları belaya sokulanlar bizdendir.

Ne için kan dökmüştü Gezi'nin şehitleri,
Anlayamaz bunları muktedirin itleri.
Halk bir gün def edecek karıştıran fitleri,
Bilinç tarlalarına ekilenler bizdendir.

Bu saltanat hep böyle sürecektir sanılıyor,
Yanlış ata oynayan çok fena yanılıyor.
Hangi zalim dünyada hayırla anılıyor,
Nevzat yine yüzüne bakılanlar bizdendir.

Nevzat Dağlı

Kanal İstanbul İtibarı

Bu Kanal İstanbul sükse yaparsa,
Belki arşa kadar çıkar itibar.
Yandaş kıyısından arsa kaparsa,
Muktedire doğru akar itibar.

Böyle hayal akli karıştırmasın,
Vurgun özlemini yarıştırmasın.
Haklıyı haksızla vuruşturmasın,
Topluma fitneyi eker itibar.

Kimlerin hayali burada yalı?
Kimler götürecek avanta malı?
Halk bunu bilecek kimler hatalı?
Bazen iktidarı yıkar itibar.

Deniz İstanbul'u dolanmamalı,
Göl deniz suyuyla sulanmamalı.
Marmara Denizi bulanmamalı,
İmajdan yaldızı söker itibar.

Saraylar yapmaya benzemez bu iş,
Gerçekler çıktıkça değişir afiş.
İstanbul yıkmaya yöneldi gidiş,
Bil ki ilk depremde çöker itibar.

Gerçek başka inanmayın sanala,
Makyaj vermez güzelliği banala.
Nasıl böyle hayali bir kanala,
Halkın parasını döker itibar.

Doğaya verilen zarar büyükse,
Yandaşa sağlanan yarar büyükse;
Halka karşın yanlış karar büyükse,
Başları belaya sokar itibar.

Nevzat'ı dinleyin çocukça söyler,
Yeri geldiğinde kral çıplak der.
Kanal, İstanbul'u tarumar eder,
Sonra şaşkın şaşkın bakar itibar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Karaman Beni Hatırlar Mı?

Gözden uzak olduk, gönülden öyle,
İlin beni hatırlar mı Karaman?
Sana hiç darılmam gerçeği söyle,
Dilin beni hatırlar mı Karaman?

Yıllar yılı uzağında kalmışım,
Lakin seni öztoprağım bilmişim.
Zaman zaman dosta selam salmışım,
Ali'n beni hatırlar mı Karaman?

Şiirle söyleşmem sende başladı,
Ömrün üçtebiri sende kışladı.
Bacım emek emek ilmek işledi,
Çulun beni hatırlar mı Karaman?

Yeni yetme bilmez, anmaz ki ölen,
Kaç akranım kaldı adımı bilen?
Rebiş'i, Elif'i unutmadım ben,
Delin beni hatırlar mı Karaman?

Gazalpa'nın deresinde çok yüzdüm,
Hacsami'nin bahçesinde kak dizdim*.
İstasyon yolunda kimlerle gezdim,
Yolun beni hatırlar mı Karaman?

Karadeğirmen'de balıklar tuttum
Sulara kapıldım, çamura battım
Yoğurt pazarladım, domates sattım
Halin beni hatırlar mı Karaman

Zeyve'de oynarken dizim sürtüldü,
Üstüm başım toz toprakla örtüldü.
Kaç ağaçta gömleklerim yırtıldı,
Çalın beni hatırlar mı Karaman?

Lisende okudum kırkbir yıl geçti,
Nice umut soldu, nicesi uçtu.
Kim kimieledi, kim kimi seçti,
Falın beni hatırlar mı Karaman?

Sevdiklerim ahret için yarıştı,
Her gidenle anılarım buruştu.
Anam, babam toprağına karıştı,
Gülün beni hatırlar mı Karaman?

Düşlerimde sığırların böğürür.
Sağım için sahibini çağırır.
Haccabamın kabak oğlu nöğürür? **
Kelin beni hatırlar mı Karaman?

Muammer Baran'ın sevda tanığı,
Sapanla avlanan çevre saniğı,

Nevzat'ım ben, düşün, hasret yanığı,
Külün beni hatırlar mı Karaman?
Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Hacı Sami Tartan'ın bahçesinde meyve kurusu dizdim
** Hatice ablamın saçsız oğlu ne yapıyor?

Nevzat Dağlı

Karaman Çocukluk Anılarım

Canlanıyor çocukluğum gözümde,
Babamın sert duruşunu unutmam;
Suç işlesem bir şey yanar yüzümde,
Bana tokat vuruşunu unutmam.

Babam besmeleyle evden çıkardı,
Camiye giderken takke takardı.
Cami dönüşünde farklı kokardı,
Hacı yağı sürüşünü unutmam.

Hayat derdik avlulara o zaman,
Köpekler olurdu keskin ve yaman.
Tandırılardan yükselirdi bir duman,
Aşhanenin girişini unutmam.

Unutmam, avluda gülü, goncayı;
Helke asmak için çifte kancayı.
Annemin orakla onca yoncayı,
Dinlenmeden derişini unutmam.

Her yerdeydi, haddi yoktu sineğin,
Tavuklarla üstüneydi tüneğin.
Akşamleyin sürüsünden inegin,
Hızla eve varışını unutmam.

Sokaktan geçerdi koyun sürüsü,
Yabancı kapıdan girmez birisi.
Havları komşunun azgın sarısı,
Her geçene ürüşünü unutmam.

Annem, sabah akşam inek sağardı,
Babamın her zaman bir işi vardı.
Ebem üzerlikle cinler kovardı.
Hidayete erişini unutmam.

Ekmek yapılırdı tandırda sacı,
Çamaşır yunurdu kille, tokuçla.
Annem kaynatırdı esvabı öğle,
Asmaya ip gerişini unutmam.

Annem ev süslerdi tutup elimi,
Tavan hasır, taban hasır bölümü;
Öne çaput çulu, dibe kilimi,
Özenerek serişini unutmam.

Dedem, şiir gibi dua okurdu,
Kafiye bilgimi ilkin o kurdu.
Bir rakip buldu mu bitmez lakırdı,
Manilerle yarışını unutmam.

Üçaylar içinde olurdu pişi,
Yaşlı gavüt yerdi yok ise dişi.

Komşumuz yörüktü ıstardı işi,
Kirmana yün sarışını unutmam.

Çok dindardı mahallenin tamamı,
Gusulhane idi evin hamamı.
Çocuk sorgulardı cami imamı,
Din bilgisi soruşunu unutmam.

Yuvak vardı üzerinde her damın,
Genç kız vardı arkasında her camın.
Köyden gelen becerikli halamın,
Tıgla çorap örüşünü unutmam.

Herkes bilir malı mülkü, bu kimin,
Komşu birbirinden o kadar emin.
Bayramlarda bahşış veren emmimin,
Lirasını, kuruşunu unutmam.

Sıra geceleri, zikirler vardı,
Kışın mangallarda cezve kaynardı.
Yaşlı başlı adam ceviz oynardı,
Dişle ceviz kırışını unutmam.

Horoz döğüştüren keyif alırdı,
Güvercin uçuran bakakalırdı.
Yanık ekmek yiyen para bulurdu,
Parmak bozma barışını unutmam.

Bir komşu tokmakla dibek döğerti,
Bir komşu dokunsan hemen söverdi.
Bir komşu şapkayı yana eğerti,
Elle selam verişini unutmam.

İnşaat aleti mala, çekiçle,
Bina yapılırdı taşla, kerpiçle.
Usta sıva yapar, hem de avuçla,
Elle çamur karışını unutmam.

Sokak çeşmesinden sular taşırdık,
Kaşağı, gebreyle hayvan kaşırdık.
Annemle birlikte çok süt taşırdık,
Bunu hayra yoruşunu unutmam.

İnek mayısından olurdu tezek,
Odun, kömür yoksullara çok uzak.
Farelere kurulurdu bir tuzak,
Bellerini kırışını unutmam.

Turşu kurulurdu büyük bir küpe,
Sebze konulurdu hep tepe tepe.
Sonra içilirdi hep kupa kupa,
Sirkelerin tirişini* unutmam.

Zihnimde silinmez geçmişin izi,
Gözümde canlanır hep dizi dizi.
Komşu kızın sakladığı çeyizi,
Sabun koyup dürüşünü unutmam.

Görüyorum gördüğünü her gözün,
Tercümanı oluyorum her özün.
Ankara'dan Karaman'a her sözün,
Yüreğimi buruşunu unutmam

Nevzat, geçmişini süzer anımsar,
Anılar içinde gezer anımsar;
Her söze kafiye düzer anımsar,
Ozanların görüşünü unutmam.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Tiriş: Ekşi

Nevzat Dağlı

Karaman Değişiyor

Çok yerde eskiye özlem duyulur,
Köhnemiş âdete uyan kaldı mı?
Nostalji sözüne herkes bayılır,
Diz büküp sinide yiyen kaldı mı?

Gördük Karaman'ın düştü arbesi*,
Kaleyi yıkmıştı balyoz darbesi.
Kenefe dönmüştü Kızlar Türbesi,
Türbe duvarına siyen kaldı mı?

Kazlara mekândı, yemdi salhane*
Peynire yetmezdi, tekti buzhane.
Sokak kasapları kalktı daha ne?
Denetimsiz etle doyan kaldı mı?

Fisandun, Gazalpa çayı taşardı,
Karadeğirmen'de sıra şaşardı.
Köylüler kış günü dağlar aşardı,
Şehire gelirken buyan* kaldı mı?

Evlerden okula yürür giderdik,
Yıkık duvarları görür giderdik;
Yırtık edikleri sürür giderdik,
Servisler var şimdi, yayan kaldı mı?

Her yere otobüs, dolmuş var şimdi,
Hangi mahallenin yolu dar şimdi?
Sokağı kapatmaz yağın kar şimdi,
Dışarı çıkmaktan cayan kaldı mı?

Siteler kurulmuş, ışıklı camlar,
Parklar görenlere verir ilhamlar.
Yağmurlar yağınca akmıyor damlar,
'Karaman köy gibi' diyen kaldı mı?

Sanayi gelişti, tarım gelişti,
İşsizlik kalmadı, verim gelişti.
Ekonomik yönden durum gelişti.
İş için gurbete kayan kaldı mı?

Başarı gösteren buradan çıkar,
Çalışkan insanlar ileri bakar.
Herkesin evinde musluğu akar,
Derede çamaşır yuyan kaldı mı?

Karaman'a emek verenler vardı,
Kent için risklere girenler vardı.
Kalpte anıt gibi duranlar vardı,
Onları bugün de sayan kaldı mı?

Değişim iyidir çağa uygunsa,
Gelişim olmalı doğa uygunsa.

Kente bağlanmalı, başa uygunsay,
Nevzat'ın sesini duyan kaldı mı?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

*Arbe: Teraziyi dengeye getirmek için hafif olan kefeye konulan taş, demir, çivi gibi ağırlık.

* Salhane: Kanara, kesimevi, mezbaha.

* Mayıs: Büyükbaş hayvan (inek, öküz) dışkısı.

* Buymak: Soğuktan donarak ölmek.

Nevzat Dağlı

Karaman Güzeli

Karaman'da ben bir güzel görmüşüm,
Ak üzüm bitiren asmaya benzer.
Bir sallanır, bir sallanır görseniz,
Güzeller içinde yosmaya benzer.

Dudakları al al olmuş dövüşür,
Sarı saçlar yanaklarla sevişir.
Göz üstünde hilalleri kavuşur,
Takıldığı eda küsmeye benzer.

Tatlı tatlı gözlerinin lisanı,
Yeşil yeşil del'ediyor insanı.
Allı güllü daracıktır fistanı,
Yünlüden daha çok basmaya benzer.

Alev alev bakışların güneşi,
Yakıp ısıtmamak sanırım işi.
Türül türül tüte tüte gidişi,
Gül bahçelerinden esmeye benzer.

Baştan aşağıya bütün bölgeler,
Karaman gibidir, çeker ilgiler.
Selamsız geçişi beni gölgeler,
Umut ışığını kısmaya benzer.

Şaçları rüzgârda savur ha savur,
İnsaf yok zalimde bir dinsiz gâvur
Nevzat'a günde bir verdiği tavır,
Hakaret görüp de susmaya benzer.

Karaman-1969

Nevzat Dağlı

Karaman Sahipsiz Değil

Yunus'tan bu yana ozanları var,
Karaman sahipsiz değil çok Şükür.
Gerçek tarihini yazanları var,
Karaman sahipsiz değil çok Şükür.

Bilim insanları akıl veriyor,
Halkı gerçekleri çabuk görüyor.
Mehmet Bey fermanı hüküm sürüyor,
Karaman sahipsiz değil çok Şükür.

Sanatı yücelten sanatçısı çok,
Ahlakı öğreten onatısı* ok.
Sevmekten bıkmayan inatısı çok,
Karaman sahipsiz değil çok Şükür.

Halk için siyaset yapanları var,
Emeği alnından öpenleri var.
Tanrı'ya sevgiyle tapanları var,
Karaman sahipsiz değil çok Şükür.

Sanayi gelişti iş insanıyla,
Markalar türedi adı sanıyla.
Gerçeği söyledim Türk lisanıyla,
Karaman sahipsiz değil çok Şükür.

Emekle süslenir bahçesi, bağı,
Alın teri kokar tarlası, dağı.
Mustafa Kemal'dir kentin ortağı,
Karaman sahipsiz değil çok Şükür.

Nevzatlar sahiptir destan yazarak,
Seyyahlar sahiptir ören gezerek.
Ressamı sahiptir resim çizerek,
Karaman sahipsiz değil çok Şükür.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
•Onatı: İyilik, güzellik, doğruluk dersi veren.

Nevzat Dağlı

Karaman'a Dönüş

Karaman'ım sana sana,
Uçmuşum bak geliyorum.
Ankara'dan yana yana,
Kaçmışım bak geliyorum.

Apar topar gece yarı,
El yordamı göz kararı,
Sana gelen o yolları,
Seçmişim bak geliyorum.

Gözüm nuru, alnım teri,
Kaçma gayrı geri geri.
Sevdan ile engelleri,
Biçmişim bak geliyorum.

Umutlarım kopa kopa,
Gelmez oldum ipe sapa.
Özlemine kupa kupa,
İçmişim bak geliyorum.

Aç koynunu nazı bırak,
Bilmez oldum uyku durak.
Hasretini bayrak bayrak,
Açmışım bak geliyorum.

Arttı sana yangım arttı,
Olmaz oldu ölçü tartı.
Ben de böyle pılı pırtı,
Göçmüşüm bak geliyorum.

Nevzat'ına verdin Dağ'ı,
Yandı gitti gönül bağı.
Konya üstü Karadağ'ı,
Geçmişim bak geliyorum.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Karaman'ın Koyunu

Bu koyun neler gördü, neler neler yaşadı,
Bir savaş ortamında meşaleler taşıdı.
Uyutulan öz dili canevinden kaşdı;
Selçukluya ders verdi, aşsa bile boyunu,
Türkçeyi bayrak yaptı Karaman'ın Koyunu.

Şeyh Edebali ağzından beylere öğüt verdi.
Kirişçi Baba oldu, Yunus Emre'ye erdi.
Piri Reis, Zembilli, Nefise Sultan gördü;
Taşkale'de yaşayan Atatürk'ün soyunu,
Görmekle gurur duydu Karaman'ın Koyunu.

Gazi Alp ocağında Şih Ali Sultan oldu,
Bir Nizami, Gufrani, bir Ümmi Sinan oldu.
Bir Şemseddin Fenari Molla'ya iman oldu;
Kazim Karabekir'li Gaferiyat köyünü,
Kahramana adadı Karaman'ın Koyunu.

Bekir Sıtkı Erdoğan, özlemi söze döktü,
Hancı'ya söylediği, yaralara tuz ekti.
Karamanlı kaç şair vuslatı iple çekti;
Bilirim Karamanlı ozanların huyunu,
Hasrete dayanamaz Karaman'ın Koyunu.

Arabaşı, batırık sofrası nerde kaldı?
Tabaklar masalarda, siniler yerde kaldı.
Karamanlı Nevzat'ı anılar derde saldı;
Çare olarak görür ekmeğini, suyunu,
Karaman'a al onu Karaman'ın Koyunu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Karamanlı Ali Ünlüer Destanı

Karaman'da güzelin, doğrunun yanındaydı,
Aydınlanma ışığı yayılırken o vardı.
İyi olan ne varsa hep onun şanındaydı,
Karamanlı aydınlar sayılırken o vardı.

İvriz Köy Enstitüsü yetişme ocağıydı,
Öğrenciye açılan muhabbet kucacağıydı.
Kökünü Karaman'da İbrala bucağıydı,
Memleket hasretiyle bayılırken o vardı.

Uzun ömür yaşadı boşa gün harcamadı,
Dil Bayramı oluştu en önde onun adı.
Karamanlı yoksulu yardımsız bırakmadı,
Kızılây'la yardımlar koyulurken o vardı.

Yüreğinde coşkuyla bayramların sesiydi,
Karaman'da her şeyin canıydı, nefesiydi.
O Mustafa Kemal'in askeri, efesiydi,
Vatan için gür bir ses duyulurken o vardı.

Karaman sevdalısı sevgili öğretmenim,
Karaman sevgisinde idolüm oldu benim.
Ali Ünlüer gibi ışık takip edenim,
Uyuyan halk uykudan ayılırken o vardı.

Mehmet Bey'e, Yunus'a tüm gönlünü bağladı,
Karaman turizmüne çok katkılar sağladı.
Memleket karardıkça ta yürekten ağladı,
Nevzatların yüreği oyulurken o vardı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Karamanlı Bekir Sıtkı Erdoğan

Karamanlı kütüğü şaşırıp Konya yazdı,
Kafiye düşsün diye Niğde'yi Bor'u gezdi.
Olacağı önceden bir ermiş gibi sezdi;
O yüzden Karaman'a özlemleridir yağan,
Karaman'da yatıyor Bekir Sıtkı Erdoğan.

`Binbirinci gecede' özlemi Karaman'dır,
`Bir yağmur başlayınca' gözlemi Karaman'dır.
`İbibikler öterken' izlemi Karaman'dır;
Kışlada, okullarda hasrettir onu boğan,
`Dostlar başına' geldi Bekir Sıtkı Erdoğan.

`Kışlada Bahar' ile özlemi söze döktü,
`Hancı'ya söylediği yaralara tuz ekti.
Şiirin her türünde her zaman başı çektii;
Serbest, aruz, hecede ondadır yeni doğan,
Şairlere rehberdir Bekir Sıtkı Erdoğan.

Karaman'dan uzakta kalbini çaldı Marya,
Vatanına kem baktı kızdırdı palıkarya.
Bekir Sıtkı Erdoğan şiir yazarken var ya;
Duygular duman oldu yedi kat göğe ağan,
İlahi bir ses yaydı Bekir Sıtkı Erdoğan.

Türkülerde ezgidir, şarkılarda nağmedir,
Cumhuriyet marşı var, yurt sevgisi övmedir.
Nefreti bilmez şair, her dizesi sevmedir;
Ondan esinleniyor aşkına boyun eğen,
Sevene söz oluyor Bekir Sıtkı Erdoğan.

Nevzat ondan öğrendi Karaman destanını,
Şiire konu etti bağını, bostanını,
Çeşmeyi, sokakları, kızların fistanını.
Şiir oldu işçiler, ahırda inek sağan,
Hayatı şiir yaptı Bekir Sıtkı Erdoğan.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Karamanlı Talat Duru

Kimi insanlar vardır toprağına sevdalı,
Örneğin, Talat Duru Karaman âşığıydı.
Yunus Emre tadında ürettiği her balı,
Dostlara ikram eden muhabbet kaşığıydı.

Yunus Emre yolunda yürüyen derviş idi,
Erenler dergâhında hizmete girdim, dedi.
Bildiğini herkese açık seçik söyledi,
Karaman kültürünün yuvası, beşığıydı.

Halk içinde saygıyı hak ederek kazandı,
Nereden istek gelse yardım için uzandı.
Tam bir gönül insanı, araştıran, yazandı,
Geçmişini aydınlatan Karaman ışığıydı.

Bilgi isteyenlere belgeleri seçerdi,
Araştıran herkese kapısını açardı.
Nevzat gurbette idi, ne yazık ki naçardı,
Özlemini duyduğu yer onun eşığıydı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Karamanlı Yılmaz Babaoğlu Destanı

Çalışarak büyüdü koskoca çınar oldu,
Karaman'a gölgesi yetiyor onun şimdi.
İşçiye, öğrenciye su veren pınar oldu,
Kaç yürekte sevgisi yatıyor onun şimdi.

'Camiye gitmek kolay, bu yüzden okul' dedi,
Çocuklar yorulmadan okusunlar istedi.
Bifa'yı Türkiye'de ilk beş yüze imledi.
Bisküvisi dünyada satıyor onun şimdi.

Hep yerliydi, milliydi sükseye özenmedi,
Vergisini tam verdi harama uzanmadı.
Karaman'da saygıyı kolayca kazanmadı,
Fabrika bacaları tütüyor onun şimdi.

İşine kafa yordu, siyaset dışındaydı,
Her koşulda her zaman işinin başındaydı.
İnsana değer verdi, öğretmek peşindeydi,
Okulu yurda değer katıyor onun şimdi.

Ağaç dikmek, üretmek samimi tutkusuydu,
Her zaman yolu çizen girişimci usuydu.
Bifa'yı marka yapmak en büyük utkusuydu.
Umudu yüreklerde atıyor onun şimdi.

İşçisine yuvalar, öğrenciye burs verdi,
Yaptığı iyilikle zenginlere ders verdi.
Eli işe yatkına çekiç verdi, örs verdi,
Verdiği çalışana yetiyor onun şimdi.

Nevzat'ın görevidir haklıya destan yazmak,
İyiye kötülerden ayırıp temiz süzmek.
İnsanları yüceltir üretmek, sorun çözmek,
Gençleri bugün gücü itiyor onun şimdi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Karamanlı Yunus Emre

Mevlana'yı görmeye Karaman'dan gitmiştir,
Konya'da dergahına varıyor Yunus Emre.
İki söz söyleyerek bir imtihan etmiştir,
Enel Hak nedir, diye soruyor Yunus Emre.

Diyor ki Mevlana'ya; 'Yunus diye göründüm,
Mevla'nın bahsettiği bir vücuda büründüm.
Aşk aldı benden beni, ben bedenden arındım,
Karşında işte öyle duruyor Yunus Emre.'

Karaman'da mesleği kirişçilik üstüne,
Kirişçi Baba adı yakın gelir dostuna.
Oturmadı hiçbir gün hurafenin postuna,
İlmi mürşit olarak görüyor Yunus Emre.

Emeğiyle geçindi, kutsaldı alın teri,
Üretime harcandı yoruldu gözün ferî.
Günümüzde doldurdu Karaman'da her yeri,
Gönüllerde saltanat sürüyor Yunus Emre.

Beylerin mürüvveti ona hiç yâr olmadı,
Kan dökmeye karşıydı, cana kılıç çalmadı.
Kavgaya yol açacak hiçbir neden bulmadı.
Seviyi gönüllere seriyor Yunus Emre.

Karaman'dan sahile indi gördü denizi,
Aşk suyuna dalınca deryada kaldı izi.
İzindeki ışıklar aydınlatıyor bizi,
Her gün yeni bir dersi veriyor Yunus Emre.

Dilerim sözüm benim yüce ruha ulaşır,
O ruhtaki güzellik biraz bize bulaşır.
Seven gönüller durmaz Karaman'ı dolaşır,
Nevzatlar özlem ile arıyor Yunus Emre.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Karizma Uyarısı

Karizmatik ey büyükler,
Yazılmaz mı karizmanız?
Gönlünüzde büyük yükler,
Azalmaz mı karizmanız?

Hiç yenilmez sanılsanız,
Beklemezken yenilseniz,
Mağlup diye anılsanız,
Çizilmez mi karizmanız?

Yandaşınız size tapsa,
Kul oldukça nema kapsa,
Günahınız tortu yapsa,
Süzülmez mi karizmanız?

Ram olanlar isyan etse,
Sizi bırakarak gitse,
Korkanlarda korku bitse,
Çözülmez mi karizmanız?

Dostunuzdan mektup gelse,
Azarlasa yürek delse,
Karizmayı taşla silse,
Ezilmez mi karizmanız?

Günahınız dökülmüşse,
Dikkatiniz çekilmişse,
Kulağınız bükülmüşse,
Büzülmez mi karizmanız?

İnanmayan hep birleşse,
İnananlar fakirleşse,
Çevreniz çok çukurlaşsa,
Kazılmaz mı karizmanız?

Bugün sizi korur yasa,
Güçlü iken yoktur tasa.
Bir gün biri kurcalasa,
Bozulmaz mı karizmanız?

Karizmanız çakma ise,
Nevzat kral çıplak dese,
Bunu herkesler söylese;
Üzülmez mi karizmanız?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Karşı Taraftaki Hergele

İnsanlıktan nasipsiz malum eşşoğlu eşek,
Beşeri köprüleri yaktırdı bu hergele.
Serseri mayın oldu, sandılar deli fişek,
Benzinlikte kıvılcım çaktırdı bu hergele.

Babası anırırdı geçmişte soldan soldan,
Sıpası da gidiyor bak şimdi aynı yoldan.
Neler neler ezdiler tepindikçe dört koldan,
Ne onurlar devirip, yıktırdı bu hergele.

Dinciyle, bölücüyle buluştu aynı safta,
Her mazlumun boynuna astı bir iğrenç yafta.
Büyük yalan söyleyip hergün karşı tarafta,
Öküzleri trene baktırdı bu hergele.

Arkasını güçlüye dayayıp rahat yattı,
Güvenli ahırında asil atlara çattı.
Sahibinin emriyle çok iftiralara attı,
Kaç suçsuza çileler çektirdi bu hergele.

Suyu sebil gibiydi, teknede yemi boldu,
Dışardan beslenirdi, sanki beşinci koldu.
Dile doladığına yaşamak haram oldu,
Çok yığıdı canından bıktırdı bu hergele.

Taşları bağladılar, bu saldıran it oldu,
Yağlıca kuyruklarda beslenen bir bit oldu.
Karakteri oynaktı, sürekli gelgit oldu,
Namusu diz üstüne çöktürdü bu hergele.

Hergele uslanmıyor yeni sahip arıyor,
Sağlam bir yular için ortalığı tarıyor.
Doğruları yanlışla ustalıkla karıyor,
Kıvırma marifeti döktürdü bu hergele.

Emperyalist uşağı yolunu bilemedi,
Ulusalıcı olanın yanına gelemedi.
Yaktığı canlar için bir özür dilemedi
Ahlâkı ta dibinden söktürdü bu hergele.

Attığı çamurlarla lekelendi her taraf,
Bir taraf memnun oldu, nefret etti bir taraf.
Kullanıldı atıldı, şimdi oldu bertaraf,
Sahibinin canını sıktırdı bu hergele.

Nevzat inşallah görür bunun yarınlarını,
Daha kaç yıl satacak namusunu, arını.
Tertemiz yüreklere kinin tohumlarını,
Hoyrat hoyrat kazarak ektirdi bu hergele.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kasabın Bıçağını Yalayan Öküz

Memleketin birinde bir cahil öküz vardı,
Kasabın bıçağını iştah ile yalardı.
Ahırında beslenir görüşü, ufku dardı,
Önden yemi yedikçe ardından gaz salardı.

Kendinden başkasını düşünmek huyu yoktu,
Sürüsünün içinde eşit bir payı yoktu.
Hafızası fakirdi, on sözcük sayı yoktu,
Arada böğürerek hülyalara dalardı.

Kasap izin verirdi ahırda yatmasına,
Öküz gururlanırdı bokunu atmasına.
Bir kalbur saman için bağılıydı batmasına,
İpi biraz uzasa ayağına dolardı.

Özgürlük nedir diye aklından geçirmedi,
Ahırdan dışarıya gözünü kaçırmadı.
Naturası icabı süt falan içirmedi,
O geviş getirdikçe kasap bıçak bilirdi.

Etinden, derisinden başka değeri yoktu,
Mal olduğu için de elbette karnı toktu.
Kasap ona her zaman maldır gözüyle baktı,
Biraz bilinç olsaydı elbet bundan yılandı.

İsterim ki öküzler tatlı söz dile gelse,
Akla düşman olmasa gülerek selam alsın;
Kasapları tanıyıp düşmanı dostu bilse,
Nevzat onu o zaman sevgi ile sulardı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kayyım

Arabın dilinde cami bekçisi,
Türkçe muktedirin elçisi kayyım;
Seçilmiş olanın bir yedekçisi,
Yoz demokrasinin ölçüsü kayyım.

Sandığın dışında güç toplayansa,
Yukardan makama cup hoplayansa,
Keyfiliği hakka tam kaplayansa,
Sakat rejimlerin alçısı kayyım.

`Ben yaptım oldu'nun dikalasıysa,
Hukuk devletinin baş belasıysa.
Çağdaş sistemlerin son salasıysa,
Haklar mezarının külçesi kayyım.

Fırtına biçiyor rüzgarı eken,
Başı koparıyor kulağı büken.
Zanlıyı keyfice tekmeler iken,
Yapılan darbenin nalçası kayyım.

Devletin malını çalan var ise,
Teröre olanak bulan var ise,
Bunlardan cezalar alan var ise,
Pişmiş aşın olsun salçası kayyım.

Nevzat adalete sevdalı biri,
Yeter ki olmasın hukukun kiri.
Atatürk rejimi kalsın hep diri,
Olsun onun ili, ilçesi kayyım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kazdağları Esintisi

Emperyalizm kaskacında ÷lkemiz,
Gün geçtikçe viraneye dönüyor.
Kalkınmamız ne akılcı, ne temiz,
Kimi bunu gelişme var sanıyor.

Ormanları kese kese kel yaptık,
Ortasına çok şeritli yol yaptık.
Doğamıza inanılmaz hal yaptık,
Kazdağları için için yanıyor.

Altıncılar ağaçlara saldırdı,
Toprakları siyanürle doldurdu.
Kâr hırsları doğamızı soldurdu,
Para için ne dümenler dönüyor.

Yediğımız, içtiğımız doğaldı,
Şimdi dertler ilaç ile sağaldı.
Aklımızla alay eden çoğaldı,
Tarih bizi insanlıkla sınıyor.

Atatürk'le felaketi savmıştık,
Smreni ÷lkemizden kovmuştuk.
Düşmanları denizlerde dvmştk,
Şirketleri dağımıza iniyor.

Yurtseversen koru yurdu soyulma,
Soyanlarla aynı yola koyulma.
Ağzına bal alanlara bayılma,
Yandaş olan yumuşuyor, sönüyor.

Bilmiyorsan bilenlere kulak ver,
Akli önde gelenlere kulak ver;
Namusu ak olanlara kulak ver,
Bilim insanları fikir sunuyor.

Altın için dağ, taşı tarayan,
Güzel işler yapmaz sana yarayan.
Cenneti parada pulda arayan,
Gün geliyor deliriyor, bunuyor.

Zalimlere yanıtını vermezsensin,
Gerçekleri karşısına srmezsensin;
Kr olursun olanları grmezsensin,
Bir gün gelip gözünde fer sönüyor.

Soyanların karşısında çok durun,
ıkar için kirlenmeyin ak durun.
Emperyalist korksun bizden dik durun,
Eğildike sırtımıza biniyor.

Direnmeğtir zgrlğn tam z,
Ozan olan söylemeli bu sözü.

Sen neredesin, toplum nerde aç gözü,
Kimler savaşıyor, kimler sınıyor.

Dinlemezsen bu gidiyor zoruma,
Anlamazsan dokunuyor arıma.
Nevzat ağlar, Kemal ağlar duruma,
Vicdanımız, yüreğimiz kanıyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kazım Karabekir Kimdir

Afşar Türkmeniydi Karabekir soyundan,
Çağdaş eğitim gören Kazım Karabekir'di.
Bir yıldız gibi doğdu Gaferiyat köyünden,
Ülkeye ışık veren Kazım Karabekir'di

Mustafa Kemal gibi Karaman onuruydu,
İttihat Terakki'yle o da asrına uydu.
Balkanlarda savaştı çeteye karşı koydu,
Zalime hesap soran Kazım Karabekir'di

Kutül Amare'de var, düşmana vermez aman,
Her yerde en öndeydi, bir yiğitti her zaman.
Yetimler babasıydı Karamanlı kahraman,
Çocuğa kanat geren Kazım Karabekir'di.

Kurtuluş Savaşı'nda Mustafa Kemal'leydi,
Mîsâk-ı Millî için kahramanca öndeydi.
Atatürk'e desteği beklenen gündeydi,
Her yerde riske giren Kazım Karabekir'di.

Nevzatlar ona hayran, çocukları Timsaldir,
Öbür yiğitler gibi örnek olan emsaldir.
İnsana değer katan gösterdiği her haldir,
İyi yanında duran Kazım Karabekir'di.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kemalist Barış Türküsü

'Savaş bir cinayettir' zorunlu olmadıkça,
Vatana göz dikene kalkar bizim kolumuz.
Mustafa Kemal gibi çok mecbur kalmadıkça,
Silaha sarılmayız, barış bizim yolumuz.

'Yurtta sulh, cihanda sulh', budur temel ilkemiz,
Yeter ki saldırıya uğramasın ülkemiz.
Düşmanlık yoktur bizde, beyin, yürek tertemiz,
Kanı kanla yıkamaz, yara sarar elimiz.

Atatürk izindegiz, ne dinciyiz, ne kinci,
'Tek Adam'a inandık, yoktur bizde ikinci.
Ulusal Andımızda anlam bulan bilinci,
Coşkuyla haykırırız, türkü söyler dilimiz.

Tanrı yüreğimize korku, yıldı koymaz hiç,
Yönümüz uygarlıktır, doğrultumuz kaymaz hiç.
Özgürlük karakterdir, biat bize uymaz hiç,
Güçlüye kul olmayız, yoktur bizim kulumuz.

İrkçi değil ulusuz, etnik ayırım yapmayız,
Tanrı'ya gönül verir, korku ile tapmayız.
Bilimden ışık alır, hurafeye sapmayız,
Yunus'tur, Mevlana'dır tadı veren balımız.

Nevzatlar umut dolu, Kemaller üzülmesin,
Halkımız birlik olsun, hileyle çözülmessin.
Herkes özgür yaşasın, hiç kimse ezilmesin,
Kökümüz kurumasin, kırılmasın dalımız.

Nevzat Dağlı

Kemalizm

Bilgi edinmeyenler fikir öne sürmesin,
Emperyalizmi yurttan süren güçtür Kemalizm.
Bağımsız Türkiye'ye kimse karşı durmasın,
Yedi düvel düşmanı seren güçtür Kemalizm.

Denizde ve karada yolumuz rehindeydi
Kapitülasyonlarla malımız rehindeydi;
Tek adamın emriyle halimiz rehindeydi,
Padişahın üstüne varan güçtür Kemalizm.

Dilimizde yabancı sözcükler sıralıydı,
Yunus'un Pir Sultan'ın üzeri karalıydı.
Arapça, Farsça vurdu, Türkçemiz yaralıydı,
Ulusunun dilini saran güçtür Kemalizm.

Kulluğa son verendir, bir ulus yaratandır,
Egemenlik gücünü seçimle aratandır.
Allah'la aldatandan inancı kurtarandır,
Aydınlanma ışığı veren güçtür Kemalizm.

Uluslaşma süreci kültürel temellidir,
Bu barışı her yerde isteğinden bellidir.
Sanatta evrenseldir, eğitimde millidir,
Kültürü çağa uygun karan güçtür Kemalizm.

'Bilim rehber değilse, yolumuz şaşar' diyen,
Aklını kullananlar engeli aşar' diyen;
'Hep ileri gidelim, duranlar düşer' diyen,
Kurtuluşu devrimde gören güçtür Kemalizm.

'Ne mutlu Türküm' diyen halkın birlik gücüdür,
Emperyalizme karşı olan dirlik gücüdür;
Mustafa Kemal için sonsuz erlik gücüdür,
Atatürk düzenini kuran güçtür Kemalizm.

Ahmet Taner Kışlalı inanmış Kemalisttir,
Uğur Mumcu bu yolda can veren bir şehittir.
Nevzat da Kemalisttir, dostlar buna şahittir,
Bilincime damgayı vuran güçtür Kemalizm.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kış Mevsimi Soruları

Ben kışı sevemedim, bahar için katlandım,
Yoksulluğun üstüne kar olup düşüyor mu?
Doğal afetler ile ölenlere hep yandım,
Çaresiz mekânlara sel olup taşmıyor mu?

Ülkemizde bu mevsim yüreğe korku saldı,
Sanki Azrail gibi kazalarda can aldı.
Nice ana kuzuşu çığlar altında kaldı,
Dertlerimiz çoğalıp çareler şaşmıyor mu?

Ulaşım kesen kışlar, yollar bağlamadı mı?,
Halkı çaresiz koyup, kollar bağlamadı mı?
Çığ olarak çöküp de, diller bağlamadı mı?
Toprak damlı evlerin üstünden aşmıyor mu?

Kırık camlı evlerde çocuklar donmadı mı?
Yatılı okullarda öğrenci yanmadı mı?
Halkımız olanları kaderdir sanmadı mı?
Kimisi uğunurken, kimisi coşmuyor mu?

Av zamanı bu mevsim, hayvanlar can derdinde,
Kaç avcı dolaşüyor vurmak için ardında.
Sobadan zehirlenip ölen çoksa yurdunda,
Bu mevsim ülkemizde mezarlar eşmiyor mu?

Öğrenciler bekleriz duldasız duraklarda,
Yolcular cebelleşir dağbaşı iraklarda.
Seyyar satıcılar var buz tutmuş sokaklarda,
Birkaç lokma ekmeğin ardından koşmuyor mu?

Kış mevsimi övülmez boyunlar bükülürken,
Çaresiz olanların iflahı sökülürken;
Beş yıldızlı otelde ziyafet çekilirken,
Yoksulun ocağında dertleri deşmiyor mu?

Nevzat yaşlandı belki kıştan zevk alan değil,
Dağdaki otellerde eğlenip kalan değil.
Bu mevsim bana göre, bana yâr olan değil,
Mercimeği fırına verende pişmiyor mu?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kıyamet Alâmetleri

Kıyamet yakındır, ben inanırım,
Alâmet belirdi, iyi tanırım.
Tanrı görevleri verdi sanırım,
Bak işte haşhaşın dumancı çıktı,
Dinci karşısına imancı çıktı.

Asrın yüzsüzlüğü tavana vurdu,
Dikta heveslisi ruhlar kudurdu.
Hırsızlar yürüdü, adalet durdu;
Gemici, fenerci, limancı çıktı,
Dinci karşısına imancı çıktı.

Özgürlük istiyor suç işleyenler,
Haramı seviyor hep dişleyenler.
Beklemede şimdi zevk düşleyenler,
Cümbüş başlayacak, kemancı çıktı,
Dinci karşısına imancı çıktı.

Dinle bak, uzakta Mehdi sesi var,
Peygamber olmaya çok hevesi var.
Ahir Zaman geldi, döktü nesi var,
Ayıp teşhir eden gümancı* çıktı,
Dinci karşısına imancı çıktı.

Tanrı birbirine kırdırır belki,
Dünyada hesabı sordurur belki,
İsrafil surunu durdurur belki,
Demeyin bu Nevzat dümenci çıktı,
Dinci karşısına imancı çıktı.

Gümancı: Umutçu

Nevzat Dağlı

Kızlı Erkekli

Uyanık gençliğe sabır yok sizde,
Bunu biliyorlar kızlı erkekli.
Biat geçerlidir kültürünüzde,
Onu siliyorlar kızlı erkekli.

Gençler gidip halka gavat demedi,
Deniz fenerinde haram yemedi;
'Şeyi şey etmeyi' o söylemedi,
Edep diliyorlar kızlı erkekli.

Sevgi yoksa kuyruk acısı olur,
Seven birbirinin necisi olur?
Arkadaş, sevgili, bacısı olur,
Elbet kalıyorlar kızlı erkekli.

Güvenin bu halkın her bir ferdine,
Kız erkek demeden bakın merdine.
Atatürk gençleri halkın derdine,
Derman buluyorlar kızlı erkekli.

Yandaş yalakayı adamdan sayıp,
Onlara inanmak en büyük kayıp.
Haksızlık var ise susması ayıp,
Dile geliyorlar kızlı erkekli.

Döndüremezsiniz bu çağı geri,
Yaşamın akışı gider ileri.
Nasreddin Hoca'dan, Neyzen'den beri,
Size gülüyorlar kızlı erkekli.

Allah'la aldatıp, sürmeyin sefa,
Yiğitler bilenir ettikçe cefa,
Hiç boyun eğer mi aydınlık kafa?
Özgür oluyorlar kızlı erkekli.

Gençlik döker ise alın terini,
Hurafe alamaz bilmin yerini;
İnternete girip birbirlerini,
Özgür kılıyorlar kızlı erkekli.

Çok şeyler değişti dünden bu yana,
Siz çok güvenmeyin size uyana.
Nevzat'ın sözünü duyan duyana,
Selâm salıyorlar kızlı erkekli.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kızma Birader!

Mahkeme kararını yok hükmünde sayarsan,
Öğrendiğin hukuka ..... kızamazsın.
Tarafsız olacakken siyasete kayarsan,
Sözü kifayetinden açana kızamazsın.

Kifayetsiz muhteris canı sıkar elbette,
Mantiğı sakat olan sırtır adalette.
Belki matah sanılır uşaklar bidayette*
Sonra ucuz değeri biçene kızamazsın.

Körelirsin tez elden elmas yontan törpüysen,
Piç olursun gövdeden ayrı bir yerden süysen.
Batağı aşmak için kullanılan köprüysen,
Üstünden iğrenerek geçene kızamazsın.

Hurafe doktorları dermanı berbat eder,
Muktedir uşakları fermanı berbat eder.
Sap yiyip saman sıçan harmanı berbat eder,
Sana küfür ederek içene kızamazsın.

Terbiyemiz el verse seni rezil ederdik,
Şikâyet eder isen mahkemeye giderdik.
Senin gibi olsaydık boş bir dava güderdik,
Gerçeği dize dize saçana kızamazsın.

Fırsatla yiğit olan, ilerde adsız kalır,
Tahsille cahil olan, bilimde tadsız kalır.
Sen kimin müridiysen şeyhin kanatsız kalır,
Hakkın rüzgarı ile uçana kızamazsın.

Senin gibi alimle! ozanlar gönül eyler,
Lakin zaman yitirtir böylesi küçük şeyler.
Sakin kızma birader, Nevzat gerçeği söyler,
Ağzımızdan öfkeyle kaçana kızamazsın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Bidayet: Başlangıç.

Nevzat Dağlı

Kibir Arayanlara

Acaba nereye saklandı kibir,
O yana bir bakın belki ordadır.
Toprağın altında yutmadan kabir,
Bu yana bir bakın belki ordadır.

Kibir kaybolmuştu en son vartada,
Yar olmaz inşallah yandaşa, yada.
Ben gidersem devlet kalmaz ortada,
Diyene bir bakın belki ordadır.

Saraylar, uçaklar bu kibrin nesi?
Akıl vereninin var mıdır fesi?
Kavun, karpuz değil ejder meyvesi,
Yiyene bir bakın belki ordadır.

Şöhreti dünyayı sarıp kaplarken,
Ayağı mı kaydı gezip, hoplarken?
Yoksullar çöplükten ekmek toplarken,
Doyana bir bakın belki ordadır.

Kibir belli olur haddini aşsa,
Her sözü makbuldür bir yere başsa.
Atatürk, İnönü iki ayyaşsa,
Sayana bir bakın belki ordadır.

Rabia mı acep kibrin bacısı?
İhvan gücü müdür Türk'e öcüsü?
Mehmetçik ölürken Arap acısı,
Duyana bir bakın belki ordadır.

Emperyalist midir savaş çıkaran?
Yoksa mazlum mudur yanıp yakaran?
Eğer ki kibirle uzaksa aran,
Kiyana bir bakın belki ordadır.

Kibir aranırken düşerse gözden,
Kendine güveni koparır özden.
İş kötü gidince verdiği sözden,
Cayana bir bakın belki ordadır.

Kibir söz anlar mı ozan taşından?
Yoksa aşkın mıdır işi başından?
Komisyon alır mı devlet işinden?
Soyana bir bakın belki ordadır.

Kibir bizi adam yerine koymaz,
Kamil'i, Kemal'i, Arif'i saymaz.
Kibir çirkin durur, Nevzat'a uymaz,
Uyana bir bakın belki ordadır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kim Bunlar?

'Şecaat arz ederken sirkatin söyler' bunlar,
Düşmanını yererken kendini ele verir.
Hoşgörüden, izandan, insanlıktan yoksunlar,
Değirmene su çalar, tarlayı sele verir.

Sözleri abuk sabuk, işleri yalap şalap,
Bir tek marifetleri çevirdikleri dolap.
Her şeyi hakkı görür, her şeyi eder talep,
Bel altına çalışıp, gayreti bele verir.

Hamileyi hapseder, dolaşması ayıp der,
Kahkaha atanlara edepleri kayıp der.
Aileye övgüyü çocukları sayıp der,
Kadını eşit görmez, önemi döle verir.

Asansörde halveti düşünür bu deyyuslar,
Çocuğu kadın görür, böyle çalışır uslar.
Kendini cemaate, bir tarikata yaslar,
Din maskesi takarak yüzüne cila verir.

Elleri uçkurdadır, akılları şehvette,
Bölerek çoğalırlar, işleri yok vahdette.
Yeminle yuttururlar yalanı şahâdetde,
Takiye ustasıdır, hileyi dile verir.

Sureti haktan olur dümenler döndürürken,
Karanlığı amaçlar ışıklar söndürürken.
Siyasetçi olanı halkını kandırırken,
Namusu rafa koyar, ahlâka mola verir

İbadeti gösteriş, imanları paradır,
Dışına makyaj yapar, iç dünyası karadır.
Adaletsiz hükmeder, icraatı yaradır,
Allah'la aldatırken cezayı sola verir.

Aşırmaya müsait zaten uzundur kolu,
Çaldığını istifler, ambarı haram dolu.
Yolsuzluğa yol bulur, bilinir onun yolu
Bir şeyi yürütürken kendini yola verir.

Zulüme alet olur, intikamla bilenir,
Tanrı'dan medet umar, düşmanına ilenir.
Zalimlere el açar hep merhamet dilenir,
Mazlumları döverken gücünü kola verir.

İmamdan emir alır, halkına kurşun sıkar,
Dindara düşman olur, dinciye türkü yakar.
Suçluya arka çıkar, suçsuzu hapse sokar,
Adalete üfürür, hukuku yele verir.

Kimi zaman yobazdır, ayak bastırmaz aya,
Kimi zaman moderndir, nizam verir dünyaya.

Köşeye sıkışınca başvuruyor riyaya,
Müritlerin eline bin türlü hile verir.

Atlantik ötesinden duyulur bazen sesi,
Toplumunu denetliyor, ensesinde nefesi.
Mürit yapmak amacı kandırıldığı herkesi,
Kendini mehdi yapar, hadisler bile verir.

Sanatı kirletiyor, sanatçıyı horluyor,
Özgürlük isteyen köleliğe zorluyor.
Halkı Şark'a yöneltip, Avrupa'yı turluyor,
Ensesine binerek yükünü kula verir.

Birbirine alenen hırsız diyor, kim bunlar?
Haysiyetsiz, şerefsiz, arsız diyor, kim bunlar?
Parsel parsel satıp da kârsız diyor, kim bunlar?
Kim bunlar ki namusu geçmez bir pula verir?

Nevzat, bunlardan uzak, çok şükür hışım değil,
Amacı eleştirmek, kimseye hasım değil,
Bunlar ortak acımız, tek benim yasım değil,
Arı gibi inleyip, özünü bala verir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kim Mağdur?

Mağduruz diyorlar halka giderek,
Milleti kaz gibi yolan mı mağdur?
Bizi ceza ile tehdit ederek,
Kendi suçlarını silen mi mağdur?

İbadet yaparken kim kalmış darda?
Onlar değil midir ziftlenen barda?
Camiyi bırakıp ilkokullarda,
Gösteriş namazı kılan mı mağdur?

Dine hakaretler montaj öyle mi?
Hakara makara kimin söylemi?
Mağdurluk ölçüsü sizde böyle mi?
Dinle alay edip gülen mi mağdur?

İnsan şehidini saygıyla anar.
"Kelle" derse ona dilleri yanar.
Vatanı sevenin yüreği kanar,
Askerden kaçıp da gelen mi mağdur?

Borç batağında, kimin bu ayıp?
Hazine boşaldı, nerde bu kayıp?
Devlete küfredip, aşağılayıp,
Devletten yolunu bulan mı mağdur?

Köşeyi dönmüşse birisi erken,
Yalan söylüyordur mağdurum derken.
Daha dün burs için dayı ararken,
Villalar, gemiler alan mı mağdur?

Her rant sülalenin, senin payınsa,
Ortağın enişten ya da kayınsa;
Her yerde en güçlü senin dayınsa,
Amcan mı, teyzen mi, halan mı mağdur?

Kime nema oldu kupon arsalar?
Rızalı değil mi gelen parsalar?
Nasil yanıtlanır bunu sorsalar;
Kasayla, kutuyla çalan mı mağdur?

Kamunun malında ranta çöküldü,
Tarihin üstüne moloz döküldü.
Atatürk mirası peşkeş çekildi,
Ulusal varlıkta talan mı mağdur?

Memurun yüreği yanıyor korda,
Emekliler neden kalıyor zorda?
Üreten köylünün emeği nerde?
İşçinin hakkını dilen mi mağdur?

Ƙaza kader imiş, ne niyetleri?
İşçiler ödüyor tüm diyetleri.

Nasıl affedilir (iş) cinayetleri,
Öldüren mi mağdur, ölen mi mağdur?

Kimler saygısızdır alın terine?
İyi anlatmalı bunu birine.
Yük çeken koyulur eşek yerine,
Semer mi, palan mı, kolan mı mağdur?

Kim korku salıyor ortam gererek;
Suçsuzun başına çorap örerek?
Biat edenleri yandaş görerek,
Ulus ortadan bölen mi mağdur?

Medyada tetikçi açıyor yara,
Tertemiz yüzlere sürüyor kara.
Kimde gammazlama, kimde iftira?
Gerçeği kirleten yalan mı mağdur?

Özgürlük kısan kim, cezayla tartıp?
Kimler yurtsevere kuruyor tertip?
Kendi suçlarının üstünü örtüp,
Herkesin sırrını bilen mi mağdur?

Dönen dolaplardan döndük şaşkına,
Kim kumpas kuruyor mazlum düşküne?
Ey zalim söyle sen Allah aşkına,
Tertibin mi mağdur, hilen mi mağdur?

Nevzat mı suçlusuz rezil olanın;
Muktedir yanında güven bulanın?
'Deliğe atmayın, onu kullanın',
Demek için elçi salan mı mağdur?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kim Nankör

Mustafa Kemal'e saldıran kişi,
Ona çamurları atandır nankör.
İster erkek olsun isterse dişi,
Müstevli önüne yatandır nankör.

Düşman planını kimler bozmuştu?
Misakı Milliye kimler çizmişti?
Özgürlük andını kimler yazmıştı?
Unutup geçmişi itendir nankör.

Düşmanı bu yurttan sürenler kimdi?
Milli Ekonomi kuranlar kimdi?
Osmanlı borcunu verenler kimdi?
Ulusal varlığı satandır nankör.

Kulluktan bireye evrilin, dendi,
Araptan Türklüğe çevrilin, dendi,
Bir ulus olarak kavrulun, dendi,
Bölenin elini tutandır nankör.

Kim kurtardı dini hurafelerden?
Akıl nasıl kalktı düştüğü yerden?
Şimdi sövülüyor üst perdelerden,
Bilgisiz, bilinçsiz ötendir nankör.

Milli Eğitime bakanlar kimler?
Çocuğun başını yakanlar kimler?
Her işe burnunu sokanlar kimler?
Yalan ocağında tütendir nankör.

Kim özgürleştirdi köle kadını,
Bilime, sanata yazdı adını?
Cumhuriyet verdi hayat tadını,
Sultanlık zehiri yutandır nankör.

Varlığı ulusa kim bağısladı?
Gazi değil midir murisin adı?
Haram yemek için bulup bir kadı,
Yalnız çevresine yetendir nankör.

Nevzat Atatürk'e duyuyor minnet,
Cehennem içinde yarattı cennet.
Vefasız, kendini adamdan zannet,
İnsanlık değeri bitendir nankör.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kim Suçlu

Emperyalist ülkeler tuzağına düşürdü,
Müslüman Müslümanı öldürüyor kim suçlu?
Zalimler gemisini Kaf dağından aşırđı,
Mazlumlar birbirine saldırıyor kim suçlu?

Ortadoğu kan gölü, aldırılmaz sultan dölü,
Kim güçlüyse ram olur, eğilir ona beli.
Halk gerçeği bilmiyor, kim akıllı kim deli,
Medya yalanlarını bildiriyor kim suçlu?

Emperyalist sisteme kim karşı, kimler razı?
İnsanda akıl varsa düşünür bazı bazı.
Güçlüler sömürüyor petrolü, doğal gazı,
Silahını yoksula aldırıyor kim suçlu?

Sakin Ortadoğu'nun kim açtı kapısını?
Demokrasi diyerek bozdular yapısını.
Dinciler, etnikçiler bölgenin tapusunu ,
İşgalci Haçlılara deldiriyor kim suçlu?

Çeşit çeşit terörist örgütleri kim kurdu?
Hangi gizli ellerle karıştırıyor yurdu?
Kimler kazançlı çıktı, kavgada vurgun vurdu?
Hazineye elleri daldırıyor kim suçlu?

Kadın çocuk demeden kurşunlar sıkılıyor,
Barış isteyen varsa içeri tıkılıyor.
Bombalarla tarihi eserler yıkılıyor,
Kim kültürü tarihten sildiriyor kim suçlu?

Nalıncılar hoşnuttur yontuyor ona keser,
Gariplerin anası gider kesere küser.
Hergün yoksul bağında bir deli poyraz eser,
Daha gülü açmadan solduruyor kim suçlu?

Madalyonun saklanan yüzünü görmek gerek,
Kim masum kimler suçlu bilene sormak gerek.
Nevzat'ın sözlerinin üstünde durmak gerek,
Bu nedenle perdeyi kaldırıyor kim suçlu?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kimi Şeyler

Dikkat çeker kimi şeyler,
Bildiğimiz şeyler bunlar.
İnsan lüksü nider, neyler,
Aldığımız şeyler bunlar.

Biri yerken biri bakar,
Düşünüyor herkes çıkar.
Ahlak, vefa, namus ve ar,
Sildiğimiz şeyler bunlar.

Parmak yalar tutan balı,
Dürüst olmak çok pahalı.
Alır teri, devlet malı,
Çaldığımız şeyler bunlar.

Yandaşları kayırmak var,
Halktan sıtkı sıyırmak var.
Irkla, dinle ayırmak var,
Böldüğümüz şeyler bunlar.

Liyakatsız işler kaptık,
Akıldan, fikirden koptuk.
Hurafeyle icat yaptık,
Bulduğumuz şeyler bunlar.

Şehaviye tarikatı,
Yıktı dinde barikatı.
Gülüyoruz katı katı,
Güldüğümüz şeyler bunlar.

Er olanı mahrum kıldık,
Yar olanı mahrum kıldık,
Bir olanı mahrum kıldık,
Kıldığımız şeyler bunlar.

Ülkemizin tapusunu,
Cumhuriyet yapısını;
Deldik açtık kapısını,
Deldiğimiz şeyler bunlar.

Savaşalım diyen olduk,
Askerlikten tüyen olduk;
Sonra kefen giyen olduk,
Olduğumuz şeyler bunlar.

Akılsızca her ataklık,
Emperyalizme yataklık.
Ortadoğu tüm bataklık,
Daldığımız şeyler bunlar.

Tek adama can fedadır,
Sükse için kan fedadır.

Yoksul kesim, yan fedadır,
Öldüğümüz şeyler bunlar.

Şuhsuz iken hapis yattık,
Ömrümüze zehir kattık.
Bunları hep ie attık,
Dolduğumuz şeyler bunlar.

Zurna çalan güne geldik,
Zırt dediğı ana geldik.
Sanıyorum sona geldik,
Geldiğimiz şeyler bunlar.

Nevzat zengin uyak buldu,
Şiir deryasına daldı.
Aklına geleni saldı,
Saldığımız şeyler bunlar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağılı

Kimileri Yapılana Aldırmaz

Kimi insanlar vardır dangalak mı dangalak,
Kendini akil görür, başkalarını salak.
Bir batması eksiktir, bir de önünde yalak;
Sürü gibi güdülür, hiç itiraz bildirmez,
Koyun desen bozulur, yapılana aldırmaz.

Her türlü melanete dinci gözlükle bakar,
Çocuk istismarına göz kapar, kulak tıkar,
Müsebbibi yandaşa onu zemzemle yıkar;
Önüne yatma desen, eleştiri kaldırmaz,
Söylenene kızar da, yapılana aldırmaz.

'Çalar ama iş yapar' değerde ölçüsüdür,
Kömür, şeker, makarna yandaşlığın süsüdür.
Hırsızla yoldaş olmak, yaşamak güdüsüdür;
Beraber yürüdüğü suçluları buldurmaz,
Bekçilere suç bulur, yapılana aldırmaz.

Kimin atı hızlıysa atlayıp ona biner,
Muktedir kıblesidir, yönünü ona döner.
Kendi zarar görmezse her şey içine siner;
Varsıla alkış tutar, yoksulları güldürmez,
Soyanla ahbap olur, yapılana aldırmaz.

Bağırıp hamasetle cahili kandıran var,
Ağdalı lisan ile âlimi andıran var.
Yalanı süsleyerek dilini döndüren var;
İncir çekirdeğini hiçbir sözü doldurmaz,
Gaf üstüne gaf yapar, yapılana aldırmaz.

Savaşı kutsayarak barışana küfreder,
Bilim, sanat, sporda yarışana küfreder.
Güçlülerin işine karışana küfreder;
Sevgi, saygı, muhabbet hiç bunları yıldırılmaz,
Kinle, düşmanlık ile yapılana aldırmaz.

Kimileri uyanık, tam bir hinoğludur,
Dergahta melaike, çarşı pazarda cindir.
Bunların üzerine sonsuz aydınlık indir;
Bukalemun olanlar renklerini soldurmaz,
Her ortama uyarak, yapılana aldırmaz.

Adalet hâkim olsa haklının vahı kalmaz,
Analar ağlamasa babanın ahı kalmaz,
Mazlumlar bir dirense zalimin şahı kalmaz;
İnsanlar düşman olmaz, birbirini öldürmez,
Yalnız muhteris olan yapılana aldırmaz.

Amacım şeytanları çakıllarla taşlamak,
Çarpılmadan hayata besmeleyle başlamak.
Benim haddim değildir akılları haşlamak;
Ozan çiği pişirir, pişenlere saldırmaz,

Vurdumduymaz olanlar yapıłana aldırılmaz.

Bir gün bahar gelecek, yeşil alı sevecek.
Ağağlar toprağını, meyve dalı sevecek.
Atatürk'e inanan nurlu yolu sevecek,
Nevzatlar kararlıdır ilkeleri sildirmez,
Kumpasları bozarak yapıłana aldırılmaz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kimler Çete?

Türk Ordusu suç örgütü değildir,
Ona suç örgütü diyenler çete.
Görevini yapar, buna muktedir,
Bundan rahatsızlık duyanlar çete.

Çete olur mu hiç bayrağı tutan:
Vatan sevgisiyle yüreği atan?
Kadın memesine yurdunu satan,
Düşmanla nikahı kıyanlar çete.

Mustafa Kemal'in tüm yiğitleri,
Namusun simgesi, sözünün eri.
Yalakalık yapıp öteden beri,
Devleti, milleti soyanlar çete.

Emperyalist güçten emirler alan,
Ortaya döküyor bin türlü yalan.
Halkı afyonlayıp oyunu çalan,
Enayi yerine koyanlar çete.

Devlete örümcek ağları ören,
Soyguna, rüşvete fetvalar veren,
Gidip ABD'ye postunu seren,
Hesabı vermeden tüyenler çete.

Parmağı yalıyor balları tutan,
İş yaptım sanıyor mülkleri satan.
Bilgiyi kirletip, halkı uyutan,
Bir sağa, bir sola kayanlar çete.

Rüşvet kutuları kimde çıkıyor?
Adalet yolunu kimler tıkıyor?
Kimler bize her gün maval okuyor?
Rab deyip şeytana uyanlar çete.

AB komserine kuyruk sallayan,
Peşmerge başına selam yollayan,
Taşların altında fırsat kollayan,
Akrepler, yılanlar, çıyanlar çete.

Soros'a parayla satan arını,
Emirle yazıyor yazılarını.
Harama alışmış kuzularını,
Devlet çiftliğinde yayanlar çete.

Yüzüne vurmali yalan yazanın,
Maskesi inmeli halkı ezenin.
Gerçek demokratik, laik düzenin,
Altını, üstünü oyanlar çete.

Yazdığımı oku, tanırsın bayım.
Kemalistim yani Ulusalcıyım.

Mafyaya, teröre, zora karşıyım,
Nevzat'ı çeteci sayanlar çete.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kimler Derinde

(Derin devlet arayanlara yanıtımdır)

Eşkiyaya yaltaklanan yüzeyde,
Vatan için vurulanlar derinde.
Ümmetçi makbuldür en üst düzeyde,
Ulusuna sarılanlar derinde.

Liboşların hırsızlığı gizlenir,
Dosyaları üst raflarda tozlanır.
Namuslular çoluk, çocuk izlenir,
Siciline girilenler derinde.

Halkına küfreden alkışlanıyor,
Ödül verip dünya onu tanıyor.
Reklama kananlar adam sanıyor,
Utancından kırılanlar derinde.

Hainliğin AB oldu ilacı,
Yurtseverin işi aşı hep acı,
Laikliğe söven şimdi baş tacı,
Ordan ora sürülenler derinde.

Düşmanlar pusuda kanlı ok gibi,
Halkım uyanmazsa çare yok gibi.
Kışlalı ve Mumcu ve Uçok gibi,
Bedenleri yarılanlar derinde.

Nevzat öfke savar sözle avunup,
Şehitlerle dostluğuyla övünüp.
Kemalizmi, devrimleri savunup,
Defterleri dürülenler derinde.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kimler Eşkiya

Halkını kurtaran eşkiya olmaz,
Mazluma zalimce kıyan eşkiya.
Müslüman yoksulun hakkını çalmaz,
Dindarı din ile soyan eşkiya.

Mustafa Kemal'e eşkiya dedi,
İskilipli Atıf ne haltlar yedi.
Seveni tırmalar her nankör kedi,
Kinini ortaya koyan eşkiya.

Mazlum ulusların kahramanı Che,
Emperyalist fikrin salt düşmanı Che.
Küba Devrimi'nin her bir yanı Che,
Che'ye 'eşkiyadır' diyen eşkiya.

Özgürlük düşmanı, biat yanlısı,
Kanlı Pazarların eli kanlısı;
Seni bilir Türk'ün delikanlısı,
Yabancı Türk'e yeğ sayan eşkiya.

Laikliğe karşı kim kin tutarsa,
Kimler yeminini yalar, yutarsa,
Hırsızın önüne kimler yatarsa,
Odur haram ile doyan eşkiya.

Biz ödün vermedik yurdu bölene,
Karşı çıktık paralele, Gülen'e.
Sözümüz uyarı bizi bilene,
Devletin altını oyan eşkiya.

Yolumuz aydınlık Atatürk yolu,
Fikrimiz barışla, sevgiyle dolu.
Özgür Türkiye der, Nevzat'ın dili,
Emperyalistlere uyan eşkiya.

Nevzat Dağlı

Kimler Kemalist Oldu

Sevgili Atatürk'üm büyüklüğün şahlandı,
Dincinin elindeki kozlar Kemalist oldu.
Yeni yeni takiye, yalanlar peydahlandı,
Cumhuriyet düşmanı yozlar Kemalist oldu.

Atatürk'ü sevsinler, vallahi hiç kıskanmam,
Bizi eleştirsinler inanın bundan tınmam.
Yalanlar olsa bile aldandığıma yanmam,
Eyvah ki döneçlikte hızlar Kemalist oldu.

Ben buna sevinirim, seni çare görsünler,
Bilimi rehber edip doğru yola girsinler.
Anıtkabre gelerek huzurunda dursunlar,
Lakin yürek karanlık, pozlar Kemalist oldu

10 Kasım'da keneftede sifon çeken deyyusun,
Kafası örümcekli, ağzı tutmuştu yosun.
Onlara bayram idi bizdeki derin yasın,
Karşı devrimcilerde hazlar Kemalist oldu.

Yazarak, konuşarak anana söven vardı,
Seni karalayarak padişah öven vardı.
Namusuna saldırıp, lafını geven vardı,
Fikirler değişmedi, sözler Kemalist oldu.

Belki kalpak giyecek sarıklısı, felsiusi,
Belki Nutuk'ta okur en derin nefelsiusi.
Oğlanı Atatürk der, en davudi seslisi,
Büstünle alay eden kızlar Kemalist oldu.

Yönünü bulamayan meczup salaklar döndü,
Kemalizme küfreden aptal solaklar döndü.
Daha dün 'ver mehteri' diyen yalaklar döndü,
Hava değişti artık, sazlar Kemalist oldu.

Paralel görüntünün resmi dama atıldı,
Dostluklar piyasada çok ucuza satıldı.
Sakallar kırılıyor, bıyıklar uzatıldı,
Bademler değişiyor, yüzler Kemalist oldu.

Atatürk'üm bilirsin eyleme bakılacak,
Gerçek Kemalistlerin yanına çıkılacak.
Çağdaşlığın üstüne türküler yakılacak,
Aydınlatıldığı yolda izler Kemalist oldu.

Nevzatlar büyüyerek Kemale erer bir gün,
Emeği veren halkım sefalar sürer bir gün.
Doğrularla, yanlışlar bilince girer bir gün,
Gerçekleri arayan gözler Kemalist oldu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kimler Makbul

Dinci rüzgarlarla hava değişti,
Soygun trenini itenler makbul.
Çiğler önderleşti, cahiller şişti,
Meydanda palavra atanlar makbul.

Baktagör kim kime oluyor kefil,
Kim abad oluyor, kimlerse sefil.
Başta kavak yeli oh! efil efil,
Aylak bir gölgede yatanlar makbul.

Bak, eşkiya "sayın" köylü "lan" oldu.
Gazilik, şehitlik bir yalan oldu.
Atanın mirası hep talan oldu,
Koruyan suçlandı, satanlar makbul.

Solcular sağ oldu, sağcılar solcu,
Safı iyi sečen meclise yolcu.
Fener .... elinde, ne yapsın kolcu,
Yalancı sabahta ötenler makbul.

İnsanlar düzenden bilmem ne umar?
Muktedir olanlar atıyor şamar.
Demokrasi için seçim bir kumar,
Hileli zarlara ütenler makbul.

İster özen göster her hesabına,
İster haram koyma hiçbir kabına.
İstersen dokun sen suya sabuna
Hacı yağlarıyla tütenler makbul.

Orman gibi kardeş, ağaç gibi hür,
Olsan da alınına vurulur mühür.
Derde deva olsan, sanılır zehir,
Saray bahçesinde bitenler makbul.

Yandaş suçlu isen aklanman kolay,
Hatırın sayılır, yoklanman kolay.
Eğer kaçmış isen saklanman kolay,
Karabatak gibi batanlar makbul.

Adamda insanlık olunca fakir,
Rakibe küfredip, görüyor hakir.
Havuz medyasında tükendi fikir,
Uzlaşan horlanır, çatanlar makbul

Cemaat değilsen arkada yerin,
Hiç işe yaramaz aksa da terin.
Ucuz arsa, villa iş bilenlerin,
Malına malları katanlar makbul.

Millet, dinle her şey düzelir sandı,
Kim dindarım derse ona inandı.

Ağzına haramı almayan yandı,
Deveyi hamutla yutanlar makbul,

Bal tutanlar parmağını yaladı,
Un akıtan kepeğinieledi.
Nevzat sözle öfkesini bileği,
Hakkında zabıtlar tutanlar makbul.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kimler Nesiyle Ünlü

Birileri gözetliyor yukardan,
Mekanlar dışıyla, içiyle ünlü.
Kimler sürü oldu basit çıkardan,
Kimliksiz yığınlar koçuyla ünlü.

Ahlakın yerinde yeller esiyor.
Hainler her yerde zehir kusuyor.
Eşcinsel enteller ahkam kesiyor,
Aklından daha çok kıcıyla ünlü.

Seçmen karar verir aldığı payla,
İki torba kömür, bir paket çayla.
Demokrasi yürür satılmış oyla,
Büyük kentlerimiz açıyla ünlü.

İşçi, hakkı olan payı almıyor.
Köylünün ürünü değer bulmuyor.
Gerçek üretene kimse bilmiyor,
Mafyöz işadamaı suçuyla ünlü.

Halkımın üstüne terör saldılar,
Öksüzden, yetimden umut çaldılar.
Şehit anaları adsız kaldılar,
Bir sosyetik yosma piçiyile ünlü.

Beyni tutsak olan duymuyor sızı,
Karanlığa gömer oğulu, kızı.
Aklına getirmez ayı, yıldızı,
Bir koyu dinci de haçıyla ünlü.

Dikkat Nevzat, sözün nere varıyor,
Kime dokunuyor, kimi sarıyor.
Şimdi türban ile şöhret arıyor,
Daha düne kadar saçıyla ünlü.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kimler Özgür

Özgürlük yok diyen yalan söylüyor,
Her türlü naneyi gevenler özgür.
Yoksul piyangoyla gönül eyliyor,
Çalmayı, çırpmayı sevenler özgür.

Halkını soyanlar basmıyor faka,
Yan gelip yatıyor, satıyor caka.
Sendika iğdiştir, emek tukaka,
İşçiyi işinden kovanlar özgür.

Hayın, suç örtmede olmuştur usta,
Ağız laf yapıyor her bir hususta.
Halkı savunanın gözü mapusta,
Hırsızı, katili övenler özgür.

Onur, namus, ahlak demode şeydir,
Küresel kimlik bul üstüne giydir.
Türküm demek ayıplanır epeydir,
Her gün ulusuna sövenler özgür.

Maganda, kapkaççı toplumda şandır,
Sen yurttaş olmakla kendini kandır.
Sokakları zorba tuttu çoktandır,
Dövülen suçlanır, dövenler özgür.

Terörist yurttaş kimlik soruyor,
Caddeye bombalı tuzak kuruyor.
Sorumlu bunlara bakıp duruyor,
Yolları kazanlar, yuvanlar özgür.

Vatanın bağına dayandı kama,
Güvenlik yırtıldı tutmuyor yama,
Rejimi koruyan uyanır ama,
Lakin yıkmak için ivenler özgür.

Sarayla, uçakla arttı fiyaka,
Yoksullar çoğaldı göz baka baka.
Kat kat oldu şimdi sosyal tabaka,
Taban eziliyor, tavanlar özgür.

Sen çalış çabala bir takdir gözet,
Şarlatana olur ikram ve izzet
Bilimde, irfanda kalmadı lezzet,
Tadı veren çöpte, yavanlar özgür.

Kifayetsiz yandaş her söze atlar,
Ayyuka çıkmıştır kırılan potlar.
Muhelif çanına tıkanı otlar,
Muktedir yanağı ovanlar özgür.

Yobazlar taktılar anayasaya,
Laiklik koydular şimdi masaya.

Yurdunu sevenler düştü tasaya,
Cumhuriyet ezen havanlar özgür.

Özgürlük düşmanı yazdı fermanı,
Uyanan gençlikte kesti dermanı;
Ekine kıyarak yaktı harmanı,
Emeği kül eden düvenler özgür.

Çağdaş bahçelere moloz döktüler,
Şapık bahçıvanla filiz yaktılar.
Laleyi, sümbülü, gülü söktüler,
Ayrıklar, dikenler, çövenler özgür.

Nevzat bitir sözü kanun uyanır,
Bir muhbir duyar da sesini tanır.
Adalet yanılır suçlusun sanır,
İşleri başından savanlar özgür.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kimler Utanmıyor

Utanmazlık modadır, ikiyüzlü insanlar,
Yüzünün bir yanıyla gülenler utanmıyor.
Durum yürek yakıyor, bunu görenler anlar,
Ağlanacak halleri bilenler utanmıyor.

Namuslu namussuzu gözlerinden tanıyor,
Düzen böyle kurulmuş, yine ona kanıyor.
Patronu hırsız ise işçisi utanıyor,
İşçinin emeğini çalanlar utanmıyor.

Toplu pazarlıklarda yandaş sarı sendika,
Zam ister gibi yapıp, boşuna atar caka.
Sonuçta veriliyor minnacık bir sadaka,
Sözlerinin altında kalanlar utanmıyor.

Devleti kemirenler yemiş yemiş patlamış,
Nerde bir makam görse üzerine atlamış.
Paralel hainlerde ar damarı çatlamış,
Emperyalist uşağı yılanlar utanmıyor.

Mazlumlar zalimlerce sıkılırken preste,
Zulmü alkışlayanlar tutuluyor vareste.
Savuruyor atıyor kürsülerde kereste,
Marangoz hatasıyla gelenler utanmıyor.

Liyakata boş veren yandaşla çalışıyor,
Yeteneksiz yüzünden hataya alışıyor.
Tencere yuvarlanıp kapakla buluşuyor,
Her işe yandaşları alanlar utanmıyor..

Siyaseti teröre teslim eden pişkin var,
Teröristin sözüyle yola giden pişkin var.
İrkçılığı gizleyip kinler güden pişkin var,
Yurdunu parça parça bölenler utanmıyor.

Vizyonum geniş diyen dar açıdan görüyor,
Üluslararası rekabete giriyor.
Önce bir efelenip sonra ödün veriyor,
Tüm dünyaya madara olanlar utanmıyor.

Kurtuluş Savaşı'nı küçük göreni gördük,
Cumhuriyet üstüne leke süreni gördük.
Çağdaşlık devrimini ezip, yereni gördük,
Atatürk'ü her yerden silenler utanmıyor.

Düşünene kafirdir diyenler sıkılmıyor,
Tarikatı satışa koyanlar sıkılmıyor.
Oruçsuz iftarlarda yiyenler sıkılmıyor,
Gösteriş namazları kılanlar utanmıyor.

Yanmaz kefen bezini pazarlayan dinci var,
Camide cemaati azarlayan dinci var.

Büyüder yapıp bozup nazarlayan dinci var,
Muska satıp yolunu bulanlar utanmıyor.

Utanmazın yüzüne aynalar tutan Nevzat.
Zülfüyare dokunan sözleri yutan Nevzat,
Utanmazlar yerine sen bari utan Nevzat,
Üzerine köpeği salanlar utanmıyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kimlere Evet Demem

Vatanıma ihanet etmemi beklemeyin.
Padişaha, krala, tirana evet demem.
Kurduğunuz zincire beni hiç eklemeyin,
Duygumu, düşüncemi sorana evet demem.

Özgürlüğü severim, demokrat sayılırım,
Bilinçli yeğleyenin tavrına bayılırım.
Fikri beğenmesem de, yaymaya koyulurum,
Lakin yandaş, yalaka, yarene evet demem.

Hiç paralel olmadım, dini alet etmedim,
Zorbaya karşı çıktım, ama bir kin gütmedim.
Yalancının, zalimin arkasından gitmedim,
Ordusuna kumpaslar kurana evet demem.

Daha dün sövdüğüne, bugün övgüler düzen,
Ehlileşmiş şimdi de, olmuş onunla gezen;
Kapisına bağlamış, ram etmiş sırrı çözen,
Süt dökmüş kedi gibi durana evet demem.

Beceriksiz olana yetki vermem imkânsız,
Sürekli aldananı mazur görmem imkânsız.
Zalimlerin yanına artık varmam imkânsız,
Mazlumların üstüne varana evet demem.

Terörün her türlü insanlık dışındadır,
Huzur, güven görevi devletin başındadır.
Duyduğum öfke benim gözümün yaşındadır.
Özgürlük isteyen vurana evet demem.

Yadigâr güzel yurdum bölünmesin isterim,
Yanlığı savunurken ölünmesin isterim.
Yoksulluk sınırına gelinmesin isterim,
Hak yerine iane verene evet demem.

Fabrikalar tütmeli, tarlalar ekilmeli,
Çalışanlar her sabah yollara dökülmeli.
Şatafattan, saraydan elimiz çekilmeli,
Konfor için borçlara girene evet demem.

Aydınlık geleceğin umutlu neferiyim,
Mustafa Kemal'in gönüllü askeriyim,
Ona bir kez söz verdim, ben sözümün eriyim.
Atatürk anıtını kırana evet demem.

Ulusun iradesi tek kişiye yüklenmez,
Kuvvetler ayrılığı, hâkim güce eklenmez.
Akıl dışı rejime evet demem beklenmez,
Nevzatları boş yere yorana evet demem.

Nevzat Dağlı

Kimlere, Neden Hayır Demeli

Hayır demelisin haramilere,
Çalana, çırpana, soyana hayır.
Fırsat vermeyesin bu kenelere,
Kanınla beslenip, doyana hayır.

Çalan belli olur işin başında,
Birden zengin olur çok genç yaşında.
İşleri yürütür yasa dışında,
Hukuku geçersiz sayana hayır.

Hırsızlık yasayla sırlandığında,
Hakime, savcıya hırlandığında;
Muktedir olanlar kirlendiğinde,
Torpille, rüşvetle yuyana hayır.

Vatani, milleti ortadan yarıp,
Mağdur görünürler sizlere varıp.
Deniz fenerini sislere karıp,
Yargının önünden tüyene hayır.

Sadaka verirler hakkını çalıp,
Gözünden kaçırma uykuya dalıp.
Şekerle, kömürle oyunu alıp,
Enayi yerine koyana hayır.

Kimler ne demişti, unutma belle,
Kimler iteledi köylüyü elle.
Eşkiyaya 'sayın', şehide 'kelle'
'Ananı da al git' diyene hayır.

Kim neyi saklıyor ortamı gerip,
Kim neden kaçıyor meclise girip?
Dokunulmazlıklar için söz verip,
Sonra da sözünden cayana hayır.

Kimler aldatıyor palavra atıp?
Kimler kazanıyor yan gelip yatıp?
Lımanı, madeni, Tekel'i satıp,
İşçiye, memura kıyana hayır.

Cumhuriyet, hakkı taşıyan direk;
Demokrasi için laiklik gerek.
Milleti ümmete dönüştürerek,
Devletin altını oyana hayır.

Bölmeye çalışan, gözden kaçmasın,
Mecliste meydanda zehir saçmasın.
Kimse paçavradan bayrak açmasın,
Ay yıldız dibine siyene hayır.

Kanmaya alışan bir daha kanar,
Çünkü yanıldıkça bir daha sınar.

Zalim hatasından mazlumlar yanar,
Kusuru topluma yayana hayır.

Kimlerin yüzünden tükendi barış?
Kimler savaş için ettiler yarış?
Sözünü yutanlar kim karış karış?
Takiye gömleği giyene hayır.

Ülkemize nifak ekerken zalim,
Korkağı yanına çekerken zalim;
Mertlerin kanını dökerken zalim,
Namerde bağlılık duyana hayır.

Ülküden ayrılıp, güçlüye gidip,
Koltuk sevdasına birliği didip;
Halkının oyuna ihanet edip,
Tek adam sözüne uyana hayır.

İyi, doğruyu yıkanla olma,
Güzeli kirleten, yakanla olma;
Her taşın altından çıkanla olma,
Yılana, akrebe, çiyana hayır.

Mevlana, Yunus'tur sevgi pirimiz,
Hacı Bektaş Veli yanı yerimiz.
Atatürk bağında aksın terimiz,
Sultan bahçesinde süyene hayır.

Hayırlara araç Nevzat'ın sözü,
Halk için çalışır kulağı, gözü.
Gösterin şunlara yokuşu, düzü,
Milletin sırtında kayana hayır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kolay İşler

Güçlüye sırtını yaslamış isen,
Güçsüze, masuma saldırmak kolay.
Güçlüyse kovayı kapına asan,
Kamunun malına daldırmak kolay.

Size muhalifi para susturur,
Bağırın, çağırın nara susturur.
Nara susturmazsa yara susturur,
Asiyi ortadan kaldırmak kolay.

Sirkeler bal olur tadı sizdense,
Şeytan melek olur cadı sizdense.
Kararı verecek kadı sizdense,
Suçları defterden sildirmek kolay.

Muktedir sizdense gaf kutsallaşır,
Suçlu sizden ise af kutsallaşır.
Cahil yandaş ise saf kutsallaşır,
Mesajı rüşvetle bildirmek kolay.

Kağnı gölgesini gölgen sanırsın,
Zübüksen aynaya baksan tanırsın.
Ne üzüntü duyar ne utanırsın,
Arı namusunu deldirmek kolay.

Ranta açmak işin merayı, parkı,
Yakarak, yıkarak döndürün çarkı.
İste sen ses kessin saldıgın korku.
Adalet susarsa çaldırmak kolay.

İste sen toplumda olmasın barış,
Bölünsün insanlar gelmesin barış.
Savaş körüklensin, kalmasın barış,
Yandaşları kinle doldurmak kolay.

Zalim, mazlum ezer budur geçeri,
Tutun yakalayın kaçır göçeri.
Onurlu gençleri atın içeri,
Taze fidanları soldurmak kolay.

Kahramansın ama askerde yoksun,
İstersin şehitler bayrağı diksin.
Ağlasın analar gözyaşı döksün,
Sağını başını yoldurmak kolay.

Televizyon sizin, camlar sizindir,
Eksikler bizimdir, tamlar sizindir.
Olgunlar sizindir, hamlar sizindir,
Olmayan şeyleri öldürmek kolay.

Özgürlük sizindir, zehir saçın siz,
Adalet ararsa tüyün, kaçın siz.

Yazara, çizere dava açın siz,
Mahkeme mahkeme yıldırım kolay.

Atatürk'e sövsen, aklanman kolay,
Hatırın sayılır, yoklanman kolay.
Eğer kaçmış isen saklanman kolay,
İşin kolayını buldurmak kolay.

Müjdat Gezen ile Metin Akpınar,
Fikrini söylese başları yanar.
Çobanın sözüne koyunlar kanar,
Şürüye katılıp çıldırmak kolay.

Muhalif dikendir, yalaka güldür,
Soytarı iyidir, mizahçı keldir.
Gerçek sanatçıya haddini bildir,
Dünyayı kendine güldürmek kolay.

Çatıya çıktıkça temele vurun,
Size gülümseyen cemale vurun.
Mustafa'ya vurun Kemal'e vurun,
Vurun Nevzatlara öldürmek kolay.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Korkmayın Sinirlenmesi

MAYIN sinirimi bozuyor benim,
Şekerimi fırlatMAYIN kızarım.
İmalı sözlerden titriyor tenim,
Sabırımı zorlatMAYIN kızarım.

Ben işi bilirim sakın korkMAYIN,
Çıkın sokaklara terör yok sayın.
Bir gün elbet olur senin de payın,
Muhalifi kârlatMAYIN kızarım.

Sınırları açtık düşman çatlasın,
Mülteci sayısı dörde katlasın.
Patlamak isteyen varsın patlasın,
Yangın varsa harlatMAYIN kızarım.

Kibar olun, karşımızda durMAYIN,
Korka korka, şevkimizi kırMAYIN.
Hata varsa, yüzümüze vurMAYIN,
Ona buna horlatMAYIN kızarım.

Zırhlı Mercedes'e binin kardeşim,
Güvenli yerlerde inin kardeşim;
Tehlike görünce dönün kardeşim,
Lüzumsuzca turlatMAYIN kızarım.

Saklambaçta patlar hep kabak çömlek,
Birdirbir oynayın çözülsün imlek.
Şirtınızda kalsın ateşten gömlek,
Üstümüze fırlatMAYIN kızarım.

Biz vatan severiz, değişsin kanı
'Hayın, MAYIN' deyip, sıkmayın canı.
'Vatan. Millet' deyip, dostu, düşmanı,
Üstümüze hırlatMAYIN kızarım.

Yıllardır tanıyıp gördün bizleri,
Var mı üstümüzde kuşku izleri?
Nurlu ufuklara dikin gözleri,
Korku ile tırlatMAYIN kızarım.

Ölsen, yaralansan bundan ne çıkar?
Cesur ol, korkma hiç yükselsin vakar.
Bir gün gelir Nevzat yazmaktan bıkar,
Aferinle parlatMAYIN kızarım.

Nevzat Dağlı

Korkuyorum...

Atatürk'ü sevdiğimi söylesem,
Korkuyorum, bana kızan olur mu?
Evimde resmi var, acep neylesem?
Baskın yapıp evi gezen olur mu?

Çağdaş yaşam için burs verir karım,
Zaman zaman Anıtkabre çıkarım,
Bayramlarda cama bayrak asarım,
Uluscuyum, bunu sezen olur mu?

Vatan sever şehitlere yanarım,
Kahramanı saygı ile anarım,
Katilleri, hırsızları kınarım,
Bu nedenle beni ezen olur mu?

Gönlüm aydınlıktan, emekten yana,
Tutkuluyum insan olan insana,
Yıllardır hayranım Türkan Saylan'a
Sırrı bilip bunu çözen olur mu?

Kışlalı, Işıklı, Mumcu dostumdur,
Haksızlığa karşı gelmek kastımdır.
İnancım üstümdür, aklım astımdır,
İnançlı kavgada mizan olur mu?

Muktedir tehdidi sözle geliyor,
Tetikçi baskısı fazla geliyor;
Kara kara günler hızla geliyor,
Yandaş olup daha azan olur mu?

Demokrasi sanıp uydum ortama,
Fikrimi söyledim adam adama.
Darbeci, marbeci değilim ama,
Tuzak kurup, kuyu kazan olur mu?

Bilim adamları bile içerde,
Çağdaşlık, özgürlük vadeden nerde?
Oyunlar sahnede hep perde perde,
Beklerim ki, oyunbozan olur mu?

Adalet tacizde, hukuk yaralı,
Yurtsever fişlenmiş, üstü karalı.
Hak iste, önünde polis sıralı,
Böyle demokratik düzen olur mu?

Ortamda hurafe etkili ise,
İnsanlar zalime tutkulu ise,
Allah'la aldatan yetkili ise,
Böyle bir düzende izan olur mu?

Rezillik yasayla örtülmek ister,
Sabır dağarcığımı yırtılmak ister.

Suya düşen umut, kurtulmak ister,
Dalgalı denizde yüzen olur mu?

Çapulcu damgası yemekten korksam,
Zalime faşistsin demekten korksam.
Yurttaş harcanan emekten korksam,
Böyle korkak insan ozan olur mu?

On dokuz Mayıs'ta genç oluyorum,
Atatürk'ü anıp dinç oluyorum.
Şatılmış güruha hınç doluyorum,
Özgürlük olmasa ezan olur mu?

Nevzat geçti korkun bak azar azar,
Yüreği ferah tut, değmesin nazar.
Ben yazmasam, sen yazmasan, kim yazar?
Dertler bizim başka yazan olur mu?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Korkuyoruz

Korkular dağları bekliyor bugün,
Rüzgâra kapılmış dalımız korkar.
Bülbüller öterken tekliyor bugün,
Dikenler budanmış, gülümüz korkar.

Aslanlar kafeste, itler dalaşır,
Korkarız bu bela bize bulaşır.
İte dalanmamak için dolaşır,
Çalı arkasında yolumuz korkar.

Bardak düşman bilir altın kupayı,
Eşek sahiplenmez haylaz sıpayı.
Birbirini görse saklar sopayı,
Akıllı gizlenmiş, delimiz korkar.

Ev tarumar, soramayız bu nedir?
Hoyratça kirlenmiş yastıkla sedir.
Döve döve temizliyor muktedir,
Tozu attırılmış halımız korkar.

Haksız karşısında duramıyoruz,
Çalana hesabı soramıyoruz.
Hırsıza kaldırıp vuramıyoruz,
Yumruğu sıksak da kolumuz korkar.

Ranta kurban oldu her bir yerimiz,
Kanla karışıyor alın terimiz.
Titremekten bir hal oldu dirimiz,
Mezarda huzur yok, ölümüz korkar.

Geride var ise evladı ayal,
Zalime direnmek oluyor hayal.
Gönlümüz bir yâre olmuşsa meyyal,
Elinden tutmaya elimiz korkar.

Eziyet etmede yarışanlar var,
Kumpas kurmak için görüşenler var.
Çocuk sayısına yarışanlar var,
Rahime düşmeye dölümüz korkar.

Zırcahil sözünü bize salıyor,
Alimler apışıp bakakalıyor.
Bal tutanlar parmağını yalıyor,
Arımız tedirgin, balımız korkar.

Maldan fazla oldu dara tartında,
Bunu gizlemiyor şalın, örtün de.
Zulüm ağırlığı mazlum sırtında,
Omuzlar çöküyor, belimiz korkar.

Korku ardımızda nereye gitsek,
Bacadan giriyor, kapıdan itsek.

Mektupla suçluyu şikâyet etsek,
Zarfa yapışmaya pulumuz korkar.

Adalet kirletti hukuku bozan,
Korka korka yazar, gerçeği yazan.
Çalıp söylemekten korkuyor ozan,
Şazımız kırıldı, telimiz korkar.

Ağlayan korkarak çeker sümüğü,
Çünkü ağlatanlar sıkar ümüğü.
Zalimler yakıyor düzü, yamuğu,
Geride biriken külümüz korkar.

Yüzsüzler yüzünden yırtıldı astar,
İsterler dışını içini göster.
Dostlarla konuşmak cesaret ister,
Telefon tedirgin, pilimiz korkar.

Büyük biraderin tarıyor gözü,
Korku saltanatı bu işin özü.
Nevzat çekinerek söyledi sözü,
Yüreği korkmasa, dilimiz korkar.

Nevzat Dağlı

Korona Dersleri

Aklında tut gelir geçer bu günler,
Korona dersini verdi unutma.
Yarına aktarsın kâbusu dünler,
Virüsün verdiği derdi unutma.

Dünyayı sararken musibet salgın,
Uyanık kurtuldu, yenildi dalgın,
Hemen belli oldu ham ile olgun,
Fedâkârı fazla yordu unutma.

Zalimler mazluma eza verirdi,
Güçlüler güçsüzü yerde sürürdü;
Sağlık çalışanı şiddet görürdü,
Yarayı doktorlar sardı unutma.

Kim iyilik, kim kötülük isterdi,
Bilimin yaktığı ışık gösterdi.
Bunun kanıtları harcanan terdi,
Nankörler görmedi, kördü unutma.

Halk gördü bozgunda kimler dağılmış,
Sorun çözümüne kimler eğilmiş.
Güvenlik güçleri zalim değilmiş,
Düşkünün işini gördü unutma.

Yaşlılar yapıldı günah keçisi,
Bilinci kararttı vicdanın sisi.
Yaşlı da olacak elbet kendisi,
Yaşlılık gençliğin ardı unutma.

Her şerde bir hayır elbette ki var,
Olanı gözleyen düşünür, anlar.
Çağdaş kuruluşlar, çağdaş insanlar,
Toplumsal dokuyu ördü unutma.

Medyanın her türü nefes aldırды,
Olanı, biteni bize bildirdi.
Kimi hüznün verdi, kimi güldürdü,
İnsanı insana kardı unutma.

Her ulus yarayı kendi sarıyor,
Milli birlik gerek, ona varıyor.
Herkes ülkesinde derman arıyor,
Ana vatan olan yurdu unutma.

Hapse mahkum olsan, özgür olsan da,
Haksızlık olsa da, işsiz kalsan da,
Her suçu devlette görüp bulsan da,
Yanında devletin vardı unutma.

İşçisi, köylüsü memuru birlik,
Üretip vatana veriyor dirlik.

Bunlara bakanda var ise körlük,
Görüş açıları dardı unutma.

Yalnızım diyerek düşme sen gama,
İnsanlar insana oluyor yama.
Çekilen sıkıntı zor gelir ama,
Yaşamı sürdürmek kârdı unutma.

Bir daha düşünsün dostuna küsen,
Savrulup gidiyor öfkeyle esen.
Komşuyla barışık, dost değil isen,
Her yerde yalnızlık zordu unutma.

Eğer varsa seni seven bir eşin,
Anan, baban, çocukların, kardeşin;
Sen sevmişsen mutlak rast gitti işin,
Yanında sevenin vardı unutma.

Can canı kolladı candan canımsa,
Canlar değerlendirildi benim kanımsa.
Nevzat unutmadı, sen de anımsa,
Dertlerin çaresi yârdı unutma.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Korona Manzaraları

Ölçer mi tutkuyu termal kamera?
Alından ateşim düşse ne çıkar?
Kahveye yığıldık, çöktük kumara,
Virüs her taraftan taşsa ne çıkar?

Turist vizesini almaya koştuk,
Umrede virüsü bulmaya koştuk.
Camide cemaat olmaya koştuk,
Polisler her yere koşsa ne çıkar?

Bedava kolonya, bedava maske,
Virüse vururuz artık bir fiske.
Korona bizleri sokamaz riske,
Yaşımız altmışı aşsa ne çıkar?

Arsızlar, hırsızlar arlanmaz oldu,
Kural tanımayan zorlanmaz oldu.
Yolumuz bilimle nurlanmaz oldu,
Gidişat virüsle şaşsa ne çıkar?

Doktora saygıyı göstermiyorsak,
Hemşire hakkını hiç vermiyorsak;
Sağlık çalışanı kim bilmiyorsak,
Egomuz tümüyle şişse ne çıkar?

Nevzat'ın fikrini söze bağladık,
Taşları atarken aza bağladık.
Şimdi umutları yaza bağladık,
Bir şeyler yapalım, kıssa ne çıkar?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Koronalı Günler

Korona belas gelince başa,
Market raflarn syrdk hemen.
Torple başladık kavim kardeşe,
Sevdiklerimizi kayrdk hemen.

Kolonya, makarna kıymete bindi,
Markette kalmadı tavukla, hindi.
Maske sevdasıyla maskeler indi,
Beş on paket birden ayrdk hemen.

Zamclar uyandı zamlar katlandı,
Olgunlar pahalı hamlar katlandı.
Yoksullar uyurken gamlar katlandı,
Onları dert ile doyurduk hemen.

Bilirkşi olduk dostlara, yada,
Kulağı tkadk gerçek feryada.
Dedikodu yaptık sosyal medyada,
Yalan iştahla duyurduk hemen.

Neler stokladk tuza varınca,
Pişman da oluruz salgın durunca.
Koronalı günler utandırınca,
Nevzat'a yaz diye buyurduk hemen.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Koronanın Anımsattıkları

Dünyanın çektiği zalim elinden,
Kinler ekmişlerdi aklıma geldi.
Mazlumlar yakınır kendi halinden,
Yaşlar dökmüşlerdi aklıma geldi.

Emperyalisti de gördü korona,
Korona vuruyor şimdi vurana.
Eden bulur derim sorup sorana,
Öyle bakmışlardı aklıma geldi.

Yerden yurttan olan çekti acılar,
Kimlerden gelmişti böyle sancılar?
Denizde çırpındı sığınmacılar,
Suya akmışlardı aklıma geldi.

Afrika açlıktan kırılmadı mı?
Mazlumlar zalime sarılmadı mı?
Aydınlar çalışıp yorulmadı mı?
Kökler sökmüşlerdi aklıma geldi.

Sömürü, talanla değerler yitti,
Bombalar doğayı tarumar etti.
İslam tarihinden eserler gitti,
Nasıl yıkmışlardı aklıma geldi.

İran'da aydınlar vince asıldı,
Irak'ta din için başlar kesildi.
Yemen'de çocuklar sorma nasıldı?
Vurup yakmışlardı aklıma geldi.

Savaşı çıkaran çocuk öldürdü,
Korona onlara haddi bildirdi.
Virüs çocukların ahın aldırды,
Fitne sokmuşlardı aklıma geldi.

Cefa yeri oldu hayvan sirkleri.
Yabancı ezmişti insan erkleri.
Parası olanlar giydi kürkleri,
Servet dökmüşlerdi aklıma geldi.

Korona dünyayı hızlı sarıyor,
İşler felakete doğru varıyor.
Bilim insanları çare arıyor,
Işık çakmışlardı aklıma geldi.

Fedakâr olana yürek yanmalı,
Sağlık çalışanı alkışlanmalı.
Herkes saygı ile onu anmalı,
Neler çekmişlerdi aklıma geldi.

Dünyaya zararı verenler görsün,
Zulmedip zırlara girenler görsün.

Nevzat feryadını görenler görsün,
Kulak bükmüşlerdi aklıma geldi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Koronavirüs Turnusol Kağıdı Oldu

Bir turnusol kâğıdı oldu koronavirüs,
Özveriyle çalışan, işten tüyenler de var.
İhmallerle her yere doldu koronavirüs,
Konulan kurallara aynen uyanlar da var.

Hayatını risk etti sağlık çalışanları,
Hâlâ kötüleyen var şimdi bile onları.
Kimileri paylaştı elinde olanları,
Açım diyen insana 'geber' diyenler de var.

Maskeyi eldiveni pazarlayanı gördük,
Güvenlik sağlayanı azarlayanı gördük.
Dişi sıkıp sabrını çok zorlayanı gördük,
Basit bir olay için dosta kıyanlar da var.

Yüreği temizlerce çok çareler sunuldu,
Bu ülkenin yurttaşı hepsi kardeş denildi;
Askıya yiyecekler yoksul için konuldu,
Fırsat bu fırsat deyip halkı soyanlar da var.

İnsan olan insana severek kucak açtı,
Kimileri insandan, hayvandan bile kaçtı.
Kimisi büyüklerle eğlenip dalga geçti,
Yaşlıları gönülden sevip sayanlar da var.

Kimileri duyarsız dinlemiyor ahları,
Kimisi pişman olur anımsar eyvahları.
Kimileri koruyor bedenleri, ruhları,
Gerekli disiplinden bıkip cayanlar da var

Kumarbazlar uslanmaz, şımarık gençler öyle,
Bildiğini okurlar sen ne söylersen söyle.
Kimileri beslenir abur ve cubur şeyle,
Bağışıklık amaçlı besin yiyenler de var.

Ülkesini sevenler birbirine bakıştı,
Atatürk gençliğine yardım etmek yakıştı.
Ulusal birliğimiz pek çok yerde pekişti,
Emperyalist uşağı altı oyanlar da var.

Gelin birlik olalım, felaketi yenelim,
Kibirten uzaklaşıp gönüllere inelim.
Fabrika ayarına, öz benliğe dönelim,
Ne yazık hurafeye yine kayanlar da var.

Halkıyla hemhal olan yurtseverler susmuyor,
Halkı bilmeyenlerin akılları basmıyor.
Kimisi ozanlara kulak bile asmıyor,
Nevzat'ın çağrısını özden duyanlar da var.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Koronavirüsü Yeneceğiz

Koronavirüsüne akılla karşı çıkıp,
Bilimsel kurallara uyararak yeneceğiz.
Her türlü sıkıntıya bilinç ile diş sıkıp,
Sabrı silah yerine koyarak yeneceğiz.

Umudu acıları yürekten paylaşarak,
Güçleri birleştirip engelleri aşarak;
Güçlü isek güçsüzün yardımına koşarak,
Büyükleri üzmeden sayarak yeneceğiz.

Ulusumuz yenilmez kurtuluşu bilir o,
Azim, kararlılıkla çaresini bulur o.
Düşman büyük olsa da üstesinden gelir o,
Atatürk sevgisini duyarak yeneceğiz.

Bilim Çin'de olsa da ulaşıp alacağız,
Çalışıp, çabalayıp çareyi bulacağız.
Biz bize yeteceğiz, biz bunu bileceğiz,
'Hakiki mürşit ilim' diyerek yeneceğiz.

Dua ile manevi güçleri toplayarak,
Yüreklere tertemiz duyguyla kaplayarak;
Karanlığın böğrüne aydınlık saplayarak,
İnançtan hurafeyi soyarak yeneceğiz.

Halkına güven gördük devletin duruşunda,
Güvenlik güçlerimiz toplumsal barışında.
Sağlık çalışanları özveri yarışında,
Koruyucu giysiler giyerek yeneceğiz.

Uzmanlar getiriyor önlemleri bakın dile,
Hatalar yapmayalım sorunu bile bile.
Gerçeği çarpıtmadan sorumlu medya ile
Bilgiyi çevremize yayarak yeneceğiz.

Evde yalnız kalırsak çabuk geliriz sona,
Dosta yakın sevgiyi sonra verelim ona.
Temizlik imandandır, inanırız biz buna,
Elimizi sabunla yuyarak yeneceğiz.

Uykuyu boş seyire feda etmeyeceğiz,
Doktorun vermediği hapi yutmayaçağımız.
Yapay yiyecekleri yiyip tatmayacağız,
Tütünden, nargileden cayarak yeneceğiz.

Nevzat'ın inancıdır insanlık kurtulacak,
Yarınlar daha güzel, daha mutlu olacak.
Devletler çareleri akıl ile bulacak,
Gaflete düşmüş isek ayarak yeneceğiz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Koyunlara Ağıt

Koyun can derdinde kasap et ister,
Köpek taraf olmuş, çoban amade.
Gel sen bu sürüye çıkar yol göster,
Ağıllar tuzaktır, yaban amade.

Kasabın gücü var otlak kiralar,
Koyun satın alır onda paralar.
Sürüye yasaktır şimdi meralar,
Sürüldü ekildi saban amade.

Koçlar iğdiş olmuş kasaptan yana,
Kasabın yaptığı hesaptan yana.
Kurtlar katıldığı nisaptan yana,
Savunan razıdır, kuban* amade.

Nevzat ağıt yakar koyuna şimdi,
Çünkü kıran girmiş soyuna şimdi.
Đeva gider derdin suyuna şimdi,
Yaralar amade, çıban amade.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Kuban: Dövücü, yırtıcı

Nevzat Dağlı

Köpek Taşlaması

Yüksek tepelere bağlanan köpek,
Altta gördüğüne zevkine havlar.
Sahibi ipini yapmışsa ipek,
Keyiflenir öyle, hep sinek avlar.

Terbiye etmeden alırsan iti,
Herşeyi yalayıp kanlanır biti.
Sahibe de hırlar koyarsa seti,
Başı boş olursa, onu da tavlalar.

Kağnı gölgesini benimser zübük*,
Yalı veriliyor, iyimser zübük,
Bazen zağarlığı anımsar zübük,
Sağa sola saldırarak havhavlar.

Nevzat it taşlamaz, sever hayvanı,
Yeter ki had bilsin, sıkmasın canı;
Salyasıyla kirletirse her yanı,
Günah bizden gider, taş yer miyavlar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Zübük: Kağnı gölgesini kendi
gölgesi sanan köpek.
Zağar: Uyuz köpek.
Not: Bu taşlamanın insanlarla
hiçbir ilişkisi yoktur.

Nevzat Dağlı

Köpek Taşlaması 2

Yüksek tepelerde yal bulan köpek,
Herkesi alçakta görür saldırır.
Sahibi ipini yapmışsa ipek,
Tasmanın hakkını verir saldırır.

Terbiye etmeden alırsan iti,
Her şeyi yalayıp kanlanır biti.
Dişine göredir güçsüzün eti,
Yerde patisiyle sürür saldırır.

Kağnı gölgesini benimser zübük*,
Yalı verildikçe, iyimser zübük,
Bazen zağarlığı** anımsar zübük,
Kemiği gördükçe erir saldırır.

Şüslüdür kendini bir matah sanır,
İnsan hoş demeye korkar, utanır.
Sahibin ardında çok kostaklanır,
Dişi göstermeden yürür saldırır.

Nevzat it taşlamaz, sever hayvanı,
Yeter ki had bilsin, sıkmasın canı;
Salyasıyla kirletirse her yanı,
Taşımı yedikçe ürür saldırır.

*Zübük: Kağnı gölgesini kendi
gölgesi sanan köpek.

** Zağar: Uyuz köpek.

Not: Bu taşlamanın insanlarla
ilişkisi yoktur.

Nevzat Dağlı

Köy Enstitüsü

Köylünün çocuğunu bilime ortak etti,
Aydınlanma yuvası oldu Köy Enstitüsü.
Köyde öğretmen olan yine köylere gitti,
Işık veren insanı buldu Köy Enstitüsü.

Yaparak, yaşayarak öğreten bir okuldu,
Öğrenci bu okulda öz benliğini buldu.
Atatürk'ün izinde beklenen ışık geldi,
Aydınlığa götüren yoldu Köy Enstitüsü.

Çok değerler yetişti köylünün arasından,
Anadolu kurtuldu cehalet yarasından.
Öğrenci sorumluydu okuldan, sırasından,
Gücünü kendisinden aldı Köy Enstitüsü.

Nevzatlar okuyarak yetişip Kemal oldu,
İnsanca özgürleşti, bilime hamal oldu.
Çağdaş cumhuriyete bir sağlam temel oldu,
Fakat baskı altında kaldı Köy Enstitüsü.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kullanışlı Aptallar

Kullanışlı aptallar kime hoş gelir bilmem,
Bana göre bunların pirleri şaibeli.
Sanları aydın olsa bile ciddiye almam,
Cereyanı dışardan, nurları şaibeli.

Devrimci geçineni Soros'tan besleniyor,
Ne zaman zorda kalsa Batı'ya yaslanıyor.
Azarı işitirse dönerek uslanıyor,
Kıvırttıkları için turları şaibeli.

Kürtçülük yapanı var ağalığa karışmaz,
Türkçülük yapanı var milletiyle barışmaz.
Bunlara inananlar hiçbir yere erişmez,
Duruşları oynaktır, yerleri şaibeli.

Medyada çok övülür aşırma ziynetleri,
Kendinden menkul olur düzmece kıymetleri.
Bedavaya konarlar böyledir tıynetleri,
Reklamla göz boyarlar, terleri şaibeli.

Dinciye ram olurlar, seküler geçinirler,
Laikliği övmekten ısrarla kaçınırlar.
Özgürlük havarisi gömleği biçinirler,
Kılıkları düzmece, sırları şaibeli.

Bizler Atatürk desek saldırır çiğleşirler,
Vatanını seveni anlamaz sığlaşırlar.
Kullananlar atınca birlikte ağlaşırlar,
Ceza alanlar tuhaf, hürleri şaibeli.

Bunları zora soksa egodaki şişmanlık,
Affederse yok olur kullanana düşmanlık.
Halkını aldatmaktan duymazlar hiç pişmanlık,
Patrona bağlanırlar, kârları şaibeli.

Yabancı dil bilirler, kültürce gelişkinler,
Uluslararasıda bir yere ilişkinler.
Nevzat tanır bunları harama alışkinlar,
Hayatları kumardır, zarları şaibeli.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kurban Bayramı Kutlaması

Bayram Neşesiz kaldı, Gönüller Özlem çeker,
Barışlar Savaşlara yenildi teker teker.
Recep, Şaban, Ramazan derken Kurban da geldi;
Yetim, Garip ve Fakir beklerken etle şeker,
Zalimler Mazlumlara korku tohumu eker,

Ağaçlar kesildikçe Yapraklar ağlar oldu,
Siyanürü içtikçe Topraklar ağlar oldu.
Altına değıştiler Doğanın tüm varını;
Ceylanlar hasret kaldı dağlarda otlamaya,
Avcılar hazır şimdi Bayramı kutlamaya.

Bayramı kararttılar, Işıklar sönük bugün,
Umutları kırdılar, yürekler yanık bugün.
Yiğitler kurban oldu, Muhterisler uğruna;
Şehit Bayram görmedi, Gaziler sanık bugün,
Şevinçler öksüz kaldı, Nevzatlar tanık bugün.

Nevzat Dağlı

Kurtuluş Reçetesi

Yurttaş olan insanın kurtuluşu seçimle,
Doğruları seçersen yalandan kurtulursun;
Haksıza direnirsen örgütlü bir biçimle,
Haklarını elinden alandan kurtulursun.

İleriye görmezsen biri gözünü oyar,
Hurafe dincilikle yönüne verir ayar;
Aklınla alay eder, eşek yerine koyar,
Onurunu korursan palandan kurtulursun.

Kimler seni horluyor, kovuyor ite kaka?
Kimler senin paranla atıyor ele caka?
Kimler çalıp çırpıyor gözüne baka baka?
Bunları sorgularsan çalandan kurtulursun.

Ümmetçi zavallıdır, çemberinden çıkta gör,
Ördüğü duvar çürük, bilim ile yıktı gör.
Uluslaşma süreci tamamlansın bakta gör,
T.C.'yi tabeladan silenden kurtulursun.

İmanlı dindar isen hurafeye kanmazsın,
Allahla aldatanı kurtarıcın sanmazsın.
Cehennemden korkupta bu dünyada yanmazsın,
Yalancıktan ağlayıp gülenden kurtulursun.

Beynin sola açıksa daha seçici davran,
Emekle güç birleştir, aydınla dolsun çevren.
Yaparak, yaşayarak kurulur yeni evren,
Her şeyleri ezberden bilenden kurtulursun.

Özgürlük yanlıysan dikkat et liboş olma,
'Yetmez ama evet'i karara ölçü alma.
Mollalara inanıp, bilime kusur bulma,
Atatürk'e kusurlar bulandan kurtulursun.

Bordo mahkumu isen, devlet seni bulursa,
Borcunu ödetirler elde bir şey kalırsa.
Varsıla af çıkararak senden dersi alırsa,
Yoksullara vergiyi salandan kurtulursun.

Gözlerini boyarlar yanlış yere bakarsan,
Omuzuna binerler eğer boyun bükersen.
Şımaran soyguncuya kızıp zılgıt çekersen,
Ulusal varlıktaki talandan kurtulursun.

Denizleri aşarsın umudun yelken ise;
Bağımsızlık amacın, özgürlük ilken ise.
Namusumdur dediğin ulusun, ülken ise,
Ufkunu karartacak plandan kurtulursun.

Her şey çok güzel olur, doğruyu yeğlemişsen,
Namuslu çalışana umudu bağlamışsan;

Hakkını korumaya önlemler sağlamışsan,
Sana zehir kusacak yılandan kurtulursun.

Barışa inanırsan, halkı kardeş görürsen,
İnsanlar insanlaşır ona değer verirsen.
Yurttaşlık potasında nevzat gibi erirsen,
Ülkeyi ırkla, dinle bölenden kurtulursun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kurtuluş Savaşı Kimleri Acıtır

Kurtuluş Savaşı kimlere batar,
Kimlerin ruhunu çizer acıtır?
Yunanlı sevdası kimleri tutar,
Kimin yüreğinde gezer acıtır?

`Keşke Yunan galip gelseydi' diyen,
`Padişah düzeni kalsaydı' diyen;
`Ülkede şeriat olsaydı' diyen,
Ümmetçi yobazı ezer acıtır.

30 Ağustosta galip gelen biz,
Düşman ordusunu yıkıp, silen biz;
Türk'ün vatanını geri alan biz,
Bunlar hainleri üzer, acıtır.

Mustafa Kemal'e düşmanlık niye?
Bağımsız olmaktan pişmanlık niye?
Kibirle şişinip şişmanlık niye?
Gösteriş erir de sızar acıtır.

İnönü Lozan'da neler denedi,
Vatan için aldı tapu senedi.
Nankörlük etme de bırak inadı,
Millet sana bir gün kızar acıtır.

Ey ruhu satılmış yokla dedeni,
Alçak düşüncenin vardır nedeni.
Eğer yüceltirsen işgal edeni,
Özgürlük beynini büzer acıtır.

Denize dökülen saldıran isen,
Cumhuriyete baş kaldıran isen;
Allah'la aldatıp çaldıran isen,
Nevzat gerçekleri yazar acıtır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Kuzu Destanı

Koyun olacağı belliydi zaten,
Koçların ardında meledi kuzu.
Talihi açtı ballıydı zaten,
Sürüye kendini uladı kuzu.

Başını salladı molla sandılar,
Tüyünü boyadı öyle andılar.
Her yerde meledi ona kandılar,
Hep kendine ikbal diledi kuzu.

Sürünün önüne geçmek istedi,
Yüksek tepelere uçmak istedi.
Bazen geçmişinden kaçmak istedi,
Çobanın ardını yaladı kuzu.

Melerken çok potlar kırdığı oldu,
Baltayı taşlara vurduğu oldu.
İplere unları serdiği oldu,
Sap yiyip samanıeledi kuzu.

Kurtlara aracı oldu dediler,
Forsuyla yolunu buldu dediler.
Zalimle birlikte güldü dediler,
Mazlumda dişini bile di kuzu.

Fotomontaj yaptı, yalan söyledi,
Koçları kendine kurban eyledi.
Çayıra çıktıkça netti neyledi,
Kendini pislige buladı kuzu.

Nevzat'ın kavalı hoşuna gitsin,
Eğer anlamazsa boşuna gitsin.
İşaret ararsa taşına gitsin,
Hafif taşımızın yol adı kuzu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Lanet Olsun Altına

İnsanları azdırır, doğayı tahrip eder,
Kardeşi düşman eder, lanet olsun altına.
Olanlar kostaklanır, olmayanlar kin güder,
Yazık ki hoşâ gider, lanet olsun altına.

Tarihte altın için ne kavgalar verildi,
Tahtlarda ve taçlarda melaneti görüldü.
Ne doğaya can oldu, ne ölüler dirildi,
Yalnızca hayat budar, lanet olsun altına.

Altın yere düşerse tükürelim geçelim,
Atatürk resmi varsa, pul olsa da seçelim.
Ulusal paramıza gerçek değer biçelim,
Olmasın zerre kadar, lanet olsun altına.

Altın dişli olanın ağzına bakmayalım,
Altınla yükselenin yanına çıkmayalım.
Ziyet eşyası diye boyuna takmayalım,
Sadelik huzur adar, lanet olsun altına.

Madenler endüstriye, yüzükler taştan olsun,
Yeni bir kültür ile değerler baştan olsun.
Çevremiz yeşil yeşil ağaçtan, kuştan olsun,
Nevzatlar bunu yeder, lanet olsun altına..

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Liboşlara Günaydın!

Günaydın liboşlar, şafak söküyor,
Takiyyeye kanaanlara günaydın.
Rengarenk özlemler dibe çöküyor,
Siyahı ak sananlara günaydın.

Dinciler yıllardır kullandı sizi,
Sizinle kandırdı oğulu, kızı,
Şimdi görürsünüz yokuşu düzü,
Arap ata binenlere günaydın.

Yağları çektiniz hep ince ince,
Özgürüm sandınız şarap içince,
Atı alan Üsküdar'ı geçince,
Ak-saraydan dönenlere günaydın.

Utanmadan öptüğünüz etekle,
Çok köşe döndünüz nakitle, çekle.
Şoros'tan aldığı elektrikle,
Yanıp yanıp sönenlere günaydın.

Sizi birleştiren bir tuhaf kindi,
Askere düşmanlık ortak zemindi.
Sanki gözünüze bir perde indi,
Karanlığa sinenlere günaydın.

Ülusal küfrü solculuk bilen,
Ülkeyi ırklara, mezhebe bölen,
'Kemalizm demode' diyerek gülen,
Geçmişine yananlara günaydın.

Soyut demokrasi aşkına sarıp,
Çok nane yediniz güllerle karıp.
Malum tramvayda tehlike görüp,
Apar topar inenlere günaydın.

Gecikti uyanmak, bak şafak attı,
Despotlar siliyor çizilen hattı.
Sizi kullananlar çamura yattı,
Pisliklere bananlara günaydın.

Nevzat sizi taşla kaç kez uyardı,
Zararı önlemek amacı vardı.
Artık bundan sonra umut karardı,
Öğütleri ananlara günaydın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Liboşların Açılımcılığı

Türk olmak ayıptır liboş faşistçe,
İrkçılığa ister düzde açılım.
Birliğe saldırır, hem de sadistçe,
Bölmeye geldi mi, gözde açılım.

ABD, AB'nin borazanıdır,
Saf tuttuğu taraf hain yanıdır.
En kıymetli malı kendi canıdır,
Şehide gelince sözde açılım.

Ortaçağ kültürü devlet katına,
Çıksa da biniyor onun atına.
Berdel, başlık, kuma hasır altına,
Liboş için zevktir kızda açılım.

Hak isteyene der: "Başka kapıya",
Hiç söz etmez bu feodal yapıya.
Ağalar el koymuş köyde tapuya,
Marabaya ister yazda açılım.

Kültürel bağlamda hedefi kayıp,
Değerler çökertir altını oyup.
Bağlama yerine gitarı koyup,
Türkü için yapar sazda açılım.

Açılım yaparak neler soyuyor,
Yoksulun emeği ile doyuyor.
Gerçeği gizliyor, gözü boyuyor,
Kıvrak dönüşteki hızda açılım.

Onları görürüz medyada her gün,
Yalanlar baş tacı gerçekler sürgün.
Liboşun devri de kapanır bir gün
Elbet olacaktır özde açılım.

İmralı hayranı, kandil meftunu,
Utanmadan ipe seriyor unu.
Biz biliriz onun ne olduğunu,
Varsın olmasın hiç gizde açılım.

Akıllı adamdır, güçlüye yandaş,
Fırsat bulur bulmaz oluyor bir baş.
Teröristle ahbap, dinciyle yoldaş,
İster emperyalist izde açılım.

Nevzat açılmadı, kapalı kaldı,
Emekten çalmadı, sazını çaldı.
Atatürk'ü sevdi, Kemalist oldu,
Vatanı sevmektir bizde açılım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Liboşların Açılımcılığı 2

Türk olmak ayıptır liboş faşistçe,
İrkçılığa ister düzde açılım.
Birliğe saldırır, hem de sadistçe,
Bölmeye geldi mi, gözde açılım.

ABD, AB'nin borazanıdır,
Saf tuttuğu taraf hain yanıdır.
En kıymetli malı kendi canıdır,
Şehide gelince sözde açılım.

Akıllı adamdır, güçlüye yandaş,
Fırsat bulur bulmaz oluyor bir baş.
Teröristle ahbap, dinciyle yoldaş,
İster emperyalist izde açılım.

İmralı hayranı, kandil meftunu,
Utanmadan ipe seriyor unu.
Biz biliriz onun ne olduğunu,
Varsın olmasın hiç gizde açılım.

Terörist yolları kesse de görmez,
Çocuklar ağlara düşse de görmez.
Analar örgüte küsse de görmez.
Beklediği hangi dozda açılım?

Ortaçağ kültürü devlet katına,
Çıksa da biniyor onun atına.
Berdel, başlık, kuma hasır altına,
Liboş için zevktir kızda açılım.

Hak isteyene der: "Başka kapıya",
Hiç söz etmez bu feodal yapıya.
Ağalar el koymuş köyde tapuya,
Marabaya ister pozda açılım.

Patrona kul olur, işçiyi saymaz,
Diktatörü görmez, bilerek aymaz.
Yalanlar üretir, gerçeği yaymaz,
Medyada yaptığı yozda açılım.

Yüzde sakal, saçta jöle seçkisi,
Giysisi ithaldir, moda biçkisi.
Rakı, viski, şarap, votka içkisi,
Ayrana istiyor tuzda açılım.

Kültürel bağlamda hedefi kayıp,
Değerler çökertir altını oyup.
Bağlama yerine gitarı koyup,
Türkü için yapar sazda açılım.

Kalpağı, kasketi yasaklar size,
Hemen damga vurur sülalenize.

Slip mayo ile girer denize,
Haşemaya ister yazda açılım.

Açılım yaparak neler soyuyor,
Yoksulun emeği ile doyuyor.
Gerçeği gizliyor, gözü boyuyor,
Kıvrak dönüşteki hızda açılım.

Onları görürüz medyada her gün,
Yalanlar baş tacı, gerçekler sürgün.
Liboşun devri de kapanır bir gün,
Elbet olacaktır özde açılım.

Nevzat açılmadı, kapalı kaldı,
Emekten çalmadı, sazını çaldı.
Atatürk'ü sevdi, Kemalist oldu,
Vatanı sevmektir bizde açılım.

Nevzat Dağlı

Liderlere Seçmen Arzuhali

Muhterem büyüğüm maruzatım var,
Zıvanadan çıktı kimi adaylar.
Metal yorgunluğu veriyor zarar,
Sanıyorum bıktı kimi adaylar.

Cennet vizesini verenler çıktı,
Yiğide karalar sürenler çıktı;
Camiye politik girenler çıktı,
Kudsiyeti yaktı kimi adaylar.

Beka tehlikede diyen de oldu,
Durumu güvenli sayan da oldu;
Meydanda yuhları duyan da oldu,
Vatandaşı sıktı kimi adaylar.

Konsolidasyonu sağlamadılar,
Ortakla işleri bağlamadılar;
İttifak çarkını yağlamadılar,
Çarka çomak soktu kimi adaylar.

İttifakta işler kolay olmuyor,
Rakipler susunca olay olmuyor.
Bay Kemal gülüyor, alay olmuyor,
Mecbur barış ekti kimi adaylar.

Kimisi seçime giremeyince,
Hesaba girişti hep ince ince;
Listede adını göremeyince,
Daldan dala sekti kimi adaylar.

Bilgiyle, kültürle bezenen iyi,
Seçmene saygıyla uzanan iyi;
Alınları ile kazanan iyi,
Hazır oya çöktü kimi adaylar.

Vaatte ölçüyü kaçırانlar var,
Oy için seçmeni göçürenler var.
Düşmanlık zehiri içirenler var,
Türke, Kürde taktı kimi adaylar.

Kimisi seçmenin ardından koştu,
Kimisi oy için engeller aştı.
Kimisi halk ile kaynaştı, coştı,
Tepelerden baktı kimi adaylar.

Sizin gibi tatlı sözleri yoktu,
Halkın arasında izleri yoktu;
Yoksula bakacak yüzleri yoktu,
Elbet boyun büktü kimi adaylar.

Nezvat'ın sözleri muhabbet için,
Üstünde durmayın gülerek geçin.

Bir daha adayı halk ile seçin,
Umutları yıktı kimi adaylar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Linç Girişimi

Meyvesini verir nefret söylemi,
Muktedir sözüne uyan saldırır.
Cenazede bile iğrenç eylemi,
Gizli tezgâhlayıp koyan saldırır.

Fitili ateşler gizli birisi,
Patlamaya hazır gelir gerisi.
Masuma çullanır katil sürüsü,
Tahrikçi sözleri duyan saldırır.

Akıllar kirlenir, yürekler dardır,
Organize öfke dağlar kadardır.
'Evi yakın' diyen kadın da vardır,
Erkekler saldırır bayan saldırır.

Bir güdeni vardır böyle anların,
Canisi olurlar masum canların.
Gözleri dönmüştür saldırganların,
Göz kırpmadan cana kıyan saldırır.

Uygun havalarda köçektir bunlar,
Siyaset damında saçaktır bunlar.
Aslında korkaktır, kaçaktır bunlar,
Saldırdıktan sonra tüyen saldırır.

Saldırıdan kimi nemayı toplar,
Suçlunun üstünü örtüyle kaplar;
Barışın böğrüne kamayı saplar,
Kardeşlik fikrinden cayan saldırır.

Saldırgan birinden emirler alır,
Güruha karışır dengini bulur,
İnek hırsızından kahraman olur,
Elini öperek sayan saldırır.

Hak, hukuk, adalet isteyen mağdur,
Gel sen bu durumu mantığa sığdır.
Vicdanı karartan bu nasıl ağıdır?
Gelin barışalım diyen saldırır.

Nevzat barış ister kini kullanmaz,
Siyasetçi gibi dini kullanmaz;
Şeytanı kullanmaz, cini kullanmaz,
Ona ancak çalan, soyan saldırır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Madenlerdeki Kader Üstüne

Bela çabuk gelir önlem almazsan,
O zaman ayağı sürümek neden?
Kader dersin, can kıymeti bilmezsen,
Cana karşı malı korumak neden?

Kömür madeninde hayatlar söndü,
Kimisi boğuldu, kimisi yandı.
İşçi, devlet bizi düşünür sandı,
Üreten işçiden, farımak* neden?

Canpazarı Zonguldak'ta, Soma'da,
Kâr hırsı gizlidir her tür yamada.
Üretim artıyor, önlem komada,
Toprağı tırnakla taramak neden?

Ermenek dağında yaşanan acı,
Hangi kalkınmanın olur ilacı?
Sorumlu sultansa bırakır tacı,
Olana mazeret aramak neden?

İşçiyse ölmek mi hep kaderleri?
Neden yoksul yaşar bu kederleri?
Üç torba kömür mü tüm ederleri,
Toprağın altına küremek neden?

'Madende ölümler normaldir' diye,
Sömüren patrona verdin hediye.
İşçiden yanaysan bu sözler niye?
Haksıza alenen yaramak neden?

Ölen orda güzel öldü, öyle mi?
Boğulmak mı güzelliğin söylemi?
Ölümlerin tesellisi böyle mi?
Gerçeklerden kaçmak, ıramak* neden?

Tehdidi algılar, kumandan ise,
Grizu denilen dumandan ise.
Kadere inanmak imandan ise,
Yetmiş korumayla yürümek neden?

Otomobil ne içindir birader?
Eğer taşıt ise, zırhsız da gider.
Madem başımıza gelenler kader,
Kendini zırhlara bürümek neden?

Kimileri madenlerde, dağlarda,
Kimin eli ballar ile yağlarda.
Kimileri çoluk çocuk ağlar da,
Kimi için zevkten erimek neden?

İnsanı düşünse ah kontrol eden,
Ölüme itilmez madene giden.

Canla tartılıyor bulunan maden,
İşçide erkenden karımak* neden?

Emek yüce değer, saygı duyalım,
Emekçiyi baş üstüne koyalım.
Kural neyse önce ona uyalım,
Toprağın altında çürümek neden?

Yurdumda kanıyor işçi yarası,
Elde nasır, yüzde kömür karası;
Can verip, alıyor ekmek parası.
Nevzat'ta kederi üremek neden?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

- Farımak: Vazgeçmek.
- Iramak: Uzaklaşmak.
- *Karımak: Yaşlanmak.

Nevzat Dağlı

Madenlerdeki Kader Üstüne...

Bela çabuk gelir önlem almazsan,
O zaman ayağı sürümek neden?
Kader dersin, can kıymeti bilmezsen,
Cana karşı malı korumak neden?

Kömür madeninde hayatlar söndü,
Kimisi boğuldu, kimisi yandı.
İşçi, devlet bizi düşünür sandı,
Üreten işçiden, farımak* neden?

Canpazarı Zonguldak'ta, Soma'da,
Kâr hırsı gizlidir her tür yamada.
Üretim artıyor, önlem komada,
Toprağı tırnakla taramak neden?

Ermenek dağında yaşanan acı,
Hangi kalkınmanın olur ilacı?
Sorumlu sultansa bırakır tacı,
Olana mazeret aramak neden?

İşçiyse ölmek mi hep kaderleri?
Neden yoksul yaşar bu kederleri?
Üç torba kömür mü tüm ederleri,
Toprağın altına küremek neden?

'Madende ölümler normaldir' diye,
Sömüren patrona verdin hediye.
İşçiden yanaysan bu sözler niye?
Haksıza alenen yaramak neden?

Ölen orda güzel öldü, öyle mi?
Boğulmak mı güzelliğin söylemi?
Ölümlerin tesellisi böyle mi?
Gerçeklerden kaçmak, ıramak* neden?

Tehdidi algılar, kumandan ise,
Grizu denilen dumandan ise.
Kadere inanmak imandan ise,
Yetmiş korumayla yürümek neden?

Otomobil ne içindir birader?
Eğer taşıt ise, zırhsız da gider.
Madem başımıza gelenler kader,
Kendini zırhlara bürümek neden?

Kimileri madenlerde, dağlarda,
Kimin eli ballar ile yağlarda.
Kimileri çoluk çocuk ağlar da,
Kimi için zevkten erimek neden?

Emek yüce değer, saygı duyalım,
Emekçiyi baş üstüne koyalım.

Kural neyse önce ona uyalım,
Toprağın altında çürümek neden?

Yurdumda kanıyor işçi yarası,
Elde nasır, yüzde kömür karası;
Can verip, alıyor ekmek parası.
Nevzat'ta kederi üremek neden?

- Farımak: Vazgeçmek.
- Iramak: Uzaklaşmak.

Nevzat Dağlı

Madenlerdeki Kader Üstüne...

Bela çabuk gelir önlem almazsan,
O zaman ayağı sürümek neden?
Kader dersin, can kıymeti bilmezsen,
Cana karşı malı korumak neden?

Kömür madeninde hayatlar söndü,
Kimisi boğuldu, kimisi yandı.
İşçi, devlet bizi düşünür sandı,
Üreten işçiden, farımak* neden?

Canpazarı Zonguldak'ta, Soma'da,
Kâr hırsı gizlidir her tür yamada.
Üretim artıyor, önlem komada,
Toprağı tırnakla taramak neden?

Ermenek dağında yaşanan acı,
Hangi kalkınmanın olur ilacı?
Sorumlu sultansa bırakır tacı,
Şirnak'a mazeret aramak neden?

İşçiyse ölmek mi hep kaderleri?
Neden yoksul yaşar bu kederleri?
Uç torba kömür mü tüm ederleri,
Toprağın altına küremek neden?

'Madende ölümler normaldir' diye,
Sömüren patrona verdin hediye.
İşçiden yanaysan bu sözler niye?
Haksıza alenen yaramak neden?

Ölen orda güzel öldü, öyle mi?
Boğulmak mı güzelliğin söylemi?
Ölümlerin tesellisi böyle mi?
Gerçeklerden kaçmak, ıramak* neden?

Tehdidi algılar, kumandan ise,
Grizu denilen dumandan ise.
Kadere inanmak imandan ise,
Zırhla, korumayla yürümek neden?

Kaçak madenlerden kim sorumludur?
Yasa dışı kazanç kimin yoludur?
Toprakların altı ceset doludur,
Kaderle üstünü bürümek neden?

İnsanı düşünse ah kontrol eden,
Ölüme itilmez madene giden.
Canla tartılıyor bulunan maden,
Canı çamurlara kürümek neden?

Kimileri madenlerde, dağlarda,
Kimin eli ballar ile yağlarda.

Kimileri çoluk çocuk ağlar da,
Kimi için zevkten erimek neden?

Emek yüce değer, saygı duyalım,
Emekçiyi baş üstüne koyalım.
Kural neyse önce ona uyalım,
Toprağın altında çürümek neden?

Yurdumda kanıyor işçi yarası,
Elde nasır, yüzde kömür karası;
Can verip, alıyor ekmek parası.
Nevzat'ta kederi üremek neden?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

- Farımak: Vazgeçmek.
- Iramak: Uzaklaşmak.

Nevzat Dağlı

Maganda Şifreleri

Sohbeti silahtan, karıdan, kızıdan,
Futboldan, paradan eder maganda.
Yolda dehşet saçar, zevk alır hızdan,
Yasakta tanımaz cidar* maganda.

Ayakkabı sivri, yumurta topuk,
Yürürken anlarsın, belli it kopuk.
Kadın, çocuk demez bıçaklı sapık;
Kaç canı etmiştir heder maganda.

Maganda kurşunu çok can yakmıştır,
Düğünde, bayramda çok kan akmıştır.
Ocaklar söndürüp, yuva yıkmıştır,
Kendini belaya adar maganda.

Komşu olsa seni candan bezdirir,
Üst katta havanda tarçın ezdirir.
Yürüyüş pistinde köpek gezdirir,
Parkı didik didik dider maganda.

Gösterişte zengin, vergide fakir,
Parkta oto yıkar, hep şakır şakır;
Piknik yerlerinde çöpü bırakır,
Çevreci insana keder maganda.

Teki tekin değil, sürüsü beter,
Huzuru bozmaya birkaçı yeter.
Her türlü ortamda hep çalım satar,
Burnunun dikine gider maganda.

Ahlakta bir şeye olmuştur kani,
Kadının giysisi namustur yani.
Şort giyen kadına saldırır ani,
Vahşileşir çakal kadar maganda.

Mürekkep yalamış olanı vardır,
Sözde ilim, irfan bileni vardır.
Geçmişin öcünü alanı vardır,
Yalanla gerçeği budar maganda.

Siyasetçi olan çekilmez olur,
Bas bas bağırdıkça yıkılmaz olur.
Utanmayı bilmez, sıkılmaz olur,
Yalanla yandaşı güder maganda.

Eğitim mi eksik, yoksa yasa mı?
Yoksa magandanın akli kısa mı?
Halkım paylaşmalı benim tasamı,
Değildir bizlere kader maganda.

Nevzat magandayı böyle tanıyor,
Onu toplumda bir yara sanıyor.

Çare bulunmalı, yara kanıyor,
Yoksa Azraili yeder* maganda.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

* Cidar: Sınır. duvar, zar.

*Yeder: Yanında gezdirir.

Nevzat Dağlı

Mahalle Baskısı

Bizim mahallede kurulmuş düzen,
Bozana bozulur bu mahalleli.
Burada sevilmez gerçeği yazan,
Yazana bozulur bu mahalleli.

Hurafe öğretir baş tacı softa,
Keramet aranır dediği lafta.
Bilgiyle yer alsa insanlar safta,
Hizana bozulur bu mahalleli.

Kendine özgü bir modaya uyar,
Rüküşlüğü görmez, pek makbul sayar.
Mayoya karşıdır, haşema giyer,
Yüzene bozulur bu mahalleli.

Parklarda yürüyen kadın sopa yer,
Şort giyen, tayt giyen kadın sopa yer.
Özgürlük isteyen kadın sopa yer,
Nazan'a bozulur bu mahalleli.

Çocuk istismarı göz ardı olur,
Bel altı imalar söz ardı olur.
Sapıklık vakıfta giz ardı olur.
Süzene bozulur bu mahalleli.

İsimler Arap'tan ödünçtür burda,
Özgür, Barış, Devrim gülünçtür burda.
Kapıdan kovulan bilinçtir burda,
Sızana bozulur bu mahalleli.

Niyetler gizlenir şalla kaplanır.
Çocuk adlarıyla nema toplanır.
Kadınca isimler çok ayıplanır,
Suzan'a bozulur bu mahalleli.

Laikim diyene oyunu atmaz,
Ayrı mezhepliye malını satmaz.
Başka tarikatsa camiye gitmez,
Ezana bozulur bu mahalleli.

Buranın insanı ticaret yapar,
Vergiden kaçacak yollara sapar.
Soyguna, rüşvete gözünü kapar,
Fizana bozulur bu mahalleli.

Arsaya taliptir kaçak satılsa,
Proje makbuldür hile katılsa.
Mevzuata uygun temel atılsa,
Kazana bozulur bu mahalleli.

Hırsız demek yoktur burda hırsıza,
Gözü açık denir burda arsız.

Üzen bir şey desen burda nursuza,
Üzene bozulur bu mahalleli.

Ustası, işçisi olur izansız,
Yalap şalap yapar işi özensiz.
Evi, yolu, parkı ondan düzensiz.
Özene bozulur bu mahalleli.

Burda sadakayla tütüyor ocak,
Burda suç işlense burda kalacak.
Kendisinden ise zararlı böcek,
Ezene bozulur bu mahalleli.

Sevdiği ganimet, sadaka, parsa,
Hep ona ram olur, tek adam varsa.
Çalışmak, üretmek canı sıkarsa,
Düzene bozulur bu mahalleli.

Adalet arayan `çapulcu' olur,
Hakkını isteyen `pis solcu' olur.
Yürüyüş yapanlar `Dev Yolcu' olur
Gezene bozulur bu mahalleli.

Muktedir ne derse doğrusu odur,
Yalan bile olsa inanış budur.
Şiirle taşlansa yaklaşım şudur,
Özana bozulur bu mahalleli.

Doğruluk, dürüstlük görecelidir,
Çalmayan, çırpmayan yandaş elidir.
Avanta beklenir, niyet bellidir,
İzana bozulur bu mahalleli.

Milletin ... na koyana kızmaz,
Devletin altını oyana kızmaz,
Mazluma, masuma kıyana kızmaz,
Kızana bozulur bu mahalleli.

Aydınların hak ettiği bir "yuh"tur,
Mahalleye hakim olan bu ruhtur.
Heykel, resim, karikatür mekruhtur,
Çizene bozulur bu mahalleli.

Hırsızın, katilin eli öpülür,
Hak, hukuk, adalet yerde tepilir.
Rezillik açıkça özgür yapılır,
Büzene bozulur bu mahalleli.

Açık giyen burda günahkâr olur,
Tesettüre giren çok saygı bulur.
Mahallenin sırrı Nevzat'ta kalır,
Çözene bozulur bu mahalleli.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Nevzat Dağlı

Majestelerine Arzedirim 2

Dâvete getirdik birçok hediye,
Dostu gördünüz mü Majesteleri?
Çantayı sağ kola almasın diye,
Astı gördünüz mü Majesteleri,

Siz bizi sevdiniz; bu bir önsezi,
Asalet elbette İngiliz tezi.
Münafiğa kahır oldu bu gezi,
Sustu gördünüz mü Majesteleri?

Bu kez frak giydik kapandı dava,
Kırmızı çizgiler oldu berhava.
Biz şeref yâd olduk, hoşça bir hava,
Esti gördünüz mü Majesteleri?

Altında kalmadık, nişana nişan.
Dostlar güldü, düşman oldu perişan.
Dünyanın sesini çok şükür bu şan,
Kıstı gördünüz mü Majesteleri?

Yan yana sizle biz muazzam şeydi,
Förstleydi türbanla tam günündeydi.
Duruma bozuldu bir başka leydi,
Küstü gördünüz mü Majesteleri?

Herşey dakik oldu, sildik tehiri,
Gururla dolaştık bütün şehiri.
Muhalif yazarlar yine zehiri,
Kustu gördünüz mü Majesteleri?

Yemek de verdiniz, nasıl da nazik,
Bu büyüklüklere içimiz ezik.
Muhalefet bizi kiskandı yazık,
Pıstı gördünüz mü Majesteleri?

Orta Şark içinde batılı biziz,
Bize değer veren, bizden de aziz.
Sarayda mestolduk, bir uyku leziz,
Bastı gördünüz mü Majesteleri?

Beraber verelim dünyaya nizâm,
Arap'a da gelsin artık intizam.
Batıda ölçülsün benim de hizam,
Testi gördünüz mü Majesteleri?

Destek verin bize nur olsun ati,
AB biraz daha duysun sempati.
ABD çok gördü bize şefkâti,
Kesti gördünüz mü Majesteleri?

Herkes size göre huzura çıkar,
Eşleri türbanlı göründü bekâr.

Ŗu Nevzat herŖeyi bir yöne eker,
Kastı gördünüz mü Majesteleri?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Maşa Destanı

İrticanın hatibi kimlere dil uzatmış,
Şiir sanıp ortaya birçok herzeler atmış.
Şunu iyi bilsin ki, o karanlığa batmış,
Atatürk'ün subayı çevik bir paşa olur,
Şeriatçı gider de İran'a maşa olur.

O bilmem ne oğludur kaynatır fokur fokur,
Anlamını düşünmez ezbere yasin okur.
Arapçayla, Farsçayla karışık Türkçe dokur,
Taşlamaya değmez ya, olan ak taş olur,
Beyni örümcekliler Suud'a maşa olur.

Kendisi ahmak olan alemi aptal sanır,
Hurafe gözlüğüyle fitratı yanlış tanır.
Tükürdüğünü yalar, sanmayın ki utanır,
Takiyeci dönektir her gün kaç köşe olur,
Mangalda kül bırakmaz, sobaya maşa olur.

Duyguları sömüren acı duymaz böğürür,
Fikir sanıp kusmuğu ortalığa öğürür.
Yobazın ukalası deve yünü eğirir,
İpliği pazardadır, her türlü şişe olur,
Beyni özgür olmayan herkese maşa olur.

Nevzat'ı çocuk bilir, sanki kendi kamildir,
Cehalet tedrisatı tüm tahsile şamildir;
Her türlü rezilliği taşıyan bir hamildir,
Nerede pislik varsa orada işi olur,
Süpürge, faraş olan elbette maşa olur.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Mayın Sinirlenmesi

MAYIN sinirimi bozuyor benim,
Şekerimi fırlatMAYIN kızarım.
İmalı sözlerden titriyor tenim,
Sabırımı zorlatMAYIN kızarım.

Ben işi bilirim sakın korkMAYIN,
Girin araziye MAYIN yok sayın.
Birgün elbet olur senin de payın,
Küllü közü harlatMAYIN kızarım.

Kibar olun, karşımızda durMAYIN,
Kârlı bu iş, şevkimizi kırMAYIN.
Hata varsa, yüzümüze vurMAYIN,
Ona buna horlatMAYIN kızarım.

Biz vatan severiz, değişsin kanı
'Hayın, MAYIN' deyip, sıkmayın canı.
'Vatan. Millet' deyip, dostu, düşmanı,
Üstümüze hırlatMAYIN kızarım.

Yıllardır tanıyıp gördün bizleri,
Var mı üstümüzde kuşku izleri?
Nurlu ufuklara dikin gözleri,
MAYIN ile tırlatMAYIN kızarım.

Satsan, kiralsan bundan ne çıkar?
Sınır orda, tel örgüyü kim yıkar?
Birgün gelir Nevzat yazmaktan bıkar,
Aferinle parlatMAYIN kızarım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Medya Maruzatı

Muhterem büyükler maruzatım var,
Susmaktan tıklandık şiştik vallahi.
Korkulan mezarlık olmuştur civar,
Islik mı çalsak ki şaşık vallahi.

Söze Ey! Deyip başlıyorsunuz,
Muhaliif olanı taşıyorsunuz.
Ağzını açanı haşlıyorsunuz,
Haşlana haşlana piştik vallahi.

Gazeteci olmak potansiyel suç,
Ele kalem alan tutuyor oruç.
Gerçekler dillerden eyledi huruç,
Sabır kaplarından taşık vallahi.

Televizyonlardan soğuttu RTÜK,
Gerçeği diyenin şarteli örtük.
Yayın durdurmalar bitmeli artık,
Sıkıntıdan kanal deştik vallahi.

Fikrimiz sansürlü, ezik sözümüz,
Olan bitenlerden korktu gözümüz.
Elbette bu değil, başka özümüz,
Korku kuyusuna düştük vallahi.

Cesaret gidince elde ney kaldı,
Korkaklık yürekte peyderpey kaldı.
Dalkavuk olmaya az bir şey kaldı,
Şamar oğlanını aştık vallahi.

Nevzat ölçü koydu ne yazdığına,
Kızmayın iplere serdiği una.
Şiir severseniz kızmayın bana,
Özenle uyaklar koştuk vallahi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Medya Maymunu

Medya sanki bir cangıl, her yaratık var orda,
İnsanı taklit edip durur medya maymunu.
Kendi kıcı açıktır, görülüyor yukarda,
Aslında kirli donu görür medya maymunu.

Verilen emirlerle kurda, kuşa söz eder,
Güvercine küfreder, baykuşlara göz eder.
Ara sıra krala şımarıkça naz eder,
Sürülere sinyali verir medya maymunu.

Bülbüller gülse biraz, kargaya saygı ister,
Ormanı yakar kendi, ceylandan kaygı ister.
Duyguyla alay eder, karşıdan duygu ister,
Saygıyı hep yerlerde sürür medya maymunu.

Tilkinin ahbabıdır, aylardan laf kapar,
Medyadan uzanarak saraylarda el öper.
Sömüreni överken zıplayarak el çırpır,
Fillerin hortumunda erir medya maymunu.

Üç maymunu oynarken geçmişe destan yazar,
Kültürel tartışmada korkudan abdest bozar.
Haklıya köstek olur, yoluna kuyu kazar,
Haksızın arkasından yürür medya maymunu.

Bilimden söz edilse eliyle sinek avlar,
Yüksekte kartal görse alçakça onu kovlar.
Karşıda kaplan varsa kedi gibi miyavlar,
Koyuna köpek gibi ürür medya maymunu.

Papağanla hemfikir ittifak niyetine,
Gerçeği mırıldamaz girer söz diyetine.
Yazdıkları benziyor geyik muhabbetine,
Ekranda muhalife vurur medya maymunu.

Ormanda deprem olsa suçu çıplakta arar,
Üstünde uçan kuştan utanmaz hesap sorar.
Kralın kusurunu her zaman hayra yorar,
Halis bir kanaate varır medya maymunu.

Tavşanları korkutur överek yılanları,
Kazı aldatmak için söyler hep yalanları.
Saklıyor maharetle ormanda talanları,
Nevzat'tan kendisini korur medya maymunu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Medya Patronundan Dükkân Savunması

(Büyüğüme maruzat)

Medya başa bir dertmiş, ne kâr belli ne zarar,
Şöyle üçü beş yapsa, vallahi dükkân sizin.
Ne deseniz doğrudur, vermeliyiz bir karar,
Okur bizi baş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Keşke tüm yazarlarım sizle birlikte gezse,
Ben de istemez miyim olumlu şeyler yazsa.
Kimi hemen diklenir, bir haksızlığa kızsın,
Göz delmeden kaş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Okuyucu, seyirci baldır bacağa kansa,
Dertlerini unutup güzellikleri ansa,
Paralar haydan gelse, kazanmadan harcansa,
Gönlümüzü hoş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Doğrucu Davutları kıran girip bitirse,
Yangın yaksa bunları ya da seller götürse.
Ya da bir yasa çıksa akli başa getirse,
Hepsini liboş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Muhelif olanların üstünde nazarlarım,
Size karşı çıkanı siz gibi azarlarım.
Çok sevilse okunsa yalaka yazarlarım,
Rakipleri tuş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Gözetimim altında bürodaki her masa,
Gel gör sizin adamlar doymuyor iltimasa.
Gerçekleri yazanlar, hastalansa yazmasa,
Soğuk suyla duş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Muhterem büyüğümüz, zorla güzel olmuyor,
Atıyor tutuyoruz ama hedef bulmuyor.
Kalemimi satmayan hiçbir şeyden yılmıyor,
Tehditler bir iş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Hani işe aldımды size yakın adamı,
Kınama mektupları doldurdu tüm odamı.
Güya yağ yapacaktı, def edecekti gamı,
Peynir değil keş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Siz yine 'alo' deyin, bir yiğit fatih bakar,
Paralel dinlemesin, bunlar birazcık sakar.
Medyanın dışı sizi, içi de beni yakar,
Hava biraz yaş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Mutlaka rakiplerin bir açığı bulunur,
Saldırgan silahları ellerinden alınır.
Size sadık güçlerle üstesinden gelinir,
Sırlarını faş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Dönerek helâk oldum, bu benim son virajım,
Sanki hurdalık oldu medyadaki garajım.
Allah yardım etse de, biraz artsa tirajım,
Beyinleri kuş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Siz ulu bir Mevlana, ben sadık bir Şems olsam,
Aşkınız yaksa beni, dermanı sizde bulsam.
İlahi gücünüzden hep böyle destek alsam,
Kiskananı leş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Kumar gibi bu işler, şansa bıraktık kârı,
Muhâlifler yüzünden ağlarım zarı zarı.
Mübârek elinizle siz atsanız şu zarı,
Tüm yekleri şeş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Doğrarım sizin için, ilkeleri anında,
İrfanı değirmende ezdim gözler önünde.
Allah bize günahı yarın hesap gününde,
Sevap ile peş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Tecrübeli yazarlar balınızı yalasa,
Tetikçiler kaseti dillerine dolasa;
Bizi yaratan Tanrı sizdeki bu klasa,
Bu kulunu eş yapsa vallahi dükkân sizin.

İsterseniz havuza balıklama dalayım,
İplerim sizde olsun, oltanızda kalayım.
Öbür rakipler gibi size âşık olayım,
Sevdanız sarhoş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Emredin devredeyim medyamı baştanbaşa,
Söz dinlemez yazarlar başını vursun taşa.
Kim soğuk su katarsa pişmiş bu güzel aş,
Şefler onu aş yapsa, vallahi dükkân sizin.

Size ait haberi, gergefte işleyerek,
İsterim ki versinler övgüyle başlayarak.
Lâkin Nevzat ayıplar şiirle taşlayarak,
Allah onu taş yapsa, vallahi dükkân sizin

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Medya Trolü Raporu

Trol felaketi sardı medyayı,
Lağım suyu gibi akıyor Trol.
Çamurla sıvıyor güneşi, ayı,
Her yerde ortaya çıkıyor Trol.

Gazete, tivitir, feyisbuk onda,
Televizyon onun malı her günde.
Ekрана yapıştı dün de, bugün de,
Sözünü kanaldan kakıyor Trol.

Fotomontaj ile insan karalar,
Camiye bisiklet, motor sıralar.
Dinci için vurur, yürek yaralar,
Masuma kancayı takıyor Trol.

Kumpasta, tezgahda önde geliyor.
Sahte broşürle akıl çelıyor,
Herkesi sürececek kara buluyor,
Gerçeği yalanla büküyor trol.

Utanmadan eder akılla alay,
Makul konuşana basıyor kalay.
Medyada öğürmek bunlara kolay,
Kusmuğu kanala döküyor Trol.

Her boka konuyor bu iğrenç sinek,
Hedef kitlesini sayıyor inek.
Durum değişirse oluyor döneç,
Dönünce gemiyi yakıyor Trol.

Aklı karıştırır şeytanla, cinle,
Gerçek dindarlara saldırır kinle.
İnsanı uyutur imanla, dinle,
Hacı yağı gibi kokuyor Trol.

Tanrı'ya inanmaz, Nemrut'a kuldur,
İster ki haramla cebini doldur.
Gazetesi satmaz, ilanı boldur,
Nemayı hortumla çekiyor Trol.

Atatürk'e düşman, geçinir milli,
Emperyalist için çalışır pilli.
Erkeği kıvırtır, kadını zilli,
Her türlü havada sekiyor Trol.

Yukardan beslenir kemikle, etle,
Arası iyidir pireyle, bitle.
Halkı aldatıyor çakma anketle,
Zihinlere kuşku ekiyor Trol.

Muktedir yanında göze batıyor,
Güçlüye yaslanıp çalım satıyor.

Mazlum olanlara pislik atıyor,
Zalimi zezemle yıkıyor Trol.

Helal isteyene zıkkım yedirtip,
Öcünü alıyor onu kudurtup.
Saflara, salağa şükür dedirtip,
Saray sofrasına çöküyor Trol.

Fikir sebil gibi, bilgisi sıfır,
Yürek de, beyin de karanlık zifir.
Diline dolanmış hakaret, küfür,
Muhelif olana çakıyor Trol.

Solu biraz zayıf, sağı iyidir,
Her türlü makamla bağı iyidir.
Varsıla çektiği yağı iyidir,
Yoksulda iflahı söküyor Trol.

Sahibin her yerde susmaz sesidir,
Arsızlık bunlarda hız ötesidir.
Kadını erkeği laf ebesidir,
Sözü ağızlara tıkıyor Trol.

Doğruyu kötüler, över çalanı,
Kamu malındaki görmez talanı.
Yüzü kızarmadan atar yalanı,
Yandaşlara maval okuyor Trol.

Gerçeği diyene iftira tezi,
Adaletten korkmaz kurudur tuzu.
İktidar pisliği temizler bezi,
Özel tezgâhlarda dokuyor Trol.

Ahlaka, namusa, izana karşı,
Kendi çetesine sızana karşı,
Adalet savunan düzene karşı,
Başka açılardan bakıyor Trol.

İster ki olsun hep ortamlar gergin,
İstiyor rakipler edilsin sürgün.
Doğruyu söylerse senede birgün,
Namuslu olmaktan bıkmıyor Trol.

Yallar kesilince kalır tıknefes,
Biraz yemeyince kısılıyor ses.
Yeter Nevzat, sözü burda kısa kes,
Dostların canını sıkıyor Trol.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Not: Taşlamayı, trollerin de anlayacağı
biçimde yazdığım için özür dilerim.

Nevzat Dağlı

Medyada Tuhaf Şeyler

İradeni kullanmak neden zor gelir sana?
Muktedire uyarsın, tuhaf bir şey değil mi?
Ortak akıl kullanmak neden ar gelir sana?
Tek adama ayarsın, tuhaf bir şey değil mi?

Dün savaş istiyordun silahı kuşanmıştın,
Kan dökme üzerine hamaset döşenmiştin;
Bir kez barış demeye sıkılıp, üşenmiştin,
Bu gün barış diyorsun, tuhaf bir şey değil mi?

Ne beklersin gerçeğe yalanı yarıştırıp,
Nasil zevk alıyorsun namusu buruşturup?
Sana inananların aklını karıştırıp,
Gözlerini boyarsın, tuhaf bir şey değil mi?

Medyada kayıtlıdır dün ettiğin küfürler,
Geçmişini biliyor Müslümanlar, kafirler.
Elçilik kâr etmiyor, monşer oldu sefirler,
Kimi nere koyarsın, tuhaf bir şey değil mi?

Gazeteci demeye dilim varmıyor sana,
Tiksinti veriyorsun konuştuğça insana.
İnanmayı beklersin süslediğin yalana,
Bizi ahmak sayarsın, tuhaf bir şey değil mi?

Zübükçe kolluyorsun kağınının gölgesini,
Duyurmak görevindir sahibinin sesini.
Mazluma üflüyorsun cehennem nefesini,
Yüreklere oyarsın, tuhaf bir şey değil mi?

Diyelim ki utanma senden utandı gitti,
Namus, şeref, haysiyet şimdi seni terk etti.
Artık kara göründü yüzdüğün deniz bitti,
Kıç üstünde kayarsın, tuhaf bir şey değil mi?

Yürüyüşün değişmiş pabucun nalınlaşmış,
Rezillik saklanmıyor, tıynetin yalınlaşmış.
Senden cacık olmuyor kabuğun kalınlaşmış,
Soyulmamış hıyarsın, tuhaf bir şey değil mi?

Halkın gözü açıldı haberi alıyordur,
Nevzat seni biliyor, Kemaller biliyordur.
Yayıdığın yalanlara çocuklar gülüyordur,
Bir gün sen de duyarsın, tuhaf bir şey değil mi?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Mırıldaniver!

Kadına saldıran yobaz yaratık,
Tekmeye gerek yok, mırıldaniver.
Nefretin şiddeti azalsın artık,
Sendeki yürek yok, mırıldaniver.

Her şeyden önce sen tahrik olursun,
Kadına şiddete bir kulp bulursun.
Güçsüzün hakkından elbet gelirsin,
Ahlakta direk yok, mırıldaniver.

Giyime kuşama taktın kafayı,
Kadını döverek sür sen sefayı.
Toplumsal yaşama boş ver vefayı,
Küfürde durak yok, mırıldaniver.

Atatürk Devrimi biraz yeşerse,
Biçmeye kalkarsın fırsat düşerse.
Yolda belde eğer öfken taşarsa,
Elinde orak yok, mırıldaniver.

Gözü kaparsınız tüm kirinize,
Kirden utanırsınız biz yerinize.
Nasıl benzersiniz birbirinize,
Dincide firak* yok, mırıldaniver

Çağdaş insan sizden silkiyor yaka,
Mürit pohpohluyor, göz baka baka.
Nevzat pislikleri söz ile yıka,
Atmaya kürek yok, mırıldaniver.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Firak: Ayrılık, ayrışma.

Nevzat Dağlı

Milletvekilllerine Dilekçe

Sayın vekil, benim yetkim sizdedir,
Rab bilir, şeytana uymayın sakın.
Şözüm yürektendir, anlam gizdedir,
Özden duyun, sözde duymayın sakın.

Kulak verin millet neler istiyor,
'Onurlu yoksulum, iş verin' diyor.
Hemen sizden somut çare bekliyor,
Boşuna konuşup baymayın sakın.

Bu halk kırılıyor dertten, tasadan,
Derdine çareler bulun kısıdan.
Atatürk'ü çekip Anayasadan,
Yerine BOP falan koymayın sakın.

Sevin, gurur duyun bu Türkiye'yle,
Gerginlik olmasın anlamsız şeyle.
'Eyalet, Kürdistan' diyerek öyle,
Devletin altını oymayın sakın.

Halkı unutmayın bir koltuk kapıp,
Hakkı unutmayın AB'ye tapıp.
Hırslara kapılıp, tahrikler yapıp,
Bu demokrasiye kıymayın sakın.

ABD kan döker Ortadoğu'da,
Kulak verin feryat figan ağıda.
Yardım denen üç-beş milyon kağıda,
Kanıp da doğrudan caymayın sakın.

Sizlere emanet özgürlük ve ar,
Bir yiğit vekilim, bin tehdit savar.
Yüce Divan gibi mahkemeler var,
Soyulmaz şeyleri soymayın sakın.

Yoklama sizleri eksik yazıyor,
Mecliste olmayan nerde geziyor?
Boş koltuklar halkı fena üzüyor,
Mazeret uydurup tüymeyin sakın.

Gizli oy verirken renk belirtmeyin,
Halkın sabrı biter, çok delirtmeyin.
Bağırıp, çağırıp kusur örtmeyin,
Sögan başı olup süymeyin sakın.

Laikliğe karşı meclis başkanı,
Şeriat istiyor bendeki kanı.
Ortadoğu'ya bak, çevreni tanı,
Gaflet ayazında buymayın sakın.

Transfer yaparak değişmesin saf,
Halk iradesine gösterin insaf.

Mazluma, yoksula olunuz taraf,
Zengin sofrasında doymayın sakın.

Soyanı görmemek en büyük ayıp,
Hırsız korumayın adamdan sayıp.
Hukuk kaybolursa devlet de kayıp,
Adalet yolundan kaymayın sakın.

İktidar muhalif kinle bakışmaz,
Millet vekiline küfür yakışmaz.
Çağdaş insan birbirine çıkışmaz,
Kavgayı sokağa yaymayın sakın.

İşçinin, köylünün iflahı çöktü.
Memur ve emekli yaşamdan bıktı.
Nevzat size içten derdini döktü,
Saygıda kusur var saymayın sakın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Muammer Aksoy Kimdir

Her zaman görkemli anıt gibiydi,
Başı dik durandı Muammer Aksoy.
Haksızlığa karşı yanıt gibiydi,
Hesabı sorandı Muammer Aksoy.

Türk Hukuk Kurumu onun eseri,
'Laiklik Çağrısı' açtı gözleri;
Temiz siyasette kaldı izleri,
Doğruyu arandı Muammer Aksoy.

Özerk olmalıydı üniversite,
Öncülük yapmıştı o bu tespiti.
Duranı uyardı hep ite ite,
Susana vurandı Muammer Aksoy.

Çağdaş anayasa ile övündü,
Özgürlük arttıkça buna sevindi.
Milli Petrol davasını savundu,
Bu yolda direndi Muammer Aksoy.

Atatürk fikrini yaymak istedi,
Özgürlük sesini duymak istedi;
ADD'yi öne koymak istedi,
Örgütler kurandı Muammer Aksoy.

Alçaklar fikrini öldüremedi,
Adını yürekten sildiremedi.
Tehditler onu hiç yıldıramadı,
Risklere girendi Muammer Aksoy.

Bağımsız Türkiye için çalıştı,
Mustafa Kemal'le gitti buluştu.
Nevzatlar onunla fikren gelişti,
Bilgiler verendi Muammer Aksoy.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Muammer Baran Destanı

Karaman'ın evladı bilge bir insan idi,
Kentin sanki ruhunda vardı Muammer Baran.
Karaman tarihine yazıldı onun adı,
Adını 'Anıt Park'a verdi Muammer Baran.

Köklü bir ailenin eğitimli oğluydu,
Karaman bir gün onun gaziliğini duydu.
Çeltek Mahallesi'nde yeni hayata uydu,
Onuruyla taşıdı derdi Muammer Baran.

Fatma'ya sevdalandı, baba oldu Hasan'a,
Kim komşuluk etmişse, ortak oldu tasana.
Bilgece güldü geçti akla yafta asana,
Ruhundaki yarayı sardı Muammer Baran.

Kötüye yanıt vermez, hep içine atardı,
İyiliğe iyilik, dosta dostluk katardı.
Nefsi terbiye için her gün oruç tutardı.
Günde yalnız bir öğün yerdi Muammer Baran.

Yoksulluğu yeğledi, dışlamıştı varlığını,
Gönlü zengin olunca, aşırıyordu darlığını.
Kırmızıyla örtmüştü bütün ihtiyarlığını.
Kendini her zaman genç gördü Muammer Baran

Yaşadığı hayatın çizmişti sınırını,
Her zamanda, her yerde korudu onurunu.
Ne sorguya aldırdı gününü, yarınını,
Ne kimseye hesabı sordu Muammer Baran.

Bilinçli bir aydıandı, olacağı sezerdi,
Öğrenmek ve öğretmek için okul gezerdi.
Ne kimseye darılır, ne kimseyi üzerdi,
Sevdiğine 'beyzadem' derdi Muammer Baran.

Çok güzel şiir okur, kendisi ozan idi,
İlim irfan uğruna kaynayan kazan idi.
Din, iman, vatan için okuyup, yazan idi.
Severdi milletini, yurdu Muammer Baran.

Mevlana torunuydu, Yunus'un izindeydi,
Türkçe'nin başkentinde pınarın gözündeymi.
Karaman'ın simgesi başında, yüzündeymi,
Kentimiz için büyük kârdı Muammer Baran.

Bir amaca dönüktü ilginç giyim kuşamı,
Yaradana hoş olmak gayretleri boşa mı?
Tanrı'ya ulaşmaya harcamıştı yaşamı,
Belki de ululaştı, erdi Muammer Baran.

Çevreye insanlığı, kibarlığı öğretti,
İyiliğe bir kapı, kötülüğe bir setti.

Ne etmişse yerinde, hem de çok iyi etti.
Nevzatları ışıtan nurdu Muammer Baran.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Muhterem Büyüğüme Arzuhal

`Çocuk yap' demişsin, emriniz olur,
Lâkin avrat boyun bükmüyor inan.
İnsan bir iş etse cenabet kalır,
Başıma bir tas su dökmüyor inan.

Çünkü aş yok, iş yok, su da yok bizde,
Beraber yatacak oda yok bizde,
Erkeklik taslasak o da yok bizde,
Hanıma sesimiz çıkmıyor inan.

Doğumda, sünnette kalırız naçar,
Düğün yapak desek, ahbablar kaçır.
Bir mevlüt okutsak sevabı uçar,
Parasız dindarlık sökmüyor inan.

İki çocuk yaptık, görmeyin hakir,
Gayri bundan sonra işimiz zikir.
Anamız, babamız, dostumuz fakir,
Çeyrek altın bile takmıyor inan.

Elbet bu ahvaller sizde çok kolay,
Bir şenlik yapsanız oluyor olay.
Krallar, prensler çekiyor halay,
Takı masrafına bakmıyor inan.

Muhterem büyüğüm gördün halimi,
Yoksulluk bağıyor benim belimi.
Nevzat beleş yazdı arzuhâlimi,
Yazıyor yazıyor bıkmıyor inan.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Muhterem Büyüğüme Arzuhal 1

`Çocuk yap' demişsin, emriniz olur,
Lakin avrat boyun bükmüyor inan.
İnsan bir iş etse cenabet kalır,
Başıma bir tas su dökmüyor inan.

Bize gaz verse de atılan nutuk,
Hanımlar öfkeli, kaşları çatık.
Belki de bu yüzden elimiz tutuk,
Ateş için çakmak çakmıyor inan.

Çünkü aş yok, iş yok, su da yok bizde,
Beraber yatacak oda yok bizde,
Erkeklik taslasak o da yok bizde,
Hanıma sesimiz çıkmıyor inan.

Doğumda, sünnette kalırız naçar,
Düğün yapak desek, ahbablar kaçar.
Bir mevlüt okutsak sevabı uçar,
Parasız dindarlık sökmüyor inan.

Hasretten sönüyor gözümdeki fer,
Bizim çocuk işçi, bizimki nefer.
Kaç ana yüreği, yandı kaç sefer,
Bu acı zengini yakmıyor inan.

Elbet bu ahvaller sizde çok kolay,
Bir şenlik yapsanız oluyor olay.
Krallar, prensler çekiyor halay,
Takı masrafına bakmıyor inan.

İki çocuk yaptık, görmeyin hakir,
Gayri bundan sonra işimiz zikir.
Anamız, babamız, dostumuz fakir,
Çeyrek altın bile takmıyor inan.

Üçleyip dengeyi kurmak isterdik,
Dörtleyip bereket vermek isterdik.
Hatta beş altıyı görmek isterdik,
Devlet bize nema yıkmıyor inan.

Doğum kontrolümüz hiç cinlik değil,
Çapulcu, paralel bir hinlik değil.
İnan ki amacım hainlik değil,
Yoksulun musluğu akıyor inan.

Muhterem büyüğüm gördün halimi,
Yoksulluk bağlıyor benim belimi.
Nevzat beleş yazdı arzuhalimi,
Yazıyor yazıyor bıkmıyor inan.

Nevzat Dağlı

Muhterem Büyüğüme Arzuhâl 2

Tekel işçisiydim sokakta kaldım,
Hakkımı istesem kızar mısınız?
Fabrikam satıldı, işimden oldum,
Yanlış var bu işte, bozar mısınız?

Ses duyurmak için Ankara'dayım,
Konuştum; gazlanmak, cop oldu payım.
Sendikamla çare aramaktayım,
Lütfen bu sorunu çözer misiniz?

Günlerdir gurbette halim sersefil,
İçerim titriyor bak efil efil.
Biraz da işçiye olsanız kefil,
Emek düşmanını üzer misiniz?

Ölmek var, dönmek yok, kararım böyle,
Ekmek davası bu, bakma öfkeyle.
Uyuduğum yeter kavalla, neyle,
Yoksa uyanmamdan bizâr mısınız?

Oğlumun, kızımın umudu bende,
Eşim 'diren' diyor, her gelen günde.
Başka çaremiz yok, istemesen de,
Varsa, başka kader çizer misiniz?

Beraber yürürdük yağmurda, karda,
Unuttunuz beni, şimdi yukarda.
Belki birgün siz de kalınca darda,
Yine işçi ile gezer misiniz?

İşimde umarken güzelleştirme,
Bana sille vurdu özelleştirme.
Açlık grevinde bana eşirme,
Bari mezarımı kazar mısınız?

Dilime bağlanan zinciri kırsam,
'Yeter' desem size ve karşı dursam;
Sınıf bilinciyle başı kaldırsam,
Bana da tertipler düzer misiniz?

Üretimden gelen gücüm var benim,
Güç bendeysen, neden elim dar benim?
Nedense hakkımı almak zor benim,
Siz unu hep ipe dizer misiniz?

Sizinle görüşmek, dertleşmek tabu,
O yüzden yazdırdım ben bu mektubu.
Dedim ki Nevzat'a: "İşte halim bu,
Bana bir arzuhâl yazar mısınız? "

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Muhterem Büyüğüme Arzuhal 3

Muhterem büyüğüme, kızdırdım sizi,
Eşek arıları soksun dilimi.
Millet uyanmasın, bitmesin dizi,
Ne olur ekleyin kopan filimi.

Beraber yürüdük o dar yollarda,
Beraber nevlendik yağmurda, karda.
Saltanat çiçeği açsın baharda,
Acıyın, kesmeyin benim gülümü.

Sizin davanızda avukat oldum,
Darbeler önüne barikat oldum,
Eğildim, büküldüm bak kat kat oldum,
Andıçlandı ömrün büyük bölümü.

Nerde tehdit görse ak kavuğunuz,
'Ali Cengiz' oldu, dalkavuğunuz.
Ezanı değişmez çana kulunuz,
Öten çan dar gelsin ezsin elimi.

Sizden büyük patron olmasa hani,
Umurumda bile olmaz Ermeni.
İnsan hakkı filan bağlamaz beni,
Yeter ki anlayın benim halimi.

ABD bir yandan, AB bir yandan,
İnan bezdirdiler beni bu candan.
Kaç dalkavuk çıkar birtek insandan,
Kime bükeceğim şaştım belimi.

Gerçekleri yazan Balbay değilim,
İmzası ıslanan albay değilim,
Sizi sırttan atan bir tay değilim,
Nolur uzatmayın benim çilemi.

Sırları sakladım açık etmedim,
Hep baş eğdim size, hiç kin gütmedim;
Başkaları gibi, kaçıp gitmedim,
Takkemi düşürmem, açmam kelimi.

Akil olmasam da, yandaşım, bilin,
Bir daha üzersem defterden silin.
Kuyruk salladıkça yüzüme gülün,
Yeter ki kesmeyin benim yalımı.

Cemaat yazarı sanmayın sakın,
Paralelde size durdum hep yakın.
İster burnuma da bir halka takın,
Yularlı boynumla görün çalım.

Mademki ortaklık bozuldu artık,
Medyamın kapısı Feto'ya örtük.

Yoldan çıkmış isem, sanmayın sürtük,
Onlara tattırmam gayri balımı.

At gözlüğü taktım, hırsızı görmem.
Hukuku çiğneyen arsızı görmem.
Nurcuya hiç bakmam, nursuzu görmem,
Görürsem dostlarım öpsün ölümü.

Af için elbette güzel söz gerek,
İnşallah şiirle yumuşar yürek.
Belki hoşunuza gider diyerek,
Nevzat'a yazdırdım arzuhalimi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Muhteris Manileri

Hırsına mahkumdan olur mu kâmil?
Aklı fikri onun riyaya hamil.
Doğruluk beklemek beyhude ondan,
Kaypaklık harisin ruhuna şamil,

Kuş beyni yüzünden sanılır tayyar,
Oysaki muhteris ahlaken seyyar.
Sarsıntı geçirir gittiği yolda,
Rot, balans bozuktur tutmaz ki ayar.

Tescilli dönekten olur mu hakan?
Hemen notu verir yüzüne bakan.
İhtiras ateşi yakar kavurur,
Yine de çığ kalır kendini yakan.

Elden beylik alan hep uşak olur,
Muktedir belinde bir kuşak olur.
Dik durmak sapsağlam omurga ister,
Rahata alışan yumuşak olur.

İhtiras insanı akıldan eder,
Kuzu kuzu kurdun ardından gider.
Alim bile olsa hep cahil kalır,
Hiçbir makam ile silinmez kader.

Bir kara mizahtır muhteris sonu,
Eleği asamaz elese unu.
Ağır olsa bile hep yenli kalır,
Sonunda yaparlar medya maymunu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Muktedir Alkışçalarına

Muktedir etse de aklınla alay,
Yine de muktedir alkışlıyorsun.
Milletin önünde bassa da kalay,
Yine de muktedir alkışlıyorsun.

Padişah çok yaşa diyen sen idin,
Tarihe kul diye yazıldı adın.
Düzenin bozulsa kaçsa da tadın,
Yine de muktedir alkışlıyorsun.

Fabrikan satıldı işinden oldun,
Sabırla sıkarken dışından oldun,
Oğlun şehit düştü, düşünden oldun,
Yine de muktedir alkışlıyorsun.

Şimdi yoksun kaldın maldan, davardan,
Bahçeden, bostandan, taze avardan.
Yolun çıkmaz sokak oldu duvardan,
Yine de muktedir alkışlıyorsun.

Ayakkabın delik, elbisen yama,
Karton yapıştırdın kırılan cama.
Açlıktan nefesin kokuyor ama,
Yine de muktedir alkışlıyorsun.

Atatürk devrinin şanı gitti de,
Devrimci gençlerin kanı gitti de,
Halkçı aydınların canı gitti de,
Yine de muktedir alkışlıyorsun.

İhsani, Mahsuni, Nazım uyardı,
Sağır sultan olsa bunu duyardı.
Bilirdin nutuklar gözü boyardı,
Yine de muktedir alkışlıyorsun.

Nevzat'a kulak ver, kral çıplak der,
Yunus'un, Veysel'in yolundan gider.
Ozan senin için duyuyor keder,
Yine de muktedir alkışlıyorsun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Muktedirlere Ögüt

Muktedir olanların diline yakışmıyor,
Ağıza gelenleri saldın dersem darılma.
Yüreklerden geçenler beyinle çakışmıyor,
Ağlanacak hallere güldün dersem darılma.

Kimi zaman söylenen birbirini tutmuyor,
Çelişki çoğalınca cahil bile yutmuyor.
Söylenilen ninniler kimseyi uyutmuyor,
Kendini uyutmaya daldın dersem darılma.

Sokaklar zorba doldu güvenle gezilmiyor,
Mazlumlar eziliyor, zalimler ezilmiyor.
Sorunlar yumaklaştı açılıp çözülmüyor,
Biktiracak duruma geldin dersem darılma.

Liyakat aranmadan torpilliler iş buldu,
Hiç hesap sorulmuyor kim kazandı, kim çaldı.
Açların, yoksulların ölüm çaresi oldu,
Çaresizi Azrail kıldın dersem darılma.

Köylünün, emekçinin, memurun, emeklinin,
İflahı kesiliyor bordrolara eklinin.
Neden canı yanıyor omuzu tüfeklinin,
Çözümü savaşlarda buldun dersem darılma.

Fabrikalar yanarsa, küçük esnaf çökerse,
İşsiz olan sokakta ele boyun bükerse,
Görgüsüz zenginler de boşa para dökerse,
Bu hengâme içinde soldun dersem darılma.

Hak hukuk adaleti inançlara destek bil,
Sosyal devlet olmayı vatandaştan istek bil.
Laiklik karşısını bir olmaya köstek bil,
Dinsel ayırım yaparsan böldün dersem darılma.

Sanmayın ki saltanat sonsuza kadar sürer,
Hesapsız muktedirin başı belaya girer.
Sonra terk edip gider dostların birer birer,
Çevrende yağcılarla kaldın dersem darılma.

Emperyalistten koru ülkeni, ulusunu,
Türklük duygusu sarsın yüreğini, usunu.
Yurtsevere kurulan kaldır artık pusunu,
Yaptığın yanlışları bildin dersem darılma.

Halka iyi kulak ver, el sözüne vurulma,
Nevzatları dostun bil yabancıya sarılma.
Söylediğim çok açık anlam için yorulma,
İlk kez doğru bir dersi aldın dersem darılma.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Mustafa Balbay'a Aile Mektubu

Hep bizim aileden birisi oldun bana,
Eşin benim öğrencim, damadım sayılırsın.
Hergün dualar eder kayınvalidem sana,
'O da benim oğlum der' bir görsen bayılırsın.

Balbay'ım tanışmadık, ben seni tanıyorum,
Benim gibi çok kişi dostundur sanıyorum.
Kim dille şaka yapsa, adını anıyorum,
Güler yüz, tatlı dille gönlüme yayılırsın.

Kışlalı dostumuzdur, ortak anılar vardır,
Yirmibir ekimlerde seni bekler üç yıldır.
Ozan ne güzel demiş; 'kışın sonu bahardır',
İnşallah bu baharda yollara koyulursun.

Nevzat altmışsekizli, sen yetmişsekiz genci,
Gençler senden öğrendi zulme karşı direnci.
Çocukların maşallah hüzünlü birer inci,
Bilirim hasret yakar, yürekten oyulursun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Mustafa Kemal'in Askerleriyiz

Çanakkale'de biz, Galiçya'da biz,
Mustafa Kemal'in askerleriyiz.
Kurtuluş Savaşı vermiş ülkeyiz,
Mustafa Kemal'in askerleriyiz.

Samsun'a giderken yanında vardık,
Erzurum, Sivas'ta karar çıkardık.
O'nun ışığıyla karanlık yarıdık,
Mustafa Kemal'in askerleriyiz.

Amasya, Ankara karar yerimiz,
O'dur yol gösteren, O'dur serimiz.
Cephede birlikte aktı terimiz,
Mustafa Kemal'in askerleriyiz.

Sakarya, İnönü biliyor bizi,
Gazi olduk, gömdük şehidimizi.
Birlikte kurtardık İzmirimizi,
Mustafa Kemal'in askerleriyiz.

30 Ağustos'ta zaferi gördük,
Zaferler kazanan neferi gördük.
Lozan'da barışa seferi gördük,
Mustafa Kemal'in askerleriyiz.

Cumhuriyet kurduk, bağımsız olduk,
O'na çok inandık, tek önder bildik.
O'nunla üzüldük, O'nunla güldük,
Mustafa Kemal'in askerleriyiz.

Devrimler yapmışız, çağa uymuşuz,
Laiklik sözünü Ondan duymuşuz.
Biz O'nun yoluna başı koymuşuz,
Mustafa Kemal'in askerleriyiz.

Mustafa Kemal'e Atatürk deriz,
İlkeleri önder olsun isteriz.
O bize komutan, biz O'na eriz,
Mustafa Kemal'in askerleriyiz.

Nevzat, Atatürk'ü ecdat biliyor,
Ondan esinlenip, fikir alıyor;
Sevgisi gençlere miras kalıyor,
Mustafa Kemal'in askerleriyiz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Mustafa Kemal'siz Çanakkale Savaşı Şiiri Olmaz

Çanakkale destanı hece hece yazılır,
Mustafa Kemal yoksa aruz olur vezini
Cehalet, haset varsa kafiyeler bozulur,
Yazdığın kopya olur dinlemezler sözünü.

Hurafeyi översen gerçekler yaralanır,
Ondan bundan duyduğun art arda sıralanır.
Yalan yanlış söz varsa anlamlar paralanır,
Yazdığın ezgi olmaz utandırır sazını.

Yalanlar gerçekleri ortadan böler oldu.
Cehalet utanmadan bilgiyi siler oldu.
Bir bilene sormalı tarihte neler oldu,
Üstünkörü yazılmaz Çanakkale yazını.

Kahramanla doluydu Elli Yedinci Alay,
Arıburnu kurtuldu, söylemek dile kolay.
Anafartalar ile Conkbayırı bir olay,
Mustafa Kemal attı düşmanların tozunu.

Emperyalizme karşı tüm yürekler bir idi,
Denizde ve karada zafer diye yürüdü.
İnananlar önünde yedi düvel eridi,
Düşmanlar kaçmak için çevirmişti yüzünü.

Doğruyu beslemeli ozanların yüreği,
Tarihi dik tutmalı gerçeklerin direği.
Hakkı savunmak olsun şiirlerin ereği,
Okuyan anlamalı Nevzatların özünü.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Mustafa Özbek'in Ardından

İşçi sınıfının önder eriydi,
İnandığı yoldan giden biriydi.
En kutsal bildiği alın teriydi,
İşçiyi savundu Mustafa Özbek,

Ülkesini sevdi, risklere girdi,
Topluma ulusal yolu gösterdi.
Kumpasa uğradı zulümler gördü,
Mertlikle övündü Mustafa Özbek,

Zalime karşıydı, halktan yanaydı,
Medyada doğruyu, gerçeği yaydı.
Halk için dertlendi, ondan hastaydı,
Derdiyle avundu Mustafa Özbek.

İnsan, üretenin hasını tutar,
Emek veren kolun kasını tutar;
Nevzatlar mertlerin yasını tutar,
Sevenler dövündü Mustafa Özbek.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Müfredat

Kafalar karışık, zihin bulanık,
Uyku tohumları ekti müfredat.
Bilmem ki niyetler neye ulanık,
Bir karanlık gibi çöktü müfredat.

Çağdaş medeniyet yarışı vardı,
Mezhep, etnik köken barışı vardı.
Çağları aşacak duruşu vardı,
Tekrar Ortaçağ'a çekti müfredat.

Cihat'a el verdi, evrimi yendi,
Cehalet okulda verilir sandı.
Çeşit çeşit oldu, kaç kuşak yandı,
'Tevhidi Tedrisat' tekti müfredat

Bilim isteyene haltettin dedi,
Hurafe silene mahvettin dedi.
Abdülhamit dedi, Vahdettin dedi,
Atatürk fikrini söktü müfredat.

Dünyada bilimde geride kaldık,
Fende, anlatımda sonuncu olduk.
Öğretmen yerinde imamı bulduk,
Camiden okula aktı müfredat.

Milli bayramları kızağa aldı,
Özgür düşünceyi tuzağa aldı.
Akli inançlardan uzağa aldı,
Biat etmeyeni yaktı müfredat.

Laik düşünceden koptu eğitim,
Bireyi kul gibi yaptı eğitim.
Tek adam sözüne taptı eğitim,
Gayri zıvanadan çıktı müfredat.

Yurttaşlık yerine kulluk mu istek?
Dil ile hukukta bolluk mu istek?
Din tacirlerinden yolluk mu istek?
Arabesk, arabesk koktu müfredat

Kitaplar değişti, dersler değişti,
Etütler değişti, kurslar değişti.
Vakıflar değişti, burslar değişti,
Sürekli dinciye baktı müfredat.

Dört artı dörde bir dört eklendi,
İmamdan, hatipten çok şey beklendi.
Bilim olmayınca yine teklendi,
Bütün umutları yıktı müfredat.

SBS, OGS denedi bıktı,
LGS'yle uçtu, kanadı bıktı.

OKS üstüne tünedi bıktı,
Şimdi TEOG'tan da bıktı müfredat.

Şonunda formasyon oldu tukaka,
Öğretmen olunur bak ite kaka.
Çocuk teneffüste atacak caka,
Çok dersi çöplüğe tıktı müfredat.

Çağdaş! eğitimde okçuluk dersi,
Atılan her adım çağının tersi.
Hedef tahtasıdır bilimsel kürsü,
Bilimi yay gibi büktü müfredat.

Gayri denenmedik sistem kalmadı,
Okuyup yazmaya istem kalmadı.
Akıl danışacak ustam kalmadı,
Nevzat'ı bıktırdı, sıktı müfredat.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Mümtaz Bir Şahsiyetin Kısa Tahlili

Daha öğrenciyken tanıdım onu,
Adını akılda koyuyor adam.
Nerdeydi, ne oldu? Çok eski konu,
Göz açıp kaparken büyüyor adam.

Boynu çok inceydi, çok kalınlaştı,
Kime yanaştıysa haddini aştı.
Bukalemun gibi hep başkalaştı,
Girdiği ortama uyuyor adam.

Önce bir Türk idi tam ercesine,
Dönellik ekledi şeceresine.
Ağzını dayadı emercesine,
Yağlı kuyruklarda doyuyor adam.

Sağa da sola da akıllar verdi,
Belli ki bir yere yanaşmak derdi.
Sonunda dinciye postunu serdi,
Düşenin yanından tüyüyor adam.

Atatürk'ü sevmez, eleştiriyor,
Dini siyasetle birleştiriyor.
Feto'su her yere yerleştiriyor,
Makamdan makama kayıyor adam.

Karamanoğlu'ndan asla hoşlanmaz,
Mehmet Bey adını Türkçeyle anmaz.
Belgeye inanmaz, teze inanmaz,
Tarihi yalana dayıyor adam.

Çok gönül incitti, çok kalpler yıktı,
Zamanla her yere burnunu soktu.
Askere düşmandı, darbeci çıktı,
Paralel fırçayla boyuyor adam.

Nevzat çok izledi bu tosuncuğu,
Bugün akil gördü dünkü çocuğu.
Olmadık yerlere dikeyor tuğu,
Yarını bugünden sayıyor adam.

Nevzat Dağlı

Mümtaz Soysal'ın Ardından

Aydınlanma erleri birer birer gidiyor,
Sessizliğe bürünen Mümtaz Soysal da sıra.
Anayasa çiğnense kimler bir söz ediyor,
Kimler akıl verecek üstünde dura dura?

Çoğulcu demokrasi kahramanı susmuştu,
Sessizliğe hapsolup talihine küsmüştü.
Oysaki o kahraman sazı boyna asmıştı,
Özgürlük sesi verdi teline vura vura.

Vatanını çok seven bilge bir insan idi,
Ne onuru çiğnetti ne de bir haram yedi.
Ulusun ürettiği ulusun olsun dedi.
Hep gerçeği söyledi dostları kıra kıra.

Bağımsız Türkiye'nin en gür çıkan sesiydi,
Yurdun ciğerlerinde dolaşan nefesiydi.
Halkının iktidarı en büyük hevesiydi,
Siyasette rol aldı hayaller kura kura.

Futbol sadece futbol değil görüşündeydi,
Koyu bir taraftardı, Beşiktaş peşindeydi.
Siyasetle, sporla kaynaşma düşündeydi,
Spor sayfalarında yazardı ara ara.

Gerçekleri haykırıp kaç defa sanık oldu,
Her zaman mazlum için yüreği yanık oldu.
Hastalıkla savaştı ilk defa yenik oldu,
Nevzat şifa diledi hayıra yora yora.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Müsait Neye Uyar

`Müsait' sözcüğü kadına uymaz,
Halkın emeğini çalana uyar;
Müsait olmasa güçsüzü soymaz,
Güçlüyle flörtü bilene uyar.

Arsalar, borsalar müsait ise,
İşte orda vardır flört hadise.
Birişi millete `koyalım' dese,
Bıyığın altından gülene uyar.

`Kırmızılı Kadın' gaz yedi, niçin?
İsterler `Kabataş' altından geçin.
Gezi'yi gözlerden düşürmek için,
Söylenen kuyruklu yalana uyar.

İbadet Tanrı'yla buluşma ise,
Hakka yürüyüşe alışma ise;
Dindarlık doğruluk, çalışma ise,
Gösteriş namazı kılana uyar.

Kime engel kime değil kanunlar?
Kimler hak öğretür, kimindir unlar?
Muktedir olana müsait bunlar,
Kamuda yapılan talana uyar.

Kadına kahkaha yasaklayana,
Onu gerilerde hep saklayana,
Hırsız alenen tam aklayana,
Suçunu arsızca silene uyar.

Serbest, esnaf, oynak, kadına uymaz,
Bir kere bu işler adına uymaz;
Namuslu ağızın tadına uymaz,
Ağzında yal tadı kalana uyar.

Hamile dolaşmak ayıp diyene,
Dinci pozlarında haram yiyene,
Nevzat'ın sözünü yanlış duyana,
Cezaya müsait bulana uyar.

Nevzat Dağlı

Müzevir

İktidar olmuşsa yaklaştı sola,
Muktedir atına bindi müzevir.
Sonradan dinciyle koyuldu yola,
Tehlike görünce indi müzevir.

Kemalisti hedef gösterdi şaşkın,
Dününü unuttu utanmaz pişkin.
Soros'tan beslenir cepleri şişkin,
Her zaman hazıra kondu müzevir.

Kendisi fırlıdak, sülale dönek,
Din tacirlerine tutuyor çanak.
Kıçına tekme yedi avanak,
Safı doğru seçtim sandı müzevir.

AB organıyla halvete girdi,
Önüne gelene karalar sürdü.
Avanta buldu mu postunu serdi,
Dolarlı fonlara kandı müzevir.

Muhalif olana darbeci dedi,
İspiyon yaparak çok haltlar yedi.
Balçıkla sıvadı güneş görmedi,
Karanlık ortamda dondu müzevir.

Yaladı güçlüyü gördüğü anda,
Nefret uyandırdı aydın insanda.
Yanlışta oynadı çoğu zaman da,
Birçok kez kaybetti, yandı müzevir.

En büyük zevkiydi acıtmak canı,
Ondan ateşlere verdi her yanı.
Polis, savcı, yargıç duydu insanı,
Adaletle çarptı söndü müzevir.

Mazluma yüklenir yara kaşırdı,
Vicdanı köreldi, sabır taşırdı.
Paralel giderken yolu şaşırdı,
Korkudan bir yere sindi müzevir.

Atatürk'e düşman, Türklüğe düşman,
Doğruluk yaparsa oluyor pişman.
Andımız'a taktı aklını işmen,
Faşist diye kovlar Andı müzevir.

Yıllardır gammazdır işi bu oldu,
Hayali bu oldu, düşü bu oldu.
Karnı bundan doyar, aşı bu oldu,
Muhbirlik yaparak ondu müzevir.

Aslında müzevir proto tiptir,
Onları oynatan hep aynı iptir.

Hayalleri basit, bir dolu küptür,
Gitti yal tasına bandı müzevir.

Kimisi şıllıktır, kimi şebelek,
Bunları eleyen hep aynı elek.
Devir değıştikçe değışir yelek,
Podyumda mankene döndü müzevir.

Muktedir olana kaptırır kolu,
Şimdi trollükle buluyor yolu.
Bunlar arasında kaz kafa dolu,
Düşünenleri de hindi müzevir.

Nevzat haktan yana, boş söz demez o,
Yalalık yapıp da haram yemez o.
Kan dökeni, can alanı sevmez o,
Öfkesini böyle sundu, müzevir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Nasreddin Hoca Gibi

Dostlar bizi suçluyor, soyana kızdık diye,
Soyan soylu kalırsa, hırsız demeyelim mi?
Günah mı işliyoruz, yanlış yazdık diye?
Hırsız kılıf bulursa, hırsız demeyelim mi?

Tamam; kapı açtı, pencere demirsizdi,
Ortamı göremedik, gözlerimiz fersizdi,
Uyuyan bizler idik, uyanıklar hırsızdı,
Çaktırmadan alırsa, hırsız demeyelim mi?

Çalınan bir şey varsa, çalanı görmez isek,
Bu yiğittir diyerek, eline vurmaz isek,
Hırsıza inanmayıp, yanında durmaz isek,
Bizi korkak bilirse, hırsız demeyelim mi?

Gizli iş yapanların üstüne ay doğarmış,
Nefsine esir olan, kendisini boğarmış.
Velev ki deneyimli, saçı bile ağarmış,
Yaşı yetmiş olursa, hırsız demeyelim mi?

Nasreddin Hoca gibi, bütün suçlar bizde mi?
Hırsızın kerameti büründüğü gizde mi?
Utanç nerde saklıdır, gözlerde mi, yüzde mi?
Mağduriyet belirse, hırsız demeyelim mi?

İradesi zayıflar, kendini kullandırır,
Olmadık yerlerini çarşafa dolandırır.
Nevzat'ın midesini sinekler bulandırır,
Kanattan yağ gelirse, hırsız demeyelim mi?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Nazlı Nazlı

Kaçırma güzelim o gözlerini,
Dostça bakıp bakıp süz nazlı nazlı.
Hüzün yağmurunun sil izlerini,
Gülümsesin şöyle göz nazlı nazlı.

Söz başka nazlansın, dillerin başka,
Ayakların başka, yolların başka.
Bel başka kırılsın, kolların başka,
Ellerde durulsun naz, nazlı nazlı.

Nazın esir alsın bu gözlerimi,
Kaplasın gecemi, gündüzlerimi.
Sevginle yeşermiş filizlerimi,
Çigne ayağınla ez nazlı nazlı.

Ruhum sana köle olsun, benim de,
Al işte seninim, bana benim de.
Bir gün yüreğimde, bir gün beynimde,
Dolaş damarımda gez nazlı nazlı.

Nazdan yanmak kaderimmiş, ne deyim,
Yanayım ben, yansın benim her şeyim.
Gelip senin ocağına düşeyim,
Tutuştursun beni köz nazlı nazlı.

Naz güzelleşiyor sende oldukça,
Nazlansın gamzeler bana güldükçe.
Nevzat nazlarından umut aldıkça,
Dökülsün dilinden söz nazlı nazlı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ne Yapmalı?

Haksız olan konuşup bizi ayrıştırıyor,
Haklı olan hesabı sormuyor ne yapmalı?
Düşmana alet olan yurdu karıştırıyor,
Halkım olan biteni görmüyor ne yapmalı?

Yaşamın renklerine tahammülsüz konuşur,
Kardeşçe yaşamaya hep gönülsüz konuşur.
Toplum sessiz çoğunluk, mazlum dilsiz konuşur,
Zalime yanıtını vermiyor ne yapmalı?

Muhteris lider olur, gerçek önder olan kim?
Halkımın dertlerine çare, ilaç bulan kim?
Saltanatı süren kim, vatan için ölen kim?
Hak yerine bir türlü varmıyor ne yapmalı?

Bilincin düzeyini çukurlara çeken kim?
Tertemiz inançlara hurafeler eken kim?
Aydınlık Türkiye'ye karanlığı döken kim?
Akıl işin içine girmiyor ne yapmalı?

Kadınları insafsız erkekler paralıyor,
Çocuk, çocuk doğurup, vicdanlar yaralıyor.
Gazeteler, ekranlar bunları sıralıyor,
Toplumsal huzurumuz sürmüyor ne yapmalı?

Hakkı için sokağa çırilçıplak çıkan var,
Meclisin meydanında kendisini yakan var.
Vatandaş zor durumda ümüğünü sıkın var,
Yardım için elimiz ermiyor ne yapmalı?

Akıl tutulmasını nasıl aşabiliriz?
Atatürk'ün izinden nasıl koşabiliriz?
Miskinliği bırakıp nasıl coşabiliriz?
Baskı, zulüm, tehditler durmuyor ne yapmalı?

Kimseler aldanmasın, kimseyi aldatmasın,
Aldatana inanıp uykulara yatmasın.
Gücsüz el ele versin, despot eli tutmasın,
Ellerimiz özgürlük dermiyor ne yapmalı?

Asgari müşterekte birleşmekte yarar var,
Vatan, ulus sevgisi üzerinde karar var.
Emperyalist maşası olmakta çok zarar var,
Yakıp, deşip yarayı sarmıyor ne yapmalı?

Hamaset tellalları savaşa çağırmasın,
Akıllıca iş yapsın, boş yere bağırmasın.
Beceriksiz siyaset terörü doğurmasın,
Barış için hayaller kurmuyor ne yapmalı?

Yunus Emre söylemiş, sevelim sevilelim,
Bilimin gösterdiği aydınlığa gidelim.

Nevzat'ın dūşü böyle, güç birliđi edelim,
Kimisi dūşü hayra yormuyor ne yapmalı?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Nekrofilî Ve Bakara Üzerine Bağışlamalar

Mısır'da veda seksi, kanunla hak tanındı,
Yabancıyı değilsin, sen onları bilirsin.
Kanunu çıkarırlar çok yakın ihvanındı,
Nekrofilî ararsan yakınında bulursun.

Kefenle yürüyenler neyi sever bir düşün,
Onlarla değil midir senin alışverişin?
İğreti urba olmuş hidayete erişin,
Ne kadar çabalasan yine boşta kalırsın.

Ağızına yakışmıyor, sakız değil Bakara,
Dinle alay edilmez, inanç olmaz makara.
Karı boşamak kolay, dersin eğer bekâra,
Nikâh tazelemeye kuzu kuzu gelirsın.

Tercümanlık kolaydı, dil bilmeyen büyüğe,
Sırları depoladın ikbal için hüyüğe.
Politika benzemez 'Twitter'da geyiğe,
Siyasette dersini bir gün halktan alırsın.

Kalbimize gömülür şehitlerimiz inan,
Tanrı'dan rahmet diler, kendini insan sanan.
Bu sözler bizden bağış, Nevzat'tır seni anan,
Egemenlik Allah'ın, bir gün sen de ölürsün.

Nevzat Dağlı

Neler Kayboldu

Gerçekler saklandı, yitik kanıtlar,
Pislik cilalandı kiri kayboldu.
Bir acayip yalan yüklü yanıtlar,
Belli ki ortadan soru kayboldu.

Tabanlar tedirgin çürük tavanlar,
Mutfağı doldurdu çiğler, yavanlar.
El üstünde şimdi satıp savanlar,
Geçmiş dönemlerin varı kayboldu.

Her zaman kazanan sömüren oldu,
Minareyi çalan kılıfı buldu.
Hırsızın suçları delilsiz kaldı,
Hortumlar gizlendi, boru kayboldu.

Her yere sıçradı talan, sömürü,
Zamlar kısaltıyor şimdi ömürü.
Satan karıştırdı taşla, kömürü,
Ocakta ateşin harı kayboldu.

İhale yandaşa veriliyor hep,
İmkânlar onlara seriliyor hep.
Muhalif olanlar yeriliyor hep,
Helâl ticaretin kârı kayboldu.

Hak yiyenler hemen kenetleniyor,
Adalet bunlarca denetleniyor.
Yolsuzluklar bile senetleniyor,
Hukukun gözünün ferî kayboldu.

Korktu, pıstı, sustu üniversite,
Meydan bırakıldı zırcahil ite.
Bilim emanettir keneye, bite,
Böceklerle savaşın piri kayboldu.

Liyakati yedi dişi bileyen,
Yandaşlığa geçti torpil dileyen.
Kalburu yırtınca insan eleyen,
Küçükler kayboldu, iri kayboldu.

Kendini bir matah sanıyor dengi*,
Toplumunu kirleten bozdu ahengi.
Siyahı isteyen dayattı rengi,
Al, yeşil, mavi, ak, sarı kayboldu.

Orak gibi olan doğruyum dedi,
Eken de biçen de yalan söyledi.
Tohumu eşerek kargalar yedi,
Tarlaya ekilen darı kayboldu.

Artıyor tecavüz hem de cinayet,
Cübbede, sarıkta yoktur inayet.

Kimlere emanet dinle diyanet,
Dincinin yüzünden nuru kayboldu.

Yıllardır söylenen sözler yutuldu,
Bir çıkar uğruna namus satıldı.
Yüzlere takılan maske atıldı,
Suratlar gönleştii deri kayboldu.

Döneklik meziyet sanılır oldu,
Hayınlar övölüp anılır oldu.
Doğruyu arayan yanılır oldu,
Bulanık revaçta, duru kayboldu.

Doğa boğuluyor gölde, derede,
Deniz kirlenmesi şimdi sırada.
Mevsimler karıştı bahar nerede?
Nevzat'ın dağının karı kayboldu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Dengi: Sersem, dengesiz, akılsız, dalgın.

Nevzat Dağlı

Nelere Güldük

Gündemi sarıyor saçmalık her gün,
Zırvada kendini aşana güldük.
Yalanlar baş tacı, gerçekler sürgün,
Doğrunun peşinden koşana güldük.

Demokrat, işçiden hakkı sakındı,
'Ayaklar baş oldu' diye yakındı.
Kimi şaşkın şaşkın ona bakındı,
Olan bitenlere şaşana güldük.

Mankenin oyuyla çobanın oyu,
Eşit mi bakalım, aynı mı boyu?
Çahili yutuyor kazdığı kuyu,
İtene kızmadık, düşene güldük.

Yağ yakılan hemen kibirleniyor,
'Ben oldum' diyerek böbürleniyor.
Aptal muhterisi, hırsı yeniyor,
Köpürüp köpürüp taşana güldük..

Futbol doldu 'Kutlu doğum haftası',
Dindarlık mı sömürünün yaftası?
Kime gönderiyor futbolcu pası?
Sahadan gaz alıp şişene güldük.

Çarşafa dolandı siyaset şimdi,
'Devrimden yanayım', diyenler kimdi?
Eyyamcı, halkçının gücünü emdi,
Çiğler baş üstünde, pişene güldük.

Adam sayılıyor fodulu, keli,
Özgürlük isteyen fermanlı deli.
Kibiri boğuyor direncin seli,
Ulusun sabrını deşene güldük.

Yurda nazar değdi, ortalık tufan,
Artistler konuşur, karışır kafan.
Birbirine düşman ilimle, irfan,
Bilimi tırnakla eşene güldük.

Fikir söyleyene sorgu istenir,
Sonra özgürlük var ülkede denir.
Beyaz çay içilir, bildircin yenir,
Zengin sofrasının aşına güldük.

Çifte tabancalı danışmanlar var,
Yalaka yazarlar istiyor yular.
Yandaş muktediri öperek yalar,
Bizlerse bu aşkın yaşına güldük.

Milyonluk Mercedes çerez parası,
Sırat Köprüsü'nde bir diş kirası.

Görmezin dik geldi yazı turası,
Görenin aklına, başına güldük

Mutasavvıf, hamileyi suçluyor,
'Sokağa çıkması ayıptır', diyor.
Yobazın alimi önde gidiyor,
Bunlarla yaşanan hoş ana güldük.

Derde deva oldu deve sidiği,
Yobazlar tıpta da açtı gediği.
Bedevi Arabın oldu dediği,
Mübarek hayvanın çişine güldük.

Devleti yeniden kuranlar çıktı,
Atatürk'ten hesap soranlar çıktı.
Saltanat hayali kuranlar çıktı,
Zemin yoklayanın düşüne güldük.

Evliliğe taktı bizim Diyanet,
İstiyor ki kız çocuğu ziyan et.
Serbest oldu şimdi dine hıyanet,
Kurumuna kızıp, başına güldük.

Tütün içen kadın iffetsiz imiş,
Bunu ahkâm kesen birisi demiş.
Erkeği görmedik ne haltlar yemiş,
Maganda adamın eşine güldük.

Cübbeli, cübbesiz kimi ulema!
Yalan dolduruyor söze, kaleme.
Adam saçmalarken oldu yalama.
Arka cepte öten kuşuna güldük.

Zengin sofraların kimse kolbaşı?
Yiyip içenlerin oydu yoldaşı.
Yoksullara keder oldu yılbaşı,
Biz kardan adama, kışına güldük.

Arap beyi gibi giyip abayı.
Damda beklediler Noel Babayı.
Bulursa vuracak hemen sopayı,
Biz onun şekline, yaşına güldük.

Nuh Nebiden kalmış cep telefonu,
Abdülhamit aldı kullandı onu.
Google apartarak getirdi sonu,
Prof. âlimlerin işine güldük.

Asansörde halvet düşleyen komik,
Otobüste günah işleyen komik,
Kadını giysiyle fişleyen komik,
Namusun dindeki fişine güldük.

Dünya düz, diyene makam vermişler,
Cahili her yere layık görmüşler.
Şarlatan yoluna halı sermişler,
Bizler ozanların taşına güldük.

Tosunlar inekle kandırdı güldük,
Parayı cebine indirdi güldük.
Milletim olanı sindirdi güldük,
Tombili kösenin dışına güldük.

Dini yozlaştıran bir dinci düzü,
Nihayet yarattı dinde pürüzü.
Muktedir elinden yiyince güzü,
Moraran gözüne, kaşına güldük.

Şadıktı köpekler, nankördü kedi,
İnsanlar hayvana hep böyle dedi.
Adam besmeleyle haramı yedi,
Biz implant yapılan dişine güldük.

Elinde ip sallar medya celladı,
Ağır suçlu yaptı yandaşdan yadı.
İşten atılınca bastı feryadı,
Patronun yaptığı tuşuna güldük.

Akıl başta değil, sapıtmış yorum,
Akil geçinene kalmadı sorum.
Ağlanacak halde oy!.. bizim durum,
Elimizde mendil, boşuna güldük.

Nevzat işte budur ülkenin hali,
Gündem belirliyor kaymakam, vali.
Boşa yorulmasın sazının teli,
Kendi çalıp kendi çoşana güldük.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Nerdesin

Gözlerim gözünde başladı esin,
Durulmuyor durulmuyor nerdesin?
Allah için söyle necisin, nesin?
Sorulmuyor sorulmuyor nerdesin?

Hayal mi, gerçek mi nedir bu durum?
Geçmişim dünyadan boşta dururum.
Al işte kalbimi uzatıyorum,
Verilmiyor verilmiyor nerdesin?

Geçmedi heyecan, değil bir anlık,
Sevdadan öteye vardı hayranlık.
Sarıyor çevremi sert bir karanlık,
Kırılmıyor kırılmıyor nerdesin?

Hangi yoldan geçen, hangi yoldasın?
Hangi çiçeksin sen, hangi baldasın?
Kim kopardı seni, hangi eldesin?
Varılmıyor varılmıyor nerdesin?

Bir garip Nevzatım yanmadan tüten,
Nedir bu başlayan, neydi o biten?
Kader mi araya sisleri iten?
Görülüyor görülüyor nerdesin?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Neşet Ertaş'ın Ardından

Yanık sesi sustu Anadolu'nun,
Sazlar iniliyor, türküler ağlar.
Sonuna gelindi sevda yolunun,
Mühür gözlü güzel karalar bağlar.

Canana doymadan geldi ahire,
Nar tanesi şimdi döndü zehire.
İki Ertaş çok mu bir Kırşehir'e?
Nasıl yankılanır o karlı dağlar?

Dar olan bu dünya genişledi mi?
Açılan zülüfe yel işledi mi?
Baharı görmeyen gül düşledi mi?
Bağban gitti gayrı bakımsız bağlar.

Güzele bakması sevap mı yine?
Kim kanar dünyanın yalan rengine?
Hangi davul çalar dengi dengine?
Neşet Ertaş yoksa, sessizlik çağlar.

Bozkır tezenesi kimlere kaldı?
Kimler O'nun gibi çığırdı, çaldı?
Hangi türkü kimin gönlünü aldı?
Acılı ezgiler kimleri eğler?

Deli boran vurdu öksüzdür bozlak,
Sineler karardı kalmadı hiç ak.
Ustası ölünce ne yapar çırak?
Nevzat Dağlı gibi yüreği dağlar.

Nevzat Dağlı

Normalleşme Daveti

Bu vatan hepimizin kardeşçe yaşayalım,
Aradaki bağları çözenler normalleşsin.
Birliğe sarılalım, böleni boşayalım,
Bu millette huzuru bozanlar normalleşsin.

Anormal hırsı olan ölçüyü kaçırmayın,
Halka nifak sokarak huzuru göçürmesin;
Küçük çıkarlar için yalanlar uçurmayın,
Her gün bir başka plan düzenler normalleşsin.

Ulusal davalarda dostça birlik olalım,
Barışı isteyelim, herkesi dost kılalım.
Beraberce ağlayıp, beraberce gülelim.
Halka nutuk atarken kızanlar normalleşsin.

Kimse yağ olsun diye kaypakça konuşmayın,
İnsanda onur olsun köleye dönüşmesin.
Devleti yönetenler döneğe danışmayın,
Muktedirin yanına sızanlar normalleşsin.

Boyunduruk altına girenler özgür olsun,
Yüzünü eteklere sürenler özgür olsun.
Kalemini kiraya verenler özgür olsun,
Yukarıdan buyrukla yazanlar normalleşsin.

'Biri yer biri bakar, kıyamet bundan kopar',
Yoksulluk yürek yakar, kim buna gözü kapar.
Haklıyı savunanlar elbette Hakka tapar,
Vicdanlar sızılansın, izanlar normalleşsin.

Dününü bilen insan yarına güç taşırır,
Engel yüksek olsa da umudunu aşırır.
Atatürk'ü unutmak Türk'te değer düşürür.
Akli başa toplasın sazanlar normalleşsin.

Devletimiz dönmeli fabrika ayarına,
Can mal feda etmesin ellerin diyarına.
Yolumuz açılmalı barışın uyarına,
Savaş için hendekler kazanlar normalleşsin.

Atatürk yolu sağlam yüreğe kazdık bunu,
Hurafeyi alt ettik, bilimle bozduk bunu.
Davetimiz içtendir, çocukça yazdık bunu,
Nevzatlara dudağı büzenler normalleşsin.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Obama'ya Mektup

Başarına çok sevindim inan ki,
Ümduğumdan başka çıkma Obama.
Özdeşleştirdim hemen seninle sanki,
Tensel farklılığa bakma Obama.

Bush'la uyumluyduk, tam aynı çapta,
Çarptık, böldük yanılmadık hesapta.
Bırakın eşbaşkan kalayım BOP'ta,
Büyük hayalimi yıkma Obama.

Eğer olur ise yanında yerim,
Başka ne isterim oh! Allah Kerim.
Ben de senin gibi dozunda yerim,
Nolur ümüğümü sıkma Obama.

Zaman zaman belki hatamız oldu,
Hamdolsun dostluklar hep baki kaldı.
Bu dostun geçmişte dersini aldı,
Delğe süpürüp tıkma Obama.

Ortadoğu sizin, güven sen bana,
Sakin üzülme sen dökülen kana.
Orda da, burda da halk bizden yana,
Ayağın sürçse de çökme Obama.

Ermeni işinde hakkımı yeme,
Ne istersen söyle, soykırım deme.
Beni mahçup etme sakın ülkeme,
Biraz naz yaparsam bıkmama Obama.

Gözden kaçırma sen koyduğum imi,
Söylenenin yanlış anlıyor kimi.
Nevzat'ın yazdığı mektup samimi,
Başka anlamlara çekme Obama.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Obama'ya Mektup 2

Sana çok güvendim, sevdim inan ki,
Umduğumdan başka çıkma Obama.
Özdeşleştirdim hemen seninle sanki,
Tensel farklılığa bakma Obama.

Bush'la uyumluyduk, tam aynı çapta,
Çarptık, böldük yanılmadık hesapta.
Bırakın eşbaşkan kalayım BOP'ta,
Büyük hayalimi yıkma Obama.

Eğer olur ise yanında yerim,
Başka ne isterim oh! Allah Kerim.
Ben de senin gibi dozunda yerim,
Nolur ümüğümü sıkma Obama.

Zaman zaman belki hatamız oldu,
Hamdolsun dostluklar hep baki kaldı.
Bu dostun geçmişte dersini aldı,
Delğe süpürüp tıkma Obama.

Ortadoğu sizin, güven sen bana,
Sakin üzülme sen dökülen kana.
Orda da, burda da halk bizden yana,
Arabın üstüne çökme Obama.

Ermeni işinde hakkımı yeme,
Ne istersen söyle, soykırım deme.
Beni mahçup etme sakın ülkeme,
Biraz naz yaparsam bıkmama Obama.

İsrail'i bırak, Gazze'ye bir bak,
Strateji çöktü, sevgili ortak.
İlimli İslam'da radikal kuşak,
Olsa da, kulağı bükme Obama.

Bir havuç, bir sopa; bu nedir dostum?
Vallahi sizlere olamaz kastım.
Şopalı resmini odama astım,
İmalı pozlarla çakma Obama.

Diktatör olduğum külliyen yalan,
Bak Pensilvanya'dan yürüyor plan.
Haşhaşi, koynumda beslenen yılan,
Dost attı, sen atma tekme Obama.

Yurda hizmet aşkı vardır kanımda,
Bilir bunu oğlum, kızım, hanım da.
Ağlayan, sızlanan, benim yanımda,
Gülen'i yanına sokma Obama.

Tivitir, Feyisbuk, Yutup karşımda,
Bir kısım medya var benim dışımda.

Bir 'Çarşı' türedi şimdi çarşımda.
Fener'e gaz verip yakma Obama.

Size posta koysam, sanal say onu,
Bu benim halkımla özel bir konu.
İnşallah düzelir bu işin sonu,
Düşmanlık tohumu ekme Obama.

Gözden kaçırma sen koyduğum imi,
Söyleneni yanlış anlıyor kimi.
Nevzat'ın yazdığı mektup samimi,
Başka anlamlara çekme Obama.

Nevzat Dağlı

Olanlara Şaşırıyoruz

Katakulli yapmasını,
Bilen varmış şaşırmadık.
Haram makam kapmasını,
Bulan varmış şaşırmadık.

Hak çiğnerken her şey iyi,
Kirlletirler araziyi.
Adalette teraziyi,
Silen varmış şaşırmadık.

Hırsız güvenli yurdunda,
Her an çalmanın derdinde.
Özel birinin ardında,
Gülen varmış şaşırmadık.

Kurmuşlar hep faklarını,
Atıyorlar oklarını.
Mazlumların haklarını,
Çalan varmış şaşırmadık.

Muktedire esner yasa,
Muhalifin hakkı kısa.
Üzerine basa basa,
Solun varmış şaşırmadık.

Eskiden bir izan vardı,
Yasayla gelirdi ardı.
Şimdi çifte standardı,
Kılan varmış şaşırmadık.

Düşünenler konuştuğa,
Küfür yediler hep çokça.
Haklar verilmiyor hakça,
Dilen varmış şaşırmadık.

Kavga için vardır hile,
Barış neden gelmez dile?
Nefret söylemleri ile,
Bölen varmış şaşırmadık.

Devletin bahçesi varmış,
Suları yavaş akarmış.
Bu sular hep kir yıkarmış,
Melen* varmış şaşırmadık.

Halka hesap sormak için,
Dik duranı kırmak için;
Başyücelik kurmak için,
Plan varmış şaşırmadık.

Düşünce söylemek zordur,
Dayak yemek bile vardır.

Çanı kurtarmak bir kâdır,
Ölen varmış şaşırmadık.

Haksızlığa gücüm yetmez,
Kimse benim sözüm tutmaz.
Nevzat senin böyle bitmez,
Çilen varmış şaşırmadık.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Onlar Konuşur, Biz Yaparız

Gemiler, gemicikler dizdik kaç tanesini,
Yaptığımız sarayın bilmezler hanesini.
Zenginın malı yorar züğürdün çenesini;
Usulüne uygunca o çeneyi kaparız,
Onlar boşa konuşur, biz mükemmel yaparız.

Ey! Dil hovardaları, adam olmaz sizlerden,
Eğer niyet yapmaksa, yardım alın bizlerden.
Budur bizim işimiz, sorun siz kerizlerden;
Havuzda yakalarsak anasını öperiz,
Onlar boşa konuşur, biz mükemmel yaparız.

Kasayı, kutuları dolduran kolu bulduk.
Elbise ismarladık, cepleri dolu bulduk
'Yolsuzluk var' dediniz, yine biz yolu bulduk,
Paralelden ayrılıp, başka yola saparız,
Onlar boşa konuşur, biz mükemmel yaparız.

Üstünde kir olanı yuyup* aklamadık mı?
Bize kirli diyeni bulup haklamadık mı?
Darbecinin inini girip yoklamadık mı?
Beraber yürüyoruz, bizler bize siperiz,
Onlar boşa konuşur, biz mükemmel yaparız.

Elimizde Kur'an'la yüzlerimiz nurlandı,
Sorun sıfırlanmadı, paralar sıfırlandı.
Durum icap ettirdi komşulara hırlandı*
Büyük abi isterse dostlardan da koparız,
Onlar boşa konuşur, biz mükemmel yaparız.

İşçiye TOMA'larla hakkı verilmedi mi?
Söz dinlemez memurlar haklı sürülmedi mi?
Tekere taş koyanla hesap görülmedi mi?
Pişmiş aşa su katan, kim olursa teperiz,
Onlar boşa konuşur, biz mükemmel yaparız.

Dağdaki eşkıyalar gelip şehre oturdu,
Bize oy vermeyince sabrımızı bitirdi.
Kafamız kızdı buna kan gövdeyi götürdü,
Efelik de taslarız, gereğinde kiperiz*,
Onlar boşa konuşur, biz mükemmel yaparız.

Doğruyu söyleyenin yaftasını asarız,
Yalancı ilan eder, kismetini keseriz.
Basın bize basarsa, biz de onu basarız;
Yalakaya mülayim, muhalife çaparız*,
Onlar boşa konuşur, biz mükemmel yaparız.

Başkanlık istemeyen gözümüzden düşüyor,
Kellesi yakılıyor, boza bile pişiyor.
Takip eder anlarız kim haddini aşıyor,
Haddini bilmeyene icabında şoparız*.

Onlar boŖa konuŖur, biz mükemmel yaparız.

İŖimize gelirse Atatürk'ü severiz,
Kırk yıllık Kemalist'ten daha fazla överiz.
İŖimize gelmezse Atatürkçü döveriz;
Gerekirse pekâlâ biz takiye yaparız,
Onlar boŖa konuŖur, biz mükemmel yaparız.

Ŗeyhimizi uçurduk, badireden* geçirdik,
Altın kaplı bardaktan abıhayat* içirdik.
Uhrevi mekanlara iman ile göçürdük;
Nevzat Hak'ka tapıyor, biz lidere taparız,
Onlar boŖa konuŖur, biz mükemmel yaparız.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

*Kiper: Erkek, canlı, dayanıklı kimse.

*Çapar: Huysuz kimse.

*Yuyup: Yıkayıp.

*Hırlamak: Kızmak, ters konuŖmak.

*Ŗopar: Ŗımarık, küstah.

*Badire: Birdenbire ortaya çıkan tehlikeli durum.

*Abıhayat: Ölümsüzlük suyu, bengi su dirim suyu.

Nevzat Dağlı

Onuncu Cumhurbaşkanına Kimler Saldırdı?

Devletin direği dürüst adama,
Satılmış güruhu, katı saldırı.
Soysuza kapandı temelden dama.
Zemin takdir etti, çatı saldırı.

Hukuk dersi verdi hak bilmezlere,
Uyardı onları hem de kaç kere.
Çomağı soktukça yamuk tekere,
Araba saldırı, atı saldırı.

Soyguna direndi sonuna değin,
Hişmine uğradı kahpe feleğın.
Yemini kestikçe hırsız ineğın,
Kaymağı, yoğurdu, sütü saldırı.

Ne bir falso yaptı, ne de tekledi,
Halkın güvenine güven ekledi,
Bu yüzden haşerat çok panikledi,
Piresi, kenesi, biti saldırı.

Ne bir noter oldu, ne uysal koyun,
Baskıya, şantajı eğmedi boyun.
Halka çevirdikçe yönünü suyun,
Barajı, göleti, seti saldırı.

Forsunu kullanıp safa sürmedi,
Halk gibi yaşadı zırha girmedi.
Laiklikten hiçbir ödün vermedi,
Dincisi saldırı, putu saldırı.

Atatürk'ü sevdi yürek dolusu,
Devrimlere kalkan gibidir usu.
Onunla övündü tüm Türk Ulusu,
Emperyalist Doğu, Batı saldırı.

Ayıplanır oldu pazara inse,
Dinmedi husumet, bu nasıl kinse.
Hayvanlar sevmedi Onu nedense,
Çakalı, tilkisi, iti saldırı.

Ahmet Necdet oldu namusun adı,
Nevzat böyle gördü, böyle anladı.
Sezer'i düşmandan, dosttan dinledi,
İyi övdü Onu; kötü, saldırı

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Organize Gizli İşler

Katladılar yolsuzlukta hüneri,
Her kapıdan giriyorlar gizlice.
Hırsızlığa alet edip feneri,
İşlerini görüyorlar gizlice.

Soyguna, hortuma dini kaplayıp,
Geçiyorlar yasalardan hoplayıp.
Cami avlusunda para toplayıp,
Vakıf, şirket kuruyorlar gizlice.

Avanağa atıyorlar çengeli,
Zengin, fakir yoluyorlar dengeli.
Yardımlaşa geçiyorlar engeli,
Yasakları kırıyorlar gizlice.

Eli uzun bunların en hasının,
İnsafı kalmamış daniskasının.
Tekerlere çomak sokan basının,
Defterini dürüyorlar gizlice.

Gerçekleri haykıranı susturup,
Boğuyorlar bir köşeye kıştırıp.
Muhalife beyaz bayrak astırıp,
Kara leke sürüyorlar gizlice.

Tanık olduk rezilliğe kaç kere,
Vermiyorlar adalette hiç fire.
Kuyrukları sıkışınca bir yere,
Üste şalı seriyorlar gizlice.

Rüşvetleri kasalara gizleyip,
Koruyorlar her bir yanı gözleyip.
Yolsuzluğu bulanları izleyip,
Üstlerine varıyorlar gizlice.

Sarrafin olursa işe rızası,
Altınlar kaçıyor yoktur kazası.
Hesabı sorarsak vardır cezası,
Bizde suçu arıyorlar gizlice.

Baba oğul tezgahında bu işler,
Yolsuzlukta yol buluyor gidişler.
Muhalif olanı muktedir fişler,
Sülaleni tarıyorlar gizlice.

Bağlarının ip uçları sarkıyor,
Görevliler güçlerinden korkuyor.
Yasa bile şerlerinden ürküyor,
Ortalığı geriyorlar gizlice.

Her işte mutlaka oyun oluyor,
Bunlara inanan koyun oluyor.

Susarsan senin de payın oluyor,
Ahlakını yarıyorlar gizlice.

Demokrasi, cumhuriyet gösteriş,
Davaları tek adamlık bir görüş.
Siyaset bunlarca kirli bir yarış,
Bel altına vuruyorlar gizlice.

Gizli iş yaparken gizlerler anı,
Kurnazca çekerler üste yorganı.
Her işe sokarlar her bir organı,
Bilmiyorlar çürüyorlar gizlice.

Organize işler bunlar bir çeşit,
Aman Nevzat ne gör bunu, ne işit.
Gönüllüce veriyorsa her reşit,
Cennet ile sarıyorlar gizlice.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ormanlar Yanıyor

Orman düşmanları kundakçı oldu,
Ülkenin yemyeşil varı yanıyor.
Sahil boylarına piroman doldu,
Rantların ayarlı yeri yanıyor.

Her yerde yangın var bu nasıl işler?
Biri söndürülse öbürü başlar.
Kaplumbağa, kirpi, tutuştu kuşlar,
Çiçekte bal yapan arı yanıyor.

Yanıyor meyvenin olgunu, hamı,
Başına yıkıldı hayvanın damı.
Meşesi, gürgeni, sediri, çamı,
Ahlatı, inciri, narı yanıyor.

Madense, konutsa yangın nedeni,
Hangi gelir verir yanıp gidene?
Bulmalı yurduma kasıt edene,
Halkın ortak malı, kârı yanıyor.

Çıkar düşkünleri bilmez amanı,
Yakmaya, yıkmaya kollar zamanı.
Olmaz ki zalimin dini imanı,
Doğanın Tanrısız nuru yanıyor.

Yandı güzel dağın canlı takısı,
Saldırı altında yeşil dokusu.
Ormanı sarıyor ölüm kokusu,
Hayvanlarda tüyler, deri yanıyor.

Uçak, helikopter, köpükler nerde?
Nasıl düşüyoruz çaresiz derde?
Akıl bir gün buna isyan eder de,
Eğitim yıllardan beri yanıyor.

Beynimiz ateşli, yürek ateşli,
Bayrağı taşıyan direk ateşli.
Hortum, kova, kanca, kürek ateşli,
Söndürülen yerler geri yanıyor.

Kader demesinler, kim buna kanar,
Alçak fırsat bulur bir daha sınar.
Nevzat ulusunun derdine yanar,
Gözleyen gözünün feri yanıyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ortadoğu, Emperyalizme Hedef Tahtası

Emperyalist güçler Ortadoğu'da,
Onikiden vurdu, tam ortaladı.
Hiç bakmadı feryat figan ağıda,
Defterleri dürdü, tam ortaladı.

'Yeşil Kuşak' dedi, dini kullandı,
Mezheplerle böldü, kini kullandı.
Bu günü kullandı, dünü kullandı,
BOP'u başa sardı, tam ortaladı.

Haine el verdi, davetle geldi,
Yurtların bağrını bombayla deldi.
Arabi, Çerkezi, Acemi böldü,
Türkü, Lazı, Kürdü tam ortaladı.

Petrolü, madeni yutan kendiydi,
Satılmışı alan, satan kendiydi.
Teröre çanağı tutan kendiydi,
Mazlum hedef vardı, tam ortaladı.

Şilah verdi halkı halka kırdırdı,
Özgürlük diyerek rejim durdurdu.
Diktatör olana hesap sordurdu,
Ezmekti tüm derdi, tam ortaladı.

Sömürmekti amaç gazı, petrolü,
Teröriste verdi burada rolü.
Bir damla petrole binlerce ölü,
Kanı katıp kardı, tam ortaladı.

Irak yıllar yılı yandı kavruldu,
Mabetler yıkıldı, kentler devrildi.
Suriye yanıyor, külü savruldu,
Postu ona serdi, tam ortaladı.

Muktedir olana atıyor şamar,
Kul köle olanı ediyor tımar.
Şimdi de İran'la oynuyor kumar,
Son kozunu sürdü, tam ortaladı.

Kralı kullandı zorla güderek,
Silahını sattı Şeyhe giderek.
Komşuyu komşuya hasım ederek,
Muradına erdi, tam ortaladı.

Kutsal şehirlere dikti gözünü,
İsrail'e tutturuyor sözünü.
Kudüs dedi, Filistin'in özünü,
Parçalayıp girdi, tam ortaladı.

Sömürgen gözünü dikti ülkeme,
İhanet tohumu ekti ülkeme.

FETÖ ile ihtar çekti ÷lkeme,
Bölmek için yurdu tam ortaladı.

Orduyu kumpasla dize getirdi,
Vatanı terörle yaktı bitirdi.
'Demokrasi' dedi, başa oturdu,
Özgürlüğü yandı, tam ortaladı.

'Tek dışı kalmış' bir medeniyetti,
Sömürmekten başka yoktu niyeti.
Yurtsever ödedi bütün diyeti
Aydınları yerdi, tam ortaladı.

Atatürk'e düşman nesli besledi,
Çağ dışı geçmişi övdü, süsledi.
Başını kaldıran ona tosladı,
Ortamı çok gerdi, tam ortaladı.

Yanıtı verelim biz kendimize,
Kimler hizmet etti emperyalizme?
Heves eden kimdir, Neonazizme?
Nevzat bunu sordu, tam ortaladı.

Nevzat Dağlı

Ortalık Karabasan

Herşey sanki bir rüya, hiç farkı yok kâbustan,
Zalimliği çırcıplak görüyorum habire.
Olanlar akıl dışı, kopmuş mantıktan, ustan,
Ben kendimi kendimde arıyorum habire.

Kimisi Hitler gibi, seleksiyon yapıyor,
Kimi cinsellik için çocukları kapıyor.
Dıştan adam sandığın, içten nasıl sapıyor,
Rezilliği gördükçe eriyorum habire.

Güce tapanlar haklı, güçsüz haksız oluyor,
Zalime hayır diyen belâsını buluyor.
Yetim hakkı yiyenler bir de namaz kılıyor,
Bunlar câiz mi diye soruyorum habire.

Devlet kimdir, nerededir? Güç odağı karıştı.
Güce sahip olanlar birbiriyle yarıştı.
Dostlar küstü, düşmanlar aceleyle barıştı,
İp ucunu buldukça örüyorum habire.

Patriot: Vatansever. Vatan nerde, seven kim?
Kullanan Avrupalı, ABD'li; öven kim?
Vatanı sevenleri zindanlarda döven kim?
Hergün bir labirente giriyorum habire.

Çevremiz yangın, duman; itfaiye pusuda,
Hortumda bir oyun var, benzin var gibi suda.
'Yurtta sulh, cihanda sulh' gibi ilke olsa da,
Komplo teorileri kuruyorum habire.

Ben bir Nevzat olarak, biraz ben, biraz benim.
Doğruya taraf isen, bil ki ben de sendenim.
Sen yanımda olmazsan, gücüm nedir ki benim?
Gördüğüm kötülüğü yeriyorum habire.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ortalık Karabasan 2

Herşey sanki bir rüya, hiç farkı yok kâbustan,
Zalimliği çırcıplak görüyorum habire.
Olanlar akıl dışı, kopmuş mantıktan, ustan,
Ben kendimi kendimde arıyorum habire.

Kimisi Hitler gibi, seleksiyon yapıyor,
Kimi cinsellik için çocukları kapıyor.
Dıştan adam sandığın, içten nasıl sapıyor,
Rezilliği gördükçe eriyorum habire.

Güce tapanlar haklı, güçsüz haksız oluyor,
Zalime hayır diyen belâsını buluyor.
Yetim hakkı yiyenler bir de namaz kılıyor,
Bunlar câiz mi diye soruyorum habire.

Devlet kimdir, nerededir? Güç odağı karıştı.
Güce sahip olanlar birbiriyle yarıştı.
Dostlar küstü, düşmanlar aceleyle barıştı,
İp ucunu buldukça örüyorum habire.

Hırsız yakalayan polisler suçlu oldu,
Baba torpilli olan savcıdan güçlü oldu.
Paralel devlet doğdu, güç iki uçlu oldu,
Şaşkın şaşkın bakınıp duruyorum habire.

Çevremiz yangın, duman; itfaiye pusuda,
Hortumda bir oyun var, benzin var gibi suda.
'Yurtta sulh, cihanda sulh' gibi ilke olsa da,
Komplo teorileri kuruyorum habire.

Sınırlar delik deşik, kaçakçılar TIR'lıyor,
Dünkü uyuz köpekler aslanlara hırlıyor.
Beynim zaptedilmiyor, söyle diye zorluyor,
Yürekteki siniri geriyorum habire.

Kim bilir, kim denetler tesisleri, üsleri?
Vatan koruyanların neden çıkmaz sesleri?
Kursakta kalmalıdır bölücü hevesleri,
Yurdum insanlarını sarıyorum habire.

Malatya'da Patriot; vatan nerde, seven kim?
Kullanan Avrupalı, ABD'li; öven kim?
Vatanı sevenleri zindanlarda döven kim?
Hergün bir labirente giriyorum habire.

Uyursak sabah olmaz, ışık olmalı tasan,
Karanlıkta çok olur senin üstüne basan.
Seçenek sunulursa kalkar bu karabasan.
Ben hep aynı kaniya varıyorum habire.

Ortalığı şöyle bir çekip çeviren olsa,
Diktatör korkuluğu yıkıp deviren olsa,

Halka umut tohumu saçıp savuran olsa,
Ben züğürt tesellisi veriyorum habire.

Atatürk'ün yolundan ışığa varılmalı,
Adaleti işletip yaralar sarılmalı.
Demokrasi yoluyla hesaplar sorulmalı,
Ben hâlâ umudumu koruyorum habire.

Ben bir Nevzat olarak, biraz ben, biraz benim.
Doğruya taraf isen, bil ki ben de sendenim.
Sen yanımda olmazsan, gücüm nedir ki benim?
Gördüğüm kötülüğü yeriyorum habire.

Nevzat Dağlı

Osmanlıca Üzerine Düşünceler

Türk dili yeter bize Yunus Emre anlarız,
Osmanlıca, öykünen dillerin dili olsun.
Pir Sultan Abdal ile Karacoğlan dinleriz.
Osmanlıca, Sadabat hallerin dili olsun.

Karamanlı Mehmet Bey, ne demişti bir zaman,
'Türkçe konuşmayana sakın vermeyin aman.'
Osmanlıca hayranı yandıkça çıktı duman,
Onlardan geri kalan küllerin dili olsun.

Anlamadan okuyan kendinden ilham alır,
Dil döner belki ama, cahillik baki kalır.
Osmanlıca cazip dil, melezler güzel olur,
Saraylara yakışır, kulların dili olsun.

Muktedir efendimiz dostlarını çağırısın,
Alev Alatlı yazsın, Yavuz Bingöl çığırısın.
Sarayın bahçesinde Hülya Avşar bağırısın.
Her zaman yediveren güllerin dili olsun.

Hamile kadınlardan utananlar konuşsun,
Cemaat alimlere Osmanlıca danışsın.
Dilleri gide gide Arapçaya dönüşsün,
Beraberce yürünen yolların dili olsun.

Osmanlıca meftunu, hakkından gelip usun,
Arapçayı, Farsçayı, Türkçe ile dokusun.
Name yazsın ulema, efendisi okusun,
Arkaları yalanmış pulların dili olsun.

Nevzat'ın dili değil, Atatürk öyle dedi,
Okullarda çocuklar Osmanlıca sevmeydi.
Ben merak etmiyorum, kimler ne haltlar yedi,
Tarihin boşadığı dulların dili olsun.

Nevzat Dağlı

Oyumuz Bizden Hesap Sorar

Demokrasi oysa sandığa giden,
Tuttun ise oyun davacı olur.
Yalan söylemişse oy talep eden,
Yuttun ise oyun davacı olur.

Seçim zamanında kokla havayı,
Düşünme sakın sen taşı, tavayı.
Küçük çıkar için boş bir davayı,
Güttün ise oyun davacı olur.

Soyguna dur demek için hukukla,
Bilinçli seçim yap, olma sen kukla.
Tarikat şeyhinden gelen buyrukla,
Attın ise oyun davacı olur.

Yurttaş olan insan olmasın tebaa,
Özgür olmak için bütün bu çaba.
İnatla davranıp oyunu heba,
Ettin ise oyun davacı olur.

Namus verilirse ucuz pahaya,
Sen nasıl bakarsın güneşe, aya.
İki kilo şeker, bir paket çaya,
Sattın ise oyun davacı olur.

Kanar isen birkaç torba kömüre,
Karalar sürersin kalan ömüre.
Aldanarak rüşvet denen çamura,
Yattın ise oyun davacı olur.

Yıllarca inledin iş diye diye,
Ne hükümet verdi, ne belediye.
Gözünü boyarsa haram hediye,
Tattın ise oyun davacı olur.

Beleş erzak girdi diye kilere,
Boyun uzatırsan dinci yulara;
Sonra sele düşüp, derin sulara,
Battın ise oyun davacı olur.

Dini kullananı adam sandıysan,
Sarığa, türbana, şıha kandıysan;
Tarikat uğruna nara yandıysan,
Tüttün ise oyun davacı olur.

Saltanat tahtına olursan ayak,
Hak istediğinde hakkındır dayak.
Alkışla hırsıza yapmışsan kıyak,
Yettin ise oyun davacı olur.

Elinden alırken zalim işini,
Sen hala izlersen onun peşini;

Kendinin yanına bir de eşini,
Kattın ise oyun davacı olur.

Onlardan uzak dur, kan emiyorsa,
İşçi, köylü, memur, halk demiyorsa;
Oy verdiğin sana benzemiyorsa,
Zittin ise oyun davacı olur.

Umudunu koru, gelmesin dize,
Çalışır, çabalar çıkarsın düze.
Birkaç palavraya, hamasi söze,
Fittin ise oyun davacı olur.

İyi bak ne yaptı yerel yönetim,
Çalmaya, çırpıma var mı denetim?
Ağlıyorsan icra diye senetim,
Bittin ise oyun davacı olur.

Sorumluysan çocuğundan, eşinden,
Uyan artık kabus gibi düşünden.
Ayrılmayıp baronların peşinden,
Gittin ise oyun davacı olur.

Ahmet, Rıza, Oktay, Melahat, Raif,
İyi seçmezsen, olmazsın naif*.
Sandığa gitmeyip bir yerde keyif,
Çattın ise oyun davacı olur.

Oy veren halkına karınca deyip,
Boycot yapmış isen ne büyük ayıp.
Çırcır böceğini önderin sayıp,
Öttün ise oyun davacı olur.

Sandığa sahip çık oy çalınmasın,
Üçkâğıt açana boş kalınmasın.
Oy toto oynayıp pay alınmasın,
Üttün ise oyun davacı olur.

Nevzat aday değil, halktan bir kişi,
Sakin başka yöne çekmeyin işi.
Yanlış prizlere oy denen fişi,
İttin ise oyun davacı olur.

- Naif: Saf, temiz, huzurlu

Nevzat Dağlı

Ozan İsmail Ünlü'nün Ardından

Çocukluk arkadaşım, ozan yoldaşım idi,
Türküler besteleyen, yazan yoldaşım idi.
İsmail Ünlü dostum yolu erken bitirdi.
Sevgiyi yüreğinde süzen yoldaşım idi,

Karaman Gazalpa'da anılar dizi dizi,
Kale İlkokulu'nda tanıklar ikimizi.
Kale'de top oynadık, çok türküler söyledik,
Kardeşlik sevgisinde bulurduk kendimizi.

Sazı sanki okuldu, öğretti dualandı,
Türkü seven dostları yanında yuvalandı.
Bana dünyalar verdi, dostluğunu gösterdi,
Şiirim türkü oldu dilinde havalandı.

Sevgili İsmail'im, türküler öksüz şimdi,
Türkü seven filizler kaldılar köksüz şimdi.
Neşet Ertaş kavuştu özlediği sesine,
İki üstad bir oldu, kaynaştı eksiz şimdi.

Nevzat'ın dünyasından bir mum daha eksildi,
Karanlık memnun şimdi, yine bir ışık sildi.
Nurlarla aydınlandı ozanların ahreti,
Sazıyla, nefesiyle bir ışık daha geldi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ozanlardan İsteğim

Ozansan sen doğruları,
Dizmelisin korkusuzca...
Halkı soyan uğruları*,
Üzmelisin korkusuzca...

Atatürk'ün hep izinde,
Yürü güç varken dizinde.
Çağdaşlığın denizinde,
Yüzmelisin korkusuzca...

İzleyerek âlimleri,
Öğren gerçek bilimleri.
Sazla, sözle zalimleri,
Ezmelisin korkusuzca...

Düşünmek en temel haktır,
Susan, zulme müstehaktır,
Yazmak, bir tür yaşamaktır,
Yazmalısın korkusuzca...

Sazla, sözle gerip yayı,
Okla çıksın inden ayı.
Sahtekârda karizmayı,
Çizmelisin korkusuzca...

Söz ederek hep dertlerden,
Tepki bekle tüm fertlerden.
Yiğitleri namertlerden,
Süzmelisin korkusuzca...

İpten kurtar boyunları,
Uyandır tüm koyunları.
Tezgâhlanan oyunları,
Bozmalısın korkusuzca...

Sen kurarsın ak yarını,
Buna harca tüm varını.
Karanlığın mezarını,
Kazmalısın korkusuzca...

Emeği çalan hırsıza,
Haddini bilmez arsıza,
Din alıp satan nursuza,
Kızmalısın korkusuzca.

Kötüyü yer, öv iyiyi,
Saza uydur düşünceyi.
Yakıştırap kafiyeyi,
Düzmelisin korkusuzca.

Sözün düşsün dost dillere,
Yürek bağlansın tellere.

Sevgi ile gönüllere,
Sızmalısın korkusuzca...

Bu yurt bizim; Anadolu,
Her yer üzgün ana dolu.
Halkı boğan zalim kolu,
Çözmelisin korkusuzca...

Bizim Doğu, bizim Batı,
Bizim Kuzey, Güney hattı.
Nevzat size hatırlattı,
Gezmelisin korkusuzca...

Uğru: Hırsız.

Nevzat Dağlı

Öfkeli Nutuk

Öfke bir sanattır nutuk atmakta,
Konuşur, haykırır kızarım ulan!
Dilimin altında jilet yatmakta,
Keyfimi kıranı çizerim ulan!

Demokrasi varsa, önce bana var,
Sürüyü bozmasın üç asi davar.
Bir küfür ederim tenkidi savar,
Bir sözle fiyaka bozarım ulan!

Gastede, dergide kadın soymayın,
Sonra yolunuza döşerim mayın.
Halk beni seviyor, karşı koymayın,
Muhelif olanı ezerim ulan!

Rahleyi tedriste yapmışım ilim,
Sözümü tutmalı her tür eğilim.
Mürekkep yaladım cahil değilim,
Adımı alınına yazarım ulan!

Öyle çalarsanız tencere, tava,
Canımız sıkılır, bozulur hava.
Benden olanları getirir tava,
Onlarla birlikte azarım ulan!

Ak demokrasinin anla farkını,
Susmazsan bozarım senin çarkını;
Başınıza yıkar gezi parkını,
Bu parkta yalnız ben gezerim ulan!

Sökmez öyle bana fener, çarşısın,
Ya benden olursun ya da karşısın.
Küpümde hıyarsan, sen bir turşusun,
Benden olmayanı süzerim ulan!

Benim için ölen en has yiğittir,
Bana karşı çıkan sokakta ittir.
Bazı haşereleler yararlı bittir,
Zararlı olanı sezerim ulan!

Unutma Sivas'ta ölüp yananı,
Unutma sokakta dökülen kanı.
Alıp gitmez isen burdan ananı,
Harama uçkuru çözerim ulan!

Akıllı olanlar hep beni över,
Ben yandaş olana veririm değer.
Bir had bilmez beni üzerse eğer,
Ben onu bin defa üzerim ulan!

Başıma kakılmaz geçmişte kalan,
Unutma üstüne yürüyor plan.

Biri derse benim sözüme yalan,
Ağı torba gibi büzerim ulan!

Ortadoğu bana göredir tam da,
Hükmüm yürümeli Bağdat'ta, Şam'da.
Yiğit gerektiği her bir ortamda,
Çöl rüzgârı gibi tozarım ulan!

Karşıma alırım yedi düveli,
Kafam, kalbim, dilim küfür sıvalı.
Adam mı vardı ki benden evveli,
Tarih gömülecek mezarım ulan!

Hatip bozuntusu, siyasi hurda,
Bir küfür ederim kalırsın zorda.
Kör testere gibi zırlama orda,
Adamı biçmede hizarım ulan!

En başa geçerek tek duracağım,
Karşıma geçene hep vuracağım.
Elbette gücümü artıracacağım,
Yetki sınırından bizarım ulan!

Kimde var kalitem, kimde kıratım?
Asalet yansıtır benim suratım.
Adam gibi ölmek olsun fitratım,
Madamlara değsin nazarım ulan!

Soysuzlar, boysuzlar olamaz milli,
Onlar kadro dışı kalsın temelli.
Çürümeye mahkûm her uzun dilli,
Onlara kapalı pazarım ulan!

Layıksam makamın en üst katına,
Elbette binerim devlet atına.
Tahammül edemem elin itine,
Ben kapımdakinden bezerim ulan!

Gözünden tanırım her bir hayini,
Memur ise çıkar şarka tayini.
Yaşa varol olur yandaş ayini,
Yuh çeken olursa yüzerim ulan!

Ozan bozuntusu beni taşlarsa,
Aklı sıra güya sözle haşlarsa;
Laflar sokuşturup kusur işlerse,
Uygun kafiyeyi düzerim ulan!

Benden korksun artık bütün sapıklar,
Kaçarken kıcına değsin topuklar.
Yakaladığımı yerde tepikler,
Üstüne çıkarım, uzarım ulan!

Beğenmeyen gider, beğenen kalır,
Dik başlı olanlar dersini alır.
Haklıymış, haksızmış bana vız gelir,
Getirtir karşıma dizerim ulan!

Sıkıntı vermeyin, olmayın illet,
Benden olmazsanız hakkınız zillet.
Ben arşılaya almışım bilet.
İcap edince de cozarım ulan!

Kemalmış, nevzatmış bana ne yahu,
Biat etmiyorsa asidir ruhu.
Taciz eden varsa bizim güruhu,
Acımam kabrini kazarım ulan!

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Öfkesiz Nutuk Herşey Güzel Olacak

Siyaset bir kumardır sevgili vatandaşlar!
Ütersem iş bitecek, her şey güzel olacak.
Devletin malı deniz, kazanç satmakla başlar,
Satarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

İşçi benim kardeşim, memurlar arkadaşım,
Köylünün anasına feda olsun bu başım.
Emekli ağladıkça boğazdan geçmez aşım,
Yutarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Gözdesiyim çok şükür tüm İslam aleminin,
Yazdığına kanmayın münafık kaleminin.
Dümenine yaklaştım devlet denen geminin,
Tutarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

İstanbul'da padişah görmek istiyor ümmet,
Bu da olur inşallah, Rabbim ederse himmet.
Dolmabahçe Sarayı bana olunca zimmet,
Yatarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Saltanatı kuralım, gerçekleşsin bir rüya,
Allah'ın nimetini yiyelim doya doya.
Düşmanların hayali beni kaybetmek, güya,
Yitersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Ben gidersem bu devlet çatır çatır yıkılır,
Enkazın üzerine baykuş gibi çıkılır.
Tek devleti kurarken nasıl benden bıkılır?
Kotarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Muhalifler boş çuval, dik durmuyor gördünüz,
Bir yerimde kıl olmak olsun dünya derdiniz.
Her yere beni dikin, benle dolsun yurdunuz,
Bitersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Adalet bize engel, söylemiştim kaç kere,
O yüzden icraatta veriyoruz çok fire.
İstedğim hakimi, uygun gördüğüm yere,
Atarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Kuvvetler ayrılığı kudreti törpülüyor,
Bürokrasi, gücümün üstüne örtülüyor.
Tek adam ağırlığı hukukla tartılıyor,
Yetersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Suç işleyen bizdense vermem adamlarımı,
Ben onlara borçluyum muktedir iktidarımı.
Muhalif kart beğensin kırmızı mı, sarı mı,
İtersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Gücüme paralel var, bu içimde his gibi,
Dünkü omuzdaşlarım sanki bana küs gibi.

Ben onların burnunda bayıltan bir mis gibi,
Tütersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Haşhaşın darbeciler sarmışsa her yanımı,
Helâl mi edeceğim onlara ben kanımı?
İnlerinde gösterip bir de baykuş yanımı,
Ötersem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Ohal bu hal demeyin, halinize şükredin,
Başa bela sarmazsa, dilinize şükredin.
Ampulünüz yanarsa, telinize şükredin,
Nötürsem iş bitecek, her şey güzel olacak.

Fiili durum ile gücüm ucsuz bucaksız,
Gelin benim yanıma kalmayın siz kucaksız.
Bahçeli bir devletle işi kurtsuz, böceksiz,
Götürsem iş bitecek, her şey güzel olacak.

İnternet bana düşman, yok feyisbuk, tivittir,
Hangi demokrat olsa bu durumda kıvırtır.
Çapulcunun gözüne, biber gazı savurtur,
Batarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

İşsiz kalıyor mu bak, bize yakın çocuklar?
Danışman, gazeteci, armatör olanı var.
Onların yanlarına akıllı tenkit savar,
Katarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Sevgili vatandaşım elini bana uzat,
Berâber yürüyelim, olmasın hiçbir tezat.
Bir gün yazdıklarına pişman olâcak Nevzat,
Çatarsam iş bitecek, her şey güzel olacak.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Öğretmene Kalkan Eller Kırılsın

Öğretmene söven, vuran kahrolsun,
Öğretmene kalkan eller kırılsın.
Onu ezen, onu kıran kahrolsun,
Öğretmene kalkan eller kırılsın.

Hak ister öğretmen, ona çok mudur?
Düşündün mü onun karnı tok mudur?
Şende izan, vicdan, insaf yok mudur?
Öğretmene kalkan eller kırılsın.

Aydınlatmak için yanıyor onlar,
Şeni insan diye tanıyor onlar.
Öğrenen saldırmaz sanıyor onlar,
Öğretmene kalkan eller kırılsın.

Atatürk fikrini yaymak isterler,
En öne bilimi koymak isterler.
Hak, hukuk, adalet saymak isterler,
Öğretmene kalkan eller kırılsın.

'İrfan Ordusu'nda yara sarılsın,
Öğretmen kıyandan hesap sorulsun.
Ne kurşun sıkılsın, ne cop vurulsun,
Öğretmene kalkan eller kırılsın.

Bilinç günü olsun Yirmidört Kasım,
Devlet öğretmene olmasın hasım.
Kalmasın üzüntüm, tükensin yasım,
Öğretmene kalkan eller kırılsın.

Nevzat öğretmendir, duyun sözünü,
Öğretmek sevdası sarmış özünü.
Karanlık maşaya dikti gözünü,
Öğretmene kalkan eller kırılsın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Öğretmenlerime Saygıyla

Okur, yazar olduk, hayatı bildik,
Bilgiler verdiniz siz öğretmenim.
Bilimin yolunu sizinle bulduk,
Her yerde vardınız siz öğretmenim.

Sizin yanınızdı sevginin dibi,
Yavrunuz bildiniz şeni, garibi.
Bir anne, bir baba, bir kardeş gibi,
Bizleri sardınız siz öğretmenim.

Maharet verdiniz her elimize,
Türkçe sevdirdiniz hep dilimize.
Aydınlığa giden her yolumuza,
Işıklar serdiniz siz öğretmenim.

Karanlıkta yanan fener oldunuz,
Güçlüğü sabırla yener oldunuz.
Mum gibi eriyip yanar oldunuz,
'Can feda' derdiniz siz öğretmenim.

Öğrettiniz bize şarkı ve türkü,
Kültürle donandık tanıdık Türk'ü.
Özgürlük deyince hep Atatürk'ü,
Bizlere sordunuz siz öğretmenim.

İlmi, irfanı hür nesil sizindir,
İnsan yaratmada usûl sizindir.
Aydınlatma işi asıl sizindir,
Işığı gördünüz siz öğretmenim.

Oldunuz ülkenin ilk sorumlusu,
Bilimle terbiye ettiniz usu.
Mutlu etmek için bütün ulusu,
Çok beyin yordunuz siz öğretmenim.

Atatürk izinde koşardınız siz,
Gerçeğin peşine düşerdiniz siz.
Nevzatlar yetişti, başardınız siz,
Dünyalar kurdunuz siz öğretmenim.

Nevzat Dağlı

Ölümle Şakalaşma

Alışmış dizimizi dövmeye,
Yaşamaktan bıkar bıkar ölürüz.
Elimiz varmıyor yarı sevmeye,
Gözlerine bakar bakar ölürüz!

El bizi ölüme sevdalı sanır,
Hasım birbirini morglarda tanır.
Eğlenirken silahları kuşanır,
Sağa sola sıkar sıkar ölürüz.

Kan davası güder, çalım satarız,
Bir söz için al kanlara batarız.
Yaz gecesi dam üstünde yatarız,
Uykudayken sakar sakar ölürüz.

Töre çalar bizde ölüm marşını,
Kesiverir ekmeğini, aşını.
Ya baba ya kardeş sıkar kurşunu,
Boynumuzu büker büker ölürüz.

Lağım suyu ile bahçe sularız,
Meyveden, sebzeden zehir yalarız.
İnşaatta malzemedden çalarız,
Üstümüze yıkar yıkar ölürüz.

Planları bozar, ranta taparız,
Dere yatağına evler yaparız.
Su yolunu duvar ile kaparız,
Kanalları tıkar tıkar ölürüz.

Depremler yaşarız belli faylardan,
Düşerek ölürüz attan, taylardan.
Treni çıkarır bozuk raylardan,
Yolcuları döker döker ölürüz.

Yüzme bilmeyenler denize atlar,
Çahil sporcunun yüreği çatlar.
Önlemsiz madende grizu patlar,
Galeriler çöker çöker ölürüz.

İneriz kuyuya gaz dolu dibi,
Maskesiz olanın şaşar habibi.
Koçları izleriz koyunlar gibi,
Arkasından akar akar ölürüz.

Obez olanların yaşı dokuzda,
Tansiyon yükselir daha otuzda.
Gözümüz kalır hep şekerde, tuzda,
Yemeklere eker eker ölürüz.

Aksilik dostumuz katkısı şaşmaz,
Kaza olsa cankurtaran ulaşmaz.

Sanılır ki Türk'e aids bulaşmaz,
Nataşa'dan söker söker ölürüz.

Yaşamak korkaklık, ölmek utkumuz,
Yağlı urgan olur boyun atkımız.
Trafik ölümü büyük tutkumuz,
Toplu toplu, teker teker ölürüz.

Ayrılmayız ölüm bizi kenetler,
Çözüm ölüm, ödenmezse senetler.
Gaz tüpünü ateş ile denetler,
Evi, barkı yakar yakar ölürüz.

Beladan korkmayız gözümüz kara,
Ölümden buluşur zengin, fakara.
İçki öldürmezse çare sigara,
Dumanını çeker çeker ölürüz.

Kuralı çiğneriz Hac'ca başlarken,
Şeytana uyarız şeytan taşlarken.
Bizden olmayanı itip dışlarken,
Dostu peşe takar takar ölürüz.

Erkeklik taslamak milli bir gurur,
Hayat hep bu minval üstünde durur.
Düğün gecesinde gelini vurur,
İntiharla bekâr bekâr ölürüz.

Siyaset üstüne din sosu döker,
Cezbeye gireriz hep teker teker.
'Adam gibi ölmek' özlemi çeker,
Şam yolunda şeker şeker ölürüz.

Yeter Nevzat kara mizah bu fasıl,
Vatan için ölmek yiğitlik asıl.
Dünün şehitleri ölmüşse nasıl,
Bizde öyle çıkar çıkar ölürüz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Örnek Kemalist Kimliği Bülent Ecevit Örneği

Çağdaş medeniyet ile yarışı,
Bilimden güç alıp izleyen O'dur.
Dünyada barışı, yurttta barışı,
Yürekte isteyen, özleyen O'dur.

Çalışan köylünün terini gören,
Örgütlü memurun kalbine giren,
İşçiye sendikal özgürlük veren,
Emeğin hakkını gözleyen O'dur.

Dertliyi tanıyan, yoksulu bilen,
Acıyı bölüşen, gözyaşı silen,
Şevinci paylaşıp gözleri gülen,
Öfkeyi sabırla gizleyen O'dur.

Emperyalist güce hesaplar soran,
Mazlum ulusların yanında duran,
Zulme isyan için beynini yoran,
Vicdanı derinden sızlayan O'dur.

Kıbrıs Türklerini koruyan O'dur,
Mazlumun derdine yarayan O'dur,
Savaşla barışı arayan O'dur,
Umudu teriyle tuzlayan O'dur.

Laikliğe karşı tertibi bozan,
Halk için düşünüp, halk için yazan,
Kendisi çalmayan, hırsıza kızan,
Çıkar düşkünü yozlayan* O'dur.

Kendi sevdasını açıp ellere,
Örnek oldu aşkı öven dillere.
Sevgi ateşini tüm gönüllere,
Asilce taşıyan, közleyen O'dur.

Nevzat'ın gerçeği açmak niyeti,
Gördü Kemalist'i dünya heyeti.
Demokrasi için her 'vesayeti',
Reddedip pürüzü düzleyen O'dur.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Yozlamak: Bağ ve bahçelerde işe yaramayan filizleri ayıklamak.

Nevzat Dağlı

Övün Evladım

Baban devrimciydi, boyun eğmedi,
Bu yüzden çok zulüm gördü evladım.
Halkının malına eli değmedi,
Buldukça halkına verdi evladım.

Yazardı, halkının derdini yazdı,
Çalmadı çırpmadı, geliri azdı.
Bir tek eğlencesi elinde sazdı,
Umutla telleri gerdi evladım.

Hak savunmak için hukuk okudu,
Hep inceeledi, ince dokudu.
Paragöz değildi, gözü tok idi,
Dostlarla doluydu ardı evladım.

Doktordu köylerde sağlık taradı,
Devlet maaşıydı bir tek iradı.
Yoksulun derdine çare aradı,
Gariban yarası sardı evladım.

Kamu işçisiydi işinden oldu,
Giyimden, kuşamdan, aşından oldu.
Vurdular gözünden, kaşından oldu.
Bu yüzden lakabı kördü evladım.

Mühendisti baban, köprüler yaptı,
Ne köşeler döndü, ne makam kaptı.
Ne yolsuzluk yaptı, ne yoldan saptı.
Size alını açık vardı evladım.

Dolarlar, Örolar kalmadı sana,
Kitaplar mirastır atma yabana.
Aşıktı, tek eşti annen babana,
Asla düşünmedi dördü evladım.

Alın teri döktü, sokak süpürdü,
Ne kızdı kimseye ne de köpürdü.
Ne ocak söndürdü, ne defter dürdü,
Yuva yaptı, duvar ördü evladım.

Doğuda öğretmen oldu bir zaman,
Terörist yobazlar vermedi aman.
Asker olanların halleri yaman,
Bedeni vatana serdi evladım.

Babanın yüzünde maden karası,
Babanın kalbinde evlat yarası;
Babanın tek derdi ekmek parası,
Kendini bu yolda yordu evladım.

Baban emekçiydi, küçük esnaftı,
Hileyi bilmezdi, yüreği saftı.

Beklediği tek Şey kusura aftı,
Sermayesi akan terdi evladım.

Babana birçok kez kuruldu kumpas,
Ne bir kir bulaŐtı, ne tuttu bir pas.
Arayıp resmini duvarına as,
Şehit listesinde vardı evladım.

Yobazdan, bölenden olmazsan ırak,
Gider sömürene olursun çırak.
Her baba babadır, ırkını bırak,
Türk ile kardeŐtir kürdü evladım.

Baban türkü oldu Şimdi dillerde,
Baban nağme oldu Şimdi tellerde.
Baban emekçiydi yaban ellerde,
Yürekten özlërdi yurdu evladım.

En doğal hakkındır övün babanla,
Hırsızdır diyen yok, değerini anla.
Ne babalar gördük elinde kanla,
Her zaman mazluma vurdu evladım.

Anneler, babalar en yüce değer,
Övgüyü çok eksik yapmışım meğer.
Nevzat önlerinde başını eğer,
Doğruyu yazmaktır derdi evladım.

Nevzat Dağlı

Öylesine Öğütler (2)

Kılavuzu karga olanlara...

Sana yol gösterenler kimdir biliyor musun?
Geçmişlerine dönük bilgi alıyor musun?
Verdikleri akılla yönü buluyor musun?
Bataklığa girmişsen onlara güven olmaz,
Rehberin karga ise burnun b..... kurtulmaz.

Kimler bunlarla abat, kimler berbat oldular?
Bunlar kimlerle içti, kimle namaz kıldılar?
Kimlere dost görünüp, sonra birden sildiler?
Bugün sana yağ çeken yarın selamın almaz,
Rehberin karga ise burnun b..... kurtulmaz.

Bugün gücün yerinde, sende nema gördüler,
O nedenle çevreni böcek gibi sardılar,
Yalanarak yanına hemen postu serdiler.
İşler kötü giderse bunlar yanında kalmaz,
Rehberin karga ise burnun b..... kurtulmaz.

İktidar sende iken, elinde silah gibi,
Gazabınla överler, sanki bir ilah gibi.
Şu sözleri unutma; 'ah, tuh, vah, eyvah' gibi,
Yarın kazık yiyince dilin arayıp bulmaz,
Rehberin karga ise burnun b..... kurtulmaz.

Meyve veren ağaçken dalına yapışırlar,
Altında pusu kurup düşeni kapışırlar.
Bir baltaya sap olmaz, cangılda apışırlar
Çevreni ayırık sarsa bunlar eğilip yolmaz,
Rehberin karga ise burnun b..... kurtulmaz.

Seni ak pak ederler, dostunu karalarlar,
Seni yalnız bırakıp kalbini yaralarlar.
Seni eleştirene küfürü sıralarlar;
Rakibe sövüp saymak seni değerli kılmaz,
Rehberin karga ise burnun b..... kurtulmaz.

Çoluk çocuklarını kayıtlar fişler bunlar,
Bütün yaptıklarını bir yere işler bunlar.
Yarın düşersen yere başını dişler bunlar;
Canını acıtarak tuttuğu yeri salmaz,
Rehberin karga ise burnun b..... kurtulmaz.

Velev ki parlak olsun, saçında jöle olsun,
İster senin kapında sadık bir köle olsun,
Hatta kefen giyerek yolunda öle olsun;
Şunu bil ki seninle küçük çukura dalmaz,
Rehberin karga ise burnun b..... kurtulmaz.

Bir daha gözden geçir sakın sakın durumu,
Kimlerle zora soktuğun yönettiğin kurumu.

Ellerine iyi bak, hortum mu var boru mu?
Sömürgeñler utanmaz, cepleri kolay dolmaz,
Rehberin karga ise burnun b..... kurtulmaz.

İşler kötü gidiyor, alâmetler belirdi,
Dünkü uysal koyunlar, birdenbire delirdi.
Dayın seni sevseydi haklarından gelirdi,
Felaket sessiz gelir, çanlar her zaman çalmaz,
Rehberin karga ise burnun b..... kurtulmaz.

Nevzat aylak öğütçü, rehber değil, unutma,
Keyif senin, sözünü, ister tut, ister tutma.
Karga güvercin olur, dikkat et bunu yutma,
Tüyünü boyar bunlar, yıkasan bile solmaz,
Rehberin karga ise burnun b..... kurtulmaz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Öylesine Öğütler 1

(Fark etmez)

Senin için kofsa sunduğum görüş,
Katılsan fark etmez, katılmasan da...
İsterim atılıp doğruya eriş,
Atılsan fark etmez, atılmasan da...

Adın hortumcuysa elin dilinde,
Makamın yâr olmaz istikbalinde.
Soyguna çıkmışsan fener elinde,
Tutulsan fark etmez, tutulmasan da...

Namusu kiraya vermişsen eğer,
Yüzüne gülenler ardından söger.
Onura biçmişsen pazarda değer,
Satılsan fark etmez, satılmasan da...

Herkes geçer senden, döner kapıysan,
Ağaç hain görür, balta sapıysan.
Sen girdapta dönen saman çöpüysen,
Yutulsan fark etmez, yutulmasan da...

İşinde gücünde yolsuzluk varsa,
Hırsız dostun olur, birşey umarsa.
Alışın, verişin hepten kumarsa,
Ütülse fark etmez, ütülmesen de...

Geriye götürmek için bu çağı,
Rastgele oyma sen çıktığın dağı.
Mutlaka kayarsın yokuş aşağı,
İtilsen fark etmez, itilmesen de...

Nevzat uyardı bak, demedi deme,
Azıya alanlar, aldırılmaz game.
Küfür eder isen bizim söyleme,
Çatılsan fark etmez, çatılmasan da...

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Öylesine Öğütler 3

Öyle celâllenip "tu" deme bize,
Yanında yağ çekip gezene tükür.
Baskıyla, tehditle gelmeyiz dize,
Zulme methiyeler düzene tükür.

Ağzıyla söyledi; fişleyen sizde,
Haramı iştahla dişleyen sizde,
Recep'le Nebi'yi eşleyen sizde,
Önünüze kuyu kazana tükür.

Türk ulusundanız, Atatürk önder,
Bunu bilmiyor mu izansız kindar?
İstersen kanımı tahlile gönder,
Yeter ki insanı ezene tükür.

Karanlık, sevmezmiş mumcuyu, mumu,
Zalimce ezermiş fırsat buldumu.
Takiyye yaparmış zorda kaldımı,
Bunları unutan sazana tükür.

Fenerle soyanı gözden kaçırma,
Adalet vurup dipten göçürme.
Ardından gaz verip şeyhi uçurma,
'Ben oldum' diyerek azana tükür.

Hukukun başında haklılık gelir,
İnsanlar, kurumlar hakla yücelir.
Savcılar, hakimler bunları bilir,
Adalet içine sizana tükür.

Yuh! olsun, haksıza arka çıkana,
Yiğide alçakça yafta takana.
Kurunun yanında yaşı yakana,
Suçsuz insanları üzene tükür.

Emek sömürüsü sosyal yaradır,
Şatanın savanın derdi paradır.
İşçiyi zorlama gözü karadır,
Ekmek davasına kızana tükür.

Haramlar akarsa hep oluk oluk,
Cehenneme gider kutsal yolculuk.
Birlik bütünlükte kesildi soluk,
Ulusal bağları çözene tükür.

Nevzat gerçek söyler göze bakarak,
Halka yol gösterir öne çıkarak.
Sen, halkın içine nifak sokarak,
Sinsice huzuru bozana tükür.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Nebi: Peygamber

Nevzat Dağlı

Öylesine Öğütler 4

Utanma heveslilerine...

Utanmak iyidir, haz verir bize,
Yanında yağ çekip gezenden utan.
Baskıyla, tehditle gelmeyiz dize,
Zulme methiyeler düzenden utan.

Ağzına dolanan kadın organı,
Sizdeki saplantı, bendeki kanı.
Belaltı sözlerle, sıkma sen canı,
Sözüne dudağı büzenden utan.

Kime yarıyorsa 'mesir macunu',
'Şeyi şey edenler' biliyor bunu.
Sanırım etkisi o malum konu.
Her yerde uçkuru gözenden utan.

Tanrı biliyor ya, için dar gibi,
Açık etmediğin, bir dert var gibi.
Yakıyor aydınlık, kızıl kor gibi,
Yalnız karanlıkta azandan utan.

Kendisi söyledi; fişleyen sizde,
Haramı iştahla dişleyen sizde,
Recep'le Nebi'*'yi eşleyen sizde,
Densizliklerine kızandan utan.

Türk ulusundanız, Atatürk önder,
Bunu bilmiyor mu izansız kindar?
İstersen kanımı tahlile gönder,
Dinle, ırkla insan ezenden utan.

Karanlık, sevmezmiş mumcuyu, mumu,
Zalimce ezermiş fırsat buldumu.
Takiyye yaparmış zorda kaldımı,
Bunları unutan sazandan utan.

Fenerle soyanı gözden kaçırma,
Adalet vurup dipten göçürme.
Ardından gaz verip şeyhi uçurma,
'Ben oldum' diyerek gezenden utan.

Hukukun başında haklılık gelir,
İnsanlar, kurumlar hakla yücelir.
Savcılar, hakimler bunları bilir,
Adalet içine sizandan utan.

Verdikçe vermişti Yüce Yaradan,
Adalet sendense övdün sıradan.
Damadı kurtardın aktan, karadan,
Elinde saklanan kozundan utan.

Yuh! Olsun; haksıza arka çıkana,
Yiğide alçakça yafta takana,
Kurunun yanında yaşı yakana;
Suçsuz insanları üzenden utan.

Emek sömürüsü sosyal yaradır,
Şatanın savanın derdi paradır.
İşçiyi zorlama gözü karadır,
Hakkı insafsızca süzenden utan.

Haramlar akarsa hep oluk oluk,
Cehenneme gider kutsal yolculuk.
Birlik bütünlükte kesildi soluk,
Ulusal birliği çizenden utan.

Özgül ağırlıklar düşerse yere,
Sürüne sürüne gidecek nere?
İnsanlık adına düşün bir kere.
Onurdan, vicdandan, izandan utan.

Kahkahada değil, özdedir iffet,
Kadınlık onuru en büyük saffet.
Sen önce hırsızın yanından defet,
Karizmanı çizip tozandan utan.

Direğe tırmanan kedidir kedi,
Gördük trafoda ne haltlar yedi.
Patron bile sana 'yeter be' dedi,
Kısa kes artık da, uzundan utan.

Terörist savunup, itibar diyen,
Saygı beklemesin bizden katiyen.
Şecaat arz edip, sirkat söyleyen,
Eşinden, oğlundan, kızından utan.

Ey! Kozmik kapıya levyelik yapan,
Paralel yollarda itibar kapan,
Mazlumunu ezerken güçlüye tapan,
Sende yürek varsa sızından utan.

İktidar sarhoşu olup sapıtan,
Gülenle dost olup gülüp sapıtan;
Ağlamaya bir yol bulup sapıtan,
Verdikçe verirken nazından utan.

Yine süttten çıkmış ak kaşık oldun,
Kandırıldık deyip çıkar yol buldun.
Bak işte sonunda çok yalnız kaldın,
Eskiden attığın pozundan utan.

Şımardın iktidar gücüne kandın,
Bazen tükürürdün, bazen utandın,

Dinci saltanatın sürecekle sandın,
Laikliğe karşı tezinden utan.

Kimler olmuş idi Feto'ya yalak?
Gözler gördü bunu, işitti kulak.
Bu seksen milyonu sanma ki salak,
Dönmekte yarışan hızından utan.

Alıştın cukkaya azı yetmiyor,
Haklı eleştiri hoşla gitmiyor.
Edepsiz edepsiz sözün bitmiyor,
Haklıya yönelen sözünden utan.

Nevzat gerçek söyler göze bakarak,
Halka yol gösterir öne çıkarak.
Sen, halkın içine nifak sokarak,
Sinsice huzuru bozandan utan.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Nebi: Peygamber
Not: Bu taşlama, "Tükürme heveslilerine"
adlı taşlamamız temel alınarak yazıldı.
Her ikisi de aynı kapıya çıkıyor.

Nevzat Dağlı

Öylesine Öğütler 5

"Mevzubahis Vatansa..."

Demokrasi yolundan ayrılma kaybolursun,
Paralel sokaklarda başa bela bulursun.
Cinlere inanırsan elbet ahmak olursun;
Sana yardım edecek yine bir Allah kulu,
"Mevzubahis vatansa" kucakla sağı solu.

Yol gösteren bilime vermezsen eğer karar,
Yolculuğun haine, kumpas kurana yarar.
Ne cemaat, tarikat, ne vakıf işe yarar;
Her zaman güçlü destek halkının sevgi kolu,
"Mevzubahis vatansa" kucakla sağı solu.

Doksan yıllık birikim değersiz görülmesin,
Çağdaşığa düşmana payeler verilmesin.
Demokrasi yerine monarşi sürülmesin;
Bu ülke vatansever özgür insanla dolu,
"Mevzubahis vatansa" kucakla sağı solu.

Devlette yetkiliysen liyakata önem ver,
Şeyhin adamlarıyla dolmasın öyle her yer.
Bilgi, emek, dürüstlük olmalı hep kriter;
Yandaşa, yalakaya saçma parayı pulu,
"Mevzubahis vatansa" kucakla sağı solu.

İstihbarat dinciye imamdan emir alır,
Güvenlikçi kinciye zararı sana olur.
Maşa kullanma sakın, karası seni bulur;
Önce sen sokmalısın taşın altına eli,
"Mevzubahis vatansa" kucakla sağı solu.

Allahla aldatanla yolunu hemen ayır,
Dinci şarlatanlardan kimseye gelmez hayır.
Akıllı adamı bul, emrini ona buyur;
Sapığın müritleri ya meczuptur ya deli,
"Mevzubahis vatansa" kucakla sağı solu.

Nevzat muhalif diye dinlemedin sözünü,
Beslediğin kargalar geldi oydu gözünü.
Eğer takip edersen Atatürk'ün izini;
Halkına hizmet için bulursun doğru yolu,
"Mevzubahis vatansa" kucakla sağı solu.

Nevzat Dağlı

Özgecan

Tanımı kolaydır yalın dillerle,
Bir ana kuzusu güldü Özgecan.
Mersin baharında hoyrat ellerle,
Kırıldı, yakıldı, soldu Özgecan.

'Kadın eşit değil' diyen utansın,
Kadının hakkına kıyan utansın.
Erkeği egemen sayan utansın,
Yüzlerden maskeyi aldı Özgecan.

Kahkaha düşmanı ve etekçisi,
Kadını horlayan ve kötekçisi;
Haydi şimdi konuş 'namus bekçisi',
Namusu korurken öldü Özgecan.

Kadına layıkça eğer esaret,
Caniler sistemden alır cesaret.
Yok olur mutluluk, biter meserret*,
Ülkemin matemi oldu Özgecan.

Cinsiyetçi kafa kadından uzak,
Onu 'etek' görür, erkeği 'kazak';
Koyduğu kurallar kadına tuzak,
Alçak bir pusuda kaldı Özgecan,

Nevzatım, sistemi bozamıyorum,
Güce kul olana kızamıyorum.
Sözcükler yetersiz, yazamıyorum,
Gözlerim yaş ile doldu Özgecan.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Meserret: Sevinç

Nevzat Dağlı

Özlem Çözümlemesi

Her gün yüreklere nehirler gibi,
Çağlayıp çağlayıp akıyor özlem.
Bazen de boğuyor zehirler gibi,
Sözleri boğaza tıkıyor özlem.

Hasret yetişiyor vuslat dışında,
Sıla toprağında, gurbet taşında.
Yolculuk bitiyor yolun başında,
Orada karşıya çıkıyor özlem.

Gitmek, kalmak zorsa ön kararıyor,
Şaşkınlık oluyor yön kararıyor;
Karanlık başlıyor gün kararıyor,
Kara bulut gibi çöküyor özlem.

Ölçüye, tartıya, ele gelmiyor,
Bağlıyor kendine sonra salmıyor.
Dertleri veriyor çare bilmiyor,
Öyle garip garip bakıyor özlem.

Beyinde dolaşır, ruhta dolaşır,
Hücreler içine kadar ulaşır.
Kendi hastalığın sana bulaşır,
Yüreği içinden yakıyor özlem.

Kimi zaman zalim cana dokunur,
Bazen rezil eder kana dokunur.
Çektiğin acılar sana dokunur,
İlmek ilmek dertler dokuyor özlem.

Çaba çoğaldıkça kalmıyor efor,
Duygu köreliyor, duyumsamak zor.
Kavuşmak zordaysa başlar anaför,
Girdaba yavaşça çekiyor özlem.

Sabırları yırtar boşa beklemek,
İnsanı avutmaz umut eklemek.
Susmak çare değil, boşa saklamak,
Kendi bildiğini okuyor özlem.

İnsana özgüdür öze güç verir,
Şaire destektir söze güç verir.
Özanda başkadır saza güç verir,
Çiviye çiviyle söküyor özlem.

Beyin yoksul değil, gönül zenginse,
Eğer özlediğin senin denginsen;
Sevgi bağlarında ruhtar dengenise,
Verimli tohumlar ekiyor özlem.

Ayrılmak koşulsa yakınmak ayıp,
Vuslata uzaktan bakınmak ayıp;

Özleme kahırla dokunmak ayıp,
Nevzat'tan soğuyor, bıkmıyor özlem.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Özlem Dizeleri

Hasreti vuslatla birlikte kardım,
Gönlümü yollara, kentlere sardım.
Ya sevdiğim geldi, ya da ben vardım,
Bana üç şehirden ibaret dünya,
Bir Ankara, bir Karaman, bir Konya.

Zamanda, mekanda kalmadı uyum,
Her anda, her yerde özlem doluyum.
Ya yolcu beklerim, ya da yolcuym,
Hergün bir şehire yön verir dünya,
Bir Ankara, bir Karaman, bir Konya.

Doğduğum kent desem, Karaman orda,
Doyduğum kent desem, Ankara burda.
Sevdiğim Konya'da, yakında şurda,
Lakin kavuşmada şaşirtir dünya,
Bir Ankara, bir Karaman, bir Konya.

Yollara düşsek de çok şükür sağız,
Sevdiğimle her duyguya ortağız.
Anlaşıldı, gel gitlere tutsağız,
Bizim için yolculuktur bu dünya,
Bir Ankara, bir Karaman, bir Konya.

Özlemi gidermek, buluşmak şanstır,
Buluşup görüşmek, gülüşmek şanstır.
Bir orda, bir burda, alışmak şanstır,
Nevzat bilet almış, piyango dünya,
Bir Ankara, bir Karaman, bir Konya.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Özlem Dizeleri 2

Sevdiğim şimdi de Eskişehirli,
Geçmeyi bilmeyen günü suçlarım.
Hızlı Tren bile bazen tehirli,
Garlarda uzayan anı suçlarım.

Eskişehir nerde, Karaman nerde.
Konya'ya şimdilik örttük bir perde.
Ankara merkezde, tam orta yerde,
Hasrete yol açan yönü suçlarım.

Gitmeler, gelmeler böyle her hafta,
Ankara, Karaman benim tarafta.
Yolcu bekliyorum öyle ön safta,
Önümü kapatan yanı suçlarım.

Sevenler özleme dayanabilse,
Hayat çekilmiyor böyle değilse.
Ne zaman ayrılık zamanı gelse,
Beynimi zorlayan kanı suçlarım.

Yalnızken uykuya dalıp gidersem,
Keşke düşlerimde vuslata ersem.
'Bekarlık sultanlık' lafı edersem,
Ruhuma ters düşen teni suçlarım.

Gitmeler zorunlu, torunlar için,
Bir yanım sevinir hep için için.
Yakınma dilimde, boşverip geçin,
Nevzat'ta sıkılan canı suçlarım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Özlem Dizeleri 3

`Nur'suz olan `an'ımda bir hüznün sarar beni,
Yatmaktan beziyorum uykusuz gecelerde.
Yârsız geçen günlerin hesabı yorar beni,
Denklemler çözüyorum uykusuz gecelerde.

Gözlerim kapansa da ruhum uykuyu kovar,
Yastığım dostluk etmez, beni başından savar.
Başka bir dünya olur kapandığım dört duvar,
Hayalde geziyorum uykusuz gecelerde.

Anılara dalarım özlem beni yaktıkça,
Albümler oyalıyor, görüntüsü çıktıkça;
Karşımdaki fotoğraf öyle sessiz baktıkça,
Resmini çiziyorum uykusuz gecelerde.

Geçmişte yaşananlar yeni baştan sararsa,
Bir yerde `Nur' belirir, gecelerim kararsa.
Sözcüklere dökülür aşka dair ne varsa,
Sevdami yazıyorum uykusuz gecelerde.

Sözcükler yere batsın, bir değer bulmamışsa;
Bugün tükenmiş ise, yarına kalmamışsa.
Yâr için duygularım bir destan olmamışsa,
Kendime kıziyorum uykusuz gecelerde.

Bak yine uykusuzum, yine O'na sözlerim,
Yârdan ayrı uyku yok, kapanmıyor gözlerim.
O'nu görürüm diye rüyaları özlerim,
Gözümü süzüyorum uykusuz gecelerde.

Nevzat `Nur'la doludur, budur asıl bilmece?
Şiirler yazıyorum `Nur'landıkça her gece.
Kafiye düşürüyor zihnimdeki her hece,
Dizeler diziyorum uykusuz gecelerde.

Nevzat Dağlı

Özlem Dizeleri 4

Yârdan ayrı kaldım özlem başladı,
Hasretin vurduğu zaman göçüyor.
Sabır iş bıraktı, beni boşladı,
Yaralı günlere kapı açıyor.

Sabah güneş doğar hasret akşama,
Gece, yıldızları gömüyor gama.
Umutla beklemek güzeldir ama,
Ara uzadıkça keyfim kaçıyor.

Yârsız geçen anı bağlarım düne,
Geceyi getirdi dargınım güne.
Vuslatın makası açıldı yine,
Gözlerim uykuya kefen biçiyor.

Ben şimdi gurbetten soruluyorum,
Telefon sesine sarılıyorum.
Sabır denizinde yoruluyorum,
Hayale daldıkça içim geçiyor.

Ayrılık ruhuma elem sarıyor,
Gözlerim her yerde yâri arıyor.
Aklım yüreğime emir veriyor,
Zihnim oyalanıp anı seçiyor.

Ben aşkımı elli yıldır tanırım,
Ayrıldıkça yanımdadır sanırım.
Adını andıkça aydınlanırım,
Nur an be an bana ışık saçıyor.

Nevzat yârdan ayrı kaldıkça böyle,
Dert döker fırsatı buldukça böyle;
Gönlü susuzluktan soldukça böyle,
Sevda çeşmesinden ilham içiyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Özlem Dizeleri 5

Neredeyim bilmem yâr yoksa eğer,
Gözlerim dünyayı görse ne fayda;
Elimi uzatsam gurbete değer,
Sıla ellerini verse ne fayda.

Beden Eskişehir, ruh Karaman'da,
Gurbet bir yandadır, sıra bir yanda.
Aydıncık özlerim böyle zamanda,
Ankara beni de sarsa ne fayda.

Özlem denizinde kalınca naçar,
Aydıncık üstünde martılar uçar.
Eskişehir kaçar, Karaman kaçar,
Ankara yerinde dursa ne fayda.

Beklemek kaderse terminal, garda,
Hızlı tren gitmez makul hızlarda.
Ayrılık vurdukça yürek sızlar da,
Umutlar merhemi sürse ne fayda.

Yâr yanımda ise her yer sıladır,
Yâr yanımda yoksa zaman beladır.
Geçmeyen günlerim büyük kaledir,
Nevzat surlarından girse ne fayda.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Özlem Dizeleri 6

Canıma can katan canan gerekse,
Eklessem eklessem seni eklerim.
Sevda taşımaya hamal yürekse,
Yüklessem yüklessem seni yüklerim.

Bahçem cennet olsa mutluyum demem,
Tuba ağacına yer gösteremem.
Karanfil, zambak, gül, reyhan istemem,
Koklasam koklasam seni koklarım.

Ayrılmam yanından iş bana kalsa,
Gözünde yüzerim gözlerim dalsa.
Kalbim bir mücevher kasası olsa,
Saklasam saklasam seni saklarım.

Kendimi suçlarım ben sensiz kalsam,
Umutla dolarım selamlar salsam.
Özlem suçlarının yargıcı olsam,
Aklasam aklasam seni aklarım.

Sensiz rüya görmem, hayal kuramam,
Besinsiz dururum, sensiz duramam.
Derde derman için doktor aramam,
Beklesem beklesem seni beklerim.

Sözlerin yetersiz ey ozan Nevzat,
Aşkla bağdaşmıyor, oluyor tezat.
Hak olan cezana boynunu uzat,
Haklasam haklasam seni haklarım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Parti Vitrini

(Sayın Yılmaz Özdil'den esinlenerek)

Bir parti düşünün vitrini mamur,
Liboş liboş sırtanlar ordalar.
Tırnağı ojeli elleri hamur,
Nazlı nazlı kırılanlar ordalar.

Vatan toprağını ele aldılan,
İhalede komisyonlar kaldıran,
Atatürk'ü düşman bilip saldıran,
Devrimleri çürütenler ordalar.

İşçiyi, köylüyü aşağı gören,
Soyguna, rüşvete imtiyaz veren,
Adaletten kaçıp meclise giren,
Suçlarını arıtanlar ordalar.

Demokrat geçinip önde gidenler,
Laikliğe karşı dava güdenler,
Borçları katlayıp iflas edenler,
Varlıkları eritenler ordalar.

Nevzat bakıp bakıp şaşır kalıyor,
Bunları partiye kimler alıyor?
Benzeyenler birbirini buluyor,
Umutları kurutanlar ordalar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Pişman Olmak Neye Yarar

Son pişmanlık fayda vermez,
Pişman olmak neye yarar.
Bilinç körü sonu görmez,
Pişman olmak neye yarar.

Bildiğini sandın, gördük,
Yalanlara kandın, gördük,
İsteğinle yandın, gördük,
Pişman olmak neye yarar.

Okumadın, dinlemedin,
Biz söyledik anlamadın.
'Hayır' deyip ünlemedin,
Pişman olmak neye yarar.

Hamaset söz aklın aldı,
Şatafata gözün daldı.
Oğlun, kızın işsiz kaldı,
Pişman olmak neye yarar.

Tarlaların ekilmiyor,
Ektiklerin sökülmüyor.
Zamlı hayat çekilmiyor,
Pişman olmak neye yarar.

Patron işten kovdu seni,
Hak istedin dövdü seni.
Uyandın ya yeni yeni,
Pişman olmak neye yarar.

Elektrik doğal gaza,
Zam geliyor aza aza.
Biz usandık yaza yaza,
Pişman olmak neye yarar.

Bir rüşvete satıldın sen,
Aldatana katıldın sen;
Şimdi dışa atıldın sen,
Pişman olmak neye yarar.

Nevzat kral çıplak dedi,
Gördün onu kara kedi.
Zengin, yoksul hakkı yedi,
Pişman olmak neye yarar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Pişmanlık Üzerine

şecaat arz ederken sirkatini söyleyip,
Geçmişin defterini açanlar pişman olur.
Hesabını vermeden 'haydi eyvallah' deyip,
Suçunu bastırarak kaçanlar pişman olur.

Keser döner sap döner, gün gelir hesap döner,
Aklanmak gerekince kaçmak değildir hüner.
Eğer kamburun varsa bir kambur daha biner,
Tek kambura kamuflej biçenler pişman olur.

İnsanlarla ilişkin evlada miras kalsın,
Doğru yolu izleyen arayıp seni bulsun.
Dostun ile aranda sağlam bir köprü olsun,
Yaş tahtaya basarak geçenler pişman olur.

Aydınlıktan korkana karanlıklar çaredir,
Her işleri gizlidir, niyet pare paredir.
Tırtıklamak isteyen elbet hırsız faredir,
Çalarak acı yiyen sıçanlar pişman olur

Kimi insan tuhaftır gelir sana göz kırpar,
Eğlenceye oturtur alem için el çırpar.
Rakı, viski, şampanya herkesi farklı çarpar,
Bilmediğı içkiyi içenler pişman olur.

Horozlar kanat çırpar tavuklara seslenir,
Piliç gören kart horoz uçmaya heveslenir.
Çöplükte çapkın olan kümeslerde uslanır.
Konmasını bilmeden uçanlar pişman olur.

Alnı secde göreni dindarlar kötü sanmaz,
Dinini siyasete alet eden utanmaz.
Oysa kimi düzenbaz aldatmaktan usanmaz.
Allah'la aldatanı seçenler pişman olur.

Aman sakın geçmesin hırsın aklından öne,
Sonra pişman olursun yanarsın döne döne.
Yarın hayal ederken muhtaç olursun düne,
Serveti itibara saçanlar pişman olur.

Atatürk öğüdünü bir eksiksiz tutanım,
İyiye övgü düzen, kötüye taş atanım.
Memleketim Karaman, Türkiye'dir vatanım,
Nevzat'ın obasından göçenler pişman olur.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Polisi Suçlama Modası Üzerine

Bu nasıl mantıktır almıyor usum,
Devriye gezerse polis suçlanır.
Ehliyetsiz araç kullanan masum,
Cezayı yazarsa polis suçlanır.

Bir tehdit olursa mala ve cana,
Kimleri ararız hep yana yana?
Katili, hırsız, iti yan yana,
Getirip dizerse polis suçlanır.

Hortumla bir yerler emilir bazen,
Görmezden gelmesi umulur bazen.
Tepelere pislik gömülür bazen,
Ulaşıp kazarsa polis suçlanır.

Namertler, kalleşler gizli vuruşur,
Devleti soyanlar gizli yarışır,
Çalanlar büyükse işler karışır,
Hırsızlar bizarsa polis suçlanır.

Tutup yakalarsa kanı emeni,
Görevdir, beklemez "sağol" demeni.
Her türlü mekânda dönen dümeni,
Arayıp çözerse polis suçlanır.

Çaplısı, çapsızı saldırır hergün,
Polis de insandır, gönüller kırıgın.
Keşine hakaret edene birgün,
Bağırıp kızarsa polis suçlanır.

Kuyruğu acıyan entel liboşlar,
Özgürlük adına polisi taşlar.
Yetki nerde biter, hak nerde başlar,
Kurguyu bozarsa polis suçlanır.

Muktedir suçundan sıyrılmak ister,
Muhalif birlikten ayrılmak ister;
Yandaşlar her yerde kayrılmak ister,
Baskıdan bezerse polis suçlanır.

Liyakata değer vermez siyasi,
Yeteneği, azmi görmez siyasi;
Haklının halini sormaz siyasi,
Haksızı çizerse polis suçlanır.

Hukuku yok saymak asıl cinayet,
Kıdeme karışmaz dinle diyanet.
Şeyhten emir alan eder hıyanet,
Teşkilat tozarsa polis suçlanır.

Terörün yaktığı yürektir polis,
Yasayı dik tutan direktir polis.

Vatana, ulusa gerektir polis,
Haini süzerse polis suçlanır.

Polise şirinlik değil amacım,
Ben de ona herkes kadar muhtacım.
Haksızlık var ise artıyor acım,
Suçluluk azarsa polis suçlanır.

Nevzat'a kızmayın halktan yanadır.
Halka zulüm varsa hep yanındadır.
Suçluyu savunan, sözüm sanadır,
Suçsuzu ezerse polis, suçlanır.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Politikacıya Köylü Mektubu

Köylü gardaş reyini vir diyonuz,
Viriyoz da ne geçiyor ele hı?
Hak yimeyiz gel hesap sor diyonuz,
Soruyoz da ne geçiyor ele hı?

Seçimlerde gaviil gardaş oluyoz,
Geçimlerde ekmeği zor buluyoz.
Diyonuz ki, dur halini biliyoz,
Duruyoz da ne geçiyor ele hı?

Sabah akşam biz sabanın ardında,
Akşam sabah siz goltuğun derdinde.
Git diyonuz iş var elin yurdunda,
Variyoz da ne geçiyor ele hı?

Sizin takımlarda zevk goyu goyu,
Köylülerde irezillik diz boyu.
Ayağa düşüyoğ hep emmi, dayı,
Eriyoz da ne geçiyor ele hı?

İş düşüyor bulamıyoz amiri,
Bozuk çıkar her davanın tamiri.
Köylü işi, üç-beşilen memuru,
Görüyoğ da ne geçiyor ele hı?

Didiniyoz hakkımızı yiyonuz,
Biz pambuklu, siz yunludan giyonuz.
Yaranıza dindarlık sar diyonuz,
Sarıyoz da ne geçiyor ele hı?

Bizden gıymetlidir elin Arabı,
Fakir Türk sanki bir ayak türabı.
Kendi kendimize başa çorabı,
Örüyoğ da ne geçiyor ele hı?

Oy verdik sandıkta derman aradık,
Siz mebus oldukça sizden ıradık.
Şehit, gazi olduk yurda yaradık,
Yarıyoğ da ne geçiyor ele hı?

Dağları devirdik, yollar düz ettik,
Hakkımız yenildi, ne bir söz ettik.
Vatanı, Namusu, Hakkı gözettik,
Goruyoz da ne geçiyor ele hı?

Razı olduk bir lokma bir hırkaya,
Lakin paylaşmada galdık arkaya.
Çağırınız bizi sizin fırkaya,
Giriyoğ da ne geçiyor ele hı?

Tarla tapan gitti galdık avara ,
Değer virmediniz mala davara.

Bir iş bulmak için çıktık civara,
Tariyoz da ne geçiyor ele hı?

Eller nasırlıdır, yüzler gırışık,
Gursak boş duruyor, gafa gırışık.
Bir gün gavgalıyız, bir gün barışık,
Gariyoz da ne geçiyor ele hı?

Yıllardır uyuduk ağrıtık başı,
Ankebut basınca ettik telaşı.
Hayra yor diyonuz görülen düşü,
Yoruyoz da ne geçiyor ele hı?

Garaman'ı sardı gar gış gıyamet,
Halin nedir diye sorsan bizahmet.
Galana selamet, ölene rahmet,
Nörüyoz da ne geçiyor ele hı?

Bir umut galmıştır şimdi hayırda,
Amma hayır yoktur bizim bayırda.
Mallar oyalanır kuru çayırda,
Sürüyoz da ne geçiyor ele hı?

Çaresizlik odu düştü haneme,
Gusura bakmayın uzadı name,
Derdi saklamaktan olmuşuz seme,
Bürüyoz da ne geçiyor ele hı?

Köylü Nevzat halinizi gözlüyor,
Gidişatı gıdım gıdım izliyor,
Halktan yana olmanızı özlüyor,
Arıyoz da ne geçiyor ele hı?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Pranga Taşlaması

Hasretten prangalar eskitti Ahmet Arif,
Nazım Hikmet şiirler döşedi prangalı.
O Ziverbey Köşkü'nü kimler etmişti tarif,
İlhan Selçuk orada yaşadı prangalı.

Namık Kemal zindanda vatanını savundu,
Aziz Nesin mapusta şaka yaptı avundu.
Nice aydınlar vardı, yurdu için dövündü,
Işığı geleceğe taşıdı prangalı.

Sabahattin Ali'nin kimler kıstı sesini,
Deniz Gezmiş idamla verdi son nefesini.
Kemal Tahir yıllarca taşıdı kafesini,
Rıfat Ilgaz hapiste üşüdü prangalı.

Tarih buna tanıktır, egemen zulüm eder,
Bağnazlık insanlığa yaşamı ölüm eder.
Bölücüler ulusu hep dilim dilim eder,
Mazlumların umudu boş idi prangalı.

Özgürlüğü savunan aydınlanma erleri,
İşkenceler altında savundu değerleri.
Nice kahraman gitti, dolmuyor hiç yerleri,
Anıları bellekte ışıdı prangalı.

Düşünce açıklayan suçlanır hapsi boylar,
Masumlar hep bu yüzden yattılar yıllar aylar.
Kumpaslarla inledi vatansever subaylar,
Eşlerinin gözleri yaş idi prangalı.

Her türlü prangalar aydınlarca kırıldı,
Özgürlük kuşatması aydınlarca yarıldı.
Toplumdaki yaralar aydınlarca sarıldı,
Onlar yaralarını kaşdı prangalı.

Atatürk'ün yolundan gitmeyen bunu bilmez,
Nankörlük sürekli, bir türlü sonu gelmez.
Nevzat hesap soramaz, kahırdan yüzü gülmez,
Hüzün dolu sözleri taş idi prangalı.

Nevzat Dağlı

Prof. Dr Alpaslan Işıklı'nın Ardından

Emperyalizme karşı savaşıyan bir yiğitti,
Hep elinin tersiyle haram ikballer itti.
Sendikal savaşımında salt emekten yanaydı,
Sermayenin yandaşı, kulu olmadan gitti.

Küresel entrikayı ilmek ilmek çözdü O,
Halkı uyarmak için diyar diyar gezdi O.
Alpaslan Işıklı'ydı, adı gibi adamdı,
Gençlere aydınlığın yollarını çizdi O.

Atatürk öğretmeni parlayan bir ışıktı,
Bilimin sevdalısı, Kemalizme âşıktı.
Ahmet Taner Kışlalı, dostu ve yoldaşıydı,
Dostu Mumcu, Aksoy'un şimdi yanına çıktı.

Nevzat'ın yitirdiği canlara destan yetmez,
Sözler yetersiz kalır, yürekte özlem bitmez.
Bilgeler sessiz kaldı, karanlık uğulduyor,
Yeni ışıklar gerek, bu devran böyle gitmez.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Prof. Dr Cevat Geray'ın Ardından

Delikanlı insandı, destan oldu mertliği,
Her türlü direnişte onurla başı çaktı.
Sevdiğine yapardı her türlü cömertliği,
Özverisi sınırsız, babacanlıkta tekti.

Öğretmenim, amirim, candan arkadaşım,
Sevgi dolu yüreğim, eğilmeyen başım.
Devrimci savaşımda öncü bir yoldaşım,
İnsanlığa örnekti, korkusuz bir yürekti,

Kentleri koruyandı, halka eğitim verdi,
Toplumun kalkınması olmuştu bütün derdi.
Mazlumla saldıranın tam üstüne giderdi,
Öğrenciyi koruyan, dekanlığı örnekti.

Dayanışma, özgürlük ortak davamız oldu,
O öncülük ettikçe yüksek havamız oldu.
Kooperatifçilik ile yuvamız oldu,
Öngörüsü yüksekti, iş yapana destekti.

Türkçemize âşıkta, arılaştırdı dili,
Nerde kararsız kalsak, o açtı yeni yolu.
İleriyi gösterdi bükülmez eli, kolu,
Atatürk'ün izinde yeni tohumlar ekti,

Savaşımdayoruldu susmayan cesur yürek,
Çatımız çatırdadı, yıkıldı büyük direk.
Şimdi ondan kalana iyi sarılmak gerek,
Cevat Geray ölümsüz, ama ölüm gerçekti

Nevzat'ın ağabeyi, ustası, koruyanı,
Yiğitlik meydanında bıraktı onca anı.
Zulme hep karşı çıktı, mazlumun oldu yanı,
Ödün vermez kahraman, kimsesize destekti,

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Prof. Fehmi Yavuz Unutulmaz

Çalışanı severdi, doğruyu desteklerdi,
Her yere çalışarak geldi hep Fehmi Yavuz.
Yalancıyı, hırsızı alenen kösteklerdi,
Siyasal'da yüzüme güldü hep Fehmi Yavuz.

Bilgeliğin tacını onurla taşıyandı,
Delikanlı ruhluydu, hep öyle yaşayandı;
Batıl inanca karşı kale gibi dayandı,
Aydınlığın anıtı oldu hep Fehmi Yavuz,

Atatürk'ün yolunda yiğitçe savaşı,
Güçlükleri akılla, sabrederek aşandı.
Toplumda ezilenin yardımına koşandı,
Emeği yüce değer bildi hep Fehmi Yavuz.

Kentlerin temeline bilimsel harcı koydu,
Toplumsal kalkınmayı kurtuluş yolu saydı.
Dokunduğu herkese güç verdi, umut yaydı,
Kurtuluş ilacını buldu hep Fehmi Yavuz.

Nevzatı evlat bildi, geldi tuttu elinden,
Sohbetine katarak ışık verdi dilinden.
Tüm onu tanıyanlar ayrılmadı yolundan,
Bilincimizde önder kaldı hep Fehmi Yavuz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Profil

Yukarda görünen baskın resimdir,
Altında bulunan düşük profil*.
Profili çizen hâkim kesimdir,
Bunu arzulayan şişik profil.

En iyi ram olan önde gelir hep,
Zengin eden sonra zengin olur hep;
Onuru ezenler bunu bilir hep,
Bundan utanmıyor pişik profil.

Götürmeler için döşenir raylar,
Trende yer alır hanımlar, baylar.
Güçlüye dar gelir koca saraylar,
Güçsüze layıktır eşik profil.

Oğula olmalı herkes amade,
Çok şeyler kalmalı kıza, damada.
Karınlar doymalı han-ı yağmada,
Yemek için lazım kaşık profil.

Ortalık lunapark, eh olsun varsın,
Açlığın üstünü eğlence sarsın.
Cambaza bakanlar esnesin dursun,
Medyamız çok şükür beşik profil.

Tavşan korktuğundan kaçmazmış meğer,
Korku yaşıyormuş kaçmışsa eğer.
Böylesi resimde düşüyor değer,
Korkuyu yenemez şaşık profil.

Çiğnenir elbette beye yol olan,
Yalanı ezberler zulme dil olan.
Bin deyince biner güce kul olan,
İN deyince iner maşuk* profil.

Profil insanı mundar ediyor,
Hakka adalete kindar ediyor;
Bazen göstermelik dindar ediyor,
İlahi oluyor koşuk* profil.

Emrine girdiği tek gücü tanır,
Ne vicdanı sızlar ne de utanır;
Bir yere gelince ben oldum sanır,
Liyakati delik deşik profil.

Daha çok resim var albümümüzde,
Seyretmek lazımdır her günümüzde.
Aydınlık bir yol var bak önümüzde,
Bilimden yayılan ışık profil.

Kime şaka geldi bilmem sözümüz,
Profile daldı kaldı gözümüz.

Halka adanmıştır bizim özümüz,
Nevzat abdal* yani âşık profil.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

*Profil: Yandan görünüş - Bir kişi veya eşya için ayırt edici özelliklerin bütünü - Tutum veya eğilim - Yanay- Kesit

* Maşuk: Sevilen

* Koşuk: Koşma, şiir.

* Abdal: Ozan, âşık

Nevzat Dağlı

Rahşan Ecevit'in Ardından

Her ışık kaynağında lamba tutan el vardır,
Ecevit ışığının eli Rahşan Ecevit.
Her bülbülü şakıtan ilham veren gül vardır,
Ecevit bahçesinin gülü Rahşan Ecevit.

Bülent Ecevit'ini ta yürekten coşturan,
Her yönden destek için fedakarca koşturan;
Kurulan tuzakların bentlerini aştıran,
Mücadele gücünün seli Rahşan Ecevit.

Resim yapan, düşünen titiz bir örgütçüydü,
Asilce duruşuyla gönüllerde büyüdü.
Başaran siyasetçi ondan aldı öğüdünü,
Tutunmak isteyeninin dalı Rahşan Ecevit.

Tanrı rahmet eylesin, seven bir kadın idi,
Her koşulda, zamanda Bülent'le varım dedi.
Nevzat'ın anısından silinmez onun adı,
Demokrat solculuğun dili Rahşan Ecevit.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Rant Őeytani

Şeytanlar türlü türlü, çarpacak ortam arar,
Her yerde çıkarını gözlüyor rant Őeytani.
Adamını bulmuşsa, vermişse kesin karar,
Dağları, tepeleri dzlyor rant Őeytani.

Organize çalışıp tezgâhları kuruyor,
Hedefine kitlenip onikiden vuruyor.
Kendi suçluysa bile ele hesap soruyor,
aldığını kanundan gizliyor rant Őeytani.

Sahili parselleyip, kanala göz koyuyor,
Bir yere cami yapıp tüm gözleri boyuyor.
Ne tatminkr oluyor, ne gözleri doyuyor,
Az kazandım diyerek sızlıyor rant Őeytani.

Din imanla süslüyor Şeytan yalanlarını,
Toplumdan kaçırıyor gizli planlarını.
Betonla dolduruyor tarım alanlarını,
Denizi gle açıp tuzluyor rant Őeytani.

Adamları görevli yerel yönetimlerde,
Önceden nlem alır olan denetimlerde.
Eğer çıkar var ise ksz ve yetimlerde,
Mirası kapmak için izliyor rant Őeytani.

Yaptığı inşaatta her yöne biraz taŐıp,
Gerekirse yer oyup, kotun altına düşüp;
Mevzuatla yarıŐıp, rüşvetle engel aÇıp,
Yasadan kaçmak için gazlıyor rant Őeytani.

Bunlar için muhalif tehlikeli umacı,
En güvendiği yerler muktedirin yamacı,
İktidarın gücünden yararlanmak amacı,
Siyasetle ortaklık özlüyor rant Őeytani.

Yandaşları besleyip paraya taptırıyor,
İstediği her Şeyi bir güzel yaptırıyor.
Medyayı kullanarak olayı saptırıyor,
Gerçeklerin üstünü buzluyor rant Őeytani.

Nevzat bilir bunları, gökdelenler dikerler,
On kata izin alıp otuz kata çıkarlar.
ıkar söz konusuysa her Şeyleri yakarlar,
Kamusal değerleri kzlyor rant Őeytani.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Rauf Denktaş'ın Ardından

O koskoca bir beyin, koskoca bir yürekti,
Kıbrıs'a özgürlüğün saf tohumunu ekti.
Bağımsızlık yolunda yorulmadan yürüdü,
Zulme meydan okudu, onurlu çile çekti.

Atası Karamanlı, soyu Oğuz'dan gelir,
Türklüğün değerini Atatürk gibi bilir.
Ulusal değerlere sarılmıştır her zaman,
Kıbrıslı benliğini Rauf Denktaş'ta bulur.

Karamanlı hemşerim, kahraman bir önderdi,
Türk'ün özgür kalması olmuştu bütün derdi.
Tarihte iz bıraktı savaşçı Rauf Denktaş,
Ecevit'le dünyaya zeytin dalı gönderdi.

Doktor Fazıl Küçük'ten devraldı emaneti,
Canı ortaya koyup ödedi her diyeti.
Tarih bir şans tanıdı, kahramanca kullandı.
Bülent Ecevit ile kurdu cumhuriyeti.

Sofrasında bulundum, sohbetine katıldım,
Gönül yüceliğine, mertliğine tutuldum.
Nerede Rauf Denktaş adı geçse duramam,
Nevzatça bir coşkuyla hemen öne atıldım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Referandum

Benim fikrim soruluyor,
Evet mi, hayır mı desem?
Hatta emir veriliyor,
Evet mi, hayır mı desem?

Anayasa yozlaşıyor,
Hak, adalet tozlaşıyor.
Ülkemiz yalnızlaşıyor,
Evet mi, hayır mı desem?

Milletvekili artıyor,
Genç askerlikten yırtıyor,
Hakkı tek adam tartıyor,
Evet mi, hayır mı desem?

Kanun oldu kararname,
Parlamento artık neme?
Önüme atılan yeme,
Evet mi, hayır mı desem?

Yurt ateşte kavruluyor,
Halk açlıktan kıvrılıyor.
Açık tehdit savruluyor,
Evet mi, hayır mı desem?

Hayır dersem terör varmış,
Evet dersem sulh çıkarmış.
Oyum beni çok yakarmış,
Evet mi, hayır mı desem?

İnsan, insandan korkuyor,
Mazlum güçlüden ürküyor.
Her yerden tehdit sarkıyor,
Evet mi, hayır mı desem?

Cumhuriyet kesiliyor,
Demokrasi asılıyor,
Özgürlüğe basılıyor,
Evet mi, hayır mı desem?

Muktedir dönecek şaha,
Belirti başladı aha.
Girmemek için günaha,
Evet mi, hayır mı desem?

Yol gösterin arkadaşlar,
Doğru danışmayla başlar.
Sonra başa yağar taşlar,
Evet mi, hayır mı desem?

Nevzat, çocuk bilirsiniz,
Ondan haber alırsınız;

Dediğine gelirsiniz,
Evet mi, hayır mı desem?

Nevzat Dağlı

Rızalı Rızasız İşler

Rızalı işlerin açık kapısı,
Rızalı rızasız giren girene.
İşe karışanın belli hepsi,
Birbirine gazı veren verene.

İşler itibarlı, rıza var zaten,
Düzen hiyerarşik hiza var zaten.
Soran susturulmuş, ceza var zaten,
Organize işler kuran kurana.

Yapılan işleri kumar bilmişler,
Papaz verip elden oğlan almışlar.
Dünyaya rızalı rezil olmuşlar,
Halleri ortada, gören görene.

Balık baştan kokmuş tuz atıyorlar,
İşler sarpa sarmış poz atıyorlar.
Elleri zayıfken koz atıyorlar,
Blöfün peyini süren sürene.

Pisliğin üzeri örtülemiyor,
Elin burnu büyük sürtülemiyor.
Paçayı kaptıran kurtulamıyor,
İşleri yokuşa süren sürene.

Rüşveti alırken yiğit diyorlar,
İtiraf edince bu it diyorlar.
Rızalı, rızasız sen git diyorlar,
Küfürleşiyorlar yaren yarene.

Rızalı rızasız milliyse sorun,
Çok başlar belaya girecek yarın.
Önemi artıyor her sahtekârın,
Önünde el pençe duran durana.

Tarzan zor durumda filler saldırdı,
Ortamda ateş var küller saldırdı.
Eylemde umut yok diller saldırdı,
Ortamı bilerek geren gerene.

Nevzat'ın bildiği bir iş değil bu,
Hakla, adaletle gidiş değil bu.
Hayıra erecek bir düşün değil bu,
Zorlayıp hayıra yoran yorana.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Safsanya İçin Anayasa Önerisi

Safsanya'ya lazımsa yeni bir anayasa,
Cahile prim versin, bilene karışmasın.
Halkı kalıba soksun, üstüne basa basa,
Zorbalığın altında kalana karışmasın.

Demokratik olmasın, tek adama dayansın,
Her sabah herkes onun gür sesiyle uyansın.
Tüm hayaller, rüyalar tozpembeye boyansın,
Ağlayanı sustursun, gülene karışmasın.

Muktedirin her sözü geçerli hukuk olsun,
Sosyal devlet sistemi birazcık guguk olsun.
Laikliğin binası temelden yıkık olsun,
Çağdaş iken virane olana karışmasın.

Çevrecilik olmasın, betonlansın şehirler,
Fabrikalar kir kussun, zehirlensin nehirler.
Doğayı koruyana yönelsin tüm kahırlar,
Ormanı maden için delene karışmasın.

Biatı fitrat yapsın, özgürlüğü sonlasın,
Hazineye el atsın, yandaşları fonlasın.
İşçi, köylü, memurun tepkisini önlesin,
Ekmeğini elinden alana karışmasın.

Kadını çarşafı sokmalı asıl rejim,
Kahkaha önlemeli, bu yeni nesil rejim.
Hadi şimdi bir düşün, bu rejim nasıl rejim?
Mutluluğu önleyip, çilene karışmasın.

Stratejik derinlik yapsın tümünden sığlığı,
Halka kazık atmanın geniş olsun tıglığı.
Tarikatlar yönetsin eğitimi, sağlığı,
Madenlerde, yurtlarda ölene karışmasın.

Yurtta da dünyada da barışı kollamasın,
Eğer işe gelirse teröre ellemesin.
Caniyi turist saysın, hiç geri yollamasın,
Sınırlar elek olsun, gelene karışmasın.

Medyanın yüzeceği büyük bir havuz olsun,
Muhabire, yazara karga kılavuz olsun.
Ev sahibi mülayim, hırsızlar yavuz olsun,
Bekçiye engel olsun, çalana karışmasın.

Yalakaya yüz versin, kudurdukça kudursun,
Muhalife saldırısın, onu arkadan vursun.
Birliğe, bütünlüğe biraz kayıtsız dursun,
Toplumunu dilim dilim bölene karışmasın.

Her türlü saldırıya demokrat solu açsın,
Ortaçağ kafasına kucağı, kolu açsın.

Palavra atanlara iktidar yolu açsın,
Gerçeği ayıplasın, yalana karışmasın.

Mazlumların hakkını bıraktırsın mahşere,
Zalimler serbest olsun, destek versin her şerre.
Güvercinler vurulsun, özgür kalsın haşere,
Akrebe, örümceğe, yılanı karışmasın.

Kuvvetler ayrılığı tek kuvvete erişsin,
Muktedir adaletle gizli gizli görüşsün.
At izi it izine her bir yerde karışsın,
Nevzatlarda kusuru bulana karışmasın.

Nevzat Dağlı

Sağlık Őehitlerine

Hipokrat Yemini etmişti onlar,
Can kurtarmak için canı verdiler.
Atatürk yolundan gitmiŐti onlar,
Çareyi bilimde, fende gördüler.

Akılla, bedenle öne ıktılar,
Kim derman ararsa ona baktılar.
Ateş söndürürken başı yaktılar,
Yaralar alarak yara sardılar.

Geceyi gündüze katan onlardı,
Masalar üstünde yatan onlardı.
Verdiği yemini tutan onlardı,
İnsanlık yolunda arşa erdiler.

Tanrı esirgesin sağlık erini,
Kimse dolduramaz onun yerini.
İnsanlığa adar alın terini,
Sağlığın yoluna hayat serdiler.

Doktor babasıyım içim yanıyor,
Beynim uyuŐuyor, yürek kanıyor.
Nevzat Şehitlere saygı sunuyor,
Onlar sonsuzlukta Hakkta vardılar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sahte Demokratlara

Demokrat geçinir birtakım insan,
Ben de soruyorum, neren demokrat?
Adamı kandırır, adamdır sansan,
Yalanla fikirler ören demokrat.

Devir değiştikçe yönü değişir,
Yüzünde maskesi, gönü değişir,
Arkası değişir, önü değişir,
Hani nerde dimdik duran demokrat?

Türküm demek ona mutluluk vermez,
Hakka inanarak seccade sermez.
Gaziyi düşünmez, şehidi görmez,
Dünyada her şeyi gören demokrat.

Lozan'a sataşır, Sevr'i süsleyip,
IMF bunlara görünür tayyip*,
ABD, AB'ye eyvallah deyip,
Kıbrıs'ı Rumlara veren demokrat.

Vatan için görev bunlarca kayıp,
Ulusunu sevmek bunlarca ayıp.
Halkının sırtına hançer saplayıp,
Düşmanın koluna giren demokrat.

Askere saldırır bütün hıncıyla,
Yatar ihanetle, kalkar sancıyla.
Demokrasi trenini dinciyle,
Birlikte yarlara süren demokrat.

Özgürlük adına çarşaf bürünür,
Etnik ırkçılara şirin görünür.
Çıkarları için yerde sürünür,
Fonlara postunu seren demokrat.

Nema alacağı suları bilir,
Avroyu, lirayı, doları bilir,
Boynuna takılan yuları bilir,
Patronun yanına varan demokrat.

'Yetmez ama, evet' diyen de oydu,
Tele kulak olup, duyan da oydu.
Nice yiğitlere kıyan da oydu,
Vatanı seveni yeren demokrat.

Hukuk devletini yıkmaya teşne,
Dikta rejimine sokmaya teşne.
Çağdaş olanları yakmaya teşne,
Özgürlük diyene vuran demokrat.

Gösteriş namazı kılanlar belli,
Halktan özgürlüğü alanlar belli,

Hukuktan kaçarak çalanlar belli,
Hani nerde hesap soran demokrat?

Biatı seçmiştir desturu alıp,
Birlikte doyuyor, birlikte çalıp.
Gerçek demokrasi defterden silip,
Diktatör olana yaren demokrat.

Yandaş göründükçe sanılır akıl,
İnsanı şaşırtır girdiği şekil.
Bunlar bir sürüdür, sanmayın tekil,
Hepsi birbirini saran demokrat.

Nevzat yeter artık taşlara yazık,
Çattığın çevrenin niyeti bozuk.
Halktan çalınanı sanıyor azık,
Namus defterini düren demokrat.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Tayyip: hoş ve güzel

Nevzat Dağlı

Saklambaç

Saklambaç oynayıp gizleniyoruz,
Evet dersem çıkma, hayır dersem çık.
Büyük biraderce izleniyoruz,
Evet dersem çıkma, hayır dersem çık.

Dünya da, yurdum da çok şeye gebe,
Endişe içinde hemşire, ebe.
Anne karnındaki doğacak bebe,
Evet dersem çıkma, hayır dersem çık.

Yarından umutsuz tüm delikanlı,
Konuşan hapiste, düşünen zanlı;
İçeri dışardan daha güvenli,
Evet dersem çıkma, hayır dersem çık.

Saklanan gerçeği bir görürseniz,
Oyunu meydana çıkarırsanız;
Kabak çömlek patlar ses verirsiniz,
Evet dersem çıkma, hayır dersem çık.

Nevzatlar, Kemaller, Arifler nerde? ,
Kabalar meydanda, zarifler nerde?
Çıkışı gösteren tarifler nerde?
Evet dersem çıkma, hayır dersem çık.

Nevzat Dağlı

Saltanat

Saltanat hortlamasın, savaşlar başlamasın,
İnsanları sevenin barış olsun silahı.
Halka baskı kurmayı kimseler düşlemesin,
Toplumlar özgürlükte arasınlar felahı.

Saltanat isteyenin halka saygısı yoktur,
Demokrasi, özgürlük gibi kaygısı yoktur.
Zulme karşı çıkanda biat duygusu yoktur.
Mazlumda sabır biter gelir devirir şahı.

Saltanat özleyenler özlemine kul olur,
Makam mevki uğruna her geçene yol olur.
Bunlara karşı çıkan özgürlükçü dil olur,
Bedel ödeyenlerin yoktur hiç eyvallahı.

Mustafa Kemal dedi, 'egemenlik milletin',
O zaman sonu geldi çağ dışı bir zilletin.
Demokrasi ilacı saltanatçı illetin,
Halkın cumhuriyeti korumak olsun ahı.

Ulusların yönleri özgürlüğe çevrildi,
Ne sultanlar yok oldu, saltanatlar devrildi.
Despotluk isteyenler ortalığa savruldu,
Dizlerine vurarak tespih yaptı eyvahı.

Nevzatlar Kemallerden öğrendi direnmeyi,
Bildiği yolu izler boş sayar aranmayı;
Saltanat isteyene düşünmez yaranmayı,
Mertçe karşı çıkararak bırakır ahı vahı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sarılalım

Kucaklaşmak ilaçmış açın kollarınızı,
Derde derman olacak sevgiyle sarılalım.
Dostlara, kardeşlere serin yollarınızı,
Barışa yürütecek algıyla sarılalım.

Mazluma sarılalım gözleri dolmuş ise,
Düşküne sarılalım yüzleri solmuş ise;
Başarı başarının mayası olmuş ise,
Çocuklara, gençlere övgüyle sarılalım.

Sevgili kucaklansın sine hasret çekmesin,
Günler boşa gitmesin, düne hasret çekmesin.
Yarınlar hazırlansın yine hasret çekmesin,
Öyle yapmacık değil ilgiyle sarılalım.

Sevilenler toplansın her zaman yanımızda,
Can şenliği başlasın sıkılan canımızda.
Mutluluk hormonları çoğalsın kanımızda,
Serotonin denilen salgıyla sarılalım.

Dille anlatılamaz sarılmanın yararı,
Kucaklaşmak isteyen kendi versin kararı.
Verdiğimiz öğüdün eğer yoksa zararı,
Nevzat'ın topladığı bilgiyle sarılalım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Seçim Değerlendirmesi

Her seçimde vaatler bol keseden atılır,
İşçiye ikramiye, memurlara zam gelir.
Emekli unutulmaz, el üstünde tutulur,
Yoksulların evine paketle taam* gelir.

Köylünün tarlasına bereket fışkırtılır,
Irgatlar sıvazlanır, rakibe kışkırtılır.
Hayaller yansa bile, mutlaka düş kurtulur,
Uyuyanın rüyası tıynetine* tam gelir.

Projeler yarışır, kimisi çılgın olur,
Kaynağı gösterilmez, bütçesi dolgun olur.
Seçmen akli karışır, vaatten yilgin olur.
Birine olgun olan öbürüne ham gelir

İşsizlik işe yarar, seçimin tadı, tuzu,
İş vaat edene oy verilir kuzu kuzu.
Her aday bu konuda artırır mutlak hızı,
İşsize seslenirken sanki bir ilham gelir.

Kıraathaneleri rüşvet veren de çıkar,
Suçluları aflara layık gören de çıkar.
Her ağza uygun bal çalip süren de çıkar,
Kimine bu vaatler devrilecek çam gelir.

Buzdolabı diyenler kömürü yazdan verir,
Yürekleri soğutur, istimi közden verir.
Düşünmeyen oyunu rüşvetle hazdan verir
Düşünenin kalbine dertler açan gam gelir.

Hamaset arşa çıkar, yürekler şişirilir,
Kahramanlık dozunun ayarı şaşırılır.
Fetih ruhu canlanır, şehirler düşürülür,
Halep'i hallederler, arkasından Şam gelir,

Yurdun sorunları çok denizde, karasında,
Kim hakları savunur görüşme sırasında?
Rüzgârgülü olan var uluslararasıda,
Kuzeyden poyraz eser, güney yönden sam gelir.

Koalisyon yok derken ittifaklar kurulur.
Seçmenler ordan ora taşınarak yorulur.
Demokrasi umanın umutları kırılır,
'İllet, zillet' diyenden sanki intikam gelir.

Seçmene akıl vermek Nevzat'ta aşar boyu,
Dikkatleri çekmektir eskiden beri huyu.
Aydınlar çalışmazsa cehalet alır oyu,
Oylarını yiyecek resmen bir yamyam gelir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Taam: Yiyecek.

*Tıynet: Yaradılış, huy, maya

Nevzat Dağlı

Seçim Sonuçları Yorumu

Olana, olacağa birlikte onay verdik,
Kırılıp, dökülmeye ya sen razı ya da ben.
Milli irademizi fifti fifti gösterdik,
Eğilip, bükülmeye ya sen razı ya da ben.

İşsizlik dert değilmiş, bunu kabul ettik biz,
İthal kurban keserek, angusları güttük biz.
Çılgın projelerle uykulara yattık biz,
Düşlerde ekilmeye ya sen razı ya da ben.

Ekonomi fıstıkmış, ilaç gibiymiş zamlar,
Kazanç akmasa bile, yardım paketi damlar.
Tehditte korkutuldu koca koca adamlar,
Ümüğü sıkılmaya ya sen razı ya da ben.

Herkes halinden memnun, numaradan ağlarmış,
Esnaf sahte hacizden karaları bağlarmış.
Emekli yakınırken iktidarı yağlarmış,
Keyiften yıkılmaya ya sen razı ya da ben.

Şaibeli sınavlar kötü şakaymış meğer,
İnsan isyan ederdi gerçek olsaydı eğer.
İşçi, köylü, memura verilmiş demek değer,
Acınıp bakılmaya ya sen razı ya da ben.

Basılmamış kitaptan fikirler sorgulandı,
Belaltı işler için kasetler kurgulandı.
Dik başlıya ceza var, iyice vurgulandı,
Hapise tıklımaya ya sen razı ya da ben.

Alevilik, sünnilik tartılara vuruldu,
Etnik köken üstünden nice hesap soruldu.
Büyükler sinirlendi, sorulardan yoruldu,
İtilip, kakılmaya ya sen razı ya da ben.

Terör başat etkenmiş, neleri esir aldı,
Fikrini söyleyende silinmez kusur kaldı.
Muhالیf susturuldu, yandaşlar cesur oldu,
Ortadan çekilmeye ya sen razı ya da ben.

Devletin makamından TC'yi kaldırdılar,
Her yere yalakayı, yandaşı doldurdular.
Meydanlarda döverek gençleri öldürdüler,
Vurulup, yakılmaya ya sen razı ya da ben.

Paralel güçler bizi kullanmaya başladı.
Millet yerine ümmet dillenmeye başladı.
Ulusal varlığımız sallanmaya başladı,
Kökünden sökülmeye ya sen razı ya da ben.

Avrupa rafa kalktı, yönümüz Araplara,
Şimdi ayrıran revaçta, rağbet yok şaraplara.

Rüşvet dolduruluyor urbaya, çoraplara.
Çuvala sokulmaya ya sen razı ya da ben.

Soyanlar teşkilatlı, organize soydular,
Çaldıkları parayı makineyle saydılar.
Milletin anasının bir yerine koydular,
Üstüne çökülmeye ya sen razı ya da ben.

Demokrasi çoştukça geriye ilerledi,
Olanı olacağı tek adam belirledi.
Biat eden kulları her şeyi olurladı,
Çarmıha çakılmaya ya sen razı ya da ben.

Kardeş dediklerimiz artık düşmandır şimdi.
Bize güvenen yandı, belki pişmandır şimdi,
Uluslar arasında dostu inandır şimdi,
Sözünden çıkılmaya ya sen razı ya da ben.

'Padişahım çok yaşa', desin oy kullanmayan,
Sakın ha kırılmasın, direnip sallanmayan.
İŞİD'ip toparlanır belki akıllanmayan,
Üstünde sekilmeye ya sen razı ya da ben.

Anayasa olmuştur artık bir 'banayasa',
Özgürlükler çığnenir üstüne basa basa.
Düşünmeden oy atan çekmesin sakın tasa,
Sap gibi dikilmeye ya sen razı ya da ben.

Atı alan çarçabuk geçiyor Üsküdar'ı,
Sen eşek sür Niğde'ye geçti Bor'un pazarı.
Muktedir ayarlamış anketçiyi, yazarı,
Peşine takılmaya ya sen razı ya da ben.

Kıraathane ile beleş kek özlem imiş,
Üretimle iş bulmak yararlıdır, kim demiş.
Yardımlara alışan umudu çoktan yemiş,
Topluma yük olmaya ya sen razı ya da ben.

Çıkarı gözetenler güce biat ediyor,
Böyle gelmiş bu işler, yine böyle gidiyor.
Nevzat senin sözlerin asma dalı buduyor,
Usanıp, bıkmaya ya sen razı ya da ben.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Seçime Nazar Değmesin

Yüksek Seçim Kurulu aldı seçim kararı,
Korkmadan adaylığı koyanlara maşallah!
Yalana kanıp yine halkım görmez zararı,
Kulak açıp gerçeği duyanlara maşallah!

Ne yapar belli değil yüce yüce tepeler,
Adayları korkutur gizli gizli tapeler.
Mühürsüz oyda zarfta toplanıyor şüpheler,
Sandığa oyu sağlam, koyanlara maşallah!

Duygular netleşiyor, kinleri göreceğiz,
Dinciler âleminde cinleri göreceğiz.
Eğer varsa bir yerde, inleri göreceğiz,
Ortalık karıştırıp tüyenlere maşallah!

İnşallah mafyalardan medet umanlar çıkmaz,
Belgrad Ormanına silah gömenler çıkmaz.
Daha nice böyle çok garip dümenler çıkmaz,
Korkuları topluma yayanlara maşallah!

Taraf tutar olmuştur devletin memurları,
Muktedire yağ için geçiyor ömürleri.
Yerine getiriyor verilen emirleri,
Muhalife 'tu kaka' diyenlere maşallah!

'Seçim siyaset değil', diyen adayımız var,
Makamı kalkan yapıp güçlenen dayımız var.
Seçmen listelerinde çoğalan sayımız var,
Sahtesini saptayıp ayanlara maşallah!

Partili kadınların ellerinde erzaklar,
Amblemlı poşetlerle yoksul evleri yoklar.
Rüşvetle oy isterken ne alalar, ne saklar,
Kapı kapı dolaşan bayanlara maşallah!

Uyanık kandırıyor, biraz palavra atıp,
Slogan üretiyor, içine şarkı katıp;
Parası çok adaya akıllı pahalı satıp,
Danışmanlık yaparak soyanlara maşallah!

Laikliğe, birliğe troller saldırıyor,
Seçimi fırsat bilip edebi kaldırıyor;
Suları bulandırıp elini daldırıyor,
Demokrasi altını oyanlara maşallah!

Meydanlar rengârenktir, turizmimiz gelişti,
Mitinglerde Konyalı, İzmirliyle bilişti.
Devletin araçları taşımaya çalıştı,
Amirin buyruğuna uyanlara maşallah!

Kimi aday mapusta sesini zor duyurur,
Kimisi muktedirdir emirleri buyurur.

Kimi devlet eliyle yoksulları doyurur,
Kamunun parasına kıyanlara maşallah!

Namuslu yazarlarda tavırlar berraklaştı,
İnandığı görüşe biraz daha yaklaştı.
Medyanın bülbülleri şakıyıp oynaklaştı,
Patronu değıştikçe kayanlara maşallah!

Düzenbaz anketçiler, açtı yine ağzını,
Kim doyurur bunların karnını, boğazını?
Kime oyun çoğunu, kime verir azını,
Anketlerle oyları sayanlara maşallah!

Aslında seçimlerde akla pek gerek yoktur,
Bilgiden yoksun iken üreyen fikir çoktur.
Yalanlar arşa çıkar, vaatler birer faktir,
Halkını kandırarak doyanlara maşallah!

İnşallah girmez bu kez trafoya kediler,
Muhalifler bağırılmaz: 'Hakkımızı yediler'.
İttifak sözcüleri 'bize güven' dediler,
Yandaşın tavrı açık: Yiyenlere maşallah!

Şaka ile karışık uyarmaktır işimiz,
İnşallah gerçekleşir demokrasi düşümüz.
Sandığa gidip oyu vermeli her kişimiz,
Sözümüzden huylanıp cayanlara maşallah!

Her oyun gerer biraz, özellikle sonlarda,
Kazanan mutlu olur, güler böyle anlarda.
Kim konuşur bakalım o malum balkonlarda,
Demokrasi gömleği giyenlere maşallah!

Nevzat'ın tanıklığı, olaya vermez zarar,
Belki hâkim olanın işine bile yarar.
Halk ozanı bazen de boşuna çene yorar,
Okuyup da zamana kıyanlara maşallah!

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Seçmene Uyarılar 1

(Oyumuz Bizden Hesap Sorar)

Demokrasi oysa sandığa giden,
Tuttun ise oyun davacı olur.
Yalan söylemişse oy talep eden,
Yuttun ise oyun davacı olur.

Seçim zamanında kokla havayı,
Düşünme sakın sen taşı, tavayı.
Küçük çıkar için boş bir davayı,
Güttün ise oyun davacı olur.

Soyguna dur demek için hukukla,
Bilinçli seçim yap, olma sen kukla.
Tarikat şeyhinden gelen buyrukla,
Attın ise oyun davacı olur.

Yurttaş olan insan olmasın tebaa,
Özgür olmak için bütün bu çaba.
İnatla davranıp oyunu heba,
Ettin ise oyun davacı olur.

Namus verilirse ucuz pahaya,
Sen nasıl bakarsın güneşe, aya.
İki kilo şeker, bir paket çaya,
Sattın ise oyun davacı olur.

Kanar isen birkaç torba kömüre,
Karalar sürersin kalan ömüre.
Aldanarak rüşvet denen çamura,
Yattın ise oyun davacı olur.

Yıllarca inledin iş diye diye,
Ne hükümet verdi, ne belediye.
Gözünü boyarsa haram hediye,
Tattın ise oyun davacı olur.

Beleş erzak girdi diye kilere,
Boyun uzatırsan dinci yulara;
Sonra sele düşüp, derin sulara,
Battın ise oyun davacı olur.

Dini kullananı adam sandıysan,
Sarığa, türbana, şıha kandıysan;
Tarikat uğruna nara yandıysan,
Tüttün ise oyun davacı olur.

Meydanda yalanı alkışlamışsan,
Oyunu hırsıza bağışlamışsan,
Namertle bir olup er dışlamışsan,
Yittin ise oyun davacı olur.

Saltanat tahtına olursan ayak,
Hak istediğinde hakkındır dayak.
Alkışla hırsıza yapmışsan kıyak,
Yettin ise oyun davacı olur.

Elinden alırken zalim işini,
Sen hala izlersen onun peşini;
Kendinin yanına bir de eşini,
Kattın ise oyun davacı olur.

Onlardan uzak dur, kan emiyorsa,
İşçi, köylü, memur, halk demiyorsa;
Oy verdiğin sana benzemiyorsa,
Zittin ise oyun davacı olur.

Aklını çelmişse yalan, iftira,
Beka diye diye inlersin zira.
Yiyecek zamlanır, yükselir kira,
Battın ise oyun davacı olur.

Umudunu koru, gelmesin dize,
Çalışır, çabalar çıkarsın düze.
Birkaç palavraya, hamasi söze,
Fittin ise oyun davacı olur.

İyi bak ne yaptı yerel yönetim,
Çalmaya, çırpıma var mı denetim?
Ağlıyorsan icra diye senetim,
Bittin ise oyun davacı olur.

Sorumluysan çocuğundan, eşinden,
Uyan artık kabus gibi düşünden.
Ayrılmayıp baronların peşinden,
Gittin ise oyun davacı olur.

Ahmet, Rıza, Oktay, Melahat, Raif,
İyi seçmezsen, olmazsın naif*.
Sandığa gitmeyip bir yerde keyif,
Çattın ise oyun davacı olur.

Oy veren halkına karınca deyip,
Boykot yapmış isen ne büyük ayıp.
Çircir böceğini önderin sayıp,
Öttün ise oyun davacı olur.

Sandığa sahip çık oy çalınmasın,
Uçkâğıt açana boş kalınmasın.
Oy toto oynayıp pay alınmasın,
Üttün ise oyun davacı olur.

Nevzat aday değil, halktan bir kişi,
Sakın başka yöne çekmeyin işi.

Yanlış prizlere oy denen fişi,
İttin işe oyun davacı olur.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
• Naif: Saf, temiz, huzurlu

Nevzat Dağlı

Seçmene Uyarılar 2

Bu millet kimlerle gurur duymadı,
Yurttaşla lan diyenleri alkışla...
Kafa yorma boşver, uydu uymadı,
Sözlerinden cayanları alkışla...

Meydanları doldur, yürekten bağır,
Beraber yürürken şarkıyı çağır.
Zemin oynaklaştı bak ağır ağır,
Alttan alttan oyanları alkışla...

Yalancı muteber, inan sözüne,
Çok şükür de, tükürse de yüzüne.
Gündüz vakti fener tutup gözüne,
Din, imanla soyanları alkışla...

Aydınlanma kötü, karşı dur kinle,
Kandırıyorlar seni şeytanla, cinle.
Zekana hakaret edeni dinle,
Seni aptal sayanları alkışla...

Düşünme bu haller kimin yüzünden,
Gerçeği sakın sen kendi gözünden.
Uzaklaşıp Atatürk'ün izinden,
El sözüne uyanları alkışla...

Sorma kimler rantçı arsa peşinde,
Kim devlet adamı kendi işinde.
Helal lokma arar iken aşında,
Haram ile doyanları alkışla...

Teğet geçer korkma küresel kriz,
Uzan sadakaya olma sen keriz.
Köşeyi dönmeni biz de isteriz,
Ağına yal koyanları alkışla...

Devlet malı deniz, çalan çağlasın,
Meydanlar doldukça işi bağlasın.
Yemeyen müstahak, varsın ağlasın.
Rızan ile yiyenleri alkışla...

Hukuksuzluk sana vermesin keder,
Nasıl olsa hesap mahşere gider.
Gerçeği söyleyen rahatsız eder,
Yalanlarla bayanları alkışla...

Acıyla ayrılın tırnaklar etten,
Aşiret türesin tek bir milletten.
Doğruluk bekleme sen siyasetten,
Sağa sola kayanları alkışla...

Bakanın önünde ister takla at,
İstersen oynayıp kazan iltifat.

Nene gerek senin hizmet, icraat,
Davar gibi yayanları alkışla...

Doğruluk, dürüstlük geçmişte idi,
'Akil adam' yalancının şahidi.
Unut gitsin artık gazi, şehidi,
Yiğitlere kıyanları alkışla...

Görme sen Nevzat'ın attığı taşı,
Bir dost gülüdür o, yaramaz başı.
Kafan karışınca göbeği kaşı,
Zor gördümü tüyenleri alkışla..

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sehven Yazılmış Dizeler

Sehven gelir dünyaya başa bela olanlar,
Ayağa kalkar kalkmaz sokağa çıkar sehven.
Serseri mayın olur denetimsiz kalanlar,
Masumların canını bilmeden yakar sehven.

Yolları düzeltiyor vakfedilen yuvaklar,
Söğüt gibi eğilir bildiğimiz kavaklar.
Güçlülerin elinde su dağıtan savaklar,
Hortumlanan nemalar havuza akar sehven.

Yaşamın kıyısında yürüyenler var bugün,
Canını dişe takıp sürüyenler var bugün.
Suçsuz mahpus damında çürüyenler var bugün,
Kudrete sahip olan zalimlik eker sehven.

Mazlumu suçlayanlar, güzel tuzak kuruyor,
Adamlar, hedefleri onikiden vuruyor.
Katilin hesabını maktulünden soruyor,
Bu sistem zanaltına suçsuzu sokar sehven.

Dokunulmaz değildir muhalefet mebusu,
Muktedirler isterse yanılır hukuk usu.
İtibara kurulur usule uygun pusu,
İş işten geçer geçmez yetkili çakar sehven.

Zaferler kazanıyor her gözü açık çıkan,
Kahrolur saltanatı paralel güçle yıkan.
İş bitirir beceren işlere iyi bakan,
Değerli armağanı koluna takar sehven.

Dalavere yok ama, hesap karışır bazen,
Haydan gelen nemayı dostlar bölüşür bazen.
Hırsız, polis, jandarma, savcı görüşür bazen,
Hakim bazen suçsuzu hapse tıkar sehven.

Sınavlarda sorular yanıtlara göz kırpar,
İstenmeden yapılan şifreler göze çarpar.
Tatmin olur büyükler, rezillige el çırpar,
Kirliyi süslü sanır, temizi yıkar sehven.

İntihal yapanları affeder bilgi çalan,
Hırsızlık makbul oldu, doğruluk şimdi yalan.
Kendini kıral sanır eline yetki alan,
Akademik alana molozu döker sehven.

Ağzı olan konuşur, laf ola beri gele,
Medyada yer buluyor, sokaktaki hergele;
Doğru çizgi çektirir bildiğimiz pergele,
Kullanılıp atılır, meslekten bıkar sehven.

Kanunlara aykırı kararlar alınıyor,
Seçimde başarının bir yolu bulunuyor.

Mühürsüz oylar bile geçerli kılınıyor.
Durmak yok, yola devam, dönüyor teker sehven.

Adalet nazlanıyor, muhalife darılmış,
Tesettüre sokulmuş, her bir yanı sarılmış.
Böylesi acayıplık ne duyulmuş, görülmüş,
Haklıya zehir olan, haksıza şeker sehven.

Bir hainin adını okula ad veren var,
Gizli niyetlerini ortalığa seren var.
Baktılar ki niyeti çırılçıplak gören var,
Dediler bunu yapan cahil bir sakar sehven.

Armutlarla, elmalar toplandı bunu gördük,
Paslı demir altınla kaplandı bunu gördük,
Pislik dolu geçmişten hoplandı bunu gördük,
Parfüm etki etmezse arada kokar sehven.

Akıl sır ermez buna, nasıl döner gizli çark,
Fırıldak çevirenle nedir aramdaki fark?
Herkes oyun peşinde, hayat sanki lunapark,
Nevzat dönen dolaba şaşırıp bakar sehven.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sen Misin?

Gözlerin dost gibi, gönlün dost gibi,
Yıllar yılı aradığım sen misin?
Elleri elimde düşler boyunca,
Saçlarını taradığım sen misin?

Bakışını içe içe kandiğim,
Özlemine düşüp düşüp yandıığım,
Sevgi yağmurunda hep yıkandıığım,
Dostluğunda arıdığım sen misin?

Şiyah mutluluğum, ak ıstırabım,
İçmeden sızdığım vuslat şarabım,
Umudum, hayalim, çölüm, serabım,
Sana diye yürüdüğüm sen misin?

Gönlüm aciz bir kul sevgine tapar,
Günde mabedine kaç kere sapar.
Bakmaya korkarım, gözüm iz yapar,
Seni benden koruduğum sen misin?

Gecemi gün eden, kışım yaz eden,
Gönül tezgahımda sevda nakşeden;
Bakışlarındaki mahsunluk neden?
Gözlerinde eridiğim sen misin?

Bir bak ne yazılı gözler üstünde,
Dille anlatılmaz sözler üstünde.
Nevzatı peşinden dizler üstünde,
Senin için sürüdüğüm sen misin?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sendika Soruları

Muktedir elinden hak icazeti,
Alanlar nasıl bir sendikacıdır?
Satılmış olmanın budur özeti,
Olanlar nasıl bir sendikacıdır?

Sendikacı yerse patron tasından,
Sermaye yandaşı olur hasından.
Emeğin gücünü tam ortasından,
Bölenler nasıl bir sendikacıdır?

Şahinim diyenin tüyü yoluktur,
Cebine döşenen farklı oluktur.
Sarı sendikanın rengi soluktur,
Solanlar nasıl bir sendikacıdır?

Başkanlık süresi ömür boyunca,
Toplu sözleşmeler emir boyunca,
Karalar silinir kömür boyunca,
Silenler nasıl bir sendikacıdır?

Ödünle besleyen patron katını,
Verir aldığı için birkaç katını.
İşçiden sendika aidatını,
Yolanlar nasıl bir sendikacıdır?

Pekiştirmek için kendi yerini,
Kimler kalkan yaptı birilerini?
İşçinin masada alın terini,
Çalanlar nasıl bir sendikacıdır?

Aydınla, halk ile bozan arayı,
Eleştirenlere sürer kararı.
Çare yeri diye köşkü, sarayı,
Bulanlar nasıl bir sendikacıdır?

Kimişi siyasal çıkar derdinde,
Emeği sömürtür kendi yurdunda.
İşçi bilincinin bile ardında,
Kalanlar nasıl bir sendikacıdır?

Millete yabancı ümmetçi ekip,
Tarikat şeyhini ediyor takip.
Zengin sofrasına besmele çekip,
Dolanlar nasıl bir sendikacıdır?

Nevzat emek dostu, işçiden yana,
Üzülür ölene, dökülen kana.
İş cinayetinde kıyılan cana,
Gülenler nasıl bir sendikacıdır?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sevda Suskunluğu

Yüreğim konuşur seninle sanki,
Adını dilime aliverince.
Bana ceza olur susmak inan ki,
Yüzüme bakıp da gülüverince.

Girdiğin ortama sevda bulaşır,
Yürek telaşlanır, dilim dolaşır;
Heyecan ruhuma kadar ulaşır,
Gözlerim gözünü buluverince.

Elini uzatsan elim çekinir.
Sevgi söylemeye dilim çekinir.
Sana yaklaşmaya yolum çekinir,
Yalnız kalbim koşar saliverince

Merhaba diyeyem, hatır soramam,
Bakarım öylece, sözcük aramam.
Bir adım yaklaşısan, sakın duramam,
Aklım karışıyor geliverince.

Bakmaya utanır, gözüm kaçıyor,
Damağım kuruyor, özüm kaçıyor;
Sıralanmış olan sözüm kaçıyor,
Seninle başbaşa kaliverince.

Đost bakışlarını özlemek kader,
Özlemle yolunu gözlemek kader.
Sevdamı yürekte gizlemek kader,
Kaderim değişir biliverince.

Gelecek sonumu aşkın getirsin,
Sonsuz alemlere alsın götürsün.
Nevzat'ın ömrünü hasret bitirsin,
Sakın pişman olma ölüverince.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sevesim Gelir

Hergün seni kaç kere,
Sarıp sevesim gelir.
Dost bakışlı gözlere,
Girip sevesim gelir.

Seninle dolu beni,
Benden sakınma emi.
Saklandığın kalbimi,
Yarıp sevesim gelir.

Gölgene gönlüm koşar,
Sesine aklım şaşar,
Gözüme resmin düşer,
Görüp sevesim gelir.

Çağırırsan gülerek,
Lafa söze ne gerek.
İzin var mı diyerek,
Sorup sevesim gelir.

Seninleyken el ele,
Bana sabırlar dile.
Yolda yürürken bile,
Durup sevesim gelir.

Karışsam kayıplara,
Beni kendinde ara.
İlahi sevdalara,
Erip sevesim gelir.

Doldurursan günümü,
"Nur" olur "an"ın tümü.
Bir temasa ömrümü,
Verip sevesim gelir.

Sana ruhum sarına,
Kıyamam kollarına.
Nevzat'ı yollarına,
Serip sevesim gelir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sevgililer Günü Manileri

Aşkı olmayanların imanı da olmazmış,
İmanı olmayanlar, yâr değeri bilmezmiş.
Sevgi emek istermiş, emekçiye aşkolsun,
Emeksiz sevdaların sonu iyi gelmezmiş.

Mutluluk dağa çıkmak, denizde yüzmek gibi,
Saklananı aramak, bulmaca çözmek gibi.
Belki de gül koklayıp, bülbüle kulak verip,
Yâr ile bir bahçede el ele gezmek gibi.

Sevgili seveninin öbür yarısı olur,
Düşüncesini okur, sözü etmeden bilir.
İki yürek yan yana birlikte atıyorsa,
Her ana bir heyecan, duygulara can gelir.

Tanrı'nın bildiğini canan biliyor ise,
Canan candan değerli, önce geliyor ise;
Canan can veren olur, ruhlar ölümsüzleşir,
Eğer ikiz eşini ruhlar buluyor ise.

Kara günler içinde bir de güzel gün olsun,
Bu gün kine, öfkeye, nefrete bir son olsun.
'Sevgililer Günü'nde sevgiyi paylaşalım.
Sevgiler çoğalarak insanlığa can olsun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sevgililer Yaşlansın Sevgiler Yaşlanmasın

Bedenler yaşlansa da, sevgiler yaşlanmasın,
Mutlu geçen günleri anarak yaşlanalım.
Hızlı geçen zamandan gönlümüz hoşlanmasın,
Her şey daha dün gibi sanarak yaşlanalım.

Eşyalar hep eskisin, sevgi kalsın yenimiz,
Evimiz boş olsa da aşkla dolsun yanımız.
Ayrılmamasın yürekler, bilincimiz, tenimiz,
Sevginin lezzetine banarak yaşlanalım.

Nine, dede olsak da gönlümüz taze kalsın,
Acılar unutulsun, sevinçler bize kalsın.
Duygular dışa vursun, bir tatlı söze kalsın,
Sevgiyi, saygıları sunarak yaşlanalım.

Çocuklar, torunlar da sevdiklerini bulsun,
Bizleri anımsasın arada selam salsın.
Yuvamız bozulmasın, varsın çalı çöp olsun,
Sevgiliyle bir dala konarak yaşlanalım.

Dizlerimiz yorulsun bedeni taşımasın,
Gözlerimiz bozulsun parlayıp ışımasın;
Yeter ki kış görmesin, sevgimiz üşümesin,
Sevdanın ateşinde yanarak yaşlanalım.

Yeni yetme âşıklar imrenip baksın bize,
Nevzat gibi ozanlar türküler yaksın bize.
Duygular hep çağlasın, su gibi aksın bize,
Sevgiyi içe içe kanarak yaşlanalım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sevgimizle Güçlüyüz, Çünkü Atatürkçüyüz

Atatürkçü olmak onur,
Onu sevmek kârdır bizde.
Herkes bizi böyle tanır,
Ondan izler vardır bizde.

Fikri ile test olmuşuz,
Paylaştıkça mest olmuşuz.
Sevenlerle dost olmuşuz,
Dosta bühtan ardır bizde.

Sevene çırak oluruz,
Nefretten ırak oluruz.
Sevgilerle pak oluruz,
Sevgisizlik kirdir bizde.

Özgürlüktür duruşumuz,
Değişmez bu görüşümüz.
Kolay iştir barışımız,
Düşman olmak zordur bizde.

İnsanlıktır tek türümüz,
Ulusçuluk kültürümüz.
Ne olursak her birimiz,
Türküm diyen birdir bizde.

Fikrimiz hür, vicdan temiz,
Çağdaşıktır eylemimiz.
Açık seçik söylemimiz,
Ölmaz öyle dırdır bizde.

Ortak ağlar, gülüşürüz,
Dar günlerde bilişiriz.
Azımızı bölüşürüz,
Tek bölünmez yârdır bizde.

Ne çalarız, ne çırparız,
Ne sömürür, ne kırparız.
İşi emekle yaparız,
Övüncümüz terdir bizde.

Devrimlerle deviniriz,
Görev yapar övünürüz,
Eşitliği savunuruz,
Yüksek rütbe erdir bizde.

Kalpten kalbe yollar açık,
Dostluklara kollar açık.
Bilinç açık, diller açık,
Tek saklanan sırdır bizde.

Takiyede hile olur,
Güçlülerde bile olur.

Kindar olan köle olur,
Sevgi duyan hürdür bizde.

Sevgi, bilinçle anmaktır,
Atatürk'e inanmaktır.
Sevmek biraz da yanmaktır,
Bilincimiz hardır bizde.

Nevzat sade bir anlatan,
Atatürk'tür ışık tutan.
Karanlığı aydınlatan,
Gerçek bilim nurdur bizde.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sevgiyi Paylaşalım

Bu büyük sevdayı yalnız çekemem,
Paylaşalım birazını alıver.
Terkedilip göz yaşları dökemem.
Ya al beni, ya da bırak, salıver.

Özlemin acısı beni bitirir,
Sensiz anlarıma hüznün getirir.
Bir gülüşün bin kederim götürür,
Bakışalım arada bir gülüver.

Yılımsın, günümsün bende her ansın,
Çekme bakışını tüm kalbim yansın.
Yansın da bu gönlüm biraz uslansın,
Sevgi ocağında kalan külü ver.

Düşmüydü, gerçek mi, hangi boyuttu,
Nevzat birgün senin elini tuttu.
Kendini yitirdi, sende unuttu,
Kalbindeyse bir bakıver, buluver.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sevişme Ulemasına Sorular

Burnunu yatağa sokmuş ulema,
Bunların hakkından gelmek günah mı?
Sevişen çiftlere bakmış ulema,
Soralım, dikize almak günah mı?

Eşekle insanı kıyaslayarak,
Horlamış çıplağı eşek sayarak.
Fetva vermiş güya dini oyarak,
Böylesinde kusur bulmak günah mı?

`Giysili sevişsen melek röntgenci,
Çıplak sevişirsen şeytan izlemci.'
Hurafe üreten ey kökten dinci,
Yar ile başbaşa olmak günah mı?

İnsan helalinden neden saklansın?
Şevgiyle bakana ne yasaklansın?
Özgürlüğü tanı, ruhun aklansın,
İnsanda insanı bilmek günah mı?

Allah'ın gördüğü meleğe ne ki?
Nasıl bir bakıştır öyle sendeki?
Kafanda dolaşan şeytana de ki,
Sevişmek, oynaşmak, gülmek günah mı?

Titrini görenler alimsin sanır,
Senin sözlerine kimler inanır?
Çıplak yıkanırsak su mu utanır?
Banyoda tertemiz kalmak günah mı?

Tacizi görmedin, sapığa sustun,
Belli ki gerici hep senin dostun.
Nevzatlar üstüne yalanlar kustun,
Kusmuğu taşlarla silmek günah mı?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Seyirci Kalmayalım

Sevelim ÷lkemizi kollayıp gözetelim,
Çaresiz olmasına seyirci kalmayalım*.
Doğayı korumaya elleri uzatalım.
Sarıyı solmasına seyirci kalmayalım.

Ormanda, korularda kimse ateş yakmasın,
Kimseler pisliğini doğada bırakmasın.
Derelerden göllere zehirli su akmasın,
Balığın ölmesine seyirci kalmayalım.

Şehirler çöplerini ormana dökmesinler,
Şahillerin kumunu sıyırıp çekmesinler.
Endemik bitkileri kimseler sökmesinler,
Kimsenin çalmasına seyirci kalmayalım.

Tarihi eserlere kimse zarar vermesin,
Geçmişten kalanları kendi malı görmesin.
Yıkıma tanık olan şaşkın bakıp durmasın,
Cezasız kalmasına seyirci kalmayalım.

Çevreye saldırıyor sanayinin nicesi,
Halka zehir oluyor orda gündüz gecesi.
Kömür yakan santralin denetimsiz bacası,
Dumanlar salmasına seyirci kalmayalım.

Denizler kirlenmesin dalgası berrak olsun,
Maviyi sevmeyenler denizden irak olsun.
Doğayı korumaya Nevzatlar çırak olsun,
Bahane bulmasına seyirci kalmayalım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Doğayı korumak için çabalar gösteren
Sayın Güven İslamoğlu'na selam olsun.

Nevzat Dağlı

Siyaset Büyüklerine Dilekçe

Haysiyetsiz,  erefsiz, hain dersiniz bana,
Ben yine de sizlere saygılar sunamam ki.
Böyle galiz küfürler dokunuyor insana,
Ben sizleri saygılı sözlerle anamam ki.

Bana hitap ederken küfürle ba larsanız,
Beni her gün azarlar, sözlerle ha larsanız;
Beni  teki sayıp meclisten dı larsanız,
Ben sizin derdinize birlikte yanamam ki.

Muhterem büyüklerim söz insanın aynası,
Söze değer verenin Yunus Emre'dir hası;
'Sevelim sevillelim' demiş sözün ustası,
Siz güzel söyleseniz ben sizi kınamam ki.

Bizler barış dedikçe yumruklar sıkılıyor,
Gerçeği söyleyenler içeri tıklılıyor.
Olanları gördükçe g venler yıkılıyor,
Hamasi nutuklara bilerek kanamam ki.

Hakaret edilerek sağlanır mı hiç birlik?
İnsanlar ayrılırsa bozulur huzur, dirlik.
Sevgi esirgenirse yürekte ba lar körlük,
Kavganın ta ıtına sizinle binemem ki.

Görüşler değişiyor her gün başka biçimde,
Emperyalist g erle anlaŐamam seçimde.
Bağımsız Türkiye'nin özlemi var içimde,
Atatürk'e inandım yolumdan d nemem ki.

Bilime inanmıŐım yol gösteriyor bana,
Sevgiye susamıŐım içerim kana kana.
Seviyeler düşerse hep böyle sizden yana,
Ben böyle bir düzeye utanır inemem ki.

Beencilikten kurtulup gerçeği görmeliyiz,
Çağdaş bir yaşam kurup sefalara s rmeliyiz.
Ülkemiz için dostça el ele vermeliyiz,
alıŐıp, çabalayıp ben yalnız onamam ki.

Amacım insanları sevgide bileŐtirmek,
Bilincimde olanı duyana ulaŐtırmak.
Nevzat'ın görevidir yanlıŐı eleştirmek,
Olanları bilerek olmamış sanamam ki.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Siyaset Günlüğü

Bir ABD bir Rusya köşeye tıktı bizi,
Bir Trump bir Putin'i övmeye mecbur kaldık.
Milyonlarca mülteci doldurdu ülkemizi,
Bir kısmını Batı'ya kovmaya mecbur kaldık.

Suriye siyaseti Arapsaçına döndü,
Biz şaştıkça halkımız iyi oluyor sandı.
Fakat son zamanlarda millette ışık yandı,
Savaşı başlatmada ivmeye mecbur kaldık.

Ekonomi bozuldu, karıştı gözü, kaşı,
Halk gündemine aldı şimdi ekmeği aşı.
Yanımızda tutmakta güçlük çektik yandaşı,
Bu yüzden muhalife sövmeye mecbur kaldık.

Beraber yürüyorken herkes uygun adımdı,
Sesi çıkarmayanla dostluğumuz kadimdi.
Dostlar bir baş çekiyor isyan ediyor şimdi,
Dün bizimle olanı dövmeye mecbur kaldık.

Din diyanet diyene aşk ile verdik omuz,
Bizimle olmayanı harbiden saydık domuz.
Her gün biraz değişir düşmanımız, dostumuz,
Bize küfür edeni sevmeye mecbur kaldık.

Dünya bizi sevmiyor, yalnızlığa itildik,
Kâğıtlar karıldıkça her kumarda ütüldük.
Aşabımız bozuldu güle güle katıldık,
Öfkeyi şaka ile savmaya mecbur kaldık.

Galiba deniz bitti, gemi vurdu karaya,
Danışmanlar yüzünden hapsedildik saraya.
Belki biraz fazlaca değer verdik paraya,
Elleri çaresizce ovmaya mecbur kaldık.

Kulağı tıkayanlar sözleri duyamıyor,
Yalana alışanlar doğruya uyamıyor.
Nevzat şimdi gerçeği apaçık diyemiyor,
Ağzımızda lafları gevemeye mecbur kaldık.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Siyaset Manzaraları

Siyasetin içinde neler gördü gözlerim,
Namusu koruyanın elendiğini gördüm.
Kimseler gocunmasın meclis dışı sözlerim,
Yarası olanların alındığını gördüm.

Kimisinin kibiri yüce dağlar kadardı,
Meydanda naraları arşa kadar çıkardı.
Rakibine kızarak bolca tüküren vardı,
O tükrüğün sonradan yalandığını gördüm.

Kimisi efelendi küfürleri sayurup,
Rakibini indirdi belden aşağı vurup
Zalimin karşısında elpençe divan durup,
Mazlumlarda dişlerin bilendiğini gördüm.

Dini alet edenler 'Bakara Makara'ydı,
Renkleri beyaz ama ruhları çok karaydı.
Osmanlıydı düşleri, hayalleri saraydı,
Her türlü pisliklere bulandığını gördüm.

Göz önünde rüşveti yutanlar alkışlandı,
Paralel kenarlardan tutanlar alkışlandı.
Palavrayı desteksiz atanlar alkışlandı,
Yalanların dillere dolandığını gördüm.

Teröristle dost olan kendini arıtmadı,
Sevgiyi pekiştirip kinleri eritmedi.
Muktedirler nedendir terörü kurutmadı,
Terör bataklığının sulandığını gördüm.

Ne yürekler yakmıştı kumpasların ustası,
Yayıdığı mikropların kendi oldu hastası.
Paçayı zor kurtardı, koydu tarağı taşı,
Şimdi çok uzaklarda ilendiğini gördüm.

Seyircisi olmuşum dizlerini dövenin,
Hali güldürür beni düşmanını övenin.
Boynunu yularlara teslim eden devenin,
Eşeğin arkasına ulandığını gördüm.

Açığı olanların dizginleri toplandı,
Ayıpları usulen bir örtüyle kaplandı.
Lakin yüreklerine çatal kazık saplandı,
Muktedirden merhamet dilendiğini gördüm.

Dincilikte sapıtan cennet beratı verdi,
Kimisi beka deyip ortamı fena gerdi;
Milleti aldatarak oyu almaktı derdi,
Siyasette ahlakın küllendiğini gördüm.

Makamının forsuyla siyaset yapan gördüm,
Rakibini kovlayıp adaylık kapan gördüm.

İhtirası yüzünden yolundan sapan gördüm,
Yalanların ortada dillendiğini gördüm.

Ağız bozuk adamın beyni sanki kenefti,
Nazım Hikmet düşmanı, Uğur Mumcu hedefti;
Oysa Bahriye Üçok, Türkan Saylan sedefti.
Oduğun mücevhere çullandığını gördüm.

Yiğitler namusuna hiç hanel getirmede,
Onuru çignetmedi, ahlakı bitirmede.
Altınlar yere düştü, değeri yitirmede,
Kimlerin toz toprağa belendiğini gördüm.

Daha devam edecek Nevzatın temaşası,
Beklenmesin sakın ha doğru yoldan şaşası.
Ömründe hiç olmadı siyasetin maşası.
Bu durumun dostlarca bilindiğini gördüm.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağılı

Siyaset Sitemi

(Doldur meydanları alkışla)

Bu millet kimlerle gurur duymadı,
Yurttaşla lan diyenleri alkışla...
Kafa yorma boş ver, uydu uymadı,
Sözlerinden cayanları alkışla...

Meydanları doldur, yürekten bağır,
Beraber yürürken şarkıyı çağır.
Zemin oynaklaştı bak ağır ağır,
Alttan alttan oyanları alkışla...

Yalancı muteber, inan sözüne,
Çok şükür de, tükürse de yüzüne.
Gündüz vakti fener tutup gözüne,
Din, imanla soyanları alkışla...

Aydınlanma kötü, karşı dur kinle,
Kandırıyorlar seni şeytanla, cinle.
Zekana hakaret edeni dinle,
Seni aptal sayanları alkışla...

Bakanın önünde ister takla at,
İstersen oynayıp kazan iltifat.
Nene gerek senin hizmet, icraat,
Davar gibi yayanları alkışla.

Doğruluk, dürüstlük geçmişte idi,
'Akil adam' yalancının şahidi.
Unut gitsin artık gazi, şehidi,
Yiğitlere kıyanları alkışla...

Acıyla ayrılışın tırnaklar etten,
Aşiret türesin tek bir milletten.
Doğruluk bekleme sen siyasetten,
Sağa sola kayanları alkışla...

Düşünme bu haller kimin yüzünden,
Gerçeği sakın sen kendi gözünden.
Uzaklaşıp Atatürk'ün izinden,
El sözüne uyanları alkışla...

Sorma kimler rantçı arsa peşinde,
Kim devlet adamı kendi işinde.
Helal lokma arar iken aşında,
Haram ile doyanları alkışla...

Utanma sen çocuğundan, karından,
Sorumluyken bugününden yarından.
Onları giydir sen bitpazarından,
İtalya'dan giyenleri alkışla...

`Şiddet erkeklerin hakkıdır' diyen,
`Kadın erkek hakkı farklıdır' diyen,
`Kadının saçları saklıdır, diyen,
Sıkma başlı bayanları alkışla...

Devlet malı deniz, çalan çağlasın,
Meydanlar doldukça işi bağlasın.
Yemeyen müstahak, varsın ağlasın.
Rızan ile yiyenleri alkışla...

Paralel gidenler hakkını yesin,
Sonra kalkıp bir de aldandık desin.
Bütün olanlara çıkmasın sesin,
Saray kulu ayanları* alkışla...

Uyuyan mangada olmuşsan erat,
O yüzden düşmana mahmurdur surat.
Sana dost görünsün her tür haşerat,
Yılanları, çıyanları alkışla...

Birbirine söven şimdi dost gibi,
Ahlakı serdiler yere post gibi.
Durum bilincini ölçen test gibi,
Siyasete siyenleri alkışla.

Kurduğu tuzağa düşenlere bak,
Yaktığı ateşte pişenlere bak.
Kurnazlık ederek şaşanlara bak,
Şahın kulu piyonları alkışla.

Hukuksuzluk sana vermesin keder,
Nasil olsa hesap mahşere gider.
Gerçeği söyleyen rahatsız eder,
Yalanlarla bayanları alkışla...

Teğet geçer korkma küresel kriz,
Uzan sadakaya olma sen keriz.
Köşeyi dönmeni biz de isteriz,
Önüme yal koyanları alkışla...

Sana yol göstereyim maval okuyan,
Hurafe öğretsin beyin yıkayan.
Senin çılgınlığına kulak tıkayan,
Arap sesi duyanları alkışla.

Camide siyaset yapanı hoş gör,
Kula kulluk edip tapanı hoş gör.
Haktan, doğruluktan sapanı hoş gör,
Haramları yuyanları alkışla.

Sebze, meyve için kuyrukta bekle,
Utanma sistemi savun istekle.

Belki kurtulursun etek öpmekle,
Onurunu yoyanları alkışla.

Görme sen Nevzat'ın attığı taşı,
Bir dost gülüdür o, yaramaz başı.
Kafan karışınca göbeği kaşı,
Zor gördü mü tüyenleri alkışla...

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Ayan: Muhtar.

Nevzat Dağlı

Siyasette Neler Gördük

Siyaset figürü olanlar türlü,
Hayatı bu yola yatıran da var.
Kiminin kazancı fazla ve kirli,
Bazı malı mülkü batıran da var.

Tarikat, cemaat kontenjanı var,
STK desteği, lider yanı var.
Kiminin kendinden gelme şanı var,
Çakma ünle işi kotaran da var.

Sakal, bıyık, türban simge oluyor,
Beraber yürüyen yolu buluyor.
Özgürlük isteyen naçar kalıyor,
Kazandıklarını yitiren de var.

Kimisi sazandır zokayı yutar,
Kimisi hep yanlış takımı tutar.
Kiminin çaldığı gözlere batar,
Usulüne uygun götüren de var.

Her yıl bir partiye kayana şaştık,
Dönüp sövdüğünü sayana şaştık.
Doğaya, kentlere kıyana şaştık,
Cennet gibi kentler yetiren de var.

Atatürk yolunu izleyen gördük,
Bağımsız Türkiye özleyen gördük.
İnancı yürekte gizleyen gördük,
Lidere salavat getiren de var.

İşte bu biçimde siyaset hali,
Eksik kalmış ise bende vebali.
Hastalığı belli ağız ishali,
Çıkıp meydan meydan ötüren de var.

Nevzat siyasete yabancı kaldı,
Kötüyü taşıyıp intikam aldı.
Düşman kazansa da sazını çaldı,
Dost olup yanında oturan da var.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Son Dönem Siyaset Analizi

Dur bakalım dur hele ne gösterir bu anlar,
Ahir zaman devrine geçmeye çeyrek kaldı.
Eğlenceli olacak sıkılmasın hiç canlar,
Karanlıkta ışığı seçmeye çeyrek kaldı.

Zenginler korunurken yükler yoksula bindi,
Öfkeler kabardıkça sabırlar dibe indi.
Yanlış hesap tutmadı bir yerden geri döndü,
Saltanat sallanıyor göçmeye çeyrek kaldı.

Şeker fabrikası da, tütün fabrikası da,
Limanlarla birlikte satılmıştı askıda.
Şimdi dağlar, ormanlar satış için baskıda,
Mücadele andını içmeye çeyrek kaldı.

Simitçi devletleşti, Tank Palet özelleşti,
İşletme devri dendi durumlar güzelleşti.
Satar milliyetçiydi katar ile üleşti,
Ekonomi şişiyor uçmaya çeyrek kaldı.

Çılgın projelere halk artık çıldırıyor,
Meydanlara çıkararak fikrini bildiriyor.
Akıl dışı bu işler dünyayı güldürüyor,
Rezaleti ortaya saçmaya çeyrek kaldı.

Yoksullar ses yükseltti, iane yetişmiyor,
Bol keseden vaatle açlıklar yatışmıyor.
Din imanlı nutukla gönüller bitişmiyor,
Tarikatla arayı açmaya çeyrek kaldı.

Birbirinden ayrıldı beraber yürüyenler,
Sanki filiz verecek birlikte çürüyenler.
Bir daha deviniyor umudu eriyenler,
Doğacak çocuğa don biçmeye çeyrek kaldı.

Bu millet gördü artık kim kime yaranıyor,
Kimler kime ram oldu, kim kime direniyor.
Bir zamanın güçlüsü kayboldu aranıyor,
Nevzat gözlüyor şimdi kaçmaya çeyrek kaldı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Sonbahar Soruları

Yaşımız yetmiş oldu, işimiz bitmiş midir?
Ömrümüzün mevsimi sonbahar olmuş mudur?
Umutlar yaprak gibi dökülüp gitmiş midir?
Kurduğumuz hayaller sararıp solmuş mudur?

Aşkla dolu yürekler yükünden yorgun mudur?
Yüzümüz eskidi mi, aynaya dargın mıdır?
İçimize döndük mü, halimiz durgun mudur?
Anıları yad eden dostumuz kalmış mıdır?

Akıntıya küreği çeken sandalda mıyız?
Yıkanıp kuruduk mu, ipte mandalda mıyız?
Gövdede dimdik miyiz, yoksa yan dalda mıyız?
Güz günü budanmaya vaktimiz gelmiş midir?

Birer birer gidiyor dostlar hüzün bırakıp,
İnsan elem doluyor geçmişe bakıp bakıp.
Nice nice değerler öldü yürekler yakıp,
Yüreklerde yaşayan bilmem ki ölmüş müdür?

Sonbaharı yaşamak erken midir, geç midir?
Umutlara kapılıp hayal kurmak suç mudur?
Kendine mevsim seçmek kolay mıdır, güç müdür?
Ömrünü bahar sanan gerçeği bilmiş midir?

Nevzatlar da yaşlanır, kemale erer bir gün,
Erenler meclisine desturla girer bir gün.
Sözleri olgunlaşır, yarenler derer bir gün,
Bilmem ki yazdıkları yerini bulmuş mudur?

Nevzat Dağlı

Sorulması Gereken Kişilik Soruları

İnsan merak ediyor, kim nedir, kiminledir,
Elinden kim tutuyor, yakası kime ait;
Duruşu sağlam mıdır, nasıl bir zemindedir,
Sohbeti çekilir mi, şakası kime ait?

İnsan gibi davranıp, insanca seslenir mi,
Karakteri zayıf mı, güçlüye yaslanır mı;
Mazluma çalım satıp, zalime uslanır mı,
Üst bir akla tabi mi, zekâsı kime ait?

Allah'la aldatan mı, kula kulluk eden mi,
Aldatanın ardından meczup gibi giden mi;
Çağdaşlığın düşmanı, sanata kin güden mi,
İnsanı yakıyor mu, fukası* kime ait?

Milliyetçi geçinip, ümmetçiye kul mudur,
Atatürk'ü yadsıyan halktan kopuk sol mudur?
Rotası düzgün müdür, yolu doğru yol mudur,
Pusulasız kaptan mı, takası kime ait?

Baskıcı olsa bile, savunur mu düzeni,
Ezileni görmeyip, destekler mi ezeni;
Sahte yemler kullanıp avlıyor mu sazani,
Misinası kimindir, zokası kime ait?

Liyakatı var mıdır, yoksa işe yük müdür,
Ahlakı, yeteneği, namusu güdük müdür;
Kağrı gölgelerinde yürüyen zübük müdür,
Karizması gerçek mi, cakası kime ait?

Paralı olanların ardında geziyor mu,
Karşı cinse yılışıp niyeti bozuyor mu;
Haram, helal demeden uçkuru çözüyor mu,
Kemerı sıkı mıdır, tokası kime ait?

Halkı sağan biri mi, benzetererek ineğe,
Nerede bir yal görse benziyor mu sineğe;
Nevzatlar güvenmiyor yalakaya, döneğe,
Bu durumda vatanın bekası kime ait?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

*Fuka: Kibrit

Nevzat Dağlı

Stratejik Derinlik

'Stratejik derinlik' boğdu Davutoğlu'nu,
Madem yüzme bilmezdi, neden daldı derine?
Düşmanlar uyguladı yazdığının çoğunu,
Bin türlü bela geldi sıfır sorun yerine.

'Yeni Osmanlı' dedi, ortam yüz yıl geride,
Ortadoğu kan gölü, Arap baharı bitti.
Irak şimdi üç parça, Suriye var beride.
Parça parça ülkeler, bizden de bayrak gitti.

İŞİD denen caniyi görmedi, işitmedi,
Derinlerde göz yumdu, hatta kulak tıkadı.
Strateji gereği üzerine gitmedi,
Musul'da usul usul, Türkler yedi tokadı.

Gençlik hayali ile gerçeği karıştırdı,
Derinlik sarhoşluğu, boğulmaya yol açtı.
Emperyalist devletler gerçekle yarıştırdı,
Bağdat'a, Şam'a giden trenler yine kaçtı.

Tek adam rejiminde sökmüyor strateji,
Elinde tokmak olan dövüyor davulları.
Taktikler ayarlıyor koyunlarda korteji,
Kendini koç sananlar topluyor bavulları.

Sayın Davutoğlu'nu hırsları geri çekti,
Zannetti hamasetle strateji çizilir.
Lakin biat sistemde izlenen taktik tekti,
Özgürlük isteyeninin tüm bağları çözülür.

Tek adam vesayeti şurayı güçsüz kıldı,
Karar veren mecliste ona pek yer kalmadı.
Strateji bozuldu, vizyon yere çakıldı,
Ne kadar uğraşsa da taktik çare olmadı.

Hamaset ustasıyla yarışsa da nafiye,
Nutuk çare olmuyor emperyalizme karşı.
Ufukta hiç umut yok, bocalıyor kafiye,
Anlaşılan odur ki, dağılacak bu çarşı.

'Stratejik Derinlik' bir girdaba dönüştü,
Çekiyor ülkemizi derinlere anafor.
Gaflet varsa sonucu, elbet böyle inişti,
Dibe vurmak yaklaştı, gören varsa ona sor.

Süleyman Şah derinden getirildi beriye,
Mobil türbe yöntemi, taşıma zaferidir.
Mukaddes emanetten kalan varsa geriye,
Milletin gururunu kaşıma zaferidir.

Atatürk'e inansa, ilkesine uysaydı,
Yurtta dünyada barış kurmaya çalışırdı.

Ölenlerin yerine kendisini koysaydı,
Nevzat gibi empati yapmaya alışırđı.

Nevzat Dağlı

Suç Duyurusu

Halkımın derdini dert edinmişim,
Savcı Bey halimden şikâyetçiyim.
Mazlumun yanını yurt edinmişim,
Savcı Bey zalimden şikâyetçiyim.

Haksızı susturup paylayamıyor,
Muktedir olana uylayamıyor;
Gerçeği apaçık söyleyemiyor,
Savcı Bey dilimden şikâyetçiyim.

Hırsızın adını yazmaktan korkan,
Temsili resmini çizmekten korkan;
Saldıran ağzını büzmekten korkan,
Savcı Bey elimden şikâyetçiyim.

Güçlünün önünde bükülmüş ise,
Yukardan halime bakılmış ise;
Eğilmek başıma kakılmış ise,
Savcı Bey belimden şikâyetçiyim.

Akrep deliğine çomak sokmayan,
Güçsüzü iteni geri kakmayan;
Güçlüye karşı bir yumruk sıkmayan,
Savcı Bey kolumdan şikâyetçiyim.

Üç zaman içinde huzur vadeden,
Beni oyalayan, hep meşgul eden;
Burcumu yükseltip yıldıza giden,
Savcı Bey falımdan şikâyetçiyim.

Patron olan yine güzelle yattı,
Kurnaz olan yine dostunu sattı;
Zengin oğlan, fakir kızı aldattı,
Savcı Bey filimden şikâyetçiyim.

Nere ateş düşse güçsüzü yakar,
Nerde yılan varsa mazlumunu sokar.
Neden her yol aynı kapıya çıkar?
Savcı Bey yolumdan şikâyetçiyim.

Medya trolleri, sorgular oldu,
Siyaset, hukuku kurgular oldu.
Suçlular, yargıcı yargılar oldu,
Savcı Bey çalımdan şikâyetçiyim.

Cephede, madende yoksullar şehit,
Sorumlu ararsan bulunmaz şahit;
Hayat zengin hakkı, böyleyse ahit,
Savcı Bey ölümden şikâyetçiyim.

Müslüman öldüren o dinci canı,
Öfkeli gençlik mi, suçsuz mu yani?

Halkı bölmek, tefrik, yasaktı hani?
Savcı Bey bölümünden şikâyetçiyim.

Atatürk'e küfür edene sustum,
Muktedir yolundan gidene sustum;
Sağcılık kinini güdene sustum,
Savcı Bey solumdan şikayetçiyim.

Nevzat idim hak ararken yaşlandım,
Güçlüye muhalif oldum dışlandım.
Meyve veren ağaç iken taşlandım,
Savcı Bey dalımdan şikâyetçiyim.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Suçlu Aranıyor

Feto yalakası çok çabuk dönmüş,
Hızına bakmıyor, suçlu arıyor.
Her yere tepeden, beleşten inmiş,
Düzüne bakmıyor, suçlu arıyor.

Eskiden 'Hizmet'e övgü döktürmüş,
Medyada mazluma kökler söktürmüş;
Adam, Feto ile resim çektirmiş,
Pozuna bakmıyor, suçlu arıyor.

Bilim adamıymış! Profesörmüş,
Fotomontaj ile tertipler örmüş.
Kendini cacığa münasip görmüş,
Tuzuna bakmıyor, suçlu arıyor.

Adam bir zamanlar sinmiş, cozutmuş,
Mertliği yürekten silip, kazıtmış.
Reise ram olmuş, tümünden tozutmuş,
Tozuna bakmıyor, suçlu arıyor.

'Hocam Mehdi' diye esmiş, bağırılmış.
Aynı sofralarda yemiş, geçirmiş;
Beraber şarkılar çalmış, çığırılmış,
Sazına bakmıyor, suçlu arıyor.

Kimisi bağları kurmuş tepeyle,
Medyacı, futbolcu suçluyor böyle;
Çalgıcı, şarkıcı, türkücü öyle,
Çazına bakmıyor, suçlu arıyor.

Adam mahkemede sanki bir kadı,
Hain diye suçlar her türlü yadı.
Yasanın önünde suçlu damadı,
Kızına bakmıyor, suçlu arıyor.

Himmet toplamanın kovası olmuş,
Şeriat en yüce davası olmuş;
Tarikat, cemaat yuvası olmuş,
Özüne bakmıyor, suçlu arıyor.

Saf pozuna yatıp aldandım diyor,
Parsel parsel satıp, ben kandım diyor.
Muktedir aşkıyla çok yandım diyor,
Közüne bakmıyor, suçlu arıyor.

Fırlamanın teki, cingöz temelli,
Karı koca aynı, vurgun emelli.
Anasının gözü, halinden belli,
Gözüne bakmıyor, suçlu arıyor.

Eskiden Marksistmiş, küsmüş soluna,
'Zaman'la alışmış 'saman yolu'na.

Şimdi güçlülerin girmiş koluna,
Nazına bakmıyor, suçlu arıyor.

Medyada kayıtlı sözü ortada,
Feto'yu metheden yazı ortada,
Gittiği yol belli, izi ortada,
İzine bakmıyor, suçlu arıyor.

İmamla birlikte gözyaşı dökmüş,
Salya sümük olup, burnunu çekmiş.
Rahlesi önüne gelip diz çökmüş,
Dizine bakmıyor, suçlu arıyor.

Muktedir sırtını ödünç kaşımış,
Beraber yürürken yanmış, üşümüş.
Kaz gelen yerlere ördek taşımış,
Kazına bakmıyor, suçlu arıyor.

Subay imiş olmuş şakirt bir nefer,
Feto için övgü düzmüş kaç sefer.
Altına kaçırmış şimdi bu Cafer,
Bezine bakmıyor, suçlu arıyor.

Bunların içinde bir de ozan var,
Geçmiş unutmüş çok da sazan var;
İntihal yaparak tez de yazan var,
Tezine bakmıyor, suçlu arıyor.

Bunlar sanıyor ki herkes kör, salak,
Muktedir gücüyle ederim helak.
Elektrik almış bir yerden malak,
Fazına bakmıyor, suçlu arıyor.

İsterler haramla helal kaynaya,
Birlikte yediler güle oynaya.
Fetö'cü arayan, bir bak aynaya,
Yüzüne bakmıyor, suçlu arıyor.

Özgürlük bunların diline bağlı,
Suçlansın ozanlar ve Nevzat Dağlı
Çok suçlu peşinde şeytanın oğlu,
Azına bakmıyor, suçlu arıyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Suskunluk Özeleştirisi

Yazılması gereken yazılmıyor korkudan,
Öfkemi, üzüntümü bastırıp susuyorum.
Korkusuz söylenmişse utanırım türküden,
Daha sözü yarıda kestirip susuyorum.

Haksıza haksız demek zor gelir oldu bana,
Hırsıza hırsız demek ar gelir oldu bana.
Boş şeylerden söz etmek kâr gelir oldu bana,
Her gün başka bir hava estirip susuyorum.

Namuslu gözükenler sözüne yalan kattı,
Ben sustukça alçaklar şımarıp çalım sattı.
Nice yiğit ozanlar susmadı hapis yattı,
Köpek gibi kuyruğu kıstırıp susuyorum.

Cesaret yaşlandıkça tabansıza ıraktır,
Korkular yüreklerde pis bir tortu bırakır.
Gençlere umut verip diren demek gerekir,
Çevremdeki insanı pıstırıp susuyorum.

Zalimler gündemlere rezillikler ekliyor,
Yandaşlar, yalakalar bunu iyi saklıyor.
Dostlarım her gün benden güce isyan bekliyor,
Onları korka korka küstürüp susuyorum.

Nasıl uyarsak bilmem bilinçsiz güruhları,
Gittikçe daha da çok köreliyor ruhları.
Muktedirler duymuyor mazlumdaki ahları,
İmayı söz üstüne astırıp susuyorum.

Gerçekleri söylesem farklı uçlu olurum,
Krala çıplak desem hain haçlı olurum.
Beynimden geçenleri yazsam suçlu olurum,
İçimdeki Nevzat'ı susturup susuyorum.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Susuzluk Sorununa Çözüm Önerileri

Susuzluk derdinden yakınan halkım,
Azar azar bu sorunu aşarsın.
Çareler üretir hem salkım salkım,
Dizer dizer bu sorunu aşarsın.

Senin hünerindir bu dönen çarklar,
Çağdaş dünya ile oluşan farklar,
Senin özlemindi akuaparklar,
Yüzer yüzer bu sorunu aşarsın.

Nasıl hallettiysen borcu, kirayı,
Suya da bulursun öyle parayı.
Entel barlarında çekip birayı,
Sızar sızar bu sorunu aşarsın.

Aylaktan doldurdun sefertasını,
Yattın düşünmedin hiç arkasını.
Yardım paketinin kurdelasını,
Çözer çözer bu sorunu aşarsın.

Varsın eksik kalsın yağmurlar, karlar,
Yaşadığın kentte lüks konutlar var.
Senin malın geniş geniş bulvarlar,
Gezer gezer bu sorunu aşarsın.

Sana yalan geldi soygun, sömürü,
Haybeye geçirdin bunca ömürü.
Yazgünü aldığın beleş kömürü,
Ezer ezer bu sorunu aşarsın.

Kimler uyarmıştı seni kaç kere,
Gittin destek oldun işbilmezlere.
Şimdi meydanlarda fısıkiyelere,
Kızır kızır bu sorunu aşarsın.

Orman talan oldu, kulak tıkadın,
Nerde su buldunsa araç yıkadın.
HES sisteme yetiyorsa takadın,
Bozar bozar bu sorunu aşarsın.

Kış günü yaptığın yağmur duası,
İnşallah doldurur yazın bir tası.
Betonlanmış kentin dışı, ortası,
Kazar kazar bu sorunu aşarsın.

Zemin çökertiyor açılan kuyu,
Fakat su vermiyor artsa da boyu.
Atık boşaltılan nehirden suyu,
Süzer süzer bu sorunu aşarsın.

Teyemmüm nedir? Önemli soru;
Almaya mecbursun abdesti kuru.

Artık bundan sonra sen de uçkuru,
Büzer büzer bu sorunu aşarsın.

Kaç kez hata yaptın çekinme söyle?
Kendini bağladın verdiğin oyla.
Sen de Nevzat gibi derdini böyle,
Yazar yazar bu sorunu aşarsın.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Şairliğe Özenen Şiir Severlere Öğüt

Şiirimi paylaş helal hoş olsun,
Bir teşekkür yeter gülersen eğer.
Adım ve mahlasım aklında kalsın,
İyi duygularla dolarsan eğer.

Herkes kendi fikri ile hürleşsin,
Şiirimiz özgünleşsin, gürleşsin.
Senin adın, benim adım birleşsin,
Altına yorum yaz dilersen eğer.

Söz senin değilse diller üzülür,
Ezgiye dökersen teller üzülür.
Şiir bahçesinde güller üzülür,
Şahibe sormadan yolarsan eğer.

İntihal yaparsan şairi küser,
Ortaya çıkınca utanır eser.
Sözcük kına sığmaz, sözcüğü keser,
Elin sözlerini bilersen eğer.

Namın her ortamda artarak sürsün,
Emeğe saygı duy, sen de görürsün.
Google'da yakayı ele verirsin,
Birkaç dize bile çalarsan eğer.

Nevzat'ı kaç yıldır herkesler bilir,
Benden aşırırsan, karşına gelir.
Yaptığın alıntı hırsızlık olur.
Adımı altından silersen eğer.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
Not: Yaptığım internet taramasında saptayabildiğim
kadarıyla, onbeş dolayında şiirimin bazen
özensizlikten bazen de kasıtlı olarak başka
adlarla yeniden yayımlandığını gördüm.
Bu yakışıksız durumun farkında olduğumu
göstermek için bu dizeleri yazdım.
Gerçek şairler beni bağışlasın.

Nevzat Dağlı

Şapkaya Açık Mektup

Söyle şapka nedir bize garazın?
Kellemiz yarıdan aşınıyor be.
Yaz misali şu güneşlik günlerde,
Terleyip kafamız kaşınıyor be.

Kim başına giyse yüzü gülmüyor,
İnsaf yok şapkada halden bilmiyor.
Çok denedim. vallah bir şey olmuyor,
Şapka olmadan da yaşıyor be.

Kimine bol gelir iner kaşına,
Kimin kabus gibi girer düşüne.
Kimisinin çok dar gelir başına,
Karpuzca koltukta taşınıyor be.

Siperi eğilir buruna değer,
Yanları da sarkar kulağa değer.
Öğrenci şapkayı sevmezse eğer,
Ne türlü planlar düşünüyor be.

Şapka tertibini bozamıyorum,
Mecburi tutana kızamıyorum.
Çok sözüm var lakin, yazamıyorum,
Nevzat da yoruldu, üşeniyor be.

Karaman 1965.

Nevzat Dağlı

Şaşırtıcı Durumlar

Şimdi yaygınlaşıyor gençlerde sakal, sarık,
Araplığa özenen nesiller şaşırtıyor.
Milli benliğimizde oluştu büyük yarık,
Okulda uygulanan usuller şaşırtıyor.

Ahlaken zayıf olan millete olur öncü,
Hümanist geçiniyor şovenist ırkçı kinci;
Din âlimi kesildi sübyancı sapık dinci,
Bunlardaki abdestler, gusüller şaşırtıyor.

Şaşırtmalar üstüne kuruluyor planlar,
Akılla alay edip gizleniyor talanlar.
Her gün yeni bir renkle boyanıyor yalanlar,
Gerçek gibi sunulan masallar şaşırtıyor.

Bir acayip düşmanlık, gelmiyoruz göz göze,
El ele vermiyoruz, konuşmayız diz dize
Benzemeyi bıraktık yabancıyız biz bize,
Kopyalar şaşırtıyor, asıllar şaşırtıyor

Anlı şanlı büyükler kavgayı kışkırtıyor,
Medyasında tam sayfa kanları fişkırtıyor.
Melek gibi görünen şeytan gibi dürtüyor,
Avama kızmayalım, asiller şaşırtıyor.

Askerlikten kaçanlar kefene bürünüyor,
Şehitliği överek kahraman görünüyor.
Hamaset tellalları dikleşip geriniyor,
Nevzat'ı daha çok da fosiller şaşırtıyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Şıllık

(İlhan Selçuk'u saygıyla anarak)

Sözünü bitirmez "benim" demeden,
Yiğidi zalime odur yem eden.
Ruhu sakinleşmez küfür yemeden;
Bu yüzden herkese yapıyor kıllık,
Sövene arsızca bakıyor şıllık.

Sürtünür, bulaşır kepaze olur,
Kuyruğu dik tutar, çıkar yol bulur.
Kartlaşır velakin hep taze kalır;
Saçlarında boya, yüzünde allık,
Moda süslenmekten çakıyor şıllık

Zerafet onunla olmuştur heder,
Güzeli çamurlar hiç duymaz keder.
Girdiği ortamı tarumar eder;
Narin bir bel değil, demirden pulluk,
Bahçeyi hoyratça söküyor şıllık.

Şıllığa özenen yeniler de var,
Kalpleri duygusuz, yüzleri duvar.
Ne yazık, bir şıllık bin yiğit savar;
Çünkü o zalime ediyor kulluk,
Mazlumun üstüne çöküyor şıllık.

Çok şükür Nevzat'ım beladan ırak,
Ustanın izinde haklıya çırak;
Dedi ki bizlere 'şıllığı bırak,
Çirkef bulaşmasın, çok eski yıllık,
Pisliği temize döküyor şıllık'.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Şirret

Kadını başkadır, erkeği başka,
Ağzını küfürle doldurur şirret.
Sen sevgi duyarsın, düşersin aşka,
Umut yeşermeden soldurur şirret.

Ne utanma bilir, ne hatır sayar,
İnsanlık ölçüsü tutmaz hiç ayar.
Dostuna acımaz, mezara koyar,
İnsanı söz ile öldürür şirret.

Saf tuttuğu yerler güçlü yanıdır.
Sanırsın saraylar onun hanıdır.
Bağırarak, çığırarak öz lisanıdır,
Hastayı yataktan kaldırır şirret

Kağnı gölgesinde zübüklük eder,
Zalime ram olur ardından gider.
Mazlumun halinden duymaz hiç keder,
Fırsatı buldukça saldırır şirret.

Makama yapışır, kovsalar gitmez,
Oysa ki zekâsı işine yetmez.
Kaprısı çekilmez, isteği bitmez,
Zemheride karpuz buldurur şirret.

Gözünü ayırmaz kral tacından,
Haberini olmaz hiç senin acından.
Vatanın bir yanı yansa ucundan,
Ne üzülür ne de aldırır şirret.

Soyguna ortaktır, soyana kızmaz,
Milletin a.sına koyana kızmaz.
Halkın emeğine kıyana kızmaz.
Organize işle çaldırır şirret.

Kendi kusurunu ellere atar,
Bir çıkar uğruna herkesi satar.
Zengine kul olur, önüne yatar,
Yoksula haddini bildirir şirret.

Bir fikir savunur özünü bilmez,
Saçmalar her yerde sözünü bilmez.
Yazarı tanımaz, yazını bilmez,
Aydını defterden sildirir şirret.

Atatürk'e söver, orduya söver,
Birisini 'höt' dese lafını gever.
Muktedir söylerse yalanı över,
Gerçeği gördükçe çıldırır şirret.

Ya liboşluk eder ya da dincidir,
Kuyruğuna basanlara kincidir.

Cahiller içinde sanki incidir,
Arife saçını yoldurur şirret.

Yenilirse eğer oyunu bozar,
Hakka razı olmaz payını bozar.
Namuslu insanın huyunu bozar,
Yüzsüzlüğü ile yıldırır şirret.

Rengi belli oldu güce tapalı,
Boyası döküldü maske yapalı.
Tehditler savurur üstü kapalı,
Nevzat'ı kendine güldürür şirret.

Nevzat Dağılı

Talan Ağıtı

Örgütlü cehalet eyleme geçti,
Rant için en güzel yerleri seçti.
Muktedir gücüyle ağaclar biçti;
Dağları düz eden plan oluyor,
Doğal güzellikler talan oluyor.

Betonla kaplandı ekin tarlası,
Santral için gitti zeytinin hası.
Yoksullarla doldu kentin ortası,
Ne köylerde şimdi kalan oluyor,
Tarımsal alanlar talan oluyor.

Nehirler bozuldu kurulan HES'ten,
Kuşlar kaçtı gitti duyulan sestem.
Millet yoksun kaldı temiz nefesten,
Balığın yerinde yılan oluyor,
Göller kurutulup talan oluyor.

Kaleler PVC kapılı oldu,
Kuleler briket yapılı oldu.
Geçmiş rantçılara tapulu oldu,
Özgün medeniyet yalan oluyor,
Tarihi eserler talan oluyor.

Üreten döktükçe alın terini,
Zengin eder oldu satan birini.
Şahilde yazlıkçı aldı yerini,
Ülke tarımına olan oluyor,
Vatanın varlığı talan oluyor.

Nevzat'ı dinleyin, talan var talan,
Elbet bunu görür yurtsever olan.
Satılıp savıldı geçmişten kalan,
Tek kazançlı çıkan çalan oluyor,
Atamızdan kalan talan oluyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Tamam!

Yol buraya kadar, yürüyüş bitti,
Yolcuya dikleşt, yol 'tamam' diyor.
Beraber yürüyen yoldaşlar gitti,
Beyler 'tamam' diyor, kul 'tamam' diyor.

Babacan bilinen bahçıvan kaçak,
Bağevi eskidi döküldü saçak.
Bahçe isyanlarda kokmuyor Çiçek,
Dikeni gösterdi, Gül 'tamam' diyor.

Eskiden vaatler hep istikrardı,
İstikrar olmadı umut karardı.
Millet ittifakı her yönden sardı,
Sağcı 'yeter artık', sol 'tamam' diyor.

Tek adam rejimi olursa şayet,
Özgürlük isteyen öder bir diyet.
Anlaşıldı maksat, bellidir niyet,
Üstüne örtülen şal 'tamam' diyor.

Onur korumayı öğrendi millet,
Anladı kanmazsa yaşamaz zillet.
Bilinçli olursa bulaşmaz illet,
Özünü koruyan hal 'tamam' diyor.

İnce bir yol bulmuş, Saadet İyi,
Gönülden gönüle akıtır suyu.
Demokrat olanın değişmez huyu,
Birbirini saran kol 'tamam' diyor.

Millet talihini döndürdü gibi,
Güneşi yeniden yandırdı gibi.
Gariban, ampulü söndürdü gibi,
Enerjisi biten pil 'tamam' diyor.

Yıllardır ne soygun ne de borç bitti,
Kaleler satıldı menfez, burç bitti.
İnşaata paydos çünkü harç bitti,
Çanlar ses veriyor, zil 'tamam' diyor.

Bir 'tamam' sözcüğü neler bitirdi,
Beklenmeyen bela başa getirdi.
Milyonlar bu işi aldı götürdü,
Sosyal medyadaki sel 'tamam' diyor.

Nevzat 'tamam' diyor, korku içinde,
Mesajlar gizliyor türkü içinde;
Bu garip sistemin çarkı içinde,
Mazlumla birlikte ol 'tamam' diyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Tanrı Seni Korusun

"Allah demek zor mudur", demiş bana bir bilmiş,
Yaratanı sevmişsek sen Allah de, ben Tanrı.
Yunus Emre aklına Çalap demek de gelmiş,
Cenabıhak övmüşsek sen Allah de, ben Tanrı.

Hakka giden yoldaysan, eğer duygun sevgiyse,
Dilin gerçeği söyler hangi lisanı giyse.
Eleştirin samimi, eğer niyet iyiye,
Cini baştan savmışsak sen Allah de, ben Tanrı.

Tanrı seni korusun bilinçsiz yaşamaktan,
Yüreğinde gizlenmiş haseti kaşımaktan.
Beynin biraz yorulmuş hurafe taşımaktan,
Şeytanları kovmuşsak sen Allah de, ben Tanrı.

Nevzat'ın yazdığını okumuşsan bilirsin,
Cehaletten kurtulur belki ibret alırsın.
Bende açık arama, sen açıkta kalırsın,
Elimizi ovmuşsak sen Allah de, ben Tanrı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Taşeron

Taşerondur mütahitle* iş yapan,
Tüm işlerden bir bölüme fit olur.
Asıl mütahittir pastayı kapan,
Taşeronlar bir dilime fit olur.

Mütahitler işlere el atıyor,
Ortalığı birbirine katıyor.
Zulümle dünyaya tafra satıyor,
Taşeronlar bir çalıma fit olur.

Ortadoğu mütahitler elinde,
Hiç devlet kalmadı kendi halinde.
Mazlumlar yüzüyor hep kan gölünde,
Taşeronlar bir ölüme fit olur.

Mütahit emrinde Suriye, Irak,
Hangi taşeronlar burada çırak?
Masada koltuğu bir yana bırak,
Taşeronlar bir kilime fit olur.

Vekalet savaşı taşeron işi,
Bunu iyi bilir anlayan kişi.
Emperyalisttedir prizi, fişi,
Taşeronlar bir çelime fit olur.

Mütahit sömüren, yıkan olursa,
Oyuna gireni alıyor kursa.
Onlar yüz bölümlük diziler kursa,
Taşeronlar bir filime fit olur.

Doğru olan, pür emanet üretmek,
Sömürüye, hırsızlığa direktmek;
Zalimlere bu dünyayı dar etmek.
Taşeronlar bir zulüme fit olur.

Gücü seven mütahitlik düşünüyor,
Güç bitince taşeronluk başlıyor.
Nevzat iki elle şeytan taşıyor,
Taşeronlar bir elime fit olur.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Mütahit: Müteahhitin halk dilinde
söylenişi, üstlenici.

Nevzat Dağlı

Temize Çekilmiş İki Sanatçı

Temize çekilmiş iki sanatçı,
Müjdat Gezen ile Metin Akpınar.
İkisi de birbirinden inatçı,
Müjdat Gezen ile Metin Akpınar.

Müsvedde olanlar yağ yakanlardır,
Palavra atarak dağ yıkanlardır.
Temizler, sınavdan sağ çıkanlardır,
Müjdat Gezen ile Metin Akpınar.

Sanatçı topluma önder olandır,
Çamur atılsa da temiz kalandır.
Toplumun derdine çare bulandır,
Müjdat Gezen ile Metin Akpınar.

Korkmadan fikrini söyleyen temiz,
Haksız olanları paylayan temiz.
Demokratik hakkı aylayan temiz,
Müjdat Gezen ile Metin Akpınar.

Müsvedde olana sanatçı denmez,
Temiz olanların hakkı ödenmez.
Yiğit sanatçılar yolundan dönmez,
Müjdat Gezen ile Metin Akpınar.

Nevzat'ın vicdanı temizden yana,
Güler geçer hep müsvedde olana.
Verir dersi onlar kusur bulana,
Müjdat Gezen ile Metin Akpınar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Tencere Dibin Kara

Hortumcu iş başında, her damlayı emiyor,
Helal, haram ne varsa midesine gömüyor.
Yasaları çiğnerken bana mısın demiyor;
Hemen çirkefleşiyor biraz düşünce dara,
Bas bas bas bağılıyor: Tencere dibin kara.

Rezilliği diz boyu, yüzü sanki kösele,
Böylesi insanları utandırmak mesele.
Ahlakta erozyon var, namus kapılmış sele;
Doğal bir afet gibi çamur atar kenara,
Bas bas bas bağılıyor: Tencere dibin kara.

Eşek gibi anırır, insan gibi konuşmaz,
Kendini haklı görür, uzlaşmaya yanaşmaz.
Attığı iftiralar hiçbir yere ulaşmaz;
Kendi tenceresini boyarsa siyahlara,
Bas bas bas bağılıyor: Tencere dibin kara.

Gerçeği ters yüz eder, olayları çarpıtır,
Gözünde at gözlüğü ama inadı katır.
Konuştukça foyası dökülür patır patır;
Karşısında insanlar söze verdikçe ara,
Bas bas bas bağılıyor: Tencere dibin kara.

Yalakaya mülayim, muhalife çok katı,
Muhkem yeri buluyor çatırdadıkça çatı.
Helal kazanç yapmamış, çalıp çırpma fitratı,
İnsana değer vermez, derdi imanı para,
Bas bas bas bağılıyor; Tencere dibin kara.

Hem şirrettir hem kaypak, örneği çok şanında,
Çıkarına düşkündür, dostu satar anında.
Sanki köpeklik geni dolaşiyor kanında;
Sahibine saldırıp, havlıyor ardı sıra,
Bas bas bas bağılıyor: Tencere dibin kara.

Irkla, dinle, mezheple insanları karalar,
Paçalara saldırır, yürekleri yaralar.
Düşündüğü tek şeydir kazandığı paralar;
Muktedirin sesidir utanmaz bu maskara,
Bas bas bas bağılıyor: Tencere dibin kara.

Allahla aldatırken hem dincidir hem kinci,
Merhameti kısıdır, zalimlikte birinci.
Siyasette dilinden sanki dökülür inci;
Yalanları diziyor medyada sıra sıra,
Bas bas bas bağılıyor: Tencere dibin kara.

Kabahat onda değil, onu adam sananda,
Ağız açıkken sabır bırakmıyor insanda.
Kapağı kapanmalı, koku saldıği anda;
Bıraksan kızıştıkça hepten atıyor nara,

Bas bas bas bağırıyor: Tencere dibin kara.

Kağnı gölgelerini sahiplenir bu zübük,
Tanrı yaratmış ama kendi insanlığa yk.
Isırmasın diyorsan hemen kulağını bk;
Nevzat taş atma sakın böylesi bir zağara,
Bas bas bas bağırıyor: Tencere dibin kara.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Teröre Lanet Olsun

Şiddeti artırıp her geçen ayla,
Saldıran teröre lanetler olsun.
Kardeşini acımadan bombayla,
Öldüren teröre lanetler olsun.

Acılara boğdu yaktı her yanı,
Kim görmezden gelir dökülen kanı.
Sevindirip yedi göbek düşmanı,
Güldüren teröre lanetler olsun.

Emperyalist kulu, düşman uşağı,
Yaktı yurdumuzu baştan aşağı.
Ülkede yaratıp korku kuşağı,
Yıldıran teröre lanetler olsun.

Halkıma kasteden kimin elleri?
Bu yurdu bölmek mi tek emelleri?
Çocuk, genç demeden tüm hayalleri,
Solduran teröre lanetler olsun.

Dini, ırkı sahte, inancı hile,
Emperyalist için oluyor köle.
Mazlumu intikam duygusu ile,
Dolduran teröre lanetler olsun.

Umutsuz bıraktı bak kaç kuşağı,
Gençleri sürüyor dağdan aşağı.
Halkını kandırıp beyin uşağı,
Olduran teröre lanetler olsun.

Okul, hastaneyi yakıyor, niçin?
İstiyor korkuyu, yılgıyı seçin.
Vatan severleri öldürmek için,
Bulduran teröre lanetler olsun.

Özgürlük diyerek uşaklık eder,
Her zaman despotun yanında gider.
Hırsız efendi, zalimi lider,
Kıldıran teröre lanetler olsun.

Kimler huzur bulur alınan ahla?
Vicdan sızlamaz mı içten eyvahla?
Acımadan mesajını silahla,
Bildiren teröre lanetler olsun.

Caniler, katiller değildir bizden,
Nefret kusuyoruz işte bu yüzden.
Barışı, sevgiyi yüreğimizden,
Sildiren teröre lanetler olsun.

Anaların yüreğini dağlayan,
Vatanımın kollarını bağlayan,

Karanlık yollardan çıkar sağlayan,
Çaldıran teröre lanetler olsun.

Ne ister zalimler kızdán, gelinden?
Anlamaz mı insan, insan halinden?
Sevenleri birbirinin elinden,
Aldıran teröre lanetler olsun.

Emri veren canı, tetik çeken de,
Kin için gizlice tohum eken de.
Huzuru, güveni kendi ÷lkende,
Kaldıran teröre lanetler olsun.

Çocuktan alarak tüm öçlerini,
İğrençleştiriyor hep suçlarını.
Neneye acıdan ak saçlarını,
Yolduran teröre lanetler olsun.

Pusularla acı çektirdi bize,
Ne asker ne polis gelmedi bize.
Kanlı ellerini yüregimize,
Daldıran teröre lanetler olsun.

Terörden beslenen gözden kaçmasın,
Saltanat yolları kandan geçmesin.
Kimse teröriste kucak açmasın.
El duran teröre lanetler olsun.

Nevzat'ın sözünü düşünen anlar.
Ve Hacı Bektaş'ın canı olanlar.
Bilmez Mevlana'yı, Yunus'u bunlar,
Çaldıran teröre lanetler olsun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Teröre Lanetler Olsun

Şiddeti artırıp her geçen ayla,
Saldıran teröre lanetler olsun.
Kardeşini acımadan bombayla,
Öldüren teröre lanetler olsun.

Acılara boğdu yaktı her yanı,
Kim görmezden gelir dökülen kanı.
Seviendirip yedi göbek düşmanı,
Göldüren teröre lanetler olsun.

Emperyalist kulu, düşman uşağı,
Yaktı yurdumuzu baştan aşağı.
Ülkede yaratıp korku kuşağı,
Yıldıran teröre lanetler olsun.

Halkıma kasteden kimin elleri?
Bu yurdu bölmek mi tek emelleri?
Çocuk, genç demeden tüm hayalleri,
Solduran teröre lanetler olsun.

Dini, ırkı sahte, inancı hile,
Emperyalist için oluyor köle.
Mazlumu intikam duygusu ile,
Dolduran teröre lanetler olsun.

Umutsuz bıraktı bak kaç kuşağı,
Gençleri sürüyor dağdan aşağı.
Halkını kandırıp beyin uşağı,
Olduran teröre lanetler olsun.

Okul, hastaneyi yakıyor, niçin?
İstiyor korkuyu, yılgıyı seçin.
Vatan severleri öldürmek için,
Bulduran teröre lanetler olsun.

Özgürlük diyerek uşaklık eder,
Her zaman despotun yanında gider.
Hırsız efendi, zalimi lider,
Kıldıran teröre lanetler olsun.

Kimler huzur bulur alınan ahla?
Vicdan sızlamaz mı içten eyvahla?
Acımadan mesajını silahla,
Bildiren teröre lanetler olsun.

Caniler, katiller değildir bizden,
Nefret kusuyoruz işte bu yüzden.
Barışı, sevgiyi yüreğimizden,
Sildiren teröre lanetler olsun.

Anaların yüreğini dağlayan,
Vatanımın kollarını bağlayan,

Karanlık yollardan çıkar sağlayan,
Çaldıran teröre lanetler olsun.

Ne ister zalimler kızdán, gelinden?
Anlamaz mı insan, insan halinden?
Sevenleri birbirinin elinden,
Aldıran teröre lanetler olsun.

Emri veren canı, tetik çeken de,
Kin için gizlice tohum eken de.
Huzuru, güveni kendi ülkende,
Kaldıran teröre lanetler olsun.

Çocuktan alarak tüm öçlerini,
İğrençleştiriyor hep suçlarını.
Neneye acıdan ak saçlarını,
Yolduran teröre lanetler olsun.

Pusularla acı çektirdi bize,
Ne asker ne polis gelmedi bize.
Kanlı ellerini yüreğimize,
Daldıran teröre lanetler olsun.

Terörden beslenen gözden kaçmasın,
Saltanat yolları kandan geçmesin.
Kimse teröriste kucak açmasın.
El duran teröre lanetler olsun.

Nevzat'ın sözünü düşünen anlar.
Ve Hacı Bektaş'ın canı olanlar.
Bilmez Mevlana'yı, Yunus'u bunlar,
Çaldıran teröre lanetler olsun.

Nevzat Dağlı

Terörün Bahanesi Var Mıdır?

Terörle mücadele hak olmalı ilkede,
Hesabı sormayanın bahanesi var mıdır?
Hurafeyle eğitim serbest ise ülkede,
Üstüne varmayanın bahanesi var mıdır?

İslamiyet terörle anılıyor dünyada,
Her Müslüman terörist sanılıyor dünyada.
Emperyalist önlemler sunuluyor dünyada,
Üstünde durmayanın bahanesi var mıdır?

İşte IŞİD, El Nusra, Kaide, Boko Haram,
Ayak bastığı yerde kan kokar buram buram.
Muktedir laikliği saymışsa eğer haram,
Bilince ermeyenin bahanesi var mıdır?

Bataklığa girmişsen, sivrisinek kaderin,
Çamura bulanmışsan, elbet düşer değerini.
Geleceği belliyken hayra yordugun şerin,
Defteri dürmeyenin bahanesi var mıdır?

Ülkeler terör ile gözyaşına boğuldu,
Çok mekânlar yıkıldı, çok yuvalar dağıldı;
Çıkarıcı siyasiler, teröriste eğildi,
Yanından sürmeyenin bahanesi var mıdır?

Şehirleri hendekle bölenler masum mudur?
Canlı bomba olup da ölenler masum mudur?
Bunları ölümlere salanlar masum mudur?
Olanı görmeyenin bahanesi var mıdır?

Dinci ile bölücü el ele vermedi mi?
Sömürenle birlikte planlar kurmadı mı?
Yurtsever aydınları pusuda vurmadı mı?
Yarayı sarmayanın bahanesi var mıdır?

Terörü makul görüp, 'devrimci şiddet' diyen,
Ya da kâfire karşı 'İslami hiddet' diyen;
Bağnazlık yeter artık, gafletten sen de uyan,
Kültürü karmayanın bahanesi var mıdır?

Yıllar yılı PKK kan döktü yurdumuzda,
Doğu Batı demeden artış var derdimizde.
Kendimize soralım, ne kaldı ardımızda?
Beynini yormayanın bahanesi var mıdır?

Çocuktan canlı bomba yapanlar insan mıdır?
Kesilmiş insan başı tepenler insan mıdır?
Düşmanlığa, şiddete tapanlar insan mıdır?
İnsanı sarmayanın bahanesi var mıdır?

Eğer sen düşürmüşsen dünyada değerini,
Emperyalist ülkeler belirler kaderini.

Paraya çevirirler dostların ederini,
Hatırı kırmayanın bahanesi var mıdır?

Başkasına güvenip gaza gelmemeliyiz,
Kırmızı çizgileri bozup silmemeliyiz.
Hiçbir zaman teröre teslim olmamalıyız,
Göğsünü germeyenin bahanesi var mıdır?

`Düşman yurdun bağına dayamış hançerini',
Kime teslim etmişiz ulusun kaderini.
Gözüm saklamaz oldu yaşını, kederini,
Dizine vurmayanın bahanesi var mıdır?

Yıllar yılı PKK kan döktü yurdumuzda,
Doğu Batı demeden artış var derdimizde.
Kendimize soralım, ne kaldı ardımızda?
Beynini yormayanın bahanesi var mıdır?

Eğer sen düşürmüşsen dünyada değerini,
Emperyalist ülkeler belirler kaderini.
Paraya çevirirler dostların ederini,
Hatırı kırmayanın bahanesi var mıdır?

Başkasına güvenip gaza gelmemeliyiz,
Kırmızı çizgileri bozup silmemeliyiz.
Hiçbir zaman teröre teslim olmamalıyız,
Göğsünü germeyenin bahanesi var mıdır?

Bataklığa girmişsen, sivrisinek kaderin,
Çamura bulanmışsan, elbet düşer değerini.
Geleceği belliyken hayra yordugun şerin,
Defteri dürmeyenin bahanesi var mıdır?

`Düşman yurdun bağına dayamış hançerini',
Kime teslim etmişiz ulusun kaderini.
Gözüm saklamaz oldu yaşını, kederini,
Dizine vurmayanın bahanesi var mıdır?

Devletin terörüne çare demokrasidir,
Muktedirin zulmüne çare halkın sesidir.
Özgürlük, dayanışma bilincin ertesidir,
Bilinci kurmayanın bahanesi var mıdır?

Nevzat'ın sevdikleri teröre kurban gitti,
Her biri özgür aydın, eğilmeyen yığitti.
Kışlalı, Aksoy, Mumcu, Uçok gibi şehitti,
Helallik vermeyenin bahanesi var mıdır?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Tezekten Terazi

(Namdar Rahmi Karatay'ı saygıyla anarak)

Ne günlere kaldık biz, hırsızlar bekçi oldu,
Dikiş tutturamayan şimdi yelekçi oldu.
Karpuzu sele veren gayri kelekçi oldu,
Bostan eken görmüyor, tarla mı bu, dere mi?
Tezekten terazinin ne olur ki dirhemi?

Yalakalar yalanla her engeli aşıyor,
Yaladıkça hızlanıp zirveye ulaşıyor.
Doğruyu söyleyenler düz ovada şaşıyor,
Yazana soruyorlar, nokta mı var, tire mi?
Tezekten terazinin ne olur ki dirhemi?

Doğru olan Davut'un başını soktuk dama,
Yırtık olan pezevenk, hâlâ tutuyor yama.
Hep bunlar görünüyor, yapıştı tele-cama,
Vantuzlu yaratıklar, çekirge mi, pire mi?
Tezekten terazinin ne olur ki dirhemi?

Hakkın gözetlenmesi sahtekâra emanet,
Siyasete payanda artık dinle diyanet.
Çalgı çengi içinde alkışlanır hıyanet,
Başı yağır olanın katrandandır merhemi,
Tezekten terazinin ne olur ki dirhemi?

Çocuğa nikâh kıyan allâme geçiniyor,
Muktedir rezaleti görmekten kaçınıyor.
Sapık cesaret alıp bir kılıf biçiniyor;
Her şeyi caiz görüp, düşünüyor haremi,
Tezekten terazinin ne olur ki dirhemi?

Okullarda, yurtlarda sapıklar cirit atar,
Kim kolluyor bunları, oralarda kim tutar?
Müslüman geçinirsen biliyorlar halk yutar,
Dincinin sübyancı hayal eder iremi,
Tezekten terazinin ne olur ki dirhemi?

Muktedirim diyenler her şeye karışıyor,
İsterse kavga edip, isterse barışıyor.
İftiralar süslenip gerçeğe yarışıyor,
Namustan arta kalan ıskarta mı fire mi?
Tezekten terazinin ne olur ki dirhemi?

Ananı öpen kadı seni yargılıyorsa,
Olaya tanık olan seni sorguluyorsa,
Hep bunları tepeden biri kurguluyorsa,
Adalete sığınmak acaba bir çare mi?
Tezekten terazinin ne olur ki dirhemi?

Neler neler değişti, sanki bir deprem oldu,
Feneri deniz yuttu, minareler kayboldu.

Nevzat buna Şaşırdı, çalanlar kılıf buldu,
Doldurulan kasalar küp mü oldu, küre mi?
Tezekten terazinin ne olur ki dirhemi?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Tivit Atma Hastalığı

Tivit atma hastalık, medya buna şahittir,
Memleket yanıyorken bir tivit atıyorlar.
En doyumsuz hazları biraz fazla şehittir,
Yaralar kaniyorken bir tivit atıyorlar.

Her Cuma Müslümana bir selam yolluyorlar,
Bayramı, kandilleri ayrıca kolluyorlar.
Bakara, makaralı bir ayet sallıyorlar,
Tanrı'yı anıyorken bir tivit atıyorlar.

Gazeteci olanlar yandaşa mutludurlar,
Yağ çektikçe değerli, seçilmiş, kutludurlar,
Yurtdışı gezilere banko kayıtlıdırlar,
Uçağa biniyorken bir tivit atıyorlar.

Muktedirle uçakta poz vermek adetleri,
Muhalife sataşp koz vermek adetleri,
Gerekeni yapmaya söz vermek adetleri,
Uçaktan iniyorken bir tivit atıyorlar.

Burundan kıl aldırılmaz seçkinmiş ayaktalar,
Her zaman itibarlı kayırılan kıyaktalar.
Yazları ski yapar, kışları kayaktalar,
Yoksullar donuyorken bir tivit atıyorlar.

Medyada tartışırken namus ardan koparlar,
Yalanları sıralar, gerçekleri kırparlar.
Yanlışta alkış tutup ellerini çırpıyorlar,
Doğruyu kınıyorken bir tivit atıyorlar.

Saçcı, solcu, futbolcu, düzenbaz oluyorlar,
Yalı bolca verecek bir kapı buluyorlar.
Bazen nara atıyor, bazen de uluyorlar,
Esneyip, sünyüorken bir tivit atıyorlar.

Şarhoşken kurt kesilip sürüye saldıran var,
Ölüyü karalayan, diriye saldıran var.
Öteye saldıran var, beriye saldıran var,
Yaşlanıp bunuyorken bir tivit atıyorlar.

Mangalda kül bırakmaz bunların âlimleri,
Mahkeme kapısında korurlar zalimleri.
Birçok kayda geçmiştir askerle talimleri,
Korkudan siniyorken bir tivit atıyorlar.

Siyasetçi olanlar ele tivit yazdırır,
Bazen itiraf eder gerçekleri sızdırır.
Bazen büyük pot kırar liderini kızdırır,
Geçmişini anıyorken bir tivit atıyorlar.

Partilerden istifa tivitle duyurulur,
Hemen onlar çağrılır gözleri doyurulur.

Tüvit böyle iş yapar, buna ne buyrulur.
Geriye dönüyorken bir tivit atıyorlar.

Hurafeyi öveni hocadan sayan atar,
Tescilli zırdeliyi akile koyan atar;
Tivitleri bazen de yalanı duyan atar,
Yobazı tanıyorken bir tivit atıyorlar.

Kimisi çok saçmalar, üç beş sözle tırlatır,
Sanki tivit kuşunu köpek gibi hırlatır.
Unutulmuş olanlar kendini hatırlatır,
Forsları sönyorken bir tivit atıyorlar.

Kimi tivitle saklar korkudan kaçtığıını,
Kimi tivitle över sevinçten uçtuğunu.
Kimi aleme yayar yediği içtiğini,
Yemeğe banıyorken bir tivit atıyorlar.

Nevzat tanır bunları geçmişleri karadır,
Hayatta sevdikleri mevki, makam, paradır.
Esasında bunlara küfredecek sıradır,
Adamdır sanıyorken bir tivit atıyorlar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Toplumsal Yozlaşma Belirtileri

Toplumsal yozlaşma sardı toplumu,
Hergün biri kötü yola düşüyor.
Varsıl pislğini örtüyor kumu,
Yoksulun yaptığı dile düşüyor.

Dertlerin urları değildir selim,
Fermanla verildi ahlaka ölüm.
Hak hukuk adalet bilmiyor zalim,
Mazlumun payına çile düşüyor.

Torpille oluyor terfi, tayinler,
Yalanla doluyor cahil beyinler.
Gösteriş halinde şimdi ayinler,
Sabırı inançlı kula düşüyor.

İtibar simgesi avize, halı,
Değerin ölçüsü oldu pahalı.
Çarçur ediliyor kamunun malı.
Burçlar yıkılıyor, kale düşüyor.

Kadına hiç saygı duymuyor kimi,
Yasaya, tüzüğe uymuyor kimi.
İnsanı yerine koymuyor kimi,
Kimi insanlıktan bile düşüyor.

Medya oldu şimdi sahibin sesi,
O halde, bu halde kesti nefesi.
Hain özgürleşti takınca fesi,
Haksızı susturmak pile düşüyor.

'Deniz Feneri'ni, bağladı yosun,
Rıza'lı hırsızlık altında pasın.
İnekle aldattı tombili tosun,
Beş on yolsuzluk bir yıla düşüyor.

Bir dinci şehveti savunur oldu,
Biri çayı bile tahrikçi buldu.
Medya vaaz veren yobazla doldu,
Kederi inanan kula düşüyor.

Çocuk istismarı önlenemiyor,
Yaşanan acılar sonlanamıyor.
Fakirin bütçesi fonlanamıyor,
Saldırı her cana, mala düşüyor.

Sanatçı geçinir yandaş yalaka,
Sanatla yakından yoktur alaka.
Muktedir bunlara taktı plaka,
Halkta değeri bir pula düşüyor.

Köylü oyalanır bahçede bağda,
Balıkçı umutsuz oltada, ağda.

Her tür haşeratın bir eli yağda,
At sineği bile bala düşüyor.

İşçi taşeronda, zorlandı geçim,
Dönen dümenlerin hepsi o biçim.
Şaibe altında yapılır seçim,
Her sandığa binbir hile düşüyor

İnşaat yapıyor ormanı yakan,
Altın çıkarıyor ağacı söken.
Termik santrallerin külünü döken,
Çevreyi yok edip çöle düşüyor.

Yavuz hırsız ev sahibi bastırır,
Yakalanır hemen terör estirir;
Adalet yan tutar bekçi küstürür,
Haklının hakkına mola düşüyor.

Durum gösteriyor soyanlar sağda,
Yetimin hakkını yiyenler sağda.
Halkın bir yerine koyanlar sağda,
Nevzatların gönlü sola düşüyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Torunlar Baharımız

Yaşlanmış kökümde iki filiz var,
Meyveye durulmuş dalım bahardır.
Torun sevgisinde sanki bir giz var,
Onları andıkça dilim bahardır.

Kollarım sardıkça torunlarımı,
Unutur giderim sorunlarımı;
Bir umut doldurur yarınlarımı,
Gelecek bahardır, halim bahardır.

Anneanne, dede torunla yaşar,
Yorgun yürekleri torunla coşar;
Düşlerde, hayalde torunla koşar,
Sevgiye ulaşan yolum bahardır.

Yarınımız oldu İdil'le Arhan,
Onlarla doluyuz bugün de her an.
Kanımız, canımız onlarda duran,
Nevzat'la Nuran'a ölüm bahardır.

Nevzat Dağlı

Torunlara Öğüdüm

Güzel günler sana gelmez bekleme,
Sen ona azimle yürüyeceksin.
Umudu görürsen koş, emekleme,
Saklandığı yerde arayacaksın.

Sevmişsen kavuşmak emelin olsun,
Sevgiyle yaklaşmak temelin olsun.
Sevdiğine gülen cemalin olsun,
Yüzünü yüzünle bürüyeceksin.

Sevgiler tükenir, kurur durdukça,
Sevgiyi tazele elin erdikçe.
Sevdiğin sevgine değer verdikçe,
Gönlünü peşinden sürüyeceksin.

İnsana saygıyı unutma sakın,
Dostlukla çıkarı bir tutma sakın.
Hayalle bilinci uyutma sakın,
Gerçeği arayıp tarayacaksın.

İnsan için vardır güneş de, ay da,
Tanrı kitabında girmiştir kayda.
Eğer bekliyorsan bunlardan fayda.
Önce sen dünyaya yarayacaksın.

İnsanlar doğada huzur bulmalı,
Canlılar fitrata uygun kalmalı.
İyilik kardeşin dostun olmalı,
Kötülükten hemen ırayacaksın.

Emek yüce değer, emekçi saygın,
Bir değer üretmek olmalı kaygın.
Alın teri çalmak en iğrenç soygun,
Göz yumarsan eğer çürüyeceksin.

Haksızlığa karşı inatla diren,
Adalet yolunu ilk sen ol gören.
Yiğittir mazlumun hakkını veren,
Yiğitlik yapmazsan eriyeyeceksin.

Atatürk'ün yolu yolun olmalı,
Yurdu kucaklayan kolun olmalı.
Özgürlük savunan dilin olmalı,
Ulus baskıdan koruyacaksın.

Sözünü unutma Nevzat dedenin,
Hakları kaybolmaz hakkı güdenin.
Cezası verilir zulüm edenin,
Zalimi toplumdan kürüyeceksin.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Torunlara Virüs Öğüdü

Korona virüs gelir,
Belki seni de bulur.
Akıllı önlem alır;
İnsanlar olmalı sak,
Sen kendine iyi bak.

Çare var de sorana,
Senden korksun korona.
Merhem olur yarana;
Uykuya zaman bırak,
Sen kendine iyi bak.

Bedenin semiz olsun,
Ellerin temiz olsun.
Pis olan domuz olsun;
Ol güvercin gibi ak,
Sen kendine iyi bak.

Sofran meyveyle dolsun.
Vitamin sana kalsın.
Moralin yüksek olsun;
Kafana güzel şey tak,
Sen kendine iyi bak.

Bilgi yolun izidir,
Önlem işin özüdür.
Nevzat dede sözüdür;
Muska takma maske tak,
Sen kendine iyi bak.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Tren Yolcularına Uyarılar

Nurlu ufuklara gidiyor tren,
Dereyi geçerken selde inmeyin.
Arıza geçecek, tutacak fren,
İstasyon yakında yolda inmeyin.

Şimendifer usta, herkese kanma,
Kaza olur, tren devrilir sanma.
Biraz korktun ise sakın utanma,
Yangın var sanıp da külde inmeyin.

Ürkütmesin sizi çitli sahalar,
Erken inenleri AB yuhalar.
Sizi bekliyor bak yeşil vahalar,
Yanılıp şaşıp da çölde inmeyin.

Büyük Ortadoğu denilen bağda,
Bağban olursunuz yakın bir çağda.
Nimetin büyüğü ilerde sağda,
Pencereden sarkıp solda inmeyin.

ABD sizlere haber salmadan,
Bavul toplamayın, yolda kalmadan.
Çanlar sizin için alarm çalmadan,
Bir düdükte, iki zilde inmeyin.

Aldırmayın bu bulanık çaylara,
Yolunuz varacak ak saraylara.
Halı serilecek bütün raylara,
Tiftimiş, yamalı çulda inmeyin.

Tünelde çarpılır ışık var sanan,
Aldanır sonra bak vaade kanan.
Şeftren ineni bindirmez inan,
Şenerde, tüysüzde, gülde inmeyin.

Engeller aşılır erir kar gibi,
Tren de satılır babalar gibi,
Sona kadar gidin, görünsün dibi,
Çürük tahtalarda, dalda inmeyin.

Nevzat'ın yaptığı kıyaktır size,
Akli paylaşırız şurda biz bize.
Yolda yol bulanlar gelirler dize,
Cambaz değilseniz telde inmeyin.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Tren Yolcularına Uyarılar 2

Nurlu ufukları görmedi tren,
Dereyi geçerken selde inin siz.
Arıza geçmedi, tutmadı fren,
İstasyon uzakta yolda inin siz.

Şimendifer usta değilmiş kanma,
Tren istasyona ulaşır sanma.
Dönmek yiğitliktir! sakın utanma,
Yangın var ilerde külde inin siz.

Yolun sonu işte çitli sahalar,
Daha inmezseniz AB yuhalar.
Hayal oldu artık yeşil vahalar,
Yapacak bir şey yok, çölde inin siz.

Büyük Ortadoğu denilen bağda,
Eşbaşkanlık yoktur yakın bir çağda.
Tehlike büyüdü ilerde sağda,
Pencereden sarkıp solda inin siz.

ABD sizlere haber salıyor,
Ray çalınmış tren yolda kalıyor.
Çanlar sizin için alarm çalıyor,
Bir düdükte, iki zilde inin siz.

Saplandınız bu bulanık çaylara,
Yolunuz varmadı ak saraylara.
Halı serilmedi bakın raylara,
Tiftimiş, yamalı çulda inin siz.

Tünelde çarpıldı ışık var sanan,
Aldandı yazık bak vaade kanan.
Şeftren belki de kaçacak inan,
Dikenli de olsa gülde inin siz.

Engeller yollara yağdı kar gibi,
İstasyon satıldı babalar gibi.
Önünüz uçurum, görünmez dibi,
Tutunmak mümkünse, dalda inin siz.

Yıllar önce ışık yeşil yanmıştı,
Makas değişirken herkes kanmıştı.
Makinist kendini ilah sanmıştı,
En iyisi şimdi kulda inin siz.

Nevzat'ın yaptığı kıyaktır size,
Akli paylaşırız şurda biz bize.
Yolda yol bulanlar geldiler dize,
Bir cambazlık yapıp telde inin siz.

Nevzat Dağlı

Trump'a Mektup

ABD Türkiye benzeşti diye,
Zaferin beni de coşturur Tramp.
Ülkemin insanı turptan hediye,
Hazırlayıp sana coşturur Tramp.

Trampa diyen var, değişim yani,
Biraz da sen değiş, oluver Kani.
Gizli Müslüman ol, bu dünya fani,
Allah her zorluğu aştırır Tramp.

Bush'la uyumluyduk, tam aynı çapta,
Çarptık, böldük yanılmadık hesapta.
İsrar etmeyelim artık biz BOP'ta,
Bize çok mezarlar eştirir Tramp

Beyzbol sopası çekti Obama,
Oysaki mektuplar yazdım adama.
İyi ki vermedin işi madama,
Erkeklik her yerde baş durur Tramp.

Eğer olur ise yanında yerim,
Başka ne isterim, oh! Allah Kerim.
Ben de senin gibi dozunda yerim,
Kasalar, kutular boş durur Tramp.

Zaman zaman belki hatamız olur,
İnan ki dostluklar hep baki kalır.
Bize çatan olsa dersini alır,
Resmimiz yan yana hoş durur Tramp.

Size posta koysam, sanal say onu,
Bu benim halkımla özel bir konu.
Çok güzel olacak bu işin sonu,
Düzelmezse zaten iş durur Tramp.

Ortadoğu sizin, güven sen bana,
Sakin üzülme sen dökülen kana.
Orda da, burda da halk bizden yana,
Yanımızda kömür, aş durur Tramp.

Ermeni işinde hakkımı yeme,
Ne istersen söyle, soykırım deme.
Beni mahçup etme sakın ülkeme,
Münafık elinde taş durur Tramp.

İsrail'i çiz at, Irak'a yan bak,
İran'ı bir korkut sevgili ortak.
İlimli İslam'da radikal kuşak,
Esed'in gücüne eş durur Tramp.

Fazla vurma yazık naziktir Katar,
Sana da bana da doğalgaz satar.

Sen düşman olursan her ülke batar,
Skor levhasında tuş durur Tramp.

Yukarı tükürsem krala gelir,
Aşağı tükürsem marala gelir.
Dostluklar çıkarla yer ala gelir,
Peynirin yanında keş durur Tramp.

Eğer ki açarsan Kürde koridor,
Güneyime düşer en yakıcı kor.
Terörle baş etmek inan ki çok zor.
PKK IŞİD'e peş durur Tramp.

Diktatör olduğum külliye yalan,
Bak Pensilvanya'dan yürüyor plan.
Haşhaşi, koynumda beslenen yılan,
Ölüsü gözümde leş durur Tramp.

Eğer biz gidersek, yıkılır ülke,
Çok zarar verilir mal ile mülke.
Muhalifi ezmek olmazsa ilke,
Bastığın tahtalar yaş durur Tramp.

Yurda hizmet aşkı vardır kanımda,
Bilir bunu oğlum, kızım, hanım da.
Ağlayan, sızlanan, benim yanımda,
Gülen'i yemezsem diş durur Tramp.

Gazete, Feyisbuk, Yutup karşımda,
Bir kısım medya var benim dışımda.
Bir bela vardır ki şimdi başımda.
Tivitir denilen kuş durur Tramp

Meramım bunlardır Ey! Yüce Tramp,
Sev beni, mideme girmesin kramp.
Kızınla gelersen yaparız bir kamp,
Gelmezsen hayaller, düş durur Tramp.

Tatile beklerim, Antalya cennet,
Eğer şeref versen duyarım minnet.
Kendini ülkemde sihirbaz zannet,
Mevsimler değişir, kış durur Tramp.

Gözden kaçırma sen koyduğum imi,
Söyleneni yanlış anlıyor kimi.
Nevzat'ın yazdığı mektup samimi,
Pulunun altında fiş durur Tramp.

Nevzat Dağlı

Trump'a Mektup 2

Önceki mektubum yanıtız kaldı,
Derdime bir çare bulmadın Trump.
Dostluk içtentiği kanıtız kaldı,
Benim değeriimi bilmedin Trump.

Gülen'i sakladın ağlayan burda,
Tehditle yüreği dağlayan burda.
Beni boş sözlerle eğleyen burda
Bir sen yanımıza gelmedin Trump.

Hayırsever Rıza hayırsız çıktı,
Denizi bitirdi, gemiyi yaktı.
Ülkemin boynuna şaibe taktı,
İnatla hapisten salmadın Trump.

Zengin Arapları, Yahudileri,
Bana tercih ettin tuttun ileri.
Kılıç dansı yaptın, döktün dilleri,
Bir benim yüzüme gülmedin Trump.

Kırmızı çizgimiz Kudüs'tü bizim,
İsrail kan döktü bozuldu çizim.
Herkes çizgi çekti bak dizim dizim,
Bozuk çizgileri silmedin Trump.

Ne sözler vermiştin güvendim sana,
Hiç kuşku duymadım ben senden yana.
Başın sıkışınca çıktın meydana,
Sözlerinin eri olmadın Trump.

İmamla bozmuşsun ilişkimizi,
Papaz'a değıştin harcadın bizi.
Stratejik ortak saymıştık sizi,
İnadın kaviymiş yılmadın Trump.

Tüccar kafalıydın kârı bilirdin,
Nerde çıkar varsa hemen gelirdin.
Zıvanadan çıktın, sanki delirdin,
Hiç olduğun gibi kalmadın Trump.

Bıçaklar kemiğe geldi dayandı,
Bir yararın oldu, halkım uyandı.
Sanki emperyalist yeni boyandı,
Sen zaten böyleydin, solmadın Trump,

Emperyalist Trump yüzünü gördük,
Kudüs'te Yemen'de izini gördük.
Damadını gördük, kızını gördük,
Müslüman kapısı çalmadın Trump.

Anlaşılan Trump sen de dincisin,
Her dinci gibisin, biraz kincisin.

Şecdeyi bilmeyen evangelistsin,
Ömründe hiç namaz kılmadın Trump.

Trump seni artık sevmiyor Nevzat,
Kirli ellerini layığa uzat.
Görüşlerimizde olmuştur tezat,
Sen benden dersini almadın Trump.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Trump'a Mektup 3

Sen bizi bilmezsin, öğrenmek gerek,
Mustafa Kemal'in yolundayız biz.
Sözü sakınmadan diyeyim direk,
Sana yar olanın solundayız biz.

Denizleri bilir Altıncı Filo,
Coni'ye öğretti yürek kaç kilo.
Bağımsızlık için haykıran dil o,
Eski yoldaşların kolundayız biz.

Mahirdir bilesin kızanlarımız,
Ulaştırır sana yazanlarımız.
Namımızı söyler ozanlarımız,
İhsani, Mahsuni dilindeyiz biz.

Devrimci olanlar Aslandır İnan,
Dersini almıştır dokunmaz sanan.
Ziya vermek için yanmıştır yanan,
Anka kuşlarının külündeyiz biz.

Bülentin yasağı deldiğini bil,
Kıbrıs'a hak için geldiğini bil.
Emperyalist hükmü silindiğini bil,
Zulme karşı isyan halindeyiz biz.

Türk sanma yanında gördüklerini,
Yırtarız onlarla ördüklerini.
Başına çalarız verdiklerini,
Sanma Gülen gibi elindeyiz biz.

Bağımsızlık için antlar içeriz,
Esaret yerine ölüm seçeriz.
Kurduğun bentleri yıkar geçeriz,
Özgürlük coşkusu selindeyiz biz.

Alın teri ile dolar selemiz,
Dolar değil bizim tüm meselemiz.
Bağımsızlık için mücadelelerimiz,
Ne parasında ne malındayız biz.

Sayende yıkıldı Suriye, Irak,
Yeter bitsin zulüm, İran'ı bırak.
Ortadoğu şimdi kan ağlıyor bak,
Akan kan, gözyaşı gölündeyiz biz.

Emperyalist elle karıştırdınız,
İslam'ı ölümden yarıştırdınız.
Siz kimi kimlerle görüşürdünüz,
Nedendir, Libya'nın çölündeyiz biz?

Bilesin Kemalist zulme asidir,
İplemez Trump'ı kimin nesidir.

Bu mektup Nevzatın gerçek sesidir,
Atatürk resimli pulundayız biz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Turhan Selçuk'un Ardından

Büyük üstad güle güle,
Çizgi sözü hep aşacak.
Turhan Selçuk ölse bile,
Abdülcanbaz yaşayacak.

Aydınlanma bilgesiydin,
Çizgilerin gür sesiydin.
Çağdaşlığın üyesiydin,
Çağ yokluğunda şaşacak.

Çizgilerden doğan güneş,
Sonsuz aydınlıklara eş.
Seni seven onca kardeş,
Yokluğunda üşüyecek.

Gözlüklü Samiler başta,
Zulmedecek karakışta.
Purosunu her yakışta,
Ensesini kaşıyacak.

Öksüz kaldı kara mizah,
Daha fazla çizseydin ah!
Nevzat diyor şimdi eyvah!
Bilinci kim taşıyacak?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Türban Üzerine Düşünceler

Türbanlı sosyallik her gün patlıyor,
Modern irticanın sesidir türban.
Yoksullar takınca sınıf atlıyor,
Yozluğa bir çeşit pusudur türban.

Türban liyakatte yeni tür müdür?
Eşi türban takan oluyor müdür.
İhale havuzu için ölçüdür,
Gizli paylaşımın tasıdır türban.

Suç işleyenlerde imajı korur,
Güvenlik sağlayan elpençe durur;
Başı açıklara şamarı vurur,
Şımarık ellerin kasıdır türban.

Türbanı kullanan gözlere batar,
Mecliste, meydanda çalımlar satar.
İşe yaramazsa çıkarır atar,
Takiyye yöntemin hasıdır türban.

İmanla örtünen elbette haklı,
Öyle huzur bulur yüreği, akli.
Siyasi simgeyse, bir hinlik saklı,
Cinlik taslayanın usudur türban.

Serbestlik isteyen havayı aldı,
En has özgürlükler türbana kaldı,
Demokratikleşme! türbanla oldu,
Paketli kumarın asıdır türban.

Özgürlük istese başa çıkanlar,
Olur mu kadını eve tıkanlar?
Erkekle eş değil türban takanlar,
Çağdaş kadınların yasıdır türban.

Din istismarcısı tanımaz sınır,
Örtüyle bilinci kapattım sanır.
İnsan birbirini başından tanır,
Okulda çocuğun nesidir türban?

Türban yokken neyi eksikti dinin?
Tohumu yaptılar bir eski kinin.
Laik, demokratik cumhuriyetin,
Ruhunu kemiren pasıdır türban

Türban bizden değil, elin süsüdür,
Halkı ayırıştırıran üzüntüsüdür.
Yaşmak, yazma, çember baş örtüsüdür,
İthal dinciliğin fesidir türban.

Mümin siyaseten simge takar mı?
İnancın üstüne biçim çıkar mı?

Sıkmabaş olmanın alemi var mı?
Sömüren çevrenin sisidir türban.

Belki biraz fazla damara bastım,
Kimseyi incitmek değildir kastım.
Dindarsan, Nevzat'a kızma be dostum,
Gizli niyetlerin isidir türban.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Türkan Saylan Unutulmaz

Hekimdi dertlere çare bulurdu,
Dermanını onda bulan unutmaz.
Çağdaş yaşam için ışık olurdu,
Aydınlık değeri bilen unutmaz.

Yaktığı ışığı gören unutmaz,
Yolunda erdeme eren unutmaz;
Aklını kullanıp soran unutmaz,
İzani, vicdanı olan unutmaz.

Her yerde 'önderim Atatürk' dedi,
Ömrünü kızlara adanmış idi.
Yalnızca kötüden iftira yedi,
Yalanı gerçeğe silen unutmaz.

Ona düşman oldu her uyutucu,
Engeller çıkardı haram yutucu.
Unutturmak ister belki tutucu,
Bilimi izleyip gelen unutmaz.

Topluma yol buldu attığı adım,
İzini izliyor eşim, evladım.
Fikri önder olsun budur muradım,
Ondan ilhamını alan unutmaz.

Gönlüm aydınlıktan, emekten yana,
Tutkuluyum insan olan insana.
Yıllardır hayranım Türkan Saylan'a
Nevzat'la ağlayan, gülen unutmaz.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Türkçemize Sahip Çıkalım

Türkçemiz hastalandı, üşüttük dilimizi,
Yabancı diller ile mezarı kazılıyor.
Tşkr, slm anlatır halimizi,
Sözcükte tasarruf var, bir tuhaf yazılıyor,

Dincilik kendisine ağdalı lisan buldu,
Enteller konuştuğça insanlar bakakaldı.
Arapça, İngilizce sokağın dili oldu,
Her sokağa çıkışta yüreğim sızılıyor.

Arap gibi sakallı, Arap gibi konuşur,
Öğretmene uzaktır, mollalara danışır.
Okula sırt çevirir, dergahlara yanaşır,
Ayınlar çatlattıkça dilleri eziliyor.

Yabancı dille öter medyanın bülbülleri,
Türkçeye küskün gibi uzak durur dilleri.
Belli ki ana dili sevmiyor gönülleri,
Türkçemiz horlanıyor, dudaklar büzülüyor.

Elbette yabancı dil bilime hizmet eder,
Öğrenmek isteyenler onun kursuna gider.
Yabancı dil eğitim kültüre verir keder,
Görünüş modaysa da, özümüz çiziliyor.

Mehmet Beyden emanet güzel Türkçemiz bizim,
Kadınların dilinde süslensin dizim dizim.
Analar sahip çıksın soruna bulsun çözüm,
Her dil ana dilinde imbikten süzülüyor.

Mustafa Kemal gibi Türkçeyi sevmek gerek,
Ulusça paylaşarak kutsayıp övmek gerek.
Bizi bizden koparan dilleri kovmak gerek,
Yurttaşlar dağılıyor, bağımız çözülüyor.

Bonjur, hello selamlar, bay bay oldu hoşçakal,
Mersi, tenkyu minneti belirtiyordur herhal.
Dile sahip çıkalım, Türkçeye dönsün derhal,
Nevzatlar anlamıyor, duruma üzülüyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Türkiyeli Mac Carthy

Makkartizm hortladı hayırlar ola,
Canlı, tramvaya bindi Mac Carthy.
Dinciden tarafa koyuldu yola,
Marksist trenlerden indi Mac Carthy.

Kendisi fırlıdak, sülale dönek,
Din tacirlerine tutuyor çanak.
Kıçına tekme yer bu avanak,
Safı doğru seçtim sandı Mac Carthy.

Kemalisti hedef gösterir şaşkın,
Dününü unutmuş utanmaz pişkin.
Soros'tan beslenir cepleri şişkin,
Her zaman hazıra kondu Mac Carthy.

AB organıyla halvete girer,
Önüne gelene karalar sürer.
Avanta buldumu postunu serer,
Dolarlı fonlara kandı Mac Carthy.

En büyük zevkidir acıtmak canı,
Ondan ateşlere verdi her yanı.
Polis, savcı, yargıç Türk'ün insanı,
O yüzden pek çabuk söndü Mac Carthy.

Aslında Mac Carthy proto tiptir,
Onları oynatan hep aynı iptir.
Hayalleri basit, bir dolu küptür,
Gitti yal tasına bandı Mac Carthy.

Nevzat haktan yana, boş söz demez o,
Yalıklık yapıp da haram yemez o.
Kan dökeni, can alanı sevmez o,
Öfkesini böyle sundu, Mac Carthy.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Not: Amerikalı senatör Joseph Mac Carthy komünist avcısı olarak tanınmıştı. Türkiyelisi Kemalist avcısı olarak tanınacak. Ama makkartizm hep aynı adla anılacak.

Nevzat Dağlı

Türkiyeli Mac Carthy'ler

Makkartizm hayatta, hayırlar ola,
Canlı, tramvaya bindi Mac Carthy.
Dinciden tarafa koyuldu yola,
Marksist trenlerden indi Mac Carthy.

Kemalisti hedef gösterdi şaşkın,
Dününü unuttu utanmaz pişkin.
Soros'tan beslenir cepleri şişkin,
Her zaman hazıra kondu Mac Carthy.

Kendisi fırlıdak, sülale döneke,
Din tacirlerine tutuyor çanak.
Kıçına tekme yedi avanak,
Safı doğru seçtim sandı Mac Carthy.

AB organıyla halvete girdi,
Önüne gelene karalar sürdü.
Avanta buldu mu postunu serdi,
Dolarlı fonlara kandı Mac Carthy.

Muhalif olana darbeci dedi,
İspiyon yaparak çok haltlar yedi.
Balçıkla sıvadı güneş görmedi,
Karanlık ortamda dondu Mac Carthy.

Yaladı güçlüyü gördüğü anda,
Nefret uyandırdı aydın insanda.
Yanlışta oynadı çoğu zaman da,
Birçok kez kaybetti, yandı Mac Carthy.

En büyük zevkiydi acıtmak canı,
Ondan ateşlere verdi her yanı.
Polis, savcı, yargıç duydu insanı,
Adalete çarptı söndü Mac Carthy.

Mazluma yüklenir yara kaşırdı,
Vicdanı köreldi, sabır taşırdı.
Paralel giderken yolu şaşırdı,
Korkudan bir yere sindi Mac Carthy

Aslında Mac Carthy proto tiptir,
Onları oynatan hep aynı iptir.
Hayalleri basit, bir dolu küptür,
Gitti yal tasına bandı Mac Carthy.

Kimisi şıllıktır, kimi şebelek,
Bunları eleyen hep aynı elek.
Devir değiştikçe değişir yelek,
Podyumda mankene döndü Mac Carthy.

Muktedir olana kaptırır kolu,
Şimdi trollükle buluyor yolu.

Bunlar arasında kaz kafa dolu,
Düşünenleri de hindi Mac Carthy.

Nevzat haktan yana, boş söz demez o,
Yalaklık yapıp da haram yemez o.
Kan dökeni, can alanı sevmez o,
Öfkesini böyle sundu, Mac Carthy.

Nevzat Dağlı

Uğur Mumcu'ya Ağıt

Bir kalem kırıldı, bir beyin göçtü,
Yandı bir mum kandiline akıyor.
Uğur'um Mustafa Kemal'e uçtu,
Görüştüler şimşekleri çakıyor.

Vurdular Mumcu'mu karanlıkçılar,
Yobazlar, hainler, şoven ırkçılar.
O ölmedi bilin, hey! Ayrılıkçılar,
Bulutlardan gülümseyip bakıyor.

Kemalist kardeşim ellerimi tut,
Uğur Mumcu bize bağladı umut.
Hırsızlar sevinir, mollalar hoşnut,
Devrimciler gözyaşları döküyor.

Muammer Aksoy ve Bahriye Üçok,
Yürekte yakmıştı Mumcu'yu en çok.
Kanunlar mı eksik, adalet mi yok;
Neden Kemalistler cefa çekiyor?

Mumcu'nun ardından Kışlalı yazdı;
'Suçlar gizlendikçe, caniler azdı.'
Mezarları devlet kendisi kazdı,
Oyulan kaleler dipten çöküyor.

Ticaret, siyaset dini kullandı,
Adalet çığnendi, laiklik yandı.
Vefalı halkı hep Mumcu'yu andı,
Bir mum eridikçe biri çıkıyor.

Geçen yıllar onu haklı çıkardı,
Kötülük ardında dinciler vardı.
Hainle, zalimle ülke karardı,
Umudu, hayali onlar yıkıyor.

Kalpaksız Millici, can usumuza,
Nevzat'la kol kola, omuz omuza.
Mumlar ışık versin ulusumuza,
Bir mum bile bin karanlık yakıyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Umarım, Yaşadığım Doğduğuma Değmiştir.

Şimdi hesap zamanı, yaşama borçlu muyum?
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.
Beynimde, yüreğimde şanki var gibi uyum,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Sevdiğimi tam sevdim, hiç ihanet etmedim,
Küstüğüm oldu bazen, ama hiç kin gütmedim.
Bana güven duyanı hiçbir zaman satmadım,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Emekten yana oldum, zalime karşı çıktım,
Şeytanları taşladım, yiğide türkü yaktım.
Geçmişe takılmadım, her zaman öne baktım,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Çok acılar yaşadım, yüreğimde sızısı,
Bana çok şey öğretti acıların bazısı.
Kadere inanırım, bunlar alın yazısı,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Ana, baba hakkını ödedim mi bilemem,
Verdikleri emeğin üstesinden gelemem.
Çektikleri zahmeti yüreğimden silemem,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Hırsım, aklımdan öne geçmedi sanıyorum,
Beni sevip, kollayan çok insan tanıyorum.
Bana değer vereni şükranla anıyorum.
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Verdiğim emekler hiç karşılıksız kalmadı,
Çok şükür evlatlarım ele muhtaç olmadı.
Ailemle aramda sevgi, saygı ölmedi,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Bana hep onur verdi kardeşler, yeğenlerim,
Onlarla daha arttı yüreğe değenlerim.
Eleştiren sağ olsun, var olsun ögenlerim,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Nazar değmez inşallah, iyiyle hısım oldum,
Ne komşum düşman oldu, ne de ben hasım oldum.
Ne kimseye eğildim, ne de bir kasım* oldum,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Torunlara kavuştum, dede diyen diller var,
Yediden yetmişlere kalpten giden yollar var.
Dostlarımdan uzanan şefkat dolu kollar var,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Düşmanım var mı diye tedirginlik duymadım,
Yanlış yapan olsa da, kasıtlıdır saymadım.

İyiden yana oldum, kötülere uymadım,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Öğrencimden öğrendim, hocama hayran oldum,
Okudukça kendimi dostlar yanında buldum.
Öğrendikçe eksiğin derinliğini bildim,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Aydınlar dostum oldu, yiğitler arkadaşım,
Hiçbir zaman utançtan öne düşmedi başım.
Deneyimler kazandım, yetmiş aşkı yaşım,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

İyileri severim zengin ya fakir olsun,
Yeter ki dostluk, barış dilinde zikir olsun.
İyilerle dost oldum Tanrı'ya şükür olsun,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Tanrı'ya inanırım ama dinci değilim,
Hoşgörüm ağır basar, asla kinci değilim.
Her zaman vasat oldum, hiç birinci değilim,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Doğanın dengesini bozmaktan çekinirim,
El değmemiş ortamda gezmekten çekinirim.
Bana muhtaç canlıyı ezmekten çekinirim.
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Hayata bakışımda halktan yana tezim var,
Atatürk'ün izinde sorunlara çözüm var.
Mücadelem bitmedi, söyleyecek sözüm var,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Atatürk sevmeyeni sevmekte zorlanırım,
Kemalist dost yanında coşarım, harlanırım.
Gerçekleri yazmazsam utanır, arlanırım,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Yalan söyleyen ile haksıza dayanmam,
Sadeliği severim, renklere boyanamam.
Yar yanımda yok ise mutluca uyanmam,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Bir kusur işlemişsem, yüzüme vurmak serbest,
Yazdığım her sözcüğün üstünde durmak serbest.
Ömrünün hesabını Nevzat'a sormak serbest,
Umarım, yaşadığım doğduğuma değmiştir.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

*Kasım: Ayıran, bölen, taksim eden. 2. Kırıcı, ezici, ufaltıcı.

Nevzat Dağlı

Umudum Kadınlarda

Erkeklerin dünyası Savaş'a yol açıyor,
Barış'a ana olan kadından umutluyum.
Egemenler her yerde erkeğe kol açıyor,
Kızlara yüzü gülen kadından umutluyum.

Sevgi'yi önceleyen, Onur'da Umut gören,
Hakları korumada korkmadan riske giren;
Ana dili öğreten, çocuğa kimlik veren,
İnsana maya çalan kadından umutluyum.

Kadınları dövmeye alışan insan mıdır?
Kadın hata yapınca gülüşen insan mıdır?
Beyni intikam için çalışan insan mıdır?
Yürekten kını silen kadından umutluyum.

Kadınların duası güçsüzlere güç olur,
Kadın desteklemezse kimi erkek hiç olur.
Kadın eli değmezse adam olmak geç olur,
Dertlere çare bulan kadından umutluyum.

Türkan Saylan gibiyse, çağdaşıktan yanaysa,
Mustafa Kemal gibi bir yığıde anaysa;
Mala değil özlemi yetişmiş bir canaysa,
İnsanı değer bilen kadından umutluyum.

Kadının adı yoksa sorumlusu erkektir,
Erkeğin gölgesinde kalan kadın ürkektir.
Kimi kadınlar vardır alanında bir tektir,
Adları baki kalan kadından umutluyum.

İnsan olan insana destek olan eş kadın,
Temiz yüreklilere anasız kardeş kadın;
Layık olduğun yere haydi kalk yerleş kadın,
Bilimden destek alan kadından umutluyum.

Kardeşlerim, gelinim, kayınvalidem, kızım,
Torunum, yeğenlerim ışık veren yıldızım.
Anama rahmet olsun, yâr ile dindi sızım,
Nevzat'ı aşka salan kadından umutluyum.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Umutlu Nutuk - Her Şey Güzel Olacak

Hak, hukuk, adaleti sağlarsak ülkemizde,
İnsanlar hep gülecek her şey güzel olacak.
Saldırgan olanları bağlarsak ülkemizde,
Yurda huzur gelecek her şey güzel olacak.

Sevgi ve dostluk ile esnetirsek katıyı,
Atatürk fikri ile donatırsak çatıyı,
Halka kırıp dökmekten gösterirsek kötüyü,
İyiliği bilecek her şey güzel olacak.

Düşmanlık kalkar elbet halkı kardeş görürsek,
Sarılır, kaynaşırız bir potada erirsek.
Analar ağlar iken ona destek verirsek,
Gözyaşını silecek her şey güzel olacak.

Sömürüyü kaldırsak yerini kıvanç alır,
Yoksulluğu kaldırsak yerini sevinç alır.
Ezikliği kaldırsak yerini övünç alır.
Onur bizde olacak, her şey güzel olacak.

Ne olur ki rakibe kardeşim, dostum desek,
Aynı sofrada içip, aynı sofrada yesek?
Nefret söylemlerini eğer bırakır isek,
Bizi mutlu kılacak her şey güzel olacak.

Amaca ulaşırız doğru yoldan geçerse,
Birlikte üretirsek, dostluk ile biçerse.
Demokrasi yoluyla iş bileni seçerse,
Derde derman bulacak her şey güzel olacak.

Mezhep bizi bölemez dostluğa alıştıkça,
Uluslaşma süreci içinde çalıştıkça.
Kültürümüz gelişip birlikte bölüştükçe,
Geleceğe kalacak her şey güzel olacak.

Halkımız ışık gördü budur benim gözlemim,
Doğru yolu bulacak budur genel izlenim.
Yarıdan umutluyum, iyi şeyler özlemim,
Yurda sevinç dolacak her şey güzel olacak.

Her şey güzel olacak demiştik oldu bile,
Halkın temiz yüreği umutla doldu bile.
Karanlık yarışmada geride kaldı bile,
Her yer ışık alacak her şey güzel olacak.

Siyasi ayrılıkta kin, intikam gütmeysek,
Bize uzanan eli kibir ile itmeysek;
Nevzat'ın dediğini kulak ardı etmeysek,
Düşmanlıklar solacak her şey güzel olacak.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ustaya Arzuhâl

Benim maruzatım Muhterem Usta,
Tavrınızı hâşâ kınamak değil.
Saygısızlık etmem böyle hususta,
Amacım bilgiyi sınamak değil.

Tarihi çarpıtmak için birisi,
Senaryo uydurmuş, gelmiş gerisi.
Muhteşem Yüzyıl'ın dizi serisi,
Cinlik tezgâhıdır, bunamak değil.

Elbet o yüzyılda cariye vardı,
Lâkin bunlar nefis yemek yapardı.
Mercimek fırından oynak çıkardı,
Hünkârın niyeti oynamak değil.

Hareme dokunmak leke bırakır.
Kılıç sesi gelsin hep şakır şakır.
Haklınız ustam, tenkit gerekir,
Uyanmak lâzımdır, tünemek değil.

At üstünde geçti, ömür denilen,
'Dilber dudağı' mı hergün yenilen?
Saltanat kayığı ise binilen,
Boğulmak müstehak, kanamak değil.

Yanlış varsa ustam, biz yanlış deriz.
Kör kadı değiliz, hakkı veririz.
Herşeyi dozunda eleştiririz,
Nevzat'ın görevi onamak değil.

Nevzat Dağlı

Utan Evladım

Baban utanmazdı, sen bari utan,
Herkes tepe den baktı evladım.
Sadece yandaştı elinden tutan,
Muhallıf olanı yaktı evladım.

Onursuz biriydi, ele sarıldı,
Sövene ne kızdı ne de darıldı.
Çok döndü, kıvırdı, beli kırıldı,
Süründü tepeye çıktı evladım.

Ortamı sisleyip, germeyi sevdi,
Her başa bir çorap örmeyi sevdi.
Rüşvetle işleri görmeyi sevdi,
Lâkin baban halkı sıktı evladım.

Yandaştı çalana biat etti hep,
Sahibin ardından koşup gitti hep.
Namuslu insanlar onu itti hep,
Sarsıldı yalları döktü evladım.

Paralel yapıda pusuya düştü,
Akli pek ermedi bu nasıl işti.
Bir öyle bir böyle ortam değışti,
Baban daldan dala sekti evladım.

Nemrut'a özendi, Musa bozuldu,
Çarmıha sarıldı, İsa bozuldu.
Musa'ya yanaştı, asa bozuldu,
Mihraba çiviyi çaktı evladım.

İmam nikâhıyla aldı ananı,
Birkaç tane daha isterdi canı.
Düşünür göründü hep öte yanı,
Haramın üstüne çöktü evladım.

Hırsızlık babadan öğrenilmiş,
Çalan birbirini iyi bilirmiş.
Baş hırsızdan sonra baban gelirmiş,
Belki sana tohum ekti evladım.

Çocuk tacizcisi bir alçak idi,
Kimi vakıflarla duyuldu adı.
Güya dindarlıktı onun muradı,
Ahlâkı temelden yıktı evladım.

Alim geçinerek cahili övdü,
Aydını gördükçe dizini dövdü.
Muktedir yalayıp sırayı savdı,
İkbal alemine aktı evladım.

Askerlik yapmadan kahraman oldu,
Hangi işi tutsa yolunu buldu.

Sanki ÷lkemizde beşinci koldu,
Bağırına saplanan oktu evladım.

Şürekli kayardı altında kızak,
Öyle bir kaypak ki mertlikten uzak,
Yiğitler avlardı kurduğı tuzak,
En iyi bildiğı faktı evladım.

Babanı andıkça bozuldun bazen,
Haksızdı kaderi alınına yazan.
Üzölme böyledir bu bozuk düzen,
Baban gibileri çoktu evladım.

Baban çalsa bile çalmamalısın,
Mazlumun ahını almamalısın.
Babanın yanında kalmamalısın,
Bu millet babandan bıktı evladım.

Anlıyorum, baban en büyük yasın,
Açık etmiyorsun, sen de haklısın.
Yandaş saklasa da bir kısım basın,
Babanın resmini çekti evladım.

Mağdur görünüyor, oysa ki mağrur,
Boş bir bidon gibi babanda gurur.
Asalet üstünde iğreti durur,
Onu da Nevzatlar söktü evladım.

Nevzat Dağılı

Utanmazlara...

Utanmazlar gemi aızıya aldı,
Sersem mayın gibi dolanır bunlar.
Bataklık savunmak bunlara kaldı,
Gönüllü çamura bulanır bunlar.

Bunlar, doğru yoldan sapar utanmaz,
Namus defterini kapar utanmaz,
Isırmazsa eli, öper utanmaz,
Dudağı kirlense yalanır bunlar.

Kılıktan kılığa her şekle girer,
Doğruya yönelmez, ayağı direr.
Haşmetli eteğe yüzünü sürer,
Merdin paçasında bilenir bunlar.

Yalancı muhbirdir, ahlâken fakir,
İktidar yağlamak bunlarca zikir.
Zalimin önünde dualar okur,
Mazlumun ardından ilenir bunlar.

Devletin malına çekinmez dalar,
Birisi 'höt' dese, ... yalar.
Her türlü toprağa kökünü salar,
Lağım suyu ile sulanır bunlar.

Şahsi çıkar için paralanırlar,
Her dönem birine kiralanırlar.
Eşeğin ardında sıralanırlar,
Deve kervanına ulanır bunlar.

Sarayda soytarı, dışarda efe,
Gerçeği çarpıtıp koyarlar tefe.
Atatürk'ten korkup girip kenefe,
Her 10 Kasımlarda yallanır bunlar.

Bunlardır çocuğu sapığa satan,
Bunlardır hırsızın önüne yatan.
Bunlardır yalanı yalana katan,
Gerçeği gördükçe bulanır bunlar.

Kendi pisliğini ele takarlar,
Zeytinyağı gibi üste çıkarlar.
Herkesi ahlaksız lafi sokarlar.
Çoluğa, çocuğa sulanır bunlar.

Feto'ya alkışı tutan bunlardır,
Verdiği nemayı yutan bunlardır.
Yal için kalemi satan bunlardır,
Kendini medyada kullanır bunlar.

Dinci paralelle örtüşmelerde,
Rengi belli eder sürtüşmelerde.

Mayın eŖeđidir tartışmalarda,
Yukardan emirle yollanır bunlar.

Devletin üstüne devlet kurarlar,
Devleti kurandan hesap sorarlar.
Bağlanacak sağlam kapı ararlar,
Sultan eŖiđinde dillenir bunlar.

Köle olur villa, yat parasına,
Yandaş maske takar yüz karasına.
Güçlüyü savunur diş kirasına,
Güçsüzün üstüne çullanır bunlar.

İşleri pazarlık, amacı kârdır,
Her iki dünya da bunlara dardır.
Ne dostluk bilirler, ne vefa vardır,
Beslediği ite dalanır bunlar.

Ar damarı çatlak, yırtık bunların,
Kimi puşttur, kimi sürtük bunların.
Maskesi inmeli artık bunların,
Maskeyle allanır pullanır bunlar.

Edepsiz, utanmaz Allah'tan, kuldan,
Ellerini çekmez paradan, puldan.
Gitmeyin bunların gittiği yoldan,
Çirkef çukuruna yollanır bunlar.

Aldırmaz Nevzat'ın bunca taşına,
Göz diker yoksulun lokma aşına.
Güçsüze zalimdir, çöker başına,
Güçlüden merhamet dilenir bunlar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Uyanmayan Büyüklere Ninni

Ninnilerle güzel güzel uyudun,
Uyanmadan dalıp dalıp uyu sen.
Yata yata kabak gibi büyüdün,
Hareketsiz kalıp kalıp uyu sen.

Vaadler yatağa bağlattı seni,
Yalanlar beyninden dağlattı seni,
Yaşamın gerçeği ağlattı seni,
Düşlerinde gülüp gülüp uyu sen.

Kimisi sömürsün hep kana kana,
Kimisi terörle kıysınlar cana.
Bir hırka, bir lokma yetiyor sana,
Sadakayı alıp alıp uyu sen.

Doğru söyleyenin dili tutulsun,
Aydınlar toplanıp hapse atılsın.
Vatanın toprağı, taşı satılsın,
Tapuları delip delip uyu sen.

Aklını yorma sen, canını sıkma,
Gözünü açma sen, uykudan bıkmama.
Egemenin buyruğundan hiç çıkma,
Borusunu çalıp çalıp uyu sen.

Uyanma, ankebût üstünde kalsın;
Seni uyuşturan korkular salsın.
Dindar geçinenler fenerle çalsın,
Olanları bilip bilip uyu sen.

Yan gelip yatmaya alıştın belli,
Ya da kayıt dışı çalıştın belli.
Mide, bağırsaktan oluştu belli,
Alttan gazı salıp salıp uyu sen.

Uyurken gün gelir kışın açılır,
Korkulu rüyada saçın açılır.
Uyanırsan belki için açılır,
Sözlerime gelip gelip uyu sen.

Nevzat özgür, ödeyecek diyet yok,
Bizde öyle uyutana biat yok.
Belli sende uyanmaya niyet yok,
Bir bahane bulup bulup uyu sen.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

* Ankebût: Örümcek. Rüyada korku veren yaratık.

Nevzat Dağılı

Uyku Dönemi Türküsü

Toplumunu gafletin uykusu sarmış,
Akıllı uyumuş, deli uyumuş.
Yalanlı dolanlı ninniler varmış,
Cahiller uyumuş, veli uyumuş.

Algı oluşturma geliştirilmiş,
Gençlik uyku ile buluşturulmuş;
Ölüme, tacize alıştırmış,
Gezili coşkunun seli uyumuş.

Terörist kentleri sarmış, bağlamış,
Vakıflar sapığa destek sağlamış,
İstismar edilen çocuk ağlamış;
Kaymakam uyumuş, vali uyumuş.

Analar ağlıyor evladım diye,
Halkı uyutanlar görmezler, niye?
Şehitlik yoksula oldu hediye,
Varsılın kayıtsız hali uyumuş.

Kimisi desturlu, abdestli çalmış,
Adalet olaya hep bakakalmış.
Siyasi odaklar uykuya dalmış,
Sağı, liberali, solu uyumuş.

Nevzat da esneyip duruyor şimdi,
Arada durumu soruyor şimdi;
Kral çıplak diye yoruyor şimdi,
Muktedir taşlarken kolu uyumuş.

Nevzat Dağlı

Üniversitelerde Yasaklar Kalksın

Üniversiteler yasaksız olsun,
Hileyle girmeye karışmasınlar.
Sınavda gözcüler dışarda kalsın,
Kopyayı görmeye karışmasınlar.

Sınavlar şifreli yapılsın varsın,
Yeter ki tarikat şifre çıkarsın.
Mod medyan kapansa sen de bıgarsın,
Tatminli durmaya karışmasınlar.

Notlar internetten düzeltmeli,
Diploma evlere kendi gelmeli.
Nerde ahlâk varsa hemen silmeli,
Namusu dürmeye karışmasınlar.

Okulda silahlar çıkmalı kından,
Suça bakmamalı kimse yakından,
Güvenlik isteyen vazgeçsin bundan,
Vurmaya, kırmaya karışmasınlar.

Kariyer mirasla kalsın babadan,
Beşik kertme alim olsun bebeden,
Dinci, profesör olsun cabadan,
Payeler vermeye karışmasınlar.

İntihal yapana dokunulmasın,
Cemaate kadro sakınılmasın,
Tarikatten falan yakınılmasın,
Şeriat kurmaya karışmasınlar.

Türban bayrak olsun, cetveller sapı,
İlimli dinciye açılsın kapı,
Çarşafıla örtelim cüppeyi, kepi,
Şarıklar sarmaya karışmasınlar.

Nevzat bile burda haddini aşsın,
Yasak kalktı diye, ziyaya koşsun.
Bütün dinozorlar haline şaşsın,
Makara sarmaya karışmasınlar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Velev Ki Bu Bir Öğüttür

Velev ki saltanat tahtına çıktın,
Adaletin yoksa düşersin birgün.
Eğer ki hakları vermedin yaktın,
Yaktığın ateşte pişersin birgün.

Ben oldum diyerek şımarır isen,
Kırılır dostların çok olur küsen.
Kavak yelleryse başında esen,
İnşallah bu kibri aşarsın birgün.

'Vur' deyince vuran ele güvenme,
Haram mal getiren sele güvenme;
Aylak serinleten yele güvenme,
Kaldırır götürür şaşarsın birgün.

Halkı ayrıştırma, yandaş kayırma,
Muhالیf olandan sıtkı sıyıрма.
Etnik köken, dinle insan ayırma,
Ulus kaynaşmayı başarsın birgün.

'Ben bilirim' deme, bilene güven,
Hesap peşindedir hep seni öven.
Halkından şamar yer halkını döven,
Kızır köpürürsen taşarsın birgün.

Boyundan büyükçe işlere girme,
Çevrene huzur ver sınırlar germe.
Kendine hâkim ol, yüksekte görme,
Verilen gazlarla şişersin birgün.

Elin vicdanından kalırsa uzak,
Cehenneme gider bindiğin kızak.
Seni avlar bazen kurduğun tuzak,
Kendi çukurunu eşersin birgün

Eğer ki mazluma ettinse eza,
Mutlaka sana da verilir ceza.
Yapanın yanına kâr kalmaz keza,
En acı haliyle yaşarsın birgün.

Yandaşın olanı dostun sanırsın,
Çıkar çatışırsa öyle tanırsın.
Şırrını verirsen çok aldanırsın,
Eşin bile olsa boşarsın birgün.

Kibiri bıraksan üstün çoğalır,
Zalimlik etmesen astın çoğalır.
Sevgi gösterirsen dostun çoğalır,
Dostlarla birlikte çoşarsın birgün.

Seni adam bilsin, adamdır sanan,
Pişmanlık duymasın sana inanan.

Hayırla yadetsin adını anan,
İçlerinde sevgi yeşersin birgün.

Her türlü davada yargıya sığın,
Yasal yoldan olsun her türlü bağın;
Yoksa birdenbire kapanır çağın,
Hukukun peşinden koşarsın birgün.

Musa'ya özenme, gezme asayla,
Nevzat gözlemesin seni tasayla.
Sidik yarıştırmaya sakın yasayla,
Tutamaz donuna işersin birgün.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Ver Mehteri

Ver mehteri iki öne bir geri,
Garibanlar sevinerek yürüsün;
Açlıktan kaçsa da gözünün ferî,
Morallensin umudunu sürüsün.

Yaz günü verilen kömürü göster,
Muhalif beldede çamuru göster.
Başka ülkelerden sömürü göster,
Saray şatafatı gözü bürüsün.

Doğal gaz pahalı medyadan gaz ver,
Varlığı bol kese, yokluğu az ver.
Çalıp söylesinler yandaşa saz ver,
Ver mehteri dertler bir bir erisin.

Petrol bulduk dersin kurtulur gamdan,
Sebze meyve göster olgundan hamdan.
Psikolojiktir, ürkmesin zamdan,
Ruhu zenginleşsin, fikri arısın.

Sebze ucuzlasın, emretsin ağan,
Sevinsin başına ulufe yağan.
İthal edildikçe patates, soğan,
Yerli üretenin malı çürüsün.

Diline dolansın zilletle, illet,
Gerçeğin işini yalanla hallet.
Aman uyanmasın uyuyan millet,
Ver mehteri sen davulda derisin.

Eski sevgilindi bugün dövdüğün,
Şimdi düşmanlaştı dünkü övdüğün,
Ne düşmanın belli ne de sevdiğin,
Bilemedik sen kimlerin yârisin.

Muhalif olana tehditler savur,
Adalet mülkünüz, sizindir devir.
Kamunun malını yemeyen gâvur,
Dinciler yedikçe kaynak kurusun.

Ver mehteri çelişkiler saklansın,
Ver mehteri soyguncular aklansın.
Ver mehteri kirli işler paklansın,
Gümbürtüyle mehter sizi korusun.

Yaygara yaparken olmasın tezat,
Muktedir olana boynunu uzat.
Aldırmaz mehtere kös dinler Nevzat,
Nihayette davul ile borusun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Vicdan

Varlığı insanı yüceleştiren,
Duyguyla işlenmiş akıldır vicdan.
Yokluğu canlıyı küçeleştiren,
Duygusuz olana sakıldır vicdan.

Yalana, yanlış isyan edendir,
Her türlü ortamda hakkı güdendir;
Doğrunun peşinden dimdik gidendir,
Ahlakı dik tutan çeküldür vicdan.

Haksızlık etmişsen kanayan yaran,
İyilik etmişsen ruhuna varan;
Yürüdüğün yolda seni uyarın,
Ayağına batan çakıldır vicdan.

Mahluk vicdan ile insan oluyor,
Eğer vicdan varsa huzur buluyor.
Tahsille eşeklik baki kalıyor,
İnsanlık öğreten okuldur vicdan.

Değer verilenler paralı ise,
Onların vicdanı karalı ise;
Toplumsal vicdanlar yaralı ise,
Çöğulcu değildir tekildir vicdan.

Ana sütü gibi ak olmalıdır,
Gökte yıldız gibi çok olmalıdır.
Nevzat vicdansızsa yok olmalıdır,
Duygusuz insanda şekildir vicdan.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Virüs Girdi

Korona çıktı çakalı,
Hayatlara virüs girdi.
Sevindirdi bu çakalı,
Fiyatlara virüs girdi.

Zammı övüp akladılar,
Alıcıyı hakladılar.
Tazeleri sakladılar,
Bayatlara virüs girdi.

Evde çalım satıyoruz,
Olur olmaz ötüyoruz.
Yiyip yiyip yatıyoruz,
Diyetlere virüs girdi.

İşsiz, yoksul zora girdi,
Kimi bunu makul gördü.
Adam olan yardım verdi,
Payetlere* virüs girdi.

Siyasette hırs başladı,
Rakip rakibi taşladı.
Kimi bir çıkar düşledi,
Niyetlere virüs girdi.

Virüsü kullandı kinci,
İster olmak en birinci.
Allah'la aldattı dinci,
Ayetlere virüs girdi.

'Ama', 'Fakat' kıvırtıyor,
'Lakin' işi yürütüyor.
Yalan şimdi sırtıyor,
'Şayet'lere virüs girdi.

Nevzat bundan duydu sızı,
Çare arar bazı bazı.
Kuşkuyla kullanır tuzu,
İyötlara virüs girdi.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Payet: Parıltılı süs eşyası.

Nevzat Dağlı

Virüse Karşı Korunma

Yeter ki önlem alın, gelir geçer korona,
Toplumsal yapımıza başka virüs girmesin.
Duralım hep birlikte halaylara, horona,
Barışa inanalım düşmanlıklar sürmesin.

Hırsızlık, yolsuzluğun kirinden korunalım,
Elleri yıkayalım pislikten arınalım.
Doğruluk iğnesini bilinçli vurunalım,
Eğrilik gaflet ile bünyemizi sarmasın.

Bölmeye yeltenenler gezmesin dağımızı,
Ayrımcı olanlar çözmessin bağımızı.
Allah'la aldatanlar bozmasın çağımızı,
Bulaşacak virüsler bizi zayıf görmesin.

Çalışıp üreterek özgürce güçlenelim,
Hurafeyi atalım fikirle taçlanalım.
Görevleri yapmazsak utanıp suçlanalım,
Laik cumhuriyete kimse zeval vermesin.

Atatürk'ün aşısı virüsten korur bizi,
Dıştan gelen mikroplar çalamaz kapımızı.
Bilim çareler bulur kurtarır hepimizi,
Cehalet karşımızda duvar gibi durmasın.

Karantina altında olmalı namusumuz,
Ülke, ulus, halk için çalışmalı usumuz.
Doğruyu söyleyince kısılırsa sesimiz,
Nevzatlar toplum için nasıl hesap sormasın?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yabancı Hayranı Kızlarımıza...

Atatürk'ü sevmez, nefret edermiş,
Humeyni hayranı kızımız bizim.
Özgürlük yerine manda istermiş,
Bunları da gördü gözümüz bizim.

Tarihi bilmiyor fikir veriyor,
İngiliz ipine umut seriyor.
Şaçma sapan savla sinir geriyor,
Öfkeden kızardı yüzümüz bizim.

Demek öyle, kim güçlüyse ona uy,
Irak'a bak, Müslümansan utanç duy.
Emperyalistlerde değişmiyor huy,
Kulağa küpedir sözümüz bizim.

Kızımız özel bir hukuk istiyor,
Dine dayanmalı yaşamız, diyor.
Millet isyanlarda 'olamaz' diyor,
Bu kadar kara mı yazımız bizim.

Bunlar böyle fikri nereden bulur?
Hangi kitap, hangi hocadan alır?
Bu kadar cehalet tahsille olur,
Ne oldu eğitim tezimiz bizim?

Ulus bilinci yok, ümmet kafalı,
Aklı başkalaşmış türban takalı.
Bitleri kanlanmış AB çikalı,
Beyninden silinmiş izimiz bizim.

Kızım kendine gel, sabrı sına,ma,
Düşman övüp, Kemalizmi kınama.
Laik sistem ile kumar oynama,
Çağdaş adalettir kozumuz bizim.

Biz bu cehaleti kökten yıkarız,
İstersek Samsun'a yine çıkarız.
Bulur meşaleyi tekrar yakarız,
Nevzatlarda gizli közümüz bizim.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yakınış

Dalında yaprağı oldum,
Kesti geçti bilmeden yar.
Yolunda toprağı oldum,
Bastı geçti bilmeden yar.

Elin elime vermedi,
Sağın yüzüme sermedi.
Pişmanlığımı görmedi,
Küstü geçti bilmeden yar.

Karardı günümün ardı,
Simsiyah bulutlar sardı.
Umutlarımı kopardı,
Esti geçti bilmeden yar.

Halimi görmeden bakıp,
Yıldız gibi kayıp, akıp,
Nevzatı darda bırakıp,
Sustu geçti bilmeden yar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yalaka

Muktedir olana kuyruğu sallar,
Gökten kemik yağsın diler yalaka.
Isırarak uygun paçayı kollar,
Dişini mazlumda bilir yalaka.

Makama bağlanır, reis fark etmez,
Güçler arasında ayrılık gütmez.
Efendi severse yanından gitmez,
Gönüllü takınır yular yalaka.

Her türlü makamla görüşmek kolay,
Etiliye sütlüye karışmak kolay.
Medyada övgüde yarışmak kolay,
Yandaş kanallara dolar yalaka.

Onuru çiğnetir, irfanı ezer,
Mazlumu ağlatır, zalimle gezer.
Temizi kirletir, pisliği süzer,
Batak kurudukça sular yalaka.

Güçlü yağır olsa kelini öper.
Ayağa kapanır, yolunu öper.
Hırsızın, katilin elini öper,
Her türlü bölgeyi yalar yalaka.

İnsanı sevmez o, gücüne tapar,
Hep iki yüzlüdür, takiye yapar.
Çıkarı oldu mu gözünü kapar,
Bulanık sulara dalar yalaka.

Gerginlik lazımsa ortamı gerer,
Kavramlar üstünden kavgaya girer.
Barış isteyene hep ayak direr,
Birliği düşünmez böler yalaka.

Kraldan daha çok kralcı olur,
Güce sadakatte kuralcı olur.
Kervanda eşeğe yularcı olur,
Deveyi deveye ular yalaka.

Piyasası boldur, benzeri çoktur,
En iyi olanın hep karnı toktur.
Nema koparmada üstüne yoktur.
Meyveli ağacı yolar yalaka.

Mala yaklaşırsa hırsızlık başlar,
Mabede girerse nursuzluk başlar.
Karşı çıkan olsa arsızlık başlar,
Edebi defterden siler yalaka.

Kendini gündemde tutmaktır derdi,
Eşeği boyayıp satmaktır derdi.

Yalayıp yalayıp yutmaktır derdi,
Bir gün yalamasa solar yalaka.

Şeyhini uçurur mehdi oldun der,
Muktediri yalar, peygamber eder;
Kefeni sarınır ardından gider,
Salyayı sümüğe bular yalaka.

Uygun ses vermeyi çok iyi bilir,
Her türlü taklidin hakkından gelir.
Bazen kurtlar gibi pek güzel ulur,
Bazen kuzu gibi meler yalaka.

Kitaba uydurur dalavereyi,
Varsıla yâr eder alavereyi.
Güçlü isteyince bulur çareyi,
Güçsüzün hakkını deler yalaka.

Parkayla denize atlayanı var,
Bozuk mayın gibi patlayanı var.
Şeytanlığı beşe katlayanı var,
Namazı abdestsiz kılar yalaka.

Silahı iftira, siperi güçtür,
Güce sığınmazsa kendisi hiçtir.
Nevzat'a saldırır amacı öçtür,
Utanmadan yalan salar yalaka.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yalaka Kalemlere Taşlama 1

Satılmış medyanın yalak kalemi,
Patronunun çaldığını yazamaz.
Baldır bacak ile eğler alemi,
Yolsuzluğu bulduğunu yazamaz.

Kemik yalar baronların peşinde,
Haram gizli ekmeğinde aşında.
Şöyle adam gibi aklı başında,
Gerçekleri, bildiğini yazamaz.

Yalakalık mesleğidir utanmaz,
Yüzüne tükürsen 'yağmur' der tınmaz.
Atılır, satılır fakat arlanmaz,
İçin için öldüğünü yazamaz.

Muktedir adamı olmak fitratı,
Mesleki örgütte Truva Atı;
Hangi dama girse çöküyor çatı,
Meslektaşını böldüğünü yazamaz.

Dinci şarlatanın imam paşası,
Tertip tezgahıdır sanki köşesi;
Paralel dünyanın kumpas maşası,
Ordumuzu dildiğini yazamaz.

Umurunda değil dökülen kanın,
Vatan için feda edilen canın.
Ardımızdan kuyu kazan düşmanın,
Yüzümüze güldüğünü yazamaz.

İhaleden satışlardan pay alır,
Rüşvet ise, şarap alır, çay alır,
Armağansa köpek alır, tay alır,
Komisyonlar aldığını yazamaz.

Kimselere yaklaşamaz kardeşçe,
Yalan yazar, gizli vurur kallesçe.
Şirketlerin kesesinden beleşçe,
Otellerde kaldığını yazamaz.

Arkadan saldırır köpekler gibi,
Yükseğe çıktıkça görünür dibi.
Soros beslemesi hain zibidi,
Dolarların geldiğini yazamaz.

Demokrasi havarisi kesilir,
Çevresinde kadın kıza asılır.
Kepazedir, adam gibi kasılır,
Namusunu sildiğini yazamaz.

Deve gibi yardan atlar dikene,
Ses çıkarmaz üzerine çökene.

Eyvallah der kulağını bükene,
Bataklığa daldığını yazamaz.

Laikle laiktir, dinciyle dinci,
Yalanla toplumda kırar direnci.
Muhbirdir, polise gammazlar genci,
Gök ekini yolduğunu yazamaz.

Havuzda beslenir, süslü balıktır,
Oltada görevi yalakalıktır.
Hafıza yetersiz, biraz alıktır,
Dökme suyla dolduğunu yazamaz.

Dine dayandırır olur olmazı,
Polisin, savcının odur gammazı.
Muktedir ardında cuma namazı,
Abdest yokken kıldığını yazamaz.

Öper o zalimin eteklerini,
Mazluma attırır köteklerini.
Taşları bağlayıp köpeklerini,
Üstlerine saldığını yazamaz.

İnce söze bakmaz, küfürden anlar,
Hemen safı bozar çalarsa çanlar.
Taşlama Nevzat'ım çirkeftir bunlar,
Gömüğünde solduğunu yazamaz.

Nevzat Dağlı

Yalaka Kalemlere Taşlama 2

Yandaş medya kulvarında bir yazar,
Fırıl fırıl döne döne yazıyor.
Doğru yazsa hemen işitir azar,
Kaypak kaypak sine sine yazıyor.

Yüzsüzlük dizboyu, bilmiyor ayıp,
Şerefi beş para, onuru kayıp.
Her kapıya gidip çanak yalayıp,
Hazırlara kona kona yazıyor.

Yanından geçmiyor namusun, arın,
Ortağı oluyor her fahiş kârın.
Emrine girdiği iktidarların,
Uçağına bine bine yazıyor.

Ormanı, tarlayı, denizi, kumu,
Peşkeşliyor avantayı buldumu.
Karanlık ortamın yalancı mumu,
Eriyerek söne söne yazıyor.

Doğruyu çarpıtıp kusur bularak,
Gözlere giriyor kara çalarak.
Geleceği garantiye alarak,
Geçmişine yana yana yazıyor.

Gazetesi çöplük, yazısı atık,
Her sözü güclünün emrine yatık.
Dik durmuyor omurgasız yaratık,
Lastik gibi süne süne yazıyor.

Güclüyü taşıyor semercesine,
Zalimin kuluyum ben dercesine;
Harama sarılıp emercesine,
Yiyip içip, kana kana yazıyor.

Sahte belgelerle canlar yakarak,
Kuyruklu yalanla fitne sokarak;
Köpek gibi, sahibine bakarak,
Yal tasına bana bana yazıyor.

Elbet bir gün hesap günü gelecek,
Toplum bunun kimliğini bilecek.
Kan emiyor mazlumlardan bu böcek,
Yavşak yavşak, kene kene yazıyor.

Nevzat'ım bunlar hep boyalı hurda,
Yeni sanılıyor bak şurda burda.
Debelenip pislik dolu çukurda,
Her gün dibe ine ine yazıyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yalaka Kalemlere Taşlama 3

Yalaka kalemleri eskiden de tanırdık,
Hep yüksek tepelerde esmeye alışkınlar.
Birçoğunu gerçekten yazar çizer sanırdık,
Edebiyat raconu kesmeye alışkınlar.

Kuşbakışı görürler, uçmaya yerinirler,
Yükseklere çıkanın ardında sürünürler.
Akrep, yılan gibiler, loş yerde barınırlar,
Haram yiyip zehiri kismaya alışkınlar.

Otorite görünce yanına yaklaşır,
Köşklere, saraylara davete beklerler.
Güçlüyle sarmaş dolaş öpüşüp köklaşır,
Zorbaların önünde susmaya alışkınlar.

Dünkü söylediğini anımsamaz sazan var,
Alkolü fazla alıp sağa sola kızan var.
Bunların arasında porno türü yazan var,
Emekçiyi bilmezler, yosmaya alışkınlar.

Vatanı değışirler bir kadının koynuna,
Dini alet ederler siyaset oyununa.
Zalim emir verince mazlumların boynuna,
Her tür iğrenç yaftayı asmaya alışkınlar.

Özgürlük ortamında işkembeden atarlar,
Demokrat liderlere tafra, çalım satarlar.
Faşistlerden korkarlar, önlerine yatarlar,
Süt dökmüş kedi gibi pısmaya alışkınlar.

Namuslu insanlara sürüyorlar karayı,
Kalemi emre verip, alıyorlar kirayı.
Kendileri üç yerden kazanırlar parayı,
Muhabir ücretini kısmaya alışkınlar.

Yemek içmek dertleri, genellikle şişmanlar,
Yanlış ata oynarsa, yalnız buna pişmanlar.
Muktedirle barışık, muhalife düşmanlar,
Haklıya sırt çevirip küsmeye alışkınlar.

Her türlü kirliliği kalem ile paklarlar,
Ucunda para varsa, çöplükleri yoklarlar.
Efendiyi üzerse gerçekleri saklarlar,
Belgenin sahtesini basmaya alışkınlar.

Doğayı tahrip eden bunlardan faydalanır,
Soyguncu düzenbazlar hep bunları kullanır.
Varsıla kuyruk sallar, yoksullara çullanır,
Mazlumları her yerde süsmeye alışkınlar.

Eğer emir gelmişse savaşı kışkırtırlar,
Sekiz sütun üstüne kanları fişkırtırlar.

Babayı uğundurur, anayı hıçkırtırlar,
Toplumı korkutarak kasmaya alışkınlar.

Kimisi tetikçidir, mertlere pusu kurar,
Namerdi aklar paklar, yiğitten hesap sorar.
Eğer ki sahipleri bunda bulmazsa yarar,
Tükrüğünü yalayıp ısmaya* alışkınlar.

Kağnı gölgesindeki zübük gibi halleri,
Efendi değıştikçe değışiyor rolleri.
Faullü oynayarak atıyorlar golleri,
Ama hakem adilse tısmaya alışkınlar.

Görmemeyi yeğlerler, tehlike sezemezler,
Biri kopya vermeden hiç bir şey çözemeler.
Nevzat bilir bunları başıboş gezemezler,
Sahibin elindeki tasmaya alışkınlar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Ismak: Kıvırmak, büzmek

Nevzat Dağılı

Yalaka Medya

Yalaka medyanın çirkef ekranı,
Çamura bulandı, yağı kokuttu.
Hepsi oldu birbirinin akranı,
Canlı yayınlarda ağı kokuttu.

Satılmayan gazeteler basarak,
Muhalefet seslerini kısarak,
Havuzda ıslanmış yafta asarak,
Derini kokuttu, sıgı kokuttu.

Korkudan titriyor ıslak it gibi,
Kan emiyor kene gibi, bit gibi.
Çıkar için her pislige fit gibi,
Geçmişini kokuttu, çağını kokuttu.

Muktedir olana dayadı ardı,
Her türlü fikiri yalanla sardı.
Sağın da solun da ilkesi vardı,
Çıkar için solu, sağını kokuttu.

Fersude* halini gören görüyor,
Haberini, yorumunu trol veriyor.
Ortalığa her gün pislik seriyor,
Ovayı kokuttu, dağı kokuttu.

Nevzat'ım bu işte medya bohçası,
Yalanla doludur dili, lehçesi.
Burun tıkatıyor bağı, bahçesi,
Ahlâkı çürüttü, bağı kokuttu.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
* Fersude: Eskimiş, yıpranmış, aşınmış.

Nevzat Dağlı

Yalan Rüzgârı

Alta rezillikler bunalttı halkı.
Yukarda esiyor yalan rüzgârı.
Kör ile sağırlar inanır belki,
Ahkâmlar kesiyor yalan rüzgârı.

Başta taç olursa hırsızın hası,
Zulümle gizlenir kirleri, pası.
Çalanı saklıyor lâf salatası,
İftira kusuyor yalan rüzgârı,

Şimdilik esiyor, koşullar rahat,
Yaprak kıpırdamaz gelince saat.
Mutludur eğriler ettikçe biat,
Doğruya küsüyor yalan rüzgârı

Beraber yürürken pis etti yolu,
Burnunu tıka sen zalimin kulu.
Balık baştan koktu, döküldü pulu,
Havalar basıyor yalan rüzgârı.

Suçluysa kabarır, şiddeti artar,
Ar damarı çatlar, ahlâkı tartar.
Güçsüze bağırır, gırtlığı yırtar,
Güçlüye susuyor yalan rüzgârı.

Ahlâken düşüğü alıp koynuna,
Yalan dolduruyor onun beynine.
Zalimi kollayıp, mazlum boynuna,
Yaftayı asıyor yalan rüzgârı.

Pisliğe gömülen başı dik tutar,
Bunu Nevzat bilir, cühela yutar.
Adaletten korkan çok çalım satar,
Kastıkça kasıyor yalan rüzgârı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yanar

Mecnunun sazından sevda dökülür,
Leyla diye diye telleri yanar.
Arzunun elemden boynu bükülür,
Kamberin tomurcuk gülleri yanar.

Yusuf Züleyhayı görür düş ile,
Yunus Tanrı arar uçan kuş ile.
Aslının gözünden akan yaş ile,
Tutuşur Keremin külleri yanar.

Yürür Karacoğlan gurbete yürür,
Elifin hasretten yüreği erir.
Ferhat kayalara gürzünü vurur,
Şirine aşkından elleri yanar.

Nevzat kendisine getirir sözü,
Nuruyla bezenir düşleri, özü.
Küllerin altından üfleyip közü,
Sarar hayalini kolları yanar.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yandaşlar İçin Zam Manileri

Kendim ettim, kendim buldum kime ne,
Zam yapanı ben oturttum dmene.
Dn aldığım bugün daha pahalı,
Helal olsun kanımızı emene.

Elektrik zamlı, doğalgaz zamlı,
Meyveler pahalı olgunlu hamlı.
Suriyeli olmak şans oldu şimdi,
Keşke biz de olsak Halepli, şamlı.

Ekonomi rahat dedikçe Berat,
Gittikçe zamlarda artıyor srat.
Yandaşız demiştik bir zaman ama,
Kalmadı dostlara bakacak surat.

şaraylar çoğaldı, fabrika mülga,
İşsizliğe ortak Nataşa, Olga.
Ne günlere kaldık medet Yarabbi,
Nevzatlar bizimle geçiyor dalga.

Nevzat Dağlı

Yar Yitirme Korkusu

Yar yitirmekten korkarım,
Bassa gitse dayanamam.
O giderse gider yarım,
Kesse gitse dayanamam.

Günümün ardı kararsa,
Simsiyah bulutlar sarsa,
Umutlarımı koparsa,
Esse gitse dayanamam.

Dağılsa sevda harmanı,
Alsa götürse dermanı,
Boynuma ölüm fermanı,
Assa gitse dayanamam.

Elin elime vermese,
Saçın yüzüme sermese,
Pişmanlığımı görmese,
Küsse gitse dayanamam.

Sevdiğimi anlamasa,
Sevgi sözü ünlemese,
Yalvarmamı dinlemese,
Kassa gitse dayanamam.

Anlamasa bu garibi,
Yanar gönlüm tutar dibi,
Beni bir başkası gibi,
Yossa gitse dayanamam.

Terketse bu aşığını,
Değiştirse eşliğini,
Aşk evinin ışığını,
Kissa gitse dayanamam.

Halimi görmeden bakıp,
Yıldız gibi kayıp, akıp,
Nevzat'ı darda bırakıp,
Sussa gitse dayanamam.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yarımdan Umutluyum

Bu günden görüyorum, yarının ışığını,
Aydınlık geleceğe bakıyor torunlarım.
Sevgiyle besliyorlar insanlık aşğını,
Sevgiyi yüreklere sokuyor torunlarım.

Savaşları sevmiyor, barışa hayran onlar,
Bilimde, üretmede yarışa hayran onlar.
Mustafa Kemal'deki duruşa hayran onlar,
Atatürk'ün izine bakıyor torunlarım.

Adaletin resmini çizdiklerini gördüm,
Haksızlara ileti yazdıklarını gördüm.
Yurttaşlığın sırrını çözdüklerini gördüm,
Haklarına çok sahip çıkıyor torunlarım.

Toplumsal yaşam için özgürlükten yanalar,
Kimseler beklemesin yalanlara kanalar,
Gerçeği öğrettikçe babalarla, analar,
Bağnazlığın bendini yıkıyor torunlarım.

Bağırın büyükleri şaşkınlıkla gözlerler,
Sevecen olanları, sevenleri özlerler.
Siyaset adamını eleştirel izlerler,
Sesini yükseltenden bıkıyor torunlarım.

Gerçekleri peş peşe bilince diziyorlar,
Doğru ile yanlış akılda süzüyorlar.
'Kral çıplak' diyerek, tertibi bozuyorlar,
Her yalanın resmini çekiyor torunlarım.

Mutluluk duyuyorlar yardım verdiklerinde,
Huzuru buluyorlar kalbe girdiklerinde.
Zalimi kınıyorlar zulüm gördüklerinde,
Mazlum için gözyaşı döküyor torunlarım.

Arkadaşı severler, isterse fakir olsun,
Sözlerini dinlerler, yeter ki fikir olsun.
Bana hayat veriyor Tanrı'ya şükür olsun,
Kalbime ılık ılık akıyor torunlarım.

Bir aferin alması yeter bir öğretmenden,
Başarıya ödülü beklemez senden, benden.
Ayrı ayrı tat alır edebiyattan, fenden,
Bilimi ilmek ilmek dokuyor torunlarım.

Çocuk için eserler üretenler duysunlar,
Yazılan öykülere sevgi, saygı koysunlar
Anlatımı korkudan, hurafeden soysunlar,
Kitapları seçerek okuyor torunlarım.

Okumayı sevene destancı dedeyim ben,
Dünya çocuklarına dualar edeyim ben.

Ruhen nevzat* olarak dünyadan gideyim ben.
Yüreğime umutlar ekiyor torunlarım.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Nevzat. Çocuk.

Nevzat Dağlı

Yasaklama Ögütleri

Yandaşın rakibe atamıyorsa,
Slogan yasakla, taşı yasakla.
Eğer senin kuşun ötemiyorsa,
Tiwitir denilen kuşu yasakla.

Zarar veriyorsa eğer ki Yutup,
At gitsin çöplüğe kulaktan tutup.
Hele Feyisbuk'a alenen çatıp,
Şu zaman harcayan işi yasakla.

Sussun senden yana değilse basın.
Kapatın, kapıya kilidi asın.
Ekranında muhalif TV kalmasın,
Anteni yasakla, tuşu yasakla.

Vergi koy çoğalsın telefon borcu,
Kimsenin konuşmak olmasın harcı;
Cepte gezdirirken tükensin şarjı
Elektriği kes, fişi yasakla.

İş bitiren hakkı rüşveti alsın,
Senden olan hırsız fenerle çalsın.
Uyuyan hep böyle uyusun kalsın,
Hayali yasakla, düşü yasakla.

Sözünün üstüne söz etmesinler,
'Rüşvet vermem' diye naz etmesinler.
Anlamalı anlamalı göz etmesinler,
Hayır diye kalkan kaşı yasakla.

Evlat yitirenler ağlamasınlar,
Üzülüp karalar bağlamasınlar;
Arkasından ağıt söylemesinler,
Gözlerinden akan yaşı yasakla.

Rakibini korkut, düşman olmasın,
Rahat, huzur bulup şişman olmasın;
Beraber yürürken pişman olmasın,
Yumrukla dövülen döşü yasakla.

Hayır'ı yasakla, hayırsız olsun,
Evet'in ölçüsü ayarsız olsun.
Kullar çağdaşlığa duyarsız olsun,
Başlarına gelen işi yasakla.

Allah'la aldatan ayet sallasın,
'Bakara makara' mesaj yollasın.
Senden olanları devlet kollasın,
Senden olmayana aşı yasakla.

Parmağın dördünü kaldır yukarı,
Elde pislik varsa bozma vakarı.

Yumruğu yasakla budur ıkırı,
Orta parmak tekse beşi yasakla.

Gerçeği yazanın yanına kalmaz.
İşçiler, memurlar doğruyu bilmez.
Budur demokrasi, ayak baş olmaz,
Sana karşı çıkan başi yasakla.

Büyüklük makamda değil özdedir,
Hoşgörü gösteren bizde gözdedir.
Nevzat ocuk demek, lâkin güzdedir,
Baharı yasakla, kışı yasakla.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yaşa Mustafa Kemal Paşa

Borcumuz ödenmez sana hiç Paşam,
Ülüsuna verdin yeni bir yaşam.
Ülkünü taşıyan istiyor coşam;
Sevgimiz sel gibi gitmiyor boşa,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Gençlikle güçlüyüz saygılar size,
Kalbimizde sevgin sığmıyor söze.
Baskı da yapsalar gelmeyiz dize;
Adını yazarız dağlara, taşa,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Seversin köylüyü, emekçiyi sen,
Askeri, polisi, Türk bekçiyi sen.
Bizler uyumayız, rahat uyu sen;
Koruruz vatani verip baş başa,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Emperyalist güce muhtaç değiliz,
Sultanlar elinde kırbaç değiliz.
Onuru koruruz, hiç aç değiliz;
Değişmeyiz seni ekmeğe, aşa,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Bilimde, sanatta, sporda, fende,
Yolunu izleyip oluruz önde.
Fikrin aydınlatır her kara günde;
Bırakmayız yurdu kurtlara, kuşa,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Kemalist fikrinin taraftarları,
Sevginle inletir tüm alanları.
Biz senden öğrendik namusu, arı;
Adını yürekte yazdık en başa,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Edirne Ardahan arası bizim,
Nerde adın varsa orası bizim.
Denizler bizimdir, karası bizim;
Yolunda yürürüz hep koşa koşa,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Yediden yetmişe çıkmışız yola,
Kadınlar, erkekler girip kol kola.
Yolunda yürürken vermeyiz mola;
Nevzatlar, Kemaller sevginle coşa,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa

Atatürk'ü Seven Sportmenlere...

Borcumuz ödenmez sana hiç Paşam,
Ulusuna verdin yeni bir yaşam.
Sevginle doluyum, sevginle taşam;
Sevgimiz sel gibi gitmiyor boşa,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Seversin sporu, sporcuysen sen,
Spora öğrettin temiz huyu sen.
Bizler uyumayız, rahat uyu sen;
Selam yurtsever tüm Beşiktaş'a,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Fenerbahçeliyiz, saygılar size,
Kalbimizde sevgin, ne gerek söze.
Baskı da yapsalar gelmeyiz dize;
Adını yazarız dağlara, taşta,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Galatasaray'ın taraftarları,
Sevginle inletir tüm sahaları.
Biz senden öğrendik namusu, arı;
Adını yürekte yazdık en başa,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Edirne Ardahan arası bizim,
Nerde adın varsa orası bizim.
Beyazı, sarısı, karası bizim;
Tüm renkler spora veriyor neşe,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Anadoluyuz biz, hep aynı takım,
Spora ahlakla yaparız bakım.
Dünya yaşadıkça durmaz bu akım;
Nevzatlar, Kemaller sevginle coşa,
Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa...

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yaşam Deneyimi

Yaşlılık hesabı yapmış biriyim,
Sonunda defteri dürüyor yaşam.
Beyince, bedence şükür diriyim,
Umut yollarında sürüyor yaşam.

İyi, doğruyu, güzeli seçsen,
Günleri bunlarla doldurup içsen;
Kinin kapısını kapatıp geçsen,
Sevgi kapısından giriyor yaşam.

Sağlığı korursan engel aşırıdır,
Zevklere dalarsan yolu şaşırıdır.
Yaptığın hatalar notlar düşürür,
Eline karneyi veriyor yaşam.

Ayağı yorgana göre uzatmak,
Tıkinmadan yemek, bilinçli tatmak;
Yeterli uyumak, vaktinde yatmak,
Gibi davranışlar arıyor yaşam.

Yaşamlar her zaman su gibi akmaz,
Yolunu bilmezsen sokaklar çıkmaz.
Nefretle doluysan gençliğe bakmaz,
Her yaşta insanı geriyor yaşam.

Her gün bal yapmazsan balı tükenir,
İcitur, kırarsan dalı tükenir.
Savurgan insanın malı tükenir,
Hoymatça harcarsan eriyor yaşam.

Muktedir olmuşsan adalet gerek,
Adalet mülklere oluyor direk.
Haksızlık var ise dayanmaz yürek,
İnsanı yerlere seriyor yaşam.

Zalimlik toplumda sabrı bitirir,
Sevgiyi, saygıyı siler götürür.
Gün gelir içine utanç oturur,
Doğruysan onurlu duruyor yaşam.

Namusu, ahlakı her yerde koru,
Kuşku duyulmasın, gelmesin soru.
Hiçbir güce karşı eğilmez doğru,
Eğriysen onuru kırıyor yaşam.

Kazançlı olursun yapmazsan hile,
Sahtekar olursun düşersin dile.
Yarın saygı duymaz çocuğun bile,
Gizlenen her şeyi görüyor yaşam.

Bir bilene danış, kitaplar oku,
Ömür örtüsünü bilgiyle doku.

Yayını geren var, atarlar oku,
Cahile tuzaklar kuruyor yaşam.

Ağır başlı ol da zevzeklik etme,
Yasanın, törenin zıddına gitme.
İnsana saygı duy, kimseyi itme,
Toplumunu zörunlu karıyor yaşam.

Doğayı kirletme, çevren pak olsun,
Yolunda yemyeşil duran tak olsun.
Özünü karatma yüzün ak olsun,
Değilse kir ile bürüyor yaşam.

Kibirden kurtulup yere inmezsen,
Hurafe yolundan geri dönmezsen;
Bilgiyle donanıp yenilenmezsen,
Fikrini geriye sarıyor yaşam.

Yaşlıya saygı duy, yaşlanacaksın,
Belki sen de bir gün taşlanacaksın;
Çiğlikten kurtulup haşlanacaksın,
Mutlaka hesabı soruyor yaşam.

Bu sana ders olsun uygun görürsen,
Hakka varamazsın ayak sürürsen.
Duygusuz davranıp zarar verirsen,
Duygulu olanı yoruyor yaşam.

Nevzat çocuk demek, ama yaş aldı,
Doğruyu yazmayı sevdi, iş aldı.
Derdini döktükçe içi boşaldı,
Yazanı stresten koruyor yaşam.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yaşar Kemal'in Ardından

Adana sıcağında Anadolu Türküsü,
Terleri silen odur, yaşıyor Yaşar Kemal.
'İnce Memed' olmuştur ağaların korkusu,
Zulümü bilen odur, yaşıyor Yaşar Kemal.

Yurdumda 'Orta Direk', sağlam 'Kale Kapısı',
'Tek Kanatlı Kuş'tur o, topraktandır yapısı.
'Akçasaz'da köylünün ağadaysa tapusu,
Hakkını alan odur, yaşıyor Yaşar Kemal.

'Yer Demir Gök Bakır'sa, 'Yağmurcuk Kuşu' olur,
'Hüyükte Nar Ağacı' onu yanında bilir,
'Kanın Sesi' duyulsa, katile karşı gelir,
'Fırat'a gelen odur, yaşıyor Yaşar Kemal.

'Yılanı Öldürseler', 'Deniz Küstü' derdi O.
'Ölmez Otu' gibiydi, toprağa can verdi O.
'Tan Yeri Horozları' gibi mert öterdi O,
Sedası olan odur, yaşıyor Yaşar Kemal.

O gitti 'Deniz Küstü'. 'Çıplak Deniz ve Ada',
'Salih' neyi görüp de erecektir murada.
'Teneke' çalan varsa, utanmazca arkada,
Haline gülen odur, yaşıyor Yaşar Kemal.

Demirciler Çarşısı' emeğin harmanıdır,
İntikam duyguları ölümün fermanıdır.
Sevgi, barış, özgürlük toplumun dermanıdır,
Dermanı bulan odur, yaşıyor Yaşar Kemal.

Nevzat ondan öğrendi, halka destan yazmayı,
Gençler ondan öğrendi Anadolu gezmeyi.
Siyasi öğrenmeli ondan sorun çözmeyi,
Yazdığı kalan odur, yaşıyor Yaşar Kemal.

Nevzat Dağlı

Yaşlanmayan Anılar

Sana vurulmuştum kütüphanede,
Gördüğümü anımsarım dün gibi.
Yanına yaklaştım iki senede,
Vardığımı anımsarım dün gibi.

Bindokuzyüzyetmiş, aylardan Ekim,
Ekim soyadındı senin ne tekim.
Kitap sordum sana başladı çekim,
Sorduğumu anımsarım dün gibi.

Adım devrimciydi, gönlüm eylemde,
Aşk sözü geçmezdi bizim söylemde.
Dosta şevdalanmak ayıptı hem de,
Durduğumu anımsarım dün gibi.

Arkadaş yardımı cesaret verdi,
Dost bakışın çekinmeyi giderdi.
O günlerde her an neşeyle derdi,
Kardığımı anımsarım dün gibi.

Çekinerek dokunurdum arada,
Fark edersen utanırdım orada.
Ellerini tuttuğum gün murada,
Erdiğimi anımsarım dün gibi.

Gezerken kısaydı Cebeci yolu,
Ceplerim boş idi, yüreğim dolu.
Kurtuluş Parkı'ndan çaldığım gülü,
Verdiğimi anımsarım dün gibi

Av olmamak için faşist tuzakta,
Bazen dolaşırdık gözden uzakta.
Papazın Bağ'ında, Kayaş'ta parkta,
Yorduğumu anımsarım dün gibi.

'Sevmek' sözü duydum ilk kez dilinden,
Sevinçten uçmuştum, öptüm elinden.
Kollarımı tüm gücümle belinden,
Sardığımı anımsarım dün gibi.

Dönem karanlıktı, sorunlar ağır,
Despotlar açmıştı yeni bir çığır.
Yürek seni duyar, kulağım sağır,
Kırdığımı anımsarım dün gibi.

Kıskançlığım perde oldu gözüme,
Kimi zaman gem vurmadım sözüme.
Sonra pişman olup eli dizime,
Vurduğumu anımsarım dün gibi.

Aylar ağır geçti, nişan nikahtı,
Nuran'la değişti Nevzat'ın bahtı.

Emekle örüldü sevenin ahtı,
Ördüğümü anımsarım dün gibi.
* Eşime, 41. evlilik yıl dönümü armağanı.

Nevzat Dağlı

Yaşlılık Düşünceleri

Ömrümün sonbaharı kışa hevesleniyor,
Ortalık soğuk kesti, üşüyorum günbegün.
Dilim dönmüyor artık, bir garip sesleniyor,
Elden, koldan, ayaktan düşüyorum günbegün.

İhtiyarlık başladı, gözümün feri gitti,
İlerlemek isterken ayaklar geri gitti.
İnsanlık kayıp oldu, masaldan peri gitti,
Umudun mahzenini deşiyorum günbegün.

Toplumun değerleri gittikçe aşınıyor,
Daha dün çağdaş olan geriye taşınıyor.
Bir yerlerde üst akıl bir garip düşünüyor,
Olanlara bitene şaşıyorum günbegün.

Çember sakal bırakan, Araba özeniyor,
Kızda moda değişti, çarşafla bezeniyor.
Kimisi üretmeden bol para kazanıyor,
Ben iğneyle kuyuyu eşiyorum günbegün.

Ulema geçinenler düşman oldu kadına,
Eve kapatıyorlar yasak geldi adına.
Aydını susturmanın doymuyorlar tadına,
İçime ata ata şişiyorum günbegün.

Okul sanki medrese, sustu üniversite,
Bilim bir adım bile gitmiyor ite ite.
Adalet katılmıyor hiçbir haklı tespite,
Hukukun yarasını kaşıyorum günbegün.

Her gün ahkâm kesiyor diplomasız zırcahil,
Diyanet konusunda kendini görür ehil.
Sapık düşüncesine çocuğu eder dâhil,
Çiğlere bakıp bakıp pişiyorum günbegün,

Karga gibi ötüyor medyanın bülbülleri,
Dikensiz sever oldu yandaş olan gülleri.
Kurulan havuz taşı, andırıyor gölleri,
Daha da taşsın diye işiyorum günbegün.

İnsanı küstürüyor böylesi bozuk düzen,
Ne yazık biz de olduk hayırı şerri süzen.
İyilerle yeni bir hayat kurarım bazen,
Gittikçe kötülerini boşuyorum günbegün.

İyi, güzel, doğruya varıp bulaşmak için,
Ahlâksız yalancıyla gidip dalaşmak için;
Şeytandan uzaklaşmak, Hak'ka ulaşmak için,
Hayalimde, rüyamda koşuyorum günbegün.

Sabretme konusunda daha çok erginleştim,
Bizi anlamayana birazcık kırgınlaştım.

Hırsızlara, zalime karşı çok durgunlaştım,
Bazen böyle yavaşça taşıyorum günbegün.

Eskiden haksızları, haklıya katamazdım,
Hemen karşı koyardım, acı söz yutamazdım.
Gençken böyle değildim, kendimi tutamazdım,
Öfkemin hep üstünden aşıyorum günbegün.

Beni çok şaşırtıyor, günler bir başka gelip,
Kimi gün ışık böyle oynuyor meşke gelip.
Sevenlerden güç alıp, bilinçle aşka gelip,
Arada bir gençleşip coşuyorum günbegün.

Haklılar hep yenilip, morarıp kalmayacak,
Mevsim bahar olacak, sararıp kalmayacak.
Karanlıklar hep böyle kararıp kalmayacak,
Kalbime 'Nur' düştükçe ışıyorum günbegün.

Nevzat yaşlandı artık, kemale erişiyor,
Gençlerden uzak kaldı, akranla görüşüyor.
Güçlüden korkar oldu, kendiyle vuruşuyor,
Biraz da utanarak yaşıyorum günbegün.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yeni Anayasa Özlemi

Büyüğümüz emretti anayasa oldu hap,
Reçetesi açıkça yazılır mı bilemem.
Bari yutturmak için iyi prospektüs yap,
Suda eritilir mi, ezilir mi bilemem.

Alıştı ki, bu millet hap verince yutuyor,
Kalk deyince kalkıyor, yat deyince yatıyor.
Hukuku defnederken kazma sapı tutuyor,
Adalet mezarlık kazılır mı bilemem.

Derman ile dertleri öyle bir paketletti,
Yavanlaşan mevzuya yeni tadlar ekletti.
Yargıyı dövmek için uygun anı bekletti,
Adalet karizması çizilir mi bilemem.

Kimileri oy için paketlerle tavlandı,
Kimi darbecilikle adalete kovlandı;
Sular bulandırılıp birçok balık avlandı,
Lakin sonra bu sular süzülür mü bilemem.

Düşündü ki, olursa mağduriyet hastası,
Tablet tablet yutulur yeni rejim pastası.
Yandaştan seçilirse hakimlerin en hası,
Ağzlar torba gibi büzülür mü bilemem.

Hukuka tuzak kuran şaşırır kendi atlar,
O zaman elden tutmaz yalaka demokratlar.
Bombayla oynuyorsan bir gün elinde patlar,
Mayınlı arazide gezilir mi bilemem.

Tek adama endeksli kurallar ve kurumlar,
Krallığa benziyor yani biraz durumlar.
Yalakadan geliyor hoş giden yorumlar,
'Saçma sapan' bir ipe dizilir mi bilemem.

Eyalet sistemiyle Osmanlıyı ararsan,
Saltanat rüyasını eğer hayra yorarsan,
Çözölmüş makarayı yeni baştan sararsan,
Halkın sabrı tükenip kızılır mı bilemem.

Minare çalanları kılıf ararken gördük,
Adalet çatısını kırıp, yararken gördük.
Biz nice avcılarını yara sararken gördük,
Sarılan yaraları çözölür mü bilemem.

Köşeye sıkıştıkça panikliyor ezenler,
Her önlemi alıyor tehlikeyi sezenler.
Keyifler istedikçe değişiyor düzenler,
Bozulanlar ilerde düzölür mü bilemem.

Kimi hap şifa verir, bize odur söylenen,
Kimisi zevk içindir, iktidarda denenene.

Milleti tavlama zevk hapına güvenen,
Yarın er meydanında üzülür mü bilemem.

Adaleti başından atmaya niyetliysen,
Oturduğun koltuğa yatmaya niyetliysen,
Korkutarak milleti gütmeye niyetliysen,
Sinilir mi, aksine, azılır mı bilemem.

Kurbağaysan dikkat et, akrep alma sırtına,
Elin oğlu bakmıyor tazesine kartına.
Okyanus ötesinden geliyorsa fırtına,
Dalga boyu aştıkça yüzülür mü bilemem.

Başkanlık rüyasını sakın hayra yormayın,
İstikrarı düşlerken bölünmeye varmayın.
Anayasa üstüne artık hayal kurmayın,
Demokrasi bu yüzden yoz olur mu bilemem.

Bahçeli bir devletle ekip dikmek hoş olur,
Asma dalı budayan rüyada sarhoş olur.
Eğer tohum yoz ise meyveleri boş olur,
Kabuklu yemişlerden koz olur mu bilemem.

Ayaklar altındaydı milliyetçi hareket,
İşler kesat giderken nasıl arttı bereket?
Yanaşırsa kabul et, paralelse irak et,
Böyle yola çıkanlar hız alır mı bilemem.

Hırslar boyu aşarsa akıllar kalır güdük,
Dost sandığın insanlar arkandan çalar düdük.
Sen herkese kanarsan elbet atarlar madik,
Aldanmanın sayısı yüz olur mu bilemem.

Nevzat sözü burda kes, yeter haddini aşma,
Kabında durul artık, sakın dışarı taşma.
Kafiye tuzağına düşerek fazla coşma,
Şiir seven muktedir bozulur mu bilemem.

Nevzat Dağlı

Yeni Türkiye

Eski olan her şeyin ruhuna el fatiha,
Yenisi kurulacak yeni Türkiyemizde.
Alâmetler belirdi, siz anlamayın daha,
Korkulan görülecek yeni Türkiyemizde.

İleri demokrasi türküleri dillerde,
Sıfırlanan paralar dolaşacak ellerde.
Rüşvetlik saatleri taşıyanlar kollarda,
Cennete sürülecek yeni Türkiyemizde.

Hırsızın gazabına uğrayacak bekçiler,
Mazlumu av yapacak zulmeden tüfekçiler.
Madende, inşaatta can veren emekçiler,
Toprağa serilecek yeni Türkiyemizde.

Yoksulluk bir tarafta, yalın ayak, diz boyu,
Bir yanda görgüsüzlük yaşanacak kopkoyu.
Varsıl olan aldıkça cahilden evet oyu,
Aydına darılacak yeni Türkiyemizde.

Hazırdı, haram ile doyanların beratı:
Milletin anasına koyanların beratı.
Çabucak hazırlandı soyanların beratı,
Éline verilecek yeni Türkiyemizde.

Yakında göreceğiz kumpasların hasını,
Paralel yapacaklar açının ortasını.
Sen silmezsen gözünden uykuların pasını,
Gözlerin sarılacak yeni Türkiyemizde.

Hırsıza zulmedenin kalmayacak yanında,
Asi olan virüsler aranacak kanında.
Kim bilir neler saklı o güçlerin ininde,
Kozmike girilecek yeni Türkiyemizde.

Sadakat şerbetleri dosta içirilecek,
Asilerin çatısı başa göçürülecek.
Tekere çomak sokan, gözden geçirilecek,
Üstünde durulacak yeni Türkiyemizde.

Ali İsmail Korkmaz ve Ethem Sarısülük,
Özgürlük istediler kan aktı oluk oluk.
Demek ki böyle böyle kesilecek çok soluk,
Yiğitler vurulacak yeni Türkiyemizde.

Bölünmeyi isteyen 'süreci' destekliyor!
Birlik, kardeşlik diyen barışı köstekliyor!
Bu kafa nasıl kafa, daha neyi bekliyor?
Bu vatan yarılacak yeni Türkiyemizde.

Yandaş yalakalarca muktedir övülecek,
Muhalif olanlara alenen sövülecek.

Doğruyu söyleyenler, medyadan kovulacak,
Kalemi kırılacak yeni Türkiyemizde.

Komşular düşman oldu, IŞİD şimdi sınırdış,
Canide rehin kaldı elçilikte kaç kardaş.
Her taraf tele kulak, dost, düşman bize sırdış,
Dinleyen yorulacak yeni Türkiyemizde.

Her okul imamhatip, herkes imam, müezzin,
Dindarlık görev artık, Tanrı verirse izin.
Günahı tartılacak şimdi her birimizin,
Hesabı sorulacak yeni Türkiyemizde.

Halifelik gelecek, laiklik sonlanacak,
Uyuyan yobazların bitleri kanlanacak.
Osmanlı kıpırdadı, saltanat canlanacak,
Padişah dirilecek yeni Türkiyemizde.

Özgürlük isteyenler hapse tıklılacak,
Nerde kirli suç varsa üstüne yıkılacak.
Vakitsiz ötenlerin ümüğü sıkılacak,
Defteri dürülecek yeni Türkiyemizde.

Bir büyük gözaltında izlenecek halimiz,
Büyük Biraderlerce gözlenecek halimiz,
Çıkıntılar toplanıp düzlenecek halimiz,
MOBESE gerilecek yeni Türkiyemizde.

Kadın pembe taksiyle gitmez ise işine,
Ahlâk zabıtasını takacaklar peşine.
Cımbız vurur kaşına, bez sarmazsa başına,
Çoraplar örülecek yeni Türkiyemizde.

Şort giyeni tekmeyle yere indirecekler,
Kadını otobüse örtüp bindirecekler.
Türkleri Araplara aynen döndürecekler,
Yobazlar hür olacak yeni Türkiyemizde.

'Yurtta sulh cihanda sulh' tersine çevrilecek,
En küçük bir çekişme savaşa evrilecek.
Suçluluk, arayanın üstüne devrilecek,
Tüm suçlar sır olacak yeni Türkiyemizde.

Anonim şirket gibi demokratik olacak,
En büyük paya sahip başkanlıkta kalacak.
Ayakkabı kutusu dolar ile dolacak,
Nemalar derilecek yeni Türkiyemizde.

Kemalist barışmazsa ortasıyla, soluyla,
Şeriat getirecek hem de kendi eliyle.
Dikta gerçekleşecek demokrasi yoluyla,
Maksada erilecek yeni Türkiyemizde.

Atatürk ortak değer, ortak önder olmalı,
Herkes O'nun izinde doğru yolu bulmalı.
Hedefi aynı olan heyecanla dolmalı,
Amaca varılacak yeni Türkiyemizde.

Bir kehanet duydunuz Nevzat denen faniden,
Biraz hızlı uyanın, kalkıverin aniden.
Halkla kumar oynayan yenilmesin yeniden,
Yeni kart karılacak yeni Türkiyemizde.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yeni Yıl Dileklerim

İkibinonaltı'da acılara boğulduk,
Dik durmadık zalime, o vurdukça eğildik.
İkibinonyedi de böyle geçecek gibi,
Bir olalım dedikçe biraz daha dağıldık.

Yine de dileklerim mutluluktan yanadır,
Övgülerim dostlara, sitemlerim banadır.
Esenlikler dilerim, onurlu insanlara,
İnsanı seven insan, dualarım sanadır.

Muhterisler yüzünden analar ağlamasın,
Sevenler üzülmesin, karalar bağlamasın.
Babasız çocuklara yürekler dayanmıyor,
Tabutların başında gözyaşı çağlamasın.

Emperyalist ülkeler insanlığa kıymasın,
Kendini çoban gören halkı sürü saymasın.
Sevgi, barış, özgürlük ortak değerler olsun,
Kimsenin yüreğini korku, nefret oymasın.

İsterim bu yeni yıl taze umutlar versin,
Huzuru isteyenler muratlarına ersin.
Düşmanlıklar silinsin, hep dostluklar kurulsun,
Tanrı ulusumuza güzel günler gösterson.

Nevzat Dağlı

Yeni Yıl Düşünceleri

İkibinonbeş yılı acılara gark oldu,
İstikrara yöneldik kargaşaya çark oldu.
İkibinonaltı da inşallah böyle geçmez,
Umarım ders almada belki biraz fark oldu.

Muhterisler yüzünden analar ağlamasın,
Sevenler üzülmesin, karalar bağlamasın.
Babasız çocuklara yürekler dayanmıyor,
Tabutların başında göz yaşı çağlamasın.

Emperyalist ülkeler insanlığa kıymasın,
Kendini çoban gören halkı sürü saymasın.
Sevgi, barış, özgürlük ortak değerler olsun,
Kimsenin yüreğini korku, nefret oymasın.

İsterim bu yeni yıl taze umutlar versin,
Huzuru isteyenler muratlarına ersin.
Düşmanlıklar silinsin, hep dostluklar kurulsun,
Tanrı ulusumuza güzel günler gösterson.

Nevzat Dağlı

Yeni Yıl Düşünceleri 2

İkibinonyedide yine acılar vardı,
Çocukların, gençlerin umutları karardı.
İkibinonsekiz de inşallah böyle geçmez,
Bu uğursuz dönemin gelmeli artık ardı.

Dilerim ortak akıl, çözer tüm sorunları,
Karanlıktan kurtarır, ısıtır yarınları.
Yoksulluk yok edilir, topluma huzur gelir,
Ülkemiz üretimi doyurur karınları.

Hurafeler çürüsün, bilim gösterecek yolu,
Mevlana ve Yunus'la dolsun tüm Anadolu.
İnsanın yaptığından insanlar utanmasın,
Açılsın insanların sevgiye eli, kolu.

Muhterisler yüzünden analar ağlamasın,
Sevenler üzülsün, karalar bağlamasın.
Babasız çocuklara yürekler dayanmıyor,
Tabutların başında gözyaşı çağlamasın.

Emperyalist ülkeler insanlığa kıymasın,
Kendini çoban gören halkı sürü saymasın.
Sevgi, barış, özgürlük ortak değerler olsun,
Kimsenin yüreğini korku, nefret oymasın.

Nevzat ister yeni yıl taze umutlar versin,
Huzuru özleyenler muratlarına ersin.
Düşmanlıklar silinsin, hep dostluklar kurulsun,
Tanrı ulusumuza güzel günler gösterecek.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yeni Yıl Düşünceleri 3

İkibinondokuzda yine acılar vardı,
Çocukların, gençlerin umutları karardı.
İkibinüymiler de inşallah böyle geçmez,
Bu uğursuz dönemin gelmeli artık ardı.

Dilerim ortak akıl, çözer tüm sorunları,
Karanlıktan kurtarır, ısıtır yarınları.
Yoksulluk yok edilir, topluma huzur gelir,
Ülkemiz üretimi doyurur karınları.

Ülkede hiçbir çocuk aç yatağa girmesin,
Analar çaresizce boynu bükük durmasın.
Ekonomi düzelsin işsiz insan kalmasın,
Erkekler akıllansın kadınları vurmasın.

Muktedirler, zenginler israfı haram bilsin,
İtibar insanlara yaptığı işle gelsin.
Liyakat ölçüt olsun, kayırmalar olmasın,
Bilgi, görgü, yetenek en başat değer olsun.

Hurafeler çürüsün, bilim göstereyim yolu,
Mevlana ve Yunus'la dolsun tüm Anadolu.
İnsanın yaptığından insanlar utanmasın,
Açılsın insanların sevgiye eli, kolu.

Muhterisler yüzünden analar ağlamasın,
Sevenler üzülsün, karalar bağlamasın.
Babasız çocuklara yürekler dayanmıyor,
Tabutların başında gözyaşı çağlamasın.

Emperyalist ülkeler insanlığa kıymasın,
Kendini çoban gören halkı sürü saymasın.
Sevgi, barış, özgürlük ortak değerler olsun,
Kimsenin yüreğini korku, nefret oymasın.

Nevzat ister yeni yıl taze umutlar versin,
Huzuru özleyenler muratlarına ersin.
Düşmanlıklar silinsin, hep dostluklar kurulsun,
Tanrı ulusumuza güzel günler göstereyim.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yeni Yıl Falı

Fala inanmasam da sözü desteksiz atmam,
Halk ciddiye alır mı, onu pek bilmiyorum.
Müslümana elbette tutup salyangoz satmam,
Midye desem bilir mi, onu pek bilmiyorum.

Bundan sonra olacak kendini belli etti,
Alâmetler belirdi, kiminde hoşa gitti.
İşte kara göründü, sanırım deniz bitti,
Kaynayan su ılır mı, onu pek bilmiyorum.

Yurtta yangın çıkacak, kadınlar dövülecek,
Şikâyetten vaz geçen duayla sevilecek.
Ulusu kazıklayan sınırsız övülecek.
Kazık bir yer deler mi, onu pek bilmiyorum.

Sokakta, telefonda hırsız para kapacak,
Sapıkların yüzünden kıyametler kopacak.
Adam kesen caniler müthiş işler yapacak,
Bıçağını bilir mi, onu pek bilmiyorum.

Çarşı, Pazar günbegün şiddetle zamlanacak,
İşsizler çoğalacak, ücretler gemlenecek.
Analar uğunacak, babalar gamlanacak,
Çocukları güler mi, onu pek bilmiyorum.

Şarlatan konuştuğu demokratlar susacak,
Fetva ile yöneten ilamını asacak.
Mehdi gelmese bile, rüzgârları esecek,
Bir halife gelir mi, onu pek bilmiyorum.

Birisi devrimleri kökünden doğrayacak,
Şerleri yutturacak, fakat hayra yoracak.
Atatürk'ün mirası talana uğrayacak,
Cumhuriyet kalır mı, onu pek bilmiyorum.

Kanlı terör bu yıl da çok yuvalar yıkacak,
Gazilerle, şehitler yürekleri yakacak,
Geride kalanlara muktedirler bakacak,
Gözyaşını siler mi, onu pek bilmiyorum.

Yandaş olan yiğitler yine kefen giyecek,
Lakin durum kötüyse ortalıktan tüyecek.
Yanlışları yapanlar aldatıldık diyecek,
Bir özürçük diler mi, onu pek bilmiyorum.

İmam hatip artınca dindarlık yayılacak,
Bilimi rehber yapan zındıktan sayılacak.
Sürüye çoban olan bu işe bayılacak,
Kuzuları eler mi, onu pek bilmiyorum.

Paralel birbirini dönmekle suçlayacak,
Her türlü hakareti küfürle taçlayacak.

Yoldan çıkan eşekler atı kırbaçlayacak,
Develer diş bilir mi, onu pek bilmiyorum.

Erken seçim olursa, oylar mühürlenecek,
Kaybeden siyasiler, yine kahırlanacak.
Adaletin eliyle hukuk zehirlenecek,
Beti benzi solar mı, onu pek bilmiyorum.

Akılla alay eden palavralar atacak,
Yeteneksiz muhteris bal tasını tutacak.
Namuslu gazeteci hapislerde yatacak,
Sağı bağı yolar mı, onu pek bilmiyorum.

Ahali istikrara verecek fazla değer,
Elbette istikrarcı önce zayıfı döğer.
Sopaya alışanlar yine kanarsa eğer,
Hitlerimiz olur mu, onu pek bilmiyorum.

Eskinin ustaları biraz yamak kalacak,
Siyasetten düşmeye belki ramak kalacak.
Yuvasından olacak, elde hamak kalacak,
Asacak dal bulur mu, onu pek bilmiyorum.

Trakya'yı bölecek bir kanal hayali var,
Paraleli sevenler sudan yapacak duvar.
Deniz suyu elbette sivrisinekler kovar,
Ovaları sular mı, onu pek bilmiyorum.

Suriyeli yetmedi, Libyalılar sırada,
Iraklı, Afganlı da gelecektir arada.
Biz misafir severiz, gözümüz yok parada,
Mideleri bular mı onu pek bilmiyorum.

Yandaş olan işleri daha da azıtacak,
Bir bıyık bırakacak, bir daha kazıtacak.
Muktedir ram olan başını uzatacak,
İstediği fular mı onu pek bilmiyorum.

Emperyalist ülkeler yine kazık atacak,
Müslümanı aldatıp petrolünü yutacak;
Kralların, şeyhlerin ellerinden tutacak,
Bir de namaz kılar mı, onu pek bilmiyorum

Atatürk'e inanan ayrıca fallanacak,
Bedelini ödeyip özgürlük kullanacak.
Akıllı kiraya veren şeyhlere yollanacak,
Gem mi takar yular mı, onu pek bilmiyorum.

Fala inanmayanlar yine falsız kalacak,
Yanlış karar verecek, sonra pişman olacak.
Muktedir zora düşse, muhaliften bilecek,
Köpekleri ulur mu, onu pek bilmiyorum.

Durum gösteriyor ki, falım gerçek çıkacak,
Muhterisler bu yıl da çok canları yakacak.
Krala ıplak diyen cezasını çekecek,
Yine nevzat* lür m, onu pek bilmiyorum.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Nevzat: ocuk.

Nevzat Dağlı

Yerli Ve Milli

Sümerbank, Demir çelik, Şeker Fabrikasını,
Yapanlar mı millidir, satanlar mı millidir?
Emperyalist güçlerin attığı zokasını,
Kıranlar mı millidir, yutanlar mı millidir?

Kimlerin eseriymiş tersaneler, limanlar?
Fabrikalar ne oldu, neden tütmez dumanlar?
Neden ithal edilir nohut, buğday, samanlar?
Borçların batağına batanlar mı millidir?

Utanmak unutuldu çatladı artık damar,
Güçlüler güçsüzlere atıyor her gün şamar.
Piyasada güven yok, ticaret oldu kumar,
Milleti üçkâğıtla ütenler mi millidir?

Ejder suyu, efuli, zencefilli sushiler,
Starex meyvesini yiyen hangi kişiler?
Smoothie, liçiyi gevmiş erkek, dişiler,
Aloevera jeline yatanlar mı millidir?

MCKinsey'le iş tutmak hangi derde devadır?
Bu nasıl yurtseverlik, nasıl milli davadır?
Önünü görmeyenin milliliği havadır,
Girdiği bataklıkta batanlar mı millidir?

Milli midir Atatürk ilkesine uymayan?
Dünyada saygı görmez Atatürk'ü saymayan.
Hayal görür ömrünce gerçekleri duymayan,
Kulağının üstüne yatanlar mı millidir?

Müslümana saldıran kâfiri kim övüyor?
Araba, İsrail'e kimler satıp savuyor?
Milli olan yurdundan emperyalist kovuyor,
Dost değil düşman eli tutanlar mı millidir?

Emperyalist uşağı paralel satılmışlar,
Bir dönem el üstünde bilerek tutulmuşlar;
Devletin her yerine sızarak katılmışlar.
Ayıklayan mı milli, katanlar mı millidir?

Huzuru kim bozuyor, ortamı kim geriyor?
Kavgayı çıkarana kimler imkân veriyor?
Olanı bitenleri millet artık görüyor.
Barış isteyenlere çatanlar mı millidir?

Aydınlanma yolunda vuruldu nice aydın,
Ay yıldızlı bayrağa sarıldı nice aydın.
Yetmez ama evetçi yoruldu nice aydın!
Emperyalist ağzıyla ötenler mi millidir?

Yunana hayran olan gerici mi millidir?
Atatürk'e karayı sürücü mü millidir?

Sömürene imtiyaz verici mi millidir?
Meydanlarda palavra atanlar mı millidir?

Bir daha düşünelim kim millidir, kim yerli,
Kimler açık yürekli, kimlerdir cin fikirli;
Kimlerin alnı temiz, kimlerin özü kirli,
Namuslu insanları itenler mi millidir?

Dünkü sövdüklerine bu gün övgüler düzen,
Ya pişmiş kurbağadır, ya havuzda bir sazan.
Nevzat gibi gerçeği bulunur elbet yazan,
Direnen aydınlar mı, bitenler mi millidir?

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yeter Yahu!

Türk Ordusu hedef oldu densize,
Liboş liboş sırtanlar saldırdı.
Yeter yahu! Ne diyeyim ben size,
Nazlı nazlı kırılanlar saldırdı.

Dağda eşkiyayı görmezden gelip,
Askeri yerdiler düşmanı bilip.
Devletin altını, üstünü delip,
İçine kin sürütenler saldırdı.

Vatan toprağını ele aldırان,
İhalede komisyonlar kaldıran,
Atatürk'ü düşman bilip saldıran,
Devrimleri çürütenler saldırdı.

İşçiyi, köylüyü aşağı gören,
Soyguna, rüşvete imtiyaz veren,
Adaletten kaçıp meclise giren,
Suçlarını arıtanlar saldırdı.

Demokrat geçinip önde gidenler,
Laikliğe karşı dava güdenler,
Borçları katlayıp iflâs edenler,
Varlıkları eritenler saldırdı.

Şehidin yarası kanıyor iken,
Askerin yüreği yanıyor iken,
Acıya saygı var sanıyor iken,
Soysuz fikir yürütenler saldırdı.

Vatan bizim, ordu bizim, bunlar kim?
Her türlü hileye bunlar mı hâkim?
Geçmişlerde sınıdılar netekim!
Özgürlüğü kürütenler saldırdı.

Nevzat bakıp bakıp şaşır kalıyor,
Bunlar emirleri kimden alıyor?
Şom ağızlar birbirini buluyor,
Uğurları kurutanlar saldırdı.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yetim Hakkı Türküsü

Olanları duyduğu yok sağırın,
Yetim hakkı türküsünü çağırın.
İşçiye, köylüye kızıp, bağırın,
Uyanmayan bunu ninni sanıyor,
Yetim hakkı böyle böyle yeniyor.

İşsizlere ulufeler dağıtın,
Onurları ezip ezip öğütün.
Gölgesinde yaşasınlar söğütün,
Evi olan vergilerle yanıyor,
Yetim hakkı böyle böyle yeniyor.

Haramı ısırın dişliler sizde,
Dokunulmaz olan fişliler sizde,
Millete hayır yok işlerinizde,
Yolsuzluklar damar damar kanıyor,
Yetim hakkı böyle böyle yeniyor.

Düzeni savunan bir medyanız var,
Keyfiniz yükselir ta arşa kadar.
Durum şimdi düşeş, sizden yana zar,
Her kumarda kazanç size dönüyor,
Yetim hakkı böyle böyle yeniyor.

Nevzat'ın görüşü böyledir işte,
İyi niyet göremiyor gidişte.
Oğul, damat, dayı, yenge, enişte,
Nerde bal var parmağını banıyor,
Yetim hakkı böyle böyle yeniyor.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yolun Sonu Göründü

Bildiğiniz yolda yürüseniz de,
Dursanız da yolun sonu göründü.
Çamurda ayağı sürüseniz de,
Karsanız da yolun sonu göründü.

Millet unutmuyor çektiği gamı,
Yuttunuz gördüler olgunu, hamı.
Gündem değiştirip sakın ortamı,
Gerseniz de yolun sonu göründü.

İşsizlik büyüdü, açlar çoğaldı,
Size biat eden dersini aldı.
Sandıklı sınava az zaman kaldı,
Kırsanız da yolun sonu göründü.

Petro dolar, çarkı döndüremiyor,
Zemzemler alevi söndüremiyor.
AB avutması kandıramıyor,
Girseniz de yolun sonu göründü.

Terör azdı, yazık devlet çömeldi,
Her türlü belalar peş peşe geldi.
Tarikat, cemaat olanı bildi,
Erseniz de yolun sonu göründü.

Hakka saygısız adalet uzak,
Buzlandı hukuku taşıyan kızak.
Hakime, savcıya her türlü tuzak,
Kursanız da yolun sonu göründü.

Zulüm sürgit olmaz unutma bunu,
Herkes gördü kimin ne olduğunu.
Allem kâllem edip iplere unu,
Serseniz de yolun sonu göründü.

Vatanı sahipsiz sanmayın sakın,
Halkın gözlerine çok iyi bakın.
Yeşerdi umutlar, çiçekler yakın,
Derseniz de yolun sonu göründü.

Durum gösteriyor, düşecek nisap*,
Koyunlar uyandı, şaşacak kasap.
Haksızı kollayıp, haklıdan hesap,
Sorsanız da yolun sonu göründü.

Kimler hortumladı parayı, pulu,
Gördü bunu bütün Allah'ın kulu.
Kömürle, şekerle üç beş yoksulu,
Görseniz de yolun sonu göründü.

AVM yaparsan gezi parkına,
Çomağı sokarlar senin çarkına.

Halk, olanların vardı farkına,
Vursanız da yolun sonu göründü.

Rüşvetler suçüstü oldu gördük biz,
Kutular dolarla doldu gördük biz.
Polis, savcı, hakim n'oldu gördük biz,
Sürseniz de yolun sonu göründü.

Önderler ne zaman geçmişse öne,
Mazlumlar umutla başlıyor güne.
Korkutup, yıldırıp halkın üstüne,
Varsanız da yolun sonu göründü.

İnce el, ince ruh çevirir çarkı,
İnce duygularla söylenir türkü.
Tehdit şantaj ile topluma korku,
Verseniz de yolun sonu göründü.

Yok etmeyin aydınlanma erini,
Her gidenin biri alır yerini.
Kurma oyunlarla defterlerini,
Dürseniz de yolun sonu göründü.

Nevzat uyarıyor, demedi deme,
Biz isyan ederiz her türlü gеме.
Yapay sorunları tutup gündeme,
Sarsanız da yolun sonu göründü.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat
*Nisap: Yeter sayı.

Nevzat Dağlı

Yorgun Ülke Görüntüleri

Ülkenin üstüne kasavet çökmüş,
Ortaya dikilmiş direği yorgun.
Ezilen, horlanan boynunu bükmüş,
Yakınlar çaresiz, ırağı yorgun.

Ölü toprağı var, durgun insanlar,
Ortamlar neşesiz, kırgın insanlar;
Ulaşım sorunlu, yorgun insanlar,
Dolmuşu, metrosu, durağı yorgun.

Denizler çekilmiş gemi yorulmuş,
Suyu bitmiş çayın, demi yorulmuş.
Tabiat kurumuş, nemi yorulmuş,
Yağmur, dolu, kar ve kırağı yorgun.

Tüccarı aç gözlü, soyuyor aç,
Zabıta göz yummuş, görmüyor suç.
Berberi uyuşuk kesemez saç,
Aynası, makası, tarağı yorgun.

Bekçisi korkudan başa giremez.
Bağcısı çekinir üzüm seremez,
Çiftçisi umutsuz ekin deremez,
Bıçkısı, tırpanı, orağı yorgun.

Yap-sat işi rantta en kârlı yoldu,
İş bilen kazandı, cepleri doldu.
İnşaat, yapanın mezarı oldu,
Kazması, malası, küreği yorgun.

İstihdam yöntemi kızaklaşıyor,
Kural, çalışana tuzaklaşıyor.
Üreten işinden uzaklaşıyor,
Ustası, kalfası, çırağı yorgun.

Sistemde ulaşmak zordur gizlere,
Bukağı vurulmuş sanki dizlere.
Hangi sözcük uyar çaresizlere,
Amacı, gayesi, ereği yorgun

Yiğitler ortada ite dalanır,
Alçaklar gizliden çalı dolanır.
Nevzat'ın durumdan içi bulanır,
Midesi, ciğeri, yüreği yorgun.

Nevzat Dağılı

Yoz Namus Kavramına Sitem

Kime müşahhasın, kime soyutsun?
Kimin ne işine yararsın namus?
Çalıp çırpanlarda başka boyutsun,
Kendine bir şekil ararsın namus.

Ahlakı dost bilmez düşman olursun,
Vicdana her zaman kusur bulursun.
Yüreğin sesine önlem alırsın,
Mantığa ayağı dirersin namus.

Hırsızda seçecek tür bulamazsın,
Zenginde görecektir bulamazsın.
Yoksulda duracak yer bulamazsın,
Bacak arasına girersin namus.

Namus, bela oldun arı öldürdün,
Sevgili demedin karı öldürdün.
Kadını kapattın diri öldürdün,
Zayıftan hesabı sorarsın namus.

Yüzsüz utanmazsa etkin olmuyor,
Hesaplar sormaya tutkun olmuyor.
Kaçağı tutmaya yetkin olmuyor,
Yigidi cepheye sürersin namus.

Gerçek pislikleri yıkamıyorsun,
Aktığı kanalı tıkamıyorsun.
Eğrinin önüne çıkamıyorsun,
Doğruyu her yönden sararsın namus.

Olmadığın yerde, seni soran yok,
Lazım olduğunda seni gören yok.
Yararın üstünde fazla duran yok
Sana inanana zararsın namus?

Yeminde şerefle önde gittin sen,
Ant olsun dedikçe çöktün bittin sen
Arifi gönüllü tutsak ettin sen,
Cahile tuzaklar kurarsın namus.

Nevzat'ı yıllarca emrine aldın,
Kul köle yaparak ömrünü çaldın.
Onuru aldattın, hep yalnız kaldın,
Sen daha çok defter dürersin namus.

Nevzat Dağlı

Yunus Emre'den Esinlenerek

Yetmişiki millete bir göz ile bakayım,
Seveyim sevileyim dilimde Yunus olsun.
Gündüzümde gecemde aşk ateşi yakayım,
Bacamda Yunus olsun, külümde Yunus olsun.

Aşk alsın benden beni, yaksın yüreği, teni,
Aşka kurban edeyim, aşk yolunda ben beni.
Bir kez gönül yıkarsam alev sarsın kefeni,
Dirim de Yunus olsun, ölüm de Yunus olsun.

Doğruyu söyleyeyim, söz yüzümü ak etsin,
Beynim sevgi düşünsün, kalbim bunu hak etsin.
Aklım bilme yönelsin, âlime ilhak etsin,
Bilim mürşidim olsun, yolumda Yunus olsun.

Aşk yoluna düşeyim gideyim yana yana,
Yürekten yöneleyim erenler diyarına.
Hacı Bektaş, Pir Sultan yoldaş olsun hep bana,
Sağ yanımda Mevlana, solumda Yunus olsun.

Aşk deyince akıla Aslı'yla Kerem gelir,
Arzu ile Kamber'e çalılık İrem gelir.
Bir gün belki benim de aşktaki sıram gelir,
Mecnun, Leyla istemem çölümde Yunus olsun.

Yardan ayrı olunca asılıp ölmek yeğse,
Yar sarıldı sanırım boynuma organ değse.
Ay yüzüne hasretken istemem güneş doğsa,
Yıldızlar omuzdaşım, kolumda Yunus olsun.

Deryayı bilmez imiş deryadaki balıklar,
Balık hafızalıdır, suskun kalabalıklar.
Deniz desem bilmezler, söz anlamaz alıklar,
Suyuma uyan gelsin, gölümde Yunus olsun.

Cennet cennet diyorlar, istemem hurileri,
Varsın gitsin otursun oraya birileri.
Hak bağının sahibi sorunca soruları,
Bülbülüm Yunus olsun, gülüm de Yunus olsun.

Günahı göstermesin karşıdan hacı, hoca,
Günahsız yaktılar, ölüm saldılar nice.
Hep münasip gördüler çocuklara bir koca,
Onlardan ders alamam, bilimde Yunus olsun.

Türkçemizin başkenti sevdadır işin özü,
Kirişçi ustaları meşke bağladı sözü.
Yunus Emre pirimiz, biz onda açtık gözünü,
Karaman'a yeter o, İlimde Yunus olsun

Bana gerek olanı aşk yoluyla bulurum,
Halk edeni severim, sevene yar olurum.

Nevzat iki dünyada sanma naçar kalırım.
Yeter ki yüregimde, elimde Yunus olsun.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yunus'a Varmak

Güzele duyulan özlemin gözde,
Tütüşü Yunus'a götürür beni.
Bilincin nabzının bir ince sözde,
Atışı Yunus'a götürür beni.

Dost bakışı güzel gözlü bir eşin,
Yardım eli gönlü birlik kardeşin,
Günü aya teslim eden güneşin,
Batışı Yunus'a götürür beni.

Bir ağacın kökü, dalı, yaprağı,
Anayla yavrunun çıkarsız bağı,
Bir tohumun yarmak için toprağı,
İtişi Yunus'a götürür beni.

Bugünün daha ak olması dünden,
Dostluğun evreni sarması candan,
Bir yoksulun bir yoksulu elinden,
Tutuşu Yunus'a götürür beni.

Çiçeğin emekle sinmesi balda,
Yaşamın yeniden doğması külde,
Bir kuşun özgürce seçtiği dalda,
Ötüşü Yunus'a götürür beni.

Hacı Bektaş Veli, Yüce Mevlana,
Sevginin sırrını verir insana.
Enel-Hak diyenin cananı cana,
Katişi Yunus'a götürür beni.

Atatürk, ilahtır akıl pasına,
Ulusunu hayrandır insan hasına;
Derdin dermanını yok pahasına,
Satişi Yunus'a götürür beni.

Nevzat gölgesinde O Yüce Us'un,
Umut dolu düşler için uyusun.
Karaman'da mezarında Yunus'un,
Yatışı Yunus'a götürür beni.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Yüz Yıldır Egemenlik Milletin

Bin dokuz yüz yirminin yirmi üç Nisan günü,
Tek adamdan alındı, millette egemenlik.
Yüz yıl geçti aradan unutmadık biz dünü,
Çok çareler bulundu, millette egemenlik.

Mustafa Kemal vardı ulusa önder olan,
Ay yıldızı taşıdı bayrağa gönder olan.
Kurtuluşa inandı gerçekten dindar olan,
Doğru yola gelindi, millette egemenlik.

Ankara'da meclise millet koydu gücünü,
Emperyalist olandan mazlum aldı öcünü.
Millet taşa çalınca padişahın tacını,
Demokrasi bilindi, millette egemenlik.

Vekille temsil oldu milletin iradesi,
Her makamda her yerde duyuldu halkın sesi.
Saltanatı yakmıştı konuşanın nefesi,
Karanlıklar delindi, millette egemenlik.

Hurafeden kurtuldu gözü gönlü boyanan,
Halkı gerçek güç bildi saltanata dayanan.
Uyuyanı uyardı ilk ışıkla uyanan,
Kalk borusu çalındı, millette egemenlik.

Nevzatların Kemal'e borcu yirmi üç Nisan,
Bayram bilir bu günü evine bayrak asan.
Atatürk'ü sevmeli insan olan her insan,
Şimdi onsuz kalındı, millette egemenlik.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Zamana İlişkin Düşünceler

Zamanı tartışmak zamansız değil,
Susarsak akıldan kaçıyor zaman.
Äleme derttir ya, amansız değil,
Öyle ya da böyle geçiyor zaman.

Kullansak, bıraksak bitmiş oluyor,
Tam işe yararırken kısa kalıyor.
Bizimle eğlenip kafa buluyor,
Ömrü yudum yudum içiyor zaman.

Doğruyu, yanlışını bir yana koysak,
İyi, kötüyü birlikte saysak;
Beklesek, hesabını zamana yaysak,
Haklıyı, haksızı seçiyor zaman.

Zaman konuşuyor, bir şey demezsek,
Gerçeğini söylüyor, biz söylemezsek.
Güzeli üretip büyütmezsek,
Çirkinlik tohumu saçıyor zaman.

Elden kaçırdık mı geri dönmüyor,
Havaya gidiyor, yere inmiyor;
Beklenen, umulan dala konmuyor,
Kafessiz kuş gibi uçuyor zaman.

Geçmişle, gelecek kucaklaşıyor,
Gün günü yakarak, ocaklaşıyor.
Elbette sonumuz hep yaklaşıyor,
Bazen gök ekini biçiyor zaman.

Nevzat'ın zamanını dolacak bir gün,
Herkese olanlar olacak bir gün.
Yukarıdan emir gelecek bir gün,
Hakka giden yolu açıyor zaman.

Nevzat Dağlı

Zeytin Destanı

Evlat gibi baktık bağda zeytine,
Oğlumuz zeytindir, kızımız zeytin.
Türküler yaktık biz dağda zeytine,
Penamız zeytindir, sazımız zeytin.

Dedemin dedesi bize bırakmış,
Dedem kestirmemiş çok iyi bakmış.
Babam aşılarmış, plaket takmış,
Toruna kalacak kozumuz zeytin.

Derdimiz olursa ilacımız o,
Kesilse, kurusa tüm acımız o.
Halamız, teyzemiz, öz bacımız o,
Bize hayat veren özümüz zeytin.

Bir fidan dikeriz on fidan olur,
Erozyonu önler, bent eden olur.
Dalı, yaprağıyla hak güden olur,
Kıraç topraklarda yazımız zeytin.

Yeşille, karayla, hayat buluruz,
Dikensiz bir güldür yağı alırız.
Üç beş ağaç olsa servet biliriz,
Çoğumuz zeytindir, azımız zeytin.

Kimler ki zeytinde değeri bilmez,
Atatürk yasayla dedi ki, olmaz.
Zeytine ihanet cezasız kalmaz,
Anlayana bizim sözümüz zeytin.

Nevzat zeytin sever, hakkını arar,
Kesene, sökene hesabı sorar.
Ranta kurban olsa mateme girer.
Siyah siyah ağlar gözümüz zeytin.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Zıtlıklar

Davul gürültüsünde sessizlik
Türbe sükutunda cümbüş var
İnsan ellerinde sevgi
Sevgi ellerinde insan kalbi

Deniz dibinde kuraklık
Alevlerde bir ıslaklık var
İnsan gözlerinde dünya
Dünya üzerinde insan gözleri

Nevzat Dağlı

Zulüm, Sömürü Düzeninde Hayır Demeyi Bilmeli

Evetçiysen aldatanın emrinde,
Sömürenin ağzına aş olursun.
Hayır dememişsen bir kez ömründe,
Ölünün gözünde son yaş olursun.

Ne, neden oluyor, bir kez kafa yor,
Bilmiyorsan oku, bir bilene sor.
Baktın, biri din imanla soyuyor,
Hayır dersin ruhen bir hoş olursun.

Şoyguncuda insaf yoktur azizim,
Ücret, fiyat hepsi liberal çizim.
Sen ağlarsan, 'ben kaç aydır işsizim',
Tekere konulan bir taş olursun.

Borsa, faiz, çıpa, yükselen kurlar,
Aklını kurcalar, beyninde turlar.
Reklamla gerçeği unuttururlar,
Muktediri seven yurttaş olursun.

Aklını özgür tut, yalana kanma,
Evet dedirteni dostundur sanma.
Kaç defa yandın bak, bir daha yanma,
Çalana, çırpana sırdaş olursun.

Sömüren bellidir, iyi görürsen,
Üstüne basarlar ayak sürürsen.
Makarna, kömüre oyu verirken,
Tuzağa dadanmış bir kuş olursun.

Hak, hukuk istesen, pişman ederler,
Yandaşı üstüne başman ederler,
Kendi yurttaşınla düşman ederler,
Yabanda Araba kardeş olursun.

Kaderin değişir, inan bir aysan,
Dertlerin azalır topluma yaysan.
Sömürene yardım eden maşaysan,
Ancak soğan gibi bir baş olursun

Kuvayı Milliye var senin şanında,
Atatürk sevenler olsun yanında.
Hayır demez isen er meydanında
Zalime yenilir, hep tuş olursun.

Laik, demokratik hukuk devleti,
İnsanca yaşamın kemiği, eti.
Despota kul olma, öde diyeti,
Eğer ödemezsen kodoş olursun.

Hayırdan yana ol, şerden uzak dur,
Temizden yana ol, kirden uzak dur.

Zalim, hırsız gibi türden uzak dur,
Onlara benzeyip türdeş olursun.

Bekçiye yakın ol, çalana değil.
Gerçeğe değer ver, yalana değil.
Elinden rızkını alana değil,
Sana iş bulana tam eş olursun.

Rüzgâra kulak ver, umuttur esen,
Sana yar olmaz hiç sözünü kesen.
Zalime yürekten bir "hayır" desen,
İnan mutluluktan sarhoş olursun.

Nevzat'a inanmak sana kalmıştır.
O, ne zulüm etmiş, ne de çalmıştır.
Haksızlığa isyan ile dolmuştur,
Paylaşmazsan öyle bomboş olursun

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

Nevzat Dağlı

Zübük

Kağnı gölgesinde dingildeyerek,
Kağnıyla birlikte koşturur zübük.
Kağnı gölgesine benim diyerek,
Kendi kendisini coşturur zübük.

Aslında kağnıya bir zübük gerek,
Gölgeye girmeli hep isteyerek.
Öküzü uyarıp, yol göstererek,
Kağnıyı çukurdan aştırır zübük.

Kınamam zübüğü gölgeye düşkün,
Kınasam ne olur, fitratı pişkin.
Evel eski böyle, egosu şişkin,
Geçmişî gururla deştirir zübük

Anlamaz tarihten, soyundan, soptan,
Yediği bellidir yediği kaptan.
Kurtulunca hemen bir ipten saptan,
Sahibin gözünde hoş durur zübük.

Acemi horozdur öter hep erken,
Çaldığını söyler doğruyum derken.
Besmele de çeker haramı yerken,
Her münafıklığa eş durur zübük.

Gölgenin kaynağı kıravat* olur,
Güneş eğildikçe zırvat* olur.
Gece bastırınca yer suvat* olur,
Gölge kalmayınca boş durur zübük.

Aziz Nesin usta öğretti bize,
Zübüğü usulen anlattık size.
Eğer ki açıklık getirsek söze,
Nevzat'a hukuku eştirir zübük.

Halk Ozanı Karamanlı Nevzat

*Kıravat: Kağnı tekerleklerinin üstüne
yerleşen kağnı iskeleti, kağnıevi.

*Zırvat: İriyarı.

*Suvat: Hayvan suvaracak (sulayacak) yer.

Nevzat Dağlı